זאת תורת הקנאות

גרסינן משה הקניא לישראל והתרה · ותקן להם שיהיו קורין בשבתות וי"ט בתורה · מה ענין זה לזה · ונראה פשוט כלפי שצונו יפה תורה עם ד"ל מצוות שכיסה מושכות עון · אומנם בשוי"ט שאסורים במלאכה · ובעינן לכם · איכא למיפש לעזיבת התורה ושכחתה ח"ו · ולכן אמרו חז"ל סקבא דשתא רינלא · ע"כ הקדים רבואה לוקלת שי"ט ביחוד · כי אם ברא הקב"ה יפה"ר · ברא לו תורה חבלין · אבן מה טיבם של קינוי והתראה אלו · יובן עפמ"ש בפ"ר פ"ב · זאת תורת הקנאות · כי תשטה אשה ונו' · רבנן פתרי קריא בישראל · כי תשטה · דכתיב סרו מהר · ומתרגמינן סטו בפריש · ובן בקרית בכסת ישראל אשה לקב"ה בב"מ · בכתוב ביום ההוא תקרא לי אישי ונו' · והתורה היא מתרה בהם · בכתוב והיה אם בך לעד (ומה ענין עדות זו של עד אחד · ואחריה שני עדים · מבואר אצלינו יפה בחלק הקטורים · בדרוש מכתב אלהים) וכתוב באהבת ה' את ב"י · ומה כוים אל ח"ל · מה באמר ומה נעשה · כל ההתראות לא הועילו לנו · בואו ונגזר לגרה שלא תקנא בא אדם אחלה · הנבבעים באשות שמורון ושנלה · בייא בייא היינו דאחריב בי מקדשא וקליה · להיכלא וקטליהו לנדיקי ואגליהו לישראל מארעייהו · ואמרתי מרקד בינן · אמרתי לא פלטינן · דאיכא דאכלי עצבי דבר"א לפניהם ילך דב"ר אחר אע"ג דקפיה באבנא · הביו את הוות דמעיקרא · הנבליים אוכלין אותו כשהוא חי הני פריצאי אכלי טב הק"י · ככלב שב על קיאו ולא עבדיהו שוסקי · אע"ג דבטלה דעת ייהו אצל כל אדם · כלבא בכפניה גלולי בלע · חיל בלע ויקיאנו · אכל אשמים אנחנו · וי והי ביומינו בעו"ה קזר ונחיה אותו אצל כל אדם · כלבא בכפניה גלולי בלע · חיל בלע ויקיאנו · אכל אשמים אנחנו · וי והי ביומינו בעו"ה קזר ונחיה אותו רשע הנבלע הנפוכי אשר פניו אל הים הקדמוני ונו' אשר אשבנו מתת זה יוים רבים בידי אכנה ב"ג

באגדה זו יל"ד דב"פ המליל מזמנו שנאחת היאה"ר מי עד לע"ל ודוקק לחלק בין יגר דע" ודעבדה · שבתם לחמרו הקב"ה מבניא יל"ר ושוחטו לחיים בחיות לא נזכר שהבנוהו אבני כה"ג · אלא חבשים · אבל לא המיתוהו · אלא לבטל הבחירה ופירשתי עוד הדבר המתחיה מאד שלחרו שם לשתחיה ביניתא מחזיה · שבראה כשחוק והתול · אבל בחיות כל ד"ח בחכמה יעוקה · ור"ל שלא נתבטל כל כח יגר דע"ז לגמרי · אלא ח"מ כשאר כחו החלוש · דהיינו בתחלתו שדומה לחוש של בוכיא וכחוש הסערה בח"ש שם · בחופן שיובל האדם לחופן · לא כמ"ש הקדמונים · דאי הוות התם הוות נקטית בשפולי בליחה · והחטת אבתיה · זה הכח בטלו אבבה"ג ע"י התנשה · והיכן הוא חבוש · בבה"מ · בח"ש אם פגע בך מנול זה כו' · והיינו משום דתורה הוא שם חיים לאו יחיכים בה · אך לא לחשבילים בה · דהו"ל סיא דמותא · הם מתירין אותו מחשבו · לפיכך הן מתירים אסורים · וכחו החלוש הרמוז בחוש הסערה שהוא ביניתא מוחזיה · ודאי · בחלש מילדיהם · שאל"כ לא · היה עליו שכר ושוכש זה ו דבר ברור וכבון ומתוק לנפש היפה :

אויי לא לנו כי חטאנו · נדיק הוא אלהינו · כאשר העיד עלינו בשירת משה איש האלקים · הם קנאוני בלא אל ונו' · ואני אקניאם בלא עם ונו' · כן בא עלינו בחטאתנו · כיקיון בעונו אכשים רשעים נעורים · מרמו להדיח עלינו את הרעה לבלע כחלת ה' · זה העם לא היה · כת של ש"ן האחורה · אשר לא יכלה להקרא עם · רק חברי נבכים מתחבאים בקוריהם · להסתר שם פועלי און עם גלמי טקוריהם · והיה בחשך מעשיהם · והללו המסיתים ומדיחים האחוריים · קשים לישראל יותר מספחת · כי כל מקשבותם להרע לשלח נפשות לשחת · זרעים לנו מוכל אויבינו הגלוים אשר עמדו עלינו לכלותנו · שלא שלטו רק על הנוכות · ולא יכלו לגע בנפשות · וכראות הגר הגורר הכולל לזרע אדם · כי בא עד קנו · ולא יכול להטעות את ישראל בכל מיני כלי מכנו לא בדתנו ולא בזדעונו · לא הטה לבבם אחרי ח"ל לא קיון ולא זנו · פשטו מוחרם לטבח · בשאר עוים בחמונתם כאריות וכמורים שקקו לאכל · כדבר המשורר כל זאת באתנו ולא שכחנוך לא שקרנו בבריתך לא נסוג אחור לבנו · באלהים הללנו כל היום בכל ידה שמודד שיו לעולם מודה סלה ומולא פינו שבח · עד אשר כלאה השטן וכותתו חרבותיו לעתים המובעתים · וכלי משחתו בשברו בשבר בכל יוצרים כתותים · והיה כי ראה קרב לבוא עתו חזר להמני' האכזר דרו הבכבף ובר להאריך זמנו ולהיושיך הגלו' לחדיב את נפשנו · בשתחש בכלי קודש שהוציא לקול · לבוד נבי מודח ולשחק עמו ביחול · באוכן זה מנא לו דרך לבנוד לב המון ישראל · ביוחוק לנדיק וכשר · שבתקלה כתעלף בטלית תורה תשובה מוע"ט לעיני בשר · והוכיח ביחשור להשיב רבים מעון ולעשות תשובה גדולה וכפלאה · כמוה לא נשמע ולא נראה · כי אם ביומי היטעה ר"ח לעמלי אירע דונמתה שבקשה נ"כ לדקוק הסעה · ונהפכה ג"כ לרעה · שנרש נ"כ להוציא רבים מן הכלל · אך זה האחרון הכביד והשחית כמה אלפים נפשות

מישראל

ישראל • כי כאשר ראה ש"ל שעזבה עיתו • לא די לו שאכל את עמו לדעת אלא יצא לעקור את הכל • להפך קערה על פיה
ונקע כף ביצתן של ישראל • והראה לכל תפארתיו ושמיותיו פנים של זעם • היה בריר קלות טעם • כי אם אשר חכו לא
יבין הוות עוך ועורוה • האומרים לרע טוב וגו' שמים מר למתוקנו • הוי חכמים בעיניהם נגו' ככל דברי הנביא כתקיים בחכמי
כת הרשעה בני הכליל פורקי על • ואע"פ שנתעוררו עליהם חכמי דור ודור ועת שבן הודון ופרץ עוה הרשע האומר מי ראדון
כתרום ורדפוס עד הדרוה • לא פסקה זועמה • לעולם מביאו ערים רעים הוטשתיים הארץ לשוס אותה לשוה • להבליע ארמס
ביוה האנשים המלבים לתוים ולא ידעו כל מאומה • לפיכך אומרים כי טוב לפרסם הועשה הנפלא המאורע הרע הלז של
שב"ן שר"י כדי להסיר הוכלה • כי לא יוכל רופא חכם לרפא כל מחלה • אם לא ידע הסבה והעלה :

ונצרף כל הנוסחות שנעשו בזה באותן הימים • כדי להכיר מתוכן הלאת ולהבדילו מן שקר • ונכיר תפלה הספור שהגיע
לידינו פה העיר אמשטרדם שעשה וחבר אחד ביהודורא • יתמא • שהיה באותו זמן שקרה המעקרה הלבתי טהור • וראה
דברים הרבה בעיניו • או ידע ושמע מאנשים שראוי לסמוך עליהם • ואף אם קצת דברים נראים כגזומה • מ"מ רבו המאמתים
מיוקיים • והיה חכמים מחוכמים גם לקח דברים מס' מינת מוכל מחיבר הנאמן האמיד כמוסר" שפסורטש • אחל השמטנו
הרבה מהם מסעתיק מומו • כי אי"ה נעלה גם הם • הרוח על מזגה הדפוס לרמן לבני ה' • יבקשן הקל וגבדול כלה • לברר הדברים
כשלמה • ויש לידע כי באמת זה המעשה לא היה בדרך הטבע אלא אבאר לנכחים מה שהעידו עליו גדולי ישראל שהיו באותן
הימים עדי ראיה וידיעה ברורה והיה חסידי עולם • מעסרו נפשם על אמונת ישראל המוזקת בידיהם ושמרו מעמרת
ה' לבגר אמונת התורה ולחזות אבן הטוטים • לכן אין ספק שהיה אז עת רצון באולה וישועה • היתה קרובה לבוא אילו לא דקקו
את השעה • ושברו על השבועה • ביו"ל שם שבועות הטבע הקב"ה • כדאיתא כו' שלהי כתובות • לפיכך כיתן רשות לרוח שקר
להטעות את ישראל ולערבב העולם • כמ"ש שנתנסה אחע"ה בעקדה בתחבולות השטן • ועיין בנסיונו • ישראל כתבנו בעודבר
ע"י השטן • שהראה להם דמות מוטתו • של מעשה באויר • ונראה מה שנראה • והרוח הפעה את אחאב • הפלילו • וכן לא נא ולא שקע עד
שנלכד הנבי שבור בראשו • ונלבל את הכל • הפך הפעה הטובה לרעה •

גם אין ספק שכל מה שיתקרב קץ הגאולה • יתר מתנבר הס"ר לבטלו ולהאיתו • וכבר הועד לישראל מתחלה שיבחנו ויצרפו
בכירוף אחר כירוף • כמ"ש ביחזק נס' דניאל ואחרון הנביאים בפרטות • ואתם בזכרו תורת משה עבדי • וכן ראתה
החכמה הרבונית לצרף סיני ישראל בטרם יבאו מצור הגלות • ע"י נסיונות משונות כנגד הטבע • וכתוב כי מנסה ה' אלהיכם
לאתכם וגו' ואחרו חו"ל אפי' ועשיתי המסית חיים בתוכנו רקיע • לא תשמע לו • וכמו שהראיכנו בזה בכ"מ בכית יודות (אשר יצא
לאור הדפוס בשנת בני אם תק"ח אחרי) באור הטוב ובעלית המהבה והטבע ויחוד המעשה • והכל הולך אחר המתוס בעלית
הירחה דף מי אמשי"ב באורך • ובחוך ה' אשר לא הטבית נואליכי לא אלוקי ישראל • ולא הוגלה תחבולות השטן ומרמיתו גם בזאת
כי ישראל קדושים שעמדו אבותיהם על ה"מ בתמותם יתקדש שמו • ואם ביאי אזשרם (בחסמון אות המוח ני' שבתאי נבי •
גם ושתי בתלוף אות הספה הוא שבתי • המון בן המדינה מורר היהודים ני' שוה עם שבתי נבי מיאש) כתבו שנתה לבטל עבודת
בית אלהיכם • ולנזור שחוד על כפשותיכו • וכאשר אבר ה' מעשה רשעים • הדר קבלוה גם ביאי אמשרם הלו • והיה גם זה לנחה •
מיו"ד ני' לב אד"ם • שע"י כן חזרו להתחזק בקיום התורה כל זרע ישראל האמיתיים וסובלים שול גלות באהבת אביהם
שבשמים בחנם :

ומעתה ידעו כל המון ישראל להשיר מרשתות השטן כי רבו פיתויי הסתתו והשלתו • עד אשר המעיד לו נביאי שקר לחזק
ידי עושה רשעה ונבלה • בדברי שתר ונקבלה • ויכירו האחד הגדול שעשה עמנו ה' ב"ת בימי הרשע המדינה הזאת • ולא יבקשו
גדולות • ולא ידע קן ולא ירקקו הקן • ולא יחוטו מחיים שבי מקראות שבתורה • וידעת היום כי ה' הוא האלהים בשמים מעל ועל
הארץ מתחת אין עוד מלבדו • וכתוב הנסתרות לה' אלהינו (הוא דבר הקץ • כי הנגלות והמחוים הדברים) והנגלות לנו ולבנינו
עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת • בשבר אחיכם • ישרו מרחם אחיכם יזכו לגאולה שלמה בחסד הדעת • כי פתאום יבוא
אל היכלו וגו' • ולא יפול לדבר ה' אחרים • כבשוא כם הרים תראו וגו' • אחרי המקבה • אבא לגין גואל ביקרה ביאיכו אמן :

איש היה בארץ עוץ בקהלה קדושה איומיר הנקראת שמירנא • ושמו מרדכי בני מחלכת מורעת • היה מוכר תרנגולים ועופות
וביצים • ולאחר זמן נעשה סרסור בין הסוקרים בלאמוטנו • וילד הימים בלשה בנים את יוסף ואת אלי ואת שבתי •
וזה הילד שבתי נולד בשנת קטנת אלפים שפ"ה לבריאת עולם • וינדל הילד שבתי וינמל ויכיאו אותו בבית המודרש ולמוד
מוקדת תלמוד הלכות והגדות • וכל הש"ס ספרא וספרי ומכילתא ותוספתא פסיקתא תורת כהנים • ונם קצת מחכמות
הקבלה • לא חסר דבר אלא לומד בשנים מעטים • והביאתו בן ט"ו שנים ילא הוסרן עוד לרבי • ומזמן הזה והלאה התחיל ללמוד
חכמת הקבלה מעצמו בלי מבר לו רבי • ויעב בבית אביו בחדר מיוחד סגור ומסגר • והתמיד מאד בלימודו • ובזמן מועט היה
בקי מאד בחכמת הקבלה • עד שבמעט לא היה כמוהו כמותו מקבל וחכם בנגלה ונסתר • והעליה בתלמודו מאד שבהיותו בן
ח"י שנים • היה בקרא בפסח מכם • וכל האנשים אשר שמעו את הסודות נפלאים וזרחים אשר יצאו מפיו שמודו מסתומים כשעה
לאמור שמוק עמוק מי ימצאנו (כאן מסר) בנימריא שבתי נבי • ובכרם נלמוד מעצמו בלי רב או מבר • הכמעט לו נראה כזה
בישראל • אין זה כי אם רוח קדושה דאית ביה • לכן נאספו ונקבצו אליו אנשים ובחורים • תלמידים מחמים ללמוד מומו חכמת
הקבלה • וילמוד אותם בבית אביו בחדר אלו ולא הלך מעתה ביתו ולחוץ • רק היו יוצבים מעומדים בטלית על ראשם ובתפילין
על זרועם וראשם • ולא פסקו כמוהו מנירשא ורוכו בחכמת הקבלה • אבל כ' או ג' כשנים בשבוע הלך בבתי בני עמוסם חוץ
לעיר אבל חוץ היום ומם מבלו בעמוס בים • ובאותו היום שבלו עמוס היו יוצבים בתענית • ולאחר כן חזרו לביתו ולמוד עמם
כל היום ויהי שם ש"ב הולך וגדול בכל עיר שמירנא • ובשביל זה מדי יום ביום מת אחד ומה נבר סיעתו באשר שבאו רבים מישראל
אלו • ובקשו מהם שילמוד עמהם חכמת הקבלה • וכן עשה וילך עמהם חוץ לעיר על הבדה וילמד שם עמהם נגלה וכסתר • אלף
שלפשמים חרבו ונקלו אותם הישמעאלים כדי לבטלם מלימודם • אפילו הכי לא הפנו בהם • רק למדו כל היום כלי הכסף רגע
אחד • ובלו את עצמם מכל בני העיר • רק יוצבים בפני עצמם על הבדה כל היום ולילה לא יסבותו •

ויהי בהיות ש"ן בן עשרים שנה • נשא אשה בת נביר אחד מאמשיר • והאשה היתה יפת תואר ויפת מראה מאד • אבל ש"ן לא
אליה ואפילו לינע בה לא רצה • וירע הדבר בעיני הנביר אביה וימתין לזה בתיו לבדכם • כי אמר אולי בתוך זמן יבוא
אליה ויבחנו בה • ובהנ אמונות • ובכלות חיזה קדשים • בראות הנביר בעדיין לא בא אליה ולא נגע בה כלל • הלך וסיפר הדברים
לפני חכמים שבשמירנה • וירע הדבר בעיניהם • ויקראו ש"ן וינזרו עליו מינוח עליה כדת משה וישראל • או מיתן לה נט :
ויבחר ליתן לה נט • וכן עשה • לאחר זמן נשא בת נביר אחר משמירנה • וכאשר עשה לראשונה כן עשה לה • ולבסוף נתן לה
גם כן נט • ויש אומרים שעשה זאת כי אמר לאחר שנשא את הנשים הנזכרים הוגד לו ברוח הקודש שאינן בת זונו • אשר לא ידע
קודם לכן • בעת ההיא עשה סגוכים רבים • ואחרו עליו שיבד בתענית ומשבת לשבת • ותמיד אחר חצות לילה הלך מביתו חוץ
לעיר לבדו אבל חוץ היום ובכל ח"ו בים אשר שם לסכנה גדולה ישמד • ולא יאמין כי יסופר הסנופים מסכנים ח"ש בזמן ההוא
ובכל זאת היה תואר פניו כפני מלאך אלקים ומשם לא יכלו לראות בפניו • כי קרן עור פניו ובעל בשר היה נ"כ • ונם אמרו לי
רבים אנשי אמת מבאותו זמן יצא מומו ריח טוב • כאילו אצלו כל מיני בשמים ואפרסמון • והיה שם רופא ח' מכירו שהיה יוצא
ונכנס אצלו תמיד • פעם אחת בא הרופא בביתו ומצאו לבדו • התחיל הרופא להוכיחו על פניו ואמר תמוכני עליך תלמיד חכם
וקדוש כמותך אתה תולין עמך בבגדין בשמים ואפרסמון • ונם כל בני העיר מתרעמים עליך על זה • על כן כלך ודרך זו • ויהי
כשמוע ש"ן את דברי הרופא • מיד פשט את בגדיו וכליו מכף רגל ועד ראש • והראה שאין בבגדיו או במוצעליו שום מיני בשמים
ואפרסמון • רק ביקש מהרופא שיריח את בשרו • וירח הרופא את בשרו • ויתמה מאד והיה נבהל ומרעיד • ובקש מש"ן שיאמר
לו מאין בא לו הריח זה בבשרו • ולא רצה ש"ן לגלות אותו • עד שלרוב הפצרת הרופא אמר ש"ן שבע שלא לגלותו לשום אדם
עד זמן שיתפרסם ומעצמו • אלא מותר להתגלות • וכן עשה הרופא • ואחר כי בשרו נשמר בלילה אחד מאבדרם יצחק
ויעקב • ומזה בא לו הריח • ואחר הרוכא עתה ידעתי כי איש אלקי אתה • ויצא הרופא משם וטוב לב • וש"ן היה דורש ברבים
בודות גדולות נפלאים וזרחים בנגלה וכסתר • ומומו הולך וגדול בכל מדינות בורקיא • כי באותו המעשה היו שלא בדרך הטבע
ומם כל התעניות וסיגופים שעשה היה כמו כמלאך אלקי כמוכר לעיל ומשכמו ומעלה היה נבוה מכל העם אשר ראיתי מראתו על
הנייר שנשלח באותו הזמן משמירנה להשדרות דהולנד יר"ה ונדפס כאן בק"ק אמשטרדם בשנת תכט"ל בכתב הולנדית

קנת מעביריו ומעשיו • אשר גם שמם נקשתי קנת דברים שידעתי ושמועתי מאבותי אמת • אשר היה עדותם מבוארת עם הזכר
העתקתי והעמדתיו בכתב וכבוד גדול בעשה לו מוכל בני הקהלה ובפרט מתלמידיו ומחבריו ויהי בשנת תש"ל
בהיות ר"ב בן כ"ד שנים נילה בחוזי תלמידיו שהוא משיח בן דוד נוחל נדק ושהוא ינאל ויכבה את ישראל
מגלות אדום וישמעאלים והיה הונה השם בחותיתיו בפרשיות • שידוע לנו שאין אדם רשאי לעשות כן זולת
הכהן הגדול בזמן שבית המקדש היה קיים בשעבד עבודה ביום הכפורים בבית קדשי הקדשים: ומי שהונה
את השם ב"ה בחותיתיו בפרשיות • קייב מיתה • וכשהוא מחמיר בך"ק במורכה את הדבר הרע הזה שלא
אליה שני שלוחי ב"ד להתרות בו באם שיסבה לעשות עוד בזה • יתירו את דמו • ומי שמיתתו למנוה יקשה לו •
והשיב ר"ג כי יותר לו לעשות כן • לפי שהוא משיח • והתחמים בבך"ק במורכה שמעם את הדבר הרע הזה יכבלו מאד ויתיעצו
יחד כדת מה לעשות בחיים הללו • ומזמו ונזרו בהסכמה אחת שקייב מיתה מעם שני דברים • האחד אשר היה הונה את השם
בחותיתיו • והשני שעשה עניו למשיח • ויתירו את דמו • והכריזו שהמיתתו למנוה יקשה לו • ונתרבו בעד כפשו • ישלמו להשרדה
כפי מיזום הישמעאלים:

ובראות ר"ג כי כלתה אליו הרעה • ויברח מהמורכה לבך"ק פלנגה • ושם כתקבל בכבוד גדול • כי לא נודע עדיין מהעשיו
הרעים • וגם בתאספו תלמידים רבים ללמוד מתוכו חכמת הקבלה ובכבוד גדול עשו לו כל בני פלנגה ויאהבוהו מכל
בני אדם • והיה שם זמן רב שם התחיל לחזור לבורו ולבהוג כמנהגו הראשון • והיה הונה השם בחותיתיו לפני תלמידיו ותלמידיו
שאלו אותו למה ועל מה עושה כזה • והשיבן שמותר לו לעשות כן לפי שהוא משיח • אבל חכמי פלנגה בשמעם הדבר הרע הזה
שלחו ג"כ אליו שני שלוחי ב"ד לאחר שיסע מפלנגה • כי בן מות הוא • ומן אשר עשה כבלה בישראל • ובפלנגה יש קירות גדול
ליהודים יותר מכל מקומות שבעולם • ומיד נסע משם בסתר לאמיני • ודרך ארץ מורעה • ולא היה לו מקום לנוח בכל מדינות
מורעה • כי שמעו שרדפוהו מפלנגה • וירדפוהו גם שם • ובא משם לאלבסנדריה דרך ארץ בריקין לאחר ומשם לאלקיירה היא
מוצרים ומשם לארץ ישראל עד ירושלים תוב"ב והיה שם איזה שנים • ועשה שם סיגוים רבים בתפכית ולמוד שם עם רבים חכמת
הקבלה יום ולילה • והנה יש אומרים שבבאתו לירושלים דרך ארץ ישראל • בא במקום נאסה היא עזה • ושם היה יהודי בין
היהודים שהיה שמו נתן בשמעון אשכנזי • ויהי ש"ן בבאתו איזה שבועות ויתיעצו יחד ויעשו מזה לעשות פעולות רעות להשמות
העולם בהעללם ובתחבולות הרשות כמו שאכתוב אי"ה • והיה ש"ן נאבלו בבית בבית נתן הכ"ל • ואחר כן נסע לירושלים ולמוד
שם יום ולילה עד שמעו הולך ונדול בארץ ישראל • ויהי בהיות ש"ן איזה שנים בירושלים התחיל לגלות לתלמידיו שהוא משיח בן
דוד • ושלא יעברו ישראל עוד להתעמות בי"ו בתמוז וט' באב • והכיאל להם ראיות מהקבלה ומזוהר שכולם מרמזים עליו שעריך
להיות הגאולה בדור זה דווקא • כי מקובל גדול היה שלא היה כמותו בכל מדינות שמעאל וארץ ישראל ומכתבותיו נעשה זה הכתב
בזמן הכ"ל בכיאל • והתחיל רוח רעה לפעמו • ובאותו שביבא כמה נבואות אמיתיות • כן מה שהיה לעבר כן מה בעתיד להיות
ונמצאו דבריו כנים • ועיקר נבואתו מאחרו בשמו שבתי בני נולד בך"ק קשמירה • הוא נוחל נדק לישראל ומשיח בן דוד • הוא ינאל
את ישראל והוא יכבה אותם מזכן האומות • ועשה ח"ע כאלו לא ידע ודאה את ש"ן מעולם • רק אמר שבאמר לו ברוח הקודש שלא
ינטרכו ישראל עוד להתעמות כל ה"ד מזות שם על החורבן ב"ה כי כולם בטלים ומבוטלים שבבר נולד משיח בן דוד והשכינה
כבר עמדה מגלות והיא בגלוי שכינה • ושבבאיל אמר גם הרבינו • ומזה המשיח • יהיה לבית יהודה לעטרה ולצמיחה • לכן אין
להתעמות עוד על חורבן ירושלים • וזה האיש נתן הכ"ל הרעים כל ארץ ישראל בכתבים שכתב בכל מקום ומקום מודיעה ומודיעה
ורבים מבני ישראל מאמינים לדבריו • כי בחותיתיו היה דבר בכלא מבנה מזה דברים בעתידים להיות לכל קהלה ומנמאו כנים
דבריו ולא נפל מכל דבריו ארצה • וגם אמר לכל אחד מה שעבר ומה שקרה לו • אשר ח"ח להאמין אם לא שהוא ע"י רוח הקודש •
או מסתרא אחרא רשמונא לגלן • כי כשהיה מעשה ש"ט מוגליה • וגם היה נתן זה מקובל גדול • והראה לשם כל נבואותו בספרי
המקובלים שמדברים על זה וגם שזהר לתוקף נבואתו • שאחד באומר נקרא ש"ג הוא נוחלנו הנדק • והוא יקר הכתר מעל ראש
מלך ישמעאל ומשם על ראשו • ומלך ישמעאל ילך אחריו כעבד בנעוריו זה כנגון הכתב שלא נתן בכל עיר ועיר בתולות ישמעאל
אחרינו בית ישראל ידוע להיו לכו שנולד משיחנו בך"ק שמורכה נקרא בשמו ש"ג אשר בתורה תגלה מלכותו • ויקר כתר מלכות

בשבה זו היתה עת מה לישראל כארץ פולין כילוע ומוקרייבא שהיתה מלחמה תכמים ומופלגים בעשר ונדולה • בתרבה ובעקרה

ארצם מלכן ובמוצאל ויבים על ראשנו והמלכן ילכן אחריו בעבד כנעני כי לו המלוכה ואחר זה יהיה מוציאנו נעלב מעין כל יבר אל לא
ידעו אתה לכתו אם שיהוה אמת ומשיחנו ילכן מעבר הנהר סמוכ יון ונסמרע"ה נולד לו בת בעיר רבקה אשר יקרא אותה מוציאנו
לאשם • ומשה רבינו מעכה נבילת מוציאנו • וכשיבוא מוציאנו הנלו • ויעברו עם בני רבב הו בני מוה ועברת הסבבים את הנהר
מעבר יון אשר ידוע במעולם לא עבר שם אדם • כי בכל יוות השבוע הוה רק ומהר זורק אכנים גדולות רק בשבת בו יבוא ומזמל
ובשאלסרוה לעבור שם בשבת כבבת אבל היהודים עשרת הסבבים שנקלין אותו ישן אשר מילל את השבת כדין ותרתנו הקדוש
אבל כשיעבור מוציאנו עם מה רבינו ועשרת הסבבים • אז יבוא ויעמוד מלזרוק עד שיעברו כל היהודים • ואז יתקיל כמנהגו
הראשון לזרוק • ואז ירד מן הסבים אריה בני שילאה וכרוביה שבפי האריה יהיה נשם עם שבעה ראשים • ואש תצא מפי האריה
וירבב מוציאנו ויולך מוציאנו את משה רבינו ואת כל היהודים לירושלים • ובדרך יבנע בם גוג ומגוג ועמו עם כאול אשר על שפת
הים • הולך ללאוש עמו • ומוציאנו ש"ג לא בקביית ובקרב לאש • רק ברוח פיו יהוית הרע ויפיל אותם ארבה בדברי אלקים מיים
ובבוא מוציאנו ומשה רבינו עם כל היהודים לירושלים אז יורד השם אלקינו את בית המקדש מן השמים בנוי בזהב ואבנים טובות
המאירים כל קרתא דירושלים • ומיד יקרייב מוציאנו קרבנות לה' • ואחר זה יהיה תקית המתים בכל העולם • ומי יכול להאריך
באלו הדברים • כי רזין שם ולא נתנו לגלות לכל אדם • רק בטהרה עין בעין יראו בסוד ה' את סיבת ניין • וכתבתי לכם תיכף
הדבר • למען תדעו כי בטהרה תזכו לגאולה כ"ד נתן בניין אשכנזי:

כתבים האלה כתב נתן לכל עיר ועיר • ובתוך כתב הכ"ל גם כן הבואות אמת ונדק • ולכן רוצה דרוצה מאמינים
בש"ל ש הוא משיח בן דוד • ובנתן הנביא שהוא נביא אמת

ויהי בהיות ש"ג כמו ר"ג לא ר"ד בנים בירושלים אחר כתתום תלמידיו ומבריו בגרוך ליסע למוצרים • כי בת זונו הראויה לו
מעשת ימי בראשית תבוא לגם מארץ מרחקים היא מדינת כולין • וכן עשה ונכבא למוצרים • ומונאה שם ויקחנה לאשה • ויביאה
לירושלים והבתולה היה בת מהור"ר מאיר אב"ד דק"ק אחת בכולין • ונזכא דעובדא הכי הוה הרב מוה רר מאיר אב"ד דק"ק
אחת בכולין • נאבדה לו ילדה אחת בת ו' או ז' שנים בגזרות פולין • והמוצרים לקחו את הילדה ויתנוה בבית הנשים כמו כומרות
משם הסלעולם • ואין יונאות לקון בליתי קייסם ומכה היתה בת ט"ו שנים כבר היה אביה הרב הכ"ל מת ובא אליה בלילה אחד ותפס
אותה באמצע נוכה והוציאה מן הבית הרב מלון והוליכה למקום רחוק • ולא היה מולבשת רק בכתונת אחד והעמידה על בית
הקברות של אמו הקבלה • ואמר לה בתי הוי יודעת שמוזרע היהודים את ואני אביך • ואין אתה מוזרע הגוים כמו שבדרת • לכן
רבוני שלא תשארי בין הגוים רק בה עמדי עד הבוקר • ואז יבואו יהודים רבים לקבור כה מת אחד וילבשו אותך ושלחוך מהקום
למקום עד מוצרים • שם תמצאי שם נאים א' ומשה ש"ג משיח בן דוד נוחל נדק לישראל ותהיי לו לאשה • וגם הוא ילך לקראתך ורחך ושמח
בך • וגם תדעי כי יש לך אח אחד בך"ק אמסטרדם ושמו מאמואל בן מה"ר מאיר • כל הדברים האלה דיבר לה אביה ואמ"כ
בעלם מעמה • והיא עמדה עד מאד • ובאלו היהודים לקבור את המת ומצאו את הבתולה הכ"ל על בית הקברות בכתונת אחד
בלי בגדים • ויבאלו עד מאד • ושאלו לה מי את מובני אדם או מד מזמדים • ותען הבתולה ותאמר מובני אדם אני מזרע היהודים
ותספר להם המעשה • ובנופה היה כיבדין הנוזי בפרבי אנבעות בתוקם שתפה בה אביה והוציאה מבית הנשים בכזכר לבעלה •
ולבשו אותה היהודים ושלחו אותה לכאן ק"ק אמסטרדם אצל אחיה ומאמרה שיש לה אח כאן שמו מאמואל בן מה"ר מאיר ושאלו
לאחיה אם יש לו אחות • והשיב לא רק אחת היתה לי ונאבדה בגזרת פולין • ותגד לו שמביה ומכאן שלחה למוצרים על הספינה •
אבל לא היה אדם שהיה יודע ומכיר לש"ל • כי לא ידעו מי הוא • ובבואה בת ג' כ"ש שם ויקחנה לאשה ויבא לירושלים • אבל לפי
דבריו לא נגע בה כלל ומכ"ש שלא בא אליה • כי אמר עדיין לא הגיע העת שיאמר לו ברוח הקודש לבוא אליה • והמעשה הנזכר
העידו עליו כמה אנשי אמת כמו כאן בק"ק אמסטרדם יש זקן גדול וכרכם מאנים קשור וכן האשה החמודה והחסידה אשת חיל
הוקנה מרת פערלה מנוק • שראו הסמוכים ורבותי מבני אנבעות בתוקם נוף הבתולה • וגם אחרים שראו אותה על בית
הקברות שומדת בלי בגדים רק בכתונת אחד בכל"ל והיה באמת דבר נפלא • ובודאי שהיה על ידי מסתרא אחרא רשמונא
לגלן • ולכן רבים מאמינים בש"ג • לפי שראו הסמוכים בנוף הבתולה אשר לקח לו לאשה • וגם הוא היה יודע שתבוא לבסוף • ובאמת
דבר נפלא • ובתוך זמן שהיה ש"ג בירושלים • היו לו שני אנשים בני • והשני אלי בני • • והם בנו בתוכי האשה

אמר בשמירה אחיסם הוא משיח בן דוד ושעשה נסים רבים בירושלים שבמערה יבוא לשמירה ועשה פעולות גדולות אותו
מוסתים לעין כל · לאשן ידעו כי הוא משיח אלקי יעקב · והראו להם בספר הזוהר ובספרי המקובלים כל הדברים שמרמזין על
ש"כי ש"ל אלף לאחיו כל הדברים שיאמרו לשמון עם שבמערה וכל דברי הזוהר שמרמזים עליו יוכתבו כתבים הם לע"ן והוא
להם בפתר יוהבים מעשה שבשמירה אחיכו לשני אחים של ש"ל · והיו מוכנים ומזכים לביאת ש"ל לשמירה · באחר שנם כתן
הכניה מעיר עזה כתב להם כתבים וכזבים מכזבים שונים · ונם כן הרבה נבואות אמיתיות · ולכן רבים הטו אזן לדופי יוסף
ואלי' נבי אחים של ש"ל · והביאת ש"ל ב' ג' אנ' שנים עם אשתו בירושלים שהם מ"י שנים ושברק ומשמירה · התחיל לדרוש בפומבי
ברבים שהוא משיח בן דוד והוא נוחל נדקן · והביא להם ראיות מספרי המקובלים ומזוהר · ונם כתן הכניה הב"ל כתב נם כן בכתבי
כב"ל · ותהי המהומה גדולה בירושלים · אבל מבני ירושלים לא הטו לו אזן ולא האמינו לדבריו · רק אדרבה הבריחו בבתי כנסיות
ובבתי מדרשות שם ב' הוא רשע ומפורסם והוא חייב מיתה ·

ויהי כשמוע הש"ל שהבריחו עליו כזה · ויברח מירושלים לאמיר עיר מולדתו · ובתוך זמן שהיה בדרך ללכת לאמיר · כתבו
חכמי ירושלים ל ושטטניכא מעשה ש"ל אשר עשה בירושלים · ולכן באה שיבוא שם אל יתנו לו מקום לדרות · רק ירדפו
אותו לבל תהיה לו תקומה להכשיל את הרבים עוד · וחכמי קוסטנטינא בהגיע כתב ואיגרת לידם דרשו וחקרו בחקירה אחר
חקירה על ש"ל להודע היכן הוא · וכשמעו שהוא באמיר · מיד כתבו איגרת לחכמי אמיר לבי שמש מולד · והודיעו מעללי ש"ל
ושרדפוהו מירושלים על מעשיו הרעים · וקודם שבאתם עצמו הראש החכם יום טוב בבה"ר מכניא בן יקר · כתב הוא עצמו · אים
כזה אשר קדש ועשה חזקיאשר לא מודים והכשיל את הרבים על אלוהותו ועל דברי דברי אות ושקרי חייב מיתה הוא והחורנו
הוא בן עולם הבא ויבורך בכל מיני ברכה מאלקי המברכה · ונאחר זה אתם עצמו · ועמו ד"ד רבנים חכמי קוסטנטינא :

רש צ בבואו לאמיר באו אליו רבים מהעם מאמיניו וכרעו והשתחו לו ועשו לו כבוד שלא כעבד לשום מלך · והביאתו כמו א'
שמרמזים עליו שהוא משיח בן דוד · ודרש בלע"ז דברים מתוקים בנבלה ובנסתר · ומדי יום ביום כתאספו אליו אנשים רבים
ומאמינים בו שהוא משיח עד שבשהלך הש"ל ברחוב או בשוק רבים אחריו כמה מאות יהודים ובזמן זה באו ד' חכמים גדולים מק"ק
אלעפא חכם דניאל פינטו ומשה כאלנטו ומנוד שני חכמים גדולים לקבל פני ש"ל · כי אמרו שהוא משיח בן דוד · וישאלו חכמי
אמיר להם מי הגיד לכם שהוא משיח · והשיבו כי אנחנו עברנו דרך עיר עזה · ושם מצאנו נביא אחת אשר כבר בנבואתו רבים
השיב מעון ושמו נתן בביתון אבבנו · ובכח כמה נבואות אמתיות ונם לנו הגיד כמה נבואות אמת ובתוך נבואתו אמר שם ש"ל אשר
נולד באמיר הוא משיח בן דוד והוא יקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ בחרבו · לכן באנו לקבל ולראות פני משיחנו · עודם
מדברים עמו · ובנואו אנשים ובידם איגרת חכמי קוסטנטינא אשר כתבו לחכמי אמיר אודות ש"ל כב"ל :

ויהי בקרא כתב איגרת הלו ובהלו עד מאד ועמדו מרעידים ומשתוממים כשגיא מדא כי עבשיו באו ד' חכמים גדולים באלו
לקבל פני ש"ל · וחכמי קוסטנטינא כותבים שבייב מיתה הוא · ולא ידעו חכמי אמיר אמר אם לקרבו או לקרבו · ובכי לביני
המאמינים בש"ל ברחוקים ש"ד חכמים הב"ל באו לקבל פניו · כתולאו שמחה · והיו מרקדים ומלבנים על הרחובות בפרהסיא
בתופים ובמחולות · וירבו המאמינים מאד עד כי מדל לסמוך · ותהי מהומה גדולה באמיר :

ויהי ש"ל בבוא ב' עד ד' אנשים באמיר התחיל לגלות לתלמידיו שבאמר לו ברוח הקודש שיבא אל אשתו ויקיים מצות עונה :
ונם האשה אמרה שבאמר לה ברוח הקודש שבעבשיו בא העת ליזקק לאישה · וכן עשו ·

ובעיר המובחרת היו מברכים אותו בקול רם בברכה הראויה לאלך ומשוחים באיומה ובירא כשמוד לפני מלכות ומשים על כל
ברכה ותהלה אמן וכל מי שלא שמוד ולא עבה אמן דומו בראשו · והיו מוכנים ליוסבמוד שבא מפי מלך ובביאי · ובין כדבקן היו מרבים
בתשובה שלמה ותפלה ותחנה · ובכל העולם כעבית תשובה מעולה בסינופין · ותעניות והפסקות של שבוע שלם · ומבילה בחיים
קרים בזמן הקור וסינופים אחרים מה שאין לבה יוכל לבדר ולא הבכל לקבל · כדי לזכות ולראות בטובו בלי שום חבלי משיח
והבניא שבעזה מזהיר ומוכיר על זה · עד שהרבה כתעוררו ללכת לראות פניו להגיד להם שורש שמתם ותיקון מעשיהם · ע"י
פנוי כסף שהיו מרגיזים לו · ואם היה אומר להם ע"י הבית הפרנסף שום דבר · היו אומרים שדרך נבואה דיבר · ואך עם כל זה

חכמי

חכמי ירושלים לא שתו לב לנבואותיו · ואדרבה היו מנבדים אותו בכתוב בגיצת מובל (שבדפים בס"ד) בעת ההיא שלח תקומים
להנביאים דק"ק היובורג ולק"ק אמשטרדם הנקראת תקון קריאה לכל לילה ויום · נם היה קדוש נדול בשעה ש"ט רחמנא ליצלן
מגליה בק"ק אמשטרדם · ואחר שבאו כתבים מאחרבע פינות העולם כב"ל לק"ק אמשטרדם מעשיו וכיסופיו של ש"ל ב' ים ו' מר"
ובפרט מעמו בעצמו שהוא משיח ושיעשו תשובה בכוכה · יתיכף ומיד הלכו ספרדים ואשכנזים ועשו תשובה שלא כדרך הטבע
הן בתעניות וסיגופים אשר אין הפה יכול לספר · וכל הקהל פעמו בשעשהם · וכל המוצעות וכל הסכיבים אשר ים עליהסדמות
בלם חקיקים עליהם · היו נשברים · ולא הלכו מעם אחר מאשמוחנם מכח תשובה · לעפ"כ הנבירים ובפרט אנשי המעמד כתבו
לאנשים כאמונים נבירים מכירים · שהיו בחזקתם מיכתבו האמת והנדק אם ים מעשות בדבר שם ב' ים ו' מעשיו ונתן העותיבניא
אמת · אם לא · ובתוך כך בא על הפאשט כתב אחד נדול להפרנסים דק"ק ספרדים ואשכנזים · ועשו תשובה שלא כדרך הטבע
המאמינים שם · ועל הכתב היה כתוב מעל הכייר הוא ולא אחר · והשמש דהקהילה בא עם הכתב על הבערש אל הפרנסים · ותהום
כל העיר על הבערש ושם היה שמחה · ומהומה גדולה עד מאד · אפילו כל הערלים היו מאמינים · ואומרים נם אנו נלך עמכם
לארץ הקדושה · בפרט אנו מיטיבים עמכם כל עת וכל שעה · ובמהומה גדולה כזו על הבערש · היה ספרדי אחד בשמו אנאטיא
סרסור אחד והיה בלתי מאמין לכל השמועות ולכל הכתבים ואמר בפומבי אתם מעשנעים היכן אותות · היכן הבטורות מאליה
הבניא שבא מבאר הוא בא לדבריו כבר · היכן בכין בית המקדש מלמעלה היכן המלחמות שיהיו בזמן הזה בכל העולם · לא בשמע
מעשיו בן יוסף שבהרב קודם שיבוא משיח בן דוד · אבל כל העולם מאדרים ומקללים אותו ואמרו הוא לא יזכה לראות פני משיח
וילך מן הבערש לביתו לאכול והלך לבטילת ידים וקודם שהוא בא לבטוע ברכות המוציא · כבל מת פתאום רחמנא ליצלן · ובשמוע
היהודים ולהבדיל ערלים מדבר כפלא כזה · יתפול פחד ורעדה לכל בר בש · ולא היה מעבדה אחרת אלא רק ששבתי צבי ים ו' מר"
הוא משיח · ונתן העותי הוא נביא אמת שבעת שם · ובכל לילה ולילה הלך ש"ל עם אנשים מהמאמינים בשוקים ובחוצות וזמר מזמורים
רבים · וספרו לי אנשי אמת שבעת שם · היה מזמר מזמורים · לא היה שום אדם יכול לראות בפניו · כי להבת אש היתה בפניו
בפני אמה · ותמיד היה מזמר פסוק יעמוד ה' לעולם ונו' · והיה מכיף בסודרין ומכנן בקול רם עד שבשמע קולו למרחוק · ושומרי
דלתות וסוגרי השערים פנעו בו ולא מיחו בו · רק כראו והשתחוו לו · ונלכו עד חצות לילה · לאחר זה הלך כל אחד לביתו ועשה
עיקון חצות כאשר כתבתי למעלה · והמאמינים בש"ן שבאו מאחד להאנשים שאינם מאמינים בו · ואת"ם שלא דברו דבר מהמת
פחד כב"ל · כיון שלא הלכו עמהם ולא באו אצל ש"ל · שבאו אותם במאד מאד · והיה שבאתם יותר מאשר היה בין אדיו ומוחד ·
והיו קוראים להם כופרים · ואם היו יכולים לשתות את דמם · היו עושים אותו · וכאשר אירע פעם אחת בערב שבת לאחר חצות
פנע מאמין אחד בנביר שהיה מכירו עשיר נדול ששמו מייס פעביכא שלא היה מאמין בש"ן · ויאמר המאמין לנביר מייס הב"ל
אדוע אין אתה מאמין במשיח ה' · ואתה מאמין להכופרים הרשעים · ויען הנביר ויאמר אל תדבר אלי בדברים האלה · כי אני
יודע את ש"ן ואת שיחו · ותמיה אני עליך שאתה נברר אחריו · ראה מה יקח בסוכן · ונם אחריתו יהא מר · ואך המאמין ויספר
מדברים האלה לש"ן אנלחבריו · ויבו ש"ב ללכת לבית הנביר מייס הב"ל ולהמיתו · ואך נם הוא עמהם והיה סמוך לשבת · ויהי בראות
הנביר מייס הב"ל מרחוק את כל היהודים וכל מאד ויסנור את הדלת והחלונות · ויסתר תחת חבית אחת · וש"ב בבאו לבית
הנביר הב"ל מה לשבור הדלת · ויזרקו באבנים נדולות אל החלונות · ונשו לשבור הדלת · ויחל הנביר נרם שבא אדם אחד ואמר
מכבר התחילו להתפלל בבית הכנסת · ואך מעל ביתו · ויקומו נם אנשיו וילכו עמו לבית הכנסת · ויהי למחרתו ביום השבת הלך
הנביר מייס הב"ל · לבית הכנסת והיה מקדים עצמו כי ירא מהש"ן ואנשיו · ושלח ש"ב מאנשי לראשים ופרנסים בבית הכנסת
להשליח את הנביר מייס הב"ל מבה"כ ולהחרים אותו יען כי מרד בו · ויסיבו המנהיגים פרנסים דבה"כ הב"ל ואמרו לש"ן אתה
בשליחו מבה"כ מה עשה · והאיש אים תמיס סוא אשר היה תמיד הולך בדרכי ה' · ועל מה יחרם על לא חטא בכפיו ובלבו אין עול
ויהי כשמוע ש"ן את דברי הפרנסים הב"ל · וילך עם ה' מאות מאנשיו לבה"כ · והפרנסים נוו לסנור הדלת שלבה"כ · ויבו ש"ן
לשבור הדלת · ועשו כן ושברו הדלת ביום השבת · כי כל מה אשר נזה להם ש"ן היה בעיניהם כאלו נתנה מפי
הנבורה על הר סיני · ולא כפל מכל דבריו אחרנה · ויברח לביתו ויסב שם כל היום · וש"ן ואנשיו בקשוהו בכל בית הכנסת ולא
מצאוהו · כי הנביר מייס הב"ל מולנו מתוך חור אחת של בה"כ · ואמר ש"פ שהיה ביום שבת קודש ש"ב היה אומר בעת לשמות לה' ספר
מעיתך

אורתך · ויזר להם יואל שברח הנביר הכ"ל ויבא לבנן איזה מזמורים שם בב"הכ · ויעשו כן · ואחר כך התחיל לדרוש מתוך רוגז ו
סודות גדולות ומתוך הדרוש הושיל הד' מהמיסשבלאוויר אשר איכם מלאיכים כו ל"ד מיות · וזכשבבבתי אשר היה רגש לכולם
היה לו לגמל · ואחר שיאכילו בשר גמל ובשר עצמו יאכל · וכן כולם הושיל מון מהזכם לאהרן דעלאפאף שלא היה שם באותו
פעם · והשני הושיל לאהרבת · הנ' להשפן · הד' לאויר · ואחר ר"כ שהם רגלים שיחרים אותם · אך לכבוד השבת אינו רוצה · ודרש
דברים רבים בנגלה ובנסתר · לאחר שסיים הדרוש הלך אצל ההיכל ונטל ספר תורה בידו ואור פסוקי שיר השירים · ועל כל קון
וקון נגלה כיום סודות · ואחר בפרהסיא שהוא מושיב בן דוד ויגאל את ישראל ובאחרו זה תנה בבבבתי הזכם ואחר אינה אותו
מופת אלה כותן לנו אתה מושיע ומכעס ב"ל · ואחר שומרם ומודה אתה אם לא תאור בתשובה ואני מתכלך בשר גמל כי הוא
בשר עצמו · לאחר זה התחיל לקרות בספר תורה ומה להאון שיאחר הסבבבתיבתו והרגלה לם בספר הזוהר ובספרי הקבלים
סבך דרך לחיות ביחות הושיח וכן תלמידיו היו יודעים להרחות כל הסודות שמרמזים עליו וכן כל אחד הרגלה בסוף שמרגלה
עליו יכנון עמוק עמוק מי יחמלנו בנמוסרי' ב"ל כאנים הזשוטה בב"ל) ובכל היה ע"י שבלה אחרת רחוקה לגלן ובסיגת מבה כ"
שלנו לו לאנשי אדוכינו לוה עשית כל כך ביום גדול להזכם הבלם בבבבתי · ואחר שוטים הלין אתם יודעים שכל זה לטובתי
והוא עצמו ידע שלטובתו דברתי והתחיל להרחות לם פנים כי מה שקרלהו גמל ושאחר שיאכילהו בשר גמל היה לשבח · ונגמל
הוא לשון גמול וגמל לאיש חסיד ונו' · כי ש"ם היה בקי אחד בחכמת הקבלה וכל מה שהיה רוצה היה יכול להרחות בזוהר סבך
פירושו וכל היה ע"י בשרלא · אחרא ועוד אחר מה שאחרתי לו שהוא מזמרים · רמזו להכניסו תחת כנפי השכינה · כי הוא חכם
בדול וגם רוצה שירלה בבחינות מין ירושלים · והאריך לם אחד בבבבתי · ואחר אני מוכשר שבסוף יאמין לי ויקודם
שישבר ב"ל אדשים ויונר הדבר להזכם בבבבתי את כל אשר דיבר ב"ל עליו אשר נדלהו ורומהו אחד וייטב הדבר בעיני הזכם
בבבבתי אחר · ויסבר לבבו להאמין בם"ן · ואף גם כי ירא לבפשו · כי אנשים ש"ן מתגברו בלאיות ויאמרו לאסור בפשם בב"ל
ב"ל ולהאמת הבוחרים בו · ולכן נספך לאיות עם ב"ל · ואחר לאנשי ש"ן דעו שטעיתי זה כמה שנים · ועבשיו אני מודה לדבריו
שטעתי על אשר לא האמנתי בו כי הוא מושיע אלקי יעקב · ולכן נשאלים רבים שליו עדיין לאבשיו אמיתי · כראות שנגם הזכם
בבבבתי אשר כל ייו מתבגדו והיה מוכרים שהוא חייב מיתה · ואפילו הכי נשבע לאיש אחר להאמין בם"ן · לכן נתהפך לבבם
ויאמינו גם הם בם"ן ויבקשו מחילה על שלא האמינו עד עתה · והמאמינים כשראו שרבים בכולם מאשר לא האמינו בו עד
הנה האמינו בו גם הם ברה לאם עד מאד על הנשארים שלא האמינו בם"ן · ויגזרם"ן על הפרבים להוריד מגדולתו את הזכם
הגדול שהיה רגש בשבילכא אהרן דעלאפאף · והעמיד בתוקמו הזכם בבבבתי · והזכם אהרן הכ"ל לא רצו שלא דבר שום דבר
כנגד זה · אך ורק הוכרך לברוח מביתו אל בית חכם יהודא מרשיגא ושבב שם עמו נ' שבועות לאחר נ' שבועות ברחו יחד עם חכם
שלמה אלנאלו וילכו חוץ לעיר שמירנה אל מקום רחוק ושם ישבו כי יראו לבפשם · ולא רצו להאמין בם"ן כי ידעו שהוא מושעה את
ישראל · ולשוא כל יהא טב · לכן ברחו לבפשם עם נשיהם ובניהם · אבל חכם בבבבתי שבשמירנה דרש ברבים על ב"ל
ואחר שהוא גואל האמיתי ובמהרה תגלה מלכותו · ווה כתן שמתה גדולה בין האמינים · ולכן לא מיאנו עוד כופרים בם"ן
כולם מאמינים בו · ואותם שלא האמינו בו ברחו · לבפשם · ומן בם אחר מחבאים כל אחד בבית קרוביו ונם מיים פעמיהם הכ"ל
מחמת ירלתו האמין ב"ם בנוהים מלכשיו ::

ויחי · שם ש"ל הולך וגדול מד מגדלוהו בעיר סאלבנק וקושטאנטינא בכל מדינות ישמעאל וארץ ישראל כתבו לו כתבים והיו
דורשים בשלומו ונם כאו לארות מקומות מזרים לשמירנה לדרוש בשלומו ויביאו לו מתנות הנומות ולא היה אחד יכול לבכם
מפני חביבו כי זה יונה וזה כאו ולא היה לם ש"ל פנאי אפילו רגע אחד מעוה לטוסרתו ולתלמידיו שלא יכבסו כולם יחד כיום אחד
רק כל היום לרבעים אז מחמשים ולכן היו שם נביאים בבים חסהו נ' אוד' שבועות קודם שנתן להם רשות ליכנס ובכל יום אחר
תפלת שחרית מנחה וערבית נ' פעמים ביום · היו מזמרים מזמור כ"א בתהלים ה' בעוד מזמרו על מזמר ונם היו
כותבים זה המזמור בכותלים ואלפים דמוקראות נאים ובאותנו מהת הסתרי וכתוב עליו כתר של ש"ן ונם בכל שבת קודש שהיו
תנאים ואומרים הנתן תשובה למלכים והיו מבבבים לתלה · אבל בזמן ההוא בתקום שהיו אומרים שאלך סולטאן היו אומרים
אדוכינו מלכנו מזמיכנו ש"ן מזמיר אלקי יעקב אלי' דבר אלאה ה' ירוס הודו ויגדל מלכותו ויעמת פורקניה וידבר עמים תחת

תליו ובכל אשר יפנה יצליח ובעבלא תגלה מלכותו עליכו ויקבץ נדחיכו מארבע כנפות הארץ ויוריד ויביכו אמן ·

ובודאי נמור שלא היו מלשון הרע בין היהודים באלה הימים כמו שכתבתי לעיל · דאיך יתכן שיעשה מהומה גדולה כזה
ולורוד בפרהסיא בשלכות · ואסריה אחד שהלשיכו לאנן · היו כולם כהרגים כאחת דתם להמית · לכן בודאי שאין אחד
מסר לו שהלשין על חביריו באותן הימים · כי כולם אזרו בתשובה כנ"ל · ובאמת שהוא דבר שאי אפשר להאמין על כל הרבנים
והחכמים · ובעלי תריסין עוקרי הרים בעלי קבלה · איך רוגש בכולם הטעו אחר ב"ל ובודאי דמיעשיו של ב"ל כיהו שלא בדרך הטבע

ויותר אכתוב לכם דבר נפלא מה שאירע בימים הסם בקודש
טבת שנת תכ"ו הכ"ל · שמדו אנשים רבים באיזמיר
גם בסאלונקא ובאדריאנופלי וגם בקושטאנטינא · מתבגרים
בגיאות אחת · גם בשים כמו אנשים בחורים ובתולות · ואפילו
קטנים היו מתבגרים כולם בלשון הקודש וגם בלשון הזוהר ·
וכך היו הנסנות בבואתם · פתאום נפלו לארץ כמי שיש לו חולי
הנכפה ר"ל · והיו מפרכסים סידים ורגלים ודברו בלשון הקודש
וקנתם בלשון הזוהר יכמה סודות וכתוב הדברים שם ש"ם ויוסף
בן דוד וכבר הקבל כתר מלכות מין השמים · וכל אחד מהם נבא
בסנגון אחר דרך משל א' אומר אדוכינו מלכנו מזמיכנו ש"ן יקבץ
נדחיכו מארבע כנפות הארץ ביהרה ויביאם אל ארץ הקדושה
והשני אומר בנגלא תגלה מלכות מזמיר אלקי יעקב אלי' דבי
עילאה הוא ש"ן · וכן כל אחד בסגנון אחר עד שבכל מקום
מקום לא היו בשתא כ"א · בכאן נעשה עוד אחד בבית ופלוני
נעשה בבית ופלוני נעשית נבואה · וכולם נלו הרבה נבואות
אחת · ולא שעשו עניים לנביאים · כי אפילו קטנים שלא ידעו
לדבר בלשון הקודש אפילו תינוקות אחת · היו מתבגרים בימים
הם בלשון הקודש ודברו הרבה סודות והיו שוכבים על הארץ
פיהו אחר שעה או נ' רביעית שעה · ואחר כך קמו מהארץ ועוד
דבר מידוש שאפילו מיישפעביכה הכ"ל שהיו שוכא גדול לשם ש"ן
ומקיות ירלה הזכרן להאמין בו כנ"ל · בא כב' שנת לביתו
ורלה מרחוק עם רב סביב ביתו · ובהל ואחר מאי האי ובבואו
לביתו רלה בבואתיו שוכבות לארץ בשאר הנביאים ובנביאות
ומתבגרות בלשון הזוהר הרבה דברים מה שיהיה לעתיד · ובתוך הדברים אומרים שם ש"ן יגאל את ישראל במהרה שהוא גואל בדק
ושהם רלו אותו יוסף בשמים ובתר מלכות בראשו אשר נתנו ה' · ויתמה אביהם הכ"ל מאד · ויאמר עתה ידעתי כי מתשיח
אלקי יעקב הוא · וכי קטאתי שלא רציתי להאמין בו · וגם כל האנשים בראותם ומעשה הכ"ל · תמהו עמים מאד · ויאמרו איש אל
רעהו הגם בבות חיים בבגיאות · אשר לעולם היה אביהם שוכא ומוכהה לם ש"ן · ומעשיו בבואתיו בגיאות · וגם ספרו אנשי
אמת שאיזה ימים קודם זה · אומר ש"ן להנביר חיים הכ"ל · בבואתיך אשר היה מלוכשות בבגדי שחורים (לפי שהיו באבילות על
אמם שמתה) באיזה ימים תבא אשתך · ויכשטו בגדיהם השחורים מעליהם ולבשו בגדי יום טוב · וכן נעשה בעת הבא שהיו
מתבגרות בשטו בגדי שחורים ולבשו בגדי יום טוב והיו מתבגרים בבואר · אשר בשביל זאת היה מהומה גדולה בעיר לומיר ותהם
בעיר · ותלמידי ש"ל וחכמים דרשו ברבים והיו יודעים שלהרחות כל מה שנעשה באותו הפעם בספרי הקבלים וגם בנביאים
ואמרו שבשמים נתקיים נבואת יואל סימן ג' · והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם וקניכם

מלחמות יקלמון ובקוריכם מוכנות ירחו וגם על העבדים ועל השפחות ביומים ההמה אשפוך את רוחי וגם אחרו מכמים שמיום
שחרב ב"ה בעלו כביתים מישראל ועבשיו שכבר הביע עת הגאולה מורת הכביתים להתבלות כמו בשנים קדמוניות • ובוסף על
כל זה ביומים ההם עמד כביה אחד בקושטאנטינה • שמו ר' משה סערוויל אשר היה כביה אחת • שכל העולם ספרו ומנו עכיים
רבים ראשון היה יודע לומר לכל אחד איזה כשמה יש בו • ואיזה שטאים שעשה מימיו • ואיזה מצוה שעשה • וגם היה אומר לו על
עבירה פלונית עשית תשובה ועל עבירה פלונית לא עשית תשובה • וגם כן ההגנות בכוחותיו היו כאחרים רק שמתפלה התחיל
לומר • ובכלי זמר היה מנגן • והוא רקד ודלג כנער כן ז' שנים ומופל על הארץ פתאום • והיה מפרכם בידיו ובתליו • ודבר
בלשון הזהר ונילה סודות שלא נשמעו ומעולם כמוהם אבל כל דבריו לא היו מוזהר אלא בלשון הזהר וסודות אחרים • ובתוך
הדברים אומר ע"ש שים בו נשמת משה ע"ה ובעת התנבאו ישבו ב' סופרים אחד מימינו ואחד משמאלו והעתיקו כל מה שדיבר
בכל לילה הלכו כמה חכמים ונבירים לשמוע מימו גבורת ה' • והכיאו שאלה בלי זמרים תופים ומחולות והיו מנגנים זמירות
שירות ותשבחות • והכביא ר' משה הכ"ל התחיל לרקד בכער ובתוך רקידתו ומירתו נפל פתאום על הארץ כב"ל • ובאמת שהיה
כמה אנשים וחכמים שהודיר' משה הכ"ל הוכיר להם מחלות נמורים שבכר שבאו והוסיפו לחזור בתשובה על עונות • וכל מיקר
דברי הכ"ל היו שם ש"ן הנולד בחומיר הוא גואל כדק הוא ולא אחר • ושבמהרה יאמר לגרות מיכו די • ולאחר שסיים דבריו קם מעל
הארץ ורחץ את פניו וידיו • והשתחוה נגד השכינה ומה עשה לאחר כל ו' שעות שהם ד' פמומים ביום ולילה א' • וכמו כן נמצאו
כביאים בכמה מקומות • יש מהם שהיה בהם קדושה יתירה • ומם שהיו קליות וסטרא אחרא ר"ל • כי מעשיהם הוכיחו ומשה ר' משה
הכ"ל הולך וגדול ומכולם אפילו מוכתן הכביא • וכל אלו הכביאים והכביאות היו מתנבאים מתחלת מודש טבת תד"ו עד ט"ו אלול
תכ"ז שלו כשתיות הש"ל ופסקו מוכביאותם כאשר אכתוב ואחאר לקיון אי"ה ומספר הכביאים שהיה בקושטאנטינה היו ח' מאות
וכן כמה מאות באכדריאפיל וכן בארמיר בכל מדינות ישראל במקום שהיו שם יהודים • ועוד מעשים נוראים אחרים כעשה
באותן הימים • רק אני אכתוב דבר שלא שמעתי ויודעתי מאנשי נאמנים • לא כתבתי •

ולא היה עוד יהודי בארמיר שלא האמין בש"ל • רק קנתם לבבם לא היה מוטה לדמות עם ש"ל ולא האמינו בש"ל • ויודעו כי
אין בו מומשות • רק מקצת יראה הוכרכו להאמין בו • אבל מרמקומות אחרים שבמדינות ישראל וא"י היו עדיין רבים שלא האמינו בו
גם"כ לא יכלו לגלות את הדבר לפני מוסאדסכי ב"כ יראו לבפשמופני הע' ואפילו חכמי' גדולי שלא האמינו בו לא הימרשאי' לדבר
דבר לפני העם או שהיה נסרג יכמו שהיה מעשה ביומים ההם שהיה נביר אחד שלא האמין בש"ן והיה מכם ורואה שסוף הדבר לא
יהיה טוב וש"ו יבא גזרה על שונאי ישראל • הלך אל הגראן פיזיר שבקושטאנטינה ואמר לו אדוני ישן כי כל בני הקהלה מאמינים
בש"ן להיותו משיח • ואני איני מאמין בו כי הוא נגד שכלי שיהיה משיח • ואני יודע שאין סופו טוב ע"כ אני מבקש ממך שתתן לי
כתב שלם ח"ו שתהפך הדבר ויהי' ח"ו איזה גזירה שאל יגשמיכי בדבר הזה כי אין לי אלק עמהם ולא עם ש"ל • אבל מ"מ לא הלשין
הנביר עליהם מומה שעשו אבל רק התנגל ח"ע • ומודע הדבר לבני אזמיר וקושטאנטינה • ויכריזו עליו שהוא כופר ושדמו מותר
ומכל הקודם להרגו וכה • ובאו עדים מהיהודים אל הגראן פיזיר ומעידו על הנביר שעשה מעשים אשר לא יעשו אשר על כל אחד
מהם חייב מיתה • ובתוך כדי הדיבור באו עדים אחרים ומעידו גם הם כדברי עדים הראשונים • והנביר נתן ומה כברזכיא אדוני
כל זה הוא שקר מוחלט • ולא באו רק לפי שאני איני מאמין בש"ן ולפי שלקחתי מתך כתב שאין לי אלק עמהם • לפיכך הסכימו
להרגני ולכן מעידים עלי דברי שקרים אשר מעולם לא עשיתי אותם • ומה כל זה לא הועיל לו לפי שהעידו עליו יותר מארבעים
עדים • ואין אחד שהתבטל בעדו • ולכן יבא דינו שיומר על הגליע • ולא רצה להמיתו • לפי שראה שהיו כולם בגד היהודי • אשר
רגילותם תמיד היה שהשתדלו בכל כחם אם איזה יהודי כתפם • להגילו • ולזה כולם הסכימו לעיתה • הרגיש בדבר מבודאי הוא
בשביל שאינו מאמין בש"ן • ולכן לא המיתו רק פסק דינו היו שיומר לגליע שהוא קשה כמות • אבל עם כל זה כתגלגלו רחמיו על
הנביר ומה לחתוך את זקנו שכל מי שבומר לעבודת גליע מוחכין את זקנו • ולכן מה ג"כ שיחתכו את זקן הנביר כאילו משלח
לגליע • אבל באיזה שלחו איזה פרסאות מאזמיר ביומם אחד • ביד ישמעאל אחד • ומה לישמעאל מישים עיניו עליו לשמרו ושיעשה
לו כל תאות לבו • עד שיגמור הדבר עם ש"ל • ומכאן תראו שומרו בפשם על ש"ל • ומי שלא האמין בש"ן • לא היה תרופה למכתו
רק היו הורגים אותו • ולא היה יכול להכנל אם לא שיגיר דתו ולא תשבחהו לעבירה • כי מנה יקשה לו • והיהודים התעלמו עם

ישמעאלים ואמרו להם ביומרה אנחנו מלכם בנגדים ירוקים • ואתם לא תהיו רשאים • כי בדידכות ישמעאל היישמעאלים הולכים
בנגדים ירוקים • וגם אומרים להם עד עתה הייכו מותכים לכם (מורלאטייא) ועתה תעטרכו ליתן לנו וכל האומות • ויהי כבודם
טבת תכ"ו ד' בו יעבו אנשי ש"ל לש"ן שיסע לקושטאנטינה שם המלך ישמעאל • וישב הדבר בעיני ש"ן ויסע מאזמיר כ"ב
טבת שנת תכ"ו עם אחיו בספינה קטנה לקושטאנטינה שהוא רחוק מאד פרסאות מאזמיר • ונתעכב על הים לפי שהרוח נגדם
נשב • וערב ר"ח אדר בא לקושטאנטינה • ובתוך כך היה מהומה גדולה באזמיר שלא היה כמוה • שכולם אומרו עתה ידענו כי
הוציא ה' מיאשו שנשאלו לבו ליסע אבל המלך ישמעאל • ובודאי שבשיו יקח הכתר מראש המלך ילך אחריו כעבד כנעני
ובאמת שרגלים לדבר היו • לפי שכל הנביאים והנביאות מתנבאים עליו וכולם אומרו שהוא מושיח ומשה מלך על כל ישראל ועל
האומות העולם • ובפרט ר' משה כרעוויל הכ"ל • לכן היו בני אזמיר מוצאים לכתב יסולאגרת מבני קושטאנטינה לשמוע מאי הוא
עלה • ומש"כ בכולו לקושטאנטינה נתקבל בכבוד גדול שלא נעשה כמותו למלך ישמעאל עמנו • ורבו כולם לילך אבל כל הנביאים
והנביאים שם ולא יכלו אחד מוסכי מבירו • וש"כ כשמעו שהמלך ישמעאל אינו שם • הרע לו מאד • ואעפ"כ אמר לילך אבל הגראן
פיזיר שהוא במקום המלך • ויענד הדבר לגראן פיזיר ויכתוב כתב להמלך ישמעאל לאכדריאפל • שם ש"ל מאזמיר אשר התעורר
מהומה גדולה בכל מלכותו • בא עבשיו לקושטאנטינה • ונפא לבו לבוא אצלו • ע"כ כדת מה לעשות בלים ההוא • ויכתוב המלך
להגראן פיזיר שיתפוס אותו ולהשימו בתפיסה כבדה • וישלח הגראן פיזיר בחשא אחד ומשו מומשים אים מוזויכים כלי מלחמה
הנראים שיכיטאלרין לתפוס את ש"ל • והבחשא בבואו בבית ש"ל • כהפך לאים אחר • ולא היה יכול לדבר שום דבר רע כנגדו • רק
התחיל לדרוש שלומו וכרע והשתחוה לו • והלך לדרכו ויאמר להגראן פיזיר שבשבא בביתו בהפך לבו • ולא היה יכול לעשות לו
שום רע • כי תואר פניו כפני מלאך אלקים • לאחר איזה ימים שלא עוד בחשא אחר ומשו שני מאות יאניטשאלרין • והשני עשה
כאשר עשה הראשון רק נ"כ דרש בשלומו • ויאמר ש"ל להבחשא ידעתי כי אתה בחת לתפסני • רק אמור לאדוניך כי אני אבוא
אצלו בשמי • וישב הבחשא השני לדרכו • ויאמר להגראן פיזיר ג"כ כראשון • ומיד נזה הגראן פיזיר להביאו לפניו • ויבא ש"ל
לפניו עם אחיו ר' יוסף נגי שהיה הולך ביניהם • ולא יכולתי לדעת מה שנעשה באותו בעם שם • ונוכח דעובדא היכי הוה יש
אומרים שאמר לו הגראן פיזיר בלבתו מעמוד יודע אני שאיש אתה ובודאי תגאל ישראל • אבל אני מבקש ומבקש ממך שתשזיק לי
טובה נ"כ שאני חפתי על דברים הרבה שנעשו • אבל מכל מקום אראה אם יהיה כדבריך אם לא • אף על פי שתואר פניך ומעשיך
מוכיחים כן • אבל כמו שספרו לי כי הרבה מכמים מומחי תלמוד שלנו הימם מודים לדבריך • ולכן שלחתו למבצר בעיר קושטא
ושם השמיר שומרים בביב המבצר לשמרו ולשרתו • והמבצר ההוא גדול מאד • והנמצאים שם בא"ם שתופסים איזה חשוב אז שר
נותנים אותו במבצר הזה • ושם מאכילים ומשקים אותו • ויש לו שם כל תאות לבו • וכתבו ג"כ רשות ליבנם כלומי שירנה אבל ש"ל
אם ירצה ש"ל • אשר מזה נתעורר מחקה גדולה לאחיניכם בו בקושטאנטינה וגם באזמיר • כשמעם את דבר הבידוש ההוא • כי
באמת היה זה דבר גדול • ראשון אבל מלך ישמעאל כל אדם בכבוד נשבר • ואפילו חשוב שעשה דבר רע יחונקים אותו מיד • ולש"ל
לא נעשה עמו דבר רע • ומכית לא די שלא הרע לו • רק מה לשמרו ולשרתו כאילו הוא מלך • לכן מחקו היהודים מאד • וש"ל כתב
ומה לכתוב לכל היהודים אשר במדינות ישמעאל וא"י לשבבו וכולין פרסיא ואיטליא • שיעשו תשובה ויתקנו מעשיהם שעדיין
אם מעבבים הגאולה בשביל קנת חטאים שלא עשו תשובה • ומבן ניכם בדרך ליבב בתפיסה עד איזה חדשים שיתוקן כל החטאים
וגם כתב שיתפללו כולם שבמהרה תגלה מלכות ש"ל • ומה' יגליה דרכו ולהפיל מונאי ישראל לפניו במהרה ולא יתעכב עוד • כי
הסטרא אחרא נראה זאת שעדיין לא תקנו חטאיהם • וכן כתבו הל חכמי איזמיר וקושטאנטינה וישלחו כתבים בכל תפוצות
ישראל • ובשקבלו היהודים שבכל עיר ועיר כתבים הללו מזרו בתשובה שלי אבשר לספר ואי אבשר להגיד • וכמו שכתבתי לעיל
ועדיין לא הגעתי לכתוב הקצי כח של התשובה שעשו בכל המקומות • וכל יהודי התבאר עמנו שיומול על הסרים כטוב בעיניו
ואילו היה ביומים ההם מלשין ומוסר אחד • היה כולם מייבים מיתה • כי בפרסיא מרדו במלך ובסרים ומו שהרגתי לעיל •
והחכמים שבאזמיר מו לאמר לכל בעלי בתים ומורקים שיטהר כל אחד את ביתו ומבכל הבית • ובער כל הבהמות והחיות
טמאות כגון כלב וחתול ודומיהן מביתו • וגם מו לבדוק כל אחד מזוזות ביתו אם הם כשרים • לפי שבמהרה יבא אלי' הנביא
שאינו ממנם בבית שיש בו בהמות וחיות טמאות • או משסר בו איזה דבר כגון מזוזה פסולה ודומה לזה • ונתעורר מחקה גדולה

ישראל בין האכסים עמי הארץ • ותביא אשה אחת ותאמר שבא אליה עני על פתח ביתה ויבקש ללחם • וכתוך שהלכה להביא לו
בעלם מיונה פתאום ובודאי שהיה אליהו הנביא ז"ל • וכל אחד סיכר איזה דבר בסיגנון אחר ויום רוכם ככולם ספרו ארחו אלי
הנביא זה ככה וזה ככה • וכן נעשה בנביר אחד שסמו שלום גרמיזא אחד מיהודאמיכים הראשונים שם ב"ר • זה הנביר כשקיבל
כתבים מקושטאנטינא שם ב"ר דיבר עם הנראן פיזיר וכי סיום בגדל כולן וכי בשא מן בעיניו כאשר כתבתי למעלה עשה העודה
בנהרים • ויין לקרוביו ולזהביו ושמוקו מאד • באמרים בודאי מדרש מקבל כתב מקושטאנטינא שבבר לקח הכתר מרחש מלך
ישמעאל וכמו שבבאו הבניאים והבניאות יושתו ושמוקו מאד ובשתייתם הבין אחד מהם למעלה אל הבית אל יהתפיל לקרא ב"ן
רם רבותי ואהובי הרי אליהו הנביא ומיד הבינו כולם אל הבותל ואמרו נ"כ אבשבו רואים אותו וקראו ברב"ר הבא בשם ה' והקול
בשמע מבאזן וירומו כל היהודים בבית שלוסבל"ל ונ"כ התפילו לקרא ברון הבא יזכולהעידו ארחו את אלי' הבנ"א בעין יזודאי
שהיה איזה דמות מקליפות שבא בדמות נ אלי' הבנ"א • אחי אפשר שכולם ישקרו אשר כתובים נ"כ מקמים גדוליסשעידו בשבועה
ארחו אלי' הבנ"א ובאמת היו' בכל מקו' שהלכו לא בשמע כ"א מעשה הבל ל והיו מספרי' מעשה סעודה הכ"ל אין ראו אלי' הבנ"א
ושולם מדברים ומספרים ויבוא איש אחד בבהלה גדולה ויאמר הלבתי בדרוב כלוכי כנע כי איש אחד בבנדי ישמעאלים והיו לו
זקן גדול ואשל אותי האתה יהודי אמרתי כן אדוני • ואמר לי א"כ למה אתכת פאות ראשך ויש לך ביצית פסול בבגדין אשר לפי
דת היהודית אינו טוב הדבר וראיתי בבגדי בגיית אלי והיו כ' חוטים בתכים ובבהלתי ואמרתי לו אדוני למה אתה שואל כן
והשיב לי כי הבה בני רבב ועברת השבטים באים מעבר הנהר סיבטיין לבאן ביטבו עם אחיהם היהודים אל"י הם ירבו את מי
שאין לו ביצית בשרים ומי בעובר על דת מושה ובכמי התלמוד ובכיום דברים נעלם מאמי • וא"כ רבותי בוודאי בהיה אלי' הבנ"א
ובה"נ נעשה באותו זמן כמה וכמה מעשיות • אשר לא רציתי לכותבן הבה יקמה שבעשה בחלוות הן בהקין אי אפשר לבפרם •
רק רמזי לקצר ולכתוב איך היה סוף הדבר עם ס"י על כל בכים כתבו מעם למוקומות אחרים וכולם באחד עבו ארחו את אלי'
הבנ"א יוקף מי שלא ראה יאמר נ"כ ארחהו כדי שלא יאמרו אין אתה זוכה לראות אותו • לכן אמרו כולם ארחו אותו • וש"צ יעב
בעבבר שלו בקושטאנטינא החזוק דהיינו בעיר קושטייאלו בנוסב • בלבוש אדום וס"ת בידו נ"כ בלבוש אדום ופעמונים ומזוזים
ועל הרוב העמיד הם"ת מימינו ומשמאלו בנוסב בו היו הכותלים מצופים באדרת והב והקרקע בבגדי והב וכסף יקר בבני מלכים
ולבניו שולחן של כסף ועל גביו מצופה בזהב ומיטטיראן שלו היו על השולחן מצופה בזהב ואבנים טובות וכל הכלים שלהם ושתה בהן
היו של כסף וזהב ואבנים טובות ובידו הימנית היו לו מקל ומדין של זהב הנקרא לעבסא • והיו בהמבבר הרבה אדרים בהמבבר
שהולך ישמעאל בתוכו גם מגדל וכרם כאלה בו היה יוסביב המבבר היו שוערים ומוטרתו היה יהודי אחד ת"ק וכל היוסהיה לומד
ומזמר ומירות ומזמונים שלהקב"ה ובעבדו כל העול' אשר בעת שהיו מזמר היו פניו כפני המיה ולא היה אדם יכול להסתכל בפניו
והנה באו כמה אנשים ומשוכים אל המבבר קושטייאלו בטרקלין של המבבר • וכל אחד נתן מעות הרבה לאשתו ב"ג מיניה ליבנם
וכל מי שבבנם יבא ומזמו בשמחה רבה ובמחה • כי היה ב"ג בעל קבלה שלא כמוהו כמוהו • ואמר להם שהבינה היא בגלוי עבנו
ועשדה מגלות בביכול ועבנו בתמלאו האדבעים שנה שעשדה הבינה ומגלות אין אתם נריכים עוד להתעבות י"ו בתמוז וט'
באב לפי שאמר שהוא באותו בעם בן ארבעים שנה וזהו שאמר הכתוב ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תועי לבב הם והמה
לא ידעו דרכי • וכל זה היו יכול להראות להם מהפסוקים שמרמוזים על זה • ומוב"ם בספרי הזוהר ובספרי המקובלים • גם סיפר
לי הרב ר"מ קוקוקא זצ"ל • ששאל לו באותו פעם מאיזה טעם לא יתענו עוד ט' באב • והשיב טעם הכ"ל וגם טעם אחר • לפי
שמנו מורה על זה לאחריו יר"ל יום תשעה באב ב"ג כל יתענה ויכתב כתבים להרבה קהלות שאל יתענו י"ו בתמוז וט' באב רק
בחוקו' תענית יעשו יום טוב לשמוח בו בתחילה ושתיה לקידוש ולהבדלה ובמלבושי יום כיפור לפי שבהסך אבלנו ואנחותינו לשמוח
ולשמחה ומשיבות לגאולה וזה נוסח הכתב שכתב ב"ג לק"ק אזמיר • אחי ואמי אנשי אמונת יתומכי עיר אזמיר המהוללה מושן
הבירה אנשים ונשים וטף • שלום רב לכם מאדון השלום ומאמני כמו ידידו המלך שלמה בן דוד נוזר אני עליכם מיום ט' באב הבא"ל
נעשו אותו יום יותר גדול ויום שמחה גדולה באנאלים מסובים ומשקים ערבים ורבוי נרות ואורות ובגינונים רבים ובשירים
רבים ופיני שהוא יום לידתי ב"ג מלבבם עליון למלכי ארץ • ונעבין מלאכה תעשו אותו יום טוב גמור בחלבושים טובים ומעולים
בסדר תפילות י"ט כי"ט גמור • רק האמירה לגוי מותר אבל ולא אפילו מלאכה דאורייתא : וזה נוסח תפילתכם

ותתן לנו ה' אלקינו מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום חג הנחמות הזה את יום טוב מקרא קודש
זכר ליציאת מצרים וכו' וכן תעשו הקידוש • הזכור של ערבית יהיה מזמור פ"א משכיל לאיתן האזרחי עד
כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה • והתקדשו קדוש של י"ט בנוסח התפילה הנ"ל בברכת שהחיינו ולמחר
התפללו בתפילת י"ט וקראו הלל גמור בברכה נמורה ואח"כ קראו בפרשת השבוע עד תחת אשרות הפסגת
וחכשה בני אדם בספר תורה כשר וברכות התורה והמפטיר יפטיר כה אמר ה' מצא חן במדבר עד וחטאתכם
לא אזכור עוד • וברכה של אחר הפטרה כיום טוב גמור וכנוסח התפילה שכתבתי לעיל • ובחזרת ס"ת תאמרו
מזמור יפיפית מבני אדם בקול גדול ובשפה ברורה ובנעימה קדושה ובזמירות בין יושב בסתר עליון והמזמור
שירו לה' כל הארץ • תוס"פו מזמור קל"ב שהוא שיר המעלות זכור ה' לדוד את כל ענותו עד אויביו אלביש
בושת ועליו יציץ נזרו • ואח"כ גם המזמור של פ"א שהוא משכיל לאיתן האזרחי ואחר זה המזמור בשוב ה' את
שיבת ציון • ואח"כ תפילה מוסף • במקום קרבן מוסף והיה הי"ום הזה לכם לזיכרון י"ט גדול לדורות עולם ביני
ובין בני ישראל • שמעו שמעו אלי ואכלו טוב : עד בן נוסח

ויהי היום כיום נ' י"ו בתמוז בין י"ח לי"ב שעות יאמרו כל הבניאים עבשיו הוא הזמן שאוכל מיסיחנו ואכלו ושקרו ודרשו
על זה ויאמרו אותו כדבריהם בבאותו רגע שאמרו אכל יוכן כתב לכל הקהילות הקרובות והרחוקות שבמדינות ישמעאל
וא"י אשר כולם בנוקם תענית ט' באב • יעשו אותו י"ט לעונתה ולשמחה • שלא היתה שמחה כמותו בשנה י"ט מהתלים • כמו
שאכתוב אי"ה ומשמיר בשלח הבעתק שבלא להם הש"ק לעודיכות אשבנו ופזלין איטאליא ובכל תפוצות ישראל • אשר בשכיל זה
כתעורר שמחה בעודיכות הללו שלא ידעו מה לעשות • ובכה מלא אמרו בפרהסיא שכל העולם שלהם הוא • והם יוזמים על כולם
ולא די שלא נעשה שוהם שום דבר רעה • רק אדרבה בכל פחדסעל כל האומות והשרים ופשונים שבכל מקום היו פניהם ונעפי
מאד • לפי שמעו דברים הרבה אשר בכתבו מומלכות ומודיכות ישמעאל • אשר בודאי אשבו שהגיע את הגאולה לישראל ולכן
היו בנו עם היהודים ועשו להם כפי רצונם • כדי שיקמו עליהם נ"כ • וכל זה היה לפי שכל המלכים בעולם יש להם לכל אחד שר
בשם אומבאסאדאר בשם הקיסר מלכות • ולכן כל שר ומלך שהיה בודיכות ישמעאל כתב להמלך ולהשרים שלו ומגדולת ס"כ
ואותותיו בעשה • וכי כפלה אמיתו על שרי הישמעאלים כמו באכתוב ולא זו שכתבו האמת רק כל אחד בדה שקרים מלבו • וכן
היהודים כל מי שהיה יכול להמציא שקר גדול מקבירו הרי זה משובח • וכתבו למדינות אחרות • וגם הקבנים גדולים כתבו
שקרים הרבה שאין להאמין :

השר הגדול באליף שבקושטאנטינא • ראש השרים דוויכיניא נקרא אמבאסאדאר רעוודעבר בשכיל רעפובליק דש
וויניציא כתב להשרים הכ"ל ומגדולת ס"ב אשר ראה אותו בהמבבר והכבוד שנעשה לו מכל העולם וכיסים רבים שעשה • שהגראן
פיזיר בהמומות המלך פלא אחריו כמה שלוחים שרים עם ב' מאות עבדים להמיתו • ובבואם אליו כרעו והשתחוו לו ונפלו על
פניהם ארצה • שבפלה עליהם אדרה גדולה שבמעט מתו • ובודאי שהוא משיח ליהודים • כי עשה נסים רבים כיוצא בהנה •
הדובם הגדול שבטשקאנא כתב לו שעשרת השבטים מעבר הנהר סיבטיין עברו הנהר והוא בדרך ללכת ירושלים ובשרש
עוד הנהר ונם עד שעברו כולם ולא התחיל לזרוק כמקדם • והם אמרו שמשיחם בולד בחיזויר ובאדרה תהיה הגאולה
לישראל • והדובם הכ"ל בקבלו כתבים הללו קרא ליהודים שבמדינתו וקרא לפניהם כתבים אלו ותהי שמחה גדולה בין היהודים
האמבאסעגדאר מהמלך הגדול מן שפניא לו ספרד • כתב מן ליסבון להמלך הכ"ל • מאותות ומופתים שעשה ס"ב משיח
היהודים • ונם בלאפריקא עברו ה' מאות אלף איש שלקחרב וקשתות אנשים גדוליסכאים ולבנים ובבודרין
שלהן היכיבו • והוא שור וכתוב עליו נזרות חנים וקשות • ואלה האנשים בכל השנוא המה עושים מלחמה ואפילו בהשעת אש
לכל מיום השבת • אשר בודאי היו יהודים • וזה סימן לבריאת מיסיחם •

סוחר אחד מודיכות אשבנו אשר היה באותו פעם בהמדינת ישמעאל • כתב להיחר גדול שבמאנטווה • שראה לפ"ב באיזמיר
ובאמת שלא ראה מימיו אדם כמותו בתואר פניו ובקומתו ורוב גדלו • וכי גדלו הנראן פיזיר וכתבו בהמבבר אחד המולך
וכי מעשיו שלא כדרך העבע • שבודאי יעשה פעולות ודולות • וכן רוב העולם מוכרים • ומנתן נביא כתב • שלא קם כיוצא לא
בישראל

בישראל ולא באומות העולם • וכמו שכתבו מהשעה ס"ל • כך כתבו אנכיא מקאדיקס באו כתבים לוויניציא שעשיר מעבא
בכנסה בקרקוס מהיהודים שעברו דרך שם לילכת ירושלימה. וכי באו ג"כ מד' כנפות הארץ יהודים לירושלים להקריב קרבנות •
הכומרים שבירושלים כתבו להאפיפיור שברומא שאחד מהיהודים שמו ס"ל הוא משיח שלהם • ואין לספר גדולתו • שבודאי
מאמינים שיצטרכו ליסע מירושלים לרומא • כי היהודים לא ירצו שידורו שם • כי מהרה יבנה ב"ה שלהם בתשר שם
שם כמה נביאים ונביאות שמתנבאים על העתיד • ובפרט הנביא הגדול נתן הנ"ל שעשה כמה נסים • וכן הרבה נסים שעשה
ס"ל • ולכן היה יושבים בדאגה ואנחה מאימת המשיח של היהודים • אשר בשביל זה אלה האפיפיור כמה כומרים משובים לשם
לידע תוכן הדבר • וכן נכתב מכל פינות העולם מס"ל הן אמת אין שקר • והכל היו מאמינים בו • וכן האריכו שבח נתן הנ"ל
שלא יאמין כי יסופר • וגם הקטן שבכולם של נתן • הוא כשאדם כותב שם אחד על הנייר. בראותו הנייר היה יכול לידע מי כתבו
וכן החכמים שבמדינות ישמעאל וא"י כתבו לאזן כמה וכמה כתבים כובים מכובים טובים • כגון מעיר קושטאנטינא כתבו
לוויניציא כתב אחד נתתם מי"ז חכמים גדולים • מנכסים ומפלאות שעשה ס"ל לעיני כל ישראל • ושבודאי בלי ספק יאמינו
שבמהרה יגאל את ישראל ויקבץ נדחינו מד' כנפות הארץ. זה הכתב שקר נשלח ליד החכם ר' יצחק איזראלי שבוויניציא • וגם
נשלח כתב אחד נתתם מכמה חכמים גדולים מקושטאנטינא • לק"ק בראג • שם ס"ל שעשה כמה נסים ומפלאות לעיני השרים והמלך
ושהמלך בעצמו אמר עתה ידעתי כי אתה משיח בן דוד ולך נתן המלוכה • וס"ל הולך ליפון מלך ישמעאל וכל השרים אחריהם
והאריכו באותות ומופתים של ס"ל שא"א להאמין • ולכן חכמי וגבירי וויניציא ומדינות איטאליה • בחרו ג' חכמים גדולים
לשלוח אותם למדינות ישמעאל להודיע תוכן הדבר מה נעשה שם • אם אמת הן כל הדברים שכתבו • וכן עשו ושלחו ג' חכמים
גדולים מאיטליה לאומיר וכמו שכבר נכתוב לקמן בעז"ה • והנ' חכמים היו אחד מברעסלוי והשני מסלאנקוי והג' מאנקונא
והגיעו לאיזמיר בסוף חשון תרז"ל • לאחר שכבר המיר ס"ל את דתו ויבואר לקמן • ואנשי איטאליה נתנו שמחם הרבה כתבים
לס"ל • וגם כתבו את שמותם על הנייר • שיאמר כתן הנביא להמשלחים מי כתבם ומה מעשיהם ומה חטאתם שעשו עד היום כמו
שכתבו על כתן • שזה אחד מן הכתבים הקטנים שבכולם שיכול לעשות •

וכן נכתבו כובים מכובים שונים מכל מדינות ישמעאל וא"י למדינות איטאליה אשכנז וכולן ולכל תכונות ישראל • שם ס"ל
היה כמה וכמה מתים שכבר מתו כמה שנים וכן ריפא כמה מצורעים וכל שונאיו הפיל ארצה ברוח פיו • וכן המלך שלא
אחריו כמה שרים ושמש אנשים רבים להביא ס"ל לפניו • ובבואם אליו נפלו מתים והמלך שלא שרים ובקש מעמו שיביא אותם וכן
עשה • אבל יש מהם שהיה מוצרים ומשאירי אומות • אותם לא היה רק ישמעאל לבדו המלך • וכן המלך שמו בשמעדול ולדלתות של
ברזל שמו לומנדול שלא יוכל לברוח • אבל כל זה לא תועיל לו כי הדלתות נפתחו מאליהן • והיה ס"ל יונק וכבכם לומנדל לפי רצונו
ועוד דברי שוא ושקר שכתבו • א"א להעלותם על הנייר • וכן הפקרים שכתבו מעשיו של כתן הנביא • נ"כ אין להגיד • ולכן גם
בחדשת פולין נמנו וגזרו לשלוח אנשים חכמים משם לאיזמיר • ושלחו להרב הגדול אב"ד דק"ק קאמרנא מוה"ר יעקב צבי הלוי בן
בעל תורי זהב שהיה זקן באותו פעם • והרב מוה"ר יעקב בן אשת בעלי תורי זהב • אחיו חורגו של מוה"ר יעקב צבי הנ"ל • וישנו לשם
שיחקרו וידרשו היטב תוכן הדבר ובמהרה ישובו להביא להם בשורות טובות שיהיו כנגלי מגזרות ומנלות אשר בכל יום
מיום בעו"ה יש כפולין יותר מבשאר ארצות • ומנו ס"ל לכל היהודים לעשות יום כ"ד ב"ג תמוז הסמוך • וכן עשו • והיה אותו
יום שמחה בכה"ב שאין להגיד ואין לספר • והוציאו כל הספרים שבהיכל :

ובאותו הפעם מה ס"ל גם הסריו בעיר קושטייאו • שביום ד' תמוז תכ"ו הוא שבת הגדול ושבת שבתון • ומזהרו היהודים
שלא לעשות בו מלאכה ודינו כמו שבת מכתוב בתורת משה • וכל מי שיתלכו עוכנו סקילה • וגילה לאיזה תלמידים
חכמים הטעם של שבת זה ע"פ הקבלה • ואמר להם בזה הלשון • אגיד לכם סוד שבת הגדול שלי • הלא יש ג' מלכים ויש ג' מלכי
המלכים • ואחד מלך מלכי המלכים • דהיינו פסח וראש השנה וסוכות • אלו הם ג' מלכים • ועצרת הוא מלך מלכים של כסף • וזה
הסוד בגמרא תשלומין עד עצרת • י"כ הוא מלך מלכים של ראש השנה • ושמיני עצרת • הוא מלך מלכים של סוכות • וזהו הסוד
תשלומין כל שבעה ימים מלך מלכי המלכים והוא ס"ל • ושמיני בחומת שבת והיום הלא היא מורה שאני כולל מכל עצרת ספירות וזה
בשבת הוא תיקון לכל ישראל שלא שמרו שבתות בראשי וכהלכתן עד כאן • מלבד שאני סודות שהוא גילה לשם על עסק שבת זה

ויום שלו ויהי • ביום ה' י"ט תמוז מה ס"ל לעשות שבת יום ב' ויום ד' י"ט • לכל היהודים שבמדינות ישמעאלים בכתבים • ומה
היהודים שהיה בעיר קושטייאו דברו עמו ואמר ס"ל אליהם • שביום ב' הב"ל יעשו י"ט ויום ד' יהיה שבת הגדול שבת קודש כדין
שבת שבתון • ובאותו היום באו בקושטייאו ב' הרבנים הנ"ל מארץ פולין • ויתן ס"ל להם רשות ליכנס בהומנדל בהקדר שלו
ובבואם אליו כרעו והשתחוו לו ואמרו לו באמו אדוניכו לספר מהנו זירות והגרות והרפתקאות דעתו עליכו • ועדיין בכל יום ויום
עומדים עליכו לכלותנו • וספרו לו מהנו זירות שמעל שהיו שבת ת"ק ושבת ת"ט עד תי"ק בפולין • והשיב להם ס"ל • אין אתם
צריכים לספר לי שום דבר הרי ווכח לפני ספר כוח העתים שכתוב בו הנזירות מכל הקהלות • לאחר זה אמר בזה הלשון מדוע
אנכי יושב בנגב אדום וס"ת שלי בלבוש אדום • כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה • ויאמרו הרבנים הנ"ל • אדוניכו זה מוכיח
מנים זמנו אשר מודעם נתקרבו הקרבנות ושונות כולם כליל בעו"ה שכמה שכמה עקידות נעקדו בימיכו • ובשביל לשם
אשכיר תני מדם • לאל"ז גילה להם הרבה סודות בעניני הקבלה ונקם לשם • והיו מזמר שירים ותשבחות ופזמונים ע"פ אלפא
ביתא והוריד דמעות והם בכו שמו • וכשהגיע לאות הזיין התחיל לצעוק בקול"ם • זכור עניים ומרודים וכו' ובכה בכיה גדולה
אחר זה תפסם בידם • ואמר להרב ר' יעקב אתה הוא בן בעל טורי זהב • אמר כן אדוניכו • וכן שאל להרב ר' ליב אתה הוא בן
אמת בעל טורי זהב • והשיב נ"כ כן אדוניכו • אמר ס"ל הנלוח לאביכם הזקן הרב ר' דוד הלוי • ויאמרו אדוניכו אביכו וקן מאד כן
מעמים שבה ותש כוחו על ידיו ורגליו ובהיותו בקושטנטינא סיפר לנו זקן אחד • שפעם אחד בפלן הבנין ובטה לאות • ושלח
לו אדוניכו מושיבמו דבר מאכל לרפואה וזה לאמור לו שלאחר ילך על מושבתו כמוקדם וכן הוה • לכן אם מצאנו מן בעיני אדוניכו
יתן לנו אדוניכו דבר מה לרפא את אביכו הזקן • ויד נתן להם מתיבה סוקר • ואמר להם יאכל זה מתיבה ויתרפא ויד • ולאח"כ
פשט כתונת פסים נאה מאד מונמו ונתנו לרב ר' ליב • ואמר לו קח כתונת זה ותלביש על גופו • ותאמר הפסוק תתקדם בנשר
נשריכי • ויבן מהו"ר ר' יעקב הלוי ויאמר אדוניכו הלא אני הוא בנו • ובנו קודם לכל דבר • ויאמר הס"ל בלשון אשכנז שווינט •
ויוציא מתיקו סודרטוט הנקרא לעכסא ומנפה בו הבן • ויאמר לר' יעקב • קח זה ותברכנו סביב מאחר אביך למעני • שיהיה לו לגדולה
לכבוד ולתפארת • ואמר ס"ל עוד • הכתובת שכתתי להרב ר' ליב מה שילבש אביך • ולאו דבר גדול הוא • כי הוא רק לנוף • אבל אתה
תעשה דבר הראוי לך • שהוא כבוד וגדולה לאביך ז' • יאל"כ אמר להם ס"ל תשבו אצלי • ויעבו אדוניכו די אשר ובינו לאחוך עמהם
שלו אדוניכו • ומה למו לקרב ולבשת אל הקודש • ויאמר הס"ל אני רוצה שתשבו אצלי • וישבו אצלו • ויצו ס"ל להביא לפניהם קערה עם
כל מיני פירות • ויאמר להם ברכו על הפירות • ויאמרו אדוניכו מלכנו אין כאלהינו • מעוז יקויים בנו הפסוק • ויקוו אלקים
ויאכלו וישתו • כי נראה לנו עכשיו כאלו אכלנו בג"ע העליון • לאחר זה לקח ס"ל ב' טוקאטונס ויתן לכל אחד א' טוקאטון • ואמר
בגלוי מלכותי תראו לפני לזכרון • ויקח עוד סודרטוט אז כשמטיך • ויכרוך של מזרחי שביהם • ויאמר אני אחלוך עליכם
בעה"ז ובעולם הבא • ומלכים ושרים תהיו לפני • ויתן ר' יעקב הלוי אדוניכו מלכנו נתותה הפעם אחרי ראות פניך • ויאמר
ס"ל לא תמותו רק מלכים ושרים תהיו לפני • ואחר זה לקח מתיבות בגד מצואר מכם אחד ושמו ר' גוליאל • ויאמר אחזו כל
אחד בכנף המתיבה ויעשו כן • ויקם הס"ל והתחיל לרקוד ולדלג ולזמר המזמור מן המיצר • ואחר כל הפסוק מהמזמור • אמר יומין
ה' רוממה יומין ה' עושה חיל • ל"פ זה אחר זה • ומיצר לשמים ואמר להסעשה חיל • ולא עושה חיל • כי כבר עשיתי חיל • ואח"ז אמר לא
אמות כי אחיה בפת"ק • ולא כי אחיה • כי אני אחיה מתים • ואח"כ התחיל לצעוק בקול גדול וכורא עוד פעם יומין ה' רוממה ונו'
עד מדיקים יבואו בו • והמשיך כמו שעה • והרבנים הנ"ל לא ידעו מה לעשות • ובתוך כך שמחו ואמרו אים אל רעהו
מה זה שזכינו לראות • ומה אח"ז ס"ל להוציא כל אים ומפניו ולא כשאר כ"א הוא וב' רבנים הנ"ל • ויאמר להם אני מבטיח אתכם
בשם אלקי ישראל שלא תגלו שום דבר מה שגלה לכם • ואמר לפניכם עכשיו • ואפילו לאביכם הזקן הרב ר' דוד הלוי • וגלה להם
סודות גדולות שלא יוכלו לגלותן לשום אדם בעולם אפילו לאביכם הרב בעל טורי זהב • ויאמרו כהיו עבדים לפניו אם ירצה •
ויען ס"ל אינו צריך • רק לכו לשלום אל אביכם בשורות טובות • ואח"ז אמרו הרבנים הנ"ל לאדוניכו מלכנו יתן לנו כתבים
ידו לבשר לאביכו בני ישראל שבמדינת פולין בשורות טובות ושמעות ונחמות • ויען ס"ל ויאמר אע"פ שאני יודע שאין אתם
מגיעים למנוחתכם עד קודם ר"ה הבא ל"אעפ"כ תקחו עמכם כתבים לבשר בשורו טובות לאביכו ב"י • וידוע תדעו שבבר שלחתי
כתבים מהקה הארץ ועד קצה הארץ • ביום ט' באב יעשו י"ט גדול יום משתה ושמחה • כי אז כתמלאו הימ' שבים וזהו הסוד ארבעים
שנה אקוט בדור ונו' • ויכתוב ס"ל לפניהם כתב לאביהם הרב הגדול מהו"ר דוד הלוי בעל טורי זהב • בזה הלשון

יום עשירי לתשעית הוא ואחרי הוא י"ט · הוא יום טו"ב לתודם תשוב אליר שבחלשים בסלר וישמ מרתיה ויתכו פרמון פרני מכתה היה אליתה
מתכי לתים מתוכים וקן וכשוא פכים ה"ה הרב ר' דוד הלוי לבית לוי בעל טורי זהב · עוד ימוב בשיבה שבה לשן ורענן יהיה · מהרה אני
אנקוש נקמתכם ונחם אנחם אתכם בתים אחר תמו תנחתכו · על אחת כמה וכמה כתיה כפולה ומכופלת · כי יום נקם בלבי ושנת גאולה בתה
נתם דוד בן ישי עלין לתלבי מרן הגבר הוקם על כל ברכה ותהלה משיח אלקי יעקב וישראל אדני אדני עילאה ותחתא אדני עילאה שכתי אני

עד כאן נוסח הכתב · אמרו לו חכמים הרבנים הכ"ל אדוכיכו עלכנו הלא כמה מסעות כתובים בפרשה· למה הזכיר
אדוכיכו דוקא זה הפסוק· אמר להם אני אגיד לכסה סוד כי עד עתה לא היה הסכיכה בגלוי רק רמוז על מוקאי ישראל אבל עתה
יש מיוקה גדולה בגלוי הסכיכה· וזהו וישבו מרתיה כי הרתם הוא הרמוז· עבשיו ויבאו בדמון פרן· כי אני דומה כרימון לפי שכל
הפירות נכללים בו· ואני לא מפרן· כי דוד בן בנו של פרן· גם הפסוק ושבת נאולי כאה בגיוטרי שבתי אני· אחר זה נתן
להם כתב אחד שכתב ע"י הסופר· ולמטה כתוב וחתום ב"ש בעצמו · ונכתב הנזכר היה כתוב הרבה סודות מהזוהר ומשאדי
ספרי הקבלה מורמזים עליו ועל כל ענייניו · ושכן צריך להיות כל מה שנעשה· כי ב"ש היה מקובל גדול· וכל ת"ח שבא אצלו יבא
מיומו בלב טוב ובשמחה רבה · וגם הרב מוה"ר ר ברכיה בעל זרע בירך היה אצלו ובא מיומו בלב טוב · ובאותו פעם היה בדרך
הרב המקובל הגדול מזה"ר ר מאיה כהן· אשר ג"כ אל מודיבת פולין· לראות עניני ב"ש וסודותיו אלוהד והדברים שמרמזים
עליו· ויאמר ב"ש להרבנים הכ"ל הרב ר' מאיה יבא אלי מהרה · והנה הרבנים הכ"ל בטלו מיומו רגות והלכו מומבר לבית
אושפיזא שלהם בשמחה וטוב לב· ובלילה ההוא אחר לבתם עם ב"ש בעצו הרבנים הכ"ל חולים כר מיכן · ושבבו על ערש דוי כין
מיים לחות· ואם לא יכלו לקבות רפואות לבפשם אפילו לחם לא יכלו לקבות · כי לא מצא שם בעיר הביא· לא שולת ולא קמח
מוכ"ש דברים אחרים· מיאות רבוי העם אשר באו לשם לחלות ולפיים נבירים ומשובים ומכל מדינות ישמעאל פרס ומדי וארץ
ישראל· לעשות אותו היום טוב והשבת שיהיו היום ב' כ"נ תמוז והיום ג' כ"ד לחודש תמוז· ולראות פני הש"ל· ולכן לא היה שום
דבר שלא קבה אחד מהם· והמעות לבלום היה בחשב בעיני הנבירים · וכמעט מתו הרבנים הכ"ל מחלים : ויהי היום שבת
קודש ד' לא תמוז· בא אחד תלמיד מכם מומשרתי ב"ש עם כד יין נקרא עם מיני מתיקה וב' לחמונין ואיזה מתיכות נוקר· ואחר
המשרת זה שלח לכם ב"ש כי אין בביתו רק מעט יין· ומביא לקח להכדלה ומביא שלח לכם· ואמר לי שכפיו פרוסות השמים בעדכם
שלמקר תתרפאו· ותלבו כמקדם ואם תעבבו עמומיכם כאלה· ימים עד עבור י"ט ושבת הגדול· והיום כ"ח תמוז תלבו לברכבם בלי
שהיה ומיכוב כלל· ים ב"ש נוה ליהודים שהיום כ' כ"נ תמוז שהוא י"ט· ידלוק כל אחד בביתו שמה כרות של חלב ואחד של שעוה ולא
ידעתי למה· זכן היה למחרת יום השבת מתהבכו כאכנים אחרים ומתרפאו ומעשים בריאים כמקדם ויהיו שם עד עד יום ח' כ"ח תמוז
והיום ג' כ"נ תמוז בעשה י"ט יום מומתה ומומתה · והיום ד' כ"ה תמוז בעשה שבת הגדול בכל אומר שבת ומעשה ומחמה ומחמה
ומרים ומרירות· והיום ה' קרא ב"ש להרבנים הנזכרים ושאל להם הייתם אתם אתמול בשבת הגדול אצלי פה · ויאמרו כן אדוכיכו
ויאמר ב"ן ולא הרחרתם אחרי · ויעיבו ה' ויאמר ב"ן ועוד מקובל אחד גדול מפולין יבוא אצלי בעיר הה שהוא על הדרך · ויברך
אותם ב"ש ויצאו לדרכם בבית אושפיזא שלהם · והיום ה' בא באושפיזא של הש"ל ג"כ הרב ר' שמואל פרייו מק"ק ברומא ושאל
בשלומם· ויספרו לו דברי ב"ש ואשר שאל אותם כב"ל · ויען ר' שמואל הכ"ל · בשאילה גדולה אם אתם רוצים אגיד לכם מפני מה
שאל אתכם כן · לפי שביום ד' שבת הגדול לא היה לכם לאכול לפי שסכתתם ומרבה ומ"ט לקנותכ"ם כדי לאכול ב' ימים ומומנו ומה
שהיה לכם אכלתם יום שלפניו הכ"ל ומאותתם למשרתכם כל השולם בכתת ומביאה בעבר · לך ונקנה לנו בשביל השבת אזה דבר
מתוקה נאה לאכול ונתתם לו מעות לקנות והוא הלך על השוק ולא מצאשם דבר מחמת רוב העם שהיה בעיר וחזר המשרת הכ"ל
רק והחזרתם המעות לכיס ועם זה חללתם את השבת · ולכן שאל אתכם אם הרחרתם אחרים · ויתמהו הרבנים הכ"ל מאד ויאמרו
אין אל רעהו מי הגיד לו מה שעשינו בסתר· אין זה כ"א רוח קדשה הנבואה דאית ביה

ויהי ביום ח' כ"ח תמוז · כשעו מעיר קושטאנטינא לקושטאנטינא· וקודם שבאו לאיזמיר חזרו והלכו ג"כ אצל הגביר ר' משה
סגרוזיל ואמרו לו שיחזול להם סרגוסם לשאול אזה דבר· ויען הגביר ר' משה ואמר שאלו כא ויהיה לי לעשיב כפם ויאמרו
הרבנים כי רגוסם להגביר הרב ר' קושטי ומאת מעשה ב"ש לתודיע פולין וזה יהיה להם ג"כ לאות · בא שיגיד להם הגביר ר' משה
בשאת יהם בעשו עגשוריהם ולתן להם תיקון תשובה על זה · ויען הגביר אשכנזים חריבים לבסות לי אתם בתים בזאו אלי לעשה

ואומר

ואומר לכם קנת חטאתכם ואתן לכם תקון תשובה עליהם לאחר באו אלי ואמר להסחטאות בעורים אשר הודו ומעמים בשבקום
יכתן להם תיקון תשובה לשוב עליהם ג"כ · ואמר לר' יעבי הלוי בן בעל טורי זהב שבשמתו של כלב בן יכוכה · וגם אמר להם
דעו כי בהיותכם על הדרך ללכת בקושטיאלו אשר שם מושיבנו ידע מושיבנו ב"ש כבר · כי תבואו אליו · רק כתב לי באותו פעם מה
יעשו לפני ע"ש מאחר שאני בברה גדולה · ולא נודע לשום אדם מאיזה טעם אמר ר' שהוא בברה גדולה· ויברך הגביר הכ"ל להרבנים הכ"ל
והלכו לדרכם · וכתבו אגרת ומנילה עבה כתובה מלבנים ומלאחור לאביהם · וספרו כל מה שאירע להם באותה בהיותם על
הספינה · וא"ל להאריך כאן יען ב"ש אמר לאנשי קושטיאלו ולתלמידיו שהמקובל הגדול הרב ר' נחמיה' הכהן שאין דומיתו · הוא על
הדרך לבוא אצלו שלחוהו מפולין לכבודו ונם לשמוע תוכן הדבר עם עסקיו · ושבמוקאב יבוא אצלי פה · וכאשר אמר להם ג"כ
לפני הרבנים בני בעל טודי והב הנזכרים לעיל :

ויהי בסוף חודש אב סמוך לראש חדש אלול · בא בעיר קושטיאלו המקובל גדול ר' נחמיה הכהן הכ"ל כדברי הש"ב · ובאותה
שעה מקובל גדול ת"ח שלא נמצא כמותו בחודיה בחודיה אשכנז ופולין · ולכן שלחוהו מחדינת פולין לשם כב"ל · ונתנו מעות
להוצאות הדרך לר' נחמיה· ואם לא יכלו לקבות רפואות לבפשם אפילו לחם לא יכלו לקבות · כי לא נמצא שם בעיר הביא · לא שולת ולא קמח
מוכ"ש דברים אחרים· מיאות רבוי העם אשר באו לשם לחלות ולפיים נבירים ומשובים ומכל מדינות ישמעאל פרס ומדי וארץ
ישראל· לעשות אותו היום טוב והשבת שיהיו היום ב' כ"נ תמוז והיום ג' כ"ד לחודש תמוז· ולראות פני הש"ל· ולכן לא היה שום
דבר שלא קבה אחד מהם· והמעות לבלום היה בחשב בעיני הנבירים · וכמעט מתו הרבנים הכ"ל מחלים : ויהי היום שבת
קודש ד' לא תמוז· בא אחד תלמיד מכם מומשרתי ב"ש עם כד יין נקרא עם מיני מתיקה וב' לחמונין ואיזה מתיכות נוקר· ואחר
המשרת זה שלח לכם ב"ש כי אין בביתו רק מעט יין· ומביא לקח להכדלה ומביא שלח לכם· ואמר לי שכפיו פרוסות השמים בעדכם
שלמקר תתרפאו· ותלבו כמקדם ואם תעבבו עמומיכם כאלה· ימים עד עבור י"ט ושבת הגדול· והיום כ"ח תמוז תלבו לברכבם בלי
שהיה ומיכוב כלל· ים ב"ש נוה ליהודים שהיום כ' כ"נ תמוז שהוא י"ט· ידלוק כל אחד בביתו שמה כרות של חלב ואחד של שעוה ולא
ידעתי למה· זכן היה למחרת יום השבת מתהבכו כאכנים אחרים ומתרפאו ומעשים בריאים כמקדם ויהיו שם עד עד יום ח' כ"ח תמוז
והיום ג' כ"נ תמוז בעשה י"ט יום מומתה ומומתה · והיום ד' כ"ה תמוז בעשה שבת הגדול בכל אומר שבת ומעשה ומחמה ומחמה
ומרים ומרירות· והיום ה' קרא ב"ש להרבנים הנזכרים ושאל להם הייתם אתם אתמול בשבת הגדול אצלי פה · ויאמרו כן אדוכיכו
ויאמר ב"ן ולא הרחרתם אחרי · ויעיבו ה' ויאמר ב"ן ועוד מקובל אחד גדול מפולין יבוא אצלי בעיר הה שהוא על הדרך · ויברך
אותם ב"ש ויצאו לדרכם בבית אושפיזא שלהם · והיום ה' בא באושפיזא של הש"ל ג"כ הרב ר' שמואל פרייו מק"ק ברומא ושאל
בשלומם· ויספרו לו דברי ב"ש ואשר שאל אותם כב"ל · ויען ר' שמואל הכ"ל · בשאילה גדולה אם אתם רוצים אגיד לכם מפני מה
שאל אתכם כן · לפי שביום ד' שבת הגדול לא היה לכם לאכול לפי שסכתתם ומרבה ומ"ט לקנותכ"ם כדי לאכול ב' ימים ומומנו ומה
שהיה לכם אכלתם יום שלפניו הכ"ל ומאותתם למשרתכם כל השולם בכתת ומביאה בעבר · לך ונקנה לנו בשביל השבת אזה דבר
מתוקה נאה לאכול ונתתם לו מעות לקנות והוא הלך על השוק ולא מצאשם דבר מחמת רוב העם שהיה בעיר וחזר המשרת הכ"ל
רק והחזרתם המעות לכיס ועם זה חללתם את השבת · ולכן שאל אתכם אם הרחרתם אחרים · ויתמהו הרבנים הכ"ל מאד ויאמרו
אין אל רעהו מי הגיד לו מה שעשינו בסתר· אין זה כ"א רוח קדשה הנבואה דאית ביה כיה

ויהי ביום ח' כ"ח תמוז · כשעו מעיר קושטיאלו לקושטאנטינא· וקודם שבאו לאיזמיר חזרו והלכו ג"כ אצל הגביר ר' משה
סגרוזיל ואמרו לו שיחזול להם סרגוסם לשאול אזה דבר· ויען הגביר ר' משה ואמר שאלו כא ויהיה לי לעשיב כפם ויאמרו
הרבנים כי רגוסם להגביר הרב ר' קושטי ומאת מעשה ב"ש לתודיע פולין וזה יהיה להם ג"כ לאות · בא שיגיד להם הגביר ר' משה
בשאת יהם בעשו עגשוריהם ולתן להם תיקון תשובה על זה · ויען הגביר אשכנזים חריבים לבסות לי אתם בתים בזאו אלי לעשה

מיתה בדין תורתינו הקדושה · ויאר לב"ש ולהחכמים יאל לפי שכבר המחוק אצלם שם"ש הוא מעשיו וכל"ל · וזה הרב ר' נחמיה
בא בתשוב ואומר שחייב מיתה הוא · והיו כולם בדעתם רוצים להרגו · רק שירצו לכפשם מפני השומרים ישמעאלים שהיו סביב
העכבר שלו · ויאפ"ה ר' נחמיה הכ"ל ירא לנפשו כי ראה שלוחשים זה לזה · וכמה חונה ויצעק בקול גדול מתוך כעסו שרצונו להיות
ישמעאל · ויזרק מונכפת שלו מעל ראשו · ויהי כשמעם הישמעאלים הדבר · ויביאו אותו אל הברזן פיזיר שבקושטאנטינא וישימו
מונכפת הישמעאלים על ראשו כמנהג הישמעאלים · לפי מה שאומר שרצונו להיות ישמעאל · ונזרק מונכפת שלו מעל ראשו הרי הוא
הייר את דתו בכבר · ומתנים לו המונכפת הישמעאלים וכזה נעשה ישמעאל וכן עשו לר' נחמיה · והוא אומר שהייר את דתו לשם
שמים · להגיל את היהודים מיתה כי ש"ץ הטעה את ישראל · ולכן ביקש מהברזן פיזיר לשלחו לאדריאנאפל אל המלך בעצמו
ויעשה כן הברזן פיזיר וישלחהו לאדריאנאפלי · ויכתוב הברזן פיזיר בעצמו את תוקף מועשה הנ"ל להמלך · שזה החכם ר' נחמיה
הייר דתו ונעשה ישמעאל · בשביל ש"ש · לפי שהיה מוכרח עמו נ' ימים וב' לילות · ולא שלחו אחרים בו מעם יהיהודים לא רצו להודות לו
לכן נעשה ישמעאל · והנמנו לשבר למלך בעצמו מעשה ש"ש · ויהי כבואו ר' נחמיה הנ"ל לאדריאנאפלי · ויתן לו המלך רשות לבוא
לפניו · ויספר ר' נחמיה כל ענין ש"ש · כי אין בו מעם ירק מעשה את היהודים להליכם מן הדרך · וכי אין ליהודים אשה ובן
בדבר זה · רק ש"ש הוא מסיתם למורד במלכות · ויהי כשמוע המלך · ישמעאל את הדבר הזה · וינו להביא לפניו את ש"ש ולהוליכו
מהמבצר שלו ולהביאו לאדריאנאפלי אצלו · ויעשו כן ביום א' · ב' אלול הוליכוהו מהמבצר · ויביאוהו לאדריאנאפלי ביום ד' ש"ו
אלול · אשר הי נעשה מהמון גדולה בין היהודים שבקושטאנטינא · ונקוטיים ואדריאנפלי · וכולם מצבו שבכשיו בודאי יקח
הכתר מולכם המלך · כדברי כתן הנביא ושאר נביאים ונביאות · ואעפ"כ הלבו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות להתפלל עליו
מיוחד לפני הסולטאן ושיתנו מלכותו לעין כל · וגם הרבה מכמים ונבירים שלא היו מאמינים בלבם בש"ש · רק מחמת ירא
ג"כ התפללו והרבו בתחנה ובעקה · שלא לבא נזירה על ישראל חס ושלום ·
ר"ר ביום ה' ב' אלול הוליכוהו לאשר המלך · ישמעאל להביאו לפני המלך והלבו עמו כמה מאות יהודים מכמים ונבירים ושאר
העם ואחרו אחריו בבכי כבכים ולוהו עד האשר · ובדרך אמר להם רבו מה שעשיתי כי הלכתי בחנורה ירק ושפל לפני
המלך · ואר לי על זה · ויהי כשמעם את הדבר הזה נבהלו וכמה רוחם בקרבם · ואחרו איש אל רעהו כמו"ה לפי דבריו יקח
עצה הכתר מעל ראש המלך · והוא מולוך על כל העולם · ועכשיו ירא ללכת בחנורה ירק לפניו · והנה בבואו באשר המלך
כתאספו המונים והשולקים ויוונים ושאר אומות לאומות וחרבם שלופה בידם · ויסכימו כולם בחם שמיתתו עכשיו בבית
פתחום באלקי ישראל · ועם כל זה יבבו בחמה ופחד מפני הגויים לפי מעשו מהמה גדולה בחדינות בב"ל · אבל הם · עורם ואין
אחד מדבר אליהם דבר רע · רק מאמרו איה מושיבכם אשר אמרתם מינאלכם · וכן הישמעאלים בחדינת ישמעאל הגרו ליהודים
בדברים וקראו אחריהם בויסטא פויסטא · וכן הנוצרים והשולקים והיוונים נתקו עליהם ואמרו איה מושיבכם בב"ל :

רש"צ הוסיף מטה על מעמ · ושלח כתב ט' ימים אחר כפירתו לאמיו ר' אלי' בני להראות העם · וזה נוסח הכתב

עתה הגיעו לי כי הש"י עשני ישמעאל אבי אחיכם מתחד קאפיני בעשי מוטרקי · כי הוא אמר ויהי מה ויעמוד ד"ן אב"י גדו"ל · לי
יום ט' לחדשי כרמנו

ע"כ **והנה** עדיין היו הרבה פושעי ישראל רשעים שהאמינו בו והלבו אצלו · ואמר להם ש"ש אל ירך לבבכם · על מעשה ישמעאל
כי אין השמים הוא · וכמו שכתוב בפרקי ר' אליעזר שמשיח יהיה נבלע בין הישמעאלים · וגם בקבלה מקר אשר לו הראה להם שכך
הוא צריך להיות · אשר ש"ב גרם שבזמן מעט המירו יותר מ"ב מאות יהודים ונעשו ישמעאלים מלבד רבים מתלמידיו אשר המירו
אין מספר · וש"ב אמר לעוד שיהיה יום ולילה חכמת הקבלה · ואמר להם שהוא צריך להיות ישמעאל קודם שיגאל את ישראל · וכן מעשה
רבינו היה מלך בחדינת כוש מ' שנה · והגיע להם שני פסוקים אלו מן התורה שראשי תיבות שלהם מרמזים עליו · וזה

ויהי מקץ מלך קדוש בני שנתים שנתנו נקרא תונר ישמעאל מחמד ימים יהיה מושיע ישראל מהרה וברעה ונבא פתאום ברעה
על האמונות חלם חדר לבדם אלכיהם והנה הן הנה מוצרים הטמאים עמד עמלק מוחה דמו על עוד לבלות היאור היוונים
ישמעאלים אדומים רומיים והנה והוא היהודים מוקמים הנקיה מן מן הנוצרי היאור הדת אורים אז רכה עלת עולה לישראל
תמיד שבע שמחה בלי עצבות פרות פדות רוח והעלה מהיה · יפות יבנה פתאומו ונם תפארתו מרמה משה רבינו להרן
הכהן ובריאות וגם בניהם רבן ירבנו אורים וגם תומים נשר בלבתם שם ריגה ותרעינה נקרבן תורה רבה עוד יהיה ניסון
המים נחתו בנית אלהינו תמיד ברגיג ·

עצה אתה נותן לי האיך אמלט נפשי ונפש כל ישראל · ויען המשומד המלין איכי יודע לך עצה כי אם תתגיר דתך · ותאמר בכל
כוחתך היה להגיל היהודים באמונת הישמעאלים · וכן עשה ש"ש · ויזרק מיד המונכפת שלו מעל ראשו · ויאמר כי רצונו להיות
ישמעאל · וינו המלך לכסות את ראשו במונכפת נאה · ולבישו אותו בגד נאה עד מאד · כי כך המנהג שם · ומני שמגיר דתו לבני
הסולטאן · ומכשיטים לו את בגדיו · ומלבישים אותו בגדים נאים · ויתן לו המלך שם חדש כשם הנביא שקר שלהם מחמד · וישב אין
בעיני המלך · כי זה דרכו של ש"ש שהיה יכול לעשות שמצא חן בעיני כל רואיו · ויעשהו המלך לבאשי אשר נקראו בשם קאכיגי
באשי אוטרק · רוצה לומר אחד מומרתי לבתות שר המלך · אשר אינם הולכים לחלקיה רק שם תמיד אצל שר המלך · וגם כתן
לו המלך אחד אחד שלמדו לשון ישמעאל · והנה כל זמן שהיה מהומה שם ש"ש קודם שהמיר דתו · היו הנביאים והנביאות מתנבאים
והולכים ולא פסקו · אבל מיד כשכבר ש"ש באלקי ישראל · פסקו כל הנביאים והנביאות כולם כאחד מהתנבאות עוד ·

והיהודים היו מוכים ומוכים בשמוע בשורות טובות · מאמנו בנים ובנפלאות שעשה בפני המלך · שהמלך יחסור כל
המלכות בידו ויהיה עבד לפניו · ובעשו שמעו שהמיר דתו · אשר אפילו האכזים אשר לא האמינו בו מתפלה ובכוף
ישראל מכל נזירות רעות · כי ידאו מיפקוד המלך מאתו עליהם · ויאמר מדוע לא מיתתם בם · כי אתם האכזים ודבריכם בשועים
והאין כתתם רשות למורד בי · ובאשר קשבו כן היה · שביום ו' יום ז' לאחר כפירת ש"ש · אמר המלך ליועציו מה תאמרו מהיהודים
בעבו מהמונה גדולה בחדינת מלכותי · ורצונם היו לדוחכני מעל כסא מלכותי ולעבד עליו ש"ש · ואלמלא לא היו אכזים בבשר
אשר ידעו בכל שאר הדתות האחרתי · אבל האכזים הגדולים שבהם האיר החזיקו לש"ש בשעותו ולא מיחו באנשים מורדו בי · לכן
דעתי מיבינו · כי אין אנשים אכזים גדולים דהייכו מוקושטאנטינא · ב' ומאזמיר · ב' והשאר מוקדילות אחרות · ואנקוס מהם נקמתי
בעד כל היהודים · וה' ברוך אמרו והקמיו על כל עמו · ישראל כתן בלב כל יועצי ושרי המלך לדבר טוב על ישראל · ויאמרו יועצי
המלך אדוננו אליה לך לנסוע דם נקי · על דבר שעות כזה מאי דהוה הזה · והאכזים מהם המלך ומקל לשם · על כל מה שעשו על
היום · אשר היה כה גדול שאפילו פרוטה אחת לא נגרע מהם וכמו כן בכל המדינות לא אמרו דבר מכל אשר היה להם הן בבפשות
הן בחוץ · וכל היהודים בחדינה ומדינה עיר ועיר בשמעם שם ש"ש המיר דתו ונעשה ישמעאל · נרתעו ונזדעזעו לאקוריהם ולא רצו
להאמינו · ואמרו האין אפשר איש אלקים אשר עשה כמה כמה נסים והתעבה כמה תעניות והיה שורה עליו רוח הקודש · יכפור
פתאום באלקי ישראל · ועם כל זה יבבו בחמה ופחד מפני הגויים לפי שעשו מהומה גדולה בחדינות בב"ל · אבל הם · עורם ואין
אחד מדבר אליהם דבר רע · רק שאמרו איה מושיבכם אשר אמרתם מינאלכם · וכן הישמעאלים בחדינת ישמעאל הגרו ליהודים
בדברים וקראו אחריהם בויסטא פויסטא · וכן הנוצרים והשולקים והיוונים נתקו עליהם ואמרו איה מושיבכם בב"ל :

רש"צ הוסיף מטה על מעמ · ושלח כתב ט' ימים אחר כפירתו לאמיו ר' אלי' בני להראות העם · וזה נוסח הכתב

עתה הגיעו לי כי הש"י עשני ישמעאל אבי אחיכם מתחד קאפיני בעשי מוטרקי · כי הוא אמר ויהי מה ויעמוד ד"ן אב"י גדו"ל · לי
יום ט' לחדשי כרמנו

ע"כ **והנה** עדיין היו הרבה פושעי ישראל רשעים שהאמינו בו והלבו אצלו · ואמר להם ש"ש אל ירך לבבכם · על מעשה ישמעאל
כי אין השמים הוא · וכמו שכתוב בפרקי ר' אליעזר שמשיח יהיה נבלע בין הישמעאלים · וגם בקבלה מקר אשר לו הראה להם שכך
הוא צריך להיות · אשר ש"ב גרם שבזמן מעט המירו יותר מ"ב מאות יהודים ונעשו ישמעאלים מלבד רבים מתלמידיו אשר המירו
אין מספר · וש"ב אמר לעוד שיהיה יום ולילה חכמת הקבלה · ואמר להם שהוא צריך להיות ישמעאל קודם שיגאל את ישראל · וכן מעשה
רבינו היה מלך בחדינת כוש מ' שנה · והגיע להם שני פסוקים אלו מן התורה שראשי תיבות שלהם מרמזים עליו · וזה

ויהי מקץ מלך קדוש בני שנתים שנתנו נקרא תונר ישמעאל מחמד ימים יהיה מושיע ישראל מהרה וברעה ונבא פתאום ברעה
על האמונות חלם חדר לבדם אלכיהם והנה הן הנה מוצרים הטמאים עמד עמלק מוחה דמו על עוד לבלות היאור היוונים
ישמעאלים אדומים רומיים והנה והוא היהודים מוקמים הנקיה מן מן הנוצרי היאור הדת אורים אז רכה עלת עולה לישראל
תמיד שבע שמחה בלי עצבות פרות פדות רוח והעלה מהיה · יפות יבנה פתאומו ונם תפארתו מרמה משה רבינו להרן
הכהן ובריאות וגם בניהם רבן ירבנו אורים וגם תומים נשר בלבתם שם ריגה ותרעינה נקרבן תורה רבה עוד יהיה ניסון
המים נחתו בנית אלהינו תמיד ברגיג ·

אלו הבני פסוקים אמר שמרומים עליו והם ך"כ תיבות עם ויהי שהוא ויהי אולך קדוש בני וכו' • וגם היו מתפללים בכל יום וקרא
ק"ש רק ביוקים שיש ישראל אמרו שיש ישמעאל שבחה וכתה דברים שיבו בפרבל המיבות פלהם • וש"ב נזה להביא לו אמתו וגם
היא המירה ובעשית ישמעאלית ויעשו אן בעיני המלך והדברים וגם היה לש"ב עושר גדול מכל המתנות שנתנו לו הנדרים בהיותו
ביובבר בקונטייאו כנ"ל • והיוסדת של ש"ב שהיה ג"כ תלמיד חכם ושמחו ר"ג שנים • בזמן שבבר ש"ב ברא ממנו ולבסוף בא נ"כ
לבאן לאוטרדם כמו שלכתוב לו"ה לקמן יהיהודים בראותם אבד ה' אשר הגילם מכל רע. וכי יועצי המלך מבנו המלך לעשות
לשם אדם רעה והסבים שהם ויעבאו מאד את המאמינים אשר האמינו בו בתחלה ושהכריחו להם להאמין בו • והיה מקלוקת
גדולה ביניהם ובאת שונה • כל אחד היה רוצה להשמיד את חבירו • אבל החכמים והמנהיגים בכל עיר ועיר בתאמנו בדבר ונ ורא
קרם גדול על מי שירים יד כנד חבירו • אז שיקלל את חבירו • ועבו ביניהם שלום בבתי כנסיות ובבתי המדרשות באשר שראל
החכמים והמנהיגים בכל עיר ועיר כן יבא אדבר לפני המלך • תבא כאש שמתו • ודי להם מה שהגילם ה' על העבר • ובכשיו שוב
ויעור הדבר • לכן בכתר עבו שלום ביניהם וגזרו אדם בכ"ל • אבל עדיין היו הרבה מאמינים הנעים • ואלו הכוברים באלהי
ישראל עם ש"ב • שביתו העם ואמר שבך נריך להיות בעת הגאולה ע"פ הקבלה • וחכמי התלמוד • בנון פרקי ר' אליעזר וכיוצא
בו • ועוד ספרו להם שקרים וכזבים רבים שש"ב עושה כיסים ובפלאות לפני המלך • וכי המלך ירא ממנו • ויש אמרו שש"ב לא
המיר • רק הוא עלה לשמים לקבל כתר מלכות על כל העולם עלתה ה' • ומי שהמיר היה אחר בדמותו והם סודות גדולות באין
אנו יכולים להבינם ולא להשיגם • וגם עדיין לא הגיע אמתו הזמן שאמר נתן הבנאי • כי נתן אמר אחר שבא ואיזה אדם • שהיה רבונו
לומר בסח תך"ו יבוא הכופר ש"ב לגאלנו • שריך להיות הגאולה כגאולת מצרים • לקבל כל אחד אדם המלך שקר אדם • ובערב
הבחמים וזכרים לאים מעשית הטריחו עמהם בספרי המקובלים לומוא רמז אז כעם שכן צריך להיות באחרית הימים • וכל
אחד החזיק את חבירו בשנות כזה • והעיקר שהיה להם הרבה אשר מתחלה מסרו בספם בעד ש"ב ורבו להרוג את מי שלא רצה
להאמין לו • ובכשיו פתאום נעשה כופר • לכן עמדו במרדם ובשקריהם • ומעשה שטן ר"ל מצליח שהרבה אבשים אבו להם אמון
וסרו מן הדרך להאמין בכופר הנ"ל • אבל החכמים ומנהיגים בקונסטנטינא בשמעם את הדבר הרע הזה כי עדיין השטן מרקד
ביניהם • וימתינו עד בוא כל הקהל בבית הכנסת • ואז התחילו לקרוא בקול גדול •

להודינו אחינו בני ישראל שמעו והאזינו לדברינו ויהיה שוב לבם בעולם הזה ובעולם הבא • אלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה וגו' • אין אנו
מספיקים להודות לה' האל הגדול וכו' אשר הגילנו מכל רע אשר מרדנו במלכות המלך ישמעאל בפרהסיא כי בעון ה' שמיבנו על הכופר ש"ב • והנה מה
דהוה הוה ואין הדין כלום היו מיריים מיתה למלכות ואלו הרב חמשים רבנים וחכמים כאשר היה מחשבתו ועצתו דיוסלבפר על כל ישראל על אחת
כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת שלא נחסר ממנו אים ואחילו פרוטה אחת • אין לא נודה ונשבח לה' אלהינו • והנה עתה אתם מוזרים
לקלקולכם הראשון להניח כל ישראל לידי סכנה ח"ו • ע"כ מבקשים אחינו מכם שלא תעשו עוד כזה • רק הסירו את אלקי נכר מקרביכם ונא שמעו
על פיכם עוד • ומהיום אנו נוזרים בתרם הגדול אדם יהושע בן נון • שעשה בר ישראל הן קטן הן גדול • אים לו אשה לא יזכור עוד שם אותה
האיש אשר הזכרנו • וכ"ם וקי"ו בנו ובן בנו שלא ק"ו שלא לילך אחל כת שלו • לו לדבר עמהם • הן לשוב לו לרע • ומי שלא ישמע לדברינו ויתן כתף
סורדת • כתיר את דמו • וכל מי שיתיתהו לאנה יאשם לו • כי הבאים להרגנו כלל ישראל • נשבים להרגם ובאשור אותן לאלכות וכל הרדיפות שבמכל
לעשות להם נעשה • ושומר כתבו ורתק מכת של אותו הכופר • ולא יגרום רעה לעמו •

כל זה דברו להם החכמים שבקונסטנטינא • ומשם כתבו לכל היוקומות ובפרטות לעיר אזמיר שש כולל • ובם הרוב מאמינים
בו עדיין כי הם היו בני עירו של הכופר ש"ב • וכתבו חכמי קונסטנטינא שהם יכתבו נ"כ לכל עיר ועיר נעמוד על המשמר ובלא
ליתן מקום לאיבים לרדות ותשניאו על זה • ואל תתרשלו בדבר • ובאם שיתנו כסף סורדת תרדשו אותם עד שאיבה כי רודפים
הם • ובערתם הרע מקרבכם • ותשניאו על זה ואל תתרשלו בדבר כי השעה מריבה לכך • וחכמי אזמיר נ"כ עמו בחבר עמו חכמי
קונסטנטינא • וכן מנהיגי וחכמי עיר ועיר • עד שלא היה אדם עוד שהאמין בו בפרהסיא • רק היו הרבה מאמינים בו • אבל לא
בגלו פיהם • כי ירא לבפם מכל הנ זירות וחרמות שבתנו עליהם ושיסרו אותם למלכות • אבל בסתר כתבו כתבים מקום אחד
ליקום אחר בנין אותם שבאזמיר להמאמינים שבקונסטנטינא ובכל מדינות ישמעאל • ובתבו בסתר הרבה שקרים שבדו
אולבסי והאחד מהשקרי שבתבו שחלם באחת אחד שש"ב ישלוך על כל העולם והמלך יהיה עבד לפניו והבאשה ירא לספר המלך
אבסרים את החלום • לכן הבאשה מורה אהבתו למלך • הלך ולקח קערה מיני מאכל מתוק ומגדנת ואתן בתוכם סם המות ושלחם
המורד במלכות • לכן הבאשה מורה אהבתו למלך • הלך ולקח קערה מיני מאכל מתוק ומגדנת ואתן בתוכם סם המות ושלחם

ע"י עבד אחד לש"ב שהוא קלפיני באשה לאתנה • ובאותו שבוע שלח לו הבאשה לא אכל ש"ב כלום ובכל שבוע באחריו
וכשלקו הבאשה הבן ש"ב קבלו ש"ב • ויפקוד אותו • והנה עבד ש"ב אבר נתנו המלך ללמוד אותו לבון יבמעאל כנ"ל • וה תמיד מאד
אאיך אפבר לבן אדם לאיות • ב"ב אז י"ד יומים בלי אכילה ושתיה ועם כל זה היה יפה תואר ויפה מראה • הלך וסיבר הדברים לפני
המלך ואמר שאם יומות אל יאשדנו המלך שהוא המיתו • והמלך כבמעו הדברים אלו תמה עמנו מאד וקרא לש"ב • ושאל אותו מפני
מה לא אכל ושתה כמה יומים ויען ש"ב לא מודתי לאכילה ושתיה רק לבבוד אדוני אוכל בפיו • ויען המלך להביא כל מיני מאכל
ויביאו נ"ב בתוכם המאכל אשר שלחו הבאשה בעל החלום הנ"ל לאתנה • ויאמר ש"ב אדוני המלך אמה תבקש להמיתני באתה
נותן לי מזה המאכל אשר שלח לי הבאשה פלוני • לפי בתוכו סם המות • ואם רצונך לראות • שלח והבא לי ב' חייבי מיתות אשר
יובבים בתפיסה והאכילם מאלו המאכלים • ויען המלך לעשות כן • ונתן להם המלך לאכול מזה • ומיד נפלו לארץ מתים • אשר
ע"ז תמה המלך מאד על קבמותו • ונזה להמית לבאשה • אשר שלח אלה המאכלים • כל זה כתבו זה לזה המאמינים מעיר לעיר
ועוד שקרים הרבה כאלה • אבל כל זה עבו בסתר שיראו לבפם מבני החכמים ומנהיגים שלא יראו אותם למלך • וגם נתן
הבנאי אשר היה בעיר עזה נסע ומשם • כי ירא נ"ב שלא יבקשהו המלך כמו בעבר לש"ב • וש"ב כתב לו שיבוא אליו • וכן עשה
כסע ומשם לדמשק וכתב לש"ב שיבא אליו וגם כתב לכל המאמינים אבר ידע שעדיין הסבן מרקד ביניהם ומאמינים בו שהוא בדרך
לבוא אצלם • ואבל ש"ב • עם אחד עבר בסיאים מכל בבב ובבב • בסבר בזר מסיחבנו ש"ב • ואז תגלה מלכותו • וכל הכוברים לא
יוכו לראות בבחמות ביון וירושלים • כי עבשיו בתמלא הזמן • וזה מוכח הכתב שכתב מדמשק ליהודים המאמינים שבעיר קלעפא
הבדידים לאבי עבה ה' אלה בר"י לשלום אין קץ • אחרי אלה יבינון להודיע לאחינו לתם הבינעני ה' לשלום עד הלום דמשק יע"ל • והנני הולך
להקביל פני אדוננו ירה"ה מלך אלבי האלבים יתבבא אלהתו • כאשר בזר בעינו על בניים עבר שבטים אשר בתר לו אחד עבר אבנים אים לכל שבט
ואנו הולכים לעיר שבקונסטנטינא ומחתו • ושם בתרלה בניים עם ק"ת יחידי • בנולה אשר נתן להם רשות לבוא לאקום הנ"ל • עתה באתי להודיע
אתכם דבר שלא ששמעתם דברים זרים על אדוננו יר"ה • אל ירך לבבכם אל תירלו והתחזקו באמונתכם אמר כי כל מעשיו הם בסיונות ובפלאים
ואין בכל האמיני יוכל בלא עד קץ תבליתם עמוק עמוק מי יאמלנו • ובקרוב יתברר הדברים על בוריים ותבינו ותשכילו אמונת דברי אשרי
המתבה ויגיע לישועת אשית האמתי תבלה אלהותו עלינו בענלה • נתן האשכנזי

ונתן הנ"ל הבין בסיכתוב כתב זה לאלעפא • יאמינו כולם לדבריו • כי הם היו עיקר שהאמינו בו תחילה ועבו מהומה גדולה
בחיזויר יבאבר בהקבת הבנין בסבכבע ש"ב מירושלים לאיזמיר • ובבאו ד' אבמים גדולים מקלעפא לאיזמיר לקבל בני ש"ב נכב"ל
כי בעבו עבר דברי מו עבת הבה הרמזקתן הנ"ל • ולכן מסב פנם עבשיו יהיה כן • אבל לא הבניהו בו אבמיו ויוסבי קלעפא כי בחינע
שבפר ש"ב בלא • ישראל וגם הנזירות וחרמות שבתנו אבמיו קונסטנטינא שלא להזכיר בשו עוד • אבל המאמינים שבאזמיר
כבר בלו הכתב מבתן הנ"ל • היה שמחה גדולה ביניהם ועבו בעודות ומחנו כל אבריהם המאמינים והיו מזמרים ומירות ומיחים
שבחה ש"ב • ואמרו הבתן תבשרה לאבים • ובבאו לת ש"ב שבתוב • ובבאו קונסטנטינא בשמעם בדבר הרע הבזבר • שלחו
כתבים לאיזמיר ולבדבה ולקלעפא • וזה נוסח הכתב שבלבו לאיזמיר י"ב בסלון תבז"ל

רועי ישראל המה הבנירים העומדים על אדון אהלן עיר ואם בישראל איזמיר יע"ל • ושרה ובהיה ושופטיה ושוטריה • ועילא מנהגון החכמים
השלמים הרבנים המנהגים • ה' עליהם יחיו ויתענבו על דוד שלום אמן
עתירתנו אלה בלבתם ילבו להשמיע בחקום קדשכם • אין קול שאון עלה באזנינו • כי הלים שבעזה נתן בניתין האשכנזי • הוא הלים אשר
נתפרסם שהיה לו ריב שפתים אשר הרעים עולם אלא על אלוותיו • ועל דבריו • לעת בזאת שמוע שמענו כי בבר גדלת ימים נעקר מקומנו עזה
ואין לאחסיון בדבר אבקאבדרוכא • לבוא לדון ים לאחזיר לו לקונסטנטינא • אף כי דעתינו קשה להאמין דבר כפלא כזה • אין יאמלהו לבו לבוא
בתתר דבעורין לשמע וזקוקין דבורא • אאבם על כל אלה לאיבם מיהו חייבינו: כי אשבר רגלי דבר בש וכו' • ע"כ באתו אחנתו הבלים על התחום
להזהירכם מן הדין • כי בבוזה הלים הלו דרך מחנכם • תבדרו דרכיו לבל יוכיף עוד עבור • כי אם תיבם ומיד יחזור לאחוריו כי יבוא לחוי לכו כי
הנה נבוזו יחזור לבלבל את הראשונות חבד המלכות ואלו כל שבתא ושבתא מתרחים ניסא • ואלילה ואם בבוזו יבולע לעם ה' בכל מהום שהסהות
בדרש כי דמו בראשו • כי בעת כזאת ריחא מילתא היא והראשונות תזכרנה וקרוב לודאי כי ראהיה ברחוק בנזקין מה שאין הפה יכולה לדבר יע"כ
תגדלו את דרכיו בהוריאה דיקו ודיהדו בכל הלות זהתרחות התוכה לבל יוכיף עוד עבור כ"א יבוא לאחוריו הוא וכל כיעתו הבלים עמו • ואם
יתן כתף סורדת הנה אתכם עבה ותושי' לעבבו בכל עבדקי דמיתו לאעבד דבבה ליה • ולכל ישראל עבדיתו ולמען ה' יכבסו דברינו אלה בלזכיכם
כי לא דבר רק הוא • כי חיי כל ישראל ותיינו תלויים בו • וה' חשמים ישקיף לחמול ולרחם על עמו ישראל • מה גם שמענו כי ביניכם לאבשים
אשר עדיין מקזיקים באמונתו ומומרים יקר אדוננו המלך בלבבו • ומדברים אותו בתוך הקהילות מילו בבש בחבתו • ועוד הוסיפו עליהם מזומרים
ומזמינים אשר בתחבשו ביומים ההם ומעבים ותיקונים אשר לא יעבו • עדיין הם תופסים בהם • והנה לעת כזאת כבר נודע לכם מה שעבר על
כבשינו המים הזבנים בבינתו • ונולי חקדי ה' כי לא תמנו • וזכות אבותינו היא שעמדה לנו • כמעט בתאוטטו רגלי שונאי ישראל • ומה אתם

מחזיקים בדברים אשר לא יועילו רק יזיקו״ו וכלי בזיון וקצף • סוכו • סוכו כי לא זה הדרך כ״ל המחזרו עטרה ליושנה ומנהג אבותיכם תורה
ואהבה לא תזזנו • ונזהרים מנהגו בהורמנא דילכו ובגזירות כתב דלרבנן • ובכל התרומות וקללות הכתובים בתורת משה שכל התיקונים והמעשים
אשר כתקנו הן על פי שיש הידוע והן ע״פ אחר בספתו • כולהוא להון בטלין • ומבטלין ולא יזכרו עוד ולא יעלה על לב לעולם • כ״ל תנהגו ע״פ
מנהג אשר נהגו אבותיכם • ונם בכל יום שבת קודם תפלתו המתן תשובה לאלכים וברכו לאלך מלכאמיאל • כי בימיו נעשה תשועה גדולה
בישראל • ואל תהיו מורדים בתלכות ח״ו • כי תזיקו לכם ולעמיכם ולכל הכלל • ע״כ תלוי לכם מן האלהים ולא יזכר ולא • ושמיע עוד על פיכם • ולעו
בפיס שלא תשמע אליו מנהגו נדע מי ומי האנשים המורדים המאמינים לשמוע • ונדעה ונרדפה אותם עד מובה • ומשם ברשעם • כי רודפים הם
והשומע לו תבא עליו ברכת טוב • כמה דורשי שלומכם ומובתכם כל הימים המתמים • בקושטאנטינא בסדר זה שנר המאמר •
יום טוב בן כמר חכמיה יקרי משה בכבי בכבי יצחק אלבאקשאר • יוסף קבדי • שמואל אקשאר • אליעזר קשתי • יוסף הכהן
אליעזר נרשון • משה ברוזו • אליעזר מכנס • יהושע בכבשתי •

וכן כתבו לקלעפא וברוסה ובסבסבות חכמי סאלוניקא ולכל המקומות שדרו בהם יהודים • אבל הק״ק איזמיר היתה העיקר
בהמאמינים מתקילה ועד סוף • לפי שם כולל ש״ב • לכן הזהרו חכמי קושטאנטינא לכתוב לשם נזרות וחרמות תקיפים
והסכימו עמהם בחרמות ונזירות חכמי אנדריאנופלי • ומהרבה קהילות נזירות וחרמות ואלות על כל המאמינים • וכן הסכימו
בנזירות אלו חכמי אזמיר אשר בשקבלו כתב הנ״ל • לקבר לא היה עוד מאמין בפרהסיא כי ירחו לכפשם • ואפילו הכי בסתר כתבו
אלו לאלו מתקום למקום שיזזיקו באמונתם • כי מה שנזרו החכמים חרמות ואלות • הוא לפי שיראו לכפשם לפי שהולך רוצה
להרוג מהם מתשים איש אבל סוכם ואחריתם יהיה מר • והחזיק אחד לאחרו בחייתם • ומקודם שקבלו בני עיר ברוסה הכתבים
של חכמי קושטאנטינא וסאלוניקי • בא שם בר״מ שבט תב״ו לפ״ק נתן הכבוד • ונתקבל שם בכבוד גדול ועשו שם סעודות והיו
מזמרים זמירות וכזמוכים של ש״ב וקראו בקול גדול יחי המלך אדוכינו משיחנו ש״ב עבד ה׳ שאש״פ ששמעו מהחרמות שנעשה על
זה • אעפ״כ לא אשגיחו בהו • רק אמרו נותני חרמות אלו יהם כופרים • ופתאום יבוא אידם • בבוא נתן הכבוד אבל ש״ב • ומזה
נתגלגל ונתעורר שמחה גדולה מקדם בין המאמינים שבאזמיר • ובשאר קהלות בשמעם שבא נתן הכבוד ונתקבל
בכבוד גדול • גם המה עשו סעודות מקדם והיו מזמרים בזמוכים ושירים שעשה ש״ב וברכו אותו כמקבלי אשר היטב הרה לכל
החכמים ונבירים שבאזמיר וקושטאנטינא ושאר קהלות • ובסכימו ד נבירים ובחכמים שבאדריאנופלי להודיע הדבר נמלכות
כי אמרו כן לא שמעו לדברינו בני ברוסה ולא יטו אזכם לבו בפיקבלו כתבים • שיתעורר נזירה קדשה על שוכאי ישראל • לכן
הלכו אבל אשר קיימיקאם שהיה במקום הנרמן פיזיר • שהנרמן פיזיר לא היה שם בחותו בעם : שהלך בעצמו לשלחה נגד אנשי
ויניציה • ויאמרו לו היהודים הנ״ל שנתן הכבוד מעיר עזה ש״דוע לכל שהוא התחיל בכל מה שנעשה • והוא היה נורס בכל וכל
ועבריו חוזר וכיעור ובאו לבו לבא כאן כדי להטעות היהודים מקדם ולעשות והומ׳ כמקדם שלבן בקשנו שלדוכינו יצוה לכל עבדיו
בני ווניציה מלכותו להסיר את עבתו ולעמוד לו שנן נגדו ושלא יניחו לו לעבור • ויען להם הקאמייקאם אשר במקום הנרמן
פיזיר • על מה אתם מעריצים את עצמיכם כל כך אם יבא לכאן נתן הכבוד ואזיר דתו ויהיה שמעאל כמו שעשה ש״ב • כ״ל נעשה
לו כל הכבוד כמו שעשינו לש״ב • כי כבר יודעים אנו שאין אתם וכל היהודים שבכל מדינות ישמעאל וא״י יכולים לעשות שום
דבר קטן שהוא נגד המלך והשרים • ומה יעשה נתן הכבוד בבואו לכאן • זו התשובה הטיב להם אשר הרע בעיני היהודים מאד
ויאמרו אם ידעו נתן וסיעתו דבר זה • יהיו מזזיקים ומעשים הרשעים בברהמיה • ומ״כ הסכימו שלא לבלות לשום אדם
בעולם מה שהטיב להם הקיימיקאם וזלת להחכמים • ואע״פכ כתבו ואיימו על המאמינים שיזכרו אותם בדיני נוים ושיבלו הדבר
לשלכות ובאמת היה מורא גדולה על המאמינים • ובני ברוסה בהגיע לידם הכתבים מחכמי קושטאנטינא וסאלוניק אשר כתבו
שרקיקו מן ד׳ אמות של נתן הנ״ל ומיעתו כי הוא מוחרם ומנודה מוכרם ומובדל מכל קדושת ישראל ושרדפו אותו ומיעתו כפי
כחם כאשר ידם משגת • ועליו כאזור ולא תחום עיבד עליו כי הוא מסית ומדיח ואסור לרחם עליו • ע״כ כל אחד מבני עיר ברוסה
הרקיק ר״ע מהם ד׳ אמות • ולא דברו עמהם עוד מאותו היום והלאה • והודיעו לנתן שבאו חרמות ונזירות מהחכמים הנ״ל
ומרקיקו מהם ויותר טוב שיסע מברוסה • כי סוף הדבר לא יהיה טוב • ונתן ומיעתו כשמעם דברי ק״ק ברוסה • נבהלו עד מאד
פתאום כהכך כבודם לקלון ולדראון • ולא ידעו אנה ילכו עוד • כי בכל מקום שבאו • לא נתנו להם מקום ללון • מפני חרמות
ומחאות חכמי קושטאנטינא וסאלונקי ואדריאנופלי וכל שאר קהלות : וגם כי ירחו לכפשם שלא יונד הדבר למלך • ולכן כמעט
שלא היו לו מקום לנוס • ויכתוב להמאמינים שבאזמיר לבוא אנשם בסתר בלילה • והמאמינים בשמעם ברדפוהו מק״ק ברוסה
ושנריך לבוא בסתר באזמיר • נהפכה שמחתם לאבל ויגון ואנקה • ולכן רבים מהמאמינים ברו מאחריו • ולא דנו עוד להאמין

בש״ב

בש״ב ולא בנתן היותו כבא כי אמרו אם היה כבא ומי ידע • למה לא יבא לעין כל ויגיד בבואתו בפומבי כמו שעשה ירמיה הנביא
ושעי׳ הנביא ושאר הנביאים • ואעפ״כ היו עדיין רשעים שהאמינו בו והחזיקו את דבריהם • אבל כל זה בסתר • כי אמרו אם
באזיים נפלה שלהבת הוא נתן הנביא • שהזרק לברוח מכמה מקומות ויבוא בסתר פה • מה יעשו לחזקי קיר כמוכו יאעפ״כ היו
מנפים ומחכים לביאת נתן • כי חשבו שאפילו הכי יעשה נפלאות גדולות בשבוא • ונתן הנביא עם שלשים ושנה אנשים שהיו עמו
בתברדו ולבשו בגדים אחרים שלא יכירו אותם היהודים • ומשם נסעו לקנשטאנטינא ומשם לאנדריאנופלי ולכל עירות אחרות
והוא נסע בעצמו עם ששה אנשים •

והנה השלשה מבולגים הנ״ל שנשתלחו מאיטליה ומשאר קהלות הנ״ל לחדיכות ישמעאל • לראות ולשמוע תוכן הדבר שנעשה
שם עם ש״ב • ואם הוא מושיח האמיתי או לאו • אלו המבולגים לא הגיעו לאזמיר עד סוף מרחשון • שבבר עברו כ״
חדשים שבבר ש״ב באלקי ישראל • ובאותו פעם כתבו חכמי קושטאנטינא הגזירות והחרמות על המאמינים כמו שכובר באריכות
לאעלה יאלו החכמים בבואם לאזמיר כשיראו שהספיקה שם יהודי מובכן אשר מחמונה לראות הסחורות שיש בספינות וליטול
מהם מכם • וישאלו המבולגים להמובכן הנ״ל על ש״ב • ומה שאומרים ומהו מעשיו • כי הם לא ידעו שנעשה עדיין מעשה • ונם
שאלו לו על נתן הנביא האמת • ויען להם המובכן הלא שמעתם מש״ב שבבר באלקי ישראל • באנדריאנופלי • ומיבר להם המעשה
וכי כל הדברים אשר סיפרו הוא שקר • ואין מעם בכל הדברים שבינא נתן הנ״ל • ויבהלו מאד האנשים ויחרטו על הנסיעה שעשה
מקום רחוק • ופתאום יאמרו שבבר ש״ב • ובכל הדבר מאיזרא רוח לבירא עמיקתא • ועל כלם שחזרו בבשורה רעה אל בני
מדינתם יאעפ״כ אמרו אים אל ראה ידוע לנו שנכתב נם באותו פעם • כי יש הרבה הפעים כופרים אשר אינם מאמינים בש״ב
ואולי זה המובכן אחד מהם • לכן הסכימו לחקור ולדרוש היטב על הדבר • ועלתה הסכמתם לשהות שם איזה שבועות • כי מעבר
באותו פפס שנתן הנביא הוא על הדר לבוא לאזמיר ורצו לדבר עמו ולבוא על תוכן הדבר • מה נם כי זר היה בעיניהם להאמין
דבר זה • באשר שכל ישראל האמינו בו וסיפרו מעינגיו ומכפלאותיו • עתה ימיר דתו • לכן לא רצו להאמין דברי המובכן כי רצו
להנביא האמת בדיניתם כי על כן שלחום לשם • ונתנגל הדבר שפנע בהם אלי׳ נבי׳ אחיו של ש״ב • וישאלו לו על ש״ב • ועל נתן
הנביא • ויספר אלי׳ נבי׳ להם מרוב יאותותיו ומפלאותיו אשר עשה • וכי מה שעשה • כאלו כופר באלקי ישראל • היה אשר
בדמותו • וכל זה להטעות את הכופרים שלא יהיה להם חלק לעולם הבא • אבל הוא עלה לשמים לקבל כתר מלכות משמים ובמהרה
בימים המעטים תגלה מלכותו לעין כל • ואתם בעיניכם תזכו לראות גאולת המשיח • והנה הנביא נדול נתן אשר הוא בדרך
לבוא לכאן וכבר עבר בכמה מקומות ועשה נסים ומפלאות לעין כל • והוא יגלה לנו כל הסודות והדברים נסתרים • ואז יבוא נ״כ
מעשה ה׳ ש״ם קודם לכן יבוא אלי׳ הנביא לבשר הקץ • ואל ישגיחו בדברי הכופרים אשר לועגים על ה׳ ועל משיחו • והם לא יזכו
לראות בנחמות ציון וירושלים • והראה להם אלי׳ נבי׳ הרבה דברים בהזהר ובספרי המקובלים המרמזים על ש״ב אשר שמעו ע״ז
מאד אלו המבולגים • והיו להם דברים הללו לשמחת נפש • ואמרו יפה עשינו כי באנו מרחוק לכאן • והלכו מאלי׳ נבי׳ הנ״ל ו״ה
מנפים ומחכים כל יום ויום לביאת נתן הנביא • ובלי לביני מקרו ודרשו על אודות ש״ב • ורוכם כבולם ספרו להם שאסור להזכיר
שם ש״ב • מהחרמות שנתנו כל החכמים • וכי כפר באלקי ישראל ונעשה באשה אצל הסולטאן • ועדיין רוצה להטעות היהודים
ואין בו ממש רק הוא כשאר הערלים • וכשבאו המבולגים אצל המאמינים ספרו להם בשבח ש״ב • וכי הלך לגן עדן ובמהרה תגלה
מלכותו לעין כל • וגם ספרו להם מכל הנסים ומפלאות שעשה • ורוכם כובים ומקרים שלא נשמע • ובאמת שאותו פעם
שכפר ש״ב כתבו כולם למדיניתם איטליה כובים ומקרים שאין להגיד ואין לספר • וכמו שהזכרנו למעלה • ולכן האמינו המבולגים
קבת בדברי המאמינים • ומן אשר גם הכתבים שבאו מדיניתם היו כתובים כמו שספרו להם • ולכן אבשי מדיניתם איטאליה כתבו
להם שמותם על הנייר כתובים שיראום לנתן הנביא שיאמר להם מי אשר כתבם • כי כתבו מדיניתם ישמעאל באותו הפעם שזה
הוא הנסקטן שבבולם שעשה נתן הנביא לקצר שהמבולגים הביאו שהאמת יגם רוב העם והחכמים • כי כפר ש״ן באלהי ישראל
ואשר באו מארץ רחוקה להם בחכם • אע״פכ לא רצו לחזור למדיניתם על דברם עם נתן הנביא • כדי להביא האמת ושורש כל
הדברים לאבשי איטליה • אשר אמרו המאמינים שבוא בחרה • לאזמיר ואדר להם הזמן ונתעכבו שם עד ו׳ אדר תך״ו ובא נתן
הנ״ל בבוקרבשת שהוא סמוך לאזמיר : ומפני לאזמיר בשמוע הדבר הזה שלחו לו שלא יבא לאזמיר • אם שיסורהו בין גויים

אשר

ה. יהרע יראה בעיני האדונים · ואמר"כ בפעם לבוכרבזיאן בפרהסיא · ומאכו מ"ע על כתן הכביא : וגם האשולדים בפעם לעם
אמ"ם שהרע בעיניהם שלא היו רבאי לבוא בפרהסיא לאיזויר כנד רגון הזכויים · אמר"כ כדי לתקן שליחותם ולבוא על מורש
הארץ · רמו לדבר עם כתן הכביא ולהראות לו כתבים שהיו מאבתי אישלאיל אליו ומביד להם מי שכתב שיות הכתובים על
הכייד · ולכן נפעמו נ"כ לבוכרבזיאן · ובבואם שם הלכו לבית אשר היה שם והודיע לו · מרגוסם לדבר עמו · וכי הם אשולדים מכל
אשובי יודיכות אישליאל אליו · ושלח להביא להם שלום לו עבדיו פנאי · כי הכין רמוכם שים עיהם כתבים הכ"לי · וכי הוא טרוד
בדברים אשר מונע אל כל ישראל · שנריך להשלים ולחולאת בכוח תו · ווז ה תשובה הרע יראה להאשולדים · אבל מה יכלו לעשות
ואמר"כ שלחו לו ע"י אלוהים שם להם כתבים שכתבו לו אשובי אישלאיל ומשבקשים שיביא להם תשובה על זה · וימו כתן להחכם
ר' חיים אבולאפיא ליקח מהם הכתבים וכן עשה וילכו האשולדים הכ"ל לדרכם בפחי כפש לאזויר ובדיין אשבו שיביא להם תשובה
על כתבם · ונתן הכביא גם הוא הלך בלילה כם תר מבוכרבזיאן לאיזויר ויהי מם נחבא בבית איש מאמין אחד · והבא האשולדי
בשומם שהוא באיזויר שמחו ואשבו שלבל הפחות יתן להם תשובה שבתבו לו · אבל לא היה תשובה ולא דבור ואין
קול ואין שובה ואין כתב · וידעו כי הכביא שקר הוא · ולא רצו להשכיר עוד מם כתן ומבר"מ מם ב"ל · ואיזרו איש אל רעהו מה זאת
עשינו כי הלכנו בדרך רחוקה כזו והוצאות מרובים הוצאנו על הכל ורעות ריק · ואמר"כ זאת בחיתנו כי ידעים אנחנו היום
בודאי וכבירה ניזור שאין מוסר בישיב זה הזקן והכופר · והיוסיף ומדיח כל העולם ברחיות · שקרים וכזבים ובכתן הכביא
שקר יוחס שמו · ולא יזרו אליו עוד להאמין בו · ואם · יעלה לבו בהיכרה נואלנו הנדק האמיתי אין סלה · ונפעמו לדרכם בר"ח
כיסן תכ"ז לפ"ק · ונתן הכביא שקר בהיותו כם תר באיזויר · הלבו אליו כמה מאמינים · אבל לא הביאו ליכם רק כמה מידעו
בו שאמין נדול הוא כם"ן ימים · כי ירא לבפשם · והוא להמאמינים כמה גדולה · ואחר שבודאי אולא נבואתי אשר נבאתי
ואשר כתבתי לכל העולם · רק שאני אמרתי שלאחר מנה ואיזה חדשים יבוא · ולא שוכרתי כמה חדשים ויהיה · מ"ה קרוב לי"ב
חדשים שהוא קודם ר"ח אלול הבא"לי · ובלא שבומן הזה לא יגאל אתכם · לא יעשה כמו שנבאתי לכם · אלוי אמסור את עניני ומודע
מכביא שקר אלוי · ו נעשו עדי כרמוכם · וגם אחר להם אל תשניאו מה מישיאו בעשה ישמעאל · כי הם סודות ונסתרות לה'
אלהינו · וכך צריך להיות קודם זמן הגאולה · אשר בשביל זה מחדש כתעורר שמחה · גדולה בין האמאמינים · והיו מוכפים על ר"ח
אלול · ולאחר יומים מוצאו מכסא כתן הכביא מאזויר עם ב' יהודיסנ' ישמעאלים אשר השכירם להביאו לאיקסיא והגיע לאיפסלה
בחודש אייר בשבת תכ"ז · שבת תכ"ק הגיע לוויכיניא כמו שאכתוב אי"ה · וקודם שהלך מאזויר הלך עי' קבר אם ב"ל · והביא
ידו על הקבר והתפלל שם ושתה והבאר אשר היו שמוך לקברה · עיין לקמן כי ב"ל בהיותו תפום בהמובר קונסטאיל הכ"ל כתב
לכל מדינות ישמעאלים שילכו באזויר על קבר אזיו ויביאו ידיסם על הקבר · ויתפללו שם ויבאו מהבאר אשר שמוך לקברה
והיה דומה כאילו הקרבה קרבן ע"נ המובח · ונתן הכ"ל הגיע בחודש אייר לאיפסלה שהוא שמוך לאנדריאופלא · · ושמעו
הזכרים והמוכנים בק"ק אנדריאופלי ובק"ק קונסטאנטינא שהוא באיפסלה · וילאו שמחה יתנגל נזירות ויבאו המוכנים
מקאשטאנטינא בעצמם לאנדריאופלי (כמ"ש בספר נצח נוכל) מאזו היום והלאה בסמ מוויכניא מהקום למקום ולא בשמע עוד
מזכו כלום · ום אחר שהנד לו המקום אשר ששב"ל במדינת באשאן · הוא נסע אבלו ובשב שם עד יום המיתה וכפרת ב"ל ימים"ו
ואחר כך נסע נתן לעזה ומות שם · ושב"צ אשר בקרא קאפיני באשא מתה לו אשתו אשר היתה מומדינת פולין כב"ל · ויקח אשה
אחרת בת ר' יוסף פולסוף לאשה והזכרים הזרמו לר' שפ"ל אודות הכ"ל ויכפור גם הוא באלקי ישראל והדיח נ"כ כמה
אנשים ורבה עדיין להטעות את ישראל שיא ומו בו · אשר בשביל זה כתב לנתן הכביא באשר היה באזויר ולמדו תקבולות רעות
ניחי היום יום ח' קודש לערב תשעה באב תכו"ל היה ב"ל באותו הפעם בקונסטאנטינא · ושם הסדר בשמתפללים מוכה בעברה
עברה הולכים להתפלל ועברה יוצאים כשאלו נוזרין אלו מתחילין כמו שעושים כאן אל הספרדים בימי העומר · ובערב מתפללין
כל הקהלה ערבית ביחד · ובוא ב"ל עת מוכה לפני הבה"כ ויאמר לקנת היהודים שאינן מריכים להתענות ט' באב ורבה לקרב
עמו להם ואמר להם סודות הרבה וכן האשולדים הרבנים שהיו עמו · וילבו הזכרים שבקונסטאנטינא אל הגראן פיזיר ויאמרו
לו אדוננו הנה האיש ב"ל שנעשה ישמעאלי · עומד עלינו בכל יום ורוצה לעשות בלבולים חדשים · ובאן יש לנו כתב
מנתן אשר היו מתכבא עליו מודע בעצמו שכל דבריהם שקרים ומה רוצים שור מאמנו הלא הוא ישמעאל · ואנחנו יהודים לכן מבקשים

אנחנו

אנחנו מאדוננו שלא יבא בבה"כ שלנו עוד · כי הוא בלתי אפשרי שסוף הדבר להיות טוב · וינו הגראן פיזיר להביא את ב"ל אל
הוכבר אשר אצל הזכרים בקונסטאנטינא · ויבאו שם עם תלמידים שלו ולמדו קבלה · ויהי בכל יום ויום הלבו היהודים בפסיכות
ויעברו הזכרים ויבואו אליו ויעמדו לפניו וילמד עמהם קבלה אח"כ מזרו לדרכם · ויהי כשמוע הסולטאן בעצמו את הדבר הזה
וכן הגראן פיזיר · וינו הסולטאן אל המשה ושם מעבדיו הנקרא יאכיטשאיר לעשות שמירה בהקום מעבר הזכרים · ומה להם
באם שיעברו שם בספיכות יהודים יכיאו אותם על עקבי רגליהם ויתנו להם מיתים מכות גדולות בעקבי רגליהם כי כן המנהג
שמה · וישבו כן כשעברו היהודים בספיכות הכו אותם על עקבי רגליהם · וחזרו לאחוריהם בפחי כפש · ומאותו היום לא היו
רשאין עוד לעבור הזכרים לבא אל ב"ל · ואמר"כ כשאר כמה כמה מאמינים בקונסטאנטינא וסאלונקא ושאר קהלות · וירא
הזכרים שעדיין יעשו מהומה וישרו את כפשם לבא אל ב"ל · כי כל מאמיני מסרו כפשם בעדו כב"ל · ויסכימו כל הזכרים
ומנהיגים להשתדל אצל הגראן פיזיר בדברים ואפילו בממון רב · שישלח את ב"ל מוחדיכה זו אל ארץ רחוקה · וישבו כן ויתנו
שוחד להגראן פיזיר י"כ מקים אריות · כל שק ה' מאות סך ט"ו אלפים והוכיח הלאנדש · וישלח אותו לבאסטאן שלא דרכה שם
רגל יהודי בעולם שהוא רחוק מסאלנבק ויהי שם עם אשתו ומשמיו יוסף פולוסופיא ועם הרבה מתשמישים שלו · אבל לא נודע
לשום מאמין היכן הלך ב"ל · כי הגראן פיזיר מה שלא לגלות הדבר להם זולת להחכמים · אמ"ו הסכימו חכמי קונסטאנטינא
ואזויר ואנדריאופלי וסאלניק וברוסא ואלעפא ושאר קהלות ונזרו נזרות חרמות ומתות וקלות · שלא להזכיר עוד שם
התיבה הכופר ב"כ הגלטוכה הן לרבה ובנו ה עדיין כמה מאמינים בו ומצפים לו שיבוא ואני שמעתי מאנשי אמת שם ב"ן מת
בעיר ארגוט שעלי גראגן בחולי קוליק ונקבר ביום הכיפורים אצל המים שם על פי בקשתו · והשמעאלים המתעסקים בקבורתו
היו מודבריים נ"כ כב"ל ומת בשבת תל"ו לפ"ק (ע"ם מוצאת תכאים דנו"ת) והכופרים הרשעים אשר עדיין האמינו בו · החזיקו זה
לזה בכפירותם ובמיכותם ואמרו ב"ל יוצב הוא במדבר עזה במערה ושם לומד תורה · ושוב מודבריים זה לזה דברים אשר אין
להניד ולספר · אוי להם ולבשותם הכופרים יש"ם ומח זכרם · וזה ה"ר כחמי' הכ"ל שעל ידו הוגרך ב"ל לכפור
באלקי ישראל כב"ל · חזר לפולין ושם אמר כי אמת הוא שם ב"ן מעיקנו בן דוד הוא · וינאל את ישראל ועשה ברכים אמינו בו
ומקדש · כי הם לא ידעו כ"כ כמו אנשי מדינת ישמעאל שראו · והיו שם בכפירת ב"ל · ומזה נעשה עוטר גדול · אבל המוכיקים
בכפירותם והדיח רבים מישראל · עד שאנשי מדינת פולין הרבנים וסרדיפוהו ומדינת פולין · וברח משם והלך למדינת אשכנז
יש אומרים שעשה עמהם שם מעיש בן יוסף · אשר קשה לי על זה · הלא היה הוא כאן · מימלא בא משבט לוי · ואיך יאמר שבאו
אשבט יוסף · ובמדינות אשכנז לבש בגדים אחרים ושיבה שמו וקרא עמו ר' יעקב · ולא אמר שהוא כאן רק ישראל · כדי שלא
יכירו אותו · לפי שבכל העולם נשמע מומו שמתם עמהו כחמי' בשבח ·

ויהי ביום ההוא בא ר' כחמי' בחקום אלטרין במדינת מיבסטר לבד שבת ת"ל · ויהי בבית איש מסיד שמו ר' אשר אלטרן ושם
המכירים אותו · אומרים כנד ר' אשר שהוא ר' כחמי' שהתרחמו חכמי פולין · וזה ה"רר אשר אלטרן הנה לידע האמת · וישלח
אחר ר' כחמי' שיבא בב"הכ כי רוצים הם לקרוא אותו לם ת' · אבל לא בא ·

ויהי ביום השני הלך ר' בחמי' מאלטרן לדרכו והלך עמו ר' אשר הכ"ל ללוותו נ' שעות · ונתן לו מחון ודבר עמו זמן ארוך ·
ולבסוף הודה לו שהוא ר' כחמי' · וסיפר הרבה דברים מעוצם הרעים · ואמר בעצמו שהביא העשר ספירות קדושה
בחקום טומאה במדינת שוידן (שם דברי מסנגע מטורף) ונסע ר' בחמי' מחקום לחקום עד שבת ת"ן לפ"ק בא כאן אומשטרדם ·
והיה באותו פעם זקן ומוכה מחון מכף רגל ועד ראש · והיה בני בהור ומוכל ומוכם באשפה · וקרא שמו ר' יעקב · רק כאן מכירין
כמה אנשים שהוא ר' כחמי' · והוא בא אצלינו בעלי בתים ואכל ושתה אצלינו · והיה יודע ספר האור בעל פה · וכן כל ספרי
האר"י ז"ל ור' משה קורדיבירו ז"ל ושאר ספרי מקובלים · והוא מיפר הרבה דברים שחירב באותו זמן · ואנ"ם שהוא דבר רע
על ב"ל · הודה שהיה עכין כפלא · בשת שהיה מומר מומורים ומזמורים לא היה אדם יכול לראות בפניו · כי היו פניו להבות אש
מומו המובדיל בין טומאה לטהרה כמשה רבינו · וגם הוא מיפר לנו הרבה דברים מעניני ב"ל · אבל לא האמנתי אם לא שמעתי
כבר אותן הדברים מאנשים אחרים אנשי אמת · לסוף מת כאן ונמצא ומונח מומו על האשפה

וכן היוסרת של ר"ל ששמשו י"ג שנים עד שנפר בארצי ישראל · ואז ברח ממנו · אחר איזה שנים בא לבאן אמשטרדם וגם הוא אכל אצלינו בעלי בתים · וסיפר לנו נ"כ הרבה דברים · וכן הרב ר' אברהם קונקש סהיה בינבר קושטייאו אכל ש"ל ואכל עיזו ביום ט' באב · נ"כ בא כאן אמשטרדם וסיפר אלינו הרבה דברים יודעת מזכר שבאותו פעם אכל בט' באב · ולנו עיניו דמעות והתודה על זה · ואמר נ"כ שלפעמים היה מטיילעמון בגן אחר היה אחורי הינבר ועקר ש"ל אילן עב ונדול עד אחר כמישאל ניכיתא מאכלא · וגם היו יודע לעשות שמנא מן בעיני כל רואיו :

ע"כ מעשה ש"צ ימח שמו וגמח זכרו · מה שלקט אחר מב"ב דק"ק אמשטרדם שהיה באותו זמן ודבר עם כמה מאנשי ש"ן ששמשו אותו ער עת כפירתו · ואז עזבוהו והלכו מאתו · כנראה מהספור :

נוסח שני

הועתק מספור לועז שנעשה באזמיר ממי שהיה בעת ההיא שראה בעיניו וידע כל הנעשה שם בבירור וניכרים דברי אמת · וקצרנו ורלגנו על הנזכר כבר · כדי שלא להכפיל הדברים :

בהיות ש"ל בן ע"ו שנים החל להתבודד בחדרו והתחיל בלימוד אמיתת הקבלה · אחר זה בא הרבה בני אדם ללמוד אצלו · אך לא הניחם לבא אצלו רק פעמיים או שלש בשבוע · וזולת לימד יחידי ובכל עמו פעמים רבות בים · להראות עצמו אסיר גדול לבני האנשים · כו' · כשבא עוד בשנים התחיל להודיע לחבריו שתתיל להעשות נסים גדולים על ידו · ותמיד היה רגיל על לשונו הפסוק (ישעיה י"ד) אעלה על במותי עב אדמה נעליון · ולא שפיל שטיא לסיפיה דארא · א' אל שאול תורד אל ירכתי בור · ריהי פעם והוא אומר הכתוב הנ"ל נפח מלא · ודמה כעבמו שהנבה נוסו למעלה ויכשא יוצא! הארץ · וכהיותו בדמיונו זה שאל לחבריו שאכלו · אם איכם רואים שכתבשא ושורש מה ארץ אל הרוש · ויענו החברים · לא · ויאמר להם איכם ראוים לראות דבר זה · לפי שאיכם עשורים כמוני :

אחר זה הודיע עצמו אחת לאחת · עד שאומר בפומבי אני משיח בן דוד · ולהבטיח לב הפתאים שיאמינו בו היה הונה הפס באותיותיו · ויענו הזכמים לה תיר דמו ולה ויתו · רק לא מצא מי שרצה לפשוט ידו בו · ויסכימו לנרשו מהעיר אמיר וכן נעשה · וילך בחמה למדבריות בערי שורקייא עד סלניקא · ויהנה גם שם בשנשון כמו באמיר · ונרשוהו משם כמו כן ולא היתה לו תקומה בטורקייא וילך לאלכסנדריא · ומשם בא לעזה · ויסיו דבריו עם כתן בביא הסדר · ויסע לירושלים · שם בשא אשה פלשית (הנזכרת שבאה מפולין · וגיין בס' נינת מוכל שבתבו מלינורכה שהיתה מומחרת) בירושלים רצה לבעל תעבית ר"ו בתמוז · אבל חכמי ירושלים נועצו יחדיו ודבלו אזמו לבעל כל עניניו ונרשוהו נ"כ מן העיר ה קדוש והכריזו עליו שהוא רשע ומזהיר ומכתבו לחכמי קושטאנדינא ומרשעות שלו כו' :

אח"כ ברח ומבר דרך ארצות רבות עד אלעפא הגיע · ומשם עשה בירושה עם ארבעה מרגלי מעשיות שיקדישו עצמם לבוא לאמיר · לפנות הדרך לפניו · וכן עשו ובאו לאמיר שני אדמים לפניו · לשאל לו בשלום ולברכו ולברכם בברכות כתן שניבא עליו למלך המשיח כנ"ל · וכשמוע העם שבאמיר שמחו מאד · וכבוא ש"ל לעיר מולדתו אמיר · והראה שם קדושה לפנים בשבילה בחצות לילה כאבנו מאו לנגוב לב העם · והשתה הסימן אחריו · עשו לו כבוד מלכות · ויהי בשני לירח טבת התודע אל כל העם באמיר היותו משיח בן דוד · כעשה בשנע עשרה לתחלת התבשאתו לעשות עצמו משיח · ואז הכריזוהו החכמים והבטיח שלא לדבר מזה בשטות עוד · ובכשיו ככנס בפומבי לבית הכנסת · והזכיר את העם לעשות תשובה תפלה ונדקה · כדי שתגלה מלכותו עליהם מהרה · והוא עומד בכל אחרי לילה ובכל עמו בים בקין ובחוקף · והשכים לרחוץ תמיד הראשון בבית הכנסת · והראה עצמו כמלאך אלקים לפניהם · באופן שהשעה ורימה את העולם · ואמרו עליו שהיה מתענה

משבת לשבת · ושפירש מן האשה · והיו האנשים מקוזקים אותו לאיש קדוש וחסיד :

אחר שהוכרו המשיח של תוהו · ע"י בכיא השקר ומפלגת מלאכי רעים הנ"ל · וע"י עצמו · הכינו המאמינים בו את עצמם להראות לו הכבשה הראויה למולך המשיח · לברכו ולקדם פניו שובע שמחות בתשורות ומנחות · זה נעשה בשביעי לבית בבה"כ של קהל ספרדים · מן האנשים יובילו מי לנמורא · וכן עשו הנשים ביום אחריו שמיני בשבת · לעקר כחו בברכות מתנות ודורונות · וכל אחד עשה מי שברך וכדר לש"ל כמסת ידו : אחר זאת יצאו מבה"כ בשמחה גדולה · על שזכו לכך להביא לים כמתנת ידו לנוכן המשיח · אעפ"כ היו ג"כ רבים בלתי מאמינים בו · בתוך כך הלך הנביא שקר בתרמית לבו לחזק ידי האנשים להאמין במציאותו של ש"ל · ובעוד קט זמן ילך ויקח הכתר מראש הסולטן ויביאנו בראשו · והרבה שקרים כאלה · וכן כתב בהיר הפאל בן יוסף המוכסן באלכסנדריא שהאמין בש"ל · והאנרת בל כתן בא ליד החכמים המפורסמים באמיר ורא שהכל הבל ורעות רוח · ואמרו בברכות שהוא מעשה מטות בכלות והוללות רעה · אך דבריהם לא נכנסו באזני ההמון · נ"כבר המליכוהו עליהם למלך ולא מה' · וש"ל בבקרו מהחכמים חשב לומר הלבבות אליו · ע"י שהכריו ובזר תעכית מעמדו בבית הכנסת כל היום · וכן עשו רבים · אז נזה בעזוב דברים רבים מן התפלה · ועשה מטות גדול הרבה מאד בא"ל לבאר הכל בכתב וההמון חבבו מיש לו בכל זאת כוונה מסודות גדולות · אבל החכמים הרע להם מאד מטבעה את העם בהבלים ושקרים · וקבבו אין ומה לעשות להזיר העם אל דרך האמת ונתיב הישר · אז מועצו יחדיו החכמים הגדולים שבאמיר ימועדו בבית חכם יהודה מרמיות · ויעיינו בדינו של העומר ש"ל · ויחשבו מעבר על התורה בכמה אוכסים · ויאמר האחד מהרבנים שייב מיתה · ויאמר אחר מודוע בור אליו מוסבת מות · גמה יעמת מה עשה · הלא בעל טוב בעשיו בגרם להזיר ישראל בתשובה גדולה · אז הוציא חכם בבכנסתי יתן · אכונדתו הכתב מוקמי קונטראנדיא מה בתבו לקבל אמיר ויקראהו בקול רם · בחשר היו רבים מהחכמים שלא ראו ולא שמעו עדיין המוכתב הזה · וכשמעם דברי הקנרת · אז הבכיאו כונם אחר הזה רבע לעות · אבל לא נמנע מי מרבה לבנוע בו · מירחתם את העם המאמינים בו :

אחר הדברים האלה התבאר מעיה השקר לבני הבתאים המבוכים אחריו שיתחיל להראות גדולתו בטופס הישמעאלים (הנקרא קראן) באמיר · כי יורידהו מגדולתו · והלך הפוטה בסכלותו לביתו של הקאדי · ודבים מהמון העם הקושקים להראות מה יעשה · הולכין אחריו · והוא התחיל לזמר הפסוק יחיון ה' רוממה וגו' · והעם מזמרים אחריו כמו בנעים · ויהי כבואם לבני בית הבושם · הלך ש"ל אצלו · ולקח אחיו עמו · להיות לו לבה ולחולין · לפי שהוא לא היה מוכיר לדבר בלשון ישמעאל כשהיה לבני הקאדי בעת שהיה לו לעשות כפלאות בהבטחתו לא היה רואי אפילו להיות אלן בכבר אל"ל במדבריס · יגא"כו ולמלך המשיחדמורת ודלתן · פשיטא דיודע שבעים לשון · וכן אתה מוצא לע"ל ביתי תפלה תקרא לכל העמים · כפיבואתו כל המלאות להקביל פניו · ויאמר תכנס מוחה לומה וסופריה · ולא יעשרך לתתורגמן · ומי יהיה שם לדבר עם עם ועם כלשונו · כי אם הוא בעצמו · וזה תפלה העני בדעת אפילו לשון מדינת מולדתו לא ידע · הוי כולל הכל חנוכל · בפוף קבל לבניו על שלשה יהודים שדברו רע על המולך וכוכתו היתה על עצמו · שדיברו בו החכמים הנזכרים · בהיותו מלך חלכים לפי דעתו · אך הקאדי לא הבין זאת

ועכשו אותם השלשה אנשים אשובים בקנס מיון הרבה · ומזכו ללכת מלבניו בסכל ומהולל · כמו שהיה בתמת · שבבר הודיעו לקאדי אנשים מעשירים גדולים · שהוא אים מוסתגע ומשתטה · וכבינה מבית הקאדי · חזרו והתפילו · לומר עד שהגיעו לביתו של ש"ל · אחר זה הלך כל אים לדרכו · וכדי להטות אליו לב העם הנשאר בעדיין לא האמינו בו · ולהבטותם המיגילו כנים רבים כאילו נעשה עמו אצל הקאדי · נסיס הרבה מאד · ושהקאדי עשה לו כבוד גדול · והרבה שקרים כאלה הגידו · ועשו ברי אנלס עד שקשבום לאמת · וכשאל אדם לומאמינים מה ראיתם מימנו לו אמרו גם נעשה לו שאתם כל כך אדוקים באמונתו · אם היתה התשובה וכי לא נעשו לו נסים גדולים אצל הקאדי : האם זה אינו גם · שנפטר מן הקאדי בשלום וכלי הפסד מיון · אבל הפסד מיון · היה הדבר בהכך · לפי שלא יצא מפיהם דיבור אחד לבטלה · שלא כעבמו היהודים בעבורו עוכם מיון לחדי :

אחר אלה השקרים · המוציאו שקרים אחרים · ובכל כחה מהרקוזבות · נאמרו שקרים מיוחדים · האחד ראה עמוד אש בגהרים אחר בלילה ויכוכה בהם דברי שקרים · שראו אותות באויר ובכל כך נתפשטו השקרים עד שאפילו קנת חכמים האמינו בנתקיים הכתוב ונתתי מופתים בשמים ובארץ וגו' :

בתוך כך היו מרכים בתענית · כל אחד התענה כו"ה · וכתבו מדקות גדולות · נס קבל הש"ל שלוחים רבים וכבדים מכל
המדינות · לקדש פניו בברכה ובתשורה יקרה · כל איש רבה למצוא חן בעיניו · על כן נפלו עליו רבים : ונברה יד הכת
שלו מאד עד שהכריחו את הסנהדרין שיאמינו בו גם הם בעל כרחם · כמו שהראה מזה שרצו לעשות כן בחיים כשנגע בו כמש"ל ·
בעת ההיא החל רוח שקר לפתח בלהקת נביאיו · ובכתוב נעשל · וע"י כן נתחזק הש"ל מאד · שהיו כל העולם סבורים
שנתקיים הכתוב וכבוד ובמתיכם · ורחה עצמו מלך · ולכל היהודים שבאומה אליו · ויבהל ר'
מלך על כל מלכי ארץ וכאילו העולם כולו שלו · ומלך לאוהביו מלכיות בכל העולם · ויעשו מלכים ונגיבים כחות וסגנים ופלר
פחידות ומיכוי שררה על העולם כולו · וקרא להם שמות כשמות מלכי יהודה הקדמונים · והיו קפת מן אותן שמנה אותם
מלכים וסרים · ירחו לנפשם כן בשבתו על כסא מלכותו שבשם ולא יקיים הבטחתו · לכן פלאו ומאנו שיתן להם כתוב ומתנה
ומידו אין הפקיד אותם למלכים ולסרים כאשר נדר להם להיות בידם לרחיה · וכן עשה כתב להם בידו ומתם שמו ונכתבתם בחותמת
הנאה שהיתה להם על שם המלוכה שקבלו ממנו היתה גדולה מאד · כמו שהראה באחד שבראשונה שהיה עני ומתבזה
מנדקה · הוא קבל שם המלך ראשיה · ומעולם אנשים עשירים שרצו לתת לו בעד מתלכתו ומעון הרבה · אבל לא נתרצה למכור להם
מלכות שלו · כל כך נתגאו על שם מלכות שהשיגו מהש"י · אך לאשרו זכר על נד היותר טוב · לאלי · נני עשה מלך מלכים על
ישראל · ויוסף נני מלך מלכי יהודה ·
אחר הדברים האלה הסכים ש"ל לשלח דברי כביאותו של נתן הנעתי ולכלת לקוסטאנדינא · לקחת הכתר ומשל ראש הסולטן
קיסר הישמעאלים · ולהביאו בראשו ובהביאו שמה שמע כי הסולטאן הוא באדריאנופלי · והסכים לדבר עם ומשנה המלך
הפיזיר · והמשנה כבר ידע מזמנו ומלא בי אדיר ומזומן · לקראתו · ולא הביאו לבוא לפניו · רק אחר שתפסוהו והכוהו מכה רבה ·
מבשוהו בבית האסורים · גם זאת לא הביא לב המאמינים בו · אדרבה נתחזקו בדעתם ע"י כך · ואמרו זהו סימן מובהק על
המשיח שצריך להיות שפל תחלה קודם שירום ונשא · ובהיותו בתפיסה · עשו לו היהודים כבוד גדול · ויבואו אליו בכל יום אנשי
ומרחק · לבקר בהיכלו ולשאר טוב ולבקש רצונו ע"י דרישת שלומו ורחית פניו במנחות ומנחים ·
ובשהרגיש שהיהודים שדיין חזקה תקותם בו · חשב להיטיב לבנם לחזקם ולאמצם באמונתם · וגזר לבטל תפלה בלב
שלא להתאבל ולהתענות בו · אבל יעשוהו י"ט · באשר הוא יום לידתו · ושיקראוהו יום הנחמות · ונזה לשם
איך יקבעוהו בתפלה ויזכרוהו בקדוש על הכוס · ואיזה מזמורים ינגנו · וכן כתב לאומיר · וכן עשו רבים מן היהודים ·
אחר זאת עשה שלוחים שילכו בכל קהלות הגולה להודיע טבעו בשולטנה ומלכתו בארץ כל ישראל · אך לא שלחו · ולא
נודעה הסבה · כפי הנראה מן הימים שבאמת שלא להוכות לבב בני ישראל · אז קמו שוד הרבה בנאים על משיחותו של
ש"ץ · על ידיהם נבה לבו עד להשחית · ונזה לעשות דברים רבים מדבים · גם עשו תשובה גדולה ומנוחה · וזה היה הטוב
שבמאורע הזה · שכל העולם היה מתנהג בחסידות ומורבים תשובה תפלה נדקה · ביחוד בסלבעק · ואי אפשר לבאר היטב בכתב
הטובות שעשו · לא נמנע עני שלא נתנו לו מתון רב לדי שילוחו ומשלוח בתורה יום ולילה · ומזמנו כל מנה ומתן שלם · קנתם
מוכרו בסאמרת בחני דמי טוביה · רק כדי שיהיו פנוים להתמיד בתשובה ומע"ט · גם נעשו הרבה מתנות · ומזונו ילדים בני עשר
עם ילדות פחותים מן ז · והשיחום יחד · כדי שיכלו בשמחות שבנוף מהר ·
גם החכמים שבאומה ראו כי טוב לנוות על כל היהודים שיבקו בתיהם · שלא יומנא דבר טינוף ולכלוך בשום בית · וכל ספרי
קודש יהיו מונחים פתוחים · לפי שבמהרה יבוא אליהו · ואחר שבמלא מזמה ומשיחנם מאליהו · לא נשמע דבר אחר כיניהם
זה אחר שראה אותו בגילה בחלום · האחר כשהקיץ מישנתו · אשה אחת אמרה שראתה אותו בערב שבת · כי אז לא אורש שלא
ראתהו שיהיה עוד · ושאל מהנה נדקה · וזה היה אליהו · ולכן בקש מאתה נדקה · לנשותה לראות אם תתן נדקה בלב טוב · כי
הגאולה תבוא על ידי הנדקה · כמ"ש נינון בחשפט תפדה ושביה בנדקה · ואחר שנתפשטו אלו השמועות מאליהו · לא היה
אחד שלא ראהו ·
ובהאריך ומן מאסרו של ש"ל במבצר · בהו רבים מכל הארצות לבקר בהיכלו לשאר עניו ולבקשו ולנשקו בתוכם גם
הקנס ר' נשמיה כהן והיה לו שם מקובל גדול שבדור · וזה האיש שמע הרבה מחשיב היהודים · ולך אליו בבית
הכלא

הכלא עודנו עצור שם ופלבל עמו שלשה ימים בכל הכ"ל עד שנעתק ברוחה להיות ישמעאל · ובזוכתו היתה לו זכות ותועלת ישראל
בנוכר · כי ראה כי הכל הכל וסוף יודע לכלל יהדות אלילה · לביכן עשה · ואת בעקבה כדי שיהא לו פתחון פה לפני מלך ישמעאל
להגיד לו כל מעשה הנלות רעה של ש"ל · למען ישוב שמלו בראשו ושל קדקדו לבדו · וכל העם הזה על מקומו ישבו בשלום · וגם
הוא הלך אל כ וחזר למדינתו והיה יהודי כשר ·
ויהי כשמוע הסולטאן משמעו של ש"ל · לו שלח אחר הרופא שלו ר' משה בן רפאל מוטפחת אברבנאל שיבוא אליו · ויבהל ר'
משה עם ואת מהר ו ומהר ויבוא ויכול אכיס אראה וישאל מה אדון מבקש מעבדו ויבקש מעבדו ויבקש מסדו · ודבר הסולטאן אליו
קוס לך ואשבע עמן מסד · אך אני מתנוים עליך באשר אני בדיך מוכר חיי בפני ואתה בזוכר ראשי מבנים על בריאותי · כי אני
ומחזיק אותך לעבד נאמן לי כל הימים · ואיש גולה את אזני איך ביניכם היהודים כמנה איש מאשים עמנו ומשיח · כי הודיעוני
פקידי הכאשים מאל בסנהדרין ומומנים · ומהאלוניקא איך היהודים בכל המוקמות מתפארים בפרהסיא בתרומה בהם בטוחים
בזמן קרוב תמוור להם ירושלים ויבנו בית המקדש · ומן הרופא ר' משה אמרו לי מעלת גדולתו · פלאין לי ידיעה בטורם דבר זה
וגם אנכי שמעתי מדברים מזה · ולא לקחה אזני בתוך מהנו · ואין לי האמונה בדברים הללו · באשר אנו מונחים בדברי הנביאים
הקדושים · כשבועה הי"ת לנשלח ושלא משיח נדקנו · לא יהיה העולם מקום ובאמרן כמו שתה ולא יתנהג דומם כל כך · כי אם יתקע
בשופר גדול · ומשם קולו בכל העולם כולו · וכל היעודים ידעו ויכירו כי ה' גואל ישראל · אז אמר הפולטן אני אדרוש הענין
ואקח רהו כעצמי בכוב נעמוד על האמת · ויפלא הכולטאן ר' בלוקים להביא אליו ש"ל · ויביאוהו ויעמוד לפניו · ויעש לו כבוד
גדול · כי מהנה מלכות ישמעאל כבנה שלא מלך אחר להקביל כבוד · אינו רואה כבוד · רק מדבר שמו מאחורי הכרגוד · אבל עם
ש"ל דבר פנים אל פנים · וכבנה ש"ל לפני הסולטאן · נפל על פניו ארצה וישתחו וישבו המלך אליו שיקום · ועמוד ויברא אל
ברכיו · וידבר הסולטאן אליו ויאמר הנה מבעתי עליך הדבר אתה אים אלקים · ונאתה רוצה לגאול את ישראל מגלותם ·
ולהביאם בירושלים אל ארצי · בכן אמור אמת · אם אתה שליח אמיתי מאלקי אברהם · כמו שהיו משה ואהרן שלוחים נאמנים
אזי עשה לי מופת כמו בעבו הם לפני פרעה ועבדיו · ואז הנה ידי בתוך ואתן לך עזר וסיוע בכל מלכותי · ואדע שהיהודים הלה
אלוי · ואתה תשיבני על שאלתי ·
ויען ש"ל בנב ארך ויאמר · אדוני הסולטאן אני חכם יהודי · ואת האל הגדול אלקי אברהם אני ירא · מנעורי עד עתה · ומה
שבני אדם אומרים עלי שאני משיח · כשהיה העת והזמן מאת האל הגדול · אזי יתקיים הדבר · ואם יהא נעשה על ידי
אז ע"י אחר · זה ידוע לאלקינו · כשמוע הסולטאן דבריו ויקנאו · ויאמר אם אמת הדבר שאתה ירא אלקים כדבריך · אכסה אותך
ג"כ כמו שכתבתה אברהם אבי · ואנוה להפטיר אותך בנדיך · ואני שלשת האנים בן אורה · ואם תשאר אי גם אני אודך ואקבל
אותך לעשיר · אז ב"ש ש"ל להתבטל ולהתאבן לו להעביר רעת יריית האנים כי פחד שלא ישמוד בגמיון · אך הסולטאן אמר אליו
אסתרה להיות תוגדמי כמוני · אזי אמיחול לך כלום בעשית · וכשמע ש"ל כך · לקח מנכפת ישמעאלית מעל ראש עבד אחד וישימה
בראשו · בכן נתרצה הסולטאן וישב הדבר בעיני כל הסרים · וישאר בהיכל סולן · ויאכל עמהם בסר כגולם ויתנאל בכפת מנס
יין ומשכים · וילך לבתי תפלותם · קורא הענין במקום משיח ובואל · נעשה תוגרמי טוב וישמעאל · והיה כיום הפמיני אחד
שנעשה ישמעאלי · כתב לאחיו אלי' נני לאומיר · והודיעו שהוא תוגרמי בעת הזאת ·
אחרי הדברים האלה זכר הסולטאן איך חכמי היהודים הסתלו והתפללו מיהא ש"ל משיח · לו נזה מיבאיו כל אותן החכמים
הם ש"ל המלין בעדם וסיים אותו · בלאמרו בו לבדו הענין · ואחרים כתבו ההפך · כי אדרבה רצה לבקות עצמו מתחלה · באחיר אין בידו
וי"ל שלחו של הסולטאן דיברה טוב על היהודים שבכה · פשע · כי היהודים רמו לעשותו משיח מדעתם · מה שלא עלה על דעתו
מאיתו כי היה היתה אוהבת ליהודים · יהא איד מיהא יד ה' עשתה ואת להטות לב המלך ויושביו עליו לטובה · לעשות עמו חסד
באותן הימים · ולא נגע בהם רע · ישתבח העוזר ומושיע ומגיל לישראל מכל צריהם ·
ויהי בהגיע השמועה אל היהודים שבכפר ש"ל בתורת מוסר ועוזב אמונת ישראל ונעשה ישמעאל · ויתמהו מאד · כי האנשים
שלא האמינו בו בהתפלאו שבולטן כנגד מיד הישמעאלים · ולא עשו בו שפטים (וזה הכל עיין תשובת הריבין) ואשר כאשר
אחרין

אחריו להאמין בשום נתעה • אומרו שלא בסר מעולם • רק הכל שלו ובכולה נדמה להם שנעשה ישמעאלי • אמנם הוא הלך לשמים ועודם מנפים לפורתו • כי שמו כוב מפסס • ומייחלים לביאת נתן הפותי נביא השקר שקנב ומן כ"ה כסליו התב"ו • כי הכעיסם לו יעשה נסים ונפלאות •

ובאשר שמע הכולטאן שם"ל עדיין עוסק עם היהודים • וכי עודם מאמינים בו היותו משיח • שלחו לאמרם כעלם להסתירו מהם • ויש אומרים שסתר ראשו • ובמלאו מן האמינים בו אמרו בפומבי • שם"ל הגיד להם שלף אם יבוא יהיו לאות ידעו שיקוור ויפיק :

בימים ההם כתב נתן אגרת לק"ק אלעפא • בהיותו בדרך לבוא לאזמיר • ויחזק לבבם שלא יתיאשו מן השמועות הזרות מינשו לאוכם מעכין ש"ל ומבשבל כך לא יגרמו דבר מאמונתם בו • מכך נריך להיות בטרם תגלה מלכותו • והכתב הוא נרם שמקה גדולה להכמודים בבע"ל פעור • ויעשו עליו שיריסוזירות ומבקים להכריז מסיקותו של ש"ל בקול רנה ויאמרו בדברי שירות הסמנרים לבוים נעלם ארבעים שנה יכדי לחזק ידי המתומים אחריו שלא יפול לבבם ולא ייבך מן השמועה הבמומעת ושלקן ארבעים שנה יבוא וינאל אותם מן הגלות •

אכן הקבוים שלא תעו אחריו • כתחזקו יום יום לעמוד על עמודם • ולהמיד בעם להסיר לבבם מן הסטות שלא יבשלו בדעה ק"ו • וזה כתבנן הכתב ששלחו חכמי קוסטנטינא • כ"ב כסליו התב"ו לאזמיר אל חכם שמורון הגדול שבדור בחכמה ובעשירות ואמרו שמע ערוב נערו ודאנתו על אודות המבוכה שבישראל • תוכן הכתב כבר כ"ל • גם כתבו הקבוים ש"ל כל הקוקמות לעבב ולמנוע ביאת נתן • כי יראו שלא תגרום נדם הדשה לכלל יהדות • בתוך כך הלך נתן למסעיו ויבוא אל ברוסיה בראשון לשבת עם שלמים ושמה אנשים • והיתה שם שמחה גדולה • אבל האנשים המאמינים בש"ל ש"ר • ויעשו לו ככבוד גדול ויכרו לו כרה גדולה ויכנסו בכלי שיר • שירות ותושבחות שעשו לשם ש"ל ולכבודו • בהיותם בשמחה זו שמעו ש"ל על כסא מלכותו ע"פ הנביא שקרי אך כפי גודל שמחת הבת שלו • כך נכבל הנער והיגון אל האנשים המובינים שבבלת המאמינים בשטות הלו • בראותם כל הימים על כל נדה הדשה שלא תבוא על הנבור בשבילו • כי מרשעים ינא רשע • ואשרי אדם מופקד תמיד • לפיכך נהאי ניסא הילולי וחיכני • ובאיך ניסא כו • אבן שמחתו של נתן היתה שמחת חכם • עדי רגע • כי האנשים בעלי שכל כוב בראותם כל הכבוד הנעשה לנתן • יודעים הדבר להקבוים שבקוסטנטינא • ובאו בקובלנא רבה שמעבור מעשה ש"ט • מקדם • ושומה רושם אבל ישראל • ואם לא יבלה • יומריהו בידי גויים • אז נדם מברוסיה עם שמה מאנשיו • והקריבו לנתן נביא השקר עם כל סיעתו הרבעה אנשים רבים • ויתהדו הקבוים דבר התרופה למכה עד שלא יגדל הבער הזי • והקריבו לנתן נביא השקר עם כל סיעתו הרבעה גם נזרו בשוכם חרם עבום שלא יעשה לו שום אדם טובה • ולא יקרב לארבע אמותיו • ולנתן נמו שילך מברוסיה ויתרחק מיוקבה ישראל • ואם לא יבלה • יומריהו בידי גויים • אז נדם מברוסיה עם שמה מאנשיו • ויעם בכנו לאזמיר ובאר האנשים שהיו שמו התפרדו קנתם בשאר בברוסיה • וקנתם הלכו לקוסטנטינא אבל ולאדריאנאפל • באשר לא לבד בתירה מעמות התוגרמים • כי גם אמות היהודים ומקדם נפל עליהם לבנות רבים בעם מנדה עליהם • שהתנו את העולם בבזיונם הרעים • בעת הבית בהו הנ' מסלמים מאמינים לאזמיר כו' • מה שאירע עם העוכסן שהודיעם האמת • וגם עם אלי' נבי שחזק לבבם בשקריו הרבים והענוגים • והמסולקים הודיעו מן הנסים וקבלות שמעו באמנם מש"ל ונגדלו כי רב הוא • לכן לשמעו מרדו כל אפסי ארץ וישלחום זקני איטליא לקדם פניו בכל הכתוב למעלה וספרו הנסמוב שם מתקיים המתים בעומה ש"ל ומסולקים מפיל פנרים ומן הכבוד והאמונה שים לאלך ישמעאל ונריו מעמו • ומשבר בריקי ברזל ודלתות נחושה נפת אים לפניו • ובכלי ברזל שמו ברגליו כשברו ונעשו ומה ונתנם מתנה לאוהביו • ובהיה רבות עמו • גם שמעו באמנם בבעיר מעבה מקום בחת הישמעאלים היתה לשלל לעשרת הבבים • ומבהיו ש"ק המליכי בבר בנו מקריבים עליו ישראל קרבנות בכל יום • ובקרוה לאלה הבזבים רבים ע"כ שלקום מאיטליא לבקור ולעמוד על האמת • אבל תוקלתם בבזה בעבון המשיח הבבית • ובראותם מבתאבו • שבו לאנשם ונשמו ומשם לאיטליא בבמסן תב"ז • בהיות נתן אים הרוח מתבבה באזמיר • באו הרבה מבל המקומות לבקרו • והחזיק לבבם מישאר באמונתם ולא יסופקו שה"ש עם יבא מעמ"ם אם שבעשה תוגרמי • והבבים מתקיים נבואתו בסוף מודם אולם תב"ם • ובאם שלא יתקיי' הדבר אז יתבטל עבמו בין היהודי' שמייחסו בא"ה מיתה מירבו ומהוה עבמו מודם באם אלא יהיה הדבר ולא יבוא בתוך ומן זה • בזה בביא שקר • ומשקר באמריו על שמה בא"ל • אז בבא מעם בסתר • ולא נודע עוד מקומו אי • באותו זמן היה בן

עשרים ושתים שנה • והטעה כל ישראל בהבלו • אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם כתקיים בו • כן יאבדו כל אויביך ה' •
ואוהביו כצאת השמש בגבורתו •

הנה בבר ראית תוכן ענינו של ש"נשר"י סופו מבית על תחלתו זר מעשהו ובריה עבודתו מחקור הזמחמא נוכנת • הן כל מבריו דבושו הבל התה מעשה תעתועים לשוא יתיבו בפח עיניהם קוריעת • ודי בשני עדי ראיה ודיעה שונים בלתי מונעים מה מתים לפי תומם במעמד דבור אחד מסמיעים (עדותם מרוזנת זולת בקצת פרשים קטנים טפלים • שהאחד האריך בהם יותר מחברו) בברלה כתיבתם מוסכמת אל שערת האמת קוקעת • ובא הכתב השלישי המכריע ענינו ואת כל העולם לכף חובה ידיים כזבים עם שקר עשה לעצמו • חטאתו כתובה חרשה על לוח לבם אל בעלי הבת האמונה הבנדעת • האי חרות"ה (בדילי מלם טרפה) להדרא מיומא ממהדורי מילי מחלוייתא מלין ע"ב מלין סיתן שעמת ואמת מוקעת • מקקה עצמו לדעת שליחות שמינה מכרעת • ולאחר רבים שתו שתרים מרים בדעתם קלישתם מוטעת • שתו והתהוללו מחמיאיו המאריים מא כוס קוכעת • ברוך לשוף כוסו בבת אחת שלא יאמו הבאים ולא יקנו נגדעת • בזכרי זאת מלאתי ינון ואכנה זעיכי לומעת • איך האים הלזה הרוכל המחזר בעיירות ולאסף מבדמי ישראל מלא מפכיו טובה ברוח בלבבה נשפעת • הבית אחרי שנוטפת בזה כאילו הוא מלוחית של פלייטון המתנועעת • הקים מבנה לבע"ל ואשרה נטעת • בחלק שפתיו הדיח רבים לשוב אליו לאמונעת • כי היה בעל חלקת לשון נכרית מוטבעת בעשיבה נשה כראשי עם קלוש פוטעת • לשבב פני ההראות להכחיש הידוע לבאמין בזרחה תמה בתערבו ובאזרחו שוקעת • ואף לא בחתים אפשר גם שבאתם גם קבאתם כבר מבבה ואמנו נטעת • מוטל עלינו לאמוח מבן הטוענים לשקל המשלה להרים מבשול מדרך עשנו לעקור שרשים הרעים אלא ראינו עוד פרי ארסיי כתבונה הנזרעת • כאשר ראינו כי נלבב בראשו האים התם וירא שחים ר"מ עפשיין כמהר אפר אל פת ולא ידע כי בעבשו נוגעת • ואשר בקשת לתומו גם בשבר תפלה שהדפים בסוף עלינו לשבח הביב לו יד בראון הנעבב שמרמזים בו אנשי כת ש"ב שר"י לאמונתם המעשפת פרע לו בית השחיטה אפורעת • וחשב שבו בפנו מוטעת • לפיכך בעל ראחנו אלא בטובתנו בראת בטעת • נבנסנו בריב לה' עם משלאיו המאיר תמו חרבות לבנה כל עוד אלא הוסרה תקלתם המרשעת • חובה היא בלתי כפקעת • לעורר מדבים על המוסבים להסבית שמו י"ת בבע"ל ולהפקיע מבל ברית תורת אחנו המוסבעת • ובהברת לעבות בסיל כאולתו שבר כתיבתו שלא בפנינו תהא נפרעת • ואם לא הבראתי מעלני הסופר הלזו כי היה לפני זמני מ"מ ידעתי את האים ואת שימו עד היכן מגעת • ואם זייניה עליה ראשה שבלי זייבה עליה בש"ק שיחה ורמה בק"ב ותפלות משתוטעת • כתב שבבו כאן מבנא מלא שמה לאמת נתן מבראת • ולשקר הרבה מוהר מאתנן זוכה קובנה כיחלה ופרבסה עבה דלי פסוליה כמיעבה אבה זוכה שלטת משתוטעת • גם מתוך ספרו הבדפס ביבריים מעשיו מאמרן פה מרחיב לשונו בפשוטי מילי בעלמא אבם לא שובעת • והנה לו מלוני מתבי הרב ע"ה כי ידעני ומכירו היטב שהיה מחמליקי לשון ומיל בפיו על בדר שהסכתה שעל ספרו התשובה מאבינו הגאון כמוהר"ן ב"ן המחבר ענינו כתבה עבה לו משה מוטעת • הדלה עליה את הדלעת • ברוב מבופתו ומלקת לשונו ידע לרמוי להרבנים המסכימים על ספרו שאינם יודעים לעבם לפשם כמותו לעשות מחרדעת מבעת • שבחיתו לו לבתוב לענינו הסכמות כתפנו בהפלגת הסבח והבנוזמה בנוזכי הלשון נבבעת • ודי בזו העבה לידע ללאו בר מחבלה הוה כתיבתו כתובת קעקע בירה מקבעת • אורבת לת"ם אורבת לחלוטי הבשל בפשם ב ובקעת • פוטשת טלפים ומסע אינבה מוסעת • פוטקת רגליה לבל עוב"ר ולאחור נרבעת • בסוטה ראשה פורעת • בוסה מי רוש לתי מדעתו ומה מיה אינה נבחעת • כי אם לתי שבפשו במלת האולת נטבעת • ובדבי הים נבלעת • ואע"פ שבא כמתבבב ומתבבר אחבב לה הסתיר דברים שבלבו בלשבא דלתרי אפי בשמעת • הזיוף כיבר מתוכו חוליין ושבל מדומעת • עולה וכלאים מעורבת כתפלה מרובעת • כתפלין על ראשו קומעת • מאהבת מלבינו שבשמים מוסעת • (גם החכם המפורסם הרמ"ח ז"ל הבה קמת על קדקוד הסופר המהבל הנ"ל דובר עתק • ורשם אינה דברים מעטים בגד הבעתק הבמן הלזה • והבבנו דבריו בשמו כ"ה במקומו) האל הבאמן האב הרחמן ישמור בניו הבאמנים מבבעים רעים כאלו כאשר מבתו יתרה להם מודעת :

מופס שלישי

ז"ל המעתיק

העתק כתב בא לידי ביום ב' ב' אב תבט"ל מן התורני בהרר ועלינמן מתן של הר"ר יוקב פאן מי' מק"ק פרנקפורט אותו כתב בא לידו מן ירושלמי ל' הבקרא בשמו מבם אברהם קונקי מק"ק מבדון שהיה שמה ק"ק פ"פ בבנים שאלוף והקנין בהרר זלמן דרוש ולא"ה זה עשרה שבים • כי הקנין בה"ז הב"ל הספיר בו מאד להודיע מהות האדון ש"ל מבאמר עליו בשבת תב"ו שדות מבוש אלקי ישקב לישראל • ואחר הפבדתו כתב לו בקבר מראשו ועד סופו • ופעם אחד עלה על דעת הר"ר זלמן הב"ל לקרות הבתב זה שבתב הירושלמי הב"ל בעלילה • והיה בידו בר שטוה ובתמבם ובפל הב"ל על הבתב זה שבתב הירושלמי ובשרבו ומומנו לזה דמין • מ"מ העתקתי זה שהיה בחפשתי להעתיק לזמן ראה בו מדברים נוראים • על זה מאחר פתי כ"ד הקטן יחיאל מיכל בן ל' עפשטיין : עב"ל המעתיק בנפתה

יאמרון לבל דבר יתרוס יבינלהשמה

ז"ל המסית בלשונו החלק העולה שערה

לשלום אין קץ מעדת לבי · אותותי אלו הם ילוו עליך וישבחוך על דברתי אלבי נדק פי כפלי מחתה לו · נכאלו נגלה ערות
האר"ם להגליע הרם מיכות חזוהאת של שב"כ בשר"י · לקרותו מלבי נדק · מרלם דברין ביכר · שיוף דבריו שקר · שעשו אלבו ותנאל
נדק בכופר בעיקר · מסתברא דעני מעוכ"ר · בדעת היה לבע"ל בדרת כשבר · ודלוע שבשם זה מרמזין ה' לרוחים הנכתבים ומוסרין בו לפ"ג סל"י
זכל" כנגלה הספריהם וכתיבותיהם · יעוין פסוקת המיכון · ונמבור זה להלן בס"ל

אשר שאלת מעכי אודיעך קוסט דברי אות על אותם הדברים אשר כבר היה לעולמים אודות שבתי נבי ונתן הנביא וכל העניינים
הם אשר בכל האדון יגא קום ובקנה תבל מיליהם ולבלות קשה הדבר בעיני מאד לרשום הדברים האלה ולכתבם · כי הדברים
הנאמרים בעל פה אין בהם תפיסה · ואין לסם על מה שיעשו ויסוכו · אם יעשו ויסוכו · אם יפקחו או יוסיפו · ואולם הדברים
הנדפסים על הספר וכדיו וכפרש עניינים כאלה · עליהם הוסיפו רבותינו · ואמרו חכמים ז"ל הזהרו בדבריכם · זהו נרמז דעת
עשוקי לנגות הקרואים והולכים לתומם · להאמין כאלו בנדקן כל אחרי פיו אין בהם נפתל · ונלאות הם לנ הומל · כדאות אחת נחש אחת
שפתיו שפתי תוך ומרחה שפת תלקות בלב ולב ידבר ובקרבו יחשב אדון · אדם וקון זה עוקב · היה בעיני כת תנתע · חיה · בתפסו לבר הדבר הזה
לעבור על ל"ח בשלש בכפש להשקות מעיניו המרים לתלמידים הבאים ומבאים שבאים התהוללו והתנועעו בשתיותיו רבים בלבבו ומוקשו פרלים
ופתלים בעברו בעבשו

ונדין שיהא הכותב חכם ודעתו שליטה עליו ויכלכל את דבריו בחשבון · ואני לא בינת אדם לי כי מכלי אל כלי הוכרתי ובנולה
סלבתי ואהיה אתהלך באומל ובסוכה · ועוד מי יודע אם רבונו של הקב"ה ניחא ליה בזה שבאים מספרים בדברים זה · או אם הבונו
שבנביא אותם · ועוד מי יודע הדברים האלה שכתבתים ע"נ ה' ייר ביד מי יש · ומלת אדון · אם יבוא אל שכל · ועל כל אלה ויתר
מהמה היה בדין להרים את ידי ואת קולותי · ואולם מאשר יקרת בעיני ובערכי עלי כערך כל אדם יקר מאד · אבטל רצוני מפני
רצונך: ואודיעך כי בימים האם ובזמן הזה היו נמצאים אנשים קלים בדעתם שבו תבים אנרת מתוקם לתקוס · ומולידים דברי
שקר ודברי הבלי · אשר תפילה אוכים משמוע · ואפילו שהיו כותבים קצת אות · היתה הראות בהיה נעדרת ובטלה במצוטה ·
ע"כ הנני מקדים שאני לא אכתוב בכאלו דברים אשר ראיתי בעיני ואשר שמעתי באזני מפי מגידי האות יקרי הערך ואנשים
של צורה · ל"ל אנשים נמוה · אשר דעת מקבים מוזה מסם · מפיסים ולא מפי כתבם · מאשר ראו פיני ולא זרי אחר מקור וקנור
הקנור ואשמיעם את דברי · עוד אודיע אותך באמונה כי בדברי אלה אשר אגיע ואכתב · אין כוונתי להטות את לבך עד שתאמין
באמונה זו · ונם לא כוונתי להוציא מאמונה זו ולבטל אותה בלבך · די בזה להעיד על לבנו הדע מעם ה' מונה · אחרי אלהי נכר ונכה
ויעבדו · ויכיחו שאני כותב בכאלו קוסט דברי אות אשר בברו לי בין · להפריד אלוף שונה ·

דברים הנוראים לחזק האמונה בין הדברים נוראים לפרדה ולבטלה · ביטול נאור · נם לא אגלה לך דעתי כי הדברים האלה הם
אסורים אלי · ומיאים הם בזמן · ההוא היום עדיין רק · בשנים ובא באנשים והייתי רואה שערוריה בין בת הכוכבים לבת
הואמיכים זה רגה להעביד סברתו · וזה רגה לחזק ולהעביד סברתו · והיו הדברים הם לעגם ו קלם בעיני · כי דיו לאדם לבלבל
את עצמו על פי דעתו · ודיו להפקיע את עצמו · אבל לא להכריע אחרים שיהיו מאמינים כמוהו מה שהוא מאמין · או שיכפרו
ביום שהוא כופר · והנני מספר זה קבר

איש היה באומיר היא שומרון הישוחפת לאלבי ישראל · ידע אחר לבל כי סבל הוא · לא ידע בשיב העולם כע"ה ניאור ובוסקי · מוצאת
דבה על האדון הקדושה תלי בה בוקי טריקי · וכי מה ענין אומיר · לשומרון ענין מאחיר · לאלבי ישראל היוצבת בעבודה של מ"י · בהר
אפרים · ואומיר ידועה מהני קדמת"ל · לאמציה בארץ מצרים קבוצה הבקרת · כאמצלית תמוז מדינת יון היסבה · · גם מן התורה נודע שהיום
הנאמל הוא בגול מ"י האמצרני · ואומיר ראוקה הרבה לגד מערב על מקומו של ים הגדול שבתורה הגלה · ועל יד הארמיפלאנ היוצני · זה מודע לאי
שבקי מעט בחשוב העולם · ולא אוכל לשער שזה כל כן בעור זריק · אלבן ובן לבו הרשלו להסביר הענין בדברי שחוק ושחוק להסיח הדעתים לתת
הראוה בתעבר ם"ל של שב"ל שר"י · והרלה הוספר לה"ר הלזה רוע לבבו בדיבור · כי עבד נאמן בן"ל הוא · פיו הרשלו מיד בראשיה שבורו כחבה
לא יוכל · ואלבן נרלה הרשע על מה הדבריה של מה מדבריה · ונעה עלי הבו תוהו ואחרי בוהו · תחלת פיהו הבלות
ואחרית פיהו הוללות רעה וזו רחיה על כל אשר הבקרים שבדה מלבו ואולם יש לחשוב שוני בראשי · מקומות שבאו שומרון מקומה ידע תקונה לרעה
נאלבים יעבדו · ע"ל · כך בעבודת אומיר לפ"ן האלבל

ושמו מרדכי נבי כעל הבית פטוש סוקר נושא ומתן באומנה עזיר · כזב מוחלט לפי עדות כל הבותבים · ומה לו לשבת אבנו · שם ב"ע שמו
יש לו שם טוב בין הסוחרים · נולד לו בן בשבת מחמת אלפים שם ל"ן · לא העלהו על שפתו כבן ריבבן אב · כאילו לא הכיר אב מעולם · אבל
ויקראהו שמו שבתי נבי · וינדל הילד וינעל · ויאלו עמוד על דעתו · מה באמתיכת שיעבו כבוד · לאמו ויקראו · קבלה ילמדנו על ידי בן
היה עשוכה יעשאר הבאורים אשר כנילו · אשר קצת אנשים דורשים אותו · לשבח והיו אומרים לית דין בר נש ב"ל אלף · וקצת
אנשים

אנשים היו דורשים לגנאי וקוראין לו שוטה · הוא היה עותה אלתו ועד סופו על הרוב הוגה · את כסם באותיותיו בכל בחינותיו · לבעמי · בפירסום ולפעמים מבליע בבעיסה · ואפילו · שהיו גדולי הדור המרבנים בו והזקן בידו · לימו שמעו ולימו מוסם לדבריהם · נמאל אין לו חלק לעו"ה · ותייב מיתה בב"ד ונקמתה
הנך הזה שבכל מעידין בו שהיה פרוש מכל תענוגי העולם הזה · מזון מזון ומלבלה ושתיה וחברת בני אדם · אפשר מתחלה כך
היה מרלה עמוו יכמו שאמרים כלמתבי ענייני · אבל בסוף אנלי בהתחיה דבנוע נמוד היה · ומתמסד בפני הבריות בהרלות פרוש נקפי · ונבו
נוקבו כפרין מרוכה על המומר · שיוף בכל התחלות הרעות לא שבעה נפשו השוקקה לבן החומר · והוא כמות ולא יסבע מלבנוד כסף כמול · הבן מ"ש
תורה וכסף · והנה לא ירבה לו · כ"ז לאלך הדיוש כזה שלא היה לו עם ומדיבה לאן ולתלק אפסיה · ועב"ן אהב כסף ולא תשבע עינו לקבל תמורות
ומכתות מאת כל הבאים לקבל פניו · וכן נאם אין עיניו כמ"ש בס' ניצת בוקל · · וכן אחרים מוסיפעיו המרבים שקדים
להסיעות העולם מקדם אחד להסמתנו עיניהם בחשון · וכן נרלה שהיה לבו שוקק ובטן דעשים · שאפני שבה"כ ביום שקדא עברה ובשעה שהיה מוכן
לפירצות לקרוא עליו אלך ולאורו העם בתשובה · היתה קערה מלאה מיני מתנים לפניו: מכלל שהיה דולף תענוגים · ואל"ל בחוש הרגש כלאה
שהיה סוס מזון אהב כסים רבות · זשחק בם עם בנותיו הנרשות · ודקד בינ"ן עם בנים בנותות ילדות יפות במקום מקדש מעט ונאהב אחבת ב"ל
הלך בבית אוהביו על סעודות · פ"ח היה על ברית מילה ושתבגא על הילד שיהא לדם בדול · ואת הילד תוך שבה מדבים · ודלף אחר הרבוד מלדי
לפיכך נהג תכסיסי מלוכה בם בפיסה · ומבד כי מבית הסורים יצא לאלך · בתחריתו היה בכל · ולא שאל בעולם אחרוף ומגבלף כמוהו כתם"ל · יכלנו
על דבר באותו שרלתו מן העולם הזה · והיה מעבה את נפשו כל הימים בחמעט רוב הבשר לא היה אוכל · כ"ל מעבת לבשת ו"ט · והיה
מתבודד כמה ימים בחרים זמומרות ובמדבריות · כלי שתשרה עליו רוח הטומאה · ולא יודעים אחיו ובית אביו איה הוא ונקנת מן
הזמנים בטמון בחומיר בחדר ופל הערך והיה שם לאיזה מנים מנים סנור אינו נראה כ"ל לבעמים · ופרנסתו בנעור ובמאנזם והיו אחיו
ובית אביו מבטפרים מעשיו מתבוישים · מהבריות · ואינן יכולים להסיבו לדרך אחרת · בימים · הם הבידו אנשים של מורה
מחוקה על הקיר סרפלסתר שהשקפו תדיר בחדר הבוה ורלו אותו מתפלש בעפר ומטתו כפוף והיו ב' מולאכי הסרת מכלה מחזיקים
בו ומפיסים אותו זמכבדים אותו ומודיעים התנערי · מעפר קומי בני ירושלים · ואחרבעה מלאכי הסרת השון היו ומקפין המטה
ומזרו אלביבו בבשמים הקשים את סוכת דוד הנפלת · תפת רוחן של אותן עדי קינוי ומתיקה הן הן עדי מומאה · נולדתי היו מותם מעידין
כלל העולה אחיו ובית אביו לאיבלו עוד לבכול והיו · בני אדם בחרה ונפש בהמה · הרלה יותר מבני אדם · ולא רלו מלומה ולבלי הבטן
הרלה להם דמות מטתו פורחת באויר · ואוי לנכתבים עמל הענר · ומובה בסמיר ·
סעבינים לו עליהם לטורק ולקיפה · כי היו עשירים גדולים כמעט רלאש הקהלה ים · שקר סלסולי הסוחרים היו · ויסמיהו בפיהם
ולא יכלו לו · אה"ז · אמרו לזם רונה לילך לא"י · זו הכתבה בהיעה יתרה שכל הכותבים פה אחד הם · שבתבלה ונתבנים מלאחיר · ע"פ
אחר אלך ואינא · אין המקום כנו בבכף בנדי · ולא · רבנו הרב הגדול מהרי"ם מסקלקה ז"ל שהתיר לזו לכן אלא בעוכתו הוכרח לאזוב מקומו
דנה נקבת מיתן מבית אביו · זלא עבדים ולא מתרתים רק הלך לו הלוך · ונסוע עד שהלך ובא לעיר הקדש ירושלים יבנים
פרלשוכים היה אולך לבית הכסת · ויושב בישיבה עם הת"ח אחר פעלת השקר · והיו · כוהנים בו ככוד גדול ומנוס · ואחר קנת
מדשים בנה לו בית בירושלים מכונה לאים שמו קופיאל · והיה בבית הנגה אדר · נבוה מאד שם נסבר בחדר ההוא והיה מתענה
ומשבת לשבת תשבית רמוף · היה דרכו להכסיק אחר סעודה רביעית · דהיינו שהיה מבדיל ומוסד סעודה רביעית ומסביק ·
מבער"ם דווקא היה יורד מהדר ההוא והיה קונה בידו מיום כל · יום שבריך לשבת · כגון פלפלין וקנה וקידה כל דבר היה קונה
ביחוד ומביאו לביתו והיתה עבודה זאת לו בע"ם עד חצי היום · עד שהיתה ויעת נבוא שוברת לבנדיו מרוב הטרוח · ואח"ו היה
מסדר אל המבשלין לו התבשלין אשר תבשל (מכאן ואילך היה מסר ומסרף · עד) לא ידעו אחר יבנו לעבודה · והיה אשר יוסף רפאל
שהוא שר גדול מיף נעשה נ"ב ישראל כמ"ן שר" · בארץ מצרים · אמרו את · מי בשלם ומי ילך לבנו זה אומר בכה וזה בכה · יענה אחד
מהסבורה ואחר אם היה באפשר שם"ן ילך בשליחותנו אל ה' ויאחר לבנו · כי הוא אהוב מאד בעיני אשר יוסף רפאל · אמרו כולם
לא ירבה · אמרו ויהא מה בחלה בניו אולי ירבה · הלכו אנלו כל שבטי ישראל שהיו אז רבים ועצומים · התבתים הגדולים שהיו אז
ודברו לו · והשיב להם הנני מוכן ומזומן יבה שאלתם ובזמנו דברתם · ויהיו · מעם אבי רונה לילך · בירושלים שבאהו · המרוחה
אולם רגוני לילך תחלה להתפלל בעורת הוכפלה אשר · בחברון עיר הקדש · אמרו לו הולא בא ולין ולמחר תלך עם שיירה · אחר
לאבי היום אלך אל תאחרו אותי וה' הגליח דרכי וכן עשה רבנו על סוס ואים שלך לבנינו ובא אבלינו ובת אדם אבל החכם המופלג
על כל בני דורו מרוחקים יה"ר אהרן אבין ז"ל ה"ה · כי כן שאל קודם שנכנס לבנר · קדשנו מרוחה לתת אכסן דוקא אבל החכם

זהו האמת כפי הנראה מכל רותבי עיניו · ומי יוכל לבאר כל הסנעומות שעשה בנה"כ ביום
שקדשו מם שהיו התבור כמספים לתשובה הבה במקל אל אחרן הקודם שבעה פעמים · ובפיו היה
מזומר ומר ספרדי סיר אל ענגים ומוקש לתוך תנרוגו כאילו היה סופר · ולא ניתן לכתוב כל
דברי הסכלות שדבר שם · לכן קצרו בו המספרים אלו הסיים הנ"ל · לכיסות הקלון · לכיכר אין
סופה ב עולם שהיה רוח רעה מבעתו והיפתי מתחנג מתחנג · ומכל כתי שבבלה אל וכל מעשיו מתחת
רוח תזזית מבכנסה ב:

נמאל אין לו חלק לעו"ה · ותייב מיתה בב"ד ונקמתה לא
הנך הזה שבכל מעידין בו שהיה פרוש מכל תענוגי העולם הזה · מזון מזון ואכילה ושתיה וחברת בני אדם · אפשר מתחלה כך
היה מרלה עמוו יכמו שאמרים שבסמרים כלמתבי ענייני · אבל בסוף אנלי בהתחיה דבנוע נמוד היה · ומתמסד בפני הבריות בהרלות פרוש נקפי · ונבו
נוקבו כפרין מרוכה על המומר · שיוף בכל התחלות הרעות לא שבעה נפשו השוקקה לבן החומר · והוא כמות ולא יסבע מלבנוד כסף כמול · הבן מ"ש
תורה וכסף · והנה לא ירבה לו · כ"ז לאלך הדיוש כזה שלא היה לו עם ומדיבה לאן ולתלק אפסיה · ועב"ן אהב כסף ולא תשבע עינו לקבל תמורות
ומכתות מאת כל הבאים לקבל פניו · וכן לאן מזון מזון עיניו כמ"ש בס' ניצת בוקל · · וכן אחרים מוסיפעיו המרבים שקדים
להסיעות העולם מקדם אחד להסמתנו עיניהם בחשון · וכן נרלה שהיה לבו שוקק ובטן דעשים · שאפני שבה"כ ביום שקדא עברה ובשעה שהיה מוכן
לפירצות לקרוא עליו אלך ולאורו העם בתשובה · היתה קערה מלאה מיני מתנים לפניו: מכלל שהיה דולף תענוגים · ואל"ל בחוש הרגש כלאה
שהיה סוס מזון אהב כסים רבות · זשחק בם עם בנותיו הנרשות · ודקד בינ"ן עם בנים בנותות ילדות יפות במקום מקדש מעט ונאהב אחבת ב"ל
הלך בבית אוהביו על סעודות · פ"ח היה על ברית מילה ושתבגא על הילד שיהא לדם בדול · ואת הילד תוך שבה מדבים · ודלף אחר הרבוד מלדי
לפיכך נהג תכסיסי מלוכה בם בפיסה · ומבד כי מבית הסורים יצא לאלך · בתחריתו היה בכל · ולא שאל בעולם אחרוף ומגבלף כמוהו כתם"ל · יכלנו
על דבר באותו שרלתו מן העולם הזה · והיה מעבה את נפשו כל הימים בחמעט רוב הבשר לא היה אוכל · כ"ל מעבת לבשת ו"ט · והיה
מתבודד כמה ימים בחרים זמומרות ובמדבריות · כלי שתשרה עליו רוח הטומאה · ולא יודעים אחיו ובית אביו איה הוא ונקנת מן
הזמנים בטמון בחומיר בחדר ופל הערך והיה שם לאיזה מנים מנים סנור אינו נראה כ"ל לבעמים · ופרנסתו בנעור ובמאנזם והיו אחיו
ובית אביו מבטפרים מעשיו מתבוישים · מהבריות · ואינן יכולים להסיבו לדרך אחרת · בימים · הם הבידו אנשים של מורה
מחוקה על הקיר סרפלסתר שהשקפו תדיר בחדר הבוה ורלו אותו מתפלש בעפר ומטתו כפוף והיו ב' מולאכי הסרת מכלה מחזיקים
בו ומפיסים אותו זמכבדים אותו ומודיעים התנערי · מעפר קומי בני ירושלים · ואחרבעה מלאכי הסרת השון היו ומקפין המטה
ומזרו אלביבו בבשמים הקשים את סוכת דוד הנפלת · תפת רוחן של אותן עדי קינוי ומתיקה הן הן עדי מומאה · נולדתי היו מותם מעידין
כלל העולה אחיו ובית אביו לאיבלו עוד לבכול והיו · בני אדם בחרה ונפש בהמה · הרלה יותר מבני אדם · ולא רלו מלומה ולבלי הבטן
הרלה להם דמות מטתו פורחת באויר · ואוי לנכתבים עמל הענר · ומובה בסמיר ·
סעבינים לו עליהם לטורק ולקיפה · כי היו עשירים גדולים כמעט רלאש הקהלה ים · שקר סלסולי הסוחרים היו · ויסמיהו בפיהם
ולא יכלו לו · אה"ז · אמרו לזם רונה לילך לא"י · זו הכתבה בהיעה יתרה שכל הכותבים פה אחד הם · שבתבלה ונתבנים מלאחיר · ע"פ
אחר אלך ואינא · אין המקום כנו בבכף בנדי · ולא · רבנו הרב הגדול מהרי"ם מסקלקה ז"ל שהתיר לזו לכן אלא בעוכתו הוכרח לאזוב מקומו
דנה נקבת מיתן מבית אביו · זלא עבדים ולא מתרתים רק הלך לו הלוך · ונסוע עד שהלך ובא לעיר הקדש ירושלים יבנים
פרלשוכים היה אולך לבית הכסת · ויושב בישיבה עם הת"ח אחר פעלת השקר · והיו · כוהנים בו ככוד גדול ומנוס · ואחר קנת
מדשים בנה לו בית בירושלים מכונה לאים שמו קופיאל · והיה בבית הנגה אדר · נבוה מאד שם נסבר בחדר ההוא והיה מתענה
ומשבת לשבת תשבית רמוף · היה דרכו להכסיק אחר סעודה רביעית · דהיינו שהיה מבדיל ומוסד סעודה רביעית ומסביק ·
מבער"ם דווקא היה יורד מהדר ההוא והיה קונה בידו מיום כל · יום שבריך לשבת · כגון פלפלין וקנה וקידה כל דבר היה קונה
ביחוד ומביאו לביתו והיתה עבודה זאת לו בע"ם עד חצי היום · עד שהיתה ויעת נבוא שוברת לבנדיו מרוב הטרוח · ואח"ו היה
מסדר אל המבשלין לו התבשלין אשר תבשל (מכאן ואילך היה מסר ומסרף · עד) לא ידעו אחר יבנו לעבודה · והיה אשר יוסף רפאל
שהוא שר גדול מיף נעשה נ"ב ישראל כמ"ן שר" · בארץ מצרים · אמרו את · מי בשלם ומי ילך לבנו זה אומר בכה וזה בכה · יענה אחד
מהסבורה ואחר אם היה באפשר שם"ן ילך בשליחותנו אל ה' ויאחר לבנו · כי הוא אהוב מאד בעיני אשר יוסף רפאל · אמרו כולם
לא ירבה · אמרו ויהא מה בחלה בניו אולי ירבה · הלכו אנלו כל שבטי ישראל שהיו אז רבים ועצומים · התבתים הגדולים שהיו אז
ודברו לו · והשיב להם הנני מוכן ומזומן יבה שאלתם ובזמנו דברתם · ויהיו · מעם אבי רונה לילך · בירושלים שבאהו · המרוחה
אולם רגוני לילך תחלה להתפלל בעורת הוכפלה אשר · בחברון עיר הקדש · אמרו לו הולא בא ולין ולמחר תלך עם שיירה · אחר
לאבי היום אלך אל תאחרו אותי וה' הגליח דרכי וכן עשה רבנו על סוס ואים שלך לבנינו ובא אבלינו ובת אדם אבל החכם המופלג
על כל בני דורו מרוחקים יה"ר אהרן אבין ז"ל ה"ה · כי כן שאל קודם שנכנס לבנר · קדשנו מרוחה לתת אכסן דוקא אבל החכם

הכ"ד היה הפעם הרביעית שהיה תלמיד מובהק של ר"ע בעל עה"מ המוכר ז"ל יומין עליו שהיה בקי כמ"ם וכמ"ם ובמלילה בו מעשה
קנותיו כאחד מעקרי הלכות מלא נמוה קומתו • וכתוב הכה אמור מרו בלבבון • ובאמת ובהאבנים לא היה אים ויפה בישראל מרבותיו
להלן מחד • ופניו בהוכות מאחד מושה לסחרות מעט פרנסו יפה והדר זו קנו סחור וענל • וכן הוא מעורר: ח"כ לא היה לו בהדרת תנים
וקנו שבמלת הזקנים בפירוש לתקוני דיקנא • סביב פניו לובש כנדי מלכות מעט • ויהי זה הדרים הדור בלבושו לבוש מלכות מה שבחו • מע"ם
לא מלא ובעיניה. כמ"ם בס"ם המסי דוים ס"כ ר"ו עיין מ"ם כס"ם מלה המעות מהדורת כ' בתמה תקי' ממספר הבלני • ערב כחו • ולא שלט על שני זבובים • ובאלן החמשים המאיתי

קרים ומאיים מאד מאד • לא זזו עיני מאמנו מעט בכיסו בחבר קודש • אמר עני ומוכה על מיום לבנו ראוש
הקבה נפלנו תפלת מנחה אבלנו בכה כ' הקבה תפלל תפלת מעריב ביעורת ריחה ובאמה סרוחה •
המכפלה • סם עצה מעצים אחר לא יעצו בישראל • שבעונות אלא כשעצו לונתתם: כמ"ם בעצה כ"ל הבא מיושלים • כמ"ם בס"ל מה המעיד
עם כל • בקר • אם תתרוק בפיו רעה • יכתיבנה תחת לשונו

הקבל הקדש אחר סלבו לרב לו • אין דעת הוכל היכן היו נטוות כל אותן הדוחות שסוריד בתפלתי אלא כדרך הטבע רק כשטף
מים רבים כבזלים נטעו מי עיניים אחר מרבים • אם הבית עמו בשתה בר מים • ושם אותו בחקים ויעמידו בתפלה •
כמ"ם ביעמיהו על אחד מהרחוקים • ובאלי לת אלו • ובוא הלילה הייתי מכניסו הבית אחר הלא מוכה ששרתי מעשיו נ"ם כל ומבני מבר
הקודש לבשים ובשים ושף כדרו שיבה משיכים כל הלילה • ומבקשים מן הסבונות עניים מבקרים • והוא היה מחפלל ארוכות
ובקרות בביתו וכל הבית היה מלא אבו אית אל בר כי כן נוח להאיר חשכתו • בכל בחוסן הולך • אך מבקש ביל סומת לחם והוא היה
קורא בע"ם תהלים כל הלילה בקול גדול קול שמן ובקול מיוחד ב' ובל כשים ועיר לאזון מאד עד אי הבוקר • ובאור הבוקר הלך
לב"ה והתפלל תפלת השחר • ועשיר אבי שהיו עניים מבכילים ומוכה זה אחת מחוכה ולמדיתה דעת הבריות נותל המאמנו
כי אם אותן הדומין בהמות מכל האדם אחר על פני האדמה בכל בחיותיו • ולא היו עיני מבעיעה מלהתבל כו • אחר תפלת
השחר כשלש שעות נסע לאיזה דרך לבד • מה לך שם פרסאות עם יהודי א' שהיה הולך לבד לו • ואמרו לו אל אכל ולא שתה מים •
ולא יצן לא שיכת קבע ולא שיכת ערלי • בתור תעניתו בכבוד מיצא • נועד לא יסמו עיני לראותו בה היום הזה: רק ב"ם בחלום
הלילה אין מראין לאדם אלא אם הבראהו לבו • ובדרך שאדם רוצה בו לך מוליכין אותו • כמ לאחת עות תרין לו אחד בחברון ואחד בחוז ב' גלותי
בבנים לעזה ויוד כסע לאוכרים ובתארה אבל הסר יוסף רפאל ויחרד אליו חרדה גדולה ר"ל מה מלאך ויכתן לך • אמרו לו ר"ק
ירושלים הם בבית גדול • אחר לו והיה אשר שתעוב לבו אחרת • והייתי עושים בכל מה שתבקש ובאמת אחר כל הטלטול הזה
ר"ל הייתי מוכרח לבא בלא ה"ם • לה בכל את בת אני • ז"ל הרמ"ח ב"ל תתה אין עוד כל ומזה לא בשא אשה ובבני ירושלים אותו
הבלה אלו מעבר לים • וקבל ה' גבול הדבר שבאתי לעשות ב' מוכות מאתו לעליה אלשם כל זה שקר מפורסם לא היה ולא נברא אלא
יחד • ר"ל היה בת אוב אלך ר"ל ליוסר תבוא דרך אביה בלב ים לאחר הלה שאחר חבשה אשה מבשר אשה עבות הארץ הלה כשלשות תורקא
ומכבים בחלבים בריח של מוכרים • ואיש לא ידעה ע"ל ומשוה ברה ובחתיר בתחיל להשתבע ומבמסוגעים שבתנו לי יד ולכן היו
אוחרים עליה הי עיריה ארי והחשוה שהלך אליה ובא עמה • אבל כיוון בעבותו היה כאחד הכנעים ובבחורים הבאים לחדרן
כעבד ולא חלת יוסף זו שמוש עליה היתה אשה אביה • מלבד
אין ואחרת ובעיבת ובמה פלגשה אחר עתה מבמות ישראל לחתת
לו • דברים אמרו לבו זכר ומוצה אל המשיח עתיד להיות
ובאל ישראל מעבד כבלה כולה בישראל

ויוסבלו בעבדו על כל אבני עירו • והיה אבשי ה' קבל ה' ומעיל
עליו עול כבד יותר מארלוי לו אחר לא יוכל שאתו • ויראו כי לא יוכל לו ויבא מן • הא דם מם אשתוכניו ואדיוכל רכוב אחר
רכב ויסם פנים לבוא אחר ליסודה כי מלך הרמ"ח נם בזה אחר ענה כי לא היה אלן בעבוה ישראל רק מי שהיה מכבד את ירושלים
האדון אלך כסר ומלך אסיד ולא פנה אל הרבים • היה אלן כל הסביבות • ובאמת זמן האלן הגדול אל מוקדיא הוא אלן לאשון ישלון
בדברי מאמ"ם

ובקבל אותו בכבוד גדול • וא"ל הבה ארני לפניך בשוב בעיניך • אב ואת הארץ תבחר • ויאבד אם ימים רבים ואין מוכלים • ויגדל
בשוטר • ויולדו לו בנים ובנות ובכללם בת אחת בלילת יופי • ואולם היתה בעלת יופי רב"ח סיון אחרילו שבתי אחרת יפה בן
בתו בת אוב בעל מיום אלינו עובר •
בחתת ויאתי מיניה ותגדל הבערה בבית ולא ידע מה לעשות • כי לא גדול לא היה אחר וכל אחר בו מיום לא יקבל
להשיאה אפני רבתה • ולהדיוט לא היה רוצה להשיאה ויתיעץ בנפשו ובתב אחרת לרב התופס יעיבה בירושלים בעיניו ההם שיוו
מהורר יעקב אלגיו ולא ה' אחר חיבר פירוש על מסכתות בקרא מן חיים • ובתב לו כדברים האלה יש לי בת אחת בלילת יופי
ונשוא בחתת יפתי עיניה • אם יש לך תלמיד הנון שלא אותו אלי ואבביש אותו אל ביתי עם מוכר אותן ובדוכיה כפי בבודו

ואספיק

ואספיק לו בלבבו והוא יאכל לאם של מלאכי בלי מסבור מכל אחר תלוה נפשו • ויפקח הרב בלילה ורלה בבור אחד ושמו
בתן אבשכנו • הרמ"ח בחמת כן הוא שהיה תלמיד מובהק של ר"ע בעל עה"מ המוכר ז"ל יומין עליו שהיה בקי כמ"ם וכמ"ם ובמלילה בו מעשה
אין אשה • מלכי לאיתי כתב ידו של אבא ז"ל לבתן תלמידו בת"ח מעיד לו שהיכן בתה לו ידועה זו ושהבשיבו דעל ידי"ם מקבלה
מעשה שבבר מהרב הגדול מהורר אברהם מבכיה ז"ל שבה מהמעבה והלבעה ושם בלקה ארב ומה שיוכיחו אל עיר
קבהת אבותיו הוא עתיק מבמן: ובבתיתו לבבת בנבת מתנו הספר ובעבל בו לאת אחר בעל • ולפ"ן היה כל אותו מעשה
לאשלו ובביה. כמ"ם בס"ם המסי דוים ס"כ ר"ו עיין מ"ם כס"ם מלה המעות מהדורת כ' בתמה תקי' ממספר הבלני •

ויבקש לו בלבבו והוא יאכל לאם של מלאכי בלי מסבור מכל אחר תלוה נפשו • ויבקש הרב בלילה ורלה בבור אחד ושמו
לפי אבן עם ה' בקרי • קרה לו מקרה הכסיל בבלעם הקוסם • ובבניה ה' לאמר • אים
קלוס הוא • אלא לאמה קרי אפי' בוטמו • זי"ל על הכופר המהביל הלזה • המבהיל
הפתאים הקוראים דברים לתרגם • מה ראה לעשות כזה • לבתוב בספר דברי לעב וקלס
כאלה • ואין בלה הם בעבודתו הראלות קלונו לעיני כל • ומה תועלת ובא מזה • ואין
ומעוע ובכלו אחרים בסבילו • להעביר טומאתו • וכל הימי אלב לא ישבון טומאת אלאתו
ואם בשתת שבוגל ותעבתו אליתו • הלא אין אלה אלא דברי בסילות • ומזה ובבוא בראה
דרוי שהיה סופר זה פתי נאור

לפי אבן עם ה' בקרי • קרה לו מקרה הכסיל בבלעם הקוסם • ובבניה ה' לאמר • אים
קלוס הוא • אלא לאמה קרי אפי' בוטמו • זי"ל על הכופר המהביל הלזה • המבהיל
הפתאים הקוראים דברים לתרגם • מה ראה לעשות כזה • לבתוב בספר דברי לעב וקלס
כאלה • ואין בלה הם בעבודתו הראלות קלונו לעיני כל • ומה תועלת ובא מזה • ואין
ומעוע ובכלו אחרים בסבילו • להעביר טומאתו • וכל הימי אלב לא ישבון טומאת אלאתו
ואם בשתת שבוגל ותעבתו אליתו • הלא אין אלה אלא דברי בסילות • ומזה ובבוא בראה
דרוי שהיה סופר זה פתי נאור

זהו מושיען של ישראל מושיאלקי יעקב יאין גואל לישראל בכוס אוכן אזלת זה • וכל הבנואות שהתנבאו כל הבנביאים על זה
בתגבאו: ויביאו הדברים ס"ן • והוא בעזה • ושלח אחריו • ויריד בפל על כתן לאיזה גדולה • והלך בדתת ויביא וקומתו בכוסה
ויסול אחרי לבבו • א"ל מה הדבר הזה שאתה מדבר מאחי הוא מושיען של ישראל • ומרוב הכאב והזעות ורתת בכל
עליו לא הבה כח בו לשמיני עד שאמר נוזרני עליך פתעיוד על עוזבן ותתחזק • ותעיד ותניד מה שאתה יודע עלי • ומי הניד
לך מאחי מושיען של ישראל • והשיב לו כרעדה כזה וכזה דברתי עם ה' הרב"ח ודאי כזמן הבבהדרין היו מחיתין אותו • הדרי דבר
והיה מגיד לו כל הדברים אשר עברו לשם ב' בימו וכן הקב"ה ביחד בכל הבעמי בשם ה' ולא היה הדבר ולא בא • ולא יבא נפיע כזה
אשר היו מתבודד עם קונו • וא"ל אני יודע דברים אשר עברו בין הקב"ה ובינך • ומה בגזרת עלי לומר מי הניד לי שאתה יודע
ה' • ה' הניד לי בחרלה הבוראה • ומיד נתבבא והתחיל בבדר הזה בבעתי רמ"ח בוכה הוביא על חחלתו שבעבע לשוא ולבקר בפי
בשמעו ל הקב"ה הגדול הגבור והבורח ראיתי הערבבה עין בעין בהקין מה הבוקן לאחר הבקבה. לאחר הבקבה מה הבוקן לאחר בזה מעשה שדים • ולמה לא
כאחרי מעשה שוטים • לו שולדים • כאחרים דומתו שתפסו תומות זו • לבסות מזלם והבראתי • ולתפש בחוקן מ"ב כוכב הלחתם • לולי יהיו
מרגים ולא חסו לאחרים הם יהיו מפסידים • כבאחרות בל בוכן בעב הלבבים לל מיה הלאחרים כחלא בתיבו אלל כים לחד יהיה לבולנו ובקבו בשר
עבת בוזדים • לחלו לשונם דבר בקר ספה אחת ודברים אחדים • ובצנין שהיו יוסיף בבראי הבע ל חזון שוא ומקסם חלב תרמית לבם בוזים •
בן בסי ס"ן ובתן בעבה אחת המעיאו בל הבזבים הללו מזיבו • להחלין את בן שבי ל עלבל הטולם להיות לו לעבדיו • אלהות בתן מחבהו ואחיו ובית
אפי בבזבים ופקידים • אלקם בל הבסף של היהודים לעבותם מלבים רודיבם קבוביה יבשו בעבה בבעבה ובסיעבם הטען שבבו בזדים
בחר ראה אותה יחזקאל הבנביא על בהר בבר ורלתי עבדה בבבירות בוטטות לבבי בבי היה ואותבם ילא קול לאחבי בלטון הוה
בה אחר ה' הבה מוטיעם בא ה"ן שמו • הבה בבנבור יבא בחים מלאוות יעיר בבלה ירים לף יבריק על אויביו יתבבר בם מזה
ביבר שמותו • בי בשתה בבותו • היתה לבשים • נתן חילו ובבור ליסוד יין בעוטים • ונלחם בבשים • והה עולמו ראה בבבי אבר בל בבן בבור בחים
ובבשיה הקול הגדול הזה מגיע לאחבי היתה הבבואה בבתבת לבבי באותיות בל לא וכל זה ראיתי בהקין בעבלה הבבואה ובבל

הדברים

הדברים האלה שהיו בינו ובין ס"ג לא עמד איש אתם הרמ"ה ומשיגת דבה הוא כסיל. ואם לא היה אתו איש בעת מי הניד לו
רק אם ו' כתן הכניה שקר גילה זה ערלה אין הדברים אסר עברו כל דברים אלו. ולמה זה מחברין של דברים הנ"ל אשר אם זה ובוגן לא תניד
ובדברת גדולות ודלמי. ובדרת ה"שפתי חכמים לשון מדברת גדולות הדובות על גדיקו של עולם עתה בנוסבת עולם בהאון קלה לשון
מאוד שהכה מדבר. ובלא היה להבן איכה מסבקת האון לכלכל ולבמות כך הוא מהבנו של עולם ברור. אוזן שמעה בסיני כי לי בני
היונה מסיו כנפות לשון. ובכל רגע אחת מקשות עיד. דברים אסר לא נחר בו ה'. ואוזן פקח לא תוכל לבלבלי תדופי משרף הדעת ישראל יענדים. לא תוכל לשמוע לקרות אדון לעמודי אסר לא
כשמעו מיום שהדת נתנה בסיני. גם כאן נזרקה האמת מפו. כי אלה המשמש ולא אסר. ירגה דברים הסכל
שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה. והנביא ההוא אסר דבר לבטל דת שנתנה בסיני עולמית. כמונדה ומשומת.
ומי בכל מבחי ישראל אסר לו היך ומס בקבעת האמת אסר לא היו כורע ומתבלבל בעבר רגלו אחר כל הסמת הוה והקלוס הגדולים
המהנהיל המהנהיל הלה. אסר כרלה בעין עליונותיו ותהנולות נוזמותיו. מכל הנ"ל. בלו ונסמון על דברי גאוני הדור ההוה חכמים גדולים
מוסהקים חסידים ואנשי מעשה חכמי ומיבינמיה ובראשם גדול הדור כליל יבול עולם כמוה "כר שמואל אבולב. שבדקו את כתן ומאמוהו עניי שב
מ"ר יהחזיקהו לעני הדעת. כמ"ם מדבריהם המאירים שבתם בדפוס לעיני העם. ונהולמת בע"ל עבמו עמהם. שבתן להם כתוב ותתום מידם
שהוא מוטעה. כלום אסר אחר זה הרהור. ודאי ריח. רעה בעתתו בעת הנוה.

ומרבני הערים הגדולים לרחות. היו ישבים בקונות ובשוקים ובריחובות. כי לא יכילו לחזון הבתים והחצרות. ואין אחיר ואין
דברים בין היהודים. רק הפסקות מסבת לבנת ובערים ומקבים בקורים ובתולות. הרה ויונגת יחדיו. כולם נכנסים בסלוס
ויונלאים בסלוס. ובל בת ובת אחרי עשותם תיקונם ע"פ הנביא. ע"ם היו עושים בנאתם בכלום מהקדש. שמחה ומשמה
זו מפעולת הבות הדמיוני. הקל בתפות ההמון. לו תשמוח בתולה בחיקול בחורים מוקבים ישרדו. ובכל פיבד היהודים על המאות
ומבקשים מיהודים על נפשם. אסר אין הפה יוכל לדבר. ואם הוגלא ימצא אדם אחד בייום הסם אסר לבו בעלב עליו ומפקפק
בלחוכה ווי העבינים הבודאים האלה מבריחים אותו להאמין. קלי דעת אחרי שכל משולני תבונה מרמם אתבה. ימהרו להאמין בדברי הכל
ואל יעלה על הלב שפעם אחת בחיוה ומן מהוזאים קרה. ברלותם רבים מע"ה מלומת ישראל עם מבסבונכון. האמינו בזוה בתעה
ומעיתי בנבורה שהשמעלים בלחותם בעל מולי הנבבה ר"ל. מוצאים אותו מים מלהים קדוש. ומקוקים אותו לבניה מגיד עתידות בחלה
בבוחיית ברוחה בעת בפייתו. בלין מבין חזיוני בבותו.

אקרה כמו זה לו קדוב אפילו דונגת בעלות. רק כמו שה יש מעמד הר סיני מופלא. אסר עליו הפלגת משה רבינו עליו השלום
ואחר השמע עם קול אנקים מדבר מתוך האש. כאסר בעיבת אתה ויבי. כן אני עפלגת. ואחור שהוא לאחלה מהטבע שיעשה
היהודים מעשים כאלו בקרב גלותם בכל הגוים ובכל האלכות אסר כפונגם תחת כל השמים בולכות שמעמל ובפרט בולכות
בבריאה ולא נוטנו עליהם להבנית את מסוסלא. אבל כל אסר בישראל יבוה אסלא בהשגה פרטית. גם זה אינו חידוש. כתן אחר
הנטתנו לישראל. גם בהיותם בארץ אויביהם לא תאמתים ולא בעלתים לגלותם וגו'. מי לא יראך מלך הגוים. ביחוד שרב ישראל
עסקו בתשובה גדולה ומעמה ומע"ם. הן אל כביר לא יאמס. הלא בכל דור ודור עומדים עלינו. שה אחת בין אחים. בגזל הדועה שמלה
הוא שומרה הוא אלה. ואם באנו לכתוב כל הנסים. אין מספיקין כל הקזלחוקים.

הרמ"ח זה ולאי הוא אמת שהקב"ה שמר ושומר ישראל בכל דור. ודור ובכל עת שהיא שבבה לישראל הנפתתו עלינו ובכל מעשה זה ולאי כעין
אבל ודוגמה. אם על אקר זה שאנו עמים ירבו זון. מה יהיה בשאנ אחרים של אחת.

וראינו אלי פשוט אסר הוא אחר ואיי הוא נוה ושמונה. ודבר זה מוזכרים אנשנו להעיד עליו ולא לאכזיבו ולכתוב פלבתר על
הנפלאות האלה אסר נעשו בימים הסם בזמן הזה.

בתן הנביא אחר בפיו בתוקף התלבות הלאומה מ"ית לבבכם זה כל הימים אך דעו לאחבה ס"ן יעשה מעשים זריב ומוסנים
עד שכל העולם יפחדו לבוות בפרים בלאומנה ובל ישראל יתיאנו. מאנו יאום נאמר ולא ישאלו ישאלו מאמיקי לאומה זו בעולם רק ל"
מעיר הרמ"ח נעוכות הדור שהם רגה של עיר נרוה של משפחה דעת שיאלו מבלל לבטל תורה ואמת. וב' מומשפחה מהמעשים
זרים אסר יעשה ועליו כתבנה הנביא והוא מחזולל מפסעינו בע"ם קלול הסם. כבר קדמו הבוגרי בדברים בלאה. ונה לו להשיב נבולו
ואחי לא שמעתי הדבר הזה רק אבבה סרבים ועבוים גדולי הדור גם גדולי. פסיבה ס"ג סר"ל בכות ולשון וכפר באמונתו. אדני לא
קורי עבבים לחפות על זר מעשהו בברית עבודתו. לא בלאה חלק יעקב. כי יוצר הכל הוא אסר בחרו לסגולתו וישראל בחלתו.
מבין בדור הזה שמעו מפיו מתם לא אחד ולא שתים ומכיהם אבי בקי. אי לאי שהיו תלוים לו מבנף. שמונן על הפולט יין האחת
אחרי הדברים הרבים הסם. בכמו ס"ג לקוסטאנטינא עם שרה. וקולם שרי השקרים. לפיכן יפה לו לתלות קלתו בחתרים

אחתו ותעשה ותרעה ארץ היא קוסטאנטינא בביאתו וינאו לקראתו שלוחים רבים שונבנדים בנתנים אסר בהם תקונים
מבדיל הייתי לשנר רתתו כל עבחות אין בשתים

נורתו מכל וכל ווזר פניו כלביד אם יבער ושער וקנו בפיהם שביירו בלותו זמן דמות דיוקנו המיתי וקבעוהו בעמוד. לא היה לו זה
בגל בעת ההיא כמו זהב פרים. והפה שלא היה יכול לדבר דברי אמת. אין התמיל לדבר דברים הארעידים הטוחים לשון
ובדברת גדולות. ודאי. ובדרת ה"שפתי חכמים לשון מדברת גדולות הדובות על גדיקו של עולם עתה. בנוסבת עולם בהאון קלה לשון
מאוד שהכה מדבר. ובלא היה להבן איכה מסבקת האון לכלכל ולבמות. בן הוא מהבנו של עולם ברור. אוזן שמעה בסיני כי לי בני
היונה מסיו כנפות לשון. ובכל רגע אחת מקשות עיד. דברים אסר לא נחר בו ה'. ואוזן פקח לא תוכל לבלבלי תדופי משרף הדעת ישראל יענדים. לא תוכל לשמוע לקרות אדון לעמודי אסר לא
כשמעו מיום שהדת נתנה בסיני. גם כאן נזרקה האמת מפו. כי אלה המשמש ולא אסר. ירגה דברים הסכל
שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה. והנביא ההוא אסר דבר לבטל דת שנתנה בסיני עולמית. כמונדה ומשומת.
ומי בכל מבחי ישראל אסר לו היך ומס בקבעת האמת אסר לא היו כורע ומתבלבל בעבר רגלו אחר כל הסמת הוה והקלוס הגדולים
המהנהיל המהנהיל הלה. אסר כרלה בעין עליונותיו ותהנולות נוזמותיו. מכל הנ"ל. בלו ונסמון על דברי גאוני הדור ההוה חכמים גדולים
מוסהקים חסידים ואנשי מעשה חכמי ומיבינמיה ובראשם גדול הדור כליל יבול עולם כמוה "כר שמואל אבולב. שבדקו את כתן ומאמוהו עניי שב
מ"ר יהחזיקהו לעני הדעת. כמ"ם מדבריהם המאירים שבתם בדפוס לעיני העם. ונהולמת בע"ל עבמו עמהם. שבתן להם כתוב ותתום מידם
שהוא מוטעה. כלום אסר אחר זה הרהור. ודאי ריח. רעה בעתתו בעת הנוה.

ומרבני הערים הגדולים לרחות. היו ישבים בקונות ובשוקים ובריחובות. כי לא יכילו לחזון הבתים והחצרות. ואין אחיר ואין
דברים בין היהודים. רק הפסקות מסבת לבנת ובערים ומקבים בקורים ובתולות. הרה ויונגת יחדיו. כולם נכנסים בסלוס
ויונלאים בסלוס. ובל בת ובת אחרי עשותם תיקונם ע"פ הנביא. ע"ם היו עושים בנאתם בכלום מהקדש. שמחה ומשמה
זו מפעולת הבות הדמיוני. הקל בתפות ההמון. לו תשמוח בתולה בחיקול בחורים מוקבים ישרדו. ובכל פיבד היהודים על המאות
ומבקשים מיהודים על נפשם. אסר אין הפה יוכל לדבר. ואם הוגלא ימצא אדם אחד בייום הסם אסר לבו בעלב עליו ומפקפק
בלחוכה ווי העבינים הבודאים האלה מבריחים אותו להאמין. קלי דעת אחרי שכל משולני תבונה מרמם אתבה. ימהרו להאמין בדברי הכל
ואל יעלה על הלב שפעם אחת בחיוה ומן מהוזאים קרה. ברלותם רבים מע"ה מלומת ישראל עם מבסבונכון. האמינו בזוה בתעה
ומעיתי בנבורה שהשמעלים בלחותם בעל מולי הנבבה ר"ל. מוצאים אותו מים מלהים קדוש. ומקוקים אותו לבניה מגיד עתידות בחלה
בבוחיית ברוחה בעת בפייתו. בלין מבין חזיוני בבותו.

אקרה כמו זה לו קדוב אפילו דונגת בעלות. רק כמו שה יש מעמד הר סיני מופלא. אסר עליו הפלגת משה רבינו עליו השלום
ואחר השמע עם קול אנקים מדבר מתוך האש. כאסר בעיבת אתה ויבי. כן אני עפלגת. ואחור שהוא לאחלה מהטבע שיעשה
היהודים מעשים כאלו בקרב גלותם בכל הגוים ובכל האלכות אסר בפונגם תחת כל השמים בולכות שמעמל ובפרט בולכות
בבבריאה ולא נוטנו עליהם להבנית את מסוסלא. אבל כל אסר בישראל יבוה אסלא בהשגה פרטית. גם זה אינו חידוש. כתן אחר
הנטתנו לישראל. גם בהיותם בארץ אויביהם לא תאמתים ולא בעלתים לגלותם וגו'. מי לא יראך מלך הגוים. ביחוד שרב ישראל
עסקו בתשובה גדולה ומעמה ומע"ם. הן אל כביר לא יאמס. הלא בכל דור ודור עומדים עלינו. שה אחת בין אחים. בגזל הדועה שמלה
הוא שומרה הוא אלה. ואם באנו לכתוב כל הנסים. אין מספיקין כל הקזלחוקים.

הרמ"ח זה ולאי הוא אמת שהקב"ה שמר ושומר ישראל בכל דור. ודור ובכל עת שהיא שבבה לישראל הנפתתו עלינו ובכל מעשה זה ולאי כעין
אבל ודוגמה. אם על אקר זה שאנו עמים ירבו זון. מה יהיה בשאנ אחרים של אחת.

וראינו אלי פשוט אסר הוא אחר ואיי הוא נוה ושמונה. ודבר זה מוזכרים אנשנו להעיד עליו ולא לאכזיבו ולכתוב פלבתר על
הנפלאות האלה אסר נעשו בימים הסם בזמן הזה.

בתן הנביא אחר בפיו בתוקף התלבות הלאומה מ"ית לבבכם זה כל הימים אך דעו לאחבה ס"ן יעשה מעשים זריב ומוסנים
עד שכל העולם יפחדו לבוות בפרים בלאומנה ובל ישראל יתיאנו. מאנו יאום נאמר ולא ישאלו ישאלו מאמיקי לאומה זו בעולם רק ל"
מעיר הרמ"ח נעוכות הדור שהם רגה של עיר נרוה של משפחה דעת שיאלו מבלל לבטל תורה ואמת. וב' מומשפחה מהמעשים
זרים אסר יעשה ועליו כתבנה הנביא והוא מחזולל מפסעינו בע"ם קלול הסם. כבר קדמו הבוגרי בדברים בלאה. ונה לו להשיב נבולו
ואחי לא שמעתי הדבר הזה רק אבבה סרבים ועבוים גדולי הדור גם גדולי. פסיבה ס"ג סר"ל בכות ולשון וכפר באמונתו. אדני לא
קורי עבבים לחפות על זר מעשהו בברית עבודתו. לא בלאה חלק יעקב. כי יוצר הכל הוא אסר בחרו לסגולתו וישראל בחלתו.
מבין בדור הזה שמעו מפיו מתם לא אחד ולא שתים ומכיהם אבי בקי. אי לאי שהיו תלוים לו מבנף. שמונן על הפולט יין האחת
אחרי הדברים הרבים הסם. בכמו ס"ג לקוסטאנטינא עם שרה. וקולם שרי השקרים. לפיכן יפה לו לתלות קלתו בחתרים

אחתו ותעשה ותרעה ארץ היא קוסטאנטינא בביאתו וינאו לקראתו שלוחים רבים שונבנדים בנתנים אסר בהם תקונים

בלא מצוה לא מרן רבנים מרים וכל הקרוב אשר בעיר המלוכה ויודו לו ויקבלו מלכותו ולדקותו עליהם כל זה נזומת נדולה ועצומה
ומכנס בעיר המלוכה ועשה עניינים רבים עלקתם היו רבים תמיהים הרמ"ח כל מעשיו היו מעשה שנעשן והוללות רעה בגלוה וכל
שהטרים בלבו בגיה שקר זה כתן לעשיה ישקב ישראל לבוזים ובכתמינו הכבוד שבגלה על זה: דבר שאינו ראוי לו: הכנים מחם את כל ישראל
פסכנה רבה ועשתה: לוי ה' שהיה לנו לוי מיים כלעזנו
ועל קנתם היו מוריים שהיה נעשה שנעון והוללות מוחש ונדלה התמיה: ופלה ונ"ר בתמוה לא יתקיבנו ויעשו אותו מנ בכל
תפונות ישראל: ויקרלו מיוחנ הכמחות ומחמיבו לעונה לית: לקרות אותנו נעמת בנוות
לשמחה מה זו עושה תכמותיו של הכל: כל עול היתם מעל בגויים מעול ריחם כלומרים
ליסיפה לבזה: ולא יתהלל מוכר כמפתת אל תתהלל ביום מחר: בשכר מנוס מוחנ
לילה אשר אזה בתן הרה: שמא פרחה עלינו רוח בריעת מתוכרתה סגירתה דבתפוסעה

ריעבנו ט"ו באב: ואכנים רבים התעבו כסתר ולים מוריעבו כשמרו: והמתעבה לא נ"ילה סודו אבי לשוכבת מיקן: בימים הסם
בא כתן עוזתי לזכרון ושמו יותר מעלם מאות כפסות יהודים הלאים לרגלו: ועלה להשתטח על מערת המכפלה: ונעשות
מובילות השלג נק"ק חברון: כי בעזה לא ירד שלג מקמת חמה: ובשכרון יורד רוב השלים ומתקיים מיזה מנים כפי קרימת
האויר: כפי שהגיד לי שליח חברון לא כראה שם שלג מלא
והכניע שמחים ושמים טבילות השלג ע"י נלגול כי כן מוסקטה: והיסמעתלים רואים בעיניהם יום יום
ויוי יוכל לספר נפלאות האל ולהמוית כל תפלתו יהי שם ה' מבורך לעולם
ברוך הוה היה נדול הדור אלינו אבי התעודה מוהרר חיים אבולפיה זל"ה: והוא היה שומע
כל המעשים: אבל היה אומר בכמו הקדוש שאינו מאמין רק מעשה כל מה שעושים ישראל
שלא יהא כוחם מן הנכור: ודברו באזני נתן הנביא הדבר הזה: ואמרו נו אם רוצה לילך אנחנו ונבר
נוקמו מאמר אלך ויילך ונקבלו הרב בכבוד נדול: ואמר לו בני שמעתי עליך דבות: ואין בידי לברר אלא בשם שאינעבין: אם
תדוה מאוכני בכל הספיקות שים בתלמוד: אשר רבותי לא יצאו ידי קושיתם: ה"ל שאל אלוכי: ושאל כל המומרות שהיה לו
בתלמוד: ועל כל דבר ודבר השיב לו מיד מעה דרכים (כאן בשרבעד) כל זה נזומת: והתפארות לחמת עמו לאמר ז"ל (כפי תה
שהעיד עליו הר"מו ז"ל) בדבר שבפתים ומעשה קוף בעלמה:

ואמר לו קזרינאם תרבה לשמוע שביעי על דרך הסוד
בנגד יום השבת: ה"ל הרב בוודאי אמרי אל אדרוש
לו הרב שיח עמו שעמה נדולה וה"ל מי מלמדך
הסכמה הנכלה הזאת: ה"ל אליה הנביא פה אל
פה לומדני: ה"ל בני הנידה לא לי תוכן השכייכים
אלו ויסודם יאו עמהו נתן הנביא הדבריה אשר דבר
לי"ל כשאל אותו: ועוד הודיעו כל הטעיכים מחם
מורחם ועד סוף: והיו עתיקדים יחד כמו שני היום
ויצא מלכיו: וכל מכמי הדור נכבדו לראות אם
בשתבה דעת הרב: והשיב להם מעיד אבי על חכמתו
שהיה למעלה מן הטבע: ומוכרח שהוא מוסנחת
והנה קדוש וכלי ומקוזק נרכה ומכ"ז הנני שומר כשמועתי אבי מלמדי הם בלבי
אבל אבי מולך עליהם: רק דברים שהם בלבי הם בלבי
בימים ההם שלא ש"ל מוקומטטיכא נזרתו לנתן הנביא שילך אנלו עם האכשים אשר נקבו בשמות בכתב נזרתו: ובכללם
ר' מק"ק חברון נקוכי שם כל הספור הלו שקרים ובדאות נזמאות: בלות ומטולמות: בטלאי ע"ל עלאי ינא להתבלות והיה
בומן שהוא מתפיל הרב הנ"ל זל"ה ללמוד עם הזבריה בישיבה נמרא של כתובות: וכשהגיעה הנזירה לק"ק חברון חרה לרב
שר מאד על שכתפורה הבילה: כי האכשים בק"ק חברון היו מחמד עינו כבלפולו ובזכוך הדעת: ואמר הרב אל תלכו: ומם
מעלה קנית המלך יאכל אפטור לתכם: ולא שמעו אליו וילכו כמו ק"ן אים עד קושטאנטינא הנ"ל: ותבוס כל העיר ונעקו אל
המלך

מה הדבר שיהודים מורדים בך בפומבי: והם אמליבים עליהם עלך: והכלי מוהו שרי המלוכה יום א' משקיף בעד החלון בחרם
לתה אינן יצא מחרמון אלה: ומשקף בעד החלון ויראה את הים מלא ספינות קטנות של שלא כראו הנים: ואמרו תאיון לכם
מלכנו אלין אמו יכולים לעבור הים מפני היהודים שלנקים כל הספינות: עוד מעט יקחו עטרה אלך ויעשו כמו כלה: והמלך
נתק על דבריהם והשיב האם יעלה על דעתכם שלא יהיה בוש: לחלצת היהודים החומלים האלה: בודאי אתידים להנ אל: ומם
נפסכם אם הגיע עוכתם להנאל: אמנ נתן להם עצות ראשי: כי אין אמי פרעה לומר מיי ה' אשר אשמע בקולו: תבלית הקיצור
נדלה הנעקה עוד: והמלך לא יכול להמתיקם לנו הרבה והשמיע מה שראה וז"ל הרמ"ח זה שקר: שאחר השמד שנשתמד ומחמת
שהמתים היו עליין חמונעים והולים אחרי: פרנסי הק"ק בקשו לגרש אותו אל המנדלים ואחר שראו שלא"ם שנתמד הנלבין ומשתנעים
בדמנ לים: בקשו עוד מאת המלך לגרש אותו למקום שלא יהיו היהודים יכולים ללכת אחריו: ונשתקע שם ומלמד לנוים ומפל
הזוהר בלשון מורקי עד שנפטר שם: והם קברו אותו: אל יתהלל חגר כמפתת אל תתהלל ביום מחר: בשכר מנוס מוחנ
וכתב הנ"ל הנ"ל בזיכרון לא: בשלמה לקסטיאם: סם ב' מבנרים מזקים שהם עומדין בהכנסה לקושטאנטינא: ואחר כלך לעשם כתפרסם
והנדי: על מאר: כי שם היה כתוב אל: בהיכלו: וכל ישראל ומשתחוים לו אמים מרגש: וכל מכמי ישראל הולכים אליו לשאל
ספיקיהם בתורה שבכתב והבע"פ: וקבץ מומן הרבה נבלון מתר דברים: שאמר לבעלה שהיה מוהם ממון ועמים ל' ובכלן בסמוך
מנותיכם לו מכמי הנביא האמת שיעינו לא תשבע עשר: לכן נם קנורה לא היתה לו קנורה אל אך כלון הנביא האמת שיעינו לא תשבע עשר: לכן נם קנורה לא היתה לו קנורה
מחור ובקבר סמוך והשלך
נם בכלון סותר ד"ע של מעלה: שכתב המספר שהיה פרוש מכל תענוני עולם
וכן בחמת הרחה עצמו בתפלה: ידי להטעות ההמון: וסופו מוכיח שהיה פרוש
בקפי ומשלל המון בשים: ומדוע לא היו לו מחמים זכריה לא ה"ת לו מחמים
בחשם: כ"ם בשבעים בתולות יפות בלבוש תלכות וז"ל רמ"ח ובשנת היה
מעלה שבעה בתולות לא"ת

והתועבות הנעשים בזכר המלך: לא שלא המלך לא"ל לבנות עם מומן שלו ורכושו לפכיו וכן היה: ג' עניים היו מוכיחים כל רכושו
כל זה שקר ונזומת וכיום הרביעי כא הוא בעצמו ועמו אדנו ה' שהיו בתבים רבים בו: ואבני אפן אין כיוכנה בזה בבית המלכות
ואבל המלך היה משומד ה' קרוב למלכות ואחר לו: רע שהמלך הזה אין בו רוח ופחדן שמא התלו בו: ואה תעשה אבילו דבר
קטן: מיד יושיב אותך על כסאו: ותתן כתר מלכות בראשך: עכה ס"ל לא הנ שיה עדיין השעה
ה"ל המשומד קבל המוכפת על ראשך: ואם לא תעשה זה: לא ישאר סריד ופליט מישראל בכל
מלכות התורה: ושאר מלכיות שומעו ירא וכן יעשו: אמ"ו ה"ל המלך אתה הים שאומרים
עליך שאתה משיח היהודים: אחר כן ה"ל אם תרצה להיות אוהב שלי: כי אני אוהב אותך
ה"ל רוצה אני: הסיר המלך המוכפת מעל ראשו והעביר מלבושו מעליו ולבשו אותו: וה"ל
הפקדתיך היום הזה להיות יושב כאן בארץ עד שם"ן היה מלובש בתפילין ומתעטף
בטלית לפני המלך: כל זה שקר בדוי לגסות מערומיו ולגפות מומיו: והיה לו ס' הזוהר והיה
מלובש בחכמי הסוד אשר אין לכם ערך והמלך יסד אבלו ומאלו מה עניין הטלית הזה והציצית
והיה מושיב: אמ"ו אם שאלו מהו שתפילין: ומשיב דברים נכונים: ומהמלך הסביר לו שיאמר לו מה שכתוב בהזוהר: והיה ס"ל נוער בלו
זה"ל אין לכם לב להבין דברים האלו: והיה עוד אבלו ס' עשרים ואחד: וה"ל המלך הנם בזה לא אוכל להבין: ה"ל בזה אפשר
שתבין ומעט: פתח המלך והכיה אבכנו על פסנון ולישועאל פמעתיך ונו': וה"ל המלך הנילה לי כזה שהכתבי ידי עליו: ואמר ס"ל
יפה רשות: זו היא תקומתכם: ומוכח פסנון זה הנעתם למלכות: ופירש לו הכסנון והראיה לו הדרשה: והמלך לא יכול להתאפק
וזלנו עוכו דמעות: שאל לו המלך מה שמו: ה"ל ס"ל ס"ל: המלך הכבי קורא לך עד"ז: ומחמד אבכדי ר' הידיד ומחמד הזכם
כל זה מעשיה מפי מן ידי אמת אתי ידי כעלם שבריה בטלים מאוכיו הטה: ולבו הבפתה הטה: כמע"ל בוטה עטה: והמלך אמר מאר מוח כמלקרות
חרף בטה: ותהר מרה וכעת היה ותלך כן בכור בהיכל מלך: ופיום הטעיכו מולו אותו בהיכל מלך: וכל גדולי מלכות עומדים ונם
ליזה גדולים מחכמי ישראל: וס"ל לבש לבנים וטלית ותפילין ובירך על הכוס והעביר את בנו כמוסרת הברית בכל הקונים
והיוטפטים הכל מזה גדולי כדר לאחר הסדר"ן: להתיר החמיר: ולקרות לתוצבן: מחת נפש הרן זמרי: כן הוא כל ענין הסעוד הנמשך בחבלי הטות
ונעמת ד"בוא שמיר: להתלות בו פחם שבמי שבם בסיר מבנאי גזיר

לרגדשם בס"ד

הקדת את שמה ישראל כמו • ויהי אחר הדברים האלה אלה ב"ל לעשרה אבנים גדולים ויהיו בקושטנטינא פיל לאור היום
עבוכים לאחר לבא אלי לפנות בית המלכות כי דבר סתר לי אליכם ואמרתי היום שני בשבת היה • ויעשו כן האנשים אחר בקבו
בשמות • ויעבירו ביום השבת ויעמדו פתח שער המלך • והאנשים האלה הם עשרה ותוך האנשים אחר אלא ב"ן לבתן הבנית
מבינו עינו • ויהי בבואו קדם מקרה שהמלך יצא מבית מלכות לנוח • ובבר על פני השדה מוכנים עם רב • ושנים המזומנים
המלך ללכת לפניו • ויהי אך יצא יצא המלך ויעמוד פתח שער המבר • ויראו והנה ב"ל עומד בעשרה יהודים שוחדים אלו • א"ל
המלך מה בקשתם של יהודים • א"ל ב"ל אני שלחתי אחרים להתובא עם בדת מוסר בבינו ע"ה • א"ל לעשה כרצונך כי אני
המלך לנוח ביר • א"ל ב"ל אין לך רשות היום לילך אבה ואבה • ויסב המלך לביתו בפניהם • וכל אילו בבואו ועליו ובתפורה
מבינתם יותר מעמוניים היום • וב"ל נקם לעשרה אנשים אל ב"ל ובכנס להיכל המלך מקום מושבם • וב"ל יסב על הכסא • זהקיף
לפניו עשרה מבינים כנגדן ענולה • ובתם בקול גדול לעת לעמת לה • ושאל להם מה זה שבתוב בתורה ויבקש ה' אשר עשה את
האדם בארץ ויתעצב אל לבו • פתח אדם הוא להתבקש ואם לפי יד עבות • ומה זה שבתוב ביום תריס תבבה בפני כבדים
הלנו הרבה להקשות • אחד יבן מוסר אחד יוכל להקשות • מה שלא יוכלו אלף • מפרים לתרן • ובכר הרבו המקובלים לדבר נפוהה בעניניים
הלנו • גם מקושית הר"מ מעבין • ליעבה ובמיה (של זה בתבון הספר • אף אם לשונו סדום) עמ"ש בס"ד בעלות
אחר"ו כתם בקושית • המבא • ובאן מבות פ"ה •
הרבוב"ם כיבעתו ומוכרעת • אחר"ו א"ל ויה זה שנוה דוד • לשלוש ואחר • שלמה בני דע את אלקי אביך ועבדהו • אחיה ידיעה
הלא ון • אחר כל הדברים האלה עמוד ב"ן על רגליו • ואחר שכפיו פרושות הסירים • גלוי וידוע לפניך אדון הכל שלא לכבודי אני
מנלה מינלוכך • ולא לכבוד בית אבי אבי חוסף סודותיך • רק לכבוד שמך הגדול הנבור • והמדה הזאת לא יצאתי לקדש את
שמך בתוך עשרה אבנים בישראל • כי ידעתי בלאות כי אבשי יוסף הם • ורחוים לבי אמוד ה' לירחאין • אור ושבר בחילותם • שלו
הרשעים ב"ן בני ולבריו הענקים נגלוים בתבלותם • כחנו בה ולאחרו לא הוא ויתפלו לבריים אחר לא כן על ה' אלהי אמותם • ערבו תורות
אלבו מוק שבריו שלו בתקרו מוסמת • הפרי בריות יגלם בי מחמו ובדפו בלבי מעלה • הרבנו מבל עובדי ג"ו אחר מעולם • אוי לבת אים בפרלים אחר
אלבו אחרי הבל בדף מבקשי אות • וקבלו סוד האלהות מתוצב מוחר אחר אלא ה' בלא רחה • את ה' הוא אני דף אות ה' • הדרה אמתה • ולתר אחת
מרבע לבנין ב"ש אבן הסיל אמה" רב פונטרימולי אמ"ר לק"ן שורהוכלו לבריו ב אחר אלמות לה"ל (אמ"ג) ז"ל אמר אחלקות אחר הדיבר ב"ב
אלא תלמידו הבחם בלבבו • הוא הדרשו אל הלוגה מ"ו אמ"ל הכ"ל לגוה הרב • הבחיר בחמבה ב בלתן ה' אבשלומים שבלבה מעמוליבע לתקור
מבינו אל ב"ב אחר"ו הבשיבו אלא לבנותו לשום אדם • ראיה מוחר אילו לא הבשיבו הכם • הבי"ל והייתי אכול לבלותו • אחא"ב שמשמה חז"ל לאחר תורה מוב אחינו
אלבוהו ובבל לתמוגב חיון הקיא אדם בספרו הבסל • ולאי דלבו לבל הביב בלי יד בפתח אבל ספרו • אחא"ב שמשמה חז"ל לאחר תורה מוב אחינו
אמנו לא אחרו אלא בדבר אלא ב"ה • אבל אחרי בלבה מוחר • ל"ל ומ"ד מרשבה בזה הוביה בסל בל אחמו • תבעה אחמו ובשמתו של אותו דבר אבלה כאמה לא
מבבר) עב"ר הרב • אבלן ואילך לדברי בלאחרו הבי"ל • ז"ל לבהלאי לילו היה אחמ בחמובת ב"ב כיון לבתיב סוד ה' ליראיו וכתיב את ישראל סודו •
הזה החסידים הבי"ל מחמיבים בו ולא הוא מרחיקים אותו • • בוסף עליהם מרחיקי כתוב בתבלים לאחר עשה ב"ב • תבעים אחר לא יעשו אחרי אבל
אבלים שבישראל עב"ל ריש"ם עוד בחרבינה •
אבלן הבבים בבסם ה' אלא ון לא אבל הדברים אחר אחר לבם אחרי דיבור ל' עד יום אחמם • ובבו אמון • ע"פ הזהרים מי אלא
הבין מיבור וישאל • ויהי בבלותם ל"ל זו היא ידיעת הלכות • מעתה תהיו יודעים לאי אתם עובדים • ואי הוא אלהיכם
אם בדברים אחה לא ידעו כל ישראל אבלו אל קבנם את מי עובדים • ולאה דוקא בלה סודו לעבדיו הבבלים בני בבל בם בני בלי סם • האם לא
היו לו בדולים מבולבלים בישראל מדוע לא קרא אותם ואחד לפניהם בדברים האלה ולמת לבם לפאות אידיעו לאחר אה שאחרים בעניים בלאמנן
אמרו כל ישראל כי דבר ה' בפיו אחת • על מה זה התעבד • באמר התבבם • היה בבחבן אבעיו לאחר בבם • בבם בגרל שיש הבין ולבם
כי בתפרסמו הדברים שם בשלו לבתן אין היה תמנע עבינן • ל"ל אני הבינה בתן לי ספר המתמיל אחר כו' • ובגזר עליו שיבא לו הספר ואתבר
אחנו דף ראשון ואחר הספר בתן לו • וא"ל לן לבה"ק ושמון אותו בחקום ב"ה המבה הבשלה הזה הלף קח לן בידבדשות לבראות לבל אדם • ואחר בל אה
שראית אתום • והלף הזה בתפרסם בלאו הזה • הבה בן מולד לחדבי מי שבת הבם"ו • בתיבה קדשותיו עב"ל הוא • הבבתיו בבית לפניו לאחבן
תראה בעיניו אם לבבן אם לבבן אחה בבמבים • אעבה אביבון של העבדים הבבלים ההבלבים אחר רחם ובלבתי ראו • כי מי עוד ובינים יש אלא ראה
המבלות ב ובתן קב"ר ראשי"ם (בי' אבתא"ו ובת"ן) בחם"ל קבוצה • עבה לבדות דברי אבל אין לו רבלים • לא הבה ולא בבראל רק אחיזת עינים
לאובם תמיד ראמה • בלן הזיוף והבזב בלה • אה בפסן אמעבה זה אובר בלן אחותר • על בסדר בבתבו • מ"ב הובה בתן את הבבשים הללו הקרבתים
והבלבים לבתוח ידאי הבן בתאים אחמיבים לבל דבר • אלא הבבינו בבאדבו • והבי זה קבר הידוע לו • בבבבר הבמין אם הספר הבתום ע"פ מוב
ובזאתו אל ב"ב"ר • בם בבר אתן אחבן דף ראשון • אבין בתובים עליו • הבבבים הלה אובר בלן בהוייתם • מ"ב בהבבם ב"ל אחור בתן הבבבן
הדף הראשון הלה דף הבה • הבה בחבבה אבה • ואם לבן אחבבם בבפות הבבבב ואחר בבפות הבבבב ואחר"ה אחבבם הוא • מ"ב בחם בם ב"ב אחרו אלי בתן בם
הספר • ובבלן אחר אחרו אחבר בבתבלה לו ע"פ יאחר אבאה • אלא הבה הבל בחבבו • תר"ל אל בבבלי הבבר לו בבם הולן רוח ואבר בבב והבה
אבבן הבבם הזה • הלא יבבא בלבאות לבאבר הלו בבי בבלבתו הבבלו לבלות • מבלי הבבבה אחר לא ידע לבהבר עוד • בבאבה הבבבן אבמו
אבבה בבלו בתן ב"ב אם אבבים אבבים אבוך בלבבה • אחר בלן בבבר בבבבן בבבבן ואחר אבבבו בבבבם לבבבר לבבבר • אחר

המלכות הגדולות לאנשים לו לדשבק לו לאדם נובה • ואתן לך רכב ופרשים ותהי' לאחרון ולפטרון באקום הבוא • ואחר לו ב"ל אין
לי אבן בזה • רק לאקום הב"ו רבוני לילך • א"ל אמלך"ל לו לאיפוא קם לך אבני אל סיבתבון • ויאחר אין לי אבן בשום באמירה • אין
אני כיוון ואני מוניק מם אינו ט"ם • יפה אמר אבוא מוזיק לשום אדם • א"ל אמלך קם אשתבון ובכך • א"ל לא לא אקח אותם ולא אלך כ"א לבדי
ואשתי ובני כ בפסות אלו אני מוניק בידך • אין לי שום אבן בהם • כלל הדבר כן בעבה כאחר דבר • ויקם וילך לבבשו אל ויקום
הבוא ויבבר שם ישים רבים • גם בבאן מרבה לבפר שקרים בדברו • שינה האליף הרבה עניינים • הוסיפו ורע בבמה אופנים • גם עשה עמו
ויהי היום ערב יו הבפורים כלא ידע שבשא ב"ן בת יוסף פלוסוף שר"א (אחר שאתה אשתו הב"ל) שהמיר עמו בתבבת עלת מלעים עוד בנים
ויהי יוכל לתקן את אחר עיתו וקלקלו האקולקלים הזייפנים
ויקרא לשרלים ויאחר להם ידעו כי לאחר אחות אחר אני יום לבבנות ערב • דעו כאחר אחות תבשיטו אותי ערום אבל וכל •
והבכיבוני על הבול אחר על ספת היום והבכיבוני שם • והזהרו שתעשו רצוני • והנה היה בעיבבים כאלאך • אך לא אלאו לו
שיחות • ויהי כמנאק בעיבבים כי היה נריא אולם • ויהי מוחרת כיום הבבבים לאחר קנות לבבות ערב • ובנו ויאסף • ויבואו
שערלים ויבשיטו את בגדיו ויגלגהו ערום ויבבבהו נתקיים בו את ערלים תשבב על ספת היום • לא הפילו דבר מכל אחר מה
להם • ומחרת מזרו על ספת היום לראות מה נעשה בו • ולא מבאו דבר
אחרו ודאי נלי היום שטבוהו • ע"כ מחבתי מבי מנידים יהודים עובדי אורב
מקונסטנטינאפיל • והנסתרות לה' אלהינו •

נתן הינותי היה בק"ק סופייאה עיר הגדולה של אבנים וסופרים • ובאחר באה אליו השועה אחד ב"ב שם המנבפת של
ישמעאלים על ראשו והלבים עמהו אלבוש ישמעאלים • עשה הנבבה של שהחיינו אי לבשעים בחייהם מתים (אמו מבבדים
בכל יום שלא עבדי בוי • ומודים ומשבחים בכוח כל תפלותינו שלא עשנו כגויי הארצות • והוא אבלך שבעשה כבדי ובבד כי ימלוך המלך עם) ובונע
בדן נמן ה' מה תקות חבן כי יבבע • אוי מי יהיה רשע כזה משומו אל בן אדם ריחה תפתיו חבע • והמחמיע לאוכיו לבבים בטלים מקולים
כאלה ירבע • ראשו ומוחו יופבע • הדמיון יתבעבד ובית ה' כולי ישתוה ויבתן אחרי הוקבע

ומ"ל הסבבים עוד זה הענין • והשיב כי הוא בסתרות גדולות • וגם הרשב"י ע"ה ראו בזה בם' תיקונים טב אלבא ולבוטיה בים
דין עבי ורכיב על חיור ע"ם • וכן בזוהר כי תבא עמוד תקל"ג בסוד דונאה דאסתר דכתיב בה בגדי יקלקו להם ועל לבושי יפילו
גורל וכסוד יוסף שבאחור בו ותבבן בגדו אבלה ולא לבושו • שבתקלף מידה כחמשה אל לאשורוש ע"ם בב"ח שפקרו המיבינים ובכן
בגדן • עמם ל"ב גם"ל • ובבר זכרתי בראשית דברי מגלת קבלות הזאת • שהוא ב"ה בהוא מחשבותיו הוא • ואתי הוא המן • והוא בד הוא שבן אליל ואתן
בכן ראו זה ישבו' סי' ג"ב ואת • פושעים כמבה וכו' • וכן בראו בזוהר פ' נשא דף כ"ל ד' ראחר ר"א ובא אשתמודעין כי ואני חשיב
בעיבייהו כין ערב רב רשעים כבלב מת דפרש ע"ם • ויהי הבניה נדול אחד בעיבבים • פעם אחד הבן הבניה עם כיבת אבנים
גדולים בדרך • ואחר כאן באקום הזה קבור אדם גדול והקדמוזכים • ושאל הבניה יחוד ל' ופירש בליתו • מעבה קוף נעלמת לדמות
עמהו לאחר"ו ז"ל (גם אפי' אחר"ו ז"ל עם כל מעשה תקפו ונבוראתו שא"ל לבבריאה • לא באחר עניו ואל הזה' תלמידו • בשעבו יחוד על קבר
בדיקים שהיה נשמע קול מדבר מתוך הקבר • לפיכן אם יש קנת אחת בדברי הספור הנדוי הלו • בודאי עסק נתן בבשוקעבה אוב וידעוני • על כן
היה כאוב מאדם קולו) אבזכרתי מבו"ל לעתיד כשהקב"ה דן את עמו • מה עשו עשה • מתעבש בטליתו ובא ויבא אל יעקב • אבא ואם בין בוכבי
שים קבן כי • על הקבר • ואחר אל הבבבים הבו אוכיבם לשמוע מה המת מדבר • ושמעו קול מדבר ואחר ב"ל הוא
אלך קושיא • ועוד דברים נבלאים אמין יכולים להבין על הבייר • וכן בבעם אחרת הלך בם בדרך כשבבל הולך לבן מסר ואמר לכל
מבל הוא • כאחר בבר ראינו סיבתי שמות הרבה בחבבר שיחה בטלה הזאת • כן הוסיף כאן סבלות והוללות • ובבה דברי עמו • שלמעלה סיפר
כי בתפרסמו הדברים שם נשאל לבתן אין היה תמנע עבינן • א"ל אני הבניה נתן לי ספר המתמיל אחר כו' • ובגזר עליו שיבא לו הספר ואתבר
אחנו דף ראשון ואחר הספר נתן לו • וא"ל לן לבה"ק ושמון אותו בחקום ב"ה המבה הבשלה הזה הלף קח לן בידבדשות לבראות לבל אדם • ואחר כל מה
שראית אתום • והלף הזה בתפרסם בלאו הזה • הבה בן מולד לחדבי מי שבת הבם"ו • בתיבה קדשותיו עב"ל הוא • הבבתיו בבית לפניו לאחבן
תראה בעיבייו אם לבבן אחה בבמבים • אעבה אביבון של העבדים הבבלים ההבלבים אחר רחם ובלבתי ראו • כי מי עוד ובינים יש אלא ראה
המבלות ב ובתן קב"ר ראשי"ם (בי' אבתא"ו ובת"ן) בחם"ל קבוצה • עבה לבדות דברי אבל אין לו רבלים • לא הבה ולא בבראל רק אחיזת עינים
לאובם תמיד ראמה • בלן הזיוף והבזב בלה • אה בפסן אמעבה זה אובר בלן אחותר • על בסדר בבתבו • מ"ב הובה בתן את הבבשים הללו הקרבתים
והבלבים לבתוח ידאי הבן בתאים אחמיבים לבל דבר • אלא הבבינו בבאדבו • והבי זה קבר הידוע לו • בבבבר הבמין אם הספר הבתום ע"פ מוב
ובזאתו אל ב"ב"ר • בם בבר אתן אחבן דף ראשון • אבין בתובים עליו • הבבבים הלה אובר בלן בהוייתם • מ"ב בהבבם ב"ל אחור בתן הבבבן
הדף הראשון הלה דף הבה • הבה בחבבה אבה • ואם לבן אחבבם בבפות הבבבב ואחר בבפות הבבבב ואחר"ה אחבבם הוא • מ"ב בחם בם ב"ב אחרו אלי בתן בם
הספר • ובבלן אחר אחרו אחבר בבתבלה לו ע"פ יאחר אבאה • אלא הבה הבל בחבבו • תר"ל אל בבבלי הבבר לו בבם הולן רוח ואבר בבב והבה
אבבן הבבם הזה • הלא יבבא בלבאות לבאבר הלו בבי בבלבתו הבבלו לבלות • מבלי הבבבה אחר לא ידע לבהבר עוד • בבאבה הבבבן אבמו
אבבה בבלו בתן ב"ב אם אבבים אבבים אבוך בלבבה • אחר בלן בבבר בבבבן בבבבן ואחר אבבבו בבבבם לבבבר לבבבר • אחר

יחוד אחד • ויפתח הקבר ואחר אל אחד מהן שיפתח הגולל • כאשר פתח רשה להשת כאשר הוא אי ואינו בקבר • ואחר הכניסה
את לת רשם המת • תחת ראשו יהא כלי חרס • קח מעטו כתב שכתבו • הלך החכם ותשה כן ומצא כתב יפן מעטן • וכתוב בו
בשבת ה' אלפים שפ"ז ילד כן לאדרכי נכי לאשיר ושמו ש"ב • והוא יהא מלך המשיח לישראל • ויעשה חרים ורים ונפלאים אשר
כל מעשם תבילבה אוזיו ושאר דבריה אשר לא יוכל הכייר לסכילם • ואחר הכניסה שיעויר הכתב למקומו ותשה כן • ואחר הכניסה
שיעוירו פניהם לאחור • עיד נסתם הקבר ולא ידעו איה מקומו •

ויהי היום ערב תג הסכעות • אחר לסיעת מרגיתהי לבו כלבה אל בית המיים הילכו אחריו • אל תפרו במקום הזה הקבר •
אל היה טיבו אל קבר זה • אל סוף שתדעו ויעשה כן • אז ראו האלאכה אחר באונאי האש הכדלה אבי נאסף אל עמי
אחוכי וקבת אותי בקבר הזה • כל הסעוים פרשה נפשם ויפל לבם כי לא פאומים • כלל הסוגלה מרשו וכתבו יד לבה ויסוכו הערה
ואונאי האש הכדיל על הכוס ויסכב ויאסוף • ראליו אל המשה ויעוש ויאסף אל עויו • ויסבדו לו כל ישראל בקבר אשר כרה לו
כל זה אחר עצם עיין בס' מיתת מוסל • אלא מודע ולא נשתע עוד תוכתן דברי אך הלך בעוד כאלון לו נשבה לו בשבה לו מיה נלרתו לו נקבר •
וכרו אבל אבי אלון ויהלפוהו מאור אל מוסף • ומתבל יכירהו אלה הסכמות עולמים פרעים בארבד •

שמעתי אפי מונדי אלפים יהודים עוברים לדרך מק"ק מופייל • וסכמתרות לה' אלסיכו

שרה אשת שבתי נבי ישבה בהיכל האלד ומנדלת בכה ישמעאל • ומלאם האלדאכלה ויגדל הנער ויסב במקום אביו ויגרש ובאה
עם כל שלי אלכות בשור כאחרים תולדותיו כיוצא בו ולד הסוחלה בפנר ישמעאלי • ובעקר ש"ב נוריעו כליעל כלו בכרת אין שריד
לאכלו לא נין לו ולא ככל בעיתו ואין שריד בתנריו • על יומו בשמו אחרוכים וקדמונים אחזו שער
ומעמעתי אפי מונדי אחת מיעמעאל ב"ר זה אלק אדם רשעוהיה לאדם לבעל
בכל מכאיה ומדש לא יאוזן כי יסופר • ואחים לאכרים אויה ספ"ר ידרשו את פיו ומשיב לכל שואל • ויעיבו ראש אלא ור בתוך
גלותי הרשעיה אל אנשיה אל תנאון ואחרי כפ"ל נר"ו • אשר הים יעשב על כסא מרלה בפונאה • כי מס היה ת"ק
תשוב ומאו מאחרי אפרים ומאו מולד באים עריאה • אך אל אלאחר מורה כמאליקא • ומאו אדם כישראל • ומאו הרלה לו שלאב
מיעמעאל בכיות אוכיות הרוח דברים עזוקים אחר • זה ראיתי עין בעין ובאלה רבות
ופה אתן מכיתה לקולמסי ואתן קבני ליילין • וה' אל' הצדיק יאיר אלעלת ויעיה עשבנו • ויאחר די לגרותיכו • ואחרכם
מאות הצדיק יקבץ נדחינו • ויבנה בית קדשנו ונפלאר נגנו • ירחו עיכנו ויעוף לבנו (לראות בכיאת משיח נדקנו)
כאלה באמן כאשר עו נגלה אמונו על כזליות ומנה ומזכן ובכבי הכדולי • נפרים הלרן ישב בקרית מרכב היה מכרון עיר הקודש
תוב"ב • ועד נה אחור אשליחו לא לא ידוע מרלאמן כעור הכו"ל • אלים ואחר הנפיר הנאמן דק"ק מכרון האבל רבנו תפני רבון
אחרים והוא הנעיר אברהם קונקי •

ע"ב דברי מנרת בת מחלת לב מונרת אסוכסת נפש נעליה קונעת • מנרת פוסחת על סני זעיים (ש"נוכתן מר"י) ומוסעת • ריח אחר נכי
סבור ואינה מנעת • מורנת ומונגת כסבורה מכוס קונעת • מאור בטוק תוכעת • בחשמת שומרון נסבעת • מנרה יה"ר בעמוק לעמת אחר
חשוך מעצמו כסעת • ומעגנו אל מחלכי מתנרי אמ"ר בתמ"ר אים שבולים כרא"ו זסו תגל תזמותיה לאדלה עיכי מבעגעת • ויהוא
מנרס קונקי אל הגר"ת מר ותלד לו מת ומשו אל הים ויהי בעיני מתעגעת • ואחר נרם הלוה הזאת ונאת בכה ובאוזנה תהי נרלבעת • לאמן תזכרל
ונא תתנכרי כן אלם לא תאכלי שוד ונויך לא תסכלי במרכזו המעגעת ומקריב מכתת קנאתך להשאר מרעתך מר"ם מזעזעתי שלהבת האחת
עולה אחליה עולה כליל לה' זהר האחת כאור השמש מופעת •

עתה תראה טופסד ביעי מאיש חכם ורופא בעל מעשה טוביה • וז"ל

טופס הרביעי

בשנת תכ"ו לאלף הששי קם אחד מתוסני אחיר ושמו שבתי נבי • ויהי הלים הלוה יפה תואר ויפה עיניה זכר • קשה ולא
יד ומס בכל החכמות התורניות • ובפרט בחכמת הקבלה היה [illegible] • ועד כל מכרעו ולמודו היה מכמורו
מהר ומשה ומעשה נערות • והיו אחרים כי לפעמים נכנסה בו רוח משות ומעשה כמעשה הכסילים • עד שהכריעו היו מרבנים
אחריו

אחריו והיו קוראים אותו מנוטה וכסיל • ויהי היום ויתאו הלוה הזה ללכת לארץ הקדושה • ובא לירושלים ושהה פס כמה
שתי שנים • ומס הוסיף לקנות ידיעה ומלאות בחכמת הקבלה • והיו אומרים בהיה יודע קבלה • מעשיות והסכעת הרוחות • על
נגנה לבו ורמו עיניו ללכת בגדולות ובכפלאות מאמו • בחמרו שהוא מסיק אלהי יעקב והיה מפרש כמה סודות ומעניים מהקבלה
על מעמו • וכאשר היה לו כפת יתר ולמון ערוחים ליומך ולגמוד הלבבות • נתקבנו אליו רבים מחכמי הארץ ורבנים גדולים
והזקיקו בידו • ונס יתר המון העם הלאינו בו • וכרלותו בכל מקומו ומעבריו מגליים • בס בניו לעמוד לארנו ולפרנסם בס בניו •
ויהי בבואו מא"י לאמה לארץ שמה קבלו אותו אנשי ארץ בתרומה בכבוד גדול בשמחה גדולה ויקראו לבניו יחי אדוניו
מלך המשיח • גם שמעו הכל בכל הארצות • כי בלו שמעו • בנשים רבים ובנבדים בכל תפוצות ישראל • לבסר להם הגאולה
והישועה קרובה לבא ולבראם ענין המשיח הזה והגדול בעבם היה [illegible] אל מקום הכם רבים ובנן לקם והמו מכם נתן הבניה אשבכנו
אשבה את עמו בכיא • ונסע מארץ לארץ ומעיר לעיר בארץ אשכנו • ואשליח ובחר מכמתו הכם את לבב ישראל בארצות ההם
מהאמינו לדבריו ומשו תשובות גדולות ותעניות ותפילות ובקר את הרבה ומעבו כל פסקי שעונה וכל מבה ומתן • עד שרבים מהיו
שרידים ירדו מבכיהם נשמו דנים ורשים • כי התמיד הענין הזה יותר מפלגם בנים רבנים ונקנת מכמי ומשרי אשבנו ופולני
ואיטליא עזבו את ארנם ואת מולדתם • והלכו דרך רב ומבדו ימים • ונהרוה בבכמות ובנות רבות ומכמו לארץ הזאת היה אלדן
מגרשה לרחות בני המשיח ולעלות עמו לירושלים • והבניה הנאבר קבן המונרב ומב לארץ תוגרמה אל מולבו • והוא בא לחנוקות
ואת היהודי בארצות ההם עוד בתנון ואבקתי כי בשאר רחו הקומו שבוכה תוקנת היהודי לעבו עליהם ומרפו ונדפו אותם ואת
מנשים וחברו בזה ספרי גדולים על הבטחים על זה הענין • ואת הבניה נמן קרלו דרך לבא בבית טמן • כי אומנם בעברו דרך
איטליאה אל ויניציאה הגיע • ומזה רבניסוקנינים בדקוהו בכמה מקומות ובדקתם ורלו מלאן מעם בדבריו כלם ישא רוחם ויי דוקם
קדים • עד שהוא בעמו הודה ולא בוש נאור יעמדו ולא אמרה עוד בדברי שקר • והנה אינו לפניך קודם נעים
בוכם הארנרת פתח גן נכתב אשר נכתב אל עין הנוה אחת רבני ויניציאה • והיה לאות על ידך לבלתי נחטא עוד בדברים
פלגה • והמשיח הנזכר היה בתוך כן בארנו ונוסע עם סיעתו מעיר לעיר כי בעם היה בקונסטנטינא ופעם באנדריאנופלי
אפעמים בסאלוניקא שם הקהלות הגדולות בארץ הזאת ורוב הבנים נמצאים שם • וההמון זה הענין אחד ויותר עד
מבגיע הדבר לפני המלך • כי ספרו לו דברי האיש ומעשיו • ובראות המלך שלא לבד יהודים רבים כתבו אליו ב"ל ב"ב קנת
ישמעאלים התקילו להאמין בו • ומשב בלבו כן העם ויאמינו ויעבדו אותו • לכן נזה לתפשו ולהביאו לפניו ויבי
כאשר הביאוהו לפני המלך סולטן מוסטא פה אדריאנה וסולטן מחמ"ד מלכו ותפשה אלכותו • דבר אתו קשות לאמר
מדוע זאת הכיאת את לב העם ולהטעותם אחרי אם כנים דבריך אתה מוסיף ואמרו ראשי דברים כראוי לאיש כמוך
והיה לו עומד לפני המלך הנזכר הרוכה מאיליה זאל"י אדר לפניה בישראל היה בכם בתו דינון ואל"ב אמ"ר שתמה ישראל היה
לענין זה • אמר נפתי נבי הנזכר דבר כן ומה אתה ובנאי ישראל מייחים כליה • אך נאבדי הנ הזאה אישעך ואת עשה ומיה
אתה ומון אם יאיר בעיניך להמיר דתך ולהיות ישמעאל כמוני והוא כשמו דברי אלה כאד ורעדה אחזתו ואחר הבני לאמתך
לו השיב רופא המלך הנזכר אדוני המלך נזה מיבאיקו מנגפת ונכיף התנרוים בי בבר נעשה ישמעאל ותבק הוכר הנוכיב ה' הוא
בוגע היהודים שבמידיכה ו והוכם על ראשו ומנגפת היהודים ואחיר דתו ונעשה ישמעאל וקראתוהו מאמאמי ע אי"ב יכבד יוכנעשה
רבים ונכבדים מיהיהודים שהמירו דתם כמו ה' • ומהיום והלאה נתחברו אליו רבים מיהודים והיו מעלים גם המומרים הלכה
אחריו • והוא כהב את עמו ברבות ברבאמונה • ופעם בתפלל ועשה כמנהג היהודים • ופעם כמנהג הישמעאלים ישבה מעשים
שבונים • עד שבראות המלך בעדין רבים נוטים אחריו ומשם אולי מרה תהיה • באחרונה • לכן שלח אותו לגבר אחד והרחה את
עמו כאלו אוהב אותו ונתן לו מנוי וברכה מה באותו המגבר אחד אל לפי האות תפסהו שם לראות מה יהיה אחריתו • וכאשר
ראו אוהביו ואהבי עמו כך • השויב את עמם ממנו אחד אחד והלכו להם כי יראו מאד לבפשתם כן תקרשם הרעה ב' אלף
ביו יהיה מעמטים ובכל למשכב ומת • כל זה מעמתי מפי מגיריאות • ועכ"ז לא היו מוכנעים אל הארץ אלהאמין בו והלכת
אחריו כשורים ההולכים אחרי מוכהיהם • ואפי' רבים מחכמי הארץ ורבנים הגדולים הנקונים בשם אשר לא רציתי לפרסמם
שם קבלו ליה לרב ומלכה עליהו • אמר המחבר ואין לתמוה מזה כי רבי עקיבא שהיה שקול כנגד כל חכמי ישראל בבחינה

הדור ואשם כ׳ עשה אחר בר כוכבא והחזיק בו כיון שזכרנו אבל זאת היא תמיד כשנבא ונכלה כעיני ולא אוכל. לה׳ שיש מעשים
גדולים ונשמים אשר עושים ומחזיקים בתמים ומאמינים בו. גם לאחר ומתו. ואומרים שהא היה המשיח האמיתי. ומה שבשבא בו
לפי הנראה היה ע״י חלוף ואחיזת עינים. כי הוא עודנו מי אבל כשתר ונעלם מעיני כל מי״ו. אשמא כמון אבל כבי מעשה שר
עת בא דברו ואו בוא יבוא ולא יאחר ויתבלה לכל העולם ודברים כאלה דברות משלמות והבלים עמוק מספר. ואחר מיתת ר״
עקיבא גיסו הבחור יעקב בן החכם (להרש) יוסף פילוסוף בעיר שאלוניקו יהיו מראים אותו מכעוריו בשם קרירל״ו ואת כ״ שלמה
שמו בשם יעקב בני: כרגונס לומר שבשבתי בני מתנלגל בו. והבחור ערום בחכמה ומתעה את העם ומדרך הנאה ומעשה כל תחבולת
ה׳. ואשם כי עם העם אפילו אחר שהמיר דתו. והכלוים עליו לא זוז העם מתבנו ומלמיכו מהות משים אמיתי. וכל זה עבור אכין מקום
יוסף פילוסוף ובסבת היותו בעברה והוא חכם בלוריכטין ובכתבם הממירו כמה מלות מהלמדה הישראלית. ואת כ אחר מת ל״
שם לדרך פשוטו והכלוים עליו. לפיר ויקח להשתטח על קבר מאשמיד בבית הישמעאלים. ובשובו כיתם רבים בעיר
אלכסנדריה של מצרים שם רשעים ירקב. ועדיין יש כמה וכמה המאמינים בו. כי אלוזי מה אלבר ומה אספר עוד משעשי פשקר
אשר מקרוב בא אחריו ועודם קיים ומשעים הרבה בני אדם הבוכים אל רחבים ושטי כזב הלא היה רשונו. ומאה היו בעוברים
שמה הכיאו לב ישראל להתיאש מן הגאולה. המה נתנו שרב בידי הגוים להרגנו. ופתחון פה לאומות לאחר מזב ה׳ אותנו
ואבדה תקותנו. הגם שזה אינה ראיה מוכרחת ושטנה מקוימת. שבעבור זה כתיאש מן הגאולה ח״ו. הלא יש לנו בכוחות
ונחיות רבות בספרי הנביאים שכלם פה אחד ישידון ינידון שיש לנו עוד תקוה רבה ותוחלת טובה שלא אפסר לפרסם על אחד
אחד של זמנים אחדים שעברו. ולפי שקדמוני כמה נאמני עולם לבדר ולפרש כל הבנאות האלה ולהוכיח מהן בראיות ברורות
מופתים חזקים שעלך המשיח עתיד לא בא. ובפרט הסר הגדול דון יצחק אברבאנאל בספרו מעשיה ישועה ספירש על ענין
זה לסתום פי מוסטיגינו מוקטרינו לכן לא רציתי לכלות ומני בזה ולהאריך בעניינים האלה. והמאה לאחר בזה יותר. יעיין שם
ויסתה בנמוק את דבריו.

טופס פתשגן הכתב הנ״ל

זכרון לבני ישראל

אחינו כל בית ישראל שמעו. עת לעשות לה׳ הגיע עת לדבר ולא להשות

אם אחרנו נסבכה שיסבו ומר נפשנו נעזבה פנינו ונכלינה. לתשוקות המולות אלפו עברו לנו. קול ושוברו עמו שקוד שקד
על עריכנו יען ומשל אשתקד מיומן ומשל שלש שנים. ברוב מלחמות והכלים. הכל שים בו אמת ונורם מתאים ברכה וכל
האות והמוסכת לפתות ולהדיח בתשוקות שוא ומדוקים. נעשו בסים לכמה אסורים קלים וקמורים ולכמה יסורים קשים ורעים אשר
ליב אבו מודים שמש אלקנו בחיים מיושבי בה״מ המסכיוים תמיד אמונת אומן דעותיהם לדברי תורה ומסודות קבלת הקדומים
מאשם אלקינו מן הפוכים אל מדעתם ומסכיוים לדברים בטלים. ברוך הוא שמאלו הבדילנו מן התועים והראנו ידו הנפלאה לעומ
של קדושת שמו הטהרה. ומדת נאלתו הנהלאה. בדרכי טובו מה מאד נבהו. ובמכילי נלנו אל הסנגתו מה מאד עמקו. עשה
נפלאות גדולות לבדו. מאין בעל הכם מכיר בכסו. ומה בכל אלה תשבחנה גדות הראמונות נאמרים בתאפק עליהם. אין ישוקה
מזכרונכו מיקר אמתבטיאה שלהם לכבוד עברנו ותורתו שתתעלה. ואיך נסיר את ביר הינון והאמנה מקרבנו כל עת אשר אנחנו
מאמינים שם ה׳ היורד פלאים. כלם כנאן אים לדרכו פונים. רמים אינם נראים ואין תוכחת. דברי מכמים בנחת. מאנים נשמעים
מסרים מקרבם. וסרה קנאת סופרים קנאים פוגעים בו. כי גם רדף אותם קול עלה נדף. מכמים יצאנו דעת ובינת נבונים
מסתתר. ומשש נשמת תורתם פלסתי. נפני שם האדון הבריאו על מדוניהם. ריקפיא דברים אשר לא כן להתרגות עתה

לנו מה אלי קרבי. יאיר לנדולים נתיב. ואשמה כמאשיבים כתיב. על זאת יתפלל כל חסיד לעת מצוי שהשבח. פן בנגת תלמוד פנון
זה תהא עולה ודון: ואחר מגנ ואחר עוזר בקלול ה׳ יעל הדבור ועל הסתיקה יהי נדון. ואף זו מן התוכחות. היא בעמדה לנ
לזכרון של פורבנות אים מחמנו לא יכול הנסים עליו מד היום. מהרבה אבות בזיקין ותולדותיהן שלא בסקה
והמיתן ונערן. כל נער הנדול הכתה. אעת התקדש סבתה הנוכרת. ומי הוא זה לא יכין את כעולת ה׳. מעטפתי אמת נדקה
יקדיו בזוקה כבגד מדה לא בטלה. שתקת אשר לא עמדה עדתנו. בשבועתה הכתובה. אסתעירו ואם תעוררו את האהבה. ובלא
לכלל טעות. יבאו לכלל כעס ושכח הסנאה העזה המתעוררת כהיום לנו בין האומות. בכל המקומות תשיבנו מדון לבבינו לעב
ונקלה לפבינותינו. כאמרם הזאת הערה הקדושה מיאמרו כלילת יופי החכמות רבתי בדעות ברתי בחמונות. אשר מקדש קדשתה
ועד מתה כל כלי יונר עליה בחיות מלו. ובריס מחדות ונהוטין לא יכלו. וכל לשון תקום אתה לחסבת תרשיע. ואפילו כל ברוזיה
שבעולם באות נוסבות. כה אין מוזיות אותה מתקומה. מסיות אחונת בברית עותה ובקלתה ומיחות כמאמרי תקוני סומרים
ומחמיה. אין מוב. הקמוטה מאליה ומיתה. הפוכה כמו רע להאמין בפטפוטי דברים של הבאי ולכל מוב נוח תה אוכם
ולבה בנקל. כנגד הינון ובל והמוסכל. אוי לדור שבכה עלתה לו ביתיו. ובנסיון אחד קל בנב״ו זה. לא עמדו בויכוח רגלינו. ותל
הלמת נעדרת מעינינו. ורוק אסינו מגשים ה׳ בלבד בעיקתן. של בריות מיהה קלה כעין מוכח ואמלולה. כאילו היה אנוש כעוכם
אלופם ומיודעם. ופרנס לפי הדור והעם. ובמתבאו מהם כמה הרפתקי. בים דעדו עלן מקומות מקסבי קנין. בהתפתים לדברים
כאלה. ומה מיעבו עליהם בזאכיהם לעשות דוגמא לדורות. מכמי חרשים יודעי ביבה לפתים ומודיעים לחדשים מאשר בא עליהם
כאשר הרמ״ם והרשב״א ז״ל בספריהם. כדי שבנסיונות אלהים בתיבו בית ישראל. בעם יתבונן. ומזקנים נתבונן. אפס כי בכל
אותם מכינו בעמם בעם מוסיף אז בכיה לא מלאם לכם במאודה הרע הזה. להכשל בעבירות. מחזרות אלהבשיל העם בכוחכי ובידי
רמה. בתקנות הקבועות לנו בגזרת שירין ומאמר קדשין. אמת הבינתינו ז״ל. על זה ידון כל הדורים. והן. בעוזנו על ביד של
פנעים הרשעים הללו אנו מנטעריס. בתכים הודאה לשבר לנור פודה וגואל. ה׳ סביה לנו יאמר נא ישראל. בעתע פתאום
מדעים מקרוב בא אז קול מרדה שמענו. וקול הקריה הומה. כי ירע בעל הדרך. לנגדינו ואין אתנו יודע על מה. הוא הבחור כתן
דעו״תי מהרעים כל העולם בלו. אז הרעיבו אחרים בבילנמשך שנה אחת. בהיותו מבוכה מפי הנוטים אחרים בשם נביא. ויה
בנואו מעמנו ולא התמהמהנו לפוש לכבוד שם שמים ראשון. לכל דבר שבקדושה. שלא יתקלל. עוד על תו בין העמים שם ושלום
אפקה על עסקי נפשות. מוכלל ופרט. בהסתיר אותו נגמן והגיל מרוכסי אים מרוב לשונות. ולהקים מפלט לו דרך קנרה ואחוכה
בעבה הנקשבת בעיבינו לייתר הונגת. וגם לא ראינוהו. ומעמרוהו בלא נייר. אמנם כיון שבא המעשה לידינו לבדר ולבנ
את הדברים בעין רואה באוזן שומעת. להפים דעתן של רבים ולהוכיח בויכוח לעבוי אחרתועים נדעתן ומטעים אחרים עיקר
קל עליבו חוכת ביאור רעת המקבנות הכוזבות. כלה כעשן תכלה. ובאור אור האמת מאחרן תנחם ותעלה. ובטרם כמעת האים
הלזה מאתנו יום כ אור לי נ לחב״ו מעבר. נתוועדנו פה יחד כל רבני ישיבתנו הכללית עם ראשי ומנהיגי קהלות המודיעה ע״מ
שקראנו אותו ונא לפנינו ואחרי החקירות והבריקות ששאלנו מאתו על חלומותיו ועל דבריו מאין השיג ידו לחשיב
לנו אפילו דבר א׳ של טעם לשום א׳ מהם כסתה כלימה פנינו וכמעט שנשתתק ועין ראתה ותעירנו מה שבראשי״ן
בזאת הודענו ולבנו אז ראה ויספרת. שזה עני קרה לו חולי מחולי ההפסד והדמיון. כמדובר לאותו מפתב
מרוב ס״ז״ל נכוף אנרתו אנרת תימן. שנפסד ביוכו ורעיונו. וגם זה נראינו מוח. בשאר מעמנו כן ראינו בכמה אנשים פנשלוש
בקין נשתקעו ובכח דמיונם מרלות. ורות והרהורים קשים לא יתפרדו. ויקחו בפיהם ובלשונם יכזבו לקיים מראו מה שלא ראו.
הנה כי כן יבואו ויגידו ומספרנו זה לעיני הכל נוסח הכתב שנכתב ונחתם בחתימות ידו בבינו ומלתו על לשונו. ובכתב האמת
הבא אלינו ומפסו ומעיר ליפסולה. ונחתם גם אותו פה בחתימות ידו בבינו״ה כמוזכים בהיום בידינו ומוזעתקים פה לאמה ומלה
מלה. אשר בם הודה ולא כזב ובפרש מאותו הנעשה כלו בפנינו. ומתון הורלת מעמות ינו הבאמנות. ומוכחתנו האנולה. שרות
דעה בעתו. ורוח שטות התעתו. להדמות בעיניו ולהגיד מה שלא היה ולא נברא. ומכלומו בעקרו הקבלה היא
הורתו שלא בקדושה לירתו וגידולו. לשים חשך לאור ולומר על טמא שהוא טהור ולכבה ולא הבנעמו בו מדתדין
הקסה. כי לא נחרד ולא נחעל אלא בדמיונו הנפסד יצאתה תקלה זו מתחת ידו. ומי יודע אם כוזבנו לדגת העליונה להיות ואת

אבל מן הסכות להעשות כם התשובה הגדולה לעתו בעבין זה • ולעתי לא מרייחא לי שהיה ספק בידם לעשות בו בראשונה • ולא מיתה בעבת הרחוב ס"ל בספר הנזכר • עד שלא פשטה קרפתנו בין העדים ו ופס להבת הסכבה הנזכרה • שעבה ו לא מצאנו לה תשובה • ולא ידענו איזו היא הנוכה המוכרעת בנדון זה כפי יסודי ה"ורה להלכות פקוח נפש מפנים • ולסיון על סכם היכלא שבכיה הזיקא דלית ליה תקנתא • לכן אחרנו תכתב זאת הודעתנו לגדר אחרון ולבני בנים תהיה לזכרון לאשלנא שלאו הגדיקים כל העדה כלם קדושים בעולתה ידיהם ולשונם • כי סתומים ומתומים הדברים עד עת קץ • ובחוטתא מבייכו לא מרקוביה • קייהו מה שבכר קבלו אבותינו מלפנים בדבר ה' • ולא תנמו בחשיבי • ובכבלי אל תרעו לגלות פנים ופירושים בהסלא לא מלבב • וכיוזמו כמוכם כמה לבבנו אל כפים אל אל בשמים יהוה ברחמיו יכפר בעד מה שעבר • ויעשה כלבנו אהבתו ויראתו

שכל ידוע אותו ותורתו • יהבר יהיה פרוסתנו האמתי • ומרפת שמו יסיר מעל כל הארץ כי ה' דבר אמר ה' •

ווינציאה יום יו לחוב יום • והודעתם את בני ישראל שבת ובתקדשתי **בתוך** בני ישראל נפ"ק

אלה דברי חכמי הכללית יע"ל אשר אבי הזקן שבחם אחר לפניהם ותותם נשם כלם • לבבות אלהים חיים ומלך שלם הצעיר יעקב בבכר משה הלוי זל"ה אלה הם שבעה רועים ומחמה נפשי אדם אשר שם נחמאו אל הדרישה ואל הקדיר שם היו בוקדין את בת"ן הזו"ת • מה"ר יעקב הלוי מה"ר שמואל אבואב מה"ר שלמה חי סראוואל מה"ר משה טרויס מהר"ר סניאור ן' דנן מהר"ר משה זכות מהר"ר יצחק מן הלוים מהר"ר יוסף אלואלאנסי אבי יעקב בבחר רבאל אלקונה ז"ל סופר הק"ק מוחם בשם כל רבותי ומנהגי המדינה יע"ו • אשר הוה נקרים פה בשמות כמ"ר ברון אלפארין כמ"ר מנשה מרדי כמ"ר משולם לוי כמ"ר יוסף ישורון כמ"ר יעקב צוידאל כמ"ר יצחק ברון קארוזליו כמ"ר דון יצחק אבראבאנאל ואלה מוסיף על הראשונים אשר על מזה יזכר שם שתי מנוגרות הראשה אשר מראשית דבר עד אחרית דבר חזקו ידים רפות וברכים כושלות אמנו • ותמיד היתה אחות נהדרת ונאדרת מופיעה מופי בתנם • ומרגלא בפומייהו בכל הרשום בכתב אחת בנאדרת הזאת • ובתוך קהל ועדה השמיעו והודיעו נפשים עליונות מובעדי נבר אשר בטח באדם נכון לאות הבדרשי שרם אחות נקנמו אל השערה ובדרשו שרם פורה ראש ולשבח הבקר והכוכי וזכרון ה' אשר מהם חסדו לא עזב • ה' המעלת הרופא המוכתר כה"ר ברוך הלוי ומעלת המוסכל ונכון כה"ר משה מדרי ואלו הם דברי כת"ן הזו"ת מה"ר יוסף נחתם מירו ומשם לעיני מעלת הרבנים ראשי המדינה יע"ו • בווינציאה ליל כ" יום ג' לחוב "שבת הת"ק מאחרי אשר הזה רבני ונאמני ויציאה פקח על פי שאורתי שלחתי המרכבה כמו שראה יחזקאל הנביא והיתה הנבואה לאור שבת "ר צב"ר אין בו מכש נתן בנימין בעזרת תלתא בחדא הוינא נחמא כי דינא דקשתיי לתתא יבד נפק שנתגבאתי על שבת "ר רפאל רוזיכיים • יצחק דודרינו • שמואל נאכדור • הטופס הכתוב לעיל אשר שמו מתום עליו מפי יצאו הדברים נתן בנימין בעזרת תלתא בחדא הוינא נחמא כי דינא דקשתיי לתתא כל הבתוב לעיל • ולחוב "ר שבת הת"ק וכל סריר וכריר וקיים • יעקב בכה"ר משה הלוי זל"ה דיין • בכמו"ר אברהם אבואב זל"ה • שלמה חי בן לא"ר אברהם נחמיה סראוואל זל"ה דיין •

טופס מעשה בית דין נעשה באיפסולה על אודות השלוחים לחקור ולדרוש בענינו נת"ן העות"

בשבת ישראל הדבקנו באמונה אין כח פה מחכנו קדוש החכם כת"ן הנו"ת שהיה אומר שהיה בכיה מבשר בית הגנוז וקנת אנשים מעון ונהשיב הדבר בעיר אנדרימופלי שלמו שרי טפסרי קונסטאנס יבא יע"ל העומדים שם ויחידי הגולה ק"ק אנדרימופלי שלומים הנקוכים בשמות • החכם הרב"ן הזו"ת כה"ר דוד קוריאל יע"ו • והנגיד נכון ומשולה כה"ר אשר נר"ו נר"ר אנדרים אשכנזי ז"ל • והחכם כה"ר יהודה בן מסולם יע"ו • לחקור ולדרוש על עניני האיש הלזה יבדי לגלות קלונו לפני בני ישראל המחמיכים בו • ומה בם שנתקרב לעיר אנדרימופלי • ומתירלים בן יהיה אדון חם וגלוס • ובפנינו עדים הבאים על החתום באו השלוחים הנכבדים האלה ודרשו ממנו קצת ענינו • וכל טענותיו בלוח ומטולאות ובכלל הדברים שאלו ממנו אדון הוא מוחזק לנביא • בלי תת שום אות או מופת רשום מקום • והשיב להם שלא היה נביא כי אם לגלות ששבת אי צבי הוא משיח • ויבוא אחר שנה וקצת ירחים שלמרבה סוף הזמן הוא לב"ה אלול הבא ראשון בע"ה • ולא יעבור עוד • ואם יעבור מהזמן • הכל שקר וכמאיין יאיין • ואין לי פוס חיוב לתת פוס אות ומופת על זה • והיות שאין אבי מקנוב על זה • אין לי סיעתא דשמיא להראות פוס אות כלל • עוד אומרו לו שבכל מקום אשר הולך פוס הזה

מבכא

מבכא על עניים אחרים • הסיב להם • שהבנוהה שבראתה לו היה על גילוי מאמים הנזכר • וכל השאר מגלים לו נפשות הנביאים הנזכרים • אשר נאמן היה • והפניהו בו פעמים מלם יום אחר יום הסכם והערב • ואחרי העמל והטרח הסיב להם שיותיכו עד מוגלאי בב הבטחות שביום ראשון של מנ הכ"ז נאמר אליו ברוח הקודש מתמול על אותו האיש אשר באנדרימופלי ס"ב הארה גדולה • ובהפסקת אותו האיש • היה בו כח לעשות אות ומופת • ורמתינו השלוחים הנ"ז עד מוצאי החג והלכו אליו לשאול שקיים הבטחתו ואין קול ואין עונה • ובמקום הארה חשיכה גדולה נופלת עליו ואמרת לו ישן לא בחנא כך דבר טוב • תכתוב ותתחוס לנו ד' תנאים כדי להרחיק הכוח הנמשך מוסכתך לכל עדת בני ישראל

חא מתרחיק כדוד מאנדרימופלי ברחוק י"ב יום • ואל יכוו ישראל בגאלתך • **הב** שלא תכתוב אגרת לאותו האיש אשר באנדרימופלי על פוס דבר שבעולם לא על ידן ולא על יד אחר כלל • **הג** שלא יאמוף עמו אכילת עם בכל מקום אשר הוא הולך • כי אם שבת בדד וידום רק עם שניו ומשרתו • **הד** שלא יכנה הנוגל שאמר לכ"ה אלוה הבא ראשון בע"כ כל דבריו כזב ושקריות בם מופיל וקבל עליו כל התנאים הללו בשבועה • וכתב וחתם ונתן ביד השלוחים הנזכרים ואנחנו יחידי סגולה ק"ק איפסולה יע"ל מאנינו בכל הכ"ל עם החכם ה' יעקבהו מרבין תורה בקהילתנו • ולעדות ולראיה ביד השלוחים הנזכרים כתבנו וחתמנו שמותינו ביום ג' ק' לסיון שנת התכ"ז ליצירה פה איפסולה • והכל סריר וכריר וקיים • שמעיה בכ"ר רפאל רוזיכיים • יצחק רודרינו • שמואל נאמ • שלמה אלגיי • שלמה רומנו • שמואל נחמיאש • אברהם שלם • דברים הנזכרים בטופס זה ופי יגלו הדברים נתן בנימין בעזרת תלתא בחדא הוינא נחמא כי דינא דקשתיי לתתא כל אתקיים קדוזא תתיות נתן בניין הכ"ז ולא שרמוה וקיימוה כדקוי • והיה זה כה ויציאה היום יו' לחוב "ר התכ"ק וכל סריר וכריר וקיים • יעקב בכמו"ר משה הלוי זל"ה דיין • משה בן היום הכ"ר יעקב טרויס זל"ה • סניאור בכמו"ר אברהם ן' דנן זל"ה דיין

טופס התנאים שהתנה נתן העותי לשלחו לגבירי קונשטאנטינאפיל

שרי מסרי קוסטאנטינא כעו ודים בעיר אדרימופלי יע"ל וק"ק אשר באנדרימופלי שלומיכם כאו אלי ולהפיק רצונכם ורצון שלומיכם ולהסיר תלונותיכם מעלי שקוטנים את ס לפי דעתכם מאלי סבה ק"ו להביא כוח על ישראל • על כן קבלתי בשבועה שלא לכתוב כתב אל האדון אשר אבי ושלומי ואמוני בני ישראל מבקשים ושלא לאסוף עמו אנשים ולהתרחק מאנדרימופלי שנים עשר יום ובזה אני מודיע כאמונה בכ"ה באלול של שנת התכ"ה משעתי כרוז בתיבתא דרקישא מכרות ואמורת ומכאן לשנה וקנת ירחין תתגלה מלכות משיח בן דוד • ועלת כרוז זה לא פורש פוס הגואל וקנת ירחין לא פורש כמה הוא • על כן מסתר בזמן עד אלול שבתנו זו שהיא שנת התכ"ז ואם יעבור זמן זה • אין ממש בכרוז זה • וכתב אחר זולת זה אין בו ממש כלל ולראיה כידם תתיתי שמי ביום ג' ה' לחדש סיון שנת התכ"ז • פה איפסולה • דברי נתן בנימין בפנימו הבאים על החתום בכתב כל הכתוב לעיל • ולראיה בחרה כתבנו ותתמנו שמותינו פה ביום הנ"ל • שמעיה בכמו"ר רפאל רוזיכיים • יצחק רודרינו • שמואל נאכדור • הטופס הכתוב לעיל אשר שמו מתום עליו מפי יצאו הדברים נתן בנימין בעזרת תלתא בחדא הוינא נחמא כי דינא דקשתיי לתתא כל אתקיים קדוזא תתיות נתן בניין הכ"ל • ולחוב "ר שבת הת"ק וכל סריר וכריר וקיים • יעקב בכמו"ר משה הלוי זל"ה דיין • מעשה בכ"ר יעקב טרויס זל"ה דיין • סניאור בכ"ר אברהם ן' דנן זל"ה דיין •

נדפס בווינציאה ברשות השררה

והנה אין אחר הודעת בע"ל עניו כלום • אחר שנתן המתנבא בב"ל • חזר והודה על סקרות נבואתו בתקבל בגולי ישראל הכ"ל • המקוימים כל הדברים הנאמרים לאיעלה כאסיפת זקנים וקהון כנוכרים בסתי קהלות גדולות מישראל • מה בסאר עוד פתחון פה ופקפוק ונחבון והרהור שלא הולכת בע"ל כאמה עדיים • ואפילו היה המקיים רק אחד מיומד שבעדר ה' • ה"ה המסיל המופלא מהר"ם מבוהב זצ"ל נזכר עולם יהיה בליוק שלא הניח לאותו כדולה בחכמה ובחסידות מאיתית • אין על עפר אשלו • מעידני עני שמים ואמרן שאבה מאמרי הנאמן המסיל נבי תפארת ישראל אמר"ל היה אתפאר כבדרה שקבל מאת האים הגדול הזה בחכמה ובירלת תמא • בם הי"ל הון ועשר בביתו ונדקתו עומדת לעד • כיאמרה שזיכה את הרבים ובאים עמו ובכון לבית ישראל • עמד בפרשת • הוא המחבר הס' המהולל ס' זכרונות • להזכיר ולהזהיר • מראמי מכבאל עמודות • מע"פ שלא נזכר שמו עליו • מרוב ענותנותו ותסירותו העלים שמו • תמכם ידענוהו בבירור • שמאתו יגלו דברי כבודים ההם • אשרי לו ואשרי חלקו בחיים הנכחיים הוא היה מגיהן של ישראל בחמוז • אישלא כאשר ישאל מים בדבר אים אלהים בחכמה לכל שואל • אחרי דברים לא ישבו • נדקת ה' ומשפטיו עם ישראל • כמו שנראה מספרו הנכבד דבר שמואל • והוא הכה את שבי מדיאל • יכתן וב"ל נחריות מדבר מדבר מלפניו וקבל אותם לה לנגל

בשמש

בפרק ... מאמרים ... בשל בית מדרש. הילמדן כי יסודר כי בשלמו מעולמי הבעל המון על. אל"ף כן נמצאו כתבו הדברים
ובשר רבן יקרים הדברו מחמת מכתבים ולכולו להשקותם סף רעל. כתבו כלבים עוד כסף מלמו קדמת שוכר קדוש בכיסם מסלע וילכו אחרי הכל
יו ... מעל. כמו מדרות ומשורכה בעולם המתאורת הדע שבתהה בעלכים ע"י המסיתים ומדיחים הנבולים פלטוף פלוריגמין בדרחים מר"
שהיאלו כמה אלפים תן הדע. לקדרן כתקו שלו שבכו תוסרת עצו כיל דמה. נדפו ותרבו כתבו לאל מעל. לא דוכלו על היום הזה והנוסף מכלה
את יגיע אהבתם. ועצו דעה גדולה לכפשתם. והיו לדרלון שולם לדורותם.

אולם אלימו לבנת לתי שהכדילנו מן הדברים. והמילנו מן הקדמים. בשאת זה לעומת זה עשה האלקים כי לא אלמן ישראל מאלקיו בתוך שמשר
עולמו לבמרים עם תורתו בלבנסי מדרי תורה ותבנת בם. עלי ה' בגלות התיר לנו שריד כמעט כסדום היינו כמקום התופת. כמו שבראם
גם מהמבנת המהודרת שבגיב. פה לאות ולהופת.

טופס כתב אחר שכתב הגאון החסיד מהו"ר שמואל אבואב בשם הישיבה הכללית

לעיר אחת על ענין הנ"ל

קול קורא שמעינו. נרה כשבכירה תכת בלתי סרה כחלום כה דין נדוה בעיניכם. לא יאמרו כי יסופר שמוד וכפור האיסור
ירתה הנגע כבת אלה בקרב ויסכיכם הקדוש ומדין מסלוקת הלבבות. בתקומה עומדת. לבטחת רבים אחרי התהו
באמונתם הנפסדת על אותו הזכוכה בשם שגיח ורוכה בנדים. מגיח המשוח בשבר לא יון הפרוזים אלא יון הנבוחים ותתפך
לבשם נוחים. לכל אחד לפי טריות לבו. והרין רחוו ורוכה בנדים כנד בנדים עלי בנדו. אשר כדו תלבם קנת תבני עתנו וה
בשמונה שנים ולבו אחרי הבל ויהבלו. אן מתוך נטותם. ראוי לספר בשבשם. שבהשמע דבר המרתו ותלנו ש"ם בפרהסיא
בתעם רגע כל פניהפנוסיאלו קבנו פתחרי וכל שעבר עלירתן דעה מבוטלת בדתשוכה לטעות אחריו בכל קהלות הקודש שבא"
תוגרתא אשבנו פולני אירוזי אירוזו בשם והודו לדברת הרתשובות של המוכיחים אותם בשעת קלקלתם. ושרשו כל פנקסיהם
וכתביהם. אשר נקרא שמו עליהם. לתמן לא יזכר ולא יפקד ביניהם. ולא תהיה עוד זאת לשם לפוקה ולמוכשול עון. וכאשר
שמעינו מעברים הרחזקות האלה. כן ראינו בעדי מדיתנו של איטליא כולם שוים לטוכה בזרה. עדיבת הדשת. אבי המשכה
מודוי פה. כאורה אין כח לנו על אשר כולנו ואשר אשלנו. ונם רבני קוסטאנטינא נר"ו תכף לראות הרע הזה תקנו הוראות
אחר עוד. עם כל חיוקי סופרים וחזורות התורה. ואם כן מי יאמין לשמועתנו כהיום שב ;הלתכם הפוארה. הן היא
אחידה לא היה לה דיה לגרה כשתה. אלא עד היום ועד בכלל הרבים נכבדים בשעותם לדבר עלה תועה. ולא אין בשוח כתעה
מוסדים על שתי הסעיפים. ולבם בקפם. ואין כל עדיין רואה אותם רבים אחר נב"ו שבור. פורדים עבשם יון הנבור. ומכלל
אקל הנולה. הן באמונתם הנתעה. הן בדברי הנאות ושקתם. ובפרט יום הזר של נרה ותוכחה הקבוע בכיה לדורות והוכפלו
בו נרות. עד כי כתב לבלה בם מוכת עברה זו ליום שייב כיומו. ולא תונה לשמעה בספכה. ומה ראו על ככה בריקל בנסיו
תהיו אחרונים בבית ישראל לדבר שבות האמונה על אשכה. הלא הבי עוה ונם יכלו לה. ובקרמות הדברתה בתו
מדיים מחוזה לה להשקות עיר ואם בישראל. כן ק"ו נדחה יקראו לה. להיותה כידוכת אחר מוכה. דאולו ומילדי אבריהם לא
מושמים ומקיימת דרכן. ומלומל תקנות הקבוצות לבו ומאת נכיאי אחת הנדן. אשר מעיהם אבו מיה. ומה הראנו
מו אכשים הנוצים בדבת בלים ההוא. בנו בראה ושבו בשקל הדבת. מלין הכין אדבית הבר ארת יבנו. בבי מאת
אתנו תפלה בלקים וב עזרתו. אבל אחרי כי פרוש הוא בהמרת דתו. כי פרשו מטלו הנורם לשמה בדורתיו. כי הוא יבערו
מולוד וכות עליו ועל זר משבשו בכריה עבודתו. הרי הוא כח בב כמוהו מורד כ ולכות שמים. יוכל ובכל הדת מ מן יל לפו עים
מקטיל את הרבים. ומבטלת כי רבה ובבדה מאד לדרוש דר ית. על דופי ונבלי כפשוקים. ומנלי פרים ב מרה. ולא כלוכה
שלון לשם אלק לעולם שבא. ואסור להביב אליהם תשובה כאפיקורס. ישראל. כמנות מלכי דרכן עלינו לדור לא תעבוהו. הכל
שכן לפקרעטפי. ומור שלון מעבין למסית. ומה יעשה כי יקום אל נכי יפ קוד מה ישיבנו. סכסת. כאלוה יתנו כו יהושתף ש"ם
ודבר אחר. לקרות ולכנו ... ונואל. לאי שבכנים ... ומכבה עבודה רוב קה ... ישראל. בחוות ... ומסתלות והבעיר
כל הנוכה לעכיו כמורת הזה. עד שהיר בבודו ובתנאל. ולא הבה עמות בשמו על קדושת מי"ת ברבים. הפרו הכ תוב בתשיב
המלא

מד לקו. ומה שוא תבלתו בחוכם. מופו היה ברגון ולבקש בספתי אלקות. להדיח אחריה עיון. ולא אחל על מיטב הגאון
ומה דיות תערבו לו עם הקדושים אשר בארץ הוה. שעודו בכבוכם באחבים בברית אלקים וקייום בעניים מקרא מכתוב ב
עלי מורבנו כל היום. והיו לאחורות לאותות ולמו עדים לדורות הבאים. לעבוד את קונם בכל לבבם ובכל נפשם. אזי לאזנים
שבכה שמועות. להשות ולהעויד מבאים בעדת נדיקים. ולבלם בשם ה' יקדא. והלא לשמוע אזן דאבה כפבנו ואויבינו ילענו
לזו. וכל יום ויום קללתו מרובה מחברו. לומר עד מתי כתאים תאהבו פתי. ולקרות אותם בשם כת לנים. וד יהיר לן שמו כת
מכפים. כת שקרנים. דכולהו אתיהו בהו. הזה העם ישראל אשר בו יתפאר יוצרם מקדם. ירוזמוהו כל הגויים באמרם רק עם
חכם ונבון הגוי הגדול הזה נאמן בברית אמונתו ותורתו המקובלת. ולא שמוע לקול מלעגים מחכמי האומות. סואלים ודורשים
ומפרשים קנת מפסוקי התורה והנבואות. כדי שיסכימו לדעתם ודתם פחידבו. ושמו לשם כוכים באמונתם. ועתה אומרים
שהשם עלינו בלהות. להקרא עם נבל מכל ולא חכם. פתי יאמין לכל דבר הקשה כמוהם. ומלבו יוציא מלין ומרוגים דמוקים
בפסוקי התורה אשר לא יקבלם השכל. ולנים לנון מחדו לשם. ומחשיב אל מעשיו מעבים פרוזיהם וטעמותיהם.

אן לשם לברית ומעלבוהם של תורה המונרת שק ומעקת מרה מוכח פני עליון. טשאוני בכיך בכלי ומר מתנגנים בשם האומות
והקול נשמע שלהרפתנו וכלימתנו בדשם מאת שבנגדנו ספר ר' מקדש. הולך ומונה בו מספר אנשים אשר יאלו מומנו
ובינו עניים בשם מעיש. מיום מרבן בתינו עד עתה. כולם סומם הוכיח על תקלתם. וזה האחרון הבניד על כולם בחטא המרה
וכללוהו בזכין קרוב לעשרים. אזי כח להותה בושה אזי כח לקותה בליעה. ובכן קנאת ה' בגאות מוסבה בנו להעיר אזנן כל
בני קהלתכם קודש באותותינו אלה שעם כי הנסתרות בדברי האמונות המוסרים ללב. לה' אלהינו להכיח בחמשפט על כל נעלם.
והוא יפרע מיני שאינו עוזר בדבורו ואמונתו המקובלת מאבותינו ורז"ל הקדושים. ויפנו אל הרבים ושטי כזב. הנגלות לנו
ולבנינו להוכיח בחיזור של כל דבר פשע לקול ומעשה ולבער הרע מקרבנו. והנה אנחנו הקטנים לעשה בשם כל חכמי ישיבתנו
הכללית. בהוריות דאלכה עילאה וקדישא. אל קנא ונוקם נקם ברית. ה' נגאות שוו. ובכח נבורת תורתו שתעלה רפפיה
רפני אש שלהבת יה. מנדין ומחרמין ומשתתין לכל איש ואשה. נדולים ובני דעת שבישיתם בריאים יזלולו ביום נוס המוסיי הוא
חודש אב. לאכול לו לשתות בו. והנפש אשר לא תעוכה. והאיש אשר יעשה בזדון יזולו בו כל האלות הכתובות בספר התורה.
ארור הוא ביום וכלילה. ארור הוא בצאתו. ארור הוא בבואו. והבדילו ה' לרעה. ומכל שבטי ישראל ברעב ובמוח ובאומר כל
והפולם יון הנבור. לא יראה בטובות נבור.

ומבאן יודעת רבא אליכם ראשים מכיוים וברנסי הדור שבקהלה הסיה. שכל אשר לא יחוס לנזרתנו זאת ויאכל וישתה ביום
ביום מוס הנעשית הנ"ז. תהי המרה של שבוים לקבל העדות על כי ב' עדים כשרים. ולהודיע בכתב לנו מס לא
שמות העבריינים. כדי שבתרעה וקול שופר נריע בתחנה העברים. ובכריזה ובפרסומו למבודה ומוחרם ואחרו הוא לאל ישראל
בכל אלות הברית הכתובות בספר תורת משה ובמו כל העם ואומו אמן ונשלוח נשלח ספרים ביד הרבים לקהלות גדולות שבנולה
שעבו גם המוס כמוהו לקללו ולהחריבו בשמו ברבים. ויהיה בנא"ש עד יסוד ובסם מרעתו ותהיה תשובתו בברת. ויתוד ועשיה
לחכמי עירו ישבי על ודין. תמיוה כלי שום ערמה. ואו בשעוד נ' מוסם יתירו לו הכדוי. והחרם כדין והבלבה. בתת כופר נפשו
לנדקה כפי הנראה בעיניהם. ונזרתנו זאת תקרא בשבר עשר שנים הנוסות כל שנה ושנה בכל בתי כנסיות הקם. יום שבת קודש
קודש ר"ח אב. וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד. ובמוטותא מוכיחו אחי ומרחמי. לא תרתקונים. לא תעירו ולא תעוררו את
האהבה עד שתחפץ. לתמן ישוב ה' מחרון אפו. ויתן בלבנו אהבתו ויראתו ויעזרנו על דבר כבוד בנו ויחיר יקיאה ומעשה פדותנו
בבקשת ציון ובבנין ירושלים והיכלו. יראו עינינו וישמח לבנו:

טופס

קבלו עדות בירושלים תוב"ב. בשמתא תלתא בי דינא בחדא הוינא. ואתא לקדמונא האיכא הכולל מהו"ר משה חביב אלא

סדרי והעיד בתורת עדות כלה"ת ולא"ל בלה"ק • אבי אביו ז"ל פורסם הדבר בין ת"ח בירושלים ובאבן • ששבתי בני תר"ו בקודש
שהיה דתו: התחיל אבב בכיות לעברה מישראל • גם מה לפם להקריב פסח בח"ל והתבילים בסדר אכילת פסח גם עשה ברכה
על אכילת אלב בזו המוסרת • כמ"ה מתיר אסורים • וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול מעשה נ"ב דבר זה • ואח"כ
עשה עשובה • גם שמעתי שבשנת תכ"ה בילה ב"ב על עניו שהוא מסיח בן דוד • ובקבן קהל גדול מאבני ירושלים תוב"ב לילדעל
קבר של שמואל הנביא ולהשתטח על קברו ולהתפלל שם • ובתוכם היה בן פרץ אחד מיסור ומחזר על עריות • והיה שמו שמואל
שהוא משיח בן יוסף • ועל אלו הנערים אור שהם שבל בביאים • והם שבל בביאים הנמצאים שבשיו בשלוניקי • עוד העיד המכס
ששמע מתלמידי ר"ב יעק"ו • היותר גדולים ומעורסמים שם אחר על שמו שהוא אליהם • שהקב"ה בתעלה בעולמו והביא כל
הבהמת העולמות בידו • ודרש שם זה מאחר אחד בזוהר הקדש • ברלשית על פסוק ותוסף ללדת את אחיו את הבל • והיה
מפרש על שמו שהוא קין ושל הקב"ה וכו • ויותר מזה אין להעלות על הכתב • גם העיד הרב המסיד מהורה יוסף כהן • הנזכר
בספר בני אשה • שאלף אנו עשרה אנשים בט"ב • ועשה הסדר כמו שאר שנות הקודמים • ובשבתוודע הדבר לש"ב יעק"ו אחר
בלשון זה • שלא מי בטח ר"י כי מרד בי • אינו יודע אם יעלה לשמים שיאו מעשה אורידכו • ולא יכול אלהיו להצילו מידי • כי אני גדול
ומחזק • וזה הדבר העיד לבני הרב הגדול מסידא ובריסא קדישא מהורה בניין אשאל אב"ד דק"ק בשלוניקי • עוד העיד שאחר
ש"ב יעק"ו אלהי ישראל לא רצה לעשות אותי יומם • אבי אעשה שבכל יום יעלו כמה אלפים מזן לדת • ואומר אבי אעשה לתורת
מוסיקי בטל והוא גבאי כמו שאומרים בלשון אשכנז מוסיקי • גם שעם אחד נתקבצו עם יהודי אחד • ומקף התפילין מידו ודרס
אותם דרך ביזוי גדול • והמלאכים בו אמרו שהוא תיקון גדול • וזה מפורסם בכל גליות אלו • ואין בדברים הללו כי אם ראשי
פרקים • ואילו באלו לפרט כל פרטים של מירופין ונידופין של הקב"ה ושל שכינת עוזו • לא תכיל היריעה להעלות על הכתב ומעבי
שהדברים סתן בכבודו של עולם • מהבכין אותו לרב כמו תלמידי • יע"ו • מוכלן ואילך לא יכולתי להעתיק מעבי שהדרך ירש
לנגדי • ע"כ מה שהביא שמו בכתב ביד באמן מא"י • ומסר לי הסרים ההעתק מידי הגאון מהורר חיים יונה זצ"ל • זה' הטוב
יכבר בעד מפרסמנו הר"ר באלה בדבום גלוי לכל • מה שהיה כמוס עמדי פנים רבות • בגלוי וידוע לפניו י"ת שלבבות שמו הגדול
המקובל כמו"ה ע"י אבשי כת"ב ש"ב ש"ר • הארורה האדיחים ישראל בסתר • באמנו לכלל זה • לפרסם הנבועים הנרועים
הסם • הרבים אחר בני שבור יעק"ו תר"ו • להוביר האנשים ההולכים לתוום שלא יפלו בפחת זו שמנו לם • ומבני מורך שעה
שאינה משחקת לשמוק אמרתי מהולל בקול הנירים ובכלים בן שמוק הכסיל ובדם • קבעוה בדעום להודיע מה שינו של מורר זה
חרם הנשבר שמוד (ני') ש"ב ש"ר • בני מודם • פנר מוכם אשר היה לקרעות לדראון עולם • תושלתו לא תמות ואשו לא תכבה
לעולם תוקד ותקדם • כדי להניל נפשות קדושות מבי שחת בל ידח ממנו בדם • והמופה ליעוה ואינו דומק הנשה יוכה לרחות
בנתמות בין וירושלים הבנויה בכבוד ואבני אקדש :

ספור מעשה

שזכרו כותבי חדושים ודברי הימים שאירע באיזמיר

איזמיר שנים אחר שנמות ש"ב ש"ר יקס מתעה אחר שהיה בקרא דניאל ישראל • הוא הנביא שש"ב עולמו בחיים נמקום נפתר
ויעמוד עם אחרנים ומתם שנים • אח"כ תבלה לפדות את ישראל (והביא ראיה מהכתוב דניאל י"ב עסוק י"ב) ווה הטוב
לא היה לומדן רק מזן בלאמיר • והיה תמבלן עסקן בחמיות עינים ודע לרחות העם בכסמיו • ודעם ערום להמציא שקרים להונות
ההמון שיבטחו בו ויאמינו ויחפיר ע"י יסד אל השלמן ויאחר שמועתי ותרנו בשני • ומשד מיד בבילה גדולה • להטעות הנמצאים
עמו אלו • שיעשבו הנבואה אלת שניו ויאמינו בו • וילך בתוך המדר ובדור אם הולן אחריו • ויפן אחריו אל האנשים העומדים עליו

לשלוניקי אמרו שכל הנמצאים בו ישמרו דתו ומסו תיקון גדול • ועי"ז יבוא משיח בזו השנה • וכך עשו והמירו דתם בעזה ובשיהם
ובניהם • וגם הרב המקבר הכ"ל המיר דתו • וזה הנער היה להם לנביא בן יוסף • ואמר כי הוא צריך לבכב את בנותיהם והוא
תיקון גדול • והלן הבעל לאון וסנר הדלת על אשתו ועל הנער • ואחר שיצא הנער אחר שעברו עבירה • אמר הבעל לאשתו
אסריך מוכית לכן • ואסרי לי מוכיתי להשתמש בכלי שבשתמש לקדשי הקדשים • ונתן לה שידים ובגדים • ואלו שני רבנים המיר
כמה ת"ל • ומכם אחד הנקרא ברכיה לקח ת"ח לשמו והוליד ממנה כמה בנים • ובנו הגדול מהיה בן פרץ והשכיר עצמו לומכב
ובור להישמעאלים • ומאר נערים ערינים יותר מזונו מאלו עמידי דת • והם לא למדו אלי' ת' כ' • ובן פרץ הנ"ל אמר על עצמו
שהוא משיח בן יוסף • ועל אלו הנערים אור שהם שבל בביאים • והם שבל בביאים הנמצאים שבשיו בשלוניקי • עוד העיד המכס
ששמע מתלמידי ש"ב יעק"ו • היותר גדולים ומעורסמים שם אחר על שמו שהוא אליהם • שהקב"ה בתעלה בעולמו והביא כל
הבהמת העולמות בידו • ודרש שם זה מאחר אחד בזוהר הקדש • ברלשית על פסוק ותוסף ללדת את אחיו את הבל • והיה
מפרש על שמו שהוא קין ושל הקב"ה וכו • ויותר מזה אין להעלות על הכתב • גם העיד הרב המסיד מהורה יוסף כהן • הנזכר
בספר בני אשה • שאלף אנו עשרה אנשים בט"ב • ועשה הסדר כמו שאר שנות הקודמים • ובשבתוודע הדבר לש"ב יעק"ו אחר
בלשון זה • שלא מי בטח ר"י כי מרד בי • אינו יודע אם יעלה לשמים שיאו מעשה אורידכו • ולא יכול אלהיו להצילו מידי • כי אני גדול
ומחזק • וזה הדבר העיד לבני הרב הגדול מסידא ובריסא קדישא מהורה בניין אשאל אב"ד דק"ק בשלוניקי • עוד העיד שאחר
ש"ב יעק"ו אלהי ישראל לא רצה לעשות אותי יומם • אבי אעשה שבכל יום יעלו כמה אלפים מזן לדת • ואומר אבי אעשה לתורת
מוסיקי בטל והוא גבאי כמו שאומרים בלשון אשכנז מוסיקי • גם שעם אחד נתקבצו עם יהודי אחד • ומקף התפילין מידו ודרס
אותם דרך ביזוי גדול • והמלאכים בו אמרו שהוא תיקון גדול • וזה מפורסם בכל גליות אלו • ואין בדברים הללו כי אם ראשי
פרקים • ואילו באלו לפרט כל פרטים של מירופין ונידופין של הקב"ה ושל שכינת עוזו • לא תכיל היריעה להעלות על הכתב ומעבי
שהדברים סתן בכבודו של עולם • מהבכין אותו לרב כמו תלמידי • יע"ו • מוכלן ואילך לא יכולתי להעתיק מעבי שהדרך ירש
לנגדי • ע"כ מה שהביא שמו בכתב ביד באמן מא"י • ומסר לי הסרים ההעתק מידי הגאון מהורר חיים יונה זצ"ל • זה' הטוב
יכבר בעד מפרסמנו הר"ר באלה בדבום גלוי לכל • מה שהיה כמוס עמדי פנים רבות • בגלוי וידוע לפניו י"ת שלבבות שמו הגדול
המקובל כמו"ה ע"י אבשי כת"ב ש"ב ש"ר • הארורה האדיחים ישראל בסתר • באמנו לכלל זה • לפרסם הנבועים הנרועים
הסם • הרבים אחר בני שבור יעק"ו תר"ו • להוביר האנשים ההולכים לתוום שלא יפלו בפחת זו שמנו לם • ומבני מורך שעה
שאינה משחקת לשמוק אמרתי מהולל בקול הנירים ובכלים בן שמוק הכסיל ובדם • קבעוה בדעום להודיע מה שינו של מורר זה
חרם הנשבר שמוד (ני') ש"ב ש"ר • בני מודם • פנר מוכם אשר היה לקרעות לדראון עולם • תושלתו לא תמות ואשו לא תכבה
לעולם תוקד ותקדם • כדי להניל נפשות קדושות מבי שחת בל ידח ממנו בדם • והמופה ליעוה ואינו דומק הנשה יוכה לרחות
בנתמות בין וירושלים הבנויה בכבוד ואבני אקדש :

ספור מעשה

שזכרו כותבי חדושים ודברי הימים שאירע באיזמיר

איזמיר שנים אחר שנמות ש"ב ש"ר יקס מתעה אחר שהיה בקרא דניאל ישראל • הוא הנביא שש"ב עולמו בחיים נמקום נפתר
ויעמוד עם אחרנים ומתם שנים • אח"כ תבלה לפדות את ישראל (והביא ראיה מהכתוב דניאל י"ב עסוק י"ב) ווה הטוב
לא היה לומדן רק מזן בלאמיר • והיה תמבלן עסקן בחמיות עינים ודע לרחות העם בכסמיו • ודעם ערום להמציא שקרים להונות
ההמון שיבטחו בו ויאמינו ויחפיר ע"י יסד אל השלמן ויאחר שמועתי ותרנו בשני • ומשד מיד בבילה גדולה • להטעות הנמצאים
עמו אלו • שיעשבו הנבואה אלת שניו ויאמינו בו • וילך בתוך המדר ובדור אם הולן אחריו • ויפן אחריו אל האנשים העומדים עליו
ויאמרו אמת כבלי בתים זה אמינו בו • ואחר שמודע הדבר לרשעאלים לקחו אותו להולך • והמיר דתו הוא ואבי לפני המלך ובשבתו
לשלוניקי

ויקרא ויאמר האדון הוא אלך האדון ישלך לעולם ועד · לא סבה הכבוד על אם לת ייקרמו ויסד על החוק בלו ומראה
עליו סם הנייה (כמועבה נגזו דאתקייה לדעת ירבעם ביקסייה לארעא ובכתיה דר ן בחסן קידרא בכ.פיס) אח ז בעלם הדברים
הלה ויתר מהמה דברים מתמיהים ודים מעבה בלאם ובלהם כולהי יגרעו מבריו אחרים אברם מיכל קדרוזו ורפאל קדרוזו הכ"ל
המופלא כיון הדר יעקב סטרימר זצ"ל בכתה לבו אחרים (דהיימו האמין בס"ל יגאל את ישראל מתמת הכתן כי רבה היה
באותן הימים ר"ל בסבת תכ"ו · ואמר אל תתמה מכן בס ר"ע בעה בבן כוזיבא) אן לא הפיל מכל ענין מכידותו דבר · ואמנם אחר
בהמיר ס"ל כבורו בלא יעיל · ובבגר יפעאלי · לא רבה בזכיר עוד נמו כי הם לקלה · ובאר לו מאמונת ס"ל היא ע"א לארורה ·
ושעלאך רשע הכ"ל ומזיק בידיהם (לפי סיה בחזקת נמדן בכתו בו) לפיכך יעץ אמ"ה ז"ל להגאון הכ"ל · לבטל מעשי כת הדמה
ו המתבכרת ומרבי המאמה עוקדת ומנב מאריה ישראל הורסת ומעכרת · וכן עבה הגאון הנ"ל ורדכם והדבם מתנבם בארץ
פולין לא יכלו להעמיד רגל · ובאו אחרים אבכנו · ונלחו אחרים אבכנו · בס"ל עד הבה ק"ק אלטונא · ויהי
בהגיעם לאלטונא בירדם מן הענלה · אלמוקטוריהו עייהו ואדלה אכדעייהו אתו לבי אמ"ה ז"ל לה בולי אכיה · והגידו לו
לאמר שבסבילו טרמו ובא עד קלוס וקרדו אנין כל הארדה לידעם ערכו הגדול והפלינו בבקו בקונה גדולה והודיעוהו מגריים
לעדותו ולהסכמותו שמוהסבידעמיה שבתב לפולין ועשה להסהדפה על לא חיים בכבם לפ"דילכן באמלין לתתנקות לפכיו בכוכת
לבמים (ולאות הוכיח שלבם לפ"ק המקביל בס"ק לפמים ס. דוגה והתרעמו עניו קנת על סבתב מרורות עליהם לפולין אל הגאון
הכ"ל · וביאור מ"ם על ר"ק מלאן · ומלאך רע יעבה אמן · ויעבה אותם באותם · לא כך כתבתי · אלא ומלאך רע כהמין · עובה
אחריהם אמן · וסיו מלא תוכחות עב אודות אמונת ס"ק האדוה: כן אבי זכור מופי הבמועה מלאת ה"ז ל בילדות והאחר יצא מלבי
לא"כ עוד רי"ק בבתי כנסיות ודרש תוכחה בהתעוררות גדול ובכיה רבה · ועשה רושם אבל המון העם · אע"פ שבאמת לא היה
לאמן כמו ששמעתי מפה קדוש אמ"ה ז"ל · וסח לנו מס"ל אמ"ה ז"ל · הנה בכיל כמ"ו ר' העבדלי ע"ה בן ס"ו הקבם המופלם המופרסם ר' משה
ר' ליבם זצ"ל (סהיה עמוד המיוחי לק"ק אלטונא ובאר קציבי אבכבו בזמנו) שאל לאביו שיאמר לו אידומה בעיניו המוכיח הלו ומשיב
אותו דבר כאשר עם לבבו · ויאמר מה אומר לך בבילא ע"ה מבחי · וזה רי"ח לא נבד עבה דרשות של תוכחות בין האנשים · כי בס
לבית הבסים הלך והוציא ס"ת והביא עמו בחיקו לבית בבבת של בנים · ודרש בס דברי תוכחה לבבים · והיה הדבר זר ותמוה
לרבים · רק הטעו את המון לאמנם הכל לקדושה יתרה ורוח יתירה דאית ביה ודדמוין בפי בהפיה בקלקי מירדא · ובאמת היא
רשות רוח ומרה · דבר שלא בשעה בישראל עד כה · ואפי' בימי הבנביאים מוכיח ירמיהו ובכביהו היו בביאי ה' שלוחים לאנשים
ומוכיחה אל הבנים ואפי' נע"ל אחר מיתת יבה"ר באמר מכבדו ומספחות מבכחות לבד לכן עד"ז בלבד היה ראוי להתנדות לדעת
אעפ"כ לא עבדו בת הדברים ז"ל לאחות בידו דבר זה · ופי בהיו המון העם האנשים והנשים כרוכים אחריו · ומחזיקים אותו לאמת
אלקי · אולם דבר הוא את ס"ת שלא לנגון מיהה בידו אמ"ה ז"ל בכח הורוו ובור עליו בחרם (אע"פ בעדיין היה רך בשנים ולא
היה אב ד כי אם ר"ג בקלויז) ולא יעשה כן · ובמיע אביו ומעבד דבר זה · ואולי רי' כוונתו ומוסבתו טובה היתה לפי ערך הבמתו
הפתיחה ומעוט הבגתו · ומ"מ כבל ועשה טוב לעורר העם בתבונה מוכני הבביות והדמיות בהוריד · אך הסוף הוכיח על
בגהים שלא שלא היתה לעם מיים · לפיכן לא היה כופה להתקיים בקצור · בעו מהמון הדב ומבוס והלבו לא"י והגיעו לבם אל גדול
אנשים ונשים ילדים · ורי"ק נבטר בירוש לעם תוך שלא ה יחיים לבביאתו מהה · וכל קולו נבונו מעליו והו"ל בארץ אותם · אחר מעשה
שבח לתועבתם אזרו לארץ מוראה: עב"ז הזקיקו בשם אתם לא הפילו מה מעלל הבהו הדרכם הקדה והוריעו ורע מירותם בארץ אמבנו
ומולין בכל המקומות אשר הגיעו לעם אלין בית אשר אין שם מעות לא יוכל לתקון · כי כל שולקנות מולאו קיא נוא ה' (נב"י) רוחות
ושלחו כמה נפשות לשחת בעקום שבבנו שוכות מעלים ההמוני בוגע בבראש בהוכחים ובכבתם ירדו כמה קציבים גדולים ונכבדי
מנבחים: כי בב"מ שאלה שבבועים מנוים: שם המאהבה מנויה כמו שבשמע להלן בס"ד · ובעזור בארץ הפלינו הבאירו ערים ערים
ועשו כמה קהלות כמרי לדחות כערים אשר הפך ה' היו כסדום ועמרים כעמורה · ולולי ה' הפאיר לנו שרידי חכמי דור הבשרים
היו בולעים נפלת ה' ובכתה נקלת ישראל הנשארה · כאמ"ל ·

ותהלה נפוד לראות מה היה מעיבם בא"י · כי אמונם האנשים אשר עלו לא"י מולבנים הבשרים אשר נמנאו בירושלם לאותו
ענין · הירחים את ה' הקדישים על דברו · אנשי לבב היו ולא נמנעו אחריהם · ולא יכלו להתאפק לבל התועבות אשר

ודיעה זו לא ידע מה טיבה של אמונה רבה זו · לכן חקר ודרש מאת אמ"ה ז"ל בבתנבל בארץ המזרח · ובבא בו ידע בבריבת ע
הארדים הקדשה · וביקש מאמנו להעמידו על האמת · והביבו דברים בבחוקים בטוב בעטאך מבל מקבל מקשן הייתי ולא נמתי לבי להבביע
הענק מאמנו · רק בשאר מאמנו רושם קל בזכרוני · בהודיעו אחיך קודם המרת ס"ק בעו דברים ונדולים אחרים · בגם הגאון בחבוד
המופלא כיון הדר יעקב סטרימר זצ"ל בבתה לבו אחרים (דהיימו האמין בס"ל יגאל את ישראל מתמת הבבן כי רבה היה
באותן הימים ר"ל בסבת תכ"ו · ואמר אל תתמה מכן בס ר"ע בעה בבן כוזיבא) אן לא הפיל מבל ענין מבידותו דבר · ואמנם אחר
בהמיר ס"ל כבורו בלא יעיל · ובבגר יפעאלי · לא רבה בזכיר עוד נמו כי הם לקלה · ובאר לו מאמונת ס"ל היא ע"א לארורה ·
ושעלאך רשע הכ"ל ומזיק בידיהם (לפי סיה בחזקת נמדן בכתו בו) לפיכך יעץ אמ"ה ז"ל להגאון הכ"ל · לבטל מעשי כת הדמה
ו המתבכרת ומרבי המאמה עוקדת ומנב מאריה ישראל הורסת ומעכרת · וכן עבה הגאון הנ"ל ורדכם והדבם מתנבם בארץ
פולין לא יכלו להעמיד רגל · ובאו אחרים אבכנו · ונלחו אחרים אבכנו · בס"ל עד הבה ק"ק אלטונא · ויהי
בהגיעם לאלטונא בירדם מן הענלה · אלמוקטוריהו עייהו ואדלה אכדעייהו אתו לבי אמ"ה ז"ל לה בולי אכיה · והגידו לו
לאמר שבסבילו טרמו ובא עד קלוס וקרדו אנין כל הארדה לידעם ערכו הגדול והפלינו בבקו בקונה גדולה והודיעוהו מגריים
לעדותו ולהסכמותו שמוהסבידעמיה שבתב לפולין ועשה להסהדפה על לא חיים בכבם לפ"דילכן באמלין לתתנקות לפכיו בכוכת
לבמים (ולאות הוכיח שלבם לפ"ק המקביל בס"ק לפמים ס. דוגה והתרעמו עניו קנת על סבתב מרורות עליהם לפולין אל הגאון
הכ"ל · וביאור מ"ם על ר"ק מלאן · ומלאך רע יעבה אמן · ויעבה אותם באותם · לא כך כתבתי · אלא ומלאך רע כהמין · עובה
אחריהם אמן · וסיו מלא תוכחות עב אודות אמונת ס"ק האדוה: כן אבי זכור מופי הבמועה מלאת ה"ז ל בילדות והאחר יצא מלבי
לא"כ עוד רי"ק בבתי כנסיות ודרש תוכחה בהתעוררות גדול ובכיה רבה · ועשה רושם אבל המון העם · אע"פ שבאמת לא היה
לאמן כמו ששמעתי מפה קדוש אמ"ה ז"ל · וסח לנו מס"ל אמ"ה ז"ל · הנה בכיל כמ"ו ר' העבדלי ע"ה בן ס"ו הקבם המופלם המופרסם ר' משה
ר' ליבם זצ"ל (סהיה עמוד המיוחי לק"ק אלטונא ובאר קציבי אבכבו בזמנו) שאל לאביו שיאמר לו אידומה בעיניו המוכיח הלו ומשיב
אותו דבר כאשר עם לבבו · ויאמר מה אומר לך בבילא ע"ה מבחי · וזה רי"ח לא נבד עבה דרשות של תוכחות בין האנשים · כי בס
לבית הבסים הלך והוציא ס"ת והביא עמו בחיקו לבית בבבת של בנים · ודרש בס דברי תוכחה לבבים · והיה הדבר זר ותמוה
לרבים · רק הטעו את המון לאמנם הכל לקדושה יתרה ורוח יתירה דאית ביה ודדמוין בפי בהפיה בקלקי מירדא · ובאמת היא
רשות רוח ומרה · דבר שלא בשעה בישראל עד כה · ואפי' בימי הבנביאים מוכיח ירמיהו ובכביהו היו בביאי ה' שלוחים לאנשים
ומוכיחה אל הבנים ואפי' נע"ל אחר מיתת יבה"ר באמר מכבדו ומספחות מבכחות לבד לכן עד"ז בלבד היה ראוי להתנדות לדעת
אעפ"כ לא עבדו בת הדברים ז"ל לאחות בידו דבר זה · ופי בהיו המון העם האנשים והנשים כרוכים אחריו · ומחזיקים אותו לאמת
אלקי · אולם דבר הוא את ס"ת שלא לנגון מיהה בידו אמ"ה ז"ל בבח הורוו ובור עליו בחרם (אע"פ בעדיין היה רך בשנים ולא
היה אב ד כי אם ר"ג בקלויז) ולא יעשה כן · ובמיע אביו ומעבד דבר זה · ואולי רי' כוונתו ומוסבתו טובה היתה לפי ערך הבמתו
הפתיחה ומעוט הבגתו · ומ"מ כבל ועשה טוב לעורר העם בתבונה מוכני הבביות והדמיות בהוריד · אך הסוף הוכיח על
בגהים שלא שלא היתה לעם מיים · לפיכן לא היה כופה להתקיים בקצור · בעו מהמון הב ומבוס והלבו לא"י והגיעו לבם אל גדול
אנשים ונשים ילדים · ורי"ק נבטר בירוש לעם תוך שלא ה יחיים לבביאתו מהה · וכל קולו נבונו מעליו והו"ל בארץ אותם · אחר מעשה
שבח לתועבתם אזרו לארץ מוראה: עב"ז הזקיקו בשם אתם לא הפילו מה מעלל הבהו הדרכם הקדה והוריעו ורע מירותם בארץ אמבנו
ומולין בכל המקומות אשר הגיעו לעם אלין בית אשר אין שם מעות לא יוכל לתקון · כי כל שולקנות מולאו קיא נוא ה' (נב"י) רוחות
ושלחו כמה נפשות לשחת בעקום שבבנו שוכות מעלים ההמוני בוגע בבראש בהוכחים ובכבתם ירדו כמה קציבים גדולים ונכבדי
מנבחים: כי בב"מ שאלה שבבועים מנוים: שם המאהבה מנויה כמו שבשמע להלן בס"ד · ובעזור בארץ הפלינו הבאירו ערים ערים
ועשו כמה קהלות כמרי לדחות כערים אשר הפך ה' היו כסדום ועמרים כעמורה · ולולי ה' הפאיר לנו שרידי חכמי דור הבשרים
היו בולעים נפלת ה' ובכתה נקלת ישראל הנשארה · כאמ"ל ·

ותהלה נפוד לראות מה היה מעיבם בא"י · כי אמונם האנשים אשר עלו לא"י מולבנים הבשרים אשר נמנאו בירושלם לאותו
ענין · הירחים את ה' הקדישים על דברו · אנשי לבב היו ולא נמנעו אחריהם · ולא יכלו להתאפק לבל התועבות אשר

עשו אלה החסידים הקדושים הבאים לארץ · (ושמעתי שהיה מלאך שר" עשה דמות בלמו של ש"ל שר" מעץ · והיו מחזיקים אותו בידיהם ומרקדים שמו בבית הכנסת ומאמרים לפניו דברי שירות ותושבחות · עליהם הכתוב אומר ותבואו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה) וכתבו לגאוני ד"א ולחכמי הדור בארשכנז מרש לאמר · ונילו אזכם כהתעוררות גדול להתחזק ולעמוד על עמדם · לבריח החכמה מדרך עמנו ולבער הרע מקרבנו · אך היו נריכים לעצות דבריהם בחפצי וכהנגע · לירחתם מהנחשים והעקרבים העמומים והרבים הסובבים אותם · כי על כן מלאו מיר נאמן מיוחד להודיע תוכן מעגין לבני הגולה · והחזיקו על ידיהם אדיריהם · ה"ה גדולי קיסר אלעזר באותו הזמן ·

וזה פתשגן הכתב

אשר כתבו שרידי ה' יחידי עם סגולה סק"ק ירושלם תוב"ב להגאונים של
ארבע ארצות ולחכמי גולה באשכנז ופולין

חשרירים אשר ה' קורא להם נבורי כח עושי דברו כפירים ולבאים · נדיקי יסודי עולם מיוסדי מזוקי ארץ בנאים · כרם חמד נטע מעשעים · מכמים מופלאים בכוח ה' באים · המאורות הגדולים רבנים מופלגים ונאיני ארץ · גודרי גדר ומוחדים בפרן · הנהו קטירי תבא דאורייתא מסקי שמעתא אליבא דהלכתא · מדיבין ובקיאין בספרא וספרי תוספתא ומתניתין ובריתא · בתורת ה' תורת משה אמת סיגים ונדרים · ומקרוקי סופרים וחזרים · מקייעים ומחזיקים תמיהים נשרים כזהר הרקיע מזה הדים · לעם ה' הורים ומורים · דרך ה' דרכי ישרים לכל יסנו לאור להוסיף אז לגרוע מאמונת תורתנו קדושתא · דבדיהם בגאלי אם ובלהבתא · בהבל פיהם נשרף עוף הפורח באויראתא · מגלי רזין ומאירתא · נהירין לחם מגלי דרקיע בכל העולמות אבי"ע דעתיקא · ה"ה הגאונים המאורות הגדולים הרבנים מופלגים היומנים על כסא הוראות הנני דת אמת כסאות לחשמל בישראל ראשי ישיבות ראשי ב"ד אשר אור תורתם ומרשת מאירים מוניכים על הארבע ארנות דיודינת

פולניא ואשר נפוצו שמה אחינו בני הגולה יגו' ·

בטרם כל נחלה פני אדון כל יגמיד ישמיד יתמיד כסא אור תורתם פארתם אבלה מעלה ומעלת השלות ישמרם ויגדלם לישון והמשפיע ישפיע עליהם מזיו כבוד שכינתו ואור תורתו תורת אמת ומני מולם יטע בתוכם יהיו כגפן פוריה יפרחו יפרח

ורבו פרי לנצח עד ביאת משיחנו ומקרן דוד ינמיח · אכי"ר ·

הביאו עבה עשו פלילה כי מעינו ככבור יהמו ולבנו מקיר יזעק כאולה כי קול נהי נשמע מגיון ניא מזיון מזות קשה כשאול קינה ודיעונה ועד עלה מוכן עדי עד יעשה דין בסוסים מקלקלו ובני פריצי עמו בשלו להעמיד חזון ונכשלו · כסל יכסלו בי כפילים יביא אולת · אים מכם נשפט את אים אויל ורגז ומחק ואין נחת · הוא הנעלם מעיני העדה והמת לשחת כיות זה כן אות זה להם מקרה אחתי כמו עיר הכדאת והנגע פורצת בקירות לב כסילים בבית מחקה ומסון ומועדים מוכים בנוס הרביעי נוס המחיצי ונו' כאשר בזמן שבית המקדש קיים כן עשה הילל · והנם אומרים עניו כי את קודש הנס מילל · מטה מטים הגמוקי נוס המחיצי ונו' בדרוזה מקו · נמולי מחלב ומוסדים עתקו נורו נוירה אדשה ולא מקפקו והילדי ממרים ומפיקו · מ"מ עד מפי עד מפי אשה בנוסח לפי מוראה המזוקי · מזקו דבריהם ונו' בנוסח יכזבו ומפתו כפיהם · מפיהם יגא מתק נעתקו הדברים ונשלחו לפני כבוד הרב המאור הגדול בסיא אלקי' יוסף על דגלו בן ק"ש וכן ק"ק פראג יצ"ו · ודי לצרה בשעתא אשר הזכירו מקצת הדברים המכוערים מלכד הדברים אשר לא היה אפשר להעלותם על הנייר בשעתקא הדבר ולא כאמור כי הדברים הנם מורידים ונא מעלים מקשו לערכין מרגלית לקלים · ראו כעריס ונכאבו ומסמים קמו מיודו סרים עברו בחלים · היו סרים כאילים · ע"כ תפוגו תורה מאמרתא קדישא דירושלים תוב"ב · כוסמים על מתי סעיפים אים מומשכת קבה רגון מוקל מוכלים · מומנו ותרנו בטבנו

לקול

לקול שפתינו מלליש · והנה כי כן דבר המולך לפני כל יודעי דת ודין יודעי העתים מכוונים מופלגים כמלאכי אלקים עולים · המה הנבורים אבשי הנס הגדולים · מקרי לב שמעו שמוע אליכו ותקי כפסיכם · ועתה אליכם המנה מוראת הכהנים מנוני מעמרת מקדש בתעות בני ישראל ונו' להבדיל בין קודש לחול וכן טמא לטהר ונו' · ישמעו וישימו על לב לתת כבוד לשמו הגדול יתברך ויתעלה לעד לנצח נצחים · כי בדבר המונע מזה לכבוד תורתו ה' דוסה ומוכהן כביאים וחזוים ודברי חז"ל · וכדי בזיון וקלון · בבר קדמו גאוני ארץ ה"ה הגאון מהר"ר שמואל אבוהב וחכמי ישיבתו ז"ל · ושמואל ובית דינו קיים ותקונתו הראתה · והרב המאור הגדול מוהרא"ר אלעזר קדישא בספרו שאלות ותשובות באר עשק כיתעשקו על דבר זה ויצא שבעם בשלום · ומי לנו גדול בחכמה ובמרין אשר לא ישים לבו לגזירת עירין · ואם המנהג ימנא אים אשר לבבו פונה היום ונו' · מוב על כל ב"ד יפה בישראל להכותם ולעמוד מן הדין לעשות סייג לתורה · לומר ליה בפילוגא דלא מבא דמא · מוא דרבנן דלית ליה אסותא אבוי אמר ר' שמעון לבן דמא · אמנם הדברים מקרוב באו לא בערוב אבותיהם אשר בכלו בבכליהם · באמרם חיים יוסף להם מלאך רע שבה אמן ספתו בשמים פיהם · ולשונם תהלך בארצלולי מעה בחירו עוד בפרקה ה"ה הרב המאור הגדול הגאון כמחורר פנחס משהחריף אב"ד דק"ק לבוב והגליל יצ"ו · מכוסתו בכוד כאשר שמעתו מפי מגידי אמת הוא פנחס בקבלתו · אשר קבל קנאת הנס ותורתו · בדין הוא שיטול שכרו שלום בריתו · אמנם עדיין לא ראה ולא שמע את המעשה אשר נעשה · עין ראתה ותעידה וכתוב יומר דברי אמת מכתב פתוחי חותם ביד גיר נאמן מוכיל כתבנא דכא · ה"ה המרומם התורני כמה"ר יחיאל מיכל יצו · ולשמוע אזן דאבה נפשנו וירדנו על הדברים אלו הסנהדרין אל · יעלו פתח תקוה לעמק עכור עזר ישראל · אלוהינו בתורה מסובלים בחמות אין סרן לא תהא סיעתנו וכו' אין יונאת לא תהא סיעתנו וכו' ואין נוחה וכו' · דמשנא לבלן מרלי דעתא דכולהו אתיבהו ביה ואל יקשה בעיניכם לאמר מדוע התעוררתם ואקרבו עד שפשט הנגע בקירות לב בני ישראל ובמון · כי לא מצאנו אדם להכיק רצונכו · והדברים הם ל' לי אפשר לבלאסעל פני הסלה ע"י ארבי ופרחי כי יש בהם כמה קשות וסכנות ובפרטות בחודיות הללו כאשר עיניהם יחזו מישרים והמשכיל יבין · אכן עתה אשר העיר ה' את רוח אים הקדוש התורני מהר"ר הכ"ל לילך בדרכי מנוחה זו לפשיב עברת הפשעים · לפסיר לב בני ישראל ומשכול ודברי שוטים · אמרנו סתום ומתום הדברים עד אשר יבא למקומו אפנו לפני נאוני ארץ · ושמה מזוק ומרץ · לגדור גדר ולעמוד בפרץ · לכן עתה נקשתנו פרוסה · לפני הרבנים מכוונים מופלגים נאוני ארץ יתנו מקום לדברי התורני מהר"ר הכ"ל כי נכונה בפיו · והוא אים כאמן רוח · יכסה דבר עד אשר יביא דבריו לפניהם ויעתר מהנה כי אי אפשר להאריך בחקוק שאורו · לקצר בדבר דשכיח היזקא · והמסכילים יבינו ומסכילו · להוציא מלבן של נדיקים · וכבר אמר מו"ל שלא להרבות מחלוקת ח"ו ושלא לעשות התורה כשתי תורות אשר הסכיסהקב"ה על ידיהם לילך אשר הרוח · ומב"ש להוסיף אז לגרוע ח"ו וק"ו בדבר המונע לאמונתנו ח"ו · ועתה נשלקו כתות כתות כאשר יגיד להם מוכיל כ"ו · כת המובלים המיאו לבם לדבר אחר ומכול יקבלו לתור אחר לבבם זו מיכות ומסך בקרבם רוח עוטים ויתעו בני ישראל מסתים ומדיחים מתיחי נאן קדשים ואין כח ידינו ומכנת פה עה"ק לדון אותם או לדון אותם בנירוטין כלתי עצת הגולים אשר בא"ל המה · ע"כ עליהם הדבר מוטל להבין ולהשכיל לתקן את אשר עותו אקלקלו להכריז ולהודיע בכל מקום אשר איתן מושב · בני ישראל שמה אז להבין אמרי אפר כמו ברזל ומופרת · ומלילה מלילה להזכיר המתוחים דבה על הספר הלו · רק מאתם יצא תורה ש"ם דת ודין תורתנו · לאשר אשר ישמעו כל העם ויוסרו בני ישראל לבל יסונו אחור מאמונתנו ותורתנו הקדושה תורת משה אמת · ומה כאריד הלא יתבר ויותר מסכנה יגיד להם מוכיל · כ"ו ה"ה התורני מהר"ר הכ"ל · ומקב"ה יפקוד אל עמים שפה ברורה יחד · לקרוא כולם בשם מיוחד · ויטו שכם אחד · לעבדו בלבב שלם בירא ומפחד · ואותנו יעשה גוי אחד · ומשה מקש מתן יגומו אים על דת לו וכפלו מפלתו כוית רעגן עד ביאת אלי ויגון · כ"ר המעתיקים לכבוד הקב"ה וכבוד תורתו בתחילת מודם לייר תסה"ל · נאם הנעיר יוסף בא"א מ"ו מהרא"נ זצ"ל · ונא' מעם בן לא"א נבי הירש ז"ל · ונא' עובדי' בלא"א מ"ו הרב המאור הגדול מהר"ר שכר בער זצ"ל ה"ה מתוסי פה סק"ק ירושלם תוב"ב · ונא' כמוס בן הגאון הגדול מהר"ר נרשון אשכנזי זצ"ל ונא' יהודא ליב בלא"א מהר"ר אלי' זצ"ל אים ליפסין · ונא' הקטן אברהם בלא"א מהו"ר שמואל נאסטיל זצ"ל ספרא סתם מקדישא קדישא דירושלים תוב"ב · ונא' הקטן משה בא"א הר"ר מרדכי זלה"ה מהעלמוניא · ונא' דוד בכ"ר מרדכי ז"ל מאוכין ונא' דוד מעכיל בה"ר שמעון ניגנבורג יצ"ו · ונא' משה מכתם מעכדיל בה"ר אלעזר מורף · לבהירקס מפראג

הוצאתם

הוה לן לאת כלות מנוף הכלב עם הדתיות הכ"ל כל ל"ו עם התוויים הזתיים כד"י יוש ולרלי" מהיומא כלתי על הדתוס
ת"ל ה' לאיר כד"י ליוכ"י עת לעשות לה' לפ"ק פה ק"ק קוסטנטינא כאם עובדים הכ"ל ומטולל ומשלח ועה"ק ירושלים תוב"ב

מכתב

גאוני קושטאנטינא לקיום ואישור מוסיף על דברי חסידי ירושלם תוב"ב הנ"ל

קול רנה וישועה באהלי צדיקים פנות נבלתי רוחות בני קדושים · נטעי נאמנים אל ה' נפשים · פרים אלופי רלתי בני ישראל
תורה ומצות ודעת נדושים · עיני עדה הוה ושוה הדרה בתי הנפש והלבשים · לוחשים בשפתותיהם תורה בכתיבתה
מסיבי הדקיים ושעשוים שביים ושלישים · החכמים הפלגים הרבנים המובהקים לריבי מתת ריבי מתיבתא אשר בערי אשכנז
ומולכיה י"עא ואחריהם כל ישרי לב ובל המוסקים עם הניכור לשם שמים יוי"ש ·

קול הלות הראשון שלום שלום לרחוק ולקרוב ימים ימריכו שנים ימריכו עד ד אזיל סוטקא ולתי מירת · קול הלות האחרון
אליהם אמים בקרא וקולנו אל בני אדם המעלה מושבו ומשוא אליהם אלקים · ידי עליכם ס ברכה · קול דברים אתם
מרוחים ובכמו מאזיכם עליה לבנכם בשמרת מזכות · שומות ובחמות מלך ביופי ומשיח אמת תמיכה · עינינו ירושלים הבמיה ודביר בתוכה בנוי
ומשוכלל מהדה ה' אלהינו · ישמע בערי יהודה · קול אתן וקול כלה קול ריחים ואור כר ולא נשיר בקולות קולות שמן ושמחה יוצא כה
תורה וקול זורה · קול תפלה קול תחנה לפני מזכן מעוכה פתאום יבא אל היכלו בא יבא ולא יאחר כנפשם וכנפש דורשי שלומם
המזמרים בקושטאנדינה שלהי אייר שנת עתה אן נוס יאמר ה' ושלום ·

אברהם קמחי · יהודה רוזאנים · אלי' אלפנדרי · המל"אך לבוש הבד"ים ודבר · מקר וכפירת מת"ין מהוניה אתי
עמוה מן הכלל וכפר בעיקר מי יתן ויהי' בזמן הבית כי מקול יסקל אי ירה יירה · ואתם הרי ישראל לא תאכו לו ולא תשמעו אליו אל
כל המקום אשר יבוא שמה שקן תפקנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא יכ"ל המדבר בנדקה · אליעזר ן' שאנגו

גם הלום רחינו מרוחות אותו רשע חיים מלאך · נבר כתעב ונאלה · מדבריהם של נדולי קוסט אכטינא הללו לנדנו מהוא מוסבות
מתפסר בתחבולותיו תולה קלא אילן בבנדו בנד כונדיסטפלי שקר ודיס לתלות קלקלתו באחרים · והמזיק רבים בחלקלקות
להתלות באלבות נדולות חכמים מופרסמים הכ"ל · כאילו ח"ו נם המה מבעלי בריתי הדשה וו · כן ארחות כל בוצע בצע רע · לשוס
בחרום קמו להכנל מכף רע · ווהי דרך שבבשה לפעים וכת אסטסית אחרה של ס"ל מר' בפחזיתם ובשקריהם תולין בוקי
מריקי בירחי ה' הכסרים · לפתות ולהטעות לב התמימים לאור שים להם רבים ונדולים חברים · הרוגים בכן אפי' על מוכת
לעבוד ע"ז לחמוד להם בורות נסברים · באחזן זה מודים בפשות יקרים אלף כי הלי לישנא ביטא אמ"ג דלקבוליה לא מבעלמיהם
מיבעי עמ"ל מדברי בעל משנה טוביה יו"ט אין להדר אחר האכשים נדולים הפתומים הלה שלמים סם אתנו · הלא ודאי לנבי
דהכי לית ביה מסנא) אחר כל זאת הבמות לא סרו · הפרשים האדמיים לא נעקרו · בארץ פולין ביחוד בימהו פאקוטיא נשארה
וכנגליל לנוב כפרשות בכה"מ בזאלקווא היו המתושבים לאנק קאדייבי וכת לילין דיליה הסמחים לאד ביכם המר ע"ב ומושים כל
תועבת ה' בסתר · נס קנתם היו טוחרי תורה · אבל אחזקים בם ל"ב מר' קשורים בו בכלב · כיון השוטה עשה ונאיידלב והדומים
ובקלו לכתות מהם מוקדים על התורה ואינן מקיימין אותה · עליהם הוא אומר ולרשע א"ל מה לך לספר חוקי ונו' וכל המזמור
ובוון רוחו לבת זו המשוקפת · ומהם מי ומי שמקיימין המצות מתנהנו לכות יסם בידיהם · ומובדים ע"ז בטהרה · משתפים ש"ם
זר"ל ידלמו אחרי הכל ויסכלו · מוזבים מי שאינו מאמין בהכלס · אין לו תשובה כפשת · ישבו לבדים לא אלוה אחדים
מוקריב לו · אל מהם מי ומי שהגיע לדיוטא התחתונה שבשאול ואבדון לא תשבעה · והפכו הקערה אל פיה עשו מומות ערבות
מעברות מזמת · וישמו להם מקום לא טובים ומשפטים כל ישיו בהם · נמוד וכאוף וחזק ידי מרעים והשבע לשקר · וכומשפטי הגויים
אשר סביבותיהם לא עשו · רק הולכים בשרירות לבם הרע דבחיה להו בהפקירא להשביע הקליפה וינרא דעבירה ע"י כך מושבים
להניח מקן שלא בזמנו · כל הקן הקין הקין מכאיב יגאה הכפירה · כן המעטה רשע ערה הודון אומר מי אדון ומי אים מדון
אחר כל אלה כלו הנפש הנפשעים אשר אין לו לפש · הוא נחמיא חוזא חיון שר"י המוסית ומודיע אחר לחזוק חדשה זו בלאם
ובסתר ומשוה תורה פלסתר · והכניה לדפוס ס' מלא רוח קדים עוזה מחיצות ש"ל מהרורה המחבורה בוכה מין לעשות מניכה בחלכות

כשמע שהלך לערי כולניא ואשכנז יע"ל לחבר חבורות · ולהקסיל קהלות · ויהיה להם לזרע · קול מעל לדקיע מוכרות ואוזרת עשה
יקשורת לשמרת · נדר לבנים מנדר לא ליסכי למוזאה רעותיה · ולא תעות עורה · קול שופר חזק מאד זמנורות התרועה תקע
בני אהרן תקעו הריעו בני אהרן הריעו בהזרוכא דולכא קדישא רבון כל עלמין כרשות בית דינו הנדק וכרשות כ"ד של מעלה
נחרמו בכח אלות וחרמות התורה שבתורת כהנים ושבמשנה תורה אל כל המקום אשר יבוא שמה האים הוה ונב"י באר"ם חיים
ונאנר ידבר דרושים של דופי ודבר הטמאה לרבים הרשע ירשיעהו מעליהם לא יתנו לו מכיה בקרקע רגוס יתנו אותו באבני
מיטא כו אזנא ומרוזרא · קול עמת נבורה רחוכא ליטזבן לאשה בא לא תעות על מסלקים כי כל העדה שמעו מופי הנבורה אבני ולא יהיה
לך · ואם הי' מעיר ומכים מהמשפחה כל אשר בו רוח חיים הלא בבני כוש חיים שמעו מסר חיים ומוטים מקלקלו ורבנה בם כל הלה
הללו בעלי מלחמה קול אומר קרא השמרו ברוחכם כי יפלק הטם לפנים ח"ו ולא יגיעו הדברים לאבי המלכים יוכנו בחמין ובשוברין
ותמו עיניכם בבירה · קול כנסים שיא לשם שמים מזהירין לנזהרים שלא יכשלו בבני אדם שאינם מהתבים לתת בידם הכידה
ונסכידה לרבים כי לשנאתם הם דורשים דרך לקיבה אחרה תורה · קול בכפי הזיות שלחי דרשונא שלחי עיר הקודש כי יזרח
שמש בנבולכם קודש · אליהם תשניבו בעין חולה ומכיכא ליהם תתבונו לפני ה' יהיה סתרה · קול ה' נכח קול ה'
בהדר נשמע בתבער בזמרות מזכות · שומות ובחמות מלך ביופי ומשיח אמת תמיכה · עינינו ירושלים הבמיה ודביר בתוכה בנוי
ומשוכלל מהדה ה' אלהינו · ישמע בערי יהודה · קול אתן וקול כלה קול ריחים ואור כר ולא נשיר בקולות קולות שמן ושמחה יוצא כה
תורה וקול זורה · קול תפלה קול תחנה לפני מזכן מעוכה פתאום יבא אל היכלו בא יבא ולא יאחר כנפשם וכנפש דורשי שלומם
המזמרים בקושטאנדינה שלהי אייר שנת עתה אן נוס יאמר ה' ושלום ·

אברהם קמחי · יהודה רוזאנים · אלי' אלפנדרי · המל"אך לבוש הבד"ים ודבר · מקר וכפירת מת"ין מהוניה אתי
עמוה מן הכלל וכפר בעיקר מי יתן ויהי' בזמן הבית כי מקול יסקל אי ירה יירה · ואתם הרי ישראל לא תאכו לו ולא תשמעו אליו אל
כל המקום אשר יבוא שמה שקן תפקנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא יכ"ל המדבר בנדקה · אליעזר ן' שאנגו

גם הלום רחינו מרוחות אותו רשע חיים מלאח · נבר כתעב ונאלה · מדבריהם של נדולי קוסט אכטינא הללו לנדנו מהוא מוסבות
מתפסר בתחבולותיו תולה קלא אילן בבנדו בנד כונדיסטפלי שקר ודיס לתלות קלקלתו באחרים · והמזיק רבים בחלקלקות
להתלות באלבות נדולות חכמים מופרסמים הכ"ל · כאילו ח"ו נם המה מבעלי בריתי הדשה וו · כן ארחות כל בוצע בצע רע · לשוס
בחרום קמו להכנל מכף רע · ווהי דרך שבבשה לפעים וכת אסטסית אחרה של ס"ל מר' בפחזיתם ובשקריהם תולין בוקי
מריקי בירחי ה' הכסרים · לפתות ולהטעות לב התמימים לאור שים להם רבים ונדולים חברים · הרוגים בכן אפי' על מוכת
לעבוד ע"ז לחמוד להם בורות נסברים · באחזן זה מודים בפשות יקרים אלף כי הלי לישנא ביטא אמ"ג דלקבוליה לא מבעלמיהם
מיבעי עמ"ל מדברי בעל משנה טוביה יו"ט אין להדר אחר האכשים נדולים הפתומים הלה שלמים סם אתנו · הלא ודאי לנבי
דהכי לית ביה מסנא) אחר כל זאת הבמות לא סרו · הפרשים האדמיים לא נעקרו · בארץ פולין ביחוד בימהו פאקוטיא נשארה
וכנגליל לנוב כפרשות בכה"מ בזאלקווא היו המתושבים לאנק קאדייבי וכת לילין דיליה הסמחים לאד ביכם המר ע"ב ומושים כל
תועבת ה' בסתר · נס קנתם היו טוחרי תורה · אבל אחזקים בם ל"ב מר' קשורים בו בכלב · כיון השוטה עשה ונאיידלב והדומים
ובקלו לכתות מהם מוקדים על התורה ואינן מקיימין אותה · עליהם הוא אומר ולרשע א"ל מה לך לספר חוקי ונו' וכל המזמור
ובוון רוחו לבת זו המשוקפת · ומהם מי ומי שמקיימין המצות מתנהנו לכות יסם בידיהם · ומובדים ע"ז בטהרה · משתפים ש"ם
זר"ל ידלמו אחרי הכל ויסכלו · מוזבים מי שאינו מאמין בהכלס · אין לו תשובה כפשת · ישבו לבדים לא אלוה אחדים
מוקריב לו · אל מהם מי ומי שהגיע לדיוטא התחתונה שבשאול ואבדון לא תשבעה · והפכו הקערה אל פיה עשו מומות ערבות
מעברות מזמת · וישמו להם מקום לא טובים ומשפטים כל ישיו בהם · נמוד וכאוף וחזק ידי מרעים והשבע לשקר · וכומשפטי הגויים
אשר סביבותיהם לא עשו · רק הולכים בשרירות לבם הרע דבחיה להו בהפקירא להשביע הקליפה וינרא דעבירה ע"י כך מושבים
להניח מקן שלא בזמנו · כל הקן הקין הקין מכאיב יגאה הכפירה · כן המעטה רשע ערה הודון אומר מי אדון ומי אים מדון
אחר כל אלה כלו הנפש הנפשעים אשר אין לו לפש · הוא נחמיא חוזא חיון שר"י המוסית ומודיע אחר לחזוק חדשה זו בלאם
ובסתר ומשוה תורה פלסתר · והכניה לדפוס ס' מלא רוח קדים עוזה מחיצות ש"ל מהרורה המחבורה בוכה מין לעשות מניכה בחלכות

מים · ובכליו הכלים קרירות וחיון שר״י שיסלותו תפל לשקר עושים רעים· לאחבי שיש טהור לאוריים מים ובזנים שתופיסם בשמים· כשם לאל מעשל כפרו בעי·קר כשנה הרלאזנה לנמרי· ויתן כל כבוד העבודה לשכה שביה· והרלאזנה הסירה מנבירה וכתב שהעובדה לבוכר לתוכו גם לאיה לאלוהות הרבה קשר קשר על ה׳ כדברי תפלות הכבלות· אוי לעיניים שכך רואות וידעו דעות ותבילנה אזנים ישמעו· סוף דבר נראה בבירור שסוא מכת המנשיים יומם· כתבו כבוד ה׳ לאחר ותבלתו לפסילים· והוי יודע כי מה שמכנה אותו בכל· מלבא קדישא וא״י· כוונתו ולבו לפסלו לא״ל אחור שר״י· שסוא ודאי אלוק של האחרים השמים הכלים הבאמיים לא״ל דווו איון וכל כת רוזין שידין יהודאין שבשבו בחבלי הסוא לאחריהם לא ידעו את ה׳· הנמשים את עין פסלם כיוסו יהיו עושיו כל אשר בו שם בו· יה בעלה עבשיו כלי מס ספק בתולם (וזה לא ידעו ולא הבינו כל כך הבריים הראשונים הבלתיים עם אותו כשם תר״ו· וכן יה שאחרים בה קדוש אותם ם· ומשוקן דברשו ולא זרים תפיל (וכן כ״פ שנור בפיו תלת אוי״רה מנוקדת· ר״ל לאדוניו מלכנו יר״ה· בסוא ומשיב שלם ם שקיק· ומלך ם״ג שר״י) והנה זה הבל לא לבד שסאיון בסוא כעבה אלא שבכנס לתנר עם כלל יהודות וכתן דברים כדפוס נלוי לעיני הבמים· והעו אים רשע בפיו לכתוב על ספר שהוא מכיר אותות אלהות· ורוזו דיבר בו· ובסוים בכל ומלוין בלאמנתו יפיה חיי עולם· אפי׳ יסיה רשע· ומסלתי תאמין· כנלנו לנגע יאבד· ואפי׳ הוא נדיק נחר ומקיים כל התורה· חיא סניב בפתיחת ספר מירש שקרא מסמנתא דבולא שמייב אדם להסתכל בד״ר שאחרו מכמים שראוי לו אלא בא לעולם· ומירש הוא מבא בפיים אל ועם· כ״אי כמונת ה נבא לבנא המסתכל שאין קץ לבבו וכל עמוקתיו מחולים· וסרי הוא כתי· ומהור מכל כתם זולת· כמו שסיה קודם שבא לעולם· כנגד מה שפירשו מכמים ז״ל עניים בכמה אותות מהלוות ומהדרשים בכלל· הבשעה מוכנא כזו· הוא מביב לו יד בשער ספר מבדון בו· לחור שאם אסרו חז״ל ללמוד תורה מרב שאינו הגון· לא לאחרו אלא בדיבי מו״ם· משא״כ סתרי תורה ומודות שאומה· רשאין ללמוד מכל אדם אפי׳ מרשע· ובוו פיו הבשילו מיד תפלת פיהו סבלות ולאחרית פיהו הילות רשע· ובודאי היה נריך לזאת הסנעה· להנדיק נפשו המעומאה שקבל סתרי קודותיו מעקור משפת ם״ל ושון כרפשיהוא מוכיר שון לסתפש· עוד הביא אחור זה לדבוס ס׳ קטן קראו רזא דיחודא· וכתב בו בסוד היחוד דרך מיר שנבים· וה לשון הסרוח לא באלהא יותנליתא בפוס לל אנשא· רבה להראות מבתו לזוכה חבוקתו· על דרך ומר יוכי דלא פסק מפומיה· ודיימו לא בעלא מאתריעא (היא מתנליתא באחרוי) ר״ל היפה מאתריעה· ואין להאריך עוד מתוענ זה המסורסם· שכבר כדפסו על אודותיו כמה אגרות מתגרות ברשע זה· וכעדי ולאמה לה· ובבר פוסעים· גם מכמי לוכדים ולינורנה מלאו ידיהם לה· ובכרו עליו כתרבנולים של בית בוקיא להכות הרשע מכורות פסע תמרוק ברע עד אשר יצא מאפו ויהיה להם לזרא לכל מקו ומקפדיו בזרוע רמה בתפסוכות זכודון הפדלבם לשמה אוהב להתבכל לאדות· פני הלדון· פתייס עבות על ריב לא להם בהלאות· גם כא ידיהם לוה לי עליהו אבד כלא· בלא כמים אדירים בתקבולות ותלולות גדולות ונפלאות מהם והעלו הרם כידם להנדיק רשע· נבר נתעב ונלא· כי כל מכמי גדולי ישראל ומומרב דבו הם של מין ומומבדו לשרפה כתבו את הלים הזה אר״ירי נבר לא ינלא· ובבר הכל מבואר בס׳ הכ״ל שבתפרסמו בישראל ובביב רק כתבי נאוני ירושלם עיר הקודש תוב״ב· קוסטנטינא ולומירי המעידים על מעשיו המובערים של מתו רשע ערוס· שהיה ביד בפיו· ובקולמוסו· כי מלבד שהטעה ורמה כשרים· אשר לא הכיתו דרכיו עוד עשה בזדון· והדעים באה הסכמות מוויפות המעידים עליו ועל ספרו· מה שלא היה ולא נברא· כמ״ש באורך בס׳ מלאמה· לה· יובנה מאכי באותן הימים שאירע מעשה בכל זה מלא תי ידי לה׳ לכתוב על ספר זכרון מקרה הכסיל הרע הלו· לא מנבתי לתת פרי עטי לאחר· רק שלא לעורר שבאה גם קבלה שבבר אבדה· לא רציתי להעלותו בדפוס הבה· שאין בוכתנו כי אם לזכות הרבים· לסקל המסלה לסלק הת״ל ולהסיר המכשלה מבני בריה לעוררם ולהוכירם שיעמדו על המשמר ויקנו מוסר· ועבה· לראות את הבולל והמזקנה· שלא לתת יד לבוטעים שלהוסר מן הנבוטים הגרועים· ולא יאמינו בם כי שבע תועבות בלבם· לכן הביא הבכרה לסעלות דקבוניות בזכרונם לגלות קלונם לשרם אחריהם לאחרן הדורים· ולבאר אין בכשלו בסם רבים כי לא נשמרו מן הארץ ביפיות אשר מתקת לאדם· רבים שתו מים המאחרים ליאמ כדי להכעיל רבים לא יאמינו ולא יאמינו ולא נעלמו שם שמים מתקלל· זה הרשע היה סבה לבמה תקלות גדולות אשר עד עתה לא הסרנו מהם· כמ״ל· לפיכך בעל כרחנו הוכרכנו להודיע עניבו של עובר זה וקורותיו בקצרה· והרוצה לעיין בס׳ הכ״ל לזכיונא בהם הנד נחם תוכחת מגולה וכוח ד״ן וכפ״תלי· יוכל הכל· מבואר באחוכה:

כתב רבני גאוני עה״ק ירושלים הוב׳ במשנת תס״ח לפ״ק

גדול השלום לעליונים· יאמר קדוש ידבר שלום עליהם ועל ודעם ויתענגו על רוב שלום נר״ו· קול האות לקול הבשורה הנה כאה כי עלה הפורן מופרין פרנה לאמנה קדססוה הנקלה והנתעב עיי״ל חיון לא קיים הא גופא קשיא קבה לו פס ויבר לו יד כיד ישות הטומאה כי ביד כפיו עוסק ומודיע מורה היתירא וכתר תורה ופרים סודרא כאתרא דלא ידעין ליה אילי אקווי דהוא בגיעא ומעלי· ולית כיה אד לטב כי כלו מר ורוח הטומאה מעונן ומנסה ומכסף ומין בכפי עצמו וספריה כלן מידע ידיע כישותיה דהיא בגרא קיוא כיבא והסוא אמנוטא דלית כיה מעמא· ובהיותו באלן מנרים וכביבותיה אבלאי בהתתיה זייבכא בזייבכותיה ולא אהבי ליה טיטותיה וכל מעשיו מעבי כפפים ועוקר הסדים· מרוכה כגדים ונבד עדים דסרי ריסייהו פגול הוא לא ירבה סורה טמא קרוא לו מסוס פגיו פגוס בכנס בכנס פגוס יוכא בכל ירבה וכל יאבא ויבר באלן מעקרו ולא מבא מקום יכילנו יחיים אקדים באלנות האל מכל נלנלין הבראין עמו· ואי לזאת יפרד לבבנו בשמעבו כי כבר מבאה ידו בוחבה קדסם לפתות אנשים ויהיו מזוזיקין כידו שתו אים עדיו בתתן דמי״ם ולהזניה כלי לעשהו ספר כתב שטעון שריפה ובשרף עמו ומבא לו עוד כבא ומאוכות מוסן עצמו ואקרים עמו לעלות בגליל השלינן והלנו בני אדם העולים מובסקסייהו בעצמו ויתבו את הילד בזוכה והילדה מכרו כיין יין עבוסיסאר עבבייהו עבבי ראש אשכלות מרורות· וכשפטעבו הבהבא בר יגר הרע הלזה בגליל לבבנו קראת ה׳ נבאות ויקדבו הדבר בגזרת עירין עם האנשים המוסכין עמו לעמוד אנלו· לפרוס עומנו ולא יוסיבו עוד לראות בכי רבע ויבוגו להליהם ונזרבו אומר להאביר רוח הטועאה מן הארץ ההיא· ע״כ עתה נאנו אליכם אישים להוד עבבם מרבת אדם הבליעל הזה כי מיקהוא ואפיקורוס ומוכר אבר· ואכור להחזיק בידו: באלה אמרו מורידין ולא מעלין· וראוי לקונדרו בחיים עליו תרבה אשבה וסבר כתב ישרף בתו אש· ומוגה על כל אים יהודי לשרש אחריו בע״ז עצמה· והנה לאיל״תר מבבא הדריפה והקבירה בוחבה קדסם לבל מוס אים יהיה מולה בסלוחו בסוס מוקים ויכרסמו לעיני כל העם את כל האיור· ובכאם יהיה נקי לעולם יעלו חסידים יבבעון טוב בכפסם הקבנה החבמה והקבידה ובפס הסותיים כה עיר הקודש ירושלים תוב״ב נסיר כי דבר ה׳ בזה ובו׳· סנת התם״ם והיה זה שלום· כל הקרב הקרב לעמוע בלאודים היונא מן הסמא ומעקר הבדים הדמיין יתעבר ובתיה נולי והיו לבדים· מבר הוא לאים מסחית כעל מרדים· ומקה ה׳ את בחו מקרב ישראל זרע ידידים· ומוחב לנו יבכן בעו לתת לו מהלכים בין העומדים· כאם כעמק בנוקי· יהוא הנעיר אברהם יצחקי יהוכף קונקי שבשון גומץ פאטו יהודא הכהן·

עד כאן הגיע טופס הכתב הנח מע״ה ירושלים תוב״ב עם מתיות רבני ת״י ה׳ ישמרם הכ״ז ועל דבר אחת מתיבו שמותיכו פה לזוחיר י״ו אסון תע״ד לפק ישראל בכמוהר״ר חיים בנבנשתי · בגימין הלוי · יעקב בן נעים ·

כתב ראשון של רבני גאוני ק״ק אזמיר יע״א שהם שלחו הכתב הנ״ל בשנת תע״ז לפ״ק:

קול האות הראשון נדברה נא שלום שלום רב כושפט לאוהבי שם תפארת רוש כת״ר כי רבה היא וקול האות האחרון להודיע כי האיר אל עבר פניכו כתבי הקדש מכתב יד אנבעות ירבם על אודות הספר המתוענ והמזוהם אשר בדה מלבו המינ האפיקורס מייה מי״ון· ומעלליו הרעים כי הלך מבכים אחר עצתו מהאמונה הבנוזבת בל ב״ל מודה· והבאים אחריו אמ״ק יח״ש וזעמיה· כי כבר כתוזדע להם זה יחזם מעבא המה אשר אודנו כנבר אלינו ועברנו שם ע״ז מאדנו· כאשר נמעו שמים כלם· כי ת״ל הן היום אינו נשוע בחבונו זה· ומהאיכים המאמינים באלו האמונות הבוזבות· שאם נפמע אינה ריוו בשם עוסקים באלו האמונות אנו עונים אותם כראוי· ולהיות נבעת הנביא לידנו כתבי ידם והנעבה נאוזה כי דרך אמיה בלב יש· לא יכולנו להאריך כראוי כאשר עם לבבינו· אבל בקיצור כמרן ידיע להוי לאב״ת כי בקרב ימים מועטים עוד מזון נעמוד ליפין עוזם· להעביר גלולים מן הארץ· ולא זו בלבד אלא בכל ערי ישראל הנעורסמות ביבם נכינו והם יחתמו בגזרות וכדוים לבל ירבה ובל יחנא הספר הזה ויהיה נדון בשריפה כספרי המיכים לבער הגלל עד תומו· ואם אקרי דאות כתבנו זה יוסיפו בני עולה להחזיק בעומאתם לסייע לדברי עבירה כזאת· אנחנו וכל ערי ישראל הנופרסמות הקרובות והרחוקות נאלן קמים לטורדם מן העולם:

ח א בכל

בכל מחלי רדיכות בחרמות ולדויים וקללת ה׳ כנופש ובמיומם להיותם כלוכים בעיר הכרחת ונלאו מלחמת מדת אלה כי זה מיום
אשר בא פה זה חיין כיפא עירכו וחסכ מחסכות לפסית ולהדים ונגלה קלונו בקהל ונרכנוהו מהעיר כדרכו בכל עיר ועיר מדינה
ומדינה אשר פס הנן ונלא זו בלבד כי נס בחותו פרק הגיע לכו כתב דפלחו מתם מע״ה ירושלים תוכ״ב • מזדיעים מאשר נלא כל
אשר שנקהזיותיו וחרפת ויוסיו והחרמוהו כאשר ירחו כופס הכתב הנא מתיין ועל הפאלה אשר בלו מחתנו לרעת ארץ מולדתו
כי הוא מת אחר ענמו היותו מנליל העליון יקר דבר האים הזה כי אינו אלא מכוונה מאלהי״ כי פסנלב ופסבתנדל וברחכמשם עם
הגויה שפחה כנורע שהיתה שפחת אברהם מולינאוביו׳ ש״ק לקח לו שני סוסים ונגב את השפחה וברח לו ושני
בנין של מוליגא רדפו אחריו והשיגו אותו וכאלה רבות עמו עשה אלה כל מקום אשרדרך בקרנלו כלל הדבר כנשוד
הדרך ״ת מועלת רכותם יסיו בעוקים כי ה׳ יצם לכסונם אכתנו כפתבל בכל מנו ותנגמות לעקר ע״ז מן השלם ובכן אתסנם
אתסחוקו והיו לבכי מיל אל תח תו ואל תערנו ופכיהם אלה מסטופם הכתב הנא מיפס יודיעוה ויפרסמוה לרבים לבקש
מיכים עורות לבל יכשלו ברשת זו שמן הרועה האויל המין האפיקורוס יע״ש נלא יאכנה ה׳ סלוח לו כי כדתיו רעיה על ענא מבי
לנגדא סמיה • ובכן קולנו אל ה׳ בתפלה ובתחנה המוטים מקלקלותם יוליכם ה׳ את פועלי און • ושלום על ישראל ועל רבנן ועל
כל העם המעמידים דגל התורה וכפא כבודם בכון מעתה ועד עולם • כה דברי כאמני אהבתם ודתם דורשי שלומם ומעוכתם כל
הימים בלב תמים הקומתים פה לאמיר יע״ח • לסדר על פני כל אחיו ופל • סבת לתקון דע״ת כל עמי הארץ כי ה׳ הוא האלהים
לפ״ק ישראל בכמוהר״ר חיים בנבנשתי • כנימין הלוי • יעקב בן געים •

ואלה הכתבים אשר כתבו והדפיסו גדולי קוסטנטינא על אודות התועב חיון שד״י כשעלה באשו בשנת תער״ל
ותעל צחנת ספרו. כקוץ מבאיב וכלון ממאיר לבית ישראל

לעיני כל ישראל

כתב רבני ק״ק קוסטנטינא יע״א שבא ברפום יונה המחוקק שם:

קול רנה וישועה באהלי צדיקים רוחמי שדי קדושים אלופי בני ישראל יתורה ומצות ודעת קדושים. קול ברוך יוצרים ושוסקים
בנויים של עולם עזהירים כבוכבים בהגם מעמקי אנקים ואכסים. קול מלאכים תורה כנתיבתה מסיני. עיני העדה ויוה
ונדרה בתי הכנסת. קול בכסיה שביא לפס שמים הוה הגבורים אשר ומעולם החכמים השלמים הדיינים העמוניים הרבנים
המוכהקים אשר בעיר המהוללה לוסטרדם יע״ח. ושריה וכהניה כרנסיה נביריה ומהנינה אחרכלים ונזכרים יאריכו ימים
ושנים. דשנים ורעננים. כאשר הנמים הדשים יאכ״ר:

קול האות הראשון יאחר שלוש לירחי ה׳ ולחומשני שמו המוסרתים אותו בלב שלם ומיחדים את שמו אחדות נמורה אחדות
פשוטה שהוא ראשון בלי ראשית ואחרון בלי תכלית. לו אנחנו עבדים. לו אנחנו מתפללים. לו אנחנו משתחוים אנחנו
ליה ולית שיכמו הוא האל הגדול הגבור והנורא:

קול האות האחרון כל הסמוע יאחזמו רעד תסור מערת בסרו ובעשה חידודין חידודין. רבו הנוטפים על הזוחלים מיתין
הקורא ועביד טיף טיף עדיין לא הטהרנו מעטן פעור כעבו פיהם הבעים. באמונה כוונת זו אמונה נבי נבור מודא אשר
מאז מקדם אבדה כמה נכנעות מישראל כי נגזרו מארץ חיים. ואחריו קם כמוהו לרעה תפתיו יכל קוח זה קרדוז יע״ש וסיעתו
בלי האות אשר בלבלו את העולם בחלוות והבלים ואותיות פורקות ואחרת שפתם אחרש״תה וסע״רה. קול המוכה של רוע״ו
מנהמות ביומה ואת הרעשה שהחריבה עיר ואם בישראל היה מלוכיקי יע״ח ותהי עומתם על עמוותם על שלח חסוריגל כבוד קונם
ושלח ברשת נכנסו לפרדם לדרוש המוכלה ובמוכוסה מהם דברים שהקבשנו של עולם כל מתוס וכל מגלם ויאמרו מיה מים קנאו
בנעיות בשפתם נעות וילכו הלוך ודבר להתינב על ה׳ ויכוח נם השטן בתוכם להטרידם מן העולם הקדיש תבשלם ברבים

מלנו את התורה באולת הטורה • עברו עבירות חמורות ויחלסו את הקקים ואת התורות החליפו נשותיהם זה עם זה באו על
נערה המאורסה בסהיה ובם נמצא הבא על אחותו ועל אמו והכל היהתקון גדול לנפשותם עוד הבר כנבלם כן יאכנה
כל אויבי ה׳ תחלתסנכזבה והכפכו פניהם כסולי קדירה קול מעוה הנה כאה בן המעה פרק הודון אים רע מעלים ובליעל מסורה
מקש יבא בעו מוכיח עליו בכס חיי״ח איין יקרא לעונו לבון אבעה מכתותיו מפתי מלקות להאמין בפכיות יוסף יסרד והיה
לפיטיות ככל הנוים ערני לב מע״ח • קול יללת הרועים ור כי אתריה מוחי כבחוכיה בייא כייא אבדה האיוכה מ״ו ומעדת ישראל
כסכר כתב אים ריש ומדון חד אין״ן אבר בדה מבנו הנה אחרו אחרש ברזל בתתו פיסוח ונבול לאלקינו ועוד כפירות אחרות
אכל זה יוריס כאבנע בהותו ברק באותו ומוקוס באותה בורה • לא בתקוס אחד ולא בפני מקומות מוניכו מדבר על ה׳ כרה • אלא
בבמס מקומות וכל כן לזה אלא כדי לנאת ידי הכריות להודיע לבני האדם סלא נדו דבדים מלכם מ״ו ומשבאה מקלקלת הבורה
קול מעקרן ומנדף מעמיע ואומר בכפרו האתוענ ספר בכתבו מין • זו״ל לא תוכל לה׳ מות נמה ברא הענוס עכביו לא קודם
שיעת מכיתהוה ברחם וכו • עברא לבמיה דהאי נברא האוריב עולמות בדבדיו והמאתר יסוד גדול מיסודי התורה פהוא ראבון
בני ראשית כאשר לוד ומס מפי הגבורה • קול כסיל נרוב דבריס כזבב סובב הולן הרוח בהקדמותו לבפרו דרשות של דוכי ביוכב
כב המסתבל כל דבריס שעובות ותתכפרים • והו כי׳ כאינו לא כא נעוגם • כלומר נמתו תהיה זכה ובדה כאילו לא באה לעולם
ולא מבאה כבל • ראו ורחו איך זה מרחה פניס בתורה • אלא כהלכה • ומה יענה נוי על הבריתא • מבנו מכמיס בלבון המבנה יכול
ישאל אדם מה לתיתלה וכו׳ ת״ל מקנה הפיס וכו׳ אין זה כי אם מינות • מים בו אנוח לו אלא נברא • קול דפרין ואים מוח ספתים
זה המדבר מסיק לאמר טוכים הבנים תרי מונו תלתא • תדע מברי אבדי האדם עבוין כסילום ונייר כל האבדים מנף רגל ובר
דאם הבל כסילום • ופוק דבריו הרי לן ראיה מכל הדבריס מתיבים בלבה מבפה • ובל מאן דלא אמר דהכי הוא • לאו מובני ישראל
הוא וכו׳ • הכיעו ובהו עד היכן הגיע הבעו להכיאה ראיות לאמין בסיום • ישרת ה׳ כל בכתי מלכות לפון מדברת גדולות ותהי
לו מחרה • קול הפירים תקת הסיר אתו בדומין לו מכתבי עמל כתבו מיקת חוני״ן פיחת דקלי״ם הרס לא מתוחרה • אויבים הוא
דאפקום ויתעלו על ה׳ דבריס לא כן • ועל עבדיו הבדו אין ומריה בקשו עוד וסיעב לפקריהם עם״ י הדמ״ם והרב בעל תי״ע ז״ל
על מובנת כל המסתבל כל דבריס • הנה בא מראות עיניהם מהבכיל נבותם לא ידעו ולא יבינו כי׳ הדבריס הנו״ל ולא ה׳ כל אבר
מלך לו ה׳ בבינה • ירחה בעיניו ובבני יבין כי לא מסבנות יהם מסבנותם • ולא דרכיהם דרכם • בכל דברי הרבנים הנו״ל ז״ל על
אדני כו הם נעו דברי אמת דבריס המוכקים וכל מיתם דברי תורה יקול ה׳ אלהי מתהלן בנן להתעבע עם הנדיקים מהורי
זכים ובריס הבדיס אל דברו להכיל לבותם נהמעידם עם דברי האמת על הבורה ועל העבודה • לא כהדין חוי״ח ביבא אבי
אבות הם ומחה טמא מת זב ובעל קרי ומונרע שבבעון על הבכאה ובאמה לדלאמה פבע לו את הרגל ובא בעה״ק ירושלים תוכ״ב
ומס בנלה קלונו יע״ש • יבנו ב״ד על הדבר ובנמר דימו לבותם • ובד מה הבעיבורי בתתוהו לאלי נברא • וחוי״ח ינא מבתקא של
ירושבים ולן לו לעיר בכס • ומס כבף והבית והדיח את ינראלי • ולא הרוה את נמהלנו בד בהבדיר בבעה מיבי זכור על העין בא לא
לעיד לחזיר ומס עבר עבירות חמורות והעבור לאבדים עמו נה על נן מקרא נמו אוי״ח איין״ן אלא על בכרן נדר ובל עולם תר״ר
מכל יוויו היה בעבירה • קול מיה תפארת לפוסיה ורייזין מוקדיין נוות להכיר המבלות • הראשון אדם המעלה נודע בבעבים
אבור הרועים הרב המובהק כמהור״ר אבי אבי הרב״ר יוסף נר״ו • והבי הבכם הבלם הדיין המוזיין הדב הכולל כמהו״ר יהודא בריאל
נר״ו • כאור בוקר יזרח בשמ • ודבוות יהון בלאים וכן רבים אים מוקמו בקבאותם קבאת ה נבאות עתקו נם אזרו מיל לערבס
את הרבע ואת בבירתו • קול התור נבנע בארצנו התייר הנדול כהנא רבא הרב המובהק בהו״ר נפתלי הכהן נר״ו קרי
ביל וכן אור לבון אחרין קהל עדת ינראל ירחי אלקים רחקו ומעל האי חויא ביבא אלא תכוו בנקלתו כי ביד בפיו • מריס ה״ח
עלהאי חויא נברא רבא הוא דין בלי רויא דאוריתא ובתר בתבאה לפניו מהבריך את המרכבה לחדר אלו והוא יוסף מדובב ביום ע״ב
מר בכים וכי דבר עם הבכיבה • בוב אמר מהבריך • אח״ם עם המרכבה אלו והיו כולם מבדים בעופים לבניו וכם בעבנו עבר
בכות לו ומאליהו ז״ל נולא לו הגדת ובהיה בידו כח להחיות מתים אלא מיתיבת ח״ל נורחת לו בלא לעבות דבר • מבן הבה מומבב
בבני הבכיבה ובהבה רבות פמו אלו הרב הכ״ל בבמעו את הדברים האלה הרחיקו מעל״ו • ואח״כ ראה קוייע א׳ אשר כתב המעוא
הנו׳ ובתוכה ניירים ואותיות מנרוכי שמות המוראה הדור אתם ראו הדיקוי״ח שמה רבע תם רוש אשר נשאו לבו לדבר דברים
כאלו

בלילה בנחוב וכזו היאמנו דברים זאת מותר לקרות בספרו כ"ש וק"ו שכל זה שכתב. בספרו: לעני הכל הוא בפיוטות ומיוחות אינו
כריב ומילוהי כדיבן ליטריקיה מויא דרבנן דלית ליה אסותא ומיזיתא בחסברה · קול בתיקה העברים ושרים לתפנא שורו ומוא
שרים מעשה מגן הרינו לאים הבליעל סב"ל בפשו לא מי"ה וכבר מלתיה אחיה יהן מוזירין מן הדין להזהיר גדולים על הקטנים בתוכם
פרוש לאפרוש מאסורה · וספרו אשר כתב ותקק לתקות את המינן טען טריפה וכל המפקפק ומתקין אותו בכוזיפה עפרה
בפוטיה ובקבל תשקים לשונו כי דבר סרה · לדבריהם דרבנן קדוש לא בעי חיזוק אשר כל דבריהם כנחלי אם כולהו איתנהו
בזכירה · אלכן דברי פיהו אלה מוסיף תל הראשונים · כי אם הרבנים הב"ל הן מעידין מפי הסוועה · אלכאנו עדי ראיה כי רשע זה
נא לעיר הקרונה לע"ק ירושלים תוב"ב ושמן מוהו ידעמו דאביק בהחוא מיכא אפיקורוס מיקרי אברהם מיכל קורדוזו ים"ש
אשר שכבה דמיה כפשו ורוזו בכף שקלע כמודיר כי דיירא · שורה פורה ראש ולעבה לבי ומרה ומעמו כבדל המר המיר טוב ברע
כתעבדה מרתו ולא ליה שכיחא ליה בהפקרא · והאי בר נש הוא עם ערודיא ומרשיו ישרה דיים אחיצרי · הולך אחר
הפנוס ורשע ומיקרא מפלגת לאחרה · ועור הוברר לנו כי היה כשוי שפחה גבוהה אבלו ולו היתה בזה קדשה כי עוד חפשה לא ניתן
לה הסירה מנביר"ה אבלאי בהתיה דהחוא בנרא מביתיה לסטאה בלסעיותיה וילבש קללה כאדו ושונותיו על עניותיו אכשרא
ומטופרא · עוד רשות רבות רוחה רוחה כרמאותיה זייפנא כזיפנותיה עשי בעיליתא ההוא אחנוטא בפש ינפש בלטיהם מעשה שדים
ובלטיהם מעשה כשפים · מוכח ומקטר לסם ושואל אוב וידעוני ודורש אל המתים כדי שתשרה עליו רוח טומאה ונפש לא מפוחדה
נס בארץ מצרים הגדיל לעשות מכל התועבות כל האמור בפרשת מכשף אוכם ומפתה את הבריות בידים ומסאבות יתעה אים
ושלת אדרה בטומאה יונאה מנושו שבעליו בטומא טומאה מיומה · ובכן נרשהו בלה ויבש בארבעה דחוי מיעקרא ותקע אהלו על נידן
ונם סם לא שב ידו עוזר בגדרו וכיסותיה הוא דאחוי בשאר אבות הטומאה ווו היא דרקנרה ובהודע הדבר אל שער עירנו לנרשה
מן הארץ ולרדפו עד המיתה כנזרה נזירה · וכראותו כי אבדה תקותו לחפש נפש בארצות האל ענה לו אל אדרכנה ומא הענל
הוה כתבנית שור עבר בים נרה · כי על כן האותיות שאלוהו לחי לה' הבדים אל דברו סופרן ומכיפן לזכרון בעיניו ומהודעין
אכאנא שלוחי ארץ ישראל הנמצאים היום פה העיר הבתי בדעות קוסטא' אתרא דבסים אחיה · דעו כא כי אים הבליעל הוא
שקן הוא מעשיו מקולקלים מעולם ושרניו מרובים זאתמוקי נבראה ברהים ושמיעה ורוב · פשעו אם אחרנו בספר בכתבים עשות
ספרים אלפים בת יכול אך לאסור אסורי מקסרא · וזאת תורת העולה נזירה לנזירה ·

בגורת עירין פתנאה ובמאור קדישין שאלתא אמו נזורין בכל תוקף האלה ובכח קדושת ה' ושכינת אל אשר לא זוה מכות
ומרני לבל שום אדם מישראל ילמוד מספר האי מויא ביאא שנוסא דיוסנא אוכאה דקוסטא בחילין כדיבן ועצת מטלין
ומילין דשקרא · וכל כאנאה כידו ספר שכתבו מין סב"ו בא ישראנו ומרזין מקדיין למנות כיעור · הלך אשר הנמצא בכל
זויות ובכה עיר ועיר מדינה ומדינה · קפוש ומקפוש מאכל לאכל ומשכזה לשכזה · וכל הגדול ומגבירו ומה בו יותר מבשלוחו מביא
את האור מביא את העצים ומשליכו לתוך כבשן האש ומפרות לו כעפרא דע"ו ומשלך את עפרו ומאבריו רשע מעיקרו דיבים
דהחיה נבראה דליקו כאחרים בו כידוי יש בו חרס ים בו שותא מולי ישתוה מדוליא ידיה מעשלים פנול הוא לא ירגה פנוס יגא אין
ומספיקין בידו לעשות תשובה אין לו תקנה אלא קבורה · סורו טמא קראו לו בסא ומסוכות שלו עמאין כיונא בו הוב את ונבא
דבר שהתר מכלו ויקרע אים מעילו בטומאת מנע בכל עמלו ומאבנכם את רוחו הטומאה הוציאוה שלא תטמא קדשים
בתוך מכשו בטהרה · סביב בעתוהו בלהות ישאלוהו קדים וילך בחוא אומל לו ימי חיי הבלו וירם תולעים הן בעודנו חי כי לא בחומה
יבלו שמים עוכו כי כפשו בחיין יכחידנה תחת לשונו אף היא תעיב אחריה מפקידה לפקידה פק"דו נא את האמרה וכוסרו כל
המזמרים ולא יזדין עוד ללכת אחרי הבעלים וכל העוכר של דברי מכמים ירומו גולגלתו יאכל בדיו בכור מות לו מספם הבכורה
ראשון לפורענות יראו שיניו בידו וערבל אתולתו כמוהו וכיוותו וכל המזמע לעשות דברי נדיקים נדקת הנדיק עליו תהיה תכתן
לו כפשו נפש ברכה ברוח מעלה לא ראוו בה תינרא · ואתם הדבקים ב"ה אלהיכם חיים כלכם אמשי לבב בעלי חכמה בעלי סברא
שמעו לקול מורים אלו ידיכם קודם כמו שכאחר מפי עליונים למעלה והמתיעו לקנוני ארץ את כל הקריאה הו את ויבינו בעקרא
כי את לעשות לה' וסמכו כל המזמרים את ידיהם לעקור ע"ל מארנם ולשרש אחר המין הרע הוה יחות בעורה · וגם ה' יתן העוב
יתן אומר דיו לאכל מישמוד כאכלו ולעת קץ יתן יתן קולו מהנכור נריבין לו לפוס נערא · ישראל האוכה וסובלו אל שכמו לעשות

הקיר שים הן ארלים נעקר המאורות הגדולים מזומדים מעמל ראשי אלפי ישראל המה · לאודי ה' הן לאדין ומשיבין תשובה
המיכן מסיבי מ לאמה שערה · ונאלין לאלמתת חובה שכל נופי התורה תלוין בה ומדת נתנה ספיר נזירתם קדש הילולים הן
מוכנים הן הדין לאים הבליעל סב"ל בפשו לא מי"ה וכבר מלתיה אחיה יהן מוזירין הן הדין להזהיר גדולים על הקטנים בתוכם
פרוש לאפרוש מאסורה · וספרו אשר כתב ותקק לתקות את המיכן טען טריפה וכל המפקפק מסתקין אותו בכוזיפה עפרה
בפוטיה ובקבל תשקים לשונו כי דבר סרה · לדבריהם דרבנן קדוש לא בעי חיזוק אשר כל דבריהם כנחלי אם כולהו איתנהו
בזכירה · אלכן דברי פיהו אלה מוסיף תל הראשונים · כי אם הרבנים הב"ל הן מעידין מפי הסוועה · אלכאנו עדי ראיה כי רשע זה
נא לעיר הקרונה לע"ק ירושלים תוב"ב ושמן מוהו ידעמו דאביק בהחוא מיכא אפיקורוס מיקרי אברהם מיכל קורדוזו ים"ש
אשר שכבה דמיה כפשו ורוזו בכף שקלע כמודיר כי דיירא · שורה פורה ראש ולעבה לבי ומרה ומעמו כבדל המר המיר טוב ברע
כתעבדה מרתו ולא ליה שכיחא ליה בהפקרא · והאי בר נש הוא עם ערודיא המרשיו ישרה דיים אחיצרי · הולך אחר
הפנוס ורשע ומיקרא מפלגת לאחרה · ועור הוברר לנו כי היה כשוי שפחה גבוהה אבלו ולו היתה בזה קדשה כי עוד חפשה לא ניתן
לה הסירה מנביר"ה אבלאי בהתיה דהחוא בנרא מביתיה לסטאה בלסעיותיה וילבש קללה כאדו ושונותיו על עניותיו אכשרא
ומטופרא · עוד רשות רבות רוחה רוחה כרמאותיה זייפנא כזיפנותיה עשי בעיליתא ההוא אחנוטא בפש ינפש בלטיהם מעשה שדים
ובלטיהם מעשה כשפים · מוכח ומקטר לסם ושואל אוב וידעוני ודורש אל המתים כדי שתשרה עליו רוח טומאה ונפש לא מפוחדה
נס בארץ מצרים הגדיל לעשות מכל התועבות כל האמור בפרשת מכשף אוכם ומפתה את הבריות בידים ומסאבות יתעה אים
ושלת אדרה בטומאה יונאה מנושו שבעליו בטומא טומאה מיומה · ובכן נרשהו בלה ויבש בארבעה דחוי מיעקרא ותקע אהלו על נידן
ונם סם לא שב ידו עוזר בגדרו וכיסותיה הוא דאחוי בשאר אבות הטומאה ווו היא דרקנרה ובהודע הדבר אל שער עירנו לנרשה
מן הארץ ולרדפו עד המיתה כנזרה נזירה · וכראותו כי אבדה תקותו לחפש נפש בארצות האל ענה לו אל אדרכנה ומא הענל
הוה כתבנית שור עבר בים נרה · כי על כן האותיות שאלוהו לחי לה' הבדים אל דברו סופרן ומכיפן לזכרון בעיניו ומהודעין
אכאנא שלוחי ארץ ישראל הנמצאים היום פה העיר הבתי בדעות קוסטא' אתרא דבסים אחיה · דעו כא כי אים הבליעל הוא
שקן הוא מעשיו מקולקלים מעולם ושרניו מרובים זאתמוקי נבראה ברהים ושמיעה ורוב · פשעו אם אחרנו בספר בכתבים עשות
ספרים אלפים בת יכול אך לאסור אסורי מקסרא · וזאת תורת העולה נזירה לנזירה ·

בגורת עירין פתנאה ובמאור קדישין שאלתא אמו נזורין בכל תוקף האלה ובכח קדושת ה' ושכינת אל אשר לא זוה מכות
ומרני לבל שום אדם מישראל ילמוד מספר האי מויא ביאא שנוסא דיוסנא אוכאה דקוסטא בחילין כדיבן ועצת מטלין
ומילין דשקרא · וכל כאנאה כידו ספר שכתבו מין סב"ו בא ישראנו ומרזין מקדיין למנות כיעור · הלך אשר הנמצא בכל
זויות ובכה עיר ועיר מדינה ומדינה · קפוש ומקפוש מאכל לאכל ומשכזה לשכזה · וכל הגדול ומגבירו ומה בו יותר מבשלוחו מביא
את האור מביא את העצים ומשליכו לתוך כבשן האש ומפרות לו כעפרא דע"ו ומשלך את עפרו ומאבריו רשע מעיקרו דיבים
דהחיה נבראה דליקו כאחרים בו כידוי יש בו חרס ים בו שותא מולי ישתוה מדוליא ידיה מעשלים פנול הוא לא ירגה פנוס יגא אין
ומספיקין בידו לעשות תשובה אין לו תקנה אלא קבורה · סורו טמא קראו לו בסא ומסוכות שלו עמאין כיונא בו הוב את ונבא
דבר שהתר מכלו ויקרע אים מעילו בטומאת מנע בכל עמלו ומאבנכם את רוחו הטומאה הוציאוה שלא תטמא קדשים
בתוך מכשו בטהרה · סביב בעתוהו בלהות ישאלוהו קדים וילך בחוא אומל לו ימי חיי הבלו וירם תולעים הן בעודנו חי כי לא בחומה
יבלו שמים עוכו כי כפשו בחיין יכחידנה תחת לשונו אף היא תעיב אחריה מפקידה לפקידה פק"דו נא את האמרה וכוסרו כל
המזמרים ולא יזדין עוד ללכת אחרי הבעלים וכל העוכר של דברי מכמים ירומו גולגלתו יאכל בדיו בכור מות לו מספם הבכורה
ראשון לפורענות יראו שיניו בידו וערבל אתולתו כמוהו וכיוותו וכל המזמע לעשות דברי נדיקים נדקת הנדיק עליו תהיה תכתן
לו כפשו נפש ברכה ברוח מעלה לא ראוו בה תינרא · ואתם הדבקים ב"ה אלהיכם חיים כלכם אמשי לבב בעלי חכמה בעלי סברא
שמעו לקול מורים אלו ידיכם קודם כמו שכאחר מפי עליונים למעלה והמתיעו לקנוני ארץ את כל הקריאה הו את ויבינו בעקרא
כי את לעשות לה' וסמכו כל המזמרים את ידיהם לעקור ע"ל מארנם ולשרש אחר המין הרע הוה יחות בעורה · וגם ה' יתן העוב
יתן אומר דיו לאכל מישמוד כאכלו ולעת קץ יתן יתן קולו מהנכור נריבין לו לפוס נערא · ישראל האוכה וסובלו אל שכמו לעשות

שלחנו אל עירו ואל שער מקומו. ויולכם בראשם שר גבא ה׳ שר הכירה יה׳ יבנה לו בית כאשר תכבד העבודה על האנשים הכהנים הנבחרים עבודת מקדש וקדשיו לעבדה ולשמרה. כה יעשה וכה יוסף שיכיכם ושיטתו תמוזיכם כל האומר כפ׳ אלך כיש את נפשכם ע״פ גזרתם כותבים לכם את אגרת הזאת. כדי שתכירו מזה חויא חיון יי״ם הוא איש מכסף. כיון שנתברר בכל אלו הערים ונסברו אלא מימת ורחוי לשרפו באש כאיון בפסק. כבן אמו מקיים שלא נצער לכתוב עוד פעם אחרת. להיות שאתם בדרך ארץ שיש בכם לבת כזאת. הכרתם את האיות. יאלס לא הכרתם עד עתה. תבירו עתה ותעשו תכף ברחייתי כתב זה. שאמו מבקשים שלא תהיו מעשרים אלו הקבלות הקדושות שבגליל הזה. לעני שתדעו כאומכם שבשיודע מי הוא זה שילך בנד זה. יקרייוהו בכל ערי טורקייא. ובפרט בכות של הטוערבי שבעיר קדשנו תוב״ב. ויבדילוהו מעדת ישראל בהפקיר את ומוכנו בכל מקום שיהיה ממנא בין ביל ישראל בין ביל גוים. בקמר אמו מבקשים אדונים שתת לבנו קנאה ונקמה קנאת התורה הקדושה. ותנאו לקרות בשם לעורת ה׳ בגבורים כדי שלא תתבטל התורה מישראל. ועד הנה אין אמו נותבים אשתה על מוסאדם לפי שאמצר לא הייתם מודרי׳ וכל מי שיעזור בזה מה טוב אלקו מה בעים גדולו. ואמו מוקים יודישו כתבינו זה לכל. יחידי סגיר ה״י. כדי שתאורכה עניכם ויהיו ממנים אין הזשת בביתכו ומיקים לני״ת מכל ברה ימילכם ומכל מוב ישביע לכם. כאם מהבני העיר אומיר יש״ל נאכסי

המעשה מותמים פה אומיר בסדר לכל בני שער עיתו. שבת לעתן דעת נדקות ה׳ לפ״ק.

דוד ברקי שלמה סוטאל משה צירנאנו יעקב ישורון יצחק קרדוזו משה ואברהם ארדיטי משה בכמר אברהם גאליקו אליהו הלוי ירידיה בן עורא יוסף חזן שלמה ארדיטי אברהם ראנון חיים מאיור רגיאל פרחיא משה שאול שמואל אבאיוב יעקב קלבימן

והרוצה לידע יותר מתועבותיו של אותו רשע ומעשיו המכוערים ירחה באגרות אח״ז הנאון כמה״ר ן כ״ן ונולל״ה שבתבשמ״ ביסרל. והכם בדפוס. כי התודה וכיסם על מטתתו שבבשל בו מתחלה. לתת הסכמה על ספרו שלא ראה ומוכו רק אויהדף לדוגמא. ואח״כ התודע אליו עכימו ועסקיו הרעים בפראנ. שמשמ את האכסניא שלו בדברי נבלה ושמוק באלוהבי ועכ״ז היה מתפאר בעצמו שהוריד השכיבה עם כל פעולה של מעלה. וסוא העפה ברוחה יש בנד הסכיבה לחעלה מוע״ט שר הפכים ומוע״ט יש בגדו השמאלית. והרבה דברים כאלה. ושים לו בא לברוא שלומות. ויש לו מכתב מאליהו הנביא ובהנה רבות תגלה אמים מעשוה. והעיד ג״כ האדם הגדול הנ״ל על זה הרשע לן בליעל הטעה בריות. באשר ראה קמיעותיו והיו כולן מלאת דיוטות שלו. ומכיה מותמות של כוכבי לכת. ורק שם שומאלה א׳ נמצא שהיה כתוב באמצע הקמיע אשר הם כשפים נאורים. כי יש ת״ פכ״ יבקרא שאריית יוסף. ומוביא כל אלו הקומתות והפעולות ומכתב בנדם שהם כשפים נאורים והמתעסק בהם אין לו חלק לעולה״ב ומופרש מעדת ישראל. כאשר הפליג שם מזה הענין. ואף בכשפיו לא ידע מאומה כו׳. ואין כוונת זה הרשע כ״א להטעות את ישראל ולגנוב שלשה לבבות. ולמלאות אמתתו מזמם גדול. וכאשר מוכחתיו על פניו בפשוטו עול פניו אשר לא כדת. הביב לי בדרך כאוק. אין זו תמוסה רק תחבולה לאוניא מומן. זאיכי הגיה לפרש כל מיקתו מומני ה״ה הנורא ע״כ אלשון והב העסיר של כהנמוסה מולאמת מגוה מדבר ומשמיע באגרותיו כזאת. וכזאת. ומיוק דבריו בקבלת כל הקדמות ובכוונת מבחלק פה״ב שאין כפתל ומקש בדברים אשר בתב על הגליעל הזה. ושבהכה וכהכה הוסיף לפרש. ומקיר בדברי הגליו ורשעותיו שלא לחלל שם שמים.

ונראיתי להפתיק עוד דברים בכתבן באגרות ראשונות ואחרונות. והנם מגנים לרוב. רק את אות אודיע קונטו אמרי אמת לחתן ידעו הדורות הבאים. אם תתנה עליהם מתנה. לא יירח לבם מנגודים העומדים לנגדם. אם תקום עליהם מלחמת מנגה וזחוכה. בוזת אני בוטח שבפת אות תקום לעד. ועד אריאה לשון שקר. ולא יקומו אם יתנסו בתחבולות הטען פרש רשת לרגלם. ולהתיבב כנגדם ע״י אנשים גדולים. בעבור זאת לא יפנו לבם ולא יסוגו אחור. בי סוף סוף קושטא קאי וסוף הכבוד לבוא. ומי שסרלו בראשונים ירחמו באחרונים. כמו שקרה כתועב הלו. הנקם המומר בקורו ת״ בית הבראי מיון שר״ שהעיר אלמאה כבדה כעולם ומוצא לו ערים בגורות והגיל עיניהו. ולא זו בלבד אלא שבטל שר גדול בומכותו. אים אנשם אשר היו בעומדים בו אמ״ה ז״ל. ושאר שרי הגבא דעבדו שם ההוא שוית קרבא. והראה עצמו בומסכיסעוהם לרדפו ולהדפו ולבערו עם פפתן

אמו. יכמלים לומר אלא שעם רוב תחבולותיו הרעות ועלילותיו לקח לא זה אחד מוגדו. ובכן אנו מודיעים לכם שהאדונים הרבנים ה״י שבעיר הזאת כותבים בקימור לעי קונר הזמן שאינו מסגיק לפשוטו כמנטרך. מה שעשה להבא יחד עם שאר הערים. ואנו ע״פ גזרתם כותבים לכם את אגרת הזאת. כדי שתכירו מזה חויא חיון יי״ם הוא איש. מכסף. כיון שנתברר בכל אלו הערים ונסברו אלא מימת ורחוי לשרפו באש כאיון בפסק. כבן אמו מקיים שלא נצער לכתוב עוד פעם אחרת. להיות שאתם בדרך ארץ שיש בכם לבת כזאת. הכרתם את האיות. יאלס לא הכרתם עד עתה. תבירו עתה ותעשו תכף ברחייתי כתב זה. שאמו מבקשים שלא תהיו מעשרים אלו הקבלות הקדושות שבגליל. הזה. לעני שתדעו כאומכם שבשיודע מי הוא זה שילך בנד זה. יקרייוהו בכל ערי טורקייא. ובפרט בכות של הטוערבי שבעיר קדשנו תוב״ב. ויבדילוהו מעדת ישראל בהפקיר את ומוכנו בכל מקום שיהיה ממנא בין ביל ישראל בין ביל גוים. בקמר אמו מבקשים אדונים שתת לבנו קנאה ונקמה קנאת התורה הקדושה. ותנאו לקרות בשם לעורת ה׳ בגבורים כדי שלא תתבטל התורה מישראל. ועד הנה אין אמו נותבים אשתה על מוסאדם לפי שאמצר לא הייתם מודרי׳ וכל מי שיעזור בזה מה טוב אלקו מה בעים גדולו. ואמו מוקים יודישו כתבינו זה לכל. יחידי סגיר ה״י. כדי שתאורכה עניכם ויהיו ממנים אין הזשת בביתכו ומיקים לני״ת מכל ברה ימילכם ומכל מוב ישביע לכם. כאם מהבני העיר אומיר יש״ל נאכסי

המעשה מותמים פה אומיר בסדר לכל בני שער עיתו. שבת לעתן דעת נדקות ה׳ לפ״ק.

דוד ברקי שלמה סוטאל משה צירנאנו יעקב ישורון יצחק קרדוזו משה ואברהם ארדיטי משה בכמר אברהם גאליקו אליהו הלוי ירידיה בן עורא יוסף חזן שלמה ארדיטי אברהם ראנון חיים מאיור רגיאל פרחיא משה שאול שמואל אבאיוב יעקב קלבימן

והרוצה לידע יותר מתועבותיו של אותו רשע ומעשיו המכוערים ירחה באגרות אח״ז הנאון כמה״ר ן כ״ן ונולל״ה שבתבשמ״ ביסרל. והכם בדפוס. כי התודה וכיסם על מטתתו שבבשל בו מתחלה. לתת הסכמה על ספרו שלא ראה ומוכו רק אויהדף לדוגמא. ואח״כ התודע אליו עכימו ועסקיו הרעים בפראנ. שמשמ את האכסניא שלו בדברי נבלה ושמוק באלוהבי ועכ״ז היה מתפאר בעצמו שהוריד השכיבה עם כל פעולה של מעלה. וסוא העפה ברוחה יש בנד הסכיבה לחעלה מוע״ט שר הפכים ומוע״ט יש בגדו השמאלית. והרבה דברים כאלה. ושים לו בא לברוא שלומות. ויש לו מכתב מאליהו הנביא ובהנה רבות תגלה אמים מעשוה. והעיד ג״כ האדם הגדול הנ״ל על זה הרשע לן בליעל הטעה בריות. באשר ראה קמיעותיו והיו כולן מלאת דיוטות שלו. ומכיה מותמות של כוכבי לכת. ורק שם שומאלה א׳ נמצא שהיה כתוב באמצע הקמיע אשר הם כשפים נאורים. כי יש ת״ פכ״ יבקרא שאריית יוסף. ומוביא כל אלו הקומתות והפעולות ומכתב בנדם שהם כשפים נאורים והמתעסק בהם אין לו חלק לעולה״ב ומופרש מעדת ישראל. כאשר הפליג שם מזה הענין. ואף בכשפיו לא ידע מאומה כו׳. ואין כוונת זה הרשע כ״א להטעות את ישראל ולגנוב שלשה לבבות. ולמלאות אמתתו מזמם גדול. וכאשר מוכחתיו על פניו בפשוטו עול פניו אשר לא כדת. הביב לי בדרך כאוק. אין זו תמוסה רק תחבולה לאוניא מומן. זאיכי הגיה לפרש כל מיקתו מומני ה״ה הנורא ע״כ מלשון והב העסיר של כהנמוסה מולאמת מגוה מדבר ומשמיע באגרותיו כזאת. וכזאת. ומיוק דבריו בקבלת כל הקדמות ובכוונת מבחלק פה״ב שאין כפתל ומקש בדברים אשר בתב על הגליעל הזה. ושבהכה וכהכה הוסיף לפרש. ומקיר בדברי הגליו ורשעותיו שלא לחלל שם שמים.

ונראיתי להפתיק עוד דברים בכתבן באגרות ראשונות ואחרונות. והנם מגנים לרוב. רק את אות אודיע קונטו אמרי אמת לחתן ידעו הדורות הבאים. אם תתנה עליהם מתנה. לא יירח לבם מנגודים העומדים לנגדם. אם תקום עליהם מלחמת מנגה וזחוכה. בוזת אני בוטח שבפת אות תקום לעד. ועד אריאה לשון שקר. ולא יקומו אם יתנסו בתחבולות הטען פרש רשת לרגלם. ולהתיבב כנגדם ע״י אנשים גדולים. בעבור זאת לא יפנו לבם ולא יסוגו אחור. בי סוף סוף קושטא קאי וסוף הכבוד לבוא. ומי שסרלו בראשונים ירחמו באחרונים. כמו שקרה כתועב הלו. הנקם המומר בקורו ת״ בית הבראי מיון שר״ שהעיר אלמאה כבדה כעולם ומוצא לו ערים בגורות והגיל עיניהו. ולא זו בלבד אלא שבטל שר גדול בומכותו. אים אנשם אשר היו בעומדים בו אמ״ה ז״ל. ושאר שרי הגבא דעבדו שם ההוא שוית קרבא. והראה עצמו בומסכיסעוהם לרדפו ולהדפו ולבערו עם פפתן

הרתועב · ולבו לא נכון עמה הוא לא כן יחשוב ולבבו לא כן ידמה · כי בסתר כתב מרורות על תולדי הכחש והחויק ידי מפעליו
ומליציו פשעו בו · ומפני הכבוד נסתירהו וכפעה עליו מאחר שנפטר בס"ט לחיי עוה"ב · ונקליה ליטרפסיה כי ביודה מודד מדדו
לו · כי יעבורם כחש ולא נכוב · עכם עוף טיא שמיו ידוע ויוצע ברב מרה קרא כמחכה ישראל בואו לעזרה · קרי ולית דעבי · דלית
ספר דלית ליה תלמידי · נוח בכרוכיא ולית דמשנח · אמפס הסכה מתתפר מתחלה הלוכב לאוכל · היה מחמת פרסום אותן
האגרות אל הכהן הגדול בדורו · שמחם דתפעל לפי שנעשו בכבוד אכסניא · ולכן פנה שורה ולא פניה אל הגאונים המקבלים
לה' ונוסף שלא שוכאיהם הבוטחים על דברי הסקר · נ"כ לכבוד עצמן חשו · ובכבוד חמיים לא ד"שו · והרוגה לאחוד תקבולה של מרמה
לגוד נפשות אלוסות ולכרות מתת בשפת תלקות א' כפה מא' כלב הנשמיטנת לכבוד חכמים בעמוס ותמימים כיורדי בורי ירלה
בקוב' מלאחה לה' (סי' ד') ולאוד להשיר מפתי אלקות אחר בלב ולב ידברו · נשוב לספר מתעב חיון מהמקרה רע מקרה
להגאב"ד בפראג ובכו ידידו שהיה בקרא הרב מהעלשוא בעצת הרשע המורר חיון תר"ו · ככה שערו מנידי אחת שהיו שם בחותו
ומן · כי פ"א כרת אדא דהו"ל להגאון הכ"ל יחידים ידידיה כמע לקחלים כאד מקום מיס מייס מנבעים לעשון שם ברפואה · והיה
בנגותנו אחיון נמו מקנ והנועה · שרי מלכי אה מ"ה מוגיחים על קיום התורה בישראל ועקירת המיכין · ותקי מוסכותם של אותם
שרים שלמה מא' · והמין הלן לו מפני הבושה לאכלנעק · אל האדורים אחר שם · לתתאבר אליהם שר"י · וכבה היו כמה מהם
מוכיחים מעשים ומרמים את הבריות · כמו יואל פיקוור אלי מנגד פלאטש ורבים כמוהם ובניסיו מוכרסמים בארץ אשכנז לבלי
ומלקיבר בעלי לבון ביידיסבריהם · ושמעתי מפי הדופא המוכרסס ר' מזוק ע"ה שהיה עוסק ברפואתו של זה האחרון בחליו אשר
יעות בו · וכאשר רחה הרופא כי קרב קצו לא אפשרן לו אשרון והודיעני · מאחר שהיית נאשר כל יומן בעבודת שקון ס"ב שר"י ועתה
הכן הוא לעלמא דקשוט · הגידה נא אמות · מה אתה מחמין · והשיב לו פחין לו כח להאדין עמו בדבור · אך נתן לו מפתח
תיבתו שהיתה עמודת שם בחדר · וא"ל הכה המכתבים · לן ופתח התיבה ותמצא כתבים ותרחה מה בבלבי · בכן הלך ופתח ומצא
כל כתבי המיבות הארורה · אז משך ידו מרכוזתו · וא"ל לך לדראון מין · אפיקן ורום · זה פירש למיתה · והרופא הלך לדרכו · הנה
כמה רחיות ברורות על אמתת דקו"ל שא"ל חזק · כאין רפואה נמוכים בינונית המיבות · אפי עכם נ אינן חוזרין · ורובן עושין
עצמן מוכיחים רוכנין מחזירין בעירות · הולכים נמקום ס"ינן מוכירין אותן ולובסין לבנים · ומתעטפים לבלים · מלובנים ברשע
כלבן האדמי · לכרוב מרמרות · לגוד הכתאים להרבות התפלה להוסיף על המיאחרות · בק"ק קעלין נעשה בשכל עם אחד מיוכיחים
כאלה שבא נפש והיה זקנו מגודל דורש תוכחה ונוהג כסכיר · וגנה כודו לאדם אחד מסבב אותו לגאון אליו · ונקם מאמו שיוכיח
לו וזכה כבכרת · ובתגלי מתרה נדה · כדי · עצות תקון מין המוכחר עצמי · ט · והאיש היה ערום בירלה והכטיח לעצות כן ונעשה
בעקבה והכין לו מוסה מוזעת ובה הפיכ נער נבור מיב ונהן בידומקן ומוכפרים · וכאשר קרב החכוד אל המוטה בחסנו שאמה
מוכנת לו · שאל אם היה רדה · והשיב הנער כן · וכנכם נוח ה לו תפס הנער בזקנו המונודל כנגד המשחיתים ונלקו · וחבט אותם
בחקל שבר כל עצמותיו והוכה במכאוב על מכבו אותו מוכיח לרעע מומו · ואחד מהם לא יכירנו עוד מקומו ·

בשנת תפ"ב בתפוררו מכמי פולין · ועבר עליהם רוח קנאה · עם המיתים המדיקים מחרית · ישראל שנמלו שם בנגנים
רבנים ומבעה מ וכרות וכיבוי נרות בחרם הגדול הכתוב בס"ר נו · ועל כל כרק וכרק חודש חודש מזל ומזל · תקיעה שברים
תרועה · וכ"ה העם בקבון גדול · ותיכ"ת מנ בית הנן · עבו המרים אחון · ויזעקו אל אלקים בקול גדול ובכיה גדולה עד לחרוס
ובכיה ובכסה כופעים וקוראים מה מבת הארורה הזאת · עמדו אתנו עם הבכיה · וגם היה התודו על עונכם בבכיה ובזעקה גדולה
עד לחרוס · ואחרו כזאת וכזאת · ינו · כפי נוסח הסדרה מסדרנו · ולאחר יציאה מבה"כ · ו' תמוז דהיה שבת · הוכרחו לנהוג
בעצמן דין אבלות ובירוי שבעה ושנים ככל דין מבודה ואבל · אלת מאד עוכים · וכזכות · אשר יצא מאתנו שבעה רבנים ואנשי
בריסה · שהיתי אבד"ק לבוב והבנבל בעת ההיא · וכמו כן נעשה בעיר קהלות קדושה שבפולין עכ"ל באגרתו שלח לידינו ·
ישלם פעלם · נדיבים שוחרי בריחי התורה יהיו · לזכר עמם · נם בכר קדמו רדיפות נאנים · בארץ פולין לאותה שת הארורה
נדורות הקודמים · כמ"ש מאגרת של תכידי ירושלים ל"ל שקיבל לאלהיו הגאון המפורסם לבנה כמוה"ר יר יוסף עכמס זצ"ל אב"ד

גדול · ורבנו של ע"ל שלו בכך · כמו שהוא בכל בשבילם · ובדעת אחרים · זה היין האדון · שם · על אקד שהיה מתבקש לעולך
עליהם · ומבר נהם מבורי טומאה רבונה בחיבות זו · ואחר עליו פלא ידע כגוים בהמונה פלהם · מעדיין כן זוהמא מבחון · ואחרר
וקלל אותו על מומכיל בכי אמוכתו · בני ידיעה נכונה · וזה פייטל ולאטטוב היה ניכו של הרשע מאה מחיר הנודע בנערים שליח
לדבר שבירה · מאותה כת אחרונה · כמ"ש בס ד · וזה אחרון ס"ל מתבע אשתו מתבעל לו בבדותה · כדי לעבות תיקון לבמות
המוכנעת שלא תבא מוחתיפת · ומיאמה לבעוב נו וא"ל מתפאל נאמיה ר"פ הכ"ל מהוא מוכלנ כתורה · ושאלה אותה והתירה ·
בפודהיין נ כ מתנלה קנונה ע"י אשה · מתבע אותה בעצה נדבר שבירה · והבעיה הבעל בכאה לומדים נדולים בהסכמה אחת
שהוא תיקון ומנוה בזה ז · ובכן נוה נ כ המיגיד בגהה ר' שבכר הוחזק אנשים אלדם נדול וחסיד והאיה בכאה עשתה בעמוה
ואחרה שאם כן הוא הדבר אזי מתבע אליו · אכן בזאת אותה נו לעבות עליהם כעודה מעשה שהיה ונהאלנ אלם חיון בבכה
ואם יבוא נ כ המיגיד הכ"ל ויתיר לה · או תעשה רצונו · וכן נעשה כעודת אסתר להיי"ן פחים עמנה לו · כי הודיעה הדברים
לרחני הקהלה הכשרים · וזיכנה אותם לראות כי המת נכון הדבר בעצתה התחבה · ויבוא היין אסר מוקלו מגיד לו ורמז לאשה
שתעשה רצון בעצה · בקנור בתפרסם העכין ובעבשו המיכים מן הארה ב"ן עם עצום · כרוך מוסר עולמו נשמרים והעמיד לבב
בנעותנו אחיון נמו מקנ והנועה · שרי מלכי אה מ"ה מוגיחים על קיום התורה בישראל ועקירת המיכין · ותקי מוסכותם של אותם
שרים שלמה מא' · והמין הלן לו מפני הבושה לאכלנעק · אל האדורים אחר שם · לתתאבר אליהם שר"י · וכבה היו כמה מהם
מוכיחים מעשים ומרמים את הבריות · כמו יואל פיקוור אלי מגיד פלאטש ורבים כמוהם ובניסיהו מוכרסמים בארץ אשכנז לבלי
ומלקיבר בעלי לבון ביידיסבריהם · ושמעתי מפי הדופא המוכרסס ר' מזוק ע"ה שהיה עוסק ברפואתו של זה האחרון בחליו אשר
יעות בו · וכאשר רחה הרופא כי קרב קצו לא אפשרן לו אשרון והודיעני · מאחר שהיית נאשר כל יומן בעבודת שקון ס"ב שר"י ועתה
הכן הוא לעלמא דקשוט · הגידה נא אמות · מה אתה מחמין · והשיב לו פחין לו כח להאדין עמו בדבור · אך נתן לו מפתח
תיבתו שהיתה עמודת שם בחדר · וא"ל הכה המכתבים · לן ופתח התיבה ותמצא כתבים ותרחה מה בבלבי · בכן הלך ופתח ומצא
כל כתבי המיבות הארורה · אז משך ידו מרכוזתו · וא"ל לך לדראון מין · אפיקן ורום · זה פירש למיתה · והרופא הלך לדרכו · הנה
כמה רחיות ברורות על אמתת דקו"ל שא"ל חזק · כאין רפואה נמוכים בינונית המיבות · אפי עכם נ אינן חוזרין · ורובן עושין
עצמן מוכיחים רוכנין מחזירין בעירות · הולכים נמקום ס"ינן מוכירין אותן ולובסין לבנים · ומתעטפים לבלים · מלובנים ברשע
כלבן האדמי · לכרוב מרמרות · לגוד הכתאים להרבות התפלה להוסיף על המיאחרות · בק"ק קעלין נעשה בשכל עם אחד מיוכיחים
כאלה שבא נפש והיה זקנו מגודל דורש תוכחה ונוהג כסכיר · וגנה כודו לאדם אחד מסבב אותו לגאון אליו · ונקם מאמו שיוכיח
לו וזכה כבכרת · ובתגלי מתרה נדה · כדי · עצות תקון מין המוכחר עצמי · ט · והאיש היה ערום בירלה והכטיח לעצות כן ונעשה
בעקבה והכין לו מוסה מוזעת ובה הפיכ נער נבור מיב ונהן בידומקן ומוכפרים · וכאשר קרב החכוד אל המוטה בחסנו שאמה
מוכנת לו · שאל אם היה רדה · והשיב הנער כן · ונכנם נוח ה לו תפס הנער בזקנו המונודל כנגד המשחיתים ונלקו · וחבט אותם
בחקל שבר כל עצמותיו והוכה במכאוב על מכבו אותו מוכיח לרעע מומו · ואחד מהם לא יכירנו עוד מקומו ·

בשנת תפ"ב בתפוררו מכמי פולין · ועבר עליהם רוח קנאה · עם המיתים המדיקים מחרית · ישראל שנמלו שם בנגנים
רבנים ומבעה מ וכרות וכיבוי נרות בחרם הגדול הכתוב בס"ר נו · ועל כל כרק וכרק חודש חודש מזל ומזל · תקיעה שברים
תרועה · וכ"ה העם בקבון גדול · ותיכ"ת מנ בית הנן · עבו המרים אחון · ויזעקו אל אלקים בקול גדול ובכיה גדולה עד לחרוס
ובכיה ובכסה כופעים וקוראים מה מבת הארורה הזאת · עמדו אתנו עם הבכיה · וגם היה התודו על עונכם בבכיה ובזעקה גדולה
עד לחרוס · ואחרו כזאת וכזאת · ינו · כפי נוסח הסדרה מסדרנו · ולאחר יציאה מבה"כ · ו' תמוז דהיה שבת · הוכרחו לנהוג
בעצמן דין אבלות ובירוי שבעה ושנים ככל דין מבודה ואבל · אלת מאד עוכים · וכזכות · אשר יצא מאתנו שבעה רבנים ואנשי
בריסה · שהיתי אבד"ק לבוב והבנבל בעת ההיא · וכמו כן נעשה בעיר קהלות קדושה שבפולין עכ"ל באגרתו שלח לידינו ·
ישלם פעלם · נדיבים שוחרי בריחי התורה יהיו · לזכר עמם · נם בכר קדמו רדיפות נאנים · בארץ פולין לאותה שת הארורה
נדורות הקודמים · כמ"ש מאגרת של תכידי ירושלים ל"ל שקיבל לאלהיו הגאון המפורסם לבנה כמוה"ר יר יוסף עכמס זצ"ל אב"ד

לגבול והמדינה. וכן עשה אחריו הרב המסיד המפורסם כמוה"ר יהודה ז"ל אב"ד דלבוב ומדינה. והוא ז"ל נכשל בהם כפי
שסיעבו לפניה קלה כפתה נעה לבו אחריהם. אך לא נשתלש בשעת. והאיר ה' עיניו הכיר בעותו ורחם עליהם. גדלה מלאכתו
אליהם. ועמד ברבים והתודה על חטאו ואחרים וקללם ורדף אותם והכם וכתתם עד האבודה. וכן אמרו על הרב המסיד כמוה"ר
מיכל ז"ל אב"ד דלברלין. שנכשל בהם לזמן מה. ופקח ה' את עיניו ונעשה רודף אלא אחריהם. וכן הגאון כמוה"ר מר מאיר אב"ד
דפרוסטיץ כפי שהגיד לנו. טעה לפי שעה. ולא שהה באמונה הרעה. הכלל כל אחר לבחינת ליורה דעה סליח. חוץ מאותן שהיתה
מיכא בלבם ורוח רשעים מורשם. דבהפקרא ניחא להו. כי לאחוז לפם הטא לפם סתרים יעשה. לפיכם מתקו להם תבי נקל מיאש
הנקם. וכרעי הדברים שאדעו בזמן הגדולים הב"ל כעלינו מאתנו. לכן לא נעכב שנמנו בהם. מליבלי פרוסטיין מר יהודא
להלן כפי מה שנודע לנו.

בשנת תפ"ד בחור הנקם הזקן מיין מר"י לאלה המדינות כמידומה שאותן המיכין הכלבים שבאלו המדינות. שסו אותו לשוב
לכאן לחזק ידיהם. וכן נראה מהכתב החכם רמ"ם ז"ל באותו זמן. ונמצא ל"ב בם ד' וכן היה הענין.

אחר שנכבר המרום מיין מר"י עם ספרו ומאה ושלשים רבנים גדולים ויותר. מכל תפוצות הגולה באשכנז פולין אשליא
וטורקייא. ואפריקא. ולא נמצא מנוח לכף רגלו בכל המקום אשר הלך שם שורש עמוק קראו לו. אחר עשר שנים נב לאלה
המדינות וחזר ונעור הקלון והכיעור. כי בבואו לוויכח הלך לאחר הקיסר ואחר שהיהודים עוררין ובאים מדי
עברו שוה הסית והליץ כמה בני אדם גדולים מישראל. רבנים וקצינים. כאשר התברר ע"י כתבים שבאו ליד הגאון ד' מפרלא
ובאגרות שמוצאו באותותו בהמזכר כמוש"ל. גם המשוקץ ליבלי פרוסטיין. שהחרסבכל ק"ק שטוערין. לפי שנתברר עליו שעשק
בכסוף. כשזב הנקם מיין מר"י שנית לאותה מדינה. סמוך ידיו עליו ואחור שרה"ק שורה עליו. לכן חזר ליבלי מר. ונתחזק בכח
שלו בפרוסטיין פראג ווינא מנהיים. וכתבו זה לזה דברי נבלות וענבות על אלוף שלמה ס"ג מר"י. אותו עובדים לו ומשתחוים
ומזבחים. ואת שמו מיחדים. כמו שהזכר הכל בכח ב"ד יפה בחסיפת המדינה דמוערין. ונזכר מקנת מינו בקונטרס לחיסת
שרף שבדפס מענין זה. ומעמק כחם עקלתון מיין מר"י. ולא נאריך בשקוניהם כדי שלא להרבות העומאה. אבן אודיע מיין דבר
ליבלי פרוסטיין מר"י ונורם דבר נמנא בו. כפי שסיעתי מאלהוי קותבי הרב ז"ל ומבני ק"ק ברודא מכריעי שזה האדור היה ג"כ
אותה קהלה ונעשה אשה בפרוסטיין. ותחלתו היה עם האחרן נאמר עני מדוכא מהלכי כעורים להכיח טרף לביתו. רק אחר
פרנסתו ואינו מניע. והיה שם בפרוסטיין בית מרב שמש אחין יוסב. שהיה מחזק לאדור מזיקין ובדין. ע"כ לא רצה שם אדם
לדור בו. וזה העני מרוב עניותו הסכים לדור בו וכן עשה. ומן הוא והלאה נעשה מתנבא בתוך הבית. והליץ כמה פתאים
אחריו. גם הכניס להראות הסליחה. ועשה בערמה ותחבולה לעשות הכנה גדולה כמתקדש ומתטהר. לעלות אל ראש ההר.
ועשה מחיצה בחדרו מיוסד ערוס בין המקום אשר הוא שם ובין האכסים העומדים מבחוץ הכאים לראות האות והמופת. והזהירם
שלא יסרסו נבול ומעומד לראות אל ה' כן יבראו גם. רק יעמדו מרחוק ויביטו דרך הקבי המוסן גילוי הסכינה אליו בחדרו. וביום
המונבל הלך ונתעטף לבנים. ועשה לו אותיות גדולות של שם הויה מוזהבות על מזהו ומועל לבגד לכן מעליו. והביא עמו יין
ברוך ושמן טרפנטין שעולין ומאמו להבות מנבעים מזהירים ומבהיקים. ושפן אותו בחדרו ובאמצע הלילה הדליק את היין ברוך
גם השמן בסתר ובלאט. באופן שלא הרגישו בו. ויהי בחצי הלילה והאכסים הב"ל. יש לראות מדבר הגדול מגילוי הסכינה שיעד
לשם לתבה יתרה. הביאו מין המרכים ומעמדו מבוהלים ורועדים. כי ראו שלהבת עולה מעליה מלא כל החדר. והוא לבוש הבדים
ואותיו. שם הויה מתנוצצות על מלבוש ומבהיקות כזהב פרוים. כבגדים שידה [illegible] מין המאיר. נזקה עליו רוח אלהים חיים
לכן זעו וזלו הרואים הסולבים לתוכם ואחזום פיק ברכים ונפלה בכל מתכים. לכן היה [illegible] פקח כמדומני הגאון כמוהר"ר מאיר
הלא"ד שם בעת ההיא שהיה כמו כן אחד מהמיומנים לראות הבלא. ויאחר מכי הפלא. הבר הנבלא [illegible] נמורה והסתכלות
יפה. ולא אחזם לסבבה אם אחות לפני ה' לאור באור החיים. והלך ומשן המוסך בכח. ודחק ונכנס לפנים מין המחיצה. ומנא
מורוה נגליה. שהיה יין ברוך דולק עם שמן הכ"ל. ונתנלה קלונו של ליבלי אים הרוח (ובדפס זה המעשה מחוק הכסיל ליבלי
מר"י כל"א בחיים הם) גם נודע בבירור שהיה מזנה ומוקטר לבד. לפיכך כתבדה מוכל מדינת מוערין. בחיי הגאון ד' מהר"ר
אפרים ז"ל. ונעמ"כ בבוא הנקם מיין שנית לאותה מדינה. אחר שכבר הוחרם גם הוא בכל האחרות. ומשלמים ומשה קהלות

שבמדינת מוערין כיחוד. ע"פ הגאון כמוה"ר נבריאל ז"ל. מזר ליבלי מר"י לחזקת כבודות בחזיר כי מפרין ערבה הוא אבל כמ.
בל פרינים פורני נדרי בל עולם בת נב ל"ב מר"י המחזיקים בידו וע"כ חזיק מיין הייה נ"ומה. מנא מין לת מינו: כי הוא היה
מתבכא ומקיים מסיקותו בל ס"ב מר"י ואלקותו. וזה ליבלי החזיק עמוו למשים בן יוסף. ומתם מ"ע יוכך כן ישרב. ונם בעת
שמותו שהיה מוכנא ומניד בלומר דברי קבלה ומוד ומבד ומיזה דבוק מאנני בהיה בו ודאי כב"ל. עדיין לא היה יודע פפוק בלומרת
כן הגיד לי אחוני קותבי הדב ז"ל. שהיה מכירו היכב. נם בעברו דרך ק"ק נלנה נגנדק ונמנא נרף בל רעי ומביט. ונתנרש
מאם בקנון נדול מביט מביט. עב"ז חזרו ומעו אחריו קנת לומדים בביהם ומעברין (שדמו ק"ו לבהרו מוכחם מהית ובמיר בכתב
מברו שהיו מרינים אבותיהם אינו. והוא מגיד להם עתידות אחר מיבת בעיניהם. ועל בבל מוכירים ומורים ומקזיקים בחומנת
ס"ב מר"י. עם דברי נוד ובבר מינגה לו המגיד שלו. ומבטיחים בהתפשם אחותו ובל יהיהם. תתנלה מלכותו עליהם. ומתפת מהם
מי נמנן בחוקיו. ומאמר זה ומעבור בעמו. ונאחר חבריה הבית לבריה. כהני הבנ"ל. ומורים. ועל כי אותן מכמים מדומים
בעבה לביבני ונסיעה רעה שלו. מעמוד ומוכב פרנסה בעילוי בהיום מבמה קניני ומינא ופראנ. ומכהיים (שהיו נמחים לקבל תורה
מדשה נהתיר האסורים. ונמנא תלותיהם. המון ונות ולהכמיר בל מעבים מכוערים. ונא די זה. אלא שהיו בכה להמיא ישראל
מוכר ברוב הגלות האחרן המור הנו מים מהר יהיו נעורים. ע"ב בפות הדוב הקניכה די בבעה בהתנלה אותה בתקיה בלפה. ומי
מסעים בעני המון ומבני הדעת שיאמנו ויבהנו נמוש בקול מור"ם בניסבורים המכמים להרע מרבי נירים מומני הבקרים
נורים הבוכים המרים: ויבנו אחריהם נעורים: ויתנו לבו"ב מנמה ומקום לנוח ויזקו. ויפנדו לאותה בת. האחורה בך המון רב
לעמן ומזקו. בחאר בחותו זמן אין בכף בקב ב בחות המקומות. מאמרה. ומקיימו בעמין ובכף הרבתי להם ומה עמו לבעל מבתבתו
בדבריהם. ונמתו אחרי אותן מבמים מהית נהם. בבן בומן ירבו מובבהיהם. ותבי מחרת ה' בהם. וליבלי בתנדה מבית בימי הרב
מדינה ר"ב. מתבדרה עוד בומאת מבאיבת בחבית רבני המדינה. והומבן להיות בע ומב בארץ אובנדין. בחקום לא עבר אים
יהודי. בין הערלים מת ואבד מהו. זה היה פרי בקב מעפיו בל בחם. התובב נתנויא מיין מר"י בקו: בתו לארץ הזאת ובניב
בבלב מרן נמוכו ויקרא את מהו נוכם. ונבמלו בו רבים. להמוב מחריו בשור אב מבם. אחר מקבל עליו דברי מבדות לבני אינה
רבני קונטנט"ם מבזרו וקרבנהו בזרוע (אמנם דעבדי נגרמייהו הוא דעבדי. כמוש"ב בב ד) בשבע בעיניהם שלא ישמוק בד"ק אלא ילחל
פתריו לשוש אדם. בעב מונת בן התירו לו הבדר. ויבב לבנות מבבם לבע"ל. והבמיד תלמידים רבים קליים בנב"י לעבור על דגון
קונים. בפיהם ומוערין בנודע עוד היום כי זרע מעאים וקוני המינות קבר. בבל מוקום אחר דרבה בם רבל הבר. והוא לבם לאות
ולמופת. כי נמת בם זונה מופקרת ידועה באומנרין. ובא עמה עד המבר רבם. מקום בקבולו בראנה. בבבור מעשו לו עוד
בבנים לבפריים ומוערין בנודע עוד היום כי זרע מעאים וקוני המינות קבר. בבל מוקום אחר דרבה בם רבל הבר. והוא לבם לאות
ולמופת. כי נמת בם זונה מופקרת ידועה באומנרין. ובא עמה עד המבר רבם. מקום בקבולו בראנה. בבבור מעשו לו עוד
בבנים לבפריים ומוערין בנודע עוד היום כי זרע מעאים וקוני המינות קבר. בבל מוקום אחר דרבה בם רבל הבר. והוא לבם לאות
ולמופת. כי נמת בם זונה מופקרת ידועה באומנרין. ובא עמה עד המבר רבם. מקום בקבולו בראנה. בבבור מעשו לו עוד
בבנים לבפריים ומוערין בנודע עוד היום כי זרע מעאים וקוני המינות קבר. בבל מוקום אחר דרבה בם רבל הבר. והוא לבם לאות
ולמופת. כי נמת בם זונה מופקרת ידועה באומנרין. ובא עמה עד המבר רבם. מקום בקבולו בראנה. בבבור מעשו לו עוד

בתוכחתו • ככה הוציא קול ונתן על אותו נדיק כ"ע • קול וסוכרו שוו כאילו כתבור הדבר בוויכח ע"פ אים אורח וקוסטאנטינא
וע"ה היה בודעין האים האורח הזה באותו פרק לק"ק היהודית והוציב ב"ד • האב"ד הזקן רי"ק ע"ק • ואיתו בהמות עבוות על
האים הזה ר' נרא תושב קוסטאנטינא • היה הגאון הכ"ל מתקבן בביתו • סניר האיתו איך אירע הדבר • ובשבע באה מהרשע
התושב איון שם י"ל זכה לראות פני הגאון ז"ל • עם כל ההפצרות שהפצירו והמלינו בעבורו ומאהביו על אותו רשע • לא אבה
הגאון להסתכל בפניו • כי"ם ה קונטרס לאם ר הכ"ל • והנו אים רשע בפניו לתת בדפוס נגדי לכל מקר יופורסם בזה • כמו שזה
דרכם בכל של אותה בת האורה אין בהם אחד מסיוכי ישראלית שהיא הבושה ביחוד שכל זמן שאדם בוש אינו בא לידי קטא ואלו
החטאים בנשמתם מגאים והחית עוכות ופ"עים רעים לה' ובריות • ולכן לא יחושו אם יכלמו ויבושו • שברת פניהם עבתה כם
שאינם מכלל שארית ישראל לא ידברו כזה וגו • אלא זה הרשע ערום מרחיק • עדיו בכל מקריו • והאלקים אבה לידו אותו מקרהו
לעד • אפי' היה בסוף השולם הטיבו הקב"ה והביאו לידינו נעמוד על האמת שברור • ומדבא לתתי הא כמו ביתתי מ"ם כתבי ביאל
ורעות רוח מחברון וסאלניק דברים שאין הדעת סובלתם • וכן כתבור שעבה מקר ברבני קוסטאנטינא בשפת יתר ונמון מקר
שהוציא דבה עליהם כאילו חזרו כהם ונתרו בנוסם הראשון לחזות אבן הטועים הלו ואין יעשו דברי עמון פלסתר בלי סוס טעבה
ויעבה שוו בעפייהו הדרני בבדי אומה הוברר הדבר ע"פ הגדת האים בשוב ר ז סב ל (כי נס אבני הכרתיו לחזוק בבסר ושולם
לא נמצא בשפתיו) שכל מה שעשו רבני קוסטאנטינא להתיר נדויו לעמון ומי שחושש לדבריהם (כי בזה ודאי לא הותר לכל ישראל
שאין כ"ד יכול לבטל דברי ב"ד חברו • אלא כ"ד גדול מחבו בחכמה ובמנין • לכן אפי' לעמון לא הותר • אם לא מפני האונס) היה
בכפיה והכרע על פי גזרת הסר ווזיר • כי הרשע הזה היה הולך נאנרי מלכים • ומשתדל עם שרי מלוכה להסיר מהוקשו בכל
אופן שיעלה בידו ולכל אחד מרחם לו מבת אמונתו אלו יבאו שעשה נסבאנר הקיר"ה • דבר רע על היהודי' בני אותה בתנדופי
לעמון לא יוכלו לחזיק לו • ולעמון יחזק מן בעיני הסרים • ובא להשתחוות לו לאנרת כסף וכבר לחם בזבים • מתקו לו מים נגבים
ושירי שנבים) לכן מאונס עשו זאת רבני קוסטאנטינא להעיד עליו מה שקבל בפניהם דברי חברות ושלא יעשו עוד בדברי שוד
ושבר ולא ילמוד ס"ת עם תלמיד וחבר • ולא יהא עוד קון מבחיב לבית ישראל חובר חבר • לאיש מסחית מן מחוט לשונו פתוח
בקבר • אך הוא הפה הטמא • שאבר והתיר האסור הוסיף שבחי עצמו וספרו בלבון הבאי ונוזמה • כמעשהו הזה אים דמיים ומרמה
אונס לא קיים התנאים שחייב עצמו לפני הרבנים הנ"ל • כי אם כזב מחסהו • כמו שהוכיח סופו על תחלתו • מרמה בפיו בקרבו
ישים אחרון • ושבע תועבות בלבו גם בעילתא דעבידא לאנלוי שעדים בבד אסתן • לא בוש להקיא אדם מקריו הנפעוני הלו היוצא
מחומפתן • נבלבל העולם • שאורו אי אפשר לחי להכחיש את חיי (ואיכן יודעין שאין כלל זה שובר לרשעים הלו בחייהן רוים
מתים) שיסמיע בחזון קולו להוציא לעז ודבה • נם על ב"ד רבה • דק"ק פ"ד היו הטובה • כאילו הודו לדבריו והסכימו על ספרו
הפסול שהוא כבר • והרי שמואל רש"ך חי וב"ד קיים • המה הכחישוהו על פניו • כמו שנכתב בדפוס בס פ • ו"ין • מאנו ערוקים
בהספדו של אותו רשע שוכר ישראל דאתנו מעשיו • כי עבר את הארץ זה כעשיר מרכרין ומשחקין הלי סמיא שחיק בחיא הריכל
שאור דלב וריח על בורתו הוחזר בעירות ומכריז מאן בעי מזבן סמיא דיתתא • כסיים בנבותו כדי שבכל ב"ב וב"מ יתבלה קונו
ולא יכשלו בו ב"א עוד • באשר הניח קלנה אחריו ספריו הטוזהמים המעוסאים והשאיר תלמידים שבלבו מאחרו • ומי שיבא בו מיי הקון
בכרסו • והנה כבר רחית לעעלה מתוך כתבי נאוני חסידי ירושלם תוב"ב ובכמי קוסטאנטינא • סוד הסוד בקר בו מיי הקפקר
שעוף בזכות בם הי' לו שותפים בזה ושנם עשה מעשה בעם ועסק בכספים • שלא בתרעים ומלא חרופים ונדופים • ונתברר
שבפסוק היחוד שמע ישראל • כל כוונתו לייחד שם ס"ל שר' • בחלת אלקינו כאמ"ל • אך קודם נריכין אנו לידע מה שהיה בדברים
תפ"ה בפ"ם ובמהרים ובפרלנ • שעל אלה המאורעות בתייסד קונ' לאם ר' שבלל כולן כאחת בלי שמירת דייה ויחוד • ון
בבר בו ב"ל שבך נראין הדברים שע"פ הסתת הבת האורה שבבולין חזר הנקם על רבלי נאלה האלמנו מפני שנרדבו בשבחה
והתגרו בם מלחמה • וכן נראה מהמאורע הרע שקרה מיד אחר חזרתו של הנקם • שאחרבו של מיוח בשבבה באותה בת
מזוקנת שבבולין ורוחו הטמא נכנה בהן • כי על כן בשבת תפ"ה ודון לבסהיאם שלקו כעור ונר כנויים הוא האחרון מעשה מאיר
קון מאחיר שלאחזו מבולין לאשבנו להודיע אמונת ס"ל האורה בעולם ולהדיח בלב אחדות אחריה וכן היה מעשה זה האחרון בא
לזכרים • בנה"מ דשם נמנאו מקודם אנשים נחשים נפעוניים מאיתה הבת כמו"ל • ושם נמנאו שם הין באות ובעם הדיין ר"

ענגריש"ק פ"ר"ל דרוש פרנס מק"ק הכ"ל והוא איש פקח • ויהי היום וכזדמן זה הטמא עם אורח אחד ר' פתחיה • ויתחבר אליו
ונלה אליו סודו אחר מכטל ומנו ת"כ שלא ינלה כ"א ברשותו • וזה ר"פ הראה עצמו אוהב נאמן הרוצה בכך • ויאחר אליו משה
מאיר בר"י הנה נא שולחתי בעלאכות בגל • האנשים העוברים בין פתרי הנגל • המוזירים בבודם בתבנית שור ומאכלם בשר בגל
לתקן כלל הנולה שאינן יודעים מה מאמינים • ולהודיעם האמונה האמתית בס"ל שר"י • ור"פ הלך והגיע הדברים לרל"ד הפרנס
הנ"ם • ונגזה לר"פ לך מהר והבטיחהו שבק"פ ישנא כל מבוקשו • כי היא קהלה ראשיית בתרן אשכנז • בכל שאר קהלות בגרות
אחריה • ומה רבים מתאוים לכ: לכן לא יתעכב בתנאים עיר קטנה • אלא יתנלה סודו • ויאבד כבודה הרבה • ונאת העצה
היעוצה ישים לדבר פעמיו מהר יסע לפ"פ • והנה הוצאת הדבר מוזמת לו • וכתב רעקומדאניאלן פתוח • להראותו אליו כדי שלא
יפקפק שבכתב לטובתו • וכתב לר"מ שפייאר מיקבל האורח הלו מכ"ז בכבוד בביתו • ויפרנס לו מדר ויתן לו פס מכה וכסא
ושלחן וכל מחבורו ויתן עינו ולבו עליו • ויצו אליו שלא יכנס פס לבה"כ הגדולה שלא ירגיזו בו ב"א ולא יפורסם סודו • רק ילך
אצל מיכן של בחורים • ור"פ עשה שליחותו ושכר לו מנלה ונסע מפ"פ ועשה כאשר נצטווה • להעלים עינו עד בואם • ולל"ד שלא
לעניו בחבר על הסאשט לקהל פ"פ והודיעם כל המאורע • ובקש מהם להבניח עליו שלא יחלט בנבי מיד • וכן נעשה לו שמירה
מעולה • ואחר ימים מועטים שבו לביתם הפרנס רל"ד והדיין רי"ע נס ר"פ נסע מעמם • ויהי כבואם נוו לר"פ שילך מיד לנוד
הנבי מודע בפרס ישמע • וילך אליו וינד לו בפס הפרנס הנ"ל שבבר שב לביתו • בכן עתה עת רצון להפיק זמנו לקיים שליחותו
ושעו יהו בכל יכלתם • ויבטח זה המלאך רע בר"פ המלין בינותם • ויקח בידו כחבי המיכות שבאמתתו • ובאחר הרבה היו
ובכד עליו מבאמת אותם הוא לבדו ויתן הנשאר עם כיד ר"פ • ויוליכהו אל בית הנאה"ד מסר"י כן ז"ל • ובשבכנם הנבי לבית נעלה
בפניו ויאלאהו שם מוזרים מסמני הקהל עומדים על הפתח מבית ומחזק שלא יברח ובבואו לפני הרב ז"ל ויאמר אליו אין שלום
אמר ה"י רשע אלל אזור בתמונה • ויאלם בכלב מת • לא הסיב דבר • אף כי נער בו הרב ז"ל כ"פ לא ענה מעוב עד רע • ויקחו
ומנו אל הבתבים הרעים על כרחו • ואותו אלאו וינרשוהו מן העיר • ומאלו בבתביו דברי הרוצים נדופים נאוים ובבלה ומנבות
אל אותה סיעה הרשעה • לא תכיל האדן דבריהם • ובודעו מי ומי מאנשים הטוזיקו בידיהם • ותהום כל העיר פ"פ ותה
לחרדת אלקים • כי נודעה עד היכן הגיעה חומנת האורחים ההם לשלוח נגיר מיוחד להדיח ישראל מאמונת אבותיהם • ולהבעים
ה' בהבליהם • והושיבו ב"ד ומקרו והנה אמת בכון הדבר נעשתה התועבה בישראל • ותכריך נדול של כתבי מיכות נשאר
ביד הנאון האב"ד הנ"ל וביד הדיין ר' יואל ענגרש ע"ה • והכבל מעשה מאיר בר"י נדפס • לנאת מהעיר כ"ועבו שנסקל מבעדי בני
ישראל • אח"ז נעשו כרוזים שם נפ"פ בנאוטרד' והמבורג כמו שנדפס מזה דפנדול לזוראה מנ' כרוזי' נעשו בנ"ק המפורסמות
הנ"ל באותו פרק בקרא אויה דרבנן • ונזכר בקונטרס לאם ר' • ושיתה נכם כל זרע ישראל מזרח על המטאים הרעים האלה • ביחוד
בקפ"פ היו אותן המיכין לאלה לקללה • ועשו בקמות בכל מי שהיה כמשד שבדבק בו • אפילו ריח מיכות אחורה זו • ואפילו ע"פ
אומדנא בעלמא • כמו שאירע אח"ז בבעל בית אחד היה בקרא ר' חיים מנהיים • הסיח מעשרתת שלו • ועשה התחבה באחד מיני
אידיהן של כת ס"ר בר"י בשמחה נדולה בכל זכי זמרה • וקבלוהו אנשי הקהל בסך ע"ז מחאות ר"ע • באשר הקרו ודרשו • מנס
בהיות המחרש ליבלי פרוטסטיין מר"י הולך נע ונד בארץ ובא עד קפ"פ • ולא הניחוהו לבוא העירה • זה ר"ח הכ"ל שלח לו לחם ומזון
אל מחוץ לעיר • אחרו הרי רגלים לדבר • שהוא לאיש מסחית חבר • ונרפו שני המעשים אשר לא יעשו בישראל • ושנו בו מספר
תרון כאחור • אלה הן אידיהן של האורחים אנשי כת הזוקנת המנאלת • שנאמלו הרשעים בין כתבי פלסתר של השעיה
המשתלח מ"מ"ר בר"י הכ"ל •

חגאות של המינים המאמינים בש"צ ימש"ו תר"ו

ר"ד סיון צמח
ד"א הנ"ל נמשח ע"י אלי'
ד"ר חג"ל כתבו לכם עצם היום הזה

ראה והבע בן לדם את כל מעשה ה' הגדול • נדול
הענה רב העליליה • כי בתמוז היה תחלת
קלקולו של התועב ס"ן מר"י המשיח בשבר יוקפ
אל

ם תמוז	התחלת הלבוש תנפש	
י"ז הנ"ל	ראשון להרתו	
ב"ג הנ"ל	חג המאורות	
ד"ר הנ"ל	שבת קדש	
ג' אב	התחלת עשרת תפארת	
חשיעה באב	חג חשמחות	
חמשה עשר באב	יום שנמלך	
ט"ז כסליו	פורים	
ד"א אדר	יום שנולר	
ד"ר הנ"ל	יום שנמול	

לשלוט בהם וכהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם המורדים להם בכל יום · ובתמוז בכתב בספר קנאות הלו ונקבצ
בדמים ערמים ועשי הנגעים הרשעים הללה לזכרון לדור אחרון לאות לבני מדי למען לא ישכחו לבנים כל תועבות יהם ·
ומעלתם לא תמחה מרפת עולם לא תשכח · ויהיו נגד ה' תמיד ויכרת מארץ וכרם · וכפרין שמה לבניה עתה בוא כתבה ונו'
הרי · אלו י"ג מועדות (לשבור בחודי ישראל הכריע) שהתורה נקרשת בהן · הפו שמי על שמי חנים יבקופו · בחג שבלה
שרבנים יזנוו ויכוו כשכורי אפרים ומין בוכל גב"י · ועשו רגל"ים לדברת"ל מועדת כל מועדי אל ארצו · עברו תורות תק חלפו
עברי נדיקים סלפו · ואת הארץ יאנינו · דם ביהיהם ובדגליהם כאלו · באות בפשם רוח פאלו · כתבין מולאו בטבח קדים המירו טוב
ברע עברה בעמוקה הקליפו · דברים אשר לא בן על ה' אפו חרפו ונדפו · אם יקרעו בפרך שיניהם לשון יתיבו אלהים מולאו אשם
הנגריהם ישלה באשם כאשר שקעו בגוף"ה עד מארם מיקוסטמופת בלו ולמוקוסטמופת ילמו ביומעצתיהם שקונים כאהבם
ברעו קדשו התריעו כלבי מועלה ומנפו מכניע פה לדנגאל עפה אחת של ומעל מקדרה שבשלו בה ומתבשלו כמו אלה רותחת בם'
מימות שקבעו להם בכת האריורה ותורתם ומיפו · כתוב בו מי שעבר והתעבר בט"ב · אין לו תקנה עד שיבוא על אשת איש · ואם
אפשר להיות בי"כ · מה עוב · ובתבו הטעם בפדו ה' לפי שהפגם הוא שומכא הגפרה השליכה מלבוא אל המלך ובעת הגאולה תמיד
מיא אצל המלך · והמתעבה מראה כו"ע"כ · שלא להאריך בספור חר"ו · ה' העוב יכפר שהוגרכנו לגלות מעב מזעבר מתועבותם
בהכחה לאדרם ולקללם ולהשמידם מנבול ישראל שלא יסבאו אליהו כספחת ולא יעשו עיפים ומתעשו · בשו"ד וכו"ב יהלוכו ·
ס' מירם הנ"ל מלא כאלה תועבות רבות · נמצא אצל ר' יעקב מוגיד בלבאזיין יכך ספר לנו ר' ליב מדרזוכא ·

ראשון שבת תפ"ה · חונכה עדות בב"ד מומחין עפרבמים הבנים מוכה חם בזוכה · על הימבנים בבה מ"ם עם מושב לנים
וכת של פרנים · ומיחדי כנסת רי"מ הנ"ל ה' מתאמפים בהיום שעשו תועבות גדולות ונאנים · ובכר כתפסטו אותן
בתנים · ומנים בין הכל · והמעבעים את הרבים ישעיה זרי"מ עשה עמנו כמקבל תשובה מהשלין עשאו לבני בה"כ לברים עליו וסוד
בינלא הסרן בידו כיוקדם · ובתבריר מ"ם רו"ל שלין מספיקין בידיהם אל מחטיאי הרבים לעשות תשובה · גם בפרלא קבנה קבנו
מתולטו בבית המדרש לפרומים · ופנשו מם בנים את לוים נשעיר אל דמנהו יקרא טוב שם קרלו לזו סורו סורו אל תגעו בי כמו
בם כמו ואל קדוש ישראל לא שמו · מם כתחברו כמה מבורי עומאה ומבוא ס' מירם כ' מוכנה ומבוא הוים אל העין הוקנה
מעם יבא אשר הייה הרב הזמיד ר' כתנאל ווייל נר"ו · כי לא יכול להתאפן לכל מעשי תועבותיהם · ודלפיהו הבנהנים הסם
עתה הוא רב בעולמה והמודיע · והוא הודיע הדברים להנגאל"ד מם · ונעבר הרב ו"ל בכרוכיה ולא אנשו כיה · גם המבם רמ"ת
מלא ידיו לה' בקם"ת וכתב מכתב ה' תעוררות עמוס לד"ת דבלין מלפי שהוא תריזלא הנגמהו פה · גם לא עשה פרי לחושיל · כי שרו
מלא ידיו לה' בקם"ת וכתב מכתב ה' תעוררות עמוס לד"ת דבלין מלפי שהוא תריזלא הנגמהו פה · גם לא עשה פרי לחושיל · כי שרו
מכיתיל לחמוי כו' לשוא נרף נרוף ודעים לא נתקו · גם הרבנים הוקנים באשכנו בלתן ייוים לא שמרו כה לדבים ולהדבים מוועבים
אל"ם שבתמלאו עליהם עברה · ובערה בהם אש קנאת הדת שלהבת יה שולה מאליה ועבר עליהם רוח טהרה · לשרש אחר עבודה
זרה · בתרשלו ידיהם מאיתת בעלרדוע פקוד עוב ורוע · לכן לא זמו לגמרה · אכן הטילו חרות ומיתת על מבני הכת והמם יישים
לאתם בחזרות עצומות · ונעשו כרוזים מלוישים על זאת · בכל ראשי קהלות שבחחו אשכנו ונקבשם בדפוס גם בחוכתב לאחר
לבוסיר העם ולשחור :

אלה

אלה הם הכרוזים שהוכרזו בראשי קהלות ארץ אשכנז בשנת תפ"ה

טופס כרוז

שנעשה בבתי כנסיות שבק"ק פ"פ רמיין על אודות הארור משה מאיר שר"י מועתק מל"א ללה"ק

שמעו רבותי מאחר שעבר עלינו פה איש בליעל משה בן מאיר מזאלקווי המסבב מעיר לעיר להסית ולהדיח את בני עמינו
להאמין בבתי כנסיות בני יומ"ו ומזוכה כוזבת ובספרת · כמו שבפועל כתבים טוביים ומשובים אלו נמצאו · שבהם חרופים
ונדופים שלין נהעלת תל הכייר · ומתוך מעשיו ניכר שהוא שליח וסרסור עבירה · ומן קשר של הטעים · בכן נזו הזברה קדישה
י"ו בכתוב אחרוי"ו הנאב"ד ובית דינו לבכרין ולהודיע לכל הסרים לומשמעתנו שהאיש הבליעל משה מאיר מזאלקווי יע"ם שם
ברוכו בת מאמינים בבתי כנסיות בני יומ"ו · וכל היודעים ומכירים אותן מאמינים ומסייעים להם בסיוע כל דהו · הוה מוקרים
מכודים ומופרשים מכל קהל ישראל · אחרים הם מב"ד של מעלה ומב"ד של מעה · ערירים יהיו וערירים יומתו · ומי שבשם ישראל
יכונה אל ילך בדרכם אחות שלהם · ק"ו בן בנו של ק"ו שלא יטרף אחרי זה ומרחו וכל המאמינים בבתי כנסיות בני יומ"ם · לכל דבר
שבקדושה יעד מיבואו ויקבלו תשובה שלמה הבראית לתין כל המאמינים בתורתו הקדושה · שבנו מאמונת ש"ב
יומ"ו ובעקר מלכם מכל וכל · וקשה תשובת העובר בעובר על דת ובבר באמונת הי"ת ובתורתו הקדושה · גם הבני מבריו ומודים
ומאחיר בעונם חרם על מי שים לו ידיעה מיהוה המאמינים בם ב"ס ר"י בן אותן הבמאמינים פה והן אותן אשר אינם פה · שמחוי"ב
כל מי מודע לילך אל הנאב"ד ולפרסם אותן : באשר מנוה לע"ר ולשרם אחר המאמינים בבתי כנסיות בני יומ"ו ולרדפם בחרם
מלא · והשומע לדבריו אלה ומחזיק בעון המיים ומעמיד הדת על תלה הוא יזכה לראות את הגאולה · בב"א בן יהי רצון אמן

טופס כרוז שנעשה בק"ק אלטונא מועתק ללה"ק

שמעו כל הקהל הקודש בכאן מכריזים ומודיעים בפה קפו"מ דנ"ק אל"ה ובכרוך הנאב"ד ולמודים דנ"ק · מאחר שמופרסם
בעולם לפני איזה מכים עמדו בת רשעים ופוקזים בחדיבת טורקיה · שעוברו מזוכה כוזבת ובספרת שבתי בני והוסיפו דברי שטות
והבלים ומעשה רשע · שהרבה בלבדו בעשיו של בתם הקדמוני הזמנית ומדיח בשו"ם ינאו מן הכלל וכפרו בעיקר · ועד היום הזה
מרקד ביניהם כידוע אל"ו נתגלגל הרע לעודינת פולין בתוכה מהלבת · עמדו בתות רעות והרלו עמון פרוזים ועשו מעשה ומרי
ובקשו שבר בפנים · עברו עבירות מזוזות ועשו חטאים גדולים · אוי להם ולנפשותם אוי לאוכים שבך שמחות · והכל בא משומם
בתם הקדמוני אבי אבות הטומאה הנגע נרעת דבקה בם · ובא אל מזוכת כוב ושטות שבתי בני · וכמו שגם נאזני אדון רבפה
אחר האנשים הרשעים הללה בנפשותם עד מרוח · ובהיום לא טובה הזעוה · שהגיעו שלוחי השען בתם נפשוני בעו"ה לחדיבות
אלונ"ב · וסרסורי עבירה של כתה הרעה מסיתים ומדיחים את בני עמינו להאמין באמונה כוזבת ובספרת הנ"ל · ובמו שכן גם
בק"ק פפד"ו מתגלה שעבר עליהם איש בליעל מסית ומדיח נקרא בשמו משה מאיר מזאלקווי · זה שלמו לסבב מעיר לעיר שליח
מיוחד להסית ולהדיח · גם במונא אלו כתבים מוכבים מוכיסומטוכים מרופים ונדופים ושעות קנר המצע מהשתרע וכל מעשיהם
ומנהגיהם לקשר קשר בונדים קשר רשעים לעבור בהם עבירות ולהקל בהם קולות · וסרסור עבירה ושליח רע · אים מהם הכ"ל
שבא מעולם מעבדה הרעה הזאת · כפי מוכהנ הנמשים ומקרפים המכים בוכביהם · ולמיחם מיהם מיבעי פן תלילה המעשה שעם
שלא יגליה ק"ו · והכנע נרעת והמכה מהלכת לא יבוא לחדיבות הללונ"כ תלילה · בכן קפו"מ בכרוך הנאב"ד והלומדים דנ"ק מבנו
להקדים רפואה למכה להרחיק מהכיעור ומלכות המומאה ולכות כו יקין · ומו להכריו ולהודיע שהאים רע ובליעל מעם מאיל
מזאלקווי אשר בשולו כידיו הכתבים הכ"ל · עם כל כת דיליה וסיעתו המאמינים באמונה כוזבת של ש"צ הנ"ל · אותן
אנשים הם מוחרמים ומנודים מופרשים ומובדלים מכל קרושת ישראל כלה גרש יגרש מקהל חנולה (אין להם

חלק ונחלה בכל הנחמות שהתנבאו הנביאים לישראל) יהיה מי שיהיה שוע או קוע או שר מאה ואלף · ואף שהוא למרן או מכת חסידים וצנועים קצין ושוטר ומושל איש או אשה יהא מי שיהא באיזה קהלה או מקום כין המאמין בעצמו או המסייע ומחזיק בידם הן בממון או בד"א · בידעו ומכירו אותן שהקמכת הרעה הנ"ל · ואעפ"כ מחזיק ומסייע להם · אותו האיש גם הוא מוחרם ומנודה מופרש ומובדל כמוהם · ומי שיודע ומכיר ויש לו ידיעת הטומאה הנ"ל על יהיה מי שיהיה שהוא מכת הנ"ל · מחויב לגלות את אותן האב"ד שבעירו או לפרנס החורש או למי שסיפק בידו למחות · ואם לא יגיד ונשא גם הוא את עונו · וילכד כמצורת החרם כמותם · וכל ישראל הרחק ירחיקו מאהלי הרשעים האלה · שלא לילך בד"א שלהם · ולא לצרפם לכל דבר שבקדושה · וכאשר מעשיהם ע"פ הרוב בחלקלקות לשונם לשון שקר ומרמה · מראין עצמן כבעלי תשובה וכאילו מתחרטים · ולבם בל עמם · כי נשתקע בלבם האמונה כוזבת הנ"ל והקלפה כבר נשתרש בלבם · וקרוב הדבר לומר שאין תשובה מועלת להם מחמת שחטא והחטיאו את הרבים ושבע תועבות בלבם · ואין טוענין לנחש מסות ומריה · ומושל על כל ישראל להרפם ולרדפם ברודף מלא · קנאת ה' צבאות תעשה זאת לעקרם ולשרשם לכל לתן להם שורש ועגף · אעפ"כ באם אחר מהם הוא מתחרט ורוצה לעשות תשובה שלמה · ופן ואולי תשובתם רמיה עושה מעשה נחש · ע"כ אין תשובתו רצויה ומקובלת עד שיקבל תשובה בפני שלשה גאוני ארץ רבנים מפורסמים · שישמה תשובה נמורה הגונה · אחר תקירה ודרישה אם פיו ולבו שוין · וכל זמן שלא יהא בידו כתב מן שלשה גאונים מפורסמים שחזרו וקבלוהו וקרבוהו · אזי נשאר מופרש ומובדל מוחרם ומנודה כנ"ל · והסוגע לדברינו דברי אקיס חייס · ויתחזק בעין הזייס · יוכה לראות בכתובות כיון וירושלים ולגואל נדק בב"א ·

טופס כרוז הנעשה בבתי כנסיות בק"ק אמשטרדם ר"ת אב שנת לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא

שמעו כל הקהל שבשוויתי להכריז בפה קפו"ת דקהל תימו וכנרוף הנאב"ד זכות דינו · להודיע את העולם · מאז זר מפורסם שלפני איזה שנים התחברו כפולין כתות הרשעים ופוגעים ומתעוררו לחזוקה כוזבת וכפסדת ישב בני ועשו עבירות מתעשים נגדולים · והתחזו בכל כח כמעשה שרוצה שלא לעבדו מפניהם לבטל עזבתם הרעה הזאת הנורא פרצה בישראל מלין נהגיד · אבן לעת ההיא קמו בנגדם חכמי תורה הרבנים הראשונים חסידי עליון · אשר קמה בכרוף קנאי הדור ויחידי סגולה הירא ושלוים ומרדים לדבר ה' מאד בעבות אהבת שלום קבלת ה' נבאות · ומחריבו את ה' וכרם של רשעים ומרפיהם ומחזיקים סמתגים לסם חטאת לפרנסם · ומסייעים לדבר שביסה · למען רדפו בחרבות מתות בידיהם מחרות וקללות בפייהם וכמותם · כמות מי יוסם בחנו עמו כדין מוחרם · ולא נתנו עד שנרשמו אותה כת הרשעה וכל יודעיה פולין כלה נרם ינרם בכל ארצה וכל יושבי · ובכל תקום שדת תלכו של עולם מנגע אלהים · ומזוב על כל ישראל לקיים · כי יפולין תחת תורה ודברה · כעת הסיה · עתה זמן חם הנגע מרעת כח לחדיות אחרות · ועדיין מחזיקים בלא ועתם הכוזבת וכטוחתם מובקשים ע"י שלוחים רעים למוחמי"ן את מיכו לטמא את העולם · ולעיקם מבני שלא תהא מוכה מה לכת על פני כל ארץ אשכנז כמו שהמיכו בי בלה ה' ב"ה על עוכם לעיני הזעזי · כיה מאיבר עליהם אים רע וכליל · ומה מאיר מוחלקוי שלים וסכסור מבירה להסית ולהדיח את כמי עמיכו להמרון · בבתי כנסיות הלו מוכה הכוזבת ומפסדת ולעשות · כמעשיהם הרעים מעשים לה' מאד · והמוכר עבירה בעתה בכפרעין מומכנלוי · שהנאב"ד מ"ד זכות דינו · בכרוף חכרה קדישא הקריש ומכידו ארון ונקללו אים בלעל מעשה מאיר ומרפו בת המוקנים הרעתנים בם · ב"ד וכל היודעים מחזיקין אותם ישעי' להסבסיעם כל דהוי סיה מוחרמים ומנודים ומופרשים מכל ישראל לחרים הם אב"ד של מעשה מד"ד של מעשה ומה"ד שלמעשה מיכולת מבטלת מעשה הנראה לעין כל המאמינים בתורתו ית' ובתורתו הקדושה · ולחרים עמה הנאב"ד מ"ק בנרוף קפו"ת מזכל הלמודים · וכן נאזלי פולין מגו רדיפה לחכמים הלה הקפלים בנפשותם על קדושה · ופרסמו מעשה אבי אבות · הטומאה של הרשעים · אור לסם ולבמותם ונכרוס לא מוכה הטמעה הרשעים מוחרים ומנודים שלוחים ע"פ הקון להסית ולהדיח את בניהם מ"ב כו' :

בכן לאמינו בני ישראל הקרובים לדבר ה' ולתורתו הקדושה · לא לבד מודיעים לתכם כן הקרוזות ומוחות כל הנלוזים מודיעים שולין מכתבו בייחס ההם וכן מה מעבו מקדש הרבנים ק"ק פ"כ וה"כ · אנקנו מוסביחים עמהם להחזיק הקרוזות לא בלבד על מקום מוחיר מזאנקוניי רק נם על כל הקבלה רעה הב לאלין הקרוזות ומוחות בכל מקום מבלו עולם מגיע הן יחיד או רבים קטן או גדול יהיה מי שיהיה יזהר בחרם הגדול שלא לבד כל יסייע בהם סיוע מהון או בעזר אחר לחזיק בידם ליתן יד לבוגדים רק לרדוף אותן בכל רדיפות ונגישות כדין מוקדמים · כי הבעה נריכה לכן · לפי כחם רודפים ומבקשים לעקור ולשרש יסוד מוסד התורה הקדושה בקרופים ובדוחים ורוח בבכפיסה ומביב בחלקלקות לשונם לשון מקר ומרמה בפיהם · לבמוב לבבות · ושלח את ידו והחזיק בו ונסק לו · עם דמיקת ידים ונכון רבה בגוד בני אדם ברבת הקרות הלבבות לעיכות · מודעים בעצמם מודעים בבלי לרקיעה · ולאית בארעא לא ידעו ולא יבינו · דרך אתה · הנבוערים עומים עצמן כפרופים · ומוכות בריה מקם מדרבנן · ונלוי וידוע לפני כולן לבבות כי מבוכה הכוכה · להחזיק התורה והמצות ולהדרין בדרכן נכוכה · בדעת ובינה · הבעם אשר ברית בנוס לורעם מתוכה · ובנדה · אין ענה ותבונה · ואתם הדבקים בה' חזקו ונתחזקו בעד עמכו ובעד ערי אלקינו וכרים בם התורה אשר הולך מהלך ארכה זה כמה · ויהיו מוכיחים לעד לעולם עמים · בחמת ויבר מוכפני התורה · ולהיותכו עטרת תפארת ביד ה' ונכיף מבוכה ביד אלקיכו · והוא כרקוניו יהיה מכיכתו ביעבה ידיכו · ויהיו דבר עבדו ואמיבה מופתין בכרחוכה · אמרין

כן יקרא עיר הנדן קריה נאמנה · אמן

טופס מגוף הכרוז שנעשה בפראג ונכתב בפנקס הקהל ומקום ע"פ השררה · שחתומים עליו כל המבוארים למטה · בכ"י ממש בשמותיהם העבריים ובלשון לע"ז ·

לעני בני עמינו ובשם אלקינו נוגול

להיות כי מזוזה מזעכו והרגו בעבכו · כי קמו המסיתים בעם · אשר הרבה לרם נפש ומרף · ההולכים במקבכים ומפתים בני ישראל · ומהחזיק בחומה כוזבת העוררת מדיבים בין ישראל לאביהם שבשמים · היא אמונת בתי בני יעקב בעמו שקיק מיא אשר הריסו ל' · ורא מעה ומעשה ומעלל ומהלכו לדרהון ולאיבות · ואין ספק שיבה לירבתי אלוה ואבדון לבית כידון בו דורי דורות כאשר נתנה הלכן בק"ק פ"ב דיתין בשנתו אבל אחד בשמו ומעשה מאיר מזאנקוניי כתבים · כוזבים מונים אלאים מרופים ונדוכים ג' הכתורתו · וכבר מעוד הנאון מהר"ר יעקב הרב ד"ק בפ"דמ ובית דינו הקדק מכוני לבב ומהביני קהל ועדת ישורון הנ"ל · בפרן · ויעבירו קול ביקבה עבריים להיות כל אים אשר בעם ישראל יכונה · מובדל ומוחרם מן החיים ומעה מאיר הנ"ל · הוא וכל בירו ומכל כל דיבת המאמינים בחומר ומעלל מבתי בני הנ"ל · ולא יכין להם פוס סיעה לו מכיכה · עד שיבלו תנ"ו ונם בלייה · לעין כל המאמינים ב' ה' ובתורתו · ב' בתי מזאנקוניי · ובא מלבו בכ וכל ועמה · תבוכה על הבעבר ולהיות כי נם נקבו ק"ן מדלנה מדבר כן בחמיתיכו · הקרובים לו דרבוקים יהיה לוש אשר · יתפתה בקול אנשים רעים וחכמים לה' · ויעבו בקול קלקל את לבוכם · לאבד אמרו לפיהם נגביר · ולשונם אתם לתלות דבריהם בתלמידי חכמים · כאלו חבירים להם לאיש משחית וחרשים חדשים בזדים שקרים מלבם · למען החפתות אנשים לרוץ אחר צבי שבוך וכלבמת שבתי צבי הימה רוחו ומחה זברו מהארץ · גלל כן אמרכו מודעה רבה לאוהיבת לבדיע לכל כי אמונה ברבה הכ"ל ב"ל יתק · מו · היא כוזבת ונדויה ומלב אנשים רעים וחמאים נא · וכל המאמין בו · כוכר בה ובתורתו · ומוטל עלכל אחינו בני ישראל להסיר המכשלה הזאת מתוכם · ולבער הרעה מקרבם · לבל יהא רעה בנבולם מגילה · ויהיה מוקיבם קדוש · ואל יבואו ברוכים בכלל אדום · כי אנשים אלה המאמינים בבתי בני אמרים · ארורים הם בכל אמרים הכתובים בתורה ובעריהם יהיו ערירים יהיותו · ויהיו הם ומעם נבדלים · מוק כל ישראל · אם לא בעזבם מעאה בעזבה בעזבה · פלא יבואו לעמוד מעל ב"ה · ויעשו תבוכה על הבעבר · ובבקנו בכל אים אשר ירחת ה' מונע בלבו · ויבמע בקול דברינו אלה הבאמרים לכבוד ה' ולתורתו · ויבעבו הקונים מוכרים ה' נבחות · ויקבלו מקבלת ה' לעמן יעזבו הרעים דרכם · ויבקבו לעבוד את ה' בכל בלב אחד בתמימות

ויראתו

ולדותיו ונקוי ה׳ יקליפו כח יעלו אחר כנסרים • ויקולו עליהם כל ברכות שבתורה • כ״ל מאמרים וחותמים לכבוד ס״ת ותורתו •
שתשון ייטילם יהונתן בסדר היומם מהורר כטע זלה״ה סק׳ יצחק כמיהורר שלמה ולמן יצחק״ל דמ״ם סנל אחד מוגל מאם אוכין
ומערלאנ שמואל בלא״מ״ו הגאון מהו רר אלי׳ שפירא זצ״ל יצחק לאוטטן יוסף כיכלם יעקב ליכטטאט אברהם
פרעסבורג משה גינגבורג יאקב המבורג משה שיטן הויכן הקטן אחר אכשיל שורש
הקטן ומלף פירדא •

ובכם נעשו כרוזים בתרמות לימות על אכשי כת הרשתה שלם״ן שר״י • כבל ראשי קהלות כאשכנו פיסם מעררין פולין • וביחד
בפירדא מנהיים ליסא • בעוקמות שבתנלו מעשי האחרונים ותשובותיהם • לבער הקונים מכרם ה׳ נבאות •

עתה בעתיק מקונטרים לחיסת שרף מה שנהיך לבוזת מבור הלו לפרוק חבור ענבים • מובחרי כאשים ומעקרבים • ומקיימי קונים
בכרם חמד ה׳ נבאות ומגדלי חוחים ודרדרים שלוכים וסרבים • ליסרם בשוטים ובעקרבים • ולבתת כאש בחומת ן ומנ״ל
שמורון יהיה שבבים • ונשמיטו סרח העודף ונקבר בתוך שאינו מהשמרן לרבים • נס פקקנו עין להסיר חרטי הטעיות המכחיבים •
והשגיאות שבפלו בחוכתבים • ולולא הסכר לסתום הבקבים • וכאשר עשינו עד הכה יערוף כמטר לקחנו וכרביבים • בחוכן שדברי
מנדיקי הרבים יהיו מאירים ככוכבים •

העתק לחישת שרף

למען דעת כל עמי הארץ

כי יש אלהים שופטים בארץ

ולא יהיה עוד נחש קרמוני זה • לבית ישראל • סילון ממאיר • וקוץ מכאיב • מכל סביבותם השאטים אותם •
דרעו את ה׳ אלקי אבותם • קול אומר קרא בגרון אל תחשון וגו׳ • כי זו היא עת לדבר דבר דבור של קדש
שהוכרו משרי עם קדש • הקהלה המפורסמת • שבעדת הגולה • היא ק״ק פ״פ דמיין המהוללה • עיר מלאה של
חכמים וסופרים • אשר עיניהם פקוחות • להסיר המכשולות מדרך הרבים • כמו שצותה התורה בעשית מעקה
לגגנו פן יפול הנופל ממנו • וק״ו בן בנו של ק״ו • הדיוב המוטל לשמירת הנפשות להרחיקם מן הסכנה פן בעבור
התרשלות ראשי עם קדש במעשיהם או בדבריהם תאבד נפש אחת מישראל • וגם דמו יהיה נדרש מאת כל איש
ישראל שבידו להציל • ונתעלם מלהצילו • אי לזאת כהכם הרואה את הגולד ה״ה הגאון הכה״ג שבעדה
קדושה • אבן הראשה אביר יעקב יהיה בעזרו • בצירוף פרנסי הדור • ורבנן קדישי כי דינארבא • שתי בתי
אבות דינים רבנים מפורסמים שבק״ק פ״פ הנז״ל • הכריזו והודיעו לרבים דאין למחון על דבריו אפיתויו וכזביו
של מקולל המחרם ומגורה הזה נחמיא חייא חיון חר״ו שהוא וספריו וכל כתביו הם מופרשים ומובדלים מעדת
ישראל מעתה ועד העולם

פיסם כתב החרם שהוכרז בעיר גדולה של חכמים וסופרים עיר ואם בישראל ק״ק פ״פ דמיין יע״א שלהי אדר
ראשון תפ״ו לפ״ק • והועתק אות כאות כלשון אשכנז ללשוננו הקדוש

ואמיתי לבכריו נפש הקבורה קדישא יצ״ו בצירוף מ״ו הגאון אב״ד בר״ו עם שני בתי דינין • בתי דינין • נאמר יהוא שבשנת תש״ל

נדפס בספר אחד שחיבר נחמיא חייא חיון וביאה להבכר בשמות קדושים עוז לאלקים • ולקדש קדשים • ולאקב
מיפוש בזה הספר מאד מאד בו דברים אסר המה נגד ה׳ ה״ה נבונים לעיונות ובפירות • ובטבול כן הבדולו והחרימו באותו זמן לת
זה הספר ואת המחבר טלא להשבותו בביתו • ומוכ״מ ס״ו ללמוד בזה הבפר • וכן עשו כל גדולי הדורות אבבנו וכולן והחרימו את
הספר הנ״ל עם המחבר הזקן אמתאי ולעת כזה אדשים מקרוב בא • שוב המחבר בתן להדעים בק״ק אמשטרדם קונטרים אחד
בקרא שמו הקולות יחדלון ומם כאמר בשם בכמי קוסטאנטינא שהתירו לו הרבות • הנם שקשה להאמין שהבמים האלו
יתירו הרבות שעשו גדולי עולם ובפרט שקנתן המה בארץ הרשים ואפשר בכלו שקר • ונאם שהוא אות אחד בודאי הנשם הסיאם
והטיעם • ואף גם לפי הקונטרים הנ״ל לא התירו את חרמו רק דוקא על אותן התבאים המבוארים • ובעי הנשמע והידוע לנו
עבר על כל התבאים ועדיין הוא בחרם • ולמיתם בעי פן ח״ו יאמרו המון עם ישראל כדברי הקונטרים הזה • שחבמי קוסטנטינא
התירו לו ומחרמו ומקבנו ח״ו להזקן אמתאי הזה עם בכרו ובתבניו • ובכן כרוזא קרא בתיל לכל מי שמאמין באלהי ישראל ובשם
ישראל יכוכה • בשם הקבורה קדישא בצירוף הנאון אב״ד עם נ״ב ב״ד • להודיע שכל הבמות הקדושים מכל גאוני ארץ אשר
הסריחו את נשמתיה קיים אמן הנ״ל וספריו וכתביו • עדיין המה בכשם ובנוראים בתוקם • ואין רשות לעשו בר ישראל להשתחוות
בכיתו ומוכ״מ ס״ו ללמוד בשם • וחרם הקדושים לא הותר • ולהשמע יונשם ותבא עליו ברכת טוב •

למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם בשם ה׳ אלהינו נזכיר

ראשי פרקים

אל נאר הגולה אשר ישקו אדיריהם • ואל היהודים הפרוזים היושבים בערים • מנחת קנאות מנחת זכרון • מזכרת עון • קנל
עבות שלוטה • הנאחרים בלקיטה • קוות קבה • קדבה נהיתה בארץ • בחוקה הערים • נאה ובערורה • רבו הנות ערים
מיינים מוחיכים בוכים • מבני נבכים • יוסבים בחוסתרים • מעוגנים מנאקים הוסיים אל מתיים בל יש • רבאים בל יש ומן • המה
אין להם • כי נחשים נעשוים הם אשר ינאו מחוריהן • בקמיע שאינו מוקה מן מבדת דאתון • מי שמיה • זאתמה • יקמיעתיה (ר״ל
יש שמו ופפרו) ברשות הרבים ינאו ומבלו אמונה ישידו של עולבורות היה יד בלא ברשות נכנסו והכניסו גנם הביכל ה׳ שהינו
בשמו את דרכם • כחשו בה׳ אלהינו • בקנקלקות באשלה • בשלון על בשלון הדיקו ונפלו • נאר ונתקם רעה • הקזיקו בתרמית אין
ותרפים • בחמכת כוזבת כרוזה ובפסדת • נטלה ובשברה • מובני בבור היא המוכה בנתי בכיע • בחיק בן מיא אשר מוסבת תכ״ו
הכו בסבורים • והיה בוחקת מיפיהם נדבריהם • לאמר זה יוציאנו • כהדו אל ארץ • ולא ידעו נחה יבשלו • לשקר בחרו עד הלוס
ולריק עשלו • כי הוא כגר מוסרק • נפגר בין היטוטאלים • ובגר אלך לארנון • ולא יבוב • נגודם נאות נגו ומרדו • כי מלכך אבר
בריס יד בתורת תשה • הקטיא את הרבים • ורבים אלנים הפיל • נאוחו יותר מבאיין • ונעשו יה בכ ובדרוגה יו לרעה • לא נערוס
לאנשי סדום • כבודע כי אף אחרי בגירתו רעה היתה בגיעתו • ומדיין לא הנ בדמו מוזמתו • כי אחריו נעשו כבות בתות כותבי
פלסתר • בכותרים על מנת לבנות • כל אחד בבה נחה בבני עמו • מתקילין בשבח בהקדשין • ומוכ בדרין • ומוכיחין בנאלי
בתוספת טומאה מחורה על עמותן • בכה דומר נבלה בטולה בל תורה • זו היא קיומה • בטול הבכה בברק בת נאמנה • דרכו
מבם דבר מור לירות בחסתרים • מסיתים ומדיחים • לאחר מלבר ומעבדה ובו • יובבר נודע ובי פרסה בעולם • מעשה שהיה מבמה
מחות בפטות שבסלנעק ואמדרוכיל רבו אחריו • ומי יתן והיה בהיו מבקשים מחוי כי כל אותן שמזרו על הדוב הבלאה לעיבים
לא שמעו את ישראל • כי אם לאבן ונף ומוכבול • והקא יאו את הרבים • ובן עוד הוכר אליכור כולל זה מזור ונעוד • בלאיכור מוסיף
אשר בכל יום מוסיפין בסדר ובלא בכדרן • על מבאתם בשם בנא והבורה • ומבה עריה נאם יבאמו בנבו בשם בקמו • מרחים
מעשה בפרוסים ולבם לא בכון עם אלקי • כאשר עיני כל מבם תמוראה מיסרים • בזוהמה ואחר הנשם בדרך • אחרים מיבל קדוון הר״ן
אשר תיאר מעיו לאמיה בן יוסף • ואתה מעיון בשם זה • מלבד מאה בפרי מיבות • ומיבוסים רעים ומפאים לה׳ אחד • מהבים אחרים
ובבר בז״ל שזה הקבור הוא האל להיות נבור דיר לפני ה׳ להדיח את ישראל בדעת ההבטחה • ומתמו שאם בא״ם מי״ן שר״י הזהמא • ואין להאריך
עוד בזה והשבאה פה שבית רק לידע מהבנותו של אחרו דשם בדברי המוגלשים בבלון • שנפרדו אנשי בת ב״ו שר״י בלאומתם המוזיפת • תלת

גם לבמה דרכים לא שונים • הלא הבוה שהרן שדרכן להזיק בכל מיני אמות נזיקין • וידיעות הטומאה • ומיאלות שבת"י שר"י מרפות ידיהו של
עולם וכולנו שב אל קיאו • כובל שם דברים הדברים בזילותא דרבנן • ומביא כמוה אמוכות שבתהו מוכנת תכ"ו והוא כותב בעצמו
שהם מוקלבות • מהאבנים אבל הם אומרים שכן קבלנו מבתי נבי תר"ו • ואיכם בלמוכות רוא דמהמוכותא • והוא נוף הבכר של
תלמידו התועב הוא שבשם מייא מיין תר"ו אחרים הבנים מב"ד של מעלה • ומב"ד של מטה תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה
והיו דראון לכל בשר • לא יהיה שריד באהליהם תזרם ורוח תשאם • ושברה תכין אותם • לתרוייהו בעיא בעיא כיצא הוו • כלא
מוין לשברא המרא • לשברא דמיבא • לשברא דפירודא • אינהו וכל אביריהו מבזוכרי מהמכותא ולית להון חולקא בתב"ה
ובאיכון בני מהמוכותא • אתקייבו בבבשיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי כמו בבבר מובאר בכוכתבים שבכתבו וסברים שבתבו
בשבת תע"ג תע"ד תע"ה אשר בראו בעניני לעיני כל ישראל • מה שבאמולה • על עמו שמודו רוב מכמי ישראל שבנביות
הגולה • וכולם בבנגון אחד • בזאמו הקריאו ובבשמו לעיבל קרוזו הב ג • ונם הבכיאו על סברי הנשם מיין תר"ו בשם בסברי
קוסמין • והקריאו אותו עד אשר יעזוב רשע דרכו • ובאשר גור דינו וסיכור כל המאורע בבר נכתב ונחתם • לכן לא נאריך
בשמועתו לבעבר • כי כל מה שכתב ונדפס בשנים הב ל לא זו מחקריו •

ולא בשנית הלבה זו אלא מבוס דבר שבתחדש בה • כי לא מוקמת אהבה ולא עקות תשובה • התועב הנא"ם אשר שעשיהו
ערקים וחוליות • ונתנרש מאלו המדיכות מוקמת אריבו • מזר ובא ונתשבר לטוח בבמותו • וזה כמו שבתיים הרעה בארבע
הארץ • דחזר ובא בעזות מוכן לחדיכת מערבין • ובקבה הארץ לא לא אשה זוכה ויבא פמאהבת רשעים • קוסם קבמים • מוכר
חבר ודורש אל המתים מבית את הבדיוט ללבת אחר עבתו ואומר לו יש לי חברים רוגים בכן • יש ירחה בעוכית בחקום פלוני
בך ומיטיבה כן מרעיה נלך ונעבוד אלקי' אחרי' ברמז"ם שונים הבה אלה הרשעים ידרכון קבת וגו • לא בשבבא ובשיתו אנא
בם"מ ומשיתו • דבל שבבדי ועיטוי על ישראל ביבמו • עלה ועל מעשיו • בשדי"ם שיש אדבעה רחבים •

שם האחד אינו מבתית אים תהבוכות נקרא ליבלי פרוסטיג מתבבא בתון הבית מיום שחרב • והוא בוכה אין מיבינה
ביבינו לבין אבינו שבבמים • האויל המשוגע הזה מתבבא להקרא בם הוא מבים בן יוסף אבר זה מוכרה בבים היה מוקרם
ומבודה בב"ד שבעירו • בהבכבות הה"ג המפורסם בדורו בהיה באותה ומן אב"ד ור"מ בב"ם והמדיבה ובע"ם הוא אב"ד בקר"ק
פראג • מודע בשערים שמו הטוב בימהו רר דוד אפרהיים בר"ו • להיות שנתבבר ליבלי פרוסעין זה בפבשם מעורן ומבקש • ובבבריו
מינא בם"ם לקראתו חזר לרבעתו • לפי שהעיד עליו כי רוח טומאה שורה בקרבו • כמו שבראה אותו כ"ב בי"ו • בבבר בחבד
המתחיל כתיב בפסוק הבני מקים את הבית וכו' • שעל כל דבור ודבור שבו חייב הקורא בו קריעה • כי כל הדברים אינן אלא דברי
ענבות ומינות אשר כל קודא תאחזהו פלצות חיל ורעדה • ואמור אבלינו להעלות כל דבריו בוכתב • רק את זאת אנו מוכרחים
לגלות אזון ישראל כדי שיהם לבבם נגד כל כתות רעות אלו ואלו נכרפין • הן יעבד הזה ניב מבבוכבים קא בי חת אנא בשתים •
כתב ו"ל באותו כתב בזיוון זה אין הקב"ה מבניח בטוח בבר • כי רק מחשבתו על השכיבה • כי עתה הוא הנדיק נעץ קנה בים
כב"ל • לפיכך אין הקב"ה מוכניח כלל בתקתוכים רק מוסר הכל להנדיק שיעבה הקירוב • ומכניח עם התקתוכים • והוא הנדיק היבו
מסגיח רק על מי שמקומר בו בהנדיק הבו ל מב"ל • בעיקר אמונת אחדות ישראל • שבנב מת זה כותב דבריה אנו עם נדיק לא
מבשל להם • שהם מבכין כן להשב"ן המים לפי עומקו ומתפללין אנו •

אי לזאת באנו דבבת אשתקד אזר אחב"ד דב"ם והמדיבה בעירוך הרבנים המובהקים וברבנים אנוכים ומיבים בבמדיבה
ואחר שבדקו ומצאו את כל התועבות והבאנות בבבתב ובע"ם נאמרו ונכתבו מתועבה זה • ליבלי פרוסעין והבדה רעה
שהיתה עמו בחתיבתו וקונה לה • גמרו את דינם בקרם ובדי מיוחד • בבראה מהבבדו בחובבו בם בבמה ק"ר גדולות בבמדיבה •
ובבר נודע לרבים שיש בבתות אלו מי בחאמין שהתודה בבלה ומתידה לבה בבל ונעמוד בל"א מנות בחומרם כי בבנה של הורה
היא קיומה • ומביאין מעל על זה בבו"ל ובדומה מבעבות של בבל בלהם • ובעות רוח רעה המבעתת אותם • בחומרם שהבבמיה
בבר עלתה ונתקנה ולא נאחר לקליבות אחיזה • כי אם אחורי הזעיר ובלי אבבר נתבן את הזעיר ומבד הקדוש ב"ה ע"י דברים
שלא בדרכן • ולדעתם מעתה מתירין בל הערות בדרכן ושלא בדרכן • ובאלה רבות התירו להם בל איסורין שבתורה • ואין להם
חלק ונחלה וזכרון טוב בה • ובתורתו הקדושה • כי אם מתתקיים דורות שתולים הם בבל דור ודור • ומבבו ביותר יראו בל
אלה הרשעים בדור הזה •

ועם שבביידבשקה ישראל מוחר היה • ונקרא בשם אים לשון בל יבון מבר רע שביא •
אשר בבל עליו בשבי גדולי ישראל בשבועה חמורה שלא להזכיר עוד בשם הבב"ן
שר"י ומבר על שבועתו כמה פעמים עד שבעשית לו בביתר • גם הוא מתבבא לחלוך בשם מעשים בן יוסף
ומחלוקת קרש וכל עדתו • הם בהם וחשטן מרקד ביניהם להחציף פניהם להכחיש את
המוחש ונראה לעין בל • אוכלים ומחתים פיהם ואומרים לא פעלנו און • ועוד בה שליטה מנרים • שהיא בין המוכרים
לא"י • ולעיבך זמתה שבתקדם ב"ם ע"י • שבם בחנא ובם היה אים שדה שאינו ובעניד משה מאיר מזאלקוי שבעשה שליח
לדבר עברה • להסית ולהדיח את יחד אל • בחבתבים טובים ומטובים שהיה מולך עמו • מהבברה רעה זו • ומאת ה' היתה בסבה
שבתנאל ובא • אל עיר של חבמים וסוחרים • היא פפ"ד יע"א מעלת הגאב"ד המפורסם מוהר"י בן בר"ו מפראג • וסיעת
מרזוויה רבנן קמיטי בנרוף פו"מ בבק"ק • מקדו ודרשו אותו • ומצאו בידו המרידה • בבתבים מטובים בחרופין ונדופין • אשר
לא שמעתן אזן מעולם • אשר לזאת זבו בו תחלה • ובים נ' תמוז לאתקד • הקריאו אותו ואת בל אשר היה בעצתו • ובטפל
בשליחותו • בפרע ובבלל לבל בבתות טובות ומטובות • שיש באחוזת ש"ל שחיק טעיא • יהיה בחוקים ביהיה • בדו בירא ורמו גולה
ואחרים יהיו בעולם הזה ובבא •

וימלא אחריו בגאב"ד דנ"ק מהרי"ם בנרוף פו"מ הק"ק • ובראשם הפרנס ר"ב כ"ץ ע"ה בנרוף בל אלופים שבקהלות
ובים כ"ל תמוז דאשתקד • הקריאו את מעשה מיאיר הב"ל ובל סיעתו • כמו שבראה מהדפוס שבעשה באמשטרדם
(על דף נדול הבראה אויא דרבנן) בבראו שהבריאו שם ק"ק אשבבמית הגאב"ד דקהלתם והאב"ד דנ"ק הוסיף
שנית בב"ח אלול ראשתקד בחרם חמור בללי על בל המחזיקים באמונם ש"ן שר"י וארם וקללם בקחל רב בברוב
מפורסם כדי להתרחק מארבע אמות שלהם ושיהא פתם פת בותים יינם יין נסך בעי לתם בעילת זנות ושלא לשדך
ולהתחתן עמהם בלל כי חשודים הם על העריות קבורת חמור יקברו סחוב והשלך לדומן על פני האדמה יהיו
ובל מן דין יהא נדון בל המחזיק בידם • או היודע במי שיש לו אמונה רעה זו • לו דומה לה מבל אותן שבתהו
ע"ת תכ"ו עד היום יולא יניד להרב שבקהלתו • כדי להבדילו כאמור • יקול עליו בח החרם והאלה הכתובה בספר התורה ובים
לא"ך לאודם מבשם בכתבו כתבי זירו ויהה"ג דנ"ק לפראג ולקפ"ד פדוי • ובים בן כתב זירו לבל שאר ק"ק שבנולה בבתב בללי
מתחיל יהבה הניע • נאתם מידו עם"ק לסדר הסקיפה מוטשון קדשך ע"ו אלוה"ל מקפ"ה לטובה לפ"ק •

ביריד פ"ם דאדר באסיפת בבמה הבנים ואלופים וקבינים בנרוף הה"ג הסיבד המפורסם (כמו"הדר מיבל ו"ל) האב"ל
אלופים והרבנים שבבל הק"ק המשתדלים להריס מבסול ואבן בנף זה מקבל עדת ישראל • הסובלים את עול הגלות זה אלף
ותרב"ם שבה בעד האמונה • אשר היתה לעדת מי מבה • זאת לבו לאובה •

ובבל זאת עדיין לא הוסיף לבו • בי עדיין הראש הרביעי הוא הרובע • בשם הקדמוני • הוא מוניא מיין • שורש בל הפעמונים
ה"בועים (חיין) מסאבין דאקרין ראש פתיים אבזר אילו • אשר אזר לחדר ריב ומדון • מתבשא על בלם • ובדעתה
ורשתו לאשר הבל לעמו • ועינו רעה בשל רעיו הרעים ושטאים לה' מאד • עבביו עבבי רוש • בי הוא אשר הביה לליבלי בחרוסטיג
התועב על חוקתו הראשונה • להיות מוקוק לבניא • עד שעשה מה שעשה • והסית והדיח את הבדיוט באמור • וזן עתה שבתנלה
קלונם ואתפרדה בבלתם • הבשם התחיל ללבת בדח ובדחף מעיר לעיר • שלך ובא לו לעיר מלוכה ווין • ושם לא ראו בביו • בבי
העדה בביני ארץ • ויש בחנה מזוזין לאנשי תונרמה באמרו שהוא תונר והנאוכים אשר שם בקביים • השתדלו עם אותם שהיו
מתלוים עמו • להרשיקם מעליהם • והלך משם לנלונא • בתקום שהבירו אותו חפשו אחר כתביו ולא מצאום אנלו בי בעראה הביאם
בבית (הפאשע) ודחפוהו מעל פניהם • ובים ההוא הלך לבלין • וכתב לבעל הבית שהיה לו מתחלה (בשעת הדפסת ספר מיכון
שלו חם) הנוים אותם אשר יתנרו בו • ישמשם מים רבים • ומפני זה שלחו ובתבו לו שני (מר"ק) ופטרו אותו בכמה ביזויים שעשה
לו ילדי ישראל ה"י • בא לו לק"ק המוביר • ושם התנבר בשמו • והיה שם ב"ב אחד שהיה בחור בבית הפרנס ר"ב כ"ץ ע"ה • שהבירו
בשמו וב"ע שיו • אל"ב הוה על ענמו שהוא שטן הוא חיין בחם הקד מוכי בראשנו מתבלתו עד פומו • ומיד הבריחו עליו בבית
הבנסת

הוא מתבנו של ר"י מבביד החדש • אשר מזר עם הבנסיה שלא לא"ם לא"ל בבנ"ל • ומתבנו להם בוף"ר בבה"מ דמבהיים

הרי בחה מעשיו בן יוסף זמין אחד מהם בהרב על קדושת ה' • אבל הם מתים בחייהם

בכנסת וגם ק"ק בלו הסמוכים דהק"ק בחדרו לחפש בלוחותתו ולא יוצאים לפי שרוכם העליונים ירק זה מונחו לאיזה כתבים שתחתיהם
עליהם בשם אבוי קוסעטיכה · והוא הכתב אחד עכבו · הדפים · ולא מר כריה דרבנא תתים עליה · אלבר כיה טעבות שם
בע"ם · והסופר הרבה דברים על דברי הוסיף ונרש מדעתו · לכן על הקורא לתקן המשות ולדון אותי לזכות · ואתה פקח עיניך
ראה כלל גדול הזה שאני מוסר לך לקיים דברי · והוא אחד מן הגדולות וכנורות שאמרתי · כי בגלם אלקים עשה את האדם
ומכשרי אחזה אלף · ומכיר מאחר רו"ל ג' מותפין יש באדם · ומאחרין הכיאור ע"פ הבחות אלוקבות · מסברים ומבליט כתוב
פסולת שלו · ומסיים דברו זה לשון אפעה · שכל דברו ותכליתו אינו אלא להפך דא"ל למיות

ועניין יסוד שמע ישראל · כעל המאור אחרו קודם לכתו להמיה אתרה · ומדבנא לית ולא אמנמיתין בנ"ק
אבא לא ואלי ידעינא כו' אבא מתכיתין דרשב"י מתכיתא כו' תלת אינון ומד אמתתף בהו · ומהו תלת · ובדהוו תלת שם
אינון · אחר אלין תרין שהקן ה' ה' אלהי"נו אמתתף בהו ומהו תלת · ואינון חד · הא קמן הכך האחור · וכך מקובלני בשם ר"ל
מפי שר הפנים מוכה לא תווי · ודוק מאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר שביר קאמרת · ואי לא היה · ע"כל הפסקה שניה שאחר המקשן שמתנו אין לבדוע הייתא
תראה איך כולה פורחת באויר · ווו"ם בפסקא ג' ואל תבלבל ראשוכך בשנין זה · התרין עטרין כי מי מכריחני לקבל הפנות דמ
אנוש · ובאמת יפה דיבר שדברים אלו הם מבעל המאחר · וכל דבר שלא ראיתם בזוהר ודפותיה אין לקבל · אלכן לא קבלתי
כוונת שמע ישראל · ואחר י"ם כמוי"ת אגלה לחר באורך

שומו שמים על ואת מי שמע כואת מי ראה כאלה · לראות מינות שלהם בשם אלהינו שאומרים עלינו שעולה ק"ב כמוכן בנ"ל
וכי ווהי השבועה שנשבע לאבוי ורבני קוסעטיכה כמו שהוא מעיד על עצמו · הרי זה כתב ידו יוצא מותתת ידו לאסר
השבועה · ומור דין הדרש אפילו ע"פ אותו כתב עצמו לקיים בכחו · ובכחו אם כמו שתה ביתר ס"ת · מקבל לעבר · מאדרש
בהוה · מבודה בשני עולמות :

טופס כתב אשר חתם האב"ד דג"ק אה"ו · ונשלח לכמה ק"ק בט"ו אלול משנת אשתקד בה' לטובה

לאמר לאמירי המלך בלו אסרו המלחמה · נאו לעורת ה' בגבורים · ולעברי"ם בקם קוש מרי בגאות ישראל ויהודה כלב
כליל לה' לריח ניחוח · הנה מה טוב ומה נעים שבת עם אלוה ישמות · לבו מתרועים ועת מלחמה ה' מלבעת חובה היא עלינו
אחר בשם ישראל יכוכה · עת דודים בגלא הדלה לערוך מערכת הבנים · להתרחות פלא"ם לחשוך מבן · בינה ומאדה לאות מלחמה
מגמה · עת לדבר דבר שלום ולשון קשה הכונד כונל והשודד שדד · כי כונדים כבדו ובגד בונדים בגדו · עת לעשות
מה יהוסים כתרי עטרי עתרי דברים לכבוד מלכי כ"ו מלכי · רבנן ולהרבות לכבוד שמים · עת לתסור שק על תאונה מבקשים
מחרפים ומחרבים מיומו ינאו · אחר דמו לבו כלבו עד להשמית עלהתינב לבמי · אדון כל הארץ · עת לקרות על מעשה און תלאה
בשמו של מלוכל ש"ם בפרהסיא בעמו"ה · עת לבקש ולפשפש בדר ואור השכל בחוזרין ובסדקין · אחר מחנן של ישראל · לבל ירשה
ובל יוצא עוד · זעת לאבד את אלו שאבדו אחותם אבות · העולם מכל המקנאות · אחר המה שוב יחותה ובן יתחזק מטאים בין הארץ
את בנים אבנים שלמות אבני יקר כל יקר ובנבך כל מבבר ה' יכוכר ובוזיו יקלו · את להשליך · אבן הבוחרת עם"י האיבה ובאהבה
שבתיאלא שאתן של רשעי ישראל ולסקלם באבנים בני יהודה רעותם · ועת לעשות בטא באונים שורש עקר דת תורתינו הקדושה
את לעקור בטוש שמש פורה ראש ולענה הבעוטה בלבות בני אדם הכסליים · הבתאים מפקפקים מינים ומחנים · מכל בנדים
בחוזים לשוכה והיה קוטים כסוחים סביב סביב רשפים יהלכון סביב כרם ה' בנאות

בחיום בבר יהוש בעליל לעיני כל ישראל מקדש מלו רוח רעה אחר היתה מבשתת באחבה הבוחרת ובכסלה
משבתאי נפי"ע יו"ם ושם ר"י · והדוה לו שנעון אברם מיכל קדוזוו · ומשורש נפיש יגא נפ"ם זה · ובריו שרף מתוף
אל הבא"ם הקדמוני חיל בישא אחר נפלא חייל חיון יו"ם · אחר זה כמו עשר שבים יגא לשטן בחבה ישראל עם בעריו בפרק
קסמין · אחר בחלת ה' עלינו העיר ה' רוח טהרה אל ראשי אנשי בני ישראל · מרי נבאות חיים שנים · אחר מהם בלבו לעשות

לראות · הייתי מאיר על המגיפים · ושמו אלה בהנן · אחר שפתה ה' את עיני וראיתי ולמוד בו · פמיתי הבשה בלחד ורבא
הנועפין על הוסלין · ולקחו מאבי בקוסטאכטיכה כע"כ · אלא בעמכתי · והרי חסרון א' · חסרון ב' מכל ספר עוו לאלקים בעבה
בע"ם · והסופר הרבה דברים על דברי הוסיף ונרש מדעתו · לכן על הקורא לתקן המשות ולדון אותי לזכות · ואתה פקח עיניך
ראה כלל גדול הזה שאני מוסר לך לקיים דברי · והוא אחד מן הגדולות וכנורות שאמרתי · כי בגלם אלקים עשה את האדם
ומכשרי אחזה אלף · ומכיר מאחר רו"ל ג' מותפין יש באדם · ומאחרין הכיאור ע"פ הבחות אלוקבות · מסברים ומבליט כתוב
פסולת שלו · ומסיים דברו זה לשון אפעה · שכל דברו ותכליתו אינו אלא להפך דא"ל למיות

ועניין יסוד שמע ישראל · כעל המאור אחרו קודם לכתו להמיה אתרה · ומדבנא לית ולא אמנמיתין בנ"ק
אבא לא ואלי ידעינא כו' אבא מתכיתין דרשב"י מתכיתא כו' תלת אינון ומד אמתתף בהו · ומהו תלת · ובדהוו תלת שם
אינון · אחר אלין תרין שהקן ה' ה' אלהי"נו אמתתף בהו ומהו תלת · ואינון חד · הא קמן הכך האחור · וכך מקובלני בשם ר"ל
מפי שר הפנים מוכה לא תווי · ודוק מאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
אי אפשר לבאר לא תווי · ודוק מאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל
הלבה הקדוה שלבם · והאמם יאחר דתרין עטרין אינון ואינון ה"ה ומד אמתתף בהו ואינו אלהי"נו והכן · אבל

מחכם שיים פלר הכה יש עוד שנים רבות ומנוסו לחכות: כלותו פרק מו להפריעם בכל הלילות שכתובים בתורת מרע"ה לאחר
כקשו רשעים מה שיתים הללו לעקר: ועתה זה שנתיים הרע בקרב: אחרן הללו הכה הנ"מ כמן כמן מרה לא ישמע לקול מלאכים וכו'
ולאחר שנעשה פרקים ומולות כתובה אחר מדות לרש"י: ושב ובא לתחילת מערכון: וכמנה אשה ומה אחר לקח לנשה שם כלים שים
כי אחרה רשעים ושב ובכלב אל קיאו להסיר ולהדיח את בני ישראל נא"ן שלנו: הוא ומזכירו לשמא שמא יקרא ליב פרוסטין יש"ם
לאחר עשתנע לבניה אלול: ומים בעזבך מעשיהם ומכה היום ומזמנא תבע ביקרה ובקרא לאוריתא: ומאתנית היתה הסבה
מתבלה בכה כ"ב ובכל תומים יתבלע על ידי שמה רשע אחד מסן ומה אחיר מתאלקוני יש"ם: אחר בא בקהל גדול כעיר ואם
בישראל היה קהל קדוש פ"ם דמיין יש"ן ומם הנאון הכה"נ: ומי דיבא רבא דיליה ובמרוף פרנסי הדום שבק"ק יש"ן אחריו
ומאמתם: ומעוד זה כלב מת סרוק ליבלי פרוסטין מתנגלל עליהו לחייב ראשינו למלכו על עולם: אם לא נעשה (לאן אחר אחיה מלה)
שמו הגדול המקולל כמו ה' בין פריני כת רעה זו שנתחדשה בקונפא סנגיי קוויה ה' אל יעוו אמנם: ידעו הרבעים הללו אמנם הוא
פלה: אמת ה' אנא מכיהם קלון וכו' יבשו ויבהלו עדי עד ויאבדו: וידעו פליעת ישראל הנגאלה: כי אתה בחן ה' לבדך
עליון על כל הארץ

ויען כי עת הזמיר הגיע זמיר ערינים יענו כל ישראל פה אחד: הנה העת לכרוז לרוב נפרץ על פני פרץ חיות רעות הנבזים
הללו: ונעשות בכסם מוסבת מרון ובארם עולמי עליסמולו ורעם ומל ז"ן ומעתה ועד עולם: וכל הגלוים יהיו נדוכין בשבט
בתוך הדר לכל מסידיו: ואזלי ידאה ה' ית' את עניינו ואת עמלינו ואת לקחינו זו הדרוך מהעה דוקקת ומברכת לכן: ויוהר
ויחיים לגאלינו בחמונה: ומומכון בכתו: ומגיע על דלותינו יחמול על דלדולינו ויקבצנו מהבל מולינו: ויבלע מלאכו אתנו להסיב
את העקוב לומשור: ויהפוך לנקעה את הרכסים: ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים: ומשמיע קול מבכר ומומר על
מדרי ציון הכה עתך את דודים: מת לנגות חרבות יהודה וירושלים: בנכון המקדש אחר לא אלו כו ידיש: כי מקדש ה' כוננו
ידיו אחונה במהרה בימינו אמן:

מלותי פני קורא כתב דלעיל לא יפלא בעיניו אם אין הלשון התוקן כל צרכו בחפצי: כי הרבה טרחתי להגיהו: ומה פלא היה לפשר אם לא נתוספת
ובריגון: הוכרחתי להגיהו כחות מהוא ונקיתי הפעם

עוד הוסיף הכומר ומוחכר הקונערם לא"ר נסיום דבריו חתם לשונו: בכל זה נעשה בשליחות נאמני וקני הדור הבוא מ"ש
ר"ה הנאמ"ד מפרלא ומפ"ם ובמרלין ביחוד: שכולן מו אלו לעבל בשלחות מנוה ו ולהוציק אליהם כל מרי נבחות הפיל
על תורה מעוורש ומעערב ובניהם הולכים בקרב: לחרה ולקלל בשם ה' אלהי ישראל את המורדים הבוקרים הם:

העתק כתב מהר"מ חאגיז זצ"ל לחגאב"ד דק"ק ברלין והמדינה מהורר מיכל תסיד זלה"ה על החרם שנתן
בק"ק פראג ט' תשרי תפ"ו לפ"ק

כתבו נתעכב כה מחמת סיבה שלא הייתי בקו הבריאה: והבה בהיום לא יום בשורה: כי מחומה זו אינה נאה מוכתב זה מיום
בדמום: ולא מרמה ותוך: ומחמס של ישראל מיד ראשי הדור ידרש: שבתנו יוקום ומזון לחוכה זו מרוצה לבמות מיני כל ישראל
אלהכים את המומם: עם היות כי לבי לא כן יחמוד: כי בחמות כדבריו כן הוא מהוא אינו מאחין בהם"ן לפי מבדעתו הוא
נעמנו הם"ן: וכיון שלמוכה רעה זו נתחלק לבאה כתות אחר אור אלקות הרבה: ומאחר כדבריו כן הוא: ומאנם עכ"פ אנכי
הרואה מר"י: ומא מן הכלל: ומלא רוקו רוח קדים עזה מוליבלי פרוסטין יש"ם: התועב ומבריו: והומן יגיד בכוח הגדול מחוזה
ימא: אם לא יבחינו אותו הרבנים מבידם לגלות חרפתו בעת: ובכן אחר מרתיתי פרגא זו אחר ברשות הרבים ורשות היחיד
רמו ידי: ולבי כל עמי להאריך: כנגלו מלתא בעלמא: ומאחר יעשה הרע הזה לעמי באחרית הימים: כי"ם ברחוביו ירקם על מחנ
ונחלתו: ונכלא לאדוני יהיה נכון: כנפש אשה מניו ומירא דירושלים

עוד כיד האב"ד מברלין כתבים מוכים ומחוכים ובתוכם כתב: מולבלי פרוסטין מכתב לבנו לפרלא לייחד לר"י ושאר כתבים
מכתבו המיכין זה לזה מולאים מרופים ונדופים והעתקות כולן בידי: אבן כלן קנרה הרישעל העלוקן בכתב לשלמם לידו הרעה
עכ"ל אים נכבד השולח העתק הכ"ל לידיכו:

ואגיגה הנה עוכם הלגרת מיגלה מתחת ידי בשנת תפ"ו אל הגאב"ד מופרלא ז"ל על אודות ה' חיבות בכ"י הכודע בשם

כל לב חרד על דבר ה' ותורתו: מי רחה כזאת מי שמע כאלה: הנהיית כזאת בימי שלבה מלכים ואחרבנה הדיעות לא מציע
דבנו ומלנו ש"ם כל כך כמו הכוכרים האלה: אבר נדקו לפניהם מבשה בתורת דעיו: וכל המשתמשים לבמם קדמה: ולאחלב אחר
התיבר לעשות הרע כל רשעי העולם מן העולם: וכב מלעיני על דרז"ל לא בזו ה' הגדול והנורא: ואלו לא אבו לבבל על נור
ישמנו: ובכמו הכלבים המתים האלה בפייהם כנרלה מעקיות שבתיהם: והב"קש והשמן אחרם"ם בין פיהם: באות מה באחר
מה בדבר מה נעבדק: ואם בחרב נחרים: רוח והבלה ישעוד ליהודים מתקום אחר ומאין יבא עזרנו:

לכן כשא עינינו אל ההרים ומורים כי מי יוכל לחרוש ולהתאבק בעת הזאת על מילול ה' הגדול הזה בעו"ה כי מתוסף לבנ
ינון על ינון ולא היה די לנו כעון כשור אחר פער לבלי קק ומבטל התורה הנק"ם חיין נבכריו אחר עדיין לא הבר הרבה
עוזהמתם: ומעוד זה כלב מת סרוק ליבלי פרוסטין מתגלל עליהו לחייב ראשינו למלכו על עולם: אם לא נעשה (לאן אחר אחיה מלה)
שמו הגדול המקולל כמו ה' בין פריני כת רעה זו שנתחדשה בקונפא סנגיי קוויה ה' אל יעוו אמנם: ידעו הרבעים הללו אמנם הוא
פלה: אמת ה' אנא מכיהם קלון וכו' יבשו ויבהלו עדי עד ויאבדו: וידעו פליעת ישראל הנגאלה: כי אתה בחן ה' לבדך
עליון על כל הארץ

ויען כי עת הזמיר הגיע זמיר ערינים יענו כל ישראל פה אחד: הנה העת לכרוז לרוב נפרץ על פני פרץ חיות רעות הנבזים
הללו: ונעשות בכסם מוסבת מרון ובארם עולמי עליסמולו ורעם ומל ז"ן ומעתה ועד עולם: וכל הגלוים יהיו נדוכין בשבט
בתוך הדר לכל מסידיו: ואזלי ידאה ה' ית' את עניינו ואת עמלינו ואת לקחינו זו הדרוך מהעה דוקקת ומברכת לכן: ויוהר
ויחיים לגאלינו בחמונה: ומומכון בכתו: ומגיע על דלותינו יחמול על דלדולינו ויקבצנו מהבל מולינו: ויבלע מלאכו אתנו להסיב
את העקוב לומשור: ויהפוך לנקעה את הרכסים: ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים: ומשמיע קול מבכר ומומר על
מדרי ציון הכה עתך את דודים: מת לנגות חרבות יהודה וירושלים: בנכון המקדש אחר לא אלו כו ידיש: כי מקדש ה' כוננו
ידיו אחונה במהרה בימינו אמן:

מלותי פני קורא כתב דלעיל לא יפלא בעיניו אם אין הלשון התוקן כל צרכו בחפצי: כי הרבה טרחתי להגיהו: ומה פלא היה לפשר אם לא נתוספת
ובריגון: הוכרחתי להגיהו כחות מהוא ונקיתי הפעם

עוד הוסיף הכומר ומוחכר הקונערם לא"ר נסיום דבריו חתם לשונו: בכל זה נעשה בשליחות נאמני וקני הדור הבוא מ"ש
ר"ה הנאמ"ד מפרלא ומפ"ם ובמרלין בחמה: אבן כלן מו אלו לעבל בשלחות מנוה ו ולהוציק אליהם כל מרי נבחות הפיל
על תורה מעוורש ומעערב ובניהם הולכים בקרב: לחרה ולקלל בשם ה' אלהי ישראל את המורדים הבוקרים הם:

העתק כתב מהר"מ חאגיז זצ"ל לחגאב"ד דק"ק ברלין והמדינה מהורר מיכל תסיד זלה"ה על החרם שנתן
בק"ק פראג ט' תשרי תפ"ו לפ"ק

כתבו נתעכב כה מחמת סיבה שלא הייתי בקו הבריאה: והבה בהיום לא יום בשורה: כי מחומה זו אינה נאה מוכתב זה מיום
בדמום: ולא מרמה ותוך: ומחמס של ישראל מיד ראשי הדור ידרש: שבתנו יוקום ומזון לחוכה זו מרוצה לבמות מיני כל ישראל
אלהכים את המומם: עם היות כי לבי לא כן יחמוד: כי בחמות כדבריו כן הוא מהוא אינו מאחין בהם"ן לפי מבדעתו הוא
נעמנו הם"ן: וכיון שלמוכה רעה זו נתחלק לבאה כתות אחר אור אלקות הרבה: ומאחר כדבריו כן הוא: ומאנם עכ"פ אנכי
הרואה מר"י: ומא מן הכלל: ומלא רוקו רוח קדים עזה מוליבלי פרוסטין יש"ם: התועב ומבריו: והומן יגיד בכוח הגדול מחוזה
ימא: אם לא יבחינו אותו הרבנים מבידם לגלות חרפתו בעת: ובכן אחר מרתיתי פרגא זו אחר ברשות הרבים ורשות היחיד
רמו ידי: ולבי כל עמי להאריך: כנגלו מלתא בעלמא: ומאחר יעשה הרע הזה לעמי באחרית הימים: כי"ם ברחוביו ירקם על מחנ
ונחלתו: ונכלא לאדוני יהיה נכון: כנפש אשה מניו ומירא דירושלים

עוד כיד האב"ד מברלין כתבים מוכים ומחוכים ובתוכם כתב: מולבלי פרוסטין מכתב לבנו לפרלא לייחד לר"י ושאר כתבים
מכתבו המיכין זה לזה מולאים מרופים ונדופים והעתקות כולן בידי: אבן כלן קנרה הרישעל העלוקן בכתב לשלמם לידו הרעה
עכ"ל אים נכבד השולח העתק הכ"ל לידיכו:

ואגיגה הנה עוכם הלגרת מיגלה מתחת ידי בשנת תפ"ו אל הגאב"ד מופרלא ז"ל על אודות ה' חיבות בכ"י הכודע בשם

הקנאה אל העיון • וכן היה מעשה שע"ה כו' הזמנתי לבוקרן זה בפרעשבורג ונתארחתי בבית אלהו' הרב המובהק כמוהר"ר מר"ו • ליום זה ואין לפני כוחי שמה כח לשם אורח מפראג בנו של ר"ל מידלוב • ולפי שהעמידו הגאב"ד מפראג וקציני ומינה אחרים על הקהלים מפראג אם כמוכה בחיותה מכתבי המומרת ההיא שבגבנה בעת ההיא בחותו מוקום מוכן לבורבות • בכן בחו"ר מיאי הקהל פתחום בחדר האורח הנ"ל ויחזקם ומינה בידו כב"י של מינו הנ"ל • אחינם מוסר כיד הרב מוהר"ר הנ"ל ומבחר אחלו בחלמה דלא מפסר ומחתרתה דלא ויקריה • ואחר עבור ימים מועטים אנכם הייתי בבוא שם על אודות עסק בית שקרה לי מקרה בלתי טהור שלקח לי סך רב בבית המכס בסכת ריחי אחר שמשבתיו אוהב והוא רחוקי • והוכרחתי לבתת תרלי שם ולשמות בבית המשפט רבים שבה ולהוציא מנה על מנה • ואחרון הספור ומעורבים שם בחדיבה • ומן הפעים היה לעמוד הרחתי אזנות קשה הונד לי אונאתי הנה: כי הרב הרחה לי הם' מירם להגיד לו דעתי אין ומיהו עכמו מכרתיה ומיכתי כו כבלתי אחד תעה לבני מרחות מדברי בבלה • מחוה"ר מס בשמלה מגולה • בדמי אדם רע לץ וכליעל אשר יעץ על ה' רעה לא יוכל בפרה הרבה לדבר עתק ונאמנת אמרות שאין עליהם מחילה • אך לבי שלא מנאתי תקנה לדבר ע"י הפרסום • אומרתי יפה השתיקה וכבה יפנתיו לבאר הפחץ בל הרחה הקונה • שלא תתרבה הטומאה • כמ"ש בגמרא הלוז • ואחר שחזרתי לביתי בוא בא הדבר לאוני הגאב"ד מ' מפראג שהיה מומינה בחותו ומן • ויבאה אנשים דבתו של הרב הנ"ל אליו • שמומנה אתו סב"י של מומות ותלבו עליו מדינה כאילו נם הוא מאנשי בית האורה מ"ו • וכרחות נרתו נרה • מיהר לשלוח אלי • רק מיומד לק"ק בדורה לבקש על נפשו שמייחד הדבור הגאב"ד מ"ל בית עדותי זו בכתב איך הוא נקי מחשד זה (כי נחלק כי • וע"פ ענתי עשה זאת שלא פרסם הענין) לחתן הגיל אותו • לפי שרגו לירד עמו לחיין קציני ומינה הנשרים • ולהיות הרב הנ"ל אתו בודקתי לבקשתו ומהרתי לכתוב אל הגאב"ד הנ"ל לומינה אותה הענין • בכל דברי האגרת הזאת שמלאתיה הטומה אחלי מחלו • אף כי אינו מוסש מלה בחלה • כי בהעתק היפה שלחתי להגאב"ד

ע"ה הנעתיה על מלאתה ובלמוזתה יותר • ולהיות הדבר בחזק לא נשאר בידי טופס נמור

ב"ה ברורא יו' ב' ז' בסליו תפ"ו לפ"ק

בזמנתה דבורה אד בדרה שמה שרה בהורה שופריה דהאי דו"ר נהיר לעלמין בתדירה • אספקלריה המאירה • ה"ה מוכת דורנו עמיה אלקים בתוכינו ומחמד עינינו פאר גלותנו מנורת הזהב על ראש גולתנו שבעת יעמת הדרת יקרת אדוני הגאון המופרסם בכל תפוצות הגולה כבוד קדושת שמו מוהר"ר דוד אופנהיים נר"ו אב"ד ור"מ בעיר הגדולה לאלקים עיר ואם בישראל בראש המעטירה עם הולינה הבדורה לעולם יאיר נרה ויזרח אורה •

היום הקילותי חולין הוא לי לעמוד במקום גדולים בהיכל מלך אתר דזיקוקין דנורה • עם קיות דנהינין תמין דלא לעשאל בשאלת דרכה זעירה • נשבעתי בחודת עבותתו במקום גדולתו כדרכה של תורה • ואחרך בקול גדול קול תודה וזמרה לעומה אורה • כי יעיים רגים של נער לישראל לגלה אלהי אמת ולגלה אורה ולגלה תורה • תורה מוגדת שק בכי יגאלוני עובדי ומשבעו בגלה אלקים ויפפאו דברים אשר לא כן על ה' אלהיהם באו פרינים ואלגיה רגמו האיקונין והסירו העטרה • הסירו ולא מחוכי מהולילו שפקה תחת גבירה • ולפני הנעירה ומוסכה נרה • כתבו ומשפט הבכורה • בייא בייא האי דאנגלינהו לישראל וקטלינהו לגדיקי ואע"ג דאיקטיל ומדיה לדורא דאבדא • אבתי מורקד בינן אנלי בהתתיה ומליק קוטרא • קטיר קמוינא הכא עשן עם"ל מוכה ויבדר ואתי כדיקלא ומיזרא • וכמוייא דבכיה ליה מוחים ואע"ג דמוחים לא בדילי מניה והמת יהיה להם מטפלין בנבלה • בנר מוכם אשר הזרל שלולה ומוהדר ליה נהכמופכיו כשאלי קדרה אפ"ה רהסי אבתריה ונקטו בשפולי כליה ומטעו לכולי עלמא הנהו מיבני בישי ומוכי מות להוטים אחר בשר מתת ומשנים על הסתין מיתנא ומיבי מילופי מופרא • ומיפור"א גרים המסכ"ל יבין מדעתו אל מה דמותי בלשון זה • ומלוס אע"ג דבכפקי מיפורי טוט אסיר ומוט מרי לן ערוב"א בהדן יהא שרא • ואין אים שם על לב לעקור ולשרש אחר ע"ו • על כן גדלה רעת הכת הזאת דמיכתת כתית מעורא • ונכים בטרקא לבער שאור זה שמיומנו קשה מיכול לחוש כמה עיסות בלוסות מדי תיכלא בכולא וקלי ומהרא אדם בשם בחור הנפטל בני דוכשכן המודים ומוסרא את העיגים מהסכים דברי אלהים מיים כמהסכת סדום ועמורה • מכנים שם בקודש הקדשים • ומשים אור הנמוס ס' הזהר לחשך מ

מוכח הקבלה האמיתית לאם מונאל מנשים ומפנים ע"ו • בבהרה • והבטל בחשך ילך לפי תומו כמשך אחר הבלים ואחרת עיניהם ולא ידעו כי בנפשו הוא באחרונה תהיה מרה • ומעוה מעת יקרה • הוי מושכי העון בחבל ר"לי הבוא עברו תורות חלבו חוק ונתחו לה בהפקירה • סבקי היתירה ואכלי איסורה • ע"כ תבוא תורה • ואע"פ נכבר התחיל בעונה גו ברם זכור הוא לטוב אבא מאבי הגאון הקדוש כ"מ מסכנם בעובי הקורה • והתנדב בנפשו ומחודו להלקם שלחות ה' הלי תינהה • ומשה והעלים לרדפם מד הקדוש ולבלותם מעל פני האדמה • ויאחר להמוידם מהרה • לולי עובות הדור גרמו • בלא וכו לגומרה • ומה לי קעלה בלבא אחתי פם פלגא דחייתא דקיטרא • ומכח מכחי ומשבחי שלוחי לבבדי הלי מוכנים ליה מונא מ"ין את מינו ואחרה לחברה מקלקלין בחבורה • טומאה הבחורים וכבן הלי רשעים קבורים שתבתו בעיר בקלי שמא בכן שוקי וכן זמא • ומומרים ודינו רשום • ומכים לעמוס בחה • ומבנין ודרשין כיוכי הכפירה • שלמי אפיקורסי • ישראל דבקרי • מפי ואין ומלין מידי דופיים אין להם תקנה אלא שבירה • קול פחדים כאזני קול כתולה מיעתי נרה בחבכירה • ולבי יוסב ומשמש • היורה אין לישראל ואין דורש לאל לעמוד בפרץ לדבן מומחם של אלו הסרנים ולבער הקונים מוכרים ה' נבאות כל ישמעו בהם הבכרים היד ה' קצר קרה • אלא מזב אותנו נכלותנו והעמיד לנו מבחי דור ודור להכות על הקדקד הרשעים הארורים הקמים עלינו • וק"ל אין דור יתום שרבינו מדי בתוכו ורחוי שתהא שכינה עליו בורה • והנה מבכף הארץ ומירות שמינו • נבי לנדיק יסוד עולם פעלה בעבורו בכרא היום יום בשורה • ובוכרתי מחמורה ג"ל כל דבר שב"ד מוקמין בכסם עליו בוף מתקיים בדיקן • ואם ר"ה הנאון ז"ל הניח מקום להתנדר בו • הבה נדונים בדיקים בחיתתן בנוכתו מתקיימת • ונתן ה' בלב אדונינו לכלות החטאים האלה בנפשותם ולהתם הפושעים להשעט עם התועים בנקמת בקרה • ברוך אשר לא הכית לתורה ולישראל מודע ונגאל • ועלינו לבקש מלפניו ית' בעד מריבות ימי אדונינו בכלוה ובמכותות מבטחות • ושבע שובע מחות עד יבא בנשם לבו מורה נדק ומוזיק בדק לעורבה המשרה • ועם היות שפל בעיני כי אבכי לל ובקלה ובכיתי אין לחם ושמלה • והיתה מתקיתי יפה מדיבורי • אל תקח ברכת הדיוט קלה בעיניו • ובפרט ראיתי עמוי מוחיב להודות לאדוני וברכו על אשר כלאם אדונינו באויבי ה' • אף שמלחמת מובה היה ועל הקטנים כגדולים • מ"ו הוזיל והדבר מונע אלי ביקוד • בכוד אבות מכתי מכרתי • פרנו האחרונים האלו לאבדן • על אשר קנא לאלהיו וה' עזרו וחלק לו מבבודו • גם דמו הבה כדרש מיד עולבין • דקב"ה תבע ביקריה • בשה תבבה פניהם • בשמעם קול תרועת מלחמה מעוררת מדבים עליהם • ומי בראש דוד מלך ישראל אזור גבורה • והזליח מרבו מתערה • להסיר מלחמה שערה • לרדוף מחמטיאים הלו בסופה וסערה • תחת בהם נשרה • גם עמוד בחלן לא אוכל מתוך גודל הסמיכה ורב לי חדוה בטוחי מהתעוררות אדונינו לקנא קנאת ה' אות הפושעים אחר הנער הגדול שהיה לי • ואני לעיניהם בך מכוף יגון על יגוני אשר כה הראני • בהודעו ר' אותי ע"פ סבה בק"ק פ"ב קודסבסה הנבר עם אחו' אחו' הרב המופלג מ' משה נר"ו מהי ר"מ בק"ק לבוב • והרב הנ"ל גלה לי נערו בלחיסה על ר"י מפראג שדוחג על תורתו שים בה דופי ונד מיכות • והראני ס' אחד כ"י מעניני בפירה הנ"ל שבא לידו ע"י ר' שבא מפראג ומוצא הה בלעתתו • ושמה הרב הנ"ל בחבמתו שלקחו מחנו הכתבים הם מהיה מתחבא בהם האים האורה מהם דברים שלא שזפתן עין ולא שמעתן אזן • ושמם כתבי ר"י מפראג • אחינם לא ר"ל חתים עליהם והרב הנ"ל לא ענה בת לפרסם ואת ולתלות בוקי סריקי בר"י • כי מחנו הולך ונגל • ואני בבואי לשם דאגת לבו ישמחנה לפני • הביא לפני הס' מירם הנ"ל וקריתי אותו מראשו לסוכו • כי אחודתי דאה זה חדש • ובקורתי נקרא לבני • כי בנו ה' ראיתי נוסף על מה שידעתי מעטעות וכפירת הבת הדברים מרישהדשיסעוקרוב בלו • ומתחבטים בבפירה בתולדות חדבות ע"י סברות קלוטות וחלוטות והקדמות נמוחות דקות שדופות • היחיד בהם את האבנים מערוחות הפער והמה שרופות • וכל דבריהם מעשה נערים ואנשים בוערים • מרבי מחשבת נפשו הוא ישמנה כיון • להכעיס בודאו בהבלים ניריים והבלים : ומרדנו ומחרנו מי יתן ויודע זה לראשי אבות ישראל ויעוררו לבבם • להבחית דעת מטוחבת זו ולהרחיקה מגבול ישראל • כאשר לבבים בישראל • ואני קטונתי מלחות דעי • ולהמעיע קולי אל הרי ישראל הן לא יאמינו לי ומה לי ולבדה • והרב הנ"ל שאל אותי לייעצו מה לעשות בדבר זה ולא יעצתיו לפרסם הדבר קול בחוה • מאחר שאינו עד ראיה ולא ידיעה רק קול דברים • ומי יודע מבטן מי יצאו דברים הללו • אחר שאין שום שם אדם מתום עליהם • ואני' נדע בודאי • יבאים הר"ר אליהם מחנו • ואין כבוד מעים לגלות ביותר הנאמנות הגדולות שבאלה הרשעים הללו • וכבר נודע • ונגדעה קרנם • ואל יתגאל ש"ם יותר בבני ע"ה • והמעט לנו עון הפופר חשן

אמר לא אעבירנו מזכו. וכמעט נשכח חזר וניעור. ולפי שלא ראיתי לפי העת והזמן שנוכל לתקן איזה דבר טוב לה׳ ולבריות
לכן הסכמנו שניהיה כדברי ספר התמים וגרוך בעור. ויבוא יבוא בעל הכרם ויכלה קנייו. וידענו אל תהי בו. אמר שלמנו
מסור בידינו עד בוא אמר לו מספר הגאולה. ויודע דברים ברורים לעתיד לבוא. לו יכנעו בחס קבלים. כיבקות ה׳ היא ותורתו
ברית כרותה לה שלא תשכח יתיו קטלים. ולא תעקר אות מ׳ מהתורה ח״ו. כ״ם כלל לאומות ישראל הקדוסה והטהורה. ועתה
בבוא הסמוכה לאזכינו. לו מלא מחזק פינו ולבנו רכה טוב להודות לאל ית׳ אמר רב ריב מרפתו ונידופי שמו ית׳. נגל יתעלל
עוד. וכבה נקוה לתיקון העולם בכללו. וכל בלי עולם יעבדוהו שכם אחד לקרוא כולם בכם ה אחד שפה ברורה. והנה שמעתי
מזכיאי דבה רעה נס על הרב הכ״ל כאלו הוא ח״ו נטפל לעובדי עבודה. וידו במעל הזה. לא תמה כואת בישראל. ואחכי
היודע ועד. כי מזו הרב הכ״ל בתמונה דלבלי יתיב. וכקי אני בו ובמעשיו. יסכר פי דובריי שקר הדוברות על נדיק ישתק.
כי אני מעיד עלי שמים וארץ שכך היו הדברים כחוויתן. כמו שספרתי למעלה. ואדרבה הרב הכ״ל היה מוסק מאד לפרסם
קלון הספר. ולכן הכניסו אצלו למשמרת לעת הכושר. ולא אסתייע ליה מילתא. והוא עכמו מחזר עליו לפרסו. ומיכל קאכיל מכיה
לכן אמרתי להודיע זה לנקותו ומעון לפני כסא אדוכינו. ולא ישמע לקול מלחשים. לאסוד ח״ו ובבריס. ובטוח אני בנדקת אדוכי
שלא יחזור ריסיה אני סדיה עד דמסכן בזכותיה. והנדיק את הנדיק דמעיקרא. ובכן אפער מלפני אדון בכדי אחילת שלום
מלויה לרברבה דעויה שרא נהוראי ואנא דרך כניסתי מהדר כרע״א לאחורא מיכני הכבוד והמורא קטיבא דחרטא ומעירא. ולא
מן מבריה. הטרוד יעקב הוא הקטן בן נאב״א אריב״א אחר אחבר הנסר הגדול הנאון המפיד המפורסם כמוהר״ר זבולון ה״ה.
וחנה ידעכו כי רב ניסיתיאו לידע סוף דבר מה׳ מיכות הכ״ל אמר כתפרסם בסם ואכזא אל העיון עין רוגל. המרגל אין לעבוד
הענל. והתרעמו עליו מכמי הדור. ומכו לפרסמו. כדי שלא לרכות את הטוזיאה. כמסם אר״ו שאין למעלה מהם ודאי
שלא ישוער שהיו בכל עובדי אלילים אמר מעולם. וכל אמר הכעיסו ונאנו כלפי מעלה. כמו אלה האחרונים שהם מוכיחים דברי
קדמונים לאול ולבוזאה ואפיקורסות ובכלה. ומלכיים הכל בדברי סתר ונקבלה יוסיה בעיכיסם פלא ומופת. כל ומהיה וכל לבלוך
ומכופת וכל עפום וארם וסרחון כמקום התופת. ערב לנפשם ומתוק לפיהם כדבש ופנג. כאמר ישיון הזוהר המוכר כאמפה לדוזון
ובזבל יתענג ולא תחשוב ח״ם כזה שבלותבוכה כי הבל הם מעשה תעתועים וסנוכי הינו הדרשנים שלנו האשכנזים בקיאין ומה בדרשות של
לוקי שיקעין לתרוז לחם מן בל עם אשפה שבחבר. לחדודי בעלמא. מעייני מילא נקופא דתחשא והפיל עם הקוף לשקול נפלא
אחד מהם לאינגר. ולכל זר ועקש. ומאמר דרך ישר לא ייגר. אך תלילה לשחרית ישראל אחטאת קסם מרי מון ותרעים הפגר.
קרבי ירחתי ג״כ לגלות כמלא כיוון מוכלות הללו. כב״ל כדברי אגרתי. להגאב״ד. אכן עתה שנתפשט הנגע נרעת ונכבלו בחס
בשרים שמקוריקים אותן לר״ק יותר מכאר״י. לא סני בלא״ה. להגיע שניס שלשה גרגרי סם הזעת הלו. להודיע מיכם לעיי שלא
ידעם עדיין. כדי להסיר מאחרסם האד ומוקב לב הקלם וקרוס של מזח הרפה נקב מהולם. וה׳ ימחל לנו ויכפר כעד הפרקוס (וכבר
אמרו שהנכתב כבדרש לאלכים) הוא י״ת יודע כוונתנו העובה. לעורר ולאחם דם זרע ישראל הכשר. הן זע הנכבר והמיוסר
יסיוו זאת על לב לשרם אחר ע״ו זו האדורה לקעקע ביתתן של המיכן אשר קשרו על ה׳ קשר. ועל תורתו מסבו מיזעות כל יוכלו
להפסיד הכלה נגמית ומאוסר. ומם בסכיל קלקול יחיד פרט. שנקב את ה׳ ביה נריך העד לפרם הסם כמו שסמיע כדי לבער הרע
מאכ״ל ולעקירת כמה מיכן מסוכיסאד וסכנת כלל יהדות הוא ומקום נפשות הנולה בכללה עדר ה׳ שה הנולעה הנהלאה תלויה
בכך לפרסם דובריי שרה על ה׳ לעשות חוקף ולדבר על ה׳ תועה הורו והונו ולב דכדי שקר. לעשות ח״ו עולם הפקר. לכן ההכרח
הכיאנו לגלות מעט כאפה מן הסיסמות מרה כלענה. וכי הא דאריב״ו אני לי אם אומר. אני לי אם לא אומר. שלא יאמרו הרזאין
מין אנו בקיאין כמעשה ידיהן. ומוסיף דבסוף אומרה. כי ישרים דרכי ה׳.

העתק קצר מעט מזער מספר קוסמין מעשה ידי מין ארור לין רע נבל בליעל בסיל ובער

ורע להיות שלא נזה שכי׳ ממקומה וכו׳ ואף שאח״כ נחפשט. מ״מ הרושם במקומה עומד והיה אז הכל בחי׳
ראש כנ״ל. כי א״ז היה בסוד תינוק ומוחו רך כו׳. ולכן צריך להיות במקום שמות של תינוק רופם והיינו כנ״ל
הריא שכי׳ הטקיפו היא עכשיו בסוד פרסה המפסקת בין ע״ק לא״י. ולפעמים נק׳ בזוהר בסוד פרוכתא. והוא

סוד טלית המקיפים ראשו ורוב גופו. והיא בחי׳ חשכי׳. כמבואר בזוהר. וא״י מקבל בימי החול השפע ע״י
פרוכת אוע״י בתים דתפילין ובאים כאחד ללב. וכך כולם כלולים כה. ביד שהוא נגד הלב. אך בשבת ומועד הוא
בס׳ הוג שהוא בס׳ תרר״מה כנ״ל. ואורו הלך למעלה מן הפרוכתא ומקבל השפע לכך פטורין מהתפילין. וז״ס
פארך חכוש על ראשך. ועטרת. תפארת על ראשם. שהתפארת הוא בראש כנ״ל. בסוד רושם ולכך התפילין
נקראים פאר. שהוא בסוד ת״ת כנ״ל. ולהיות כי בסוד התקפלות למעלה. מהלב הם מונחים כבי׳ הבני מעים.
ומבשרי אחזה. אלהי. והם חופפים לראש במקום השערות כי המה הממתיקים. הדינים והסיגים לבל. יערב
בהלכות כלי המקדש. והוא דומה לבני מעים המונחים סביביו כנודע. וזה שא״י בסוד כהן גדול לובש המצנפת
ולא כהן הדיוט. וז״ם באיוב. והוא מסיכות מתהפך בתחבולותיו. כי המה כמו הבלים. וכאשר נתהפך ונתקפל
סיבב בהם. וז״ם ג״כ צדק לבשתי. ולבשני כמעיל וצניף. היינו בסוד השכי׳ שהיא נק׳ צדק. והיא מלבישתו
כמעיל. היינו כנ״ל שהיא בסוד טלית. וצניף משפטי היינו כנ״ל שהבני מעים המה הממתיקים הדינים. המה
כצניף והי׳ למעלה נק׳ שם י״ה כי למעלה בסוד עתיק כי היא למעלה הימנו ולמטה הימנו. ושם ו״ה שהוא סוד
א״י ושפי׳. והיע כי השורש צוה כל המצות. על פרצוף אורח ראצילות לעשותו. אך כל חיוב מצות הוא
הכל על א״ז שהוא נק׳ קדוש ב״ה. וז״ס הקב״ה מניח תפילין והוא הכל עליו. כי למעלה הכל קדש בלי ואו
וא״י שהוא וא״ו נק׳ קדוש ב״ה. וז״ס הקב״ה מניח תפילין. והוא הכל שהוא בסוד הלב אשר כלול דו״ר וצריך
לשמור המצות. אך ע״ק להיות שא״י מושך מאתו ומפריד הימנו בל הסינים. ונשאר רק חסדים גמורים אין צריך
לעשות המצות ולקיים התורה. וגם להיות שהוא לגבי השורש כנוקבא. והתורה והמצות המה
קישוטין שלה. ליעורר הזיווג. וידוע כי אשה תובעת בלב. ולכן כל אזהרות ומצות של תורה. כולם תלוים בלב
ורהמנא לבא בעי. וכן ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך. ולא נזכר ראשך. וז״ס תינוק כשהוא בכעי אמו לומר
התורה כולה שנא׳ ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמור מצותי וחי. הרי שרייך לבך שהוא בסוד א״י. לכן מביאה
באיוב כ״ט ד׳ הפסוק בסוד אלוה עלי אהלי. שהוא הפרסה כנ״ל. ושהוא השורש הנ״ק עלי אהלי שהוא כאוהל
כנ״ל לתינוק. ודע שלמעלה הוא בסוד חתן. כמבואר תימוק בסעה שכולל דומה לחתן. והוא לעיל מפרוכתא. והוא בסוד
מופה. ולכך לפילא ה׳ ולא בסוד חתן בחופתו ו״ו. וז״ס על כל כב״ל. ח״ו. שהוא בסוד כל כב״ל וכבוד היא הסכינה. מופה
וזהו כחתן יכהן פאר. שהוא בסוד כהן ובסוד פאר כב״ל. ולמעלה כאשר הוא בסוד מופה. הוא נעטוה על התורה. וזס״ם
נאמה ורחמה בכות ביון בחלק שלמה ביום חתונתו זה חתן תורה. שאז נעטוה על התורה בשעה שהוא חתן. דהיינו לפילא ובכן
ומאור כלל זה בבחי׳ פרנוף זה אשר בו ג׳ דרגין. שורש הוא בסוד דאם. ועתיק הוא בסוד לב. ולא בסוד יסוד. והיה בכל
פרנוף אחד והיה אשר נקראים חד כלולנו אידך. שהרי. עד״מ הראש בשהוא חוסב. לאמה הולך מסבתו. הרי שהולך לתוך
הלב. להעויק בו עבה. ח״כ הרי מסבת הראש כלול בנו הלב. ומסבת הלב בנו היסוד כב״ל. להשפיע. ובאשר כב״י ישרפר
בדבר מחדש. יחיה מ קושה ערותו הרי שמסבת הלב כלול בנו היסוד. ולא״כ הרי הם תלת דרגין זה כלול בנו זה. אף שבעצם
הוא רק פרנוף אד (בעתק מדף אחר) והנה כזה פגם משה ב׳ דברים הא׳. שעשה ווון כמון שאין ראוי. והתגברו הדיכים
לאחר. הוא בלע הדאלקות ומלא הדבקה המכאר בכל המקולים ובכל הזוהר. שהתעורר דין. ועוד פגם שעשה ווון לעיני כל
ישראל. והכן. וזהו סוד פלונתא כ״ש וכ״ה שידוע בערכית. המוה מוטה לאחרא. הוא סוד ווון כמודע. וכ״ם ידוע שהוא בסוד
דין כמבואר בזוהר וכה אמרי ז״ל. לכן אמר שיפה ויקרא בסוד הטיה הכ״ל לעשות ווון וכ״ם שהוא בסוד רחמים ואין להסכים באמרם
שיטה ומנהגי הדיכים. אך אור קורא כדרכו. ולא יטה כלל. דרך הוא בסוד נחש כב״ל. ולכך ידוע כי ר׳ ערפון שהוא בסוד שלמה
נמ״ם אחר. ז״ל שחידש אלף כסיס בשנת בנורת היינו שהיה. גלגול שלמה ע״ה. ותיקן בזה שעה שמשה. שנשא והרבה לו
נסים עד אלף. והוא בסוד ח״ו. ולכך אמר אני הייתי בא בדרך. היינו לווון כב״ל דרך נגבר בעלמה. והטתי לקרות כדברי כב״ל
בסוד הטיה לשואל בשואל. ומסיכות בעניין דייקא. מקבי הלסעים. והיינו תנבורת הדיכים והכן. ומזה תבין בפסק שאז לילי

שאלמים מן האזיקין ולין פחד בלילין הלפעים והדינים הנ״ל יש הסכנה לפיאלל לאונס כפ״ל • והנה זה כשהסכי׳ היה בסוד גדולה
אלא כשהיה בסוד קטנות היינו כשהיו מנשתדת ת״ת רק כה״ו • היה לו כת כ׳ שנים • שהיה פחות מיום אחד שלש שנים • הינו
כפ״ו • ות״ת שהיה סוד ל״ו • רק יום אחד • במכותר כלילה יום ל״ה׳ וכו׳ עד כ׳ • ולו בתולים מוזרים • ו״ה כ״ה רשות תדמיע עיני
כ״ה׳ בסוד קטנה והיה כמ״ש חז״ל כנערה כמתן מנכב בתין דיי שוד זש וחזר ומדינה : ו״ה הנה ה׳ מנוה והכה את הכית
הגדול רשיים לנקדים והיה כשהיה בסוד גדולה ולין כתנלים אחדים ו״ש והכית הקטן כ״ד שנים • היינו ווון נמור בנקדים והכן
ותלינו כי שלהבי׳ יכול לכתוב אפילו בתולה • מ״ש (ס) לאינם יכולין לכתם לתוך סמוקה • ומפני שהם בכליים ולאינם בקיאין בהמי׳
כל״ל כמ״ש כדור הבלנה • מ״ם בכליים שאינם בקיאים • ודבכי לפעמים ל״ו כל״ • אינו נופלי כי אם מושך באנכע • כי אין אשה
מתעברת מהשאלה לשונה • והוא אינו מוציא ש״ו כמי שפה לבעלה ולכך הוא מושך באנכע • וכחבואר בכוסקים סוד מחישך
יעקב באנכע • ו״ם שאלו בנעיה • כעל הכית שהוא ל״ה הוא כונע בידו ולכך בדיל כטלה שלא יאחוז כו׳
מד כאן לשון בחיה • פה טרא בונע כיון כאן ה׳ הכרי לן כלינל • נכל נבלה • ידבר ויכל מור ישועתו • שוון שמים על ואת וארץ
מתקומה לו • איה כשהיה ונראה פה דוכר נבלה הנשק שלו״ה כוה • ויאמיון כי יסופר על כעל נורה לנשית מיכיר כדמיונו דברי
רוח קדים נוה מרשית • יקוה להשיב על ידיכם תשובה כפשית • ומי יודע ישראל • הקדושים אשר שמדו לכנות מלהים חיים •
כל תשמר שעת בשמו בקר לאור ה׳ כלה מלים ישראל כן לים מנרי מנרי שמל ולכנון אשר יצא לקרף ומעבות מלהים חיים •
ומשה לזה מפרש ולתו • על יומו נשמו לתוכים וקר מוכים לזה שעד • אני לבור מכך עלתה כיומו • ואנוי לתופסי התורה
כאוכנים העומדים על משמרתם • כלל דבר תפלת הנמרך לכיסם ולכרסם ולהרגות בכוחם ויקר תשכחתם • היודעים ומוכרים
מ״שבדי דברי מינות הלנו • מלה וכלה • ומנתקים לו מוזרים לרשה • אלה לא״ה כוה מה יעשו לים פקודה • מי לסם ולכמתם יעשו
כיעל בעתם • יוכר שון לכתם • ויכל לכמרת לזרתם • על לתן בעלי מזבנות שכרים לחרות • ולינן יוזין • ולא בשופטני
עם הוא • לתן מוקרים עניין הכתלן דליתיהו דמו נברי קטלי • דזכתת כתיב שעוד״ה מולה בסילי • מי בעלי ידיי בעלי
לתתושי • לא מריכה מלא לחלי דכסיסי •

אחר • שקטה הלדן מחלאה כלרבע שנים • בשבת הת״ן קס ניד אדם לנוחד בפעות מלוסות • הוא הכאור משה חיים לונלאנ
מבלהוה שנת הנה פרטי הדברים על הסדר • שעברו בעניין זה ע״ה הכמכ רת״ם ו״ל • כפי שיסרם לדיים •

א אגרת שכתב הכסיל ובער קוסיל רופא כווילנא לר״מ יפה לווינא מפאדוה אב תפ״ט לפ״ק

אל הלדון כו׳ כו׳ כמור מודכי יפה

אדוני אכנהו ולא ידעתיהו אך בשם הכדתיהו כי שון תורין שמו מודע בשעריים שער בת רבים ולו נלה ולו יפה לגלות סוד
ה׳ ליראיו שון דבר • כי אחד מי אם לא שפרה כת תבלה הירעה מהכיל כו׳ • בכן אי אפשר לסקריב • המוכה הוא
כמורן וכהלכן • אך אחר לאחוזי אפשר קנאה וקנאר בתרן • והנה שעה בא לי • על דברי ה׳ עורה • לחודיע אדוני איך שותכם
מוכה כתן לנו הקב״ה יוכית נגוים • והוא ים כאן כזור מ״ל ה׳ בשבים בן כ״ג שנים • קדוש יאור לו ה״ה ״ מ״ נויכה קדישא •
אים אלקי ב״ש כהר״ ר יוסה לונלאנו • והנה הה כ׳ שנים ומנו אשר כתבנלה לו מלאך מגיד קדוש ונורא והיה מנלה לו סודות נפלאות
אם נם קדוש לוה כשהיה כן ר״ר שנים היה יודע כל בעני הרב אדר״ כת״ פ • והיה נמנה מאזרי הכלים ולא נילה זה הדבר אף
לאביו ובשים אשה אדם • והנה אם היתה ואת שבתנלה לו ע״ סיבה • אין כאן עקבו לכתוב בעבין • הנה זה אדם יחיים שאלי
ישמוש לו נו ודולה חיים חיים ובאדרי ענין הנ״ל ונאדרי אמן שעשה כל זה • והוא מיבון עקיבא בן יוסף • ואחר שובה
מחיים שבתו ה׳ לו מלאך הקדש • ואשר לו הרבה סודות וכוה דברים לחריר בכותם כל היסיבה של מעלה • ויעוה לו בהסכמת
הקב״ה ובזכות עיר לדבר הנשר אדר״ אזן ומזיר תבינה • לתי קן נדול היודע • אלינו • וכו׳ הוא הסדר זה הנלאך
מדבר ודבר פיו • אכל לבתנו תלמידי שלו לחים שמחים אם הדברי • ונולא • מתחיל לגלות סודות מרחים : נאה כ״ כ הוא מנוה ע״
לא ליהו שיבא מיר • והוא כ״ל אזר סודות נפלאות שלו • ונעשים אז ע״ש ה׳ הגדול נס רשיא מהיונא ולכרסם שבא וכב המכוכה

סבא והמה סבא • ולפעמים מלכא משיחא ואדם קדמאה • והנה כבר השלים מיבור אחד נדול על קהלת הפלא ונורא מאד
ומבשיו נוו עליו לחבר שבעים תקונים על הפסוק ולכל היד המוקה סוף התורה • והמה נ״כ על דרך הנ״ל • ונם כתב שלשה כבריס
על התורה וכל הנ׳ ספרים רק עד פרשת וינא והכל ע״פ הסוד כורא מאד והכל כלשון הזוהר • והוא יודע כל הנלנלים והתיקוני
של כל אדם מכאות הכרת פרנוף • כלל הענין אין דבר נעלם ממנו • בתפילה לא כתבה רשות • רק לנלות סתרי התורה • ובשביל
הנלין לו כל הדברים • ואין איש יודע רק אנחנו חבורא שלו • ונם לי אחוד סוד נדול לזה שנתנלנלתי לבא בכאן ללמוד עמו • כי אין
דבר כלתי סיבה • ונם הגיד לי שורש נשמתי ותיקוני לתקן • ותליל הוא בפי מע״ט ש״ה לדרוש פסוקים עליו
ותל רשב״י בעל הזוהר • ומודעים אותו לו בכל מעיניו לרשב״י ע״ה • כאשר לפי האמת כראה לנו אשר לא זכה שום אדם לזהר ו
מעת רשב״י עד עתה • והנה נם אנכי מרוב אהבת התורה אוריתי לעמוד את מכאות הפיזונית עד שהגיד הוגד לי מפי מגיד • אמנם
בזה ונם מזה אל תבא ידיך מעשה הכמוס עמדי • והנה כל הנ״ל נסתר ונעלם מעיני כל חי • רק להאבודה שלנו • ואם אמרתי
לנלות לו כל הענין של מ״ו הנ״ל יכלו הזמן והם לא יכלו • ואם יתאזה אדוני מ׳ תאזה לעיניה איזה דברים לידע נם ענין הנשמה
שלו ותיקוניו ומוקו על כבודו הרוזה וינוה לבתוב • ואו אודישנו • הכל מעט מעט על כל אשר ינוה ולבתה לו יהיה • כי אין מעיקון
בשדה ובפרע כפעם הראשון אשר לא ידעתי • אם יגיע האינרת לידו • ואל יפשוב אחדוני מ״ו להטיל מוס בקדבים לדמותה לשאר
דוכרי כוב ומעטו שקר כי ניכרים דברי האמת • ואחדרבה הוא יודע כל הענינין • הנעשה תחת השמש • וכל הבנינים אשר אלפו ומבנים
ומורש כל הענינים ומאלפם הפנלי אקנר וה׳ יעיזכם ומנותיכם יאריך כ״ד עבדו הנאמן האומר אלה הדברים כלא יעבה כי לא כפנים
מדיין רשות לנלות • יקותיאל כן הקסיד מהורר ליב מווילנא ז״ל המעוד על התורה ועל העבודה לקבל בתר הרוכלים מי״ה

טופס אגרת שכתב המשוקץ ומתועב קוסיל רופא אליל להאב״ר רק״ק ווילנא

ב מאן עייל קומי מלכא בריש אלקפתא כו׳ כ״ם תפלתו כמה״ר יהוסע הפשיל נר״ו יאיר
עתה כאתי על דברי תורה מן המודעים ולפנים בפנים מוקמות שמקה של מנוה מפי ע״כ יגילו • ולבי ישמח ואני כותן הודים
על אלקי ונודלי אבלים נפלו לי בנעשיים שבאתי לכאן בזמן הזה ובימים ההם ובלילה נסבנה היתה בעיני על מה עשה ה׳
ככה מיכוכא שעיבר פעמי רגלי מלבוא בזמן ומנם ומכיהם בשנים שלמו ומנחו אך מין זה כי אם אלהים מוכה לטוהה לוכבי
בתורה של תורה תורת אמת היתוקים מודבם ונופת מופים ואבן יש ה׳ במקום הזה ואכני לא ידעתי כי מנאתי את באהבה נפשי
בכאן אחד בחור מעם ה״ה מהזלא קדישא המקובל האלהי יניק ומכים אב בחכמה ורב בשנים מב״ש כמוהו״ר מה״ר מיים לונאטי
נר״ו • וזה כי זה שנתים שעברו שנתנלה לו מגיד מ׳ מלאך נדול וכורא והאים מה עכיו מאד והיה מסתיר פניו מהגיד ואת דבר
המלוכה הוא הגיד לא הגיד אפילו לאחיו ואמו רק לאיזה מבירים המקשיבים לקולו ולומדים כישיבתו הרוזה • והנה לא יגאתי להאריך
ומן המעוים נתנלנל הדבר בסיבות מוזמות אליך שנודע לי זה הדבר • ואחר שנודע לי קבל נם לי ללמוד את עמו בחיבתו הקדושה
ותהי לי לומיד נפש לשמות בנמה מי בורו יום שאין להם סוף • אחרי לאוכים מומעות דברי אלהים חיים • מעה דבר והאלהים
יענני בקול • והנה עתה שאלתוני מ״ו הנ״ל כהיותו כן כ״ב שנה • אין דבר נעלם ממנו דבר נדול לו • קטן מעשה המרכבה ומכמה
אפרנוף אלף ושרטוטין ונלגולי נפשות של בני אדם הדורש מאתו ואת השולה על כלבה אשר וכה מעה ומוכה רבים בשבורת הנדול
ודקדוק ומורא שמו הזהר אשר הסכימו מחרוזים לכוא בחבורת הקדש ספר הזהר הנ״ל הנשמות הקדושים אשר נאדון כמו
אבריסם ומשה אליהו ורב המונוכה שבא • מע״ט שר הנדול מלכא משיחא ואחרים • ולבבוד של אדוני אבתוב העתק מ׳ מספר הזהר
שעל התורה כפ׳ וינא מעבר לדף • בקיבר ואת הזכיה לא היה לשום אחד מהתנאים כענין ספר הזהר • שהוא מחבר והכל בלשון
הזהר וכבר חבר ס׳ הזהר על קהלת מי יוכל לספר נודל סודותיו • ובדבר זה מנאתי חן בעיני מ״ו מסילה קדישא הנ״ל שנתן
לי להעתיקו ובחרם מזהר שלא לייתן לשום אחד להעתיק ושלא להוציא אותם אפילו מביתי אך תמיד תהיה אתי עמי בשבתי בביתי
ובלכתי בדרך • נם עכשיו הוא מחבר שבעים תיקונים על הפסוק ולכל היד המזקה שבסוף התורה כמו רשב״י על בראשית והכל
שם בני הישיבה הנ״ל ונם זה אני מעתיקו בחרם הנ״ל שלא להעתיקו עוד לאחר • אחרי לי שוביתי לכל זה ולמלאה לא כאתי אלא
לדבר

לדבר זה דיינו ואם נסתכל לי סורש בשתי ונלבולי ותן זקוני וחלי לה לאחוכי להטיל מוס בקדשים לה ות לשאר דוכרי לוב ותופס
מקר ודיבוקי קיומים כי ככרים דברי אחת לדרכה הוא מיודע את כל המעשים הכתבים תחת השמש ואחר יהיה · נם אמר לי פעם
ל' דבר פלא בעבין שבתי נבי וכל שתושים אחרין ונשוה משות נדול · ואין כאן מקומו כי אם אמרתי אספרה לא כמו · לא ידעתי
סבורות לאן · ויכלה הומן ולא כתבתי לא מיכה ולא מקבתה ובערש שאר דברים מורחים אשר לא כתבו לבתוב · וכזה אנא אמנה
מחמת הקולמוס רבונה ואפסיק בין הפרקים ואתרשלום יקיתיאל בהשמיד מהו"רר ליב מוילנא יו' ה' ו' אלול דהאי שתא תפס"ל

ג מסק המאמר דלעיל דזהר תניכא של מק"ל חלא רוח מיכות ואפיקורסות ומוכעא כלפי שמיא

ורא אליהו נביאה מהימנא אתי · פתח ואמר רבי רבי זכאה חולקך דכלהו רזין עלאין מתגליין לך · ולית
דאתגניז מקמך · דכל תדעין סתימין מתפתחין לגבך ודאי · כאה חולקך · דאילתא לא עלת קמי מלכא
מיומא דאתחרב בי מקדשא כמה דעאלת השתא בגינך · בר בזמנא אחרי ביסי רשב"י בוצינא קדישא · והמשכילי'
יזהירו כזהר הרקיע · אלין רשב"י וחברוהי · אבל והמשכילים תרין · חד רשב"י בוצינא קדישא · וחד אנת חסידא
קדישא · לאסגאה שאר חבריא יזהירו כזהר הרקיע בתרין אלין · כל חד וחד בזהר דיליה (י' כל חד בספר
הזהר מקיבר) דכלא מלה חדא · ודא סיומא · דרשב"י פתח תרעין בזמן דהוו סתימין · דהא עד האי
זמנא חכמתא אסתימת מעלמא ולא אתגליאת אלא לחד או לתרין באתכסיא · ורשב"י פתח תרעין מאי תרעין
דרקיע ודאי · מתמן נפיק זהר דילך דא דאקרי זהר הרקיע ותמן כלילן רזין עלאין בהאי נהירו עלאה · וביה עביר
זוהר דיליה **זהר קדמאה** וזהר דא לא אשתלים אלא נפק מאי דנפק וביה אתנהיר עלמא עד חשתא
דאשלים זהר לאתגלאה (י' כי יש בספירה יסוד שרש אחד שבקרא שמו זהר וכשנתגלה זה כיתי רשב"י עשה זהר אלו ומכפיו
מתגלה ב"ג לעשות זהר יותר גדול מראשון) וביה אתעביר זהר דא תנינא דביה ישתלם פורקנא לישראל ומשעתא
דזהר קדמאה אשתלים סלקת שכינתא לאתחברא בבעלה · מתמן ולהלאה סדרין עלאין מסתדרין בתיקונא
שלים כלא בגילויא דתאי זהר דאתגלי · וכד ישתלמון סדרין לאתקנא בתיקונא דאצטריך · יתפרקון ישראל
פורקנא שלים · וזוהר דא (י' זה הזהר שקיבר אדוני מ"ו) לא יתפסק מעלמא · דהא בכל יומא יתוסף ויתרבי עלית
ומניה יתפרנסון כלהו ישראל · ואפילו כולהו מלאכי עלאי יתפרנסון מיניה עלא ותתא · ובשעתא דתסגי
חכמתא בעלמא דכתיב כי מלאה הארץ דעה וגו' · יהון כלהו ישראל טעמין ביה טעמא כל הד לפום חילאדיל ה
וכו' וכו' וכו' (ואיכי דונה להאריך ואתחיל מסוף היותר ו"ל) בגוונא דא זהר דא יהא כליל מששים רבוא נשמתין
דישראל ודאי וכל חד וחד ישכח חולקיה · ואנת תתא כליל לכלהו · והכי יתחדש בכל יומא וכו' וכו' וכו' ·
זכאה חולקיהון דישראל בהדך בע"ד · והא אברהם סבא חסידא אתי פתח ואמר רבי רבי זכאה חולקך דעלך
כתיב מקימי מעפר דל וכו' וכו' וכו' · ואנת הוא דאקימת לה מעפרא בשעתא דשארת בחבורא דא
זהר קדישא תנינא וכו' וכו' וכו' · וכלא על ידך יתעביר בחילא דהאי זהר דילך ומשיח בן יוסף איהו בצדק (כאן
אמר סוד ואינו מגלה סעכין) וכו' וכו' וכו' והמשכילים יזהירו וכו' · רשב"י בשירותא ואנת בסיומא דתרוייכו צריכין
לאתקפא וכו' וכו' וכו' · זכאה חולקיכון בע"ד · והא רעיא מהימנא אתי פתח דבי רבי כמלכא משיחא כתיב ונחה
עליו וכו' וכו' וכו' · רשב"י בשירותא ואנת בסיומא תתקפון בזהר דא · לפום חילא דאתוסף לעילא · דהא
בקדמיתא זהר אתעביר לפום גלותא · ולזמנא דא לפום פורקנא · וכגוונא דאתקיף זהר לעילא · הכי יתתקפון זהר
דילכון לתתא בג"כ יזהירו וכו' וכו' וכו' ·

ד מה שכתב הרמ"ח לרבני ומנהיגי ק"ק ווניציא יע"א (ותוכו רגוש העתק אגרת הכסיל דלעיל) וע"ג הכתבים
להרבנים בני הגאון החסיד המפורסם כמוה"רר שמואל אבוהב ווה שופסו ·

אתס

אתם הרי ישראל עורי ורבותי · חכמי ורבני ומנהיגי הק"ק מבגולה מושל הדבר נקרוא על כתב זה · ובאחר הם קרובים אל
החלל לדרוש ולחקור ולעקור מן הסורש מכרה רעה וו קולם בתפסם נרעתה בין הסיוכיים · ולדון את כל בני מכרה וו
כרודכים את ישראל · ואני את נפשי הנלתי"ב עשה ושירת דירושלים תוב"ב אחנו כר"ו יוסי ב"ר מרקסון מק"ן הם לכם לפ"ק

ה טופס התשובה שכתב בעל דבר להר"מח · שהגיע לירו ג' שבת על הבי דואר הושחק אות באות

דגבר מכם כעוז מודע נעטרים לו מס כנבורים נבור חיל במלחמתה של תורה עשיר מאדי אמיה קולע ולא יחטא הטערה
בר אוריין ובר אכהון יאי ויאי בשהורר מעשה מנין בר"ו ומני שפל אנשים נעיר ובנזה מדרם לנאן קדמים מעשה מיים כן
לא"ל יעקב מי לוחשת יכו סלוס · מאחר יקר נעיני ובכבד הדר רוס ב"ת אחר נשמוע אוזן שמעתיו מר ונדול ביבראל אים חיל
רב כעלים · אמרתי אני בלבי לנלות בנדק אזנו על דבר אמת ואמונה ולהרים מדרך מכשול את לעמות ה' באזני שמעתי ובעיני
ראיתי כי הקרה ה' אלהי ישראל לפני דברי פי אכם מן בעברתו ודאי קראתו לה' ולפלוס עמו וחסידיו · הנה מופיו יצא לאמר קומו
בשרים מעשו מנן כן ירבה וכן יפרוץ קול המולה מדשה בארץ ולא תהיה זאת לפוקה ולמכשול עון לבית ישראל מ"ו · קיה"
נבאות אחר עשה לנו את הנפש הזאת כי אומר אני לפעלה טבה איסר · כי את האלהים עשה היום הזה · ומלאנה מדבר אחר לא
תעשה כראינו מתעלי בני תעלי כיומים הראשונים אחר היו אלפנינו · כי רב מבענו בזו · אכן יודוע ידע ב"ת כי לא כן אנכי עם
אל ולבי לא כן יאמור · בקרב ישראל אודיע באמונה · היום הזה כי לא בכוד מטאים ובעצת פועלי און כותבי על קרן הנב"
אין לנו חלק באלהי ישראל · וזה חזיתי ואדברה לאמן ידעו כל עם ה' כי לא מחקויקי ידי עוברי מעבירה אני מ"ו כאחר מסב עלי
ב"ת דבריו כדברים אחר דבר ואני לא כיא לא כן אכי אכי לא כן נכיא אכי ואותות ומופתים לא עשיתי והאותיות לא מאלוני והגדתי
ואם דברים כאחדו בפיו כאופן אחר ודהכזכרי · בעלים ומבוטלין · כי רק בחלקי אחר חלק לי אלהי ישראל · לא בזכות ולא בצדקה
כי בחסד וברחמים גדולים בכל האות אחר כתב הר"ר יקותיאל בהגדתו אחר פה עומד שומר הטבה אלי מהמבורג · שמחתי
ומיחקתי אחרים ונשמח ונעלו אחר גלה לי מעתי אורה · לחקן דעת להבין ולהסכיל ביקר תפארת גדולתו ולעבוד לפניו בלב שלם
ונכון ה' אחר לא עוב מסדו את עמו ישראל · כי גם בהסתר פניס ידו נטויה · עליכו והעמיד לנו ריום והנלה זה כמה כעמים ע"י
אחר בקר בס כהה · ידי עילאי מאור עיניכו ומעטרת ראשיכו ואחריו כל שרי לב כאים גבורתו אחר קרבם עבה מחתני הריב יכו
יחדאו היו כולסטקזתומנת ה' תמת אחר הטיכו לעבוד אותה אדוני הרוחה כי לא נכרתי בחמה ובחדון ח"ו ולעטות מדרשעדרי
ובחנא ב"ם מתחלל · כי את האלהים אני ירא · ואחר מבבה אלהים לטובה לא תהה כוחת ביבראל להמיר אותה עוב ברע אל לה
לנו · ע"כ אומרתי אודיע לב"ת קושט דברי האות · ואבעל מעיקרא כל דברי הכל ותעתועים אחר עלו על לב איש · ואל ירך לבבו
ואדרבה כ"ת נר"ו יהיה לי מעיר לעזור לבעיב ולא לה רע אלכל מבקש להטיל · זאת לבד אחת היא פליאה בעיני איך כ"ת כמלאך
אלהים פה ינא לריב אחר ולא ירבה לבקור את הדבר לא אחר לא רחה ולא ידע · כי בה' נכבעתי היום אחר
אם אומר אני מאחר אחר אלף פעמים · לא נר ולא חרה לי · אך אחר ידבר על מבריס כולם קדושים עובדי ה' בכל בחם והמה
מבחים ומוכחים כדברים אחר דבר בלא דעת מה הם ומהאשר יבם מבלה רעה · בסנבה לא אוכל לה · בלא אם מקר ומפם והוגיא
לאור אמת אחר מנא לבם עון אחר חטא יותר מזה ירבה לבנות דיק ולסבוך מולה · אך ערם מיקור דין הוגיא דין לא טוב הדבר
עתה אקלה כ"ת שיב לא מדיב ידו כי כי כולנו יודעים כמה קטה המחלוקת ומה מבחיסבבר כתבלבל העולם
לאה נשכיר את עם ה' וה' דבר עוב עליבם ולאה ישלם רעה תחת עובה אל ה' אחר בכלאותיו ומחסבותיו עלינו לטובה · לאה לא
נשמח באחר שמחנו · ותפלתנו תכון לבניו כן ירבה ברכתו מד בלי דיבאל אדוני · אל נא יסיר לבו מדברי אלה אחר לבבוד ה' דובר
אני באוניו באהבה רבה ובנפש תאבה · שלא יתן מקום לשטן לרקד ביניכו · יהי נא ה' אלהיכו עמנו כאחר היה עם אבותינו
ויפתח לנו אוצרות ברכתו כי לא קנרה ידו מהושיע · ואם אדל להאמין לדברי אלה · הנה דרוש ידרש מאת רבני עירנו אלה הי'
ובראמס מ"ו אחר כאב נדלנו הוא לבדו מאוזר עינו ומשענתנו הרב הגדול מודע בשערים כבוד מהו"רר יעקיה באשלן נר"ו
אחר בהיותו פה זורח שמשו בפאדוכא הבי המשד · תבוכתו יבקש יראלמית נעורי עד שדי על פרקי ועד נאתו ללכת ריג"ו

לא ישקוט ולא ינוח. אך אדנים אל יפטור כלל. והנה כולם עוד לאחרת כבר שלחתי לכ"ת דרך וויכוח ועל כל היותר עוד הסיבות. אבית ידי שאם תלבל לחת והיתה הבטחת לפליעה. ואלהי השלום שלום ואמת יבטיחהו לטובת נפשו לאורך ימים ושנות חיים. ביום השני סדר ושבת אין זה כי אם בית אלהים לפ"ק כ"ד הנעיר אוהב שלום ורודף שלום משה חיים בלא"ל יעקב חי' לונאטו יצ"ו

וזו חשובת הרמ"ח על הכתב חנזכר לבעל השמועה חנזכרת

ב. אנכי שלומי אחוני ישראל השמש בשלקי אלק אלוה מחמל רוח אל עשתני ונשמות שדי תחייני ותביני אי לוחת אמת יהנה אבי דכאשר הכתב הנ"ל קבלתי קריתי שניתי ושלשתם וקני תורה באיסבמיסראשי אלפי ישראל בראשם הנאב"ל הרי"ח כר"ו ואחר שראיתי דבריך הללו כותרין אלו את אלו. לפי חשוט שנותיך דנכנו אותך לזכות דהרבה ילדות ושחרות עושה בדמיון כזוב ונכזב. דהיינו הר השיאלן לקיים כתב הרי"ק הנ"ל. ולכן עלתה הבטחתינו לקיים נזרת המלך הנשבע בראשונה אל תבן אבו. אוכם הואיל ולעיני בטר ויתוך דברי הכתב אפשר דים מקום אתי לקיים מנות עשה ענה. אולי יכבנו דברי אלה באזכין שדרן עלך ודעתן עלך והואיל ובכית כי נם אני אוכה כך באמנות הוכח תוכיח את עמיתך זה הוא עניית בתורה ובמנות. ועל כל כי הלי זה דרכי לסיוון ראשי ורוכי על המוסכם אנלינו. דבל פיקוח נפש דוחה אפילו את השבת ואפילו כבלה דליקה בחצר אחרת כאמן הוה שאנו בחזן לאדן מפוזרים ומפורדים בין העמים לחנדר מילתא כולנו בני עיר אחת לעבור שלונים ולעבות מספט כתוב בחכתבי דלעיל לבלל רבני נאוני מבהיר. נולה יבו קען נדול סס הוא יוהיה כל יודעי נס מתמזל נס היום הנה נא כחי בינותי בכחי אי כחי עתה שלא לפני חנף יבא והאלהים הדושה אותי מעודי עד היום הזה. יעזרני על דבר כבוד שמו ויה"ו לרבון אחרי אלה לאהבת האמת ושלום ולא ולא כי לפניו יתברך גלוי כל יחי. באלה אפנתי להטיל שלום בין ישראל לאביהם שבשמים. בדבר שהיה בו חילול ש"ם לא בשאת פנים לרבים ולא ליחידי. ורשעים שקלקלו הם לקו ויקחו את קלקם רוח ולפפות מכת כוסס שאנן דרשינן סמוכים לעד לעולם ואתה את נפשך הנלת. וכדי למעט בדברי הויכוח וסתירות הבנין הרעוע שבחרו דבריך דסותרים אלו את אלו. כתבתי להעתיק הכתבים לעיל דמוכחא אבי בהשנקה מוטעת מי כתי. יסור הנה שיניו שסתירת דבריך דסותרים אלו את אלו. כתבי כתב הר"ק הנ"ל. לא היתה יוצאת כתבך דלעיל לאור העולם בלתי שחוזיבה נס זה לעומת זה. דוודאי אם היה מחוז בדברי כתב הר"ק הנ"ל. לא היתה יוצאת כתבך שקנייתת מאבני אחת. חוכח בנע. דרוב העולם יהיו מכירים בהם שים לסמוך על עדותן. עם היות כי באמת עדיין היה לבי מוקפי להאמין מחניין של דברים שכתב הרי"ק. לפי שהם כנגד הדת והשכל. ומחכמה נדלים היסודות. של דבריהם הם רעועין בהנה לפי דבריו ודבריך אים שכם כמוך רך בשנים שרוי בלא אשה והוא בא"ל. יש בנחך לעזות על המלאך שר הפנים. ומ"ק אלאליהו ולפעמים למלך המשיח. ולכל אותם יסודי עולם שנזכרו בכתב הרי"ק דלעיל שהם נשמעים ויורדים אליך. מ"כ עוד יעבר קט לך אף לך המולוכה זו מלכות שמים. כדרך נאורת הנשים המזרחיות שדשו בה וכבשוה. דבר קשה להאמינו. ישן כי לא בנשים המזרחיות העברייות כי חיות הנה. וזה הוא שבחן של ישראל. כי אם קשה יתרף הם עם חכם ונבון. מ"כ כל זמן דיכוח זה שבכתב הרי"ק לא אפשר להתאחות אחדינו לפי שהוא מוקן לאוזנת ישראל. כל המעלה בזכרונו דמיון נכנוב זה לא דעת ולא תבונה בו אלא מבני זה כפגר מהעונם הכתוב בתורת משה. ולכן אומרתי תנה בני לבן לי ועיניך דרכי תצורנה. כי אז תצליח ואז תשכיל והואיל ויבקת ויים ע"י החכם דעדיף מובחיר ראה דרכיו ומכח כי אני הכרתי בו ויודע אני כבינ ערכו אים חיל בחילה של תורה לן בעזוקה דהלכתא ודיכה רב פעלים מרבין תורה וכתו יפה בחילה להגיד לעמי פשע ולדרוש ולדון ולקבל מכר טוב הנפון לירא"ה. ולחוסכי שמו דאין לך מעלה נדולה יוון. להיות מהיב רבים מעון ובאחרך לא נביא בן נביא דמשמע דנם אתה ב"ל עשיר ובעל מקנה ואיכך נדיך ליטול שכר להנבא בבאות שקר. מ"כ מה לך ולברה ואת מיתפטטו דברים באלה בקנוי ארץ באתר דלא אתמחי נברא וקמיעתיה. ות"ל יש כאן אנשים של נורה מוכירין בהרי"ק הנ"ל ויודעים אותו ואת שיחו ואת שיקול שעתו. ולהנאתך ולטובתך ולטובת כל בני חברתן כאשר הם כמו שכתבת בויכתבן. אענדם עטרה על ראשיהם ודאי יחזיקו בידך לטמוט לענתי ואת יכלן יודרן זו ועשה ואת איפוא בני והנכל לנות ספתים הרחק מיון. ובמש"ה והייתם נקיים מה' ומישראל ומן תודה והודאה לפי שהעושר והכבוד והשבוח שלו והוא דיהב אותה לאחיך לקבלה והכל לפי הזמן. ואם

אלק

אלק לך בכניה אל תדחוק את הבעה ויהיו לך לנבך. כי את נמוסים מבאה ובברכה נורה בכל דבר. הבטוי מן הבטן. הבט נא וראה כי יסודי שולם לפי דאלבלה כנה כמה קלקול נרמו בבדי המהירות דהיינו אלא חדבה וזכור אל תבכח מ"ש בעל כפר חבידי סי' ר"ה ומהדר"כו ז"ל באות הואו. הינתקתי דבריהם בהוהדורא שבנה מסער אלה הוצאת שהדבכתי בטבת תפ"ו כמוכה תק"יג ומוכחא אבם שאנ"ת יקח שבת וקבים נלים. בימים ושהם ראלים וחכמים הקרובים והרחוקים ותבינ לבביהם כל הבדי אלה. המה יראיך יאמרו נך כי אבי מיעבן עבת חכם אוהב קרוב דבק ואחה ורואה את הנולד לכבוד הי"ת ותורתו ועמו ובאן מרגיתו דמשן יעוסק בכבוד לעוב"ת ולכל ומפפתו ובכי קבלתו הקדושה. והי' אלהים הוא אמת יהיה לנו ולכל ישראל לחסכה ושון. ובבקרינ רועה עדרו בים היות בתוך נאנו נפרשות כן ידרוש באמרנאן. קדשים זיניל להכשבה מפי הוחכים ואת האוכלת יבקש. ואת הכדאת ישיב ולבסבת יחבוש ואת הקולה יחזק ואת השמחה. והחזקה ישמיד וירעם בעובפט כי המוסבט לאלהים הוא בראשיו ישפוט לנו שלום. כ"ד דורש עוב לעמו ומבקש שלום לכל ורע ישראל שהם ורע אמת. באם אהובך לבתתרנה הוא מבה ומירא דירושלים ת"ו חאנינו בר"ו סותם כי"ג לסדר לעמן תהיה תורת ה' בפיך מן המוחתר בפיך שבת ומאת ה' תעוד"ה בישראל לב"ק בק"ק אלטונא ארן לא לו יע"ל.

אחר המקבא נהוגים. הנה לא מבעתי אלהינו פתח הקורא מבינ. נם כל האנרות שעברו בין אח"ל ורא"ח. ומ"ש לאנקונה. עם שבאתה בפסי בחלה ברוב פטפוטי דבריו של חכם זה. שאין בהם אלה ותבלין. דומות לתרגומות והכם לאחש. מ"ח לפי שזכה להלאם אלאחות ה' ומיבה הבריש בהסבת התכבלה. זה שלם פעמים הכה את הראשים. ומא"ה ז"ל מתחלה עשאו לאמה זו שליח. ובכל לבבו עשה והצליח. על כן לא האלם רוח בביר אחרי כי. תהי לו לזכרון שוב על בוכתו הרמיה. אף אם אין כל דברי רמים ומקובלים. ועב"ה לא יכולתי מלא אמיב אקנות דבריו. כי לא תוכל המרש שאתם. ובאתי לכבודו ובדה לי אלהי לשונה.

ז מה שכתב הרמ"ח להחכם דאנקונה

אתוכה יתרלה שלא אבאו אלינים מהבכיסנזמתו של הנאור מה"ל נדברים בטלים מעצמן. נם נודע אחרון כתב זה מה היתה תשובת חכמי ווינציאה

אלהים יעבה את שלום אחוני אהוכי האחד הוויחד ה"ה הרב הנדול כמוהו"ר שמשון מזהפורנו בר"ו. וכל אשר לו שלום בקידה הרלוויה לאמלתו. ולכל סיעת מרקאוהי הרבנן סמיכי רבנן קדישי. ה' נבאות ינן עליהם ינן עליכם ינן עלינו נס"ו. ואת בקרה להודיע לאחוני שכתב נ"י"ק חשבתינו להבדיל בין הקדש ובו' קבלתי באהבה התקושה תוך יוחכי ולבבי ורחיתי דבריו טובים ונכונים. ובכונים אל הכתבים שקבלתי מרבני הישיבה הכללית דק"ק ויניציאה. דכמעט כולם מתבכחים בסנגון אחד כי הם נם הם כתבו לי פסרב מהור"י בשאן בר"ו רבו של נער זה. כעשה כדנון שלו ואיזון מופלא לפניו כמו שבראה מתוך תשובת הרב בר"ו הכמוסה תוך כתב אחוני בתוספת דברים שבאו בכתב הרב כמהור"ר יעקב אהוהב בר"ו דנם הרב המנוח כמו"ר הרב בניימין הכהן ז"ל שהכיל תחיכתו אל הנער הזה לפני מותו לשאול מונידו. מיבת שוליו כו'. דעל זה ועל זה נחלקו כל רבני הק"ק יצ"ו ובעיני משה רע ואחל איך יבאו סנגות כאלו מנדולי ישראל אלו להבין ראיה ולדוות לנער זה לבנם אחד מאותם ואחרי הרקיפ שבאבו הבולנת הרב מוהר"י בשאן בר"ו. ומסיד הדור כמו שהיה הרב מוהר"כך ז"ל. מלאו לבו לשאול לפני מותו מנער זה כדי שישאל מונידו מיבת שוליו. פליאה מעני כמנבה לא אוכל לה. הייטב בעיני ה' לקבל כל פטחי מי לי בעלמא. דאין להם קיום והעמדה והם נגד האמת. והריסת הדת והאמונה. ואפילו יהיבא להו דכל. מה שהם מחלינין עליו. יש לו מקום. ומבדבריהם כן הוא. אמנם עב"פ מוס דבר תורה אין כיד ישראל לקבל מפי מלאך ושרף. ומשתקע הדבר. והם כי לא להזכירו. ולמי שידיו מבוסמות בגלילת הספרים. אין לנו מן הצורך להורות בכל אותם שהזכיר הרב המליץ בר"ו לא. אבל לנו ספרים בשם מגיד לו נדבר קדש אשר לא היה לעולמים. ואם אליהו היה מנוי אבל האמוראים היה להמזיק את לבבם להרבות. התורה כמקה ומשפטה שהיא בידינו המקבלים תורה מסיני. וכל דבריו ודברי המגיד שהיה לו לרבינו הקדוש מוהרי"קא ז"ל. על אופן זה היו כמוסר ומראה כנגן הבית דר"י אחזה דרש"ק דמ"ל לא תרתק. וכן נראין כל דברי המגיד לרבינו הנ"ל. אמנם הם התנאים והאמוראים ואל כיונא בהם לא היו מתנאים בכן. ונדולי דורם הוה היו המחידים על הבכנה אשר היה מונה להם הי"ת. דאם מפי עמון לבר היתה

ביתה בלא השמועה. אפשר שהיה נופל הספק • כלב המחוכים אשר לא ידעו מעשיהם הטובים • ואנו יודעים כמו של רשב"י
דלמד עם רש"ק יג"ם • ונטען בחערה פוד יג"ם עד שנעשה בשרו פילי פילי • ולכן הוא"ל ונפלאים מעשיו • לא נפלאים מאתנו כל
דברי שכתחברו אחריו • ונעשה מהן ספר • והוא ספר הזוהר הנמצא אצלינו • דכעבר זה כפי דברי נמאחר בהיה בנגש הרי"ק
להרב דק"ק ווילנא בדעתו שהוא אבר ספר הזוהר כמו שהוא לפנינו • ודבר זה הוא שקר מפורסם • ובכן מה לי להאריך פוד
בדברים שאין לנו מן הצורך לבטלם • דסוף סוף אני אומר דאם אנתיר לבער זה • ולנד אנו • אמנם אנא מרע"ה ובאר
אדי מעלה שהוא כותב בספריו דקרו לו רבי רבי • מי יתיר לו על אביותו • ולנו אל מה מבשתוק לו • ובכנד שדותו אל אנים דע"ק
נפת ת"ו • יש לי עדות מזונא טבא דרבנן שלוחי עה"ק תברון ת"ו • כתוב מכתב ירם ביום כ"ה שבת משנחנו • ו"ל
ובכן הנאמר הנ"ל תפלדה בעיר הוא ליחים מ"א בכן עשרים שנה • והוא נאחד נחרא יודע • והבין בכל הנאמרים הן חסר הן יתר ודברנו עמו בחיה
דברי תורה • נאמרן כי לא רק הוא"ל המחבר כל כי הני מילי לנגלת רזי תורה לא תחזבן בזה כי הלי מיאמנא בלל • לא מיבה ולא מקלתה • והנה בפיותנו
בחיה חקומות בערי אשכנז בלה שחוצה זו • כי בא כתב מ' לומר כדברים הללה על הכתוב הנ"ל ודרשו את פיבו והנלמו להם לדברים בחיתותן
שפת אחת תכון לעד את אשר רלתה עיניכנו בחדש • סיון התפ"ש שהיינו מזומנים אל אבי הכתור כדי לאכול מכלו בשלת
מ"כ הרי עדות הא' בטל בחקום שנים • ורחיית הקונטרסים שלקח שמו מהתיקונים וכל כיונא בזה מהספר שהוא כותב ומחבר
בלשון הזוהר • אין מהם ראיה • ואין לסמוך עליהם כלל כו' • ואבל כבר זה אין לנו כשלון גדול מזה שהוא עדיין נער מבטל מנוה
ראשונה של תורה • ואינו מקיים דברי רשב"י דב"כ מזרו על קיום מצוה זו דהיא היסוד הראשון כדי להניע לא תכלית ההשגה •
ואם יאמר אינו דלפי דעתו הוא כמדרגת בן עזאי • הרי הוא נכנס לפרדס והכיון ומת לפי שנשאה נשמתו דבקה בשכינת
עוז כידוע וכמו שהיה עניך מיתת כדב ואביהו • ולעני שמוטות הנער זה הרי הוא נכנס יותר לפני ולפנים כמו שמפלגין עלינו
והוא מודה על עצמו דלא היה אור זה בעולם ושבזוהר דא יפקון מגלותא • א"כ היה לו נ"כ להשאר אם דבק ולאות לפני ה' • ואם
אינו בחדרגתן של אלו לא היה להבטל מצוות פו"ר יותר מחשה ורשב"י אם כן כל זמן שבבריו וכתיבותיו הם בלשון הזוהר ואינו
מקיים מה שכתוב בו אלא דבריו סתומים ומתומים דמתפכים לכמה גווכים אין ניד חכמי ישראל שבדור להכיח הדבר בשתיקה
ואם יש קול יצריך לחיות שומרו בגדו כדי שהיום או לאחר לבשיבקע הקול גם זה לעומת זה יבקע שומרו וידעו כל עמי הארצות שם
ה' נקרא עליהם • וסיבב הדבר שיתגלה בינינו • ולא יטעו הדורות הבאים אחרינו מ"ש אדוני ונם רבני הישיבה הנו"ל בשם
ישמרם דאם לא יאבה לשמוע לקולם מי זה גם מרבנו להלאם כו' ולא יירא כן תבא אם וכו' וכבר כתבתי להרבנים הנ"ז די ספיק
בל בטול מעבה זו • ואדוני חכם בחלאך אלהים ידע אכפשיה דאין בטענה זו די ספיק לנאת י"ח שנים בכוחו ה' לחשפע עם
זקני עמו ושריו • וכודאי יודע אני דיש את לבב אדוני כאשר עם לבבי • אחכם אנחנו מחוייבים לדבר לפי הדור ולפי הזמן ולפי
מסרון הערי נבאות שנמסרו מעבדת ישראל • ובכן אשר ראינו מסנדת מכתב הרבנים דק"ק ווינאיה גם לרבות מ"ש לי נ"כ הרב
מוהר"י אבוהב נר"ו בחסנדת כתב שלו כתובה כיום ו' ר"ח אדר יז"ל אשר על כן כשם שנקבל שבר על הדריסה נקבלת ה' • כן נקבל
שבר וכו' • ולשונרו כיד הזמן שהוא רופא כל בשר ומפליא לעשות • ואני בכל אשר במועצתיו הנכונות ואלפיות • ומוכי בחולני הנני מוכן • ובודאי
כי לא אשר מזכרונו הטוב של מעבד"ת עם תעלת הגדולים בפנע הרע של אין בשנים שעברו ובמה זכתה תלאות עברו • ובמלנו בסיוע אלהי ולזה
הענין כי לא יש בו כ"כ הסש • יכוין מעבד"ת עם תעלת שאר רבני נאוני ארץ קדוביה ורחוקים • ואשר יגזרו מבן נעבה אבתריהו אחן בכל בתבוער"ל
ובכתב הישיבה הכללית נכתבה בם' ולתת עליכם הישם ברכה • מסיימים בדבריהם ז"ל
אחרי עינו והניון לבנו אלה יעלו על חזבחכם ולא יבבר מבם מזמה • להיות לנו לאחקה ולאומה • עם שאר נאוני ארץ • אתם נם אתם הרי
ישראל • עבבינם אתנו • ובריבם תשלו • כי מבחת אלהים בקרבנם לעשות חשבע • ולא יאחע תקלה על ידבם • נזכרבם כי אנחנו נתון העתים
ובבחת הדת אחרונה • ומוכנים עלינו תועה להתגולל להפיל עלינו את הדעה מ"י ולא אלהים יגיבנו חבנאות ונו' עכ"ל
דיוסבי כתבים אלו בחסנדת שלהם אנו רואים דחקמות בקד נבמעין לאסוריהם להתגרות עם בשר זה • ואין בידם לעשות המשבע
הכתוב לבם • ומוותרים בקש לבאר רבני ארץ שהם יעשו • ואם"כ הם יקיימו מה שקבלו ישראל על הר סיני • לשמור את מומרת
ה' • דבוה אין כ"כ חשש סבנה • עכ"ל הרמ"ק

דברי המקבה • אל אחש פני איש ואל אדם לא אכבה • כי אבטן אמי אבאבה • בתומתי הבוקתי לא ארפבה • מימי אדפי
מוקדמוני אמיר לקבל אמת מי שאמרו ואם יהא קטן מבקעבים • ומבשורי לא אמיב לאחוי • דברים בטלים אפילו
יצאו מפי שבנה נבוה וחכמן כאלנוכים • כי רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם לא רבים יקבמו ומקבים • אשר בידו בפש כל מי מיסיר
שעה לבאחבים • בלא אחוז עלין תבקן ומין אוכל ומשמ • אם נוף דבם אחרי נועם או מיאבל מבלי מלא • היש עשם בריר חלמות

הבדר בכ יביב הדב את רעהו לעות אדם בריבו יסנור על איש בורוע ובאלמות • לפולם האות אהובה אבלי יותר מבל אהוב
מביב • לא אעה ימין ושמאל מחדבוה קוב על פני תהום בטיות היבר לא אתהלך סביב • לא אהיה בבקר אובל תבן • בסוס בערד
אין הבן • לבן גם בעשם הזאת לא אברע לאחת שוקה • לא אשלחבה ריקם בלי השנקה • אעבה אף אבי אלקי • אשם לא שעה הבשור
מה"ל רק שנילה רזין מפי מגיד נדק דובר מיסרים מאלקו יהא אלקי ישלם לי נקי • האם דבר אדם הוא הה עד עתה לא ידעבו ולא
שמעבו • הלא אבות ימו סערו לבו כואת ובואת • וכי ס' מגיד של הרב • לא נראה בעליל • שהוא אלא אחידוש עשוי סתרי תורה •
שהם עיקר (ובן האר"י ז"ל בל בבאתו בקבל מאליהו) ובאחנב הבער אותו בדברי חוסר גם הבטיחו להיותו קרבן עולה בליל יומא"פ
שדבר זה לא בתקיים • ז"ל אלא הבטיחו אלא של תבאי • ועד"ם רז"ל עפ"פ ויירא יעקב וחלתו ועיין סה"ג (פל"ה) ספר הבנואה
ובאר שם שאלאכים נעשים אלוה תורה לשמה וקיום עשיית המצות כתקבן בכוונה קדושה והבנוכה • מחבה בבראים מלאכים
קדושים קיימים עומדים • וסם סוד המגידים • הבל בפי המעשה • כי התורה מיעסוק בה האדם לשמה • יהיה אותו מלאך מבנרא
מעם • קדוש מאד ובאחן בבל דבריו ואמיתי ויותר עליון • וכן אם יקרא בלתי שבוטים ושעיות • יהיה גם המלאך הזה בלתי
טעות • וכן אם המנה שעושה היא כתקוכה • נעשה מחבה מלאך קדוש מאד • ובפי מה שמסר מאותה מצוה • נ"כ אסר אור המלאך
הזה כו' יוש מגידים אותיים לגמרי כו' • ויש מגידים משקרים בוחקנת כו' • אם היה כוכב רעה או דבר שקר באותה תורה אז
מצוה שנעשה מחבה • אותו מלאך הבבראה הוא בלול טוב ורע • פעוב שבו אומר דברי אמת • והרע שבו אומר שקר • יש מגידים
הנעשים מעשייה • והיא מצוה בלי בוכה • ומיצירה • מעסק התורה • ומבראה • מבוונות ומשבשות התורה והמצוה בכוונה • ובכל
עולמות בי"ע יתאלו • יש כחה וכחה אלוקים ומוכים זה מזה • והסיפון שבתן לי מורי ונלל"ה בזה • לראות אם הוא מאמת דבריו
כולם • גם שכל דבריו יהיו לשם שמים • ולא יבטל אותם ולא ישאר הפך זה (ר"ל כמ"ש עה"פ ומבחת המסבן בזויה זה מ"מ מסמוסבן
דבריו) ומידע לבאר רזי התורה וסודותיה • ודאי זה בוכל לבאמתיה בו • ובפי דבריו (הנודקים) בן בוכל לידע גדלו בפי ידיעתו
עב"ל • ומש זכר נ"כ שהמגיד להרב"י בקבת דברים בפש לו • ובקבתם קיים ואשר אותם • ואמ"ה הקסיד וב"ל היה אומר הרב"י
היה לאדם יותר גדול מהגיד שלו • הנה עב"פ דבר מאומת מאושר ומקוים הוא שהאר"ז"ל מי לבו • גדול מהבו • גם מוסכם ומנוי
בפי כל ובקיבו ואבותיבו אבאחבים • שהיו פעמים רבות מלאכים מגידים לאדם הישראלי הזוכה: שמנלין לו רזין וסתרי תורה •
ולא הוצנה בזה שיהא בא"ל • דווקא • כי בודאי גם בל הארבות הוכשרו לבך • ובאשר הבסיון הוכיח בבמה מחבמי הדורות
הראשים שקבלבו שהי"ל מלאכים קדושים עודשים להם מדושי תורה בודאי • ובן מצא בספרים על הראב"ד וזולת שבנלה להם
אליהו ז"ל • בבודע ומנוי בבמה ס' מבלה • והראב"ד היה דר בפ"ל • ובן אמרים שהועד עליהם בחות • ולא עוד אלא אפילו
שבבואה מיום שחרב בהמ"ק שבתבה לתבוקות • גם בפ"ל בחוקת בבמו שהוא נחרא • ערוכה לפבינו בקמא דבתרא (ועפ"ש בם"ל
בפבה שנית מאומר הטוב) לבן אין פירבא מבד זה • גם מ"ש הרא"ש מאליהו אלא בא לפעמים אל החבמים רק לעורדם להרבץ
תורה • בזו"כ דלי אספא והו"ל לאשבחוי מרגניתא. ההוא עובדא דאשבחיה רב"א לאליהו בבית הקברות עיין בחלק הקשורים
ובעי מיבה מהו שיסדרו לב"ם • וא"ל בחר מיבה מיבה מערבין • ובן בחר מבה דקבדי בנים אינן מיטמאין בבלאמר מאמר אמרה הנ"ל
ומתבבנו הת' שם לפסוק הלבה זו אלא בחות • והדין עשהם בזה • אלא בשמים היא כמ"ש ר"י בבר בתבה לבו תורה מה"ם • ואין
שבגיבנב"ק • ולא בחלאך ובבית שיבוא לבוסיף לו לגרוע בתורה אמאומה • אלה המצות שאין הבבית לאדם דבר • אם לא בחליבו
בהר הבריאל • ובידוע ושיין בפבה שבשרו הב"ל בחורך • ובעלית הירחה דבית אדות • ז"ל לאמרבו שאין עון אשר מעבה ללמוד תורה
שפי מלאך קדוש בין בבסתר בין בבגלה • אבל אין בחו בדיבי התורה ביחוד • אלא בבח אחד מחבמי התורה הבייה וקיימים בב"ע
ואשר אתבו מיים היום • הבל ע"פ הסבמות הטוב אחר אחר מקור ושיון בדרבי התורה וכללותיה • ויודות מדרשותיה • הבמסרים לבו
לבו בחסורת אות • לפיהן יקום דבר • אחרי רבים ובדולים בחבמה ובמבין להבות •

לפיבך בלא"ם רש"ק פ"ם בזה • בזו"כ בלי דעת אלין יבביר • אך בזה שהיה מק"ל בן עשרים ועדין לא בשא • יש עליו קבת
תפיסה • אומבם לא כ"כ קשה כאבן ומשמסה • אבן בזה נדק הרש"ם לבזותו ולהבליבו על שם והתפאר בגנוכים שלו
ליבגבה מזה ביפיו להבין עניבו בנפש שוא ובבברה פבי שוש כסה • מבראה בלפי שמיא כאילו מודע"ה ובל שרי מעלה ירדו
מבסאותיהם וקורלים אותו רבי רבי • הרי זו מונפא יתרה ושרות ברורה על ראשו הנשה שאלאי אם היו דברים אמתיים הו"ל
להעליבם

ולהכניס שפני ד"ם ושמה הראויה כדברים כאלו. כמ"ש בשאול בשיר ה'. ואת דבר האלוהה לא הגיד. אע"פ שמשה אמת נביא כאמן לה'. וריב"ל אפי' בג"ע שיבה ואחר שקר. משמש בלא כעי לאמונתי טיבותא לנפשיה. כה"ג אשכחן טובא בתלמוד. כ"ש דברי נבואות שלא שמשנו דומתם אפי' בזהר הקדוש המוסגן בידינו לאמיתי (ורשב"י לא אפי עניו אמרם. ועוד יש בזה לאלוף חלין בס"ד) עד שזה הכעיר ני' פוטה. ירצה להיד זות אלא כמת קוף בעצלות. מנבב ומכיה עליו דברי שבח ותוארים בלתי ראוים אליו ובפלי כפלים (איה כשמע וכראה בזאת אפי מאמר' ז"ל. עם כל עוזם תוקף ברשת גדולתו הגורלה) ע"כ ודאי בר כידוי ושמתא הוא על ראות רוחא יתירא. נאוה סרוחה. ויהרא. ולא כל הרחבה לעוז לא הסם יטול. ואני בגוהם מסידות ומרלה כה גדולה כפני גדולי הדור. ראוי הוא להתבדות. כמ"ש בר"י בן בקוסא. דהוה מפסא ואזיל כיתדות הדרכים. וא"ל רבי (שלא הכיר כיוונו בענוה) א"ל. כן את כו' גזרתיכה לנפקר בגיורא דפרזלא אמר"ל בשור כזה שאין אמו ידעיניה עיבו ויותקלא היה דבר זר בעיני לענות כסיל כאולתו. הוא קסיל הרוסא אלל יקול כסיל כריב דברים. כקול הפירים ונבלים. כן שאוק הכסיל גם זה הכל. כולאי שבור היה בפתיתי לפם לפרסם הסקרים המכוערים. להרים כאור מפם הכערי. לשחוק עוסים לאם כי כן יעשו הכבוריים. ולא היה כדאי לטפל בדברי הבלי ורוח כאלה. ביחוד שלא הודיע ולא הסמיע אפי' דבר אחד של חכמה ומדע מדבר מעה לנפלאו. ומזוהר שני שלא שמדם והוסיף מעה מדעתו בלשון אחרת. בזה לא יחרון ביד הרחמי בידו. ואם הרבה לדבר בשבר לשונות של שבח ותפארת לענינו. כ"ש שהרבה לו כיאור ונבות. ולזכן אלא דברי התול ונ"חוך. מוכא ואי"ל אלא. הבזה יהיה לו תפארת מן האדם. הלים שפתים יבדק בכסל ושטות נכאם. ולרוח אחרי מאם. מי שתי יסור הבה יאמין לכל דבר נוחה ישונה. כלי בריקה יפה לאור כר השכל ובזיכה כאזנה. והבאור מפ"ל הרמה כפוחני נאתו. נאמנו ונדומ. כמה שקיים כל דברי שלחו כל רוקו יוניא כסיל בשפת יתר. לא כאוה לנבל כרשעים ידרכון קס ת כוכן מנו על יתר. והיה כמבשר בעיניו שר בשירים מוזן עלבתר הוא הזלס הוא הפותר. הבהו בוכה אין. ואז תפל ונאור ובוחר. הלא הוא עבאו מעיד ונודה. שלא שוא דבר מבי המלאך הודומה. שהגיד אליו כל מאמרה. רק מבי משה אייש הוא אי אייי נערי שמא כאנו ישאל ומקלו תיד לבער. אולי הבעמו הסטן ה' בו יבער. ואיך העיד כסיל ובער. מה שכתב ומודיע ומשבש הבער. ולא מלאזין כמה שהגיד לו שרא בשמתו ונלמלו כחוש הבער. לאומנות זו בבר לחדו כמה רמאים. כבתן עזתי. והבמשבים אחרי. והולכים בבתיבותיו גם היום בקיאים בהשיב ונקסת רשיה. ללבוד הפתאים. מי יוכל להכחיש. הלא יתכן שילבו תפלה עמהם אל שולם הבשמות לבדר עם קיהם שם בהודיעם שרשי בשמתם ונפשם. לכן מעולם הוא ורעות רוח להתיבה עם משונשים מעוברים כאלה. כי בכאן יש לחכמה קץ. ומו"ר א"ת כסיל כאולתו כן תשוה לו גם אתה. זהיה דבר תמוה אולי לה שפל בכך. כאים מכה בשפ"ו את איש אויל זתו. שחק ואין בחת. לזכם מתה אבי מכיר שיפה עשה הרמ"ם שמאד מיד בבנדו להבות על קדקדו (בשרש תבל הבשר הזו ויאכל סביבותיו. שבודאי לא היה דבר עוב יוכא מסתפלה קדשה ורה זו. אם היו מכיאים אותו לעבות ערשים) אף אם לא בבר מנאה ידו. להשיבו על עקב בשתו. ובגהה לפי דרכו בחלין ע"ג מלין דבור מוציא מיד דבור. ומ"ז שבה מוציאה מיד מקשבה. כי יוש שבתו. ביבדת שהיה רוצה לילך בגדולות ובכפלאות מאבו. אולם תמהתי מהרמ"ם שמתפלר בידים מבשמות בחדיבת אפרסיון יעשם קניות בגלילת הספרים לקלוש את הבוטש ואת השמן. איך לא וכר עבין בכיא אולא (הוא שם מקום בספרד) שבשאל עליו הרשב"א ז"ל (הלא הוא בספר תשובותיו סתק"מ) שהרשיע את העולם והרגיש עליו הרשב"א כל הצו"רה בחקרה הזאת והתתבגד שקיל ומרי בה מבא. ולא מסיק בה אלא כדמסיק תעלא מבי כרבא. ודאי להגיגו הבה כי הוא נאות לענינו.

ט

ז"ל הרשב"א זה אשר כתבתי לקהלות אשר שאלוני על דברת נביא אוילא.

שמ יעות יבהלוכו. מגידים בעלטה דברים. מבוסים מן הלב בזמן. הבכל בתחבון לבב ישחידומ. הבה תשמתי על בתבבם הבבבד גם קודש כלא ספרבם הגיע אים מוסא אלי כתב אחת ר' אברהם הסופר. אבי הלים הוא רבי בנים מספר מקרבו ואחר כי זה ד' שנים הזל רוח ה' לפעמו פעם בהקין פעם בחלומו ושלא. דובר בו ואת שמו תביר לו מבי. ספר בר"ג ידות שב כייר. ונקלו סלאות הבמבה. ושוד התחיל לכתוב לו פירוש אחרן. על כל תיבה ותבה. ועל עלה אחד של כייר מן הספר הזה

הזה פירוש שתי ידות של כייר. גם שלא לי זכרון. מעטים פרקים. ודברים אלו נכתבקו בעיני ובלבי הרבה מאד. ואמנם ערב אגיד לכם ספקתי בזה. אשיב אתכם דבר על אשר ראיתי בכתבכם. כי עוד לבביכם אים אחד ואחר שהיה שלחי שלחתיו. ולא מוציתיו ולא עלתה על לבי. ואיני יודע מי הוא. וכבר לחדו הרואין אומבות מוכרת זו. לחבונו אן לו לרואות על פתותי לחם. ואתם אל תאמינו בכל היוסף בזה עלי. עד שיאלו אתיותי המוכירים אותה. ועתה אגיד לכם כי זה כשמה קדמים עבר בבאן. נער חסר לב. ובירו אגרת חתומה. מיד הרב רבי דן. וכראותיה היה הדבר בעיני קשה. יען חשבו רבים את זה לקלות הדעת. כי מה שצריך חקירה רבה. וכמעט לא יספיקו בו כל החקירות. יכתוב איש שיקרא חכם. כמעיד זאת אמת. ואין אלו דברי חכם. ולא יאות כזה לנקיי הדעת. רק לנמהרי הלב ולאשר לא תעשינה ידיהם תושיה. ואחר כך הגיעו אלי אותן כתבים. אשר אלא אלי אני הבבבד הזה. ולולי שראיתי בכתבכם וכן אמרו לי אחרים שהם היו מכיריו לבניים. ולא היה יודע שום כפס וסיפור הייתי גוזר כי זו מלאכה ממלאכות הזיוף מזייפים ואומרים דברים מתמיהים שלא נשמעו מעולם ובלשון אחרת. וכל שהן יכולין להעמיק הדבר בעינינים זרים אשר לא נבראו ולא היוולא משל היו. מעמיקים בלשון לדעתם כיבזה יפתו בני אדם. ומאלה ראיתי ושמעתי. ואחר מהם היה אותו הנבל שם רשעים ירקב אותו אברהם. ששם שמו נביא ומשיח. בשיסי ליאה ופתח בכתביו כמה מבני ישראל. ולולי שסגרתי הפתח בפניו בחמלת השם. עם רב כתבי וכתבי קהלות הקדש כמעט שהתחיל והיה מכלה ברוב דבריו הדמיונים והכוזבים. שהיו כחכמות דמות לאויל. ושנתן דעתו עליהם כמה ימים. ובהתמדת מה שהיה מרגיל עצמו בו. ולוקח הכתובים ודברי החכמים בגימטריאות. ומערב בהם מעט דברים אמתיים לקוחים מספרי החכמה אבל זה שאמרתם שהיה עם הארץ ידוע. ושלא הורע לעם שום אדם. ולא עמד על שום אדם ולא עמד על שום ספר מודברי הקבמה. כמו שאמרו קצת מבני אדם שאמרו שהיו יודעין לכביס אם הדבר כן מעלה מידכו מוסבתנו ואת. ומאמכם שאמתנו שיבא כביא. או שידבר עמו מלאך הבסם יתבדך ולמדו לו בבר. זה מן הבמנע בעיני. וזה מבמה נדדין לא אמינה ולא בבטייר בלבבי. האחד מופני שבבר. מסרו לנו רבותינו ז"ל מבמי אמת שאין הבבואה שורה אלא על חבם עשיר ונבור. וזה שיאין בלא שום מבמה. ומאור בקר יקום מבקרבנו בביא. זה רשוק. ובבר הורמו ז"ל הורמה נמורה שאינו בך. ומאמם אינו גוזר אלא הניע שום דבור או שום מנוי לשום אדם אלא אם הוא בעל אותן שלשה תנאין. שבבר מינו לבן ומאמילך ונדמון ומוכח ואמתו. ושאמרו עליו ע"ה מבוח עם הארץ היה. כי זה כולו אינו אלא לשעה לנורך או לפלא שאפילו אתון בלעם ראתה המלאך כאשר ייגיד על זה הכתוב יונם דברה לשעה. אולי היה סובר כן בן גם בזמ"ש רז"ל מיום שחרב בהמ"ק אבל שיתמיד אליו הדבור. ואפילו כרוח הקדש כדניאל שלא היה בביא. כזו. שהגיאו לראיה וק"ל. אבל אינו מוכרח ועמ"ש בס"ל ש"ם ביתבה נבואה לשומים. וזה אפי' בח"ל בבא"ר ובפרה שבית מאוכר הטוב שאמרו לראבהו בביאי ואיהו לא בביא. דניאל מבבם מוכלא וקדוש מאד ואים קטודות בח"ר אגדות. היה. אבל כל אחרים כיוצא בזה לא נודע ולא בשמע. ועוד שאין הדור אלו לבד. ואף בתלמידי הלל הזקן שהיו קדושי עליון גדולים בחכמה ובמדות. אמרו ראוים שתשרה עליהם שכינה כמשה שלא שאין הדור ראוי לבך. ואפשר דורו של הלל ותלמידיו החסידים לא היה ראוי. ודורנו זה ראוי. ועוד כי אפי' בזמן הבביאים ובארץ הקדושה ארצנו שהיתה ארץ הבבואה. לא בשמע ולא בהיה כזה שיבתוב ולאלך ספר גדול ומעולא כל מבמה כזה. לשום אדם מעיות אדם הראשון ועד עתה. וכל מי שיקרא מבבם או בבון. נריך לקבת ראיה מעה שהיה. לאה שהוא. שאין כל אדם תחת השמש ואם נלו לעשה רבינו דרבי ה' ספר המרבבה. אולם בם"ה בחבא ספרים רבים שבאו לידי הקדמונים על ידי מלאכים בנון ם' לאדם ס' לחבון ם' דשלחה מלבא ע"י אשמדאי וכה"נ מובא בם"ה י בם ס' רזיאל מאו ביד הכלי אל בראה שהוא מזוף. אמרו בראה שתבראו בלון לזה תינות שאלא ג"ל ורבנ"ה לו ר"י כ"נ שבמסר להם ס' המרבבה. אולם בם"ה בחבא ספרים רבים שבאו לידי הקדמונים על ידי מלאכים בנון ם' לאדם ס' לחבון ם' דשלחה מלבא ע"י אשמדאי וכה"נ מובא בם"ה י בם ס' רזיאל מאו ביד הכלי אל בראה שהוא מזוף. שבן הוא האחת שלא בבא בסתר מה שנודע לבבני ישראל אפי הבביאים. קושיא זו לא תחול. כל עיקר. תחתת הקושיא הקדמת. אחרו אלא נבואות של עתידות ע"י שכינה והה"ק. אבל דברי מבבה אפשר בכל זמן ובכל מקום להכתב ע"י מלאך ושלית עליון. כמו שהיה עניין זה האים לפי הגדלה וב"ה ודאי תנור ם"ה ובן קודות האר"י ז"ל ובבנ"ל) ובזה פרו כל התמהות

אכל עכין וה יבהלני · שיהא איש לא חכם ולא יודע ספר ולא שום חכמים · אם הדבר כמו שאמרו עליו · ושיתוב ויסדר סדורי
דברים גדולים כאלו · זה תמה בעיני · אבני שוכב בין שתי תמהות אלו · ואני מתור לחנות שום עלה לעלול זה · ואומר כי אלוקי
מבעי בני האדם והבנת המוטבעות בכח דמיונם רבים · גם המקרים ההוים כחם דרך מקרה או דרך סבה · אין מספר · כבר היו
אנשים וכן רבים שכח דמיונם חזק או מתחלת תולדתם או מתחדש כחם כמו דרך ירידו מזונות לאיתיים · וקראו אותם החכמים
כה"ן · ושמעתי שהיו אחם שהיה בכחם כן זמן · ואחר כפסק אחם · או שלא היה להם מת שלמתם · וכתחדש כחם לאחר זמן · ולי
ספר אחד מן הקמיים ויהודי כשר ואמתי וחכם גדול היה כי בזמנו היה אחד כמקום שהיה הוא · ויש אנשים שמתוך המקרה שרה
כחם רוח · וידבר ויודיע עניינים · כמי שכפלה שד · ומאלו ראיתי אנשים נאמנים ונדיבים מפיהם לאנשי אבריים גדולים · וכעיר
לאדם"ה היה קנין אחד שלמנו יודע ספר · והיה אומר כמה מומורים וכמה דברים · ומי מי שמשמש בשם והנידו לי אנשים
וכתבו מפיו · כלומר אחר מלת (קמיע) אחת ומצו וכתרפא · וכאלו כראה מאנשים הרבה · ים מי שמשמש בשם והנידו לי אנשים
כאנוסים שראו באדם אשכנז · איש כשר ודורש ברבים בפני גדולי התורה · דברים כעלאים · ודרשות לא יעשו כן כל הגדולים אשר
באדם · ומעשה כן בשם · קורין אותו שם הדורש · וראיתי אני איש מאשכנז ושמו אברהם דקולוניא · ונעבר עלינו עד מלך קשילה
אני הולך המולך מכשיו · ושכח שמו נתן להתנכר · והיה מומר בכית הכנסת של קולוניא בשעה · ונקול יונא כנגדו מן המזרח
עשל נבי הלמן שיכיאין בו ספרי תורה · ומגלין לו כל דבר · והיה מגיב · ואותו קול דורש מה שלא ידרוש כל חכם בישראל
ואברהם זה היה אומר שאותו המדבר היה אליהו ז"ל · ושמעתי מפי זקן וחכם ונכבד שהיה בבית אדוני אבי: כי היה יום שבת
אחד שם לפניו · והיו שם כמה רבנים שבת אשכנז אליו מן האדם · ודרש בפרשת ויהי ביום כלות משה · והעידו כל הרבנים אשר היו
שם שלא היו מומין כן כל רבני הארץ · סוף דבר לבי ולב כל חכם לב כמוהם כמוהם · כבוד בעניין זה · אתרמו לדעת מה ולא יכלנו
שם הלאות כמו שמעידים עליו שלא לאד ושלא שמע שום חכם · ואחרי המבוכה הזאת אני אומר כי היה הענין הזה נמרץ חקירה
גדולה · שקירת חכמים ואבני יודע בעניינו · כיאוב דעתו כמתמיו והבהתו מן לו ומתה · שאין הכבואה ורוח הקודש מורין · אלא
בלדם כשר וחסיד · ויש לו מעלות המדות ומעלות שכליות ככביאי האמת · ואי אפשר שלא תגלה מקרתם עקר הענין · כולו לו
מקנתו · לכסותו אם יבואו כל הדברים · לו יפול מכל דבריו אפילו חוט השערה · ועתה כל זה עדין אולי · כי הנביאים
ר"ל נביאי אחר אשר היו לפניהם · כבר נודע מעניכם · עם אחר חכמים שהיו בדורם · ומתפארים בחם מן הכבואה · עד
שהיו המלכים והשרים כפתים אחריהם · ולא השפיקה חקירות נביאי האמת להוציא אלב הנשים מה שנאירו בלבם האנשים הם
עד שהזכרך הנבואה לחקירת קיום מה שהיו מבטיחים עליו · כאומרו הנביאים אשר היו לפני ולפניך ונומר · נבואה דבר הנבואה יודע
הנבואה אשר שלחו ה' באות · וכן מצו רבני נרמת ומשכנו לאותו שם קולוניא · ומתוך מקדמתם מודע להם מה שנודע באמת · גם
היום בנרמת יש אחר לפי מה שהעידו לנו עליו · ולעתים אומר דברים עתידים · ומקבלתם באים · והרבנים תקנו מה שתקנו
באמתת הענין עמו · לפי מה ששמעתי · וישראל נמלדת האמת · כבי יעקב איש אמת · כלו זרע אמת · נמ להם לסבול עול גלות
מה שנגיעם · מהאומות בדבר עד שיחקרו חקירה רבה חקירה אחר חקירה · להסיר כל מיני מהדברים הכאתרים להם · ואמי"ר במה
שיראה להם שהוא אות ומופת · והעד הכאתון באמתת עם אלהי אברהם דרך האמת ולהרשיקם אף היוסופק · עכון מעה עם ישראל
נאמנים · ר"מ ור"מ דק"ק ריגיו נר"ו · אשר בבואו פה העיר לנקור על ענייני וקבוצי · כאשר נמר אומר לעשות בתשובתו לרבני
ונאוני וויניציאה יע"א · וכן פעל ועשה · ואחר הענין והשקול · הראני מאור עכון המגאלת מבורים מדמים בקבמות האמת · אשר לא
שערום הראשונים · ולא נוסדו מגדולי ישראל הגדולים בחכמה ובמינן מופרשים בחסידות ובעבה וקדושה · ונוכי לעמוד מלבבר
המבורים השונים בהיתי מחבר בחכמת האמת · ובקרא אותם שמבתי בלשון בהבה הקדוש לרשב"ם ז"ל · ואמ"פ שלפי דעתי
מבתים על פי מגיד ומשמות קדושים · אבר ירמה לי מתנגלו אלי ומוכיחים בתבת · על הספר בדיו · אמר מורי הרב הר"ל שלינכי
יכול ורשאי לבמון על זה · יען שכיח הזיקא והעשות קרוב מבואה לופנים · ופאמי' ירמו הדברים לעין רואים מובים ומבזוים · אין
בעמון

ו תורתו אלא ע"י רמיה מגשית ומכלית בטוחה מכל מבנה · לכיכך אפי' ישמרו מעדים כאלה ויתאמתו מבאה לחם ידיעתם
והבנתם מהלאך ורוח · עדיין אין רבאין להאמין בחם ובדבריהם · אם לא אחר חקירה רבה שלא נעשה כלם · ומכמוך · אם ע"י
רוח שקר ודבוק מנוזי מבטרא דמבאה רשומה לנלן · אך אחר יוחד לדבר דבר בחם ה' לבטל דבר מן התורה ביטול עולמי · אפי'
רק מבהב דת יהודית · דיבו בכוזב · בכן יוות הוא ודאי · ומא"ם בהאוך באומר הטוב ובעליית הירמה · מה שיעיק בעבין · אלא
שריכין להיות הדברים האלה תמיד לאות ולזכרון ולמוטעות בין עינינו · שלא נמבאה מהם ימין ושמאל · שלא לסוב
מעם מכם עם ככל · ומעם קדוש להיות עם נכל

אכן לאודנו נ"כ שאינו דבר אדם תמת הסמוך שיתנלה מלאך מגיד לאדם שתידות ודברי מכמה עליונה בתורה ובאמונה · ואפי'
לנו שלא ידע ספר · ויותר מזה נודע בעולם מעמין הילד נאמון בן קטנות · ונעתיק כה מ"ם נם' סה"ק: ו"ל

וראיתי בקונטרס שמיבר ר' אברהם הלוי בירוזלים שנת ה' אלפים רע"ו · שהוא פי' נבואה מנוזלת בחרבות ירושלים
ואלו הדברים רבים ונכבדים מחכמי ברבלונה כתבו אל הרב הגדול רבינו דוד בן בנו של הרמב"ם לבלות בביה לאודיעם
אם נאמנת אבלו דבר בסוד הקן · ושלח את פגיסם ושלח להם המעבה מלידת הנער הנעים ילד מעשועים · והנבואות אשר נבא
ובסוף כל נבואה קבת פי' · ולעי מה שבראה הרב ר' דוד היה מקבל והקדים לבלמי מיגלה רז זה לנבדי · ורחוי ליזהר מן מלתו שלא
יבוה ולשמור סוד בתוך שיש בו · כאשר היה קללת מבמה · ומוסף אל רוב מסידותו וגדל יחדותו ותפארת גדולתו · כאשר היה בגיד
ומנוזה לאומים מזרע קדושים · מבני בניו של אותו נדיק הרב המורה נדק אבר בפערים מעשיו יבלנו ולתורתו חיים ייחלו · והמעם
שאשר לנלות לפי שיש בקבת הענינים ההם מבנה הרבה · ובקבתם הסתיקה יבה ע"כ: וראוי שתדע מזה המעשה היה כך בקבוד
כי בשבת כמו דרש"ה ליעירה וכמו ת"ה שנים לחרבן בית שני · היה ר' פנחס מסיד גדול וקדוש · ותהי לו רחל לאשה · גם היא
חסידה · ותהי עקרה · ויתפללו להם יתברך ונשתר לקולם · ותהר ונכתב ז' לבריזבה בחוטי בשבת בעלות הסתר · שהיה עולה
נדק ומחזיק לנד מזרח · ביום ר"ה שהיה שמה לשוטה בשבה · הנזכרת · נולד זה הנער ויקראוהו נחמן · ותכף שנולד · התחיל
לדבר פלאות ומעשה מרכבה · והעולם קראו הנער נחמן קטוכה דמן כפר כרעם · ומת בן י"ב שנים · ובסוף יהיו התבבא נבואות
גדולות על הישוה · והדברים ההם נכתבו והם דברים סתומים בפתרים ומעוקים הרבה לבוזנות · ירושלמי ובבלי אחרי הנהרי
מעורבים ונכלפים מעוקים מאד בטולינה מידה · ונלאו המפרשים להבין קלק קטן מהם · וזה ר' אברהם המפרש אומר שבבואות
אלו נמוגאו בחורבה ר' בנגיל התחתון בעיר עבריא כתובים בגיליים שנים ובלוי · בתוך כלי עוכרת ע"כ ומה בידי זאת הבבואה:
עכ"ל סה"ק · ובבואה הייה נאמנת עם פי' בם' מורה קטרין ·

ואדנו לספורה של מק"ל מאי הוה עלה · בכלל האגדות המסבות של רבני ישיבת ויניציאה זאת מנאנו העתק חתחיבות
מעשה או בדעם הראשון שנת הת"ן שקבל עליו בשבועות מחורות שלא ילמד עוד מיבודיו לתלמידיו ולא ישוב עודלבבלה

ונציגהו הנה · כדי לשבור בדר המאורעות · זה נמסרנו

ישן ובישן כל איש אשר בשם ישראל יבוה כבוף ומשוטבר אל חכמי ישראל ומיבלמשוע אל דבריהם ואל המופט אשר יבי' ביומים
ההם ונעשות בכל התורה אשר יורוהו · כי כל דבריהם האמת והצדק והנדתם תורת ה' תמימה · ואפי' יאמרו על שמאל ימין ועל
ימין שמאל · ע"כ כל דברי האמת האלה · אני מ"מ מקבלת ואשמע לקול מורי ומלמדי להועיל · ה"ה אלוף כמהר"ר יעבי'
נאמן · ר"מ ור"מ דק"ק ריגיו נר"ו · אשר בבואו פה העירה לנקור על ענייני וקבוצי · כאשר נמר אומר לעשות בתשובתו לרבני
ונאוני וויניציאה יע"א · וכן פעל ועשה · ואחר הענין והשקול · הראני מאור הענין המגאלת מבורים מדמים בקבמות האמת · אשר לא
שערום הראשונים · ולא נוסדו מגדולי ישראל הגדולים בחכמה ובמינן מופרשים בחסידות ובעבה וקדושה · ונוכי לעמוד מלבבר
המבורים השונים בהיתי מחבר בחכמת האמת · ובקרא אותם שמבתי בלשון בהבה הקדוש לרשב"ם ז"ל · ואע"פ שלפי דעתי
מבתים על פי מגיד ומשמות קדושים · אבר ירמה לי מתנגלו אלי ומוכיחים בתבת · על הספר בדיו · אמר מורי הרב הר"ל שלינכי
יכול ורשאי לבמון על זה · יען שכיח הזיקא והעשות קרוב מבואה לופנים · ופאמי' ירמו הדברים לעין רואים מובים ומבזוים · אין
בעמון

בטחון בכמה בדרין • ושמא ח"ו בחיה ומן ועכין יהיו ליוכשל ולפוקה לבית ישראלי ושאין רוח ישראל נוקה מהן • עוד לומדנו מורי הכ"ל בעכין היחודים שהרבלתי עכיני בהן ושעל ידיהן ירחה לי שבחה אלי הכנה ועזרתי כח לאחר האכורים הכ"ל • איכנו מוכולק איתדות דרכי הקדש בפרט בחוץ ארץ הכעוים ומעירה סכנתא • אחר ע"כ כיוכי מורי הכ"ל להיות ידי מוכולקת מוקבורים ויחודים כחלה • ויען חייב אני שלא לחלוק ח"ו על רבי לעשות מעשה ע"פ עכמי נגד הכרתו • וכך חובתי וכך יפה לי לשמוע דברי חכמים • אחכי לא מריתי אחור לא כחוגותי • והכני מוכן ומוזמן לאחר ורוכי מורי הרב הכ"ל • ובכן בכסף חפיכה ובדעת גלולה ומיושבת עלי בלי טוס אונס ודוחק הכרח וכפיה כלל ועיקר • הכני בא בחומרת כרית כאונת ובשבועת האלה הקמורה ובקשר ח"ח בכנטוי חפתים ע"ד המה"ה ועד"ר רע"ד מורי הכ"ל לעמוד לחלוטין ולסלק ידי לגמרי מעשיית יחודים • בחכמת האמת בחיוה הלמון שיהיה בשם מגיד או בחמות קדושים • אונס בתכלי כל עוד שאהיה בחוצה לארץ • ורק אני מחייר כת לעצמי לחבר מודעתי בלמון הקדש לבד • ובלבד שלא בשם מגיד ובחמות קדושים • ופורש ג"כ שלא אפרסם שום חבור לשום אדם בעולם עד שיבור תחת שבט מוסר מורי הרב הכ"ל ושאר חכמי ישראל אחר ראה בעיכיו ולתשלום קיום דברי הכ"ו מחרתי ליד מורי הכ"ל כל החבורים שחברתי גם הכה בחכמת האמת לנוכן היטב כאחר ייטב בעיכיו • כל הדבריכם הכ"ל דברתי ועשיתי וקיימתי וקבלתי על עכמי בברית ושבועה ובחרם הקמור הכ"ו לעיל בכל תוקף ובבטול כל מודעי ומודעי דמודעי וכו' • כי בחלה חפצתי לעשות הטוב והיטר בעיכי אלקים ואדם • כי ידלת ה' על פני • ולרלית האמת חתמתי שמי פה פלוכה יו"ר ב' שלשה לחדש מנחם שנת חת"ן לבריאת עולם והכל סריר ובריר וקים אני מה שיהיה בלא"ח יעקב מי לוגאטו יב"ו מאחר ומקיים עלי כל הכ"ל • בחותב תלתא כחדא הוינא בחבא בי דינא דחתיתי לתתא כר אתא קדונא כמ"ש אחר מעה מיים מי לוגאטו הכ"ל והסכים על כל מה דכתב ומפורש לעיל בשבועה הקמורה וכנא ח"ח • ונתם שמו לראיית האמת • ומודאתקיים קדונא חתיות הם ר"מ ר"ל הכ"ל אשרכוהו ר"ייטוהו כדאזי • פה פלוכה יום ב' שלשה לחדש מנחם שנת חת"ן לבריאת העולם והכל סריר ובריר וקיים עלוכי • יעקב בכמה"ר עמכואל בלוליים ז"לה"ה • מעה מנחם בכמר שמעה מורי ולה"ה •

בה עמו רבני ישיבת ווינציא עם כל חכמי איטליא בכלל שבמו לפרק בעסק זה באותו זמן שהתקיל מח"ל לנחק • ומשבו שעמו תיקון גדול • אבל הכסיון הוכיח שהתל בהם ולא קיים שבועתיו והבטחותיו • לא כחמו על ייתורם בפנים הראשון • וקבלו שהודיעו נערם לרחוקים השמיעו עליו עיירות • וגילו ערות האדם • הכה אחזו אדם ברגל ומצאו כחוטה קשה עורף ובל דלא מעבר על שבועות חמורות • ובודאי עבק בכספים • ואחו בחוזאתו ואחוזתו של ס"ג ותלמידיו • ואיון הר"י ומבריו הוזייכים (אע"פ שהכחילה תחת לשונו אם תמיתיק בכיו דעה • כי על כן הבליוה ולא הבתיק תלמידוהכבילו מחמה מיבישת העומאה של רבו בדבר מכמה ודעת אחוכיי וכמ"ש שם לפכיו בס"ד) ונתמלאה סאתו בשבת תג"ה • אז שלחו אל הגולה כתבים שלנו המונגים פה •

יא כתבי אגרת רבני ישיבת ווינציא שנת תצ"ה יע"א

מורי ישראל הנבונים והרמים • מוסמה ומסתור ליושבים בגלם נגד ורים וקנים ונבורים לעמוד בפרץ מוקים ומעמים • קיליהו לאוריית להיות לה מגן ומנה נגד שונאים קטנים מחבלים כרתים לכרות הולנים במזמרות סורי הנבון בכריה האמת הלולי • בלילים אלמים • ומודתם פרשה ללכוד בומכורות וקרמיים בוכי בחות מלוחות אמרים ומוכים ובאלים הם נמנים ה"ה המלוחות הגדולים הרבנים המוכהקים דייכים המפורסמים • מבכל גלילות ישראל המומחים לכם עמים • לתורה ולתעודה המה מכמים ומוכמים • ומקריהם כל אים ישראל יעמוד לפי מהללו מומכים • ומרבנים ומנהיגים נדיבי עמים • אתם ה' תשמרם מבכה דמון מתעמרם ירלו זרע יאריכו ימים דשבים ורעבנים ומומלגים אמם ו' • אם אמרכו מכות הערב הערב שלמה • על כל הרהתקי דעמדו על בללות האומה מיום סור אפרים מעל יהודה ומנולל הלף והזמה אחר קנף ה' עליה בעבור הרשעה יבלה הזמן הם לא יכלו להגיע לקצה הערמה • ונרמים בכיוקין בא הבע קמות האדמה • מיו אבשים אחר אשבו להיות לנו לנגד ומומה • להרים בגל ולהקים מומה • מכחיו שאל ואון לשום ליתן כבוד כראוי מבן בחבמתה • כי לא בלבד אים חכם ומבון נבה לבו עד להשקיע ויאחר הכה בתקבמה • כי גם אדם להכל דמה • עם כסול ובמה • עבה עמוק ומשיק בישראל בבית ג' ובחר ואים מלחמה • ולא אתכו יודע עד מה לומר

לאחר אמצע פאחה בחמרנה ויעבור עלי מה • כי היה מריבו כאחילים ולא בבני אלים • לבחות האמרה ולבתוך הבמה • ולכן אם לאחור ולא לבכים לולי ה' נבאות ומיומו רומומה • הותיר לבו מריד • לא היה לבו תקומה • ובמעט בלימו בארץ הלוו הבמה • ולא נותרה בבו בשמה • אסד ה' מעולם היה לבו קשר של קיימות ידפא נשבר ומטה ועבר האמה • ואנחנו מלטנו מקול הרעם והמומה עזרמו בשם ה' ובתורתו התמימה • אם אמרנו נבחה מיחנו מיח מיב אמרים מרים המאריים • ולא יתקע עוד סופר בעיר בתרועה ובברים • כי אם קול בדמיוה דקה בחין אומרים ואין דבריסלא עוד אנחנו עושים ואומרים • כי הנה בעבנו כיין לא נפתח באונות אדמים מבוקשים ומבוקרים • שאין לך יום שאין קללתו מרובה קללות ואמרים ימין ופרק שורה בורה רחש ולעבה מונות ומרים • כאחר אירע בשנים שעברו שאלאו פני תבל שרים • ומשכאי ה' יכחשו לו בנים ורים מילדי העור"ים • בקרק וכל עדתו המתקדשים והמטהרים • כלם מרי סוריים ונרי מורים • משה חייס לוגאטו ואחוות מרעיו רשים ומטאים בהתקבורות אליו יעשה מורוה בשנת מוסרים • על אל אלקים ידבר בבלאות ומלין לנד עילאה יתלל שמעו כא המורים • אני ואחפש עוד דון לי רון לי לקרלת רמירון וקולו ירים • ומגיד לקרלת מגיד להגיד סודות התורה אחר בהם אחורי המולך אמורים • קדושים אחר בחרן הוה ינינו ומעיר ה' מוה ומעומו דברים • אדם קדמואה ומולכא מסיחא כל תעלומות לי מבדיים • שלשה אבות העולם יקראו לפני חברים • מולאכי עליון ומרכי אל ובברט מע"ט סר הבנים לא יטו מיין ו' מחל לבלתי לבת לאחרי הבחורים • אני מוסיף אלהי יעקב לקבן כל הבפוזרים • אני נעים ומירות ישראל לאבד תהלים ומירות ומרים • לי נאה ולי יאה לעשות ואר תכיבא בזמן ומשמה בעולה ולאם מתרים • אני אתקן שבעים תיקונים על עסוק וכל ריד המזקה מתני מגורים • אני מיצון מעקיבא בן יוסף שבבנים ולא בשלום בפרדס הסודות ואכלתי לאם אבירים יכל אבני ישראל לפני בקליפת השם ואני אחר הרוגה עדרים • עלי אחר רעיא שהיוכא שתבתן תורה ע"י מבוראה רוח ויומר הרים • אני ידעתי כל הנימוסות וכל גלגולי הבתם • ומפתח שפתי מורים • מי כמוני מורה דרך לעבור באולים בתיקון כל הבפשות עד אחר ישאו הרים • אומני ילאו ובן יעשו העליים ועשירים • הבמיים והבוערים כי מעשה ועד מעה לא קם כמעה • אני הוא • ולא אחר לדור דורים • סוף דבר לא קרא בסוף יהלך זר ולא כיך אחר יקראו הבערים • והוא מתפאר בנאמים שאינם שלו לפני הבגבים והמזרים • ואין דומה ואין מבקש לנעור בו ולהוכיחו בתוכחת ומוסרים כי אין יתכן שבאומה לארץ מלאה גלולים וכל טומאות תעבה רוח הקדש והשכינה אחר היא טהורה ומשרתיה טהורים • ויתקבצו קדושי עליונים ומרפי אל מאירים בסגירים לנכת אחרי הבחורים • איך ימלא כריסו מעבדי התורה הגלים והבמתרים • אם עדיין הוא מבקון ומשתף את המוסבה ברה בלומדו חבות מצוניות ומפיק בילדי בברים • כאחר הגיד בבתבו לעיר ואין אים מולו ותלמידו הנאמן יקותיאל המולבא אחד מבת הבחורים הנזברים • איך יתקבן בלמון הקודש ובלמון הזוהר הקדוש מי שבבר בתבתן באות לוט"ן הבבחרת קראוהו הנוגרים • היכן הם ההבנות הגדולות לאומשיך שבע הקדושה מסיגורים • היכן הם העבילות והסיגופים והיסורים • מי הרשה ללמוד קבות הקבלה לילדים אחר הן בהם כל גוזם קדמים לבקרים • אם אין דורשין אלא לחכם ומבין בדעתו בחדרי חדרים • מי לא ידע בכל אלא כי מיום הראשון אחר בתן אל לבו להבין בחכמת האמת הם יומדת לאדירים • הרעה אל דעה יגא מודעי אל דמוי הון ועושר בביתו כאחד בעניו רע • בכן חדרים • חסורי מחסרה ולרש אין כל ואין קול להרים • כי הוא רצה לעשות מלוקה עם דודיו ולהשרד מעמוס ומכאו אותו ואוסביו הסבבו לו לזרים הוא הטיר לאחבי ביתו לעבור על אלות חרמים ואדורים • בחילול השם אחר אבשים אשים היו מספרים • מי יאמין לשמועתו ומרוע אלקי על מי כנלתה לא תאר לא הדרים • לא שנה ולא סמידות ולא שרות כאחד אין הבוריים • כי אם נאה ובאון ודרך רע באחד מן הרקים והפוחזים וקושרים ואמנם באוכמו שמעבו מפי מגידי אמת ומשרים • שבתב הרבה ספרים ולא מפי מופרים • והפעולה הוחת היא כפלאת בעיכיו כי רבו ומלבה ת"ק אחרים בית בליל קראו בית בריא ומין כל אין קון מרולים ודרדרים • כי בגדל עו שלו בדרך אתרים • מאלו מפר השבעות להשביעו לם"מ ראש השבים והבוערים • באמרו כי מיום שבחרב הבית מוסרו רוי התורה לשרי מורים • ומעריך להשביעו בשמה אחרים • ומברהמוכה יתגלה כאחד הכפירים • ואחר זה כואב ערבות ישדד בהרים • ואחר השבעו באלו השבעות ירלה כאחד הגדרים ויגלה לו סודות ומסתרים ויהיה לו כעבד כפוף להלים חפצו כלי ומסתתו מרלה וכמין ובר של פעוה מסורים נתונים על הכיר ועל הדפתרה ומזוברים • בכל דברי ספר השבעות בכתב מכתב ידו ובה מגאתו כגבב בהמוגה בחתרת • ונתן שמתלאות עלוקות ונם דברי שקרים • אלה פיהו אלא אמרות ותוך חרים מאורים • הוא דמעיקרא עמה תהלים מק"ן מזמורים שיאמרוהו

בגלותו בזמן הגלות • ובטל התהלים של דוד • ראש המשוררים • וכשרבו הוכיחו נביאתנו שדבר זה הוא נגד דעת האמתיים
והסופרים • כשבא לו כסא הוי"ה שאין אלו אלא דברי משקרים • ואף כ"כ רבו עמנו ושלשה ת"ק שעמו מנאו אותו בת יבת המנהל
לעיני הרבים • ועם כל המאורעות הרעים והמרים • לא נכנע לפני מלכו של עולם • אדיר שבאדירים • ולא שלחה כדעתו לבבך
את ה' באמרים • כי אם בגבורות ומרמות כאחד העוברים • כתחייב אלא לכתוב כשם מתיר • אף שלא לדבר עניני מבוערים • שלא
לכתוב בלשון הזהר שלא לכתוב בלשון חסד ובכן ובערבל במלין משמירים • שלא לפרסם שום חבור מחה שעשה לו יעשה מהקבורים
בנתינת השתקים לו לדפים מאמרים • אף לא להקהיל קהלות ולמוד לתלמידים שלא הניחו לברכן ושלא שמעו כל ברכן ולא באו
לחייבם בתורים • מי שמע כזאת כן הכובדים • מי ראה כאלה כן כדריסם ושבועתם מפרים • ילבדו בגאונם ברשת הסרים
בין המגדים • ובעת כי על הראשונים לבו מנטערים • זה בא להוסיף עליהם שם לדרך פעמיו בימים הקרים • לשנאיו שרש פורה
ראש ולענה מכוה אשר לאד בדרך עקלתון בוסכת חוזלין ובטבלים ובהבאה אסורים • להדפים כתביו ולברסם בכתי הסרים •
להרע ולא להטיב להקים המונים והאשרים • להבאים את ריח כדדים שם כפרים • ולהעלות הזמורה אל אפי בני בין היקרים •
להשקותם כוס של עיקרים עבורים ועקורים • כי זה דרכו כפל לו להאכיל מנו"ת ומרורים • וכאשר עשו ביכיהם מעברים את כל
הנ"ל ויותר מזה שבא' כאן תוך ע' תיקונים שלו ואגרות משבחו יקות אל הנ"ל ובכתב הודאה שכתב משה חיים לנואלה שמע
בשבת את"ן לפ"ק ובעדיות הבמוסים פה הייב מבוארים • אמנם גם כי כל זה הניחו המבארים • לא נמחתנו מלבוא לתוך לם לו
לעשות שום שלום ופטרים • באלו קטרים • שיקבל עליו שלא ילמד מאותה הבמה לתלמידים ולבנים • ושלא ידפיס שום ספר
מאותה הזכות אם לא בהסכמותיו ובהסכמות שאר חכמי ישראל גדולי הדור המתירים • ולא מבי דינא שרא אשר דבריו ומעשיו
לשוכה פותרים • כי נוגעים בזה בדברים • ולא יראו כנעים ואהלות בבתיהם סגורים ולדרוש מזמו דבר באה ומתקבל אשר הייבו
מזרים עליו שלבנו לו שלשה ת"ק הבנים מהמזבחים • לקלות פניו ולרגזתו בחיבי תוארים • שישמע לקולינו לטובתו מזהירים •
והוא בעב בסם ונרגש מעליו בבנים ושפלים אורחים ונרים כי ניד ברזל ערפו ומנקו נמוזה ולא נכוה כפוטרים • ויעש בריקים
אחרינו לבלתי שמוע קול המורים • לבא אל מחכיבם קדוש על בנפי נבדים • כאלו אין אלקים בארץ מוכעים המוטרים • אם
אחרינו מטה רגליו ומעבדו קרסולינו כי שמעבו ילבת הדשים כי שודדה אדרתם • כי אין בדור הזה מי שמקבל תוכחתם • כי חוכחת
ישנא בכל מקומות מוסבותם נם אין בדור הזה מי שיכבל להוכיח שבסתרבו שדותם • ולכן בימים האלה אין אולך בישראל נפוצים
בגלותם אים היטר בעיניו יעשה ולא ישוב מפני כל ולא יירא מאישתם כי דור תהפוכות המה ולא יכיבו לאחריתם • ולכן שתיקותא
מיקמזתא ומחילא תתוס בלאתם • עד כי יבא בעל הכרם מבלה את קנינו ויכרות אותם • כילו לבדו להמוס ולאבדם על עותתם
לא נפפה עד כי יבא שלם ולו יקבת עמוס באמוזבתם • אין בפיהם נבוכה גם הם הטוו דרכם ואורחתם • כי ת"ל לא עוכבו אלקינו
נאלהי אדום ומשמאלים בן נפפה בכל חטאתם • הותיר לנו שריד הבדילים אשר ה' קדרא כאשר עשה בהיות ישראל יושבים על
אדמתם • המה היו בחודיי אור התורה לעזרתם • כי רוח ה' דבר בם • להכיבם ולהורתם • דברים כהוויתן בנביונם ובקוותם
מנייהו אפרכי אנייהו הבמיאים לאמותם • המה יוכיחו בחיבוד לעבוי ארץ מזרח ע"כ מדותם • המה יבו מבה בלתי מרה לקבי עורף
מרבים ומלבנים הטבאים בנפשותם • ברוח שפתותיהם יוותם דעת עריץ מדבר מזמרה על מזמתם ומזרתם • ומכפש עד בשר יכלו
ומשיבת מועל בשיבתם • כל דבריהם כבלי אם מדף שרשו בשבתם • לא יבבר מהם מזיתה ואל אים קשה שיחו אתיתם • ועל כת
מרעים לבלותם • כי הדשות נתמכה כידם בן לחת ומן בשרשי לבבי מולבים תאות בדית עולם לדורתם • וא"כ איכו מי יבא
לעורת ה' כי אם הגבורים אשר משולם אבבו שם הבאמונים בבריתם • קשת מכידון יחזיקו כתורבי המלחמה לרדוף עד מרמה •
אויב זה מרף ה' ותורתו דברי חכמים מחדותם • עומתיו ילבדו את הדשע בדשת אחרם • ומסייעיו יבדלו מעליו ולא יעבטון
אורחותם • הוא יבדל מקהל הגולה • ולא יהיה לו חלק ובחלה בנחלתם • כי הלל דשע על תאות נפשו לשורר בניתם • הכית והדיה
אותם ולמשפחתם לבית אבותם • כדי להוכותם ולהטעותם • ספריו ישרפו כספרי מינים ואפיקורסים • לא מוחבה ולא מקבתם
אל יבי לו ולהם מוזבן מסד בשבתם וקיומתם • כל עוד שמוד בוודם • ערדפו עד חזבה לעד יהיו מוכותם • לא יהם ולא מהיהם
לא כוה בהם עד בא חליפתם כל מבקש ה' מבלאיו ישבא • ובתקזמוזיו יתקזטט לא ידרוש מלאותם ובוכתם • ואבקבו בחלן מוזש
לבני בני ישראל בארב מקומת נקם ברית עולם עד כלותם • ואם לא ישמשו בשלא יבבורו ולא תהיה תרופה לוכתם • אבן אם

ישמשו לקולינו בשזור לקרותם אחים ורעים בכל ארץ מבורתם • מעמיהם יקרבוס אל בית אחם ואל אדר הורתם יואל שדי יהיה
בעזרתם • יאחלו מעלת בכוד תורתם על כבודם אם באו באריבות לטרדם מחבוזתם • ומלאודי ישיבתם • כי מרחב שיבתו וכעבנו
דברינו עם נדולתם • וקבלת ה' נבאות תעשה ואת לחמן יתמו מעלים מן הארץ לאחוזתם • ובשבר זה ירום ויתבה כובב מערכתם
ויאריבו יוריבם על מחלבתם • עין בעין יראו ביאת הגואל כתאותם ובכין בית קדשם ותפארתם אכם"ו • כבבנם ובתחזותם
ובחפן הרתפארים בתפארתם • אבחנו הבאים על בחתום פה ומיביאה רבני הישיבה הכללית עם"ק בסדר לא נוכל עד אשר
יאספו כל הפדרים ונגלו את האבן • שבת אך אלקים יחתן ראש אויביו קדקוד שער מתהל"ך בשמיו לפ"ק •

יוסף בבמוהר"ר שמואל אבוהב זלה"ה יצחק ברבי אשר פאציפיקו זלה"ה שלמה בבמוהר"ר דוד
אלטרס זלה"ה שלמה זלמן בבמוהר"ר מאיר ז"ל מלבוב שלמה בבמר משהלוי מינץ זלה"ה
דוה בבמהר"ר משה הכהן זלה"ה

יב טופס העדות מהשלשה המוברים עם קיום הב"ד

להודיע בשם אחוי אות להשיב אחרים אות לשולחנו • מעידים אבחנו עדים ב"מ • אחר שבגיל של מחרתו יום ג' שלשה עשר
לחדש מרחשון שבת תנ"ה לפ"ק בבדרנו מחת מעלת רבני הישיבה הכללית יר"ה שבעיר הזאת • לעשות שליחות בע"פ
אל מה"ר מר משה חייסלונאט"ו ושבין השליחות שנדבר אליו בשם מעלת רבני הישיבה שמאליסבניו שיבוב מדברנו הרעה הראשונה
מלמוד לתלמידיו חכמת הקבלה אשר בדה מלבו ומדעתו • ושיקבל עליו בשבועה ובחרם שלא להדפיס שום חיבור אלא בהסכמת
ישיבתינו • ובל זה יכתוב שטר אחד ויתתם בחתימת ידו • ושאם לא יאבה לשמוע • כשבה לו אחים ונ' יומים כאשר דברו אליבו
בע"פ • ואבחנו שלשתנו יחד הלבנו להשליח השליחות ודברנו אליו רבון מעלת רבני הישיבה הנ"ל שיעשה שער אחד ושיקבל עליו
שלא ללמוד ושלא להדפיס בב"ל • אבן שבחנו מלעשות לו אחים ונ' יומים כאשר דברו אליבו מעלת רבני הנ"ל • ומה"ר מר חיים
הנ"ל השיב שהוא מקיים בכל פרטיו המבחב שעשה בשבת הת"ן לפ"ק • ושהלמוד לתלמידים לא נקרא פרסום • אלא בבתיבת
המתקים לו בהדפסה • ועל מבין הדפסה שהוא לא ידפיס שום חיבור אלא בהסכמת רבו ושאר חכמי ישראל שיראו בעיניו כאשר
בתחייב בחבתב הנ"ל • ובשהשבבו למעלת הרבנים סב"ל את הדברים הנ"ל שאלו אליבו אם עשיבו לו אחים ונ' יומים כאשר דברו
אליבו • ובעבה שבחנו מלעשותם • ואז אחרו מעלת רבני הנ"ל בחשבתא מב"ל בחשבתא מלבו לעשות השליחות כאשר אמרבו
אליבם • ולפי שלא תשבו שוב בדבריבם אל תשבו מחה שבחתוב בחבתב הזה • והוא אחיך אבחנו מחשלם היה בדעתיבו לקרבו ביחיין
ובשאל ולבסות על ערותו • כדי שם"ו ולא ירע לו ולביתו ולכל ישראל אחיבו אליבה וחס • אע"ב אבחנו מקלים פבין שיבוב מדרבו
אשר הלך בה זה בחה שבים • ללמוד את בני יהודא החבמה אשר בדה מלבו ומדעתו • והוא לא בן ידעה ולבבו לא בן יבשוב • אלא
שמן השמים הבידו לו ע"י מלאך ושרף • כאשר פרסם הדבר בספריו ובתביו • מה שא"ל להיות בחמבינו אלה את נרא ליעקב •
ואבחנו בארץ העמאה ושאר דברים באלה • ושהלמוד האמיתי בזמנים האלו יהוא תנ"ך ומשבה בגמרא ופוסקים ומפרשים • והשרידי
אשר קורא חכמת האר" והזוהר הקדוש בהבנע לבת • וסרא העמדף יהי' מוקבה מחמת איסור • וא"כ איבו לא עוב הדבר אשר
הוא עושה להקהיל קהלות ולמוד החבמה שהוא אומר שהיא קבלה • לתלמידים שלא הביאו לפרקן ולא שמעו כל ברכן • גם לא
להדפיס שום חבור אם ספר מאותן שבתב מתקלה • אם שבאולי יכתוב מהיום הזה והלאה • כי בבוד אם לקים הסתר דבר • והמבלה
פנים בתורה שלא הלבה אין לו חלק לעה"ב • ושאם יעשה כן • אל שדי יהיה בעזרו ואבחבי ביתו יגדיל תורתו ויאדיר לחעלה
אבן אם יחרה אם פיבו ולא ישמע את דבריבו • הריבו מתרים בו שבבתוב בכל קנות הארץ מזמו ודפיו • ובנרדוף אותו עד אבדנו •
כי בקנאת ה' בקנאת תעשה ואת יום ייעתא דשמיא תהא בהדן • כי לא לבבודבו וכבוד עמיבו אבו עושים • אלא לבבוד שמים ותורתו
העלובה הבתוכה בין זרים • הרחוסה בכף עריבים • ודע בלחבה שאבו מבבים בקירות לביבו דברי שבבה ודופי • אשר בגלותבו
אותם • ירע לו ולביתו עד עולם • וה"ב חזקבים יתבוכן • ולא יהיה בזקן מחרת שבייב ב"ו מיתה • ושוב אל ה' וירחמהו ואל
אלקינו כי ירבה לסלוח • ודע שאין חרפה וכון לוחר שניתי נרוחה בקיתי פליטה • אלא לדורבי אחרות שבלקלות בעיבי אלקים

ולדם · ולא יין כבוד אלא תורה שלומדים לשמה לתועלת עם ה׳ ולעזרתם · ולא יאיר כבר עשיתי פטר חולדה אלא לבעוד בלשון זהר
ולא בלשון מגיד · וכל אחר הדברים אשר אבדה מלבי הדעתי · הגיד לי רבי · כי כבר רמזנו בעין המשכל אחם דברים שנעשו לנפש
דעתו ורמזנו · ואלו אזר אבקש מיהרא פלגא בידי · אבל אבזמן הרמזים מרחוק · ידענו כאיזה פלגא היא הדרך ישכון אור · ולך לך
אמרינן כוירא שאור לכרמא לא תקרב ואלו הדעות שלמדתנו תורת ה׳ תמימה קבלה לעשה מסיני · וכל המתרחק עוד אין
דוח חכמים נחת הימנו · ולהיותנו כתובים על כל הדברים עוכים וכחדים בזרמו אומר שיעשה לנו מכתב אדם אתנו באמתיו
שבו יבאר איך מרגון נפשו · הנוק בלי אחם אוכם והכרח · דנוק וכפיה כלל · ועיקר · רק בלב שלם ובכפש · חפיצה ובדעת גלולה
ומיוחדת עליו · יקבל על עצמו בשבועת אלה כב״ה בכיעוי שפתים ובקשר ת״ו · אמן הייס הוה ואלה לא יעוד חכמת ה׳ קבלה
לתלמידים · לא אבדים אחרים לא בם תר ולא בנלוי · זאת ועוד אזרת שלא לתת פרנקות כתיבת יד מעוה · שכתב עד הכה לו
שלולי יכתוב ויחבר · ושלא לגדפים אותם לא ע״י עצמו ולא ע״י אחרים · יהודי לו אמרתי · אלא בהבטחת ישיבתינו יל״ה ·

והוה יסיר עצמו מעבקות פה ומלוות שבעים · ויעשה הטוב והישר בעיני אלהים ואדם ·

הלוף הלכנו כי בכסף נכספנו להשלים שלחתנו אשר שלחונו מעלת רבני הישיבה יר״ה הגעלה בחשבה תפלה לילך לא׳ מעמנו
לראות אם הוא בכיתו · וכיצאו אותו אזר לו שבשלחנות הבנו מקומו כבתפלה · לדרוש מעמו מה שבקשנו בשלחתם
לילה שעברה · ושאל מי הם שלוחי ב״ד והגיד לו אם הם השלחם שעמם שבאו אזנו · ואז הגיב שעה · ואזר הזכיר ר׳ נבריאל
הכ״ל שבזמן הזה כתיבת לפתותו · לעשות כחוכת מעלת רבני הכ״ל · ושאזר לי עכין הכתב בע״פ · ושלא רצה לשמוע דברים
בהמייתן · ואז״כ אזר שיקרא לפני שלחים אזרים ובחתמו שלחתנו יחד · כשהתפלנו לחגיב לו הסליחות בע״פ · ורצינו לקרוא
לו הדברים הכ״ל · פנה אלינו שוקן ולא פנים · והתחיל לחוקן בעוות פנים · שאינו רוצה לשמוע דבריהם · ברוכים מעלת רבני
הישיבה · ומה שרוצים להשמיע לו · ישמיעהו לרבנו הקדוש״ו · ולחתיו שבחתכמתו הכי אינו חייב לשמוע דבריהם · וינא והלך
לו · ובכן יבאנו כבודים ופפלים · ולא חם לבבולנו · ולא לבבוד מעלת רבני הישיבה הכללית אשר שלחונו · את הדברים הלה
אנחנו מעידים באחת · ולראות אחת אנחנו באים על החתום ביום הזה יו״ד אחיסי בשבת ט״ו לחדש ניר״ן שנת תש״ה לפ״ק פ״ה
ווינינילה יע״ל · ונעשה מנחם מרדי מעיד כב״ל · נבריאל בכיר אליעזר פלדבוכי מעיד כב״ל · יעקב בכיר שמואל
בלילים מעיד כב״ל · ביתיבתא בחדא חיבא בחבא כי דיבא דתתיבי לתתא ומדלא אסריא דלעיל מהלותא דבא ואתיבו
ונשתנו פניו דאזיל סומקא ואתי חווריא · כבושת נגב כי ימצא · עוד רצה הקב״ה לזכות את ישראל · שמצאנו
בתיבת המגדל אחר · ספר אחר כתיבת יד מלא השבעות · ובכללם השבעה לס״מ בנוסח הכתוב בספר הזה ברף
פלוני · ואז יתגלה לך ברמות ארי · לא תירא ולא · תחת ממנו · אלא תחזור להשביעו · פעם ב׳ כנזכר בספר הזה
ברף פלוני · ואז יתגלה לך הס״מ ברמות אחר · שלא ישיל אימתו כל כך · וכן עד כמה פעמים · תשביעהו בכל
פעם בהשבעה מיוחדת הכתובה בספר הזה ברף פ׳ · עד שלבסוף יתגלה לך הס״מ ברמות אדם · ויהיה לך כעבר
בפוף לגלות לך כל המשאלות לכך · ומכאן והלאה לא תצטרך להשביעו · כי יבא אליך מעצמו בכל פעם שתקראהו
ויגיד לך כל מה שתרצה · עוד מצאנו תוך תיבת מגדל הזה כמה השבעות מכתב ידו של מח״ל · ובפרט רף א״ן
של נייר גדול · שהיו מסודרים יחד כל השבעות הנ״ל של ס״מ המפוזרים בדפין הנ״ל ע״י צירוף · וגם נמצאו שם
כלי משחתו הצריכים לאותן השבעות הנ״ל · שהם מראה זכוכית וחתיק שלה מסביב שחור · גם סכין בקתא
זנר שעוה שחורה · ואז הוכחנוהו על פניו על הדבר הרע הזה · ונתן אמתלאות ותירוצים שאין בהם יסוד · ואנו
התחיל להכניע את עצמו · ואחר שיכתוב ויחתום לעשות ככל אם טינו עליו רבו באסאן הכ״ל · אמנם כשנכנסנו עמו
נבריה הנכאים · מה שכתוב ויחתום · אז על דבר ודבר היה מתוכח ומתכנד · עד שלבסוף לא היה כבו להגיה מתפת ידו
כתוב רק אותן הדברים שהייב שנמו באותו הכתב עם קיום ב״ד · הנעשה בפרוה יו״ג, לחדש מנחם הת״ן · לפ״ק ולא כתקיימים
מעשבתינו · ע״כ הגיע עדות על יוהרי ב״ה כ״ל · אחר הדברים הלה ענת שלשת ימים · וכנס מעלת הרב כמס״ו שלבוים

מסטרא דזוכרא · ואז הלך הרב הכ״ל והשמיע דברים בלחישה לאחבנו תבכיר הרב כמוה״ר יר יעקב בליליום נר״ו · ומה נם כי אלף
יקות יאל עמו לכסוף גילה הדבר לאה״ר יר יעקב הכ״ל בסוד · והם החזיקו הדבר בחיבעה בכדי שלא ילמדו לעקר ולהכחיש
ולהעליבו הר״ר מסה מיים הכ״ל ותלמידו הכ״ל · עד פתאום יבא אליהם של אויבי ה׳ ומזוכיו יכלו · ועזוכי תורתו המה יאבדו לנצח
ודבר אלקינו יקום לעולם · והמאמינים באמונתו · ״ת ובתורתו תורת אמת כתן לעזו שלא תמור ולא תתחלף לעולם · המה קדוש
ה׳ יקליפו כח יעלו אבר כבשרים זכו׳ · עוד הבטיחנו מעלת הרב׳ כמו״ הדר שלמה · ולמן מלבוב הכ״ל לחפש בבנינות ה׳ הגדרה
שכתב לו מה״ל ותלמידו יקות יאל הכ״ל ולהכמיאם לפנינו · ואח״כ קם הלוף מעלת הרב כמוה״ר יר יעקב בליליום נר״ו הכוכב
והגיד כתורת פרות נחור וכבא הכ״ל · ואחר דעו כלא רבותי כי בקין שבת הת״ן · כשהלכתי לפקדה בחברת אחו׳ הלוף מהו״ר
מסה מבאם מורי נר״ו · שהיה מבורר לאותו שליחות ומעלת רבני הישיבה יר״ה · מנאנו שמה את הרב באסאן הכ״ל עם פ״
מבירלא בכנית ה״ר יר מסה מיים לונאלא הכ״ל · אחר כבר הפתילו לקור ולדרוש על מנייני · ושאלתי לפ״ הכ״ל מה עשו עד הנה
כאתן אבבה ימים סקדמוני מס · והשיבוני דבר שעדיין אותו איש מקיים שכל דבריו נאמרים באמת ע״פ מגיד
ושלראיית הדבר יתן אות ומופת להשמיענו את קול המגיה המדבר אליו · ביום א׳ בשבת · והשבתי לו כי בעיני
לא נכון הדבר לעשות האות והמופת ביום אידם · ויותר טוב שיחן לנו המופת ביום שבת כי קדוש היום לארונינו
שאין בו אחיזה ולא שליטה לחיצונים כירוע ברחו״ל · ואז הלכנו בולנו בלב אחד · ודברנו ולמח״ל כדברים האלה
והשיב לנו כי מוכרח במעשיו לעשות הכנה של ג׳ ימים · מיום חמישי בשבת עד יו״ ראשון בשבת · בטבילות
נשאר דברים בדי לרצות ולפיים את המלאך המגיד המדבר אליו · להשפיע השפע ולהשמיע קול דבריו · אחר
הדברים האלה נתרעמת לפני מעלת הרב באסאן נר״ו · על לא טובה השמועה שהוגד לי עכשיו מאיש א״
מתלמידי מח״ל אשר רבו הנ״ל חבר ספר תהלים חדש של ק״ן מזמורים ע״פ המגיד · והיה מתפאר ומשמיע קולו
בחוץ שלזמן הגאולה העתידה יתבטל תהלים של דוד המע״ה · כי הוא מסטרא דנו״ק דיאמרו התהלים החדש
של מח״ל שהוא מסטרא דדזכרא · ומה גם שאיש הנ״ז גילה לי את המקום התהלים איפו הוא נחבא אל הכלים
חדר בתוך חדר מסוגרים · ויעני הרב באסאן הנ״ל · שכבר גם הוא הוכיחו על זה באגרותיו שכתב לו · ולאמת
הדבר הראה לי אגרות התשובה של מח״ל · שבה נשבע בשבועות חמורות בה׳ אלקי ישראל וכו׳ אשר אנכי
עומד לפניו היום כי שקר זכזב הדבר הזה · ואז קראנו אותו והוכחנוהו על פניו ועורנו מחזיק בטומאתו כי שקר
הקול הזה · אכן אמת מארץ תצמח ומצאנו תוך מגדל ספריו התהלים הזה כתוב · ויקם בו כחשו ובפניו יענה
ונשתנו פניו דאזיל סומקא ואתי חווריא · כבושת נגב כי ימצא · עוד רצה הקב״ה לזכות את ישראל · שמצאנו
בתיבת המגדל אחר · ספר אחר כתיבת יד מלא השבעות · ובכללם השבעה לס״מ בנוסח הכתוב בספר הזה ברף
פלוני · ואז יתגלה לך ברמות ארי · לא תירא ולא · תחת ממנו · אלא תחזור להשביעו · פעם ב׳ כנזכר בספר הזה
ברף פלוני · ואז יתגלה לך הס״מ ברמות אחר · שלא ישיל אימתו כל כך · וכן עד כמה פעמים · תשביעהו בכל
פעם בהשבעה מיוחדת הכתובה בספר הזה ברף פ׳ · עד שלבסוף יתגלה לך הס״מ ברמות אדם · ויהיה לך כעבר
בפוף לגלות לך כל המשאלות לכך · ומכאן והלאה לא תצטרך להשביעו · כי יבא אליך מעצמו בכל פעם שתקראהו
ויגיד לך כל מה שתרצה · עוד מצאנו תוך תיבת מגדל הזה כמה השבעות מכתב ידו של מח״ל · ובפרט רף א״ן
של נייר גדול · שהיו מסודרים יחד כל השבעות הנ״ל של ס״מ המפוזרים בדפין הנ״ל ע״י צירוף · וגם נמצאו שם
כלי משחתו הצריכים לאותן השבעות הנ״ל · שהם מראה זכוכית וחתיק שלה מסביב שחור · גם סכין בקתא
זנר שעוה שחורה · ואז הוכחנוהו על פניו על הדבר הרע הזה · ונתן אמתלאות ותירוצים שאין בהם יסוד · ואנו
התחיל להכניע את עצמו · ואחר שיכתוב ויחתום לעשות ככל אם טינו עליו רבו באסאן הכ״ל · אמנם כשנכנסנו עמו
נבריה הנכאים · מה שכתוב ויחתום · אז על דבר ודבר היה מתוכח ומתכנד · עד שלבסוף לא היה כבו להגיה מתפת ידו
כתוב רק אותן הדברים שהייב שנמו באותו הכתב עם קיום ב״ד · הנעשה בפרוה יו״ג, לחדש מנחם הת״ן · לפ״ק ולא כתקיימים
מעשבתינו · ע״כ הגיע עדות על יוהרי ב״ה כ״ל · אחר הדברים הלה ענת שלשת ימים · וכנס מעלת הרב כמס״ו שלבוים

סב"ל מצא בנבוניו אגרת מיקותי אל ויבא פולאקי סב"ל · והביאה לפניהם ר"ל האגרת · כיו' עש"ק · ה אלול ה' ת"נ פה פארווה
שלום לאהו' המופלא המופ"ר שלמה נלמן מלבוב נר"ו יתעולל על כבודו הרב לפרוס שלומי · להגביר ה"ר ליפמן קראקויר ולמוסר
אגרתי הכמוסה פה אשר אני שולח לביתי זו אתתי · ויבקש לו שיוסרנה מיד להסוחר כלי שיכול לשלחו ב"ה ר' הנע"ל · אחר
פה אודיע שמחבר ספר ר' על עזרת הדברות · ויסליחנו קודש ר"ה הנע"ל · עוד כתפרס כל סדר התפילה של ר"ה · דהיינו
כוסף המלות עצמם · והוא דבר נחוץ אל מאד אשר אי אפשר להיודע אותה התפילה עם פרושה · מתפלל בלי כוונה · וגם נתפרש
הרבה מוסגות של שיעור והכל ע"פ הסוד · גם כתב פירוש על סדרה רשמנה שבאורות חיים בעומק גדול · אשר נדפיס
ומוקדש · כי היו מדיין חסרים הרבה דברים · וגם (על) העקודים בתב דברים עמוקים אשר נאחר לו שברתו מבין העקודים בזהר ס"
בראשית דף נ' ע"ב · ר' חייא ור' יוסי הוו אזלי באורחא כו' · כל בעי לשמעי כי מקל כו' · וסם הוא שברתו מיד עקודים בחין מבין
נ"ס תחיל לפרש ספר התיקונים להרשב"י · (ואח"כ בלשון אשכנז) ו"ל דער גרוסיר מיינ איין בחיר איז פון היר
אוועק מיט איין נאכיי נ"ל וכונג אוב' דעכטי · אוב' האט פון איהם אן ניהוכין מו לערנין · איז דר אנדרר דר קליינר פון היר
שבעיות מו נאכט ר"מ אוועק · אח דער גרוסיר נאר איין ניבליבן בנאן · האט ער מיט איהם בעשיר נזקבנו ריידין · אוב' דרוס
האט ער איהם אריבר בעשיר ריד בללים ריד אל ער נשרינן האט · אוב' מאחרים על עין ישראל עכ"ל בלשון אשכנז (זפרוסה
האמס הגדול מיט לו זקן נסמ"ע אכאן מס האמינה שליחה אנשורה בידו · והתחיל לאמוד אמרו כשהלך האיש מקטן מכאן בלול עם"ק
מהוס בר"מ אלול הכזכר · ואח כי נשאר הגדול לבדו כאן · והיה יכול (ר"ל מהוס מיים לונאמנ) לדבר עם הרב כאמאן כרצונו
ולכן בתרגם להוניא ולהגזיר לו הכללים שכתב וזכר (ע"פ מנ"ל) וגם הסרוסים על מאחרי עין ישראל) אחר זה אבקש מרו'
מוסר"ת מיעלה וכרוכי לטובה לפניו לטוסיבי בעת דוחקי ועניי · הכ"ד אלהו' דש"ת עבד נאמן יקתיאל מוילנא · עכ"ל האגרת
מוגש בבנים · ועל נבה מבחוץ ו"ל · אל תתורני והזהרים בחוה"ר אלוה ולחשיבה בר"ל ק זוכיר אלה ואלה"כ כתוב בכתיבה
ליעלאקי מוב"ר מעשה מיים לונאמנ בעשיר בתורת מן Subito subito & grassia ר"ל מהסה בתורת מן והסד יוסרה
עשה הכיל הרב כחוב"ו מלבוב הנ"ל אגרות שכתב לו ה"ר מיים אלמוקבאלה הראשונה זמנה ר' נ' לחדש אדר מי"ת ל"ל
והשני יום ה' לאדר שני תנ"ל · זהבם כתובים ע"ב הוסר שרוים להדפיס נק"ק ואלקוי בו · כבוכר באגרת שם ליאנו לוי שבוע
מעבדר · שתה ידרשנו ויאמר הכל · אחרי כן מקרבו ודרשנו את פי התורני אלוף כמע"ר מהוסה מרדכי בר"ו הנזכר
לאחר מן השלשה הנמצאו שם לאותו מעשה בשנת תת"ן · אם ראה או ידע בכל · יום מהעיר הלוף כמו"ר הרב יעקב בלילים נר"ו
הנ"ל · והשיב לנו אני לא ראיתי בעיני ספר השבעות ולא הגייר הכתובים בו · מיד משה חיים סל"ל · לכן באותו זמן שמעתי
הדברים מפי רבו ומפי מני ת"ק אחרים הנ"ל · וגם שמעתי מהם שהי' כותן אותן לעשיו שהאמרה הזכוכית והתיר מעשה
בהם שם "הסב"ל לעשות זקנו (כי לא היה מגדל זקנו שלא היה כשוי) ושהבר נתלבלה בהשתוש כה בלילה בנס ב"ד התהלים אחר
מאות היה הדבר · אבל לא נפתח לפניו ולא קרא בו · רק ראה אותו הספר ביד רבו · גם אחר שהבו הזכיר מכיסו אגרת אחת
מעשה חיים הנלאמר הנ"ל · שבה כשבע בשם שבל הדברים אשר נאמרו לרבנו ע"ד חבור תהלים הנ"ל הם כולם בזבים ומקרים
ובשמנה התהלים הנ"ל · כפלו מניו של מה"ל · בנגב הנזכרת בראשית · ע"כ עבדתו של מרבנו הרמשה מנחם מזרחי הנ"ל נר"ו ·
הנית בוסרו מודות הת"ורה לחיצונים · כל אים אשר יקפון לאלות כריסו מסתרי תורה יעשה השבעה זו לם"מ שהוא רוח
לחיצונים · ומתקלה הבוא אליך בדמות אדי · אל תירא אל תחת · עשה השבעה מנית שבדף פלוני · ויהפך לצורה אחרת · מלאכה
מוטלת אמיה כל כך · עד שם השבעות · ואז ירחה לך בדמות אדם · ולא תפחד ממנו · כי יהיה לך עבד בפוף · ויגלה לך רזי התורה
על מה שתרצה · ותחת הסער מגאו כל השם השבעות מזרקות יחד · כתובות מוכתב בידו על כייר גדול · ועל נבון הוא מוכן מרחה
ובוכית בתיק שחור וסכין בקתה שחור ונר של שעוה שחור · וכנגב נוגה כיחתרת · מחנה בידו הנכבה · ונתן אותלות
עלוזות · לא עולות ולא בלות · לזכותו · והמוגאים שם ראו בכירור כי כל מעשיו ומבוריו · מלאכי אבות הטומאה והקליפה
ואעפ"כ עם מרחות עיניהם מהשכיל לנותם והגליה מעשהשנן · שכתרנו לעשות העכתב כפי מחשבותיו פורות כביים מוזות
לאור לסורו בהרחשונה · גם בא"רבנו בעיר הזאת לקלות פניהם · לתוך ידיהם עליו אלבשו בקלוקה דרכן כאשר עשה אחר מה
מעשה חיות · ואלקנו בתרעונו של מעשיהם זר מעשיהם · בחזרנו אם לעבר אלא היה לו תאר ולא הדר בינינו חכם ומורה · ו

מעונכם והמופלא בנין של קדושים כ"י כהה"ר מר משה מאנו נר"ו עושה מעשה לעשוקים · אל שדי בעוזרו ועליו יניף כוזרו בחזונות
ובמזוקים · אכם"ו · מפחד · ספת יכו מיסרים לאלקי העברים · ישא מעלתו · על כנפי כסרים · לעד ולדורי דורים · ואחרי כל
אלה הדברים · הנה אנכנו בחים בחר"ם ספתינו ואותותינו אלה · בלבתם ילבו לו יכבו בלבתן · להודיע כמה אדם לכבוד
ולפניהם כלפי חבר מלבלם לחים כמעשהו · ללבת אחרי ה' בהנה רקום וחנון · אדם אכים ורב חסד נמודת אברהם ולא נמודת יצחק
בכמרו רשמינו · לעבר על מעשה חיים לוגאלמו מעיר פאדוכה · אשר נבה לבו עד להשקיע · לבתוב ולפתון נדרי יום ביום
תורתינו · לבכות ולבטוע בעה לעמו כידוש ליוע"ב את אשר ינא רשמוכה · להוכיר ולהזהיר לכל מכמי איטליה בחכמיו · הלא הם
כמוסים עמנו מתמיד בחורותינו · ונלוי וידוע לפני מי מאור והיה העולם · שבוחתינו היתה רנויה · כי אחרינו אולי מעבה הוא
ולא יבוא עוד לכשלה · כי כן הבטיח בפיו בשבעות מיוחדות · ובידו אלה בחכתב אשר בלבנו לחוב"ת · אחבה שיבינו רשו ולא זר
כי אם בינו ברוחה בקינו פלילה · מעבנו מחפש לבבינו לאור ומעבקים לחיסור · כי כל ישבנו וכל חבנו של אויב מרבה · לא בלבד
להתל בנו · אלא גם להתל באלקים חיים ומלך עולם · כי בין היום הראשון אשר הבעיה אלא ילוד עוד מבורין · בכלבב על קיאם
ובסיל שונה באולתו · שב לאיתינו הראשון להקהיל קהלות אחות מרעים ותלמידים · אלא הניעו לפרקן ואלא מעשו כל נרכן
ומבר מבורים בחובר קבים · וכל היום וכל הלילה תמיד לא יחסה · להבין ולהורות מהבאיה אשר בדה מלבו · באחרו אלא באסר
אלא ליתן העתקים לו לדפים · אבן לחבר ולחזור בדבים · הרשות נתונה · כי הכל נפני מרבנו הרב באסלן · ובכיו הוא נוה
ובכיו הוא מכבן · כי ספרמות בלבים אומר דאוני · אני מטהר · ותתיתי תעמוד שלת וספקת ובברת וכל מרלות נבעים · מי
אין פרסום גדול מזה דכל מזלת דאיתמרת בחבית תלת · אומר מילתא דאבבן מבבח אית ליה · והכל יודעין כלה ליה בבבבה
לאופה · ובבעמו הוא עבה · שבמשן הרבע שבים מיבר · הרבעים בבבים · ולמדם לתלמידים ולא תם לבבוד ה' · כי בבור אלהים
הסתר דבר · ובבבים לבמשן בתב ואכול דבש הרבה לא טוב אחר החכם · וסופו הוביח על תפלתו · כי בלמודים ולהדפים ולפרסמים
בארבע בבבות האחרן בתבין · ועתה נמר בדעתו · לאחר ובים לדרך · פעמיו לאחרן אשבנו ולהתעבב · בק"ק פפ"ד כמה אדמים
בחודשו של הגאון אשר מס · ללמד אותה החכמה לתלמידיו כי רבו · ומשם לעיר לאמשטרדם להדפים מבורין · וגם כי אומר כי
עבשיו אינו רוצה להדפים אלא ויבוח מעשה בין המוקר והמוקבל · להלהיב לבות בני אדם לרדוף אחר הקבלה · והוא אומר
מתנגד לספר אחת אחיה שעשה הרב בעזה"ר אריה מעודינה · לא אחבה לו ולא בשמע אליו להבעמתיו · ולשבעותיו · כי כבר
המוזק כפרן · ונשבע על עקר · כי בעת שבשע רבו מרינ"ו בשבת הת"ן · לדרום ולאקום על אלוותיו ועל דבריו · הוכיחו בחוקאה
על מבוכו ספרסם שבוה עשה תהלים תדש מק"ן מזמורים מיאחרוהו בזמן הגאולה · ויבטל התהלים של דוד המע"ה · והוא נשבע
בוחבתב לרבו בזה הלשון · בה' אלקי ישראל וכו' · אשר אני עומד לפניו היום · שכל מה שאחר עלי בענין התהלים · שהכל מה
עשקר ודבר כזב · ולא היו דברים מעולם · ואח"כ נמנא בתגדל סברין · וגם בחלוקה בעשה עם דודו עבר על שבועות ועל מרמות
ודבר זה מפרסם גם כן ההמוכים · ואיך ר' באחין בבריתו ובקיום מאמרו · ואין בפיו בכוכה · ווה דרכו של שבן · היום אחר
עשה כך וכו' כ"ם עם מי שמתקלה בעשו רבו אלופו ומיודעו ומבטחו הוא עבד · כפוף לו · וגם זה הוגד הוגד לבו בעדות נאמנה
מרבו מרי"נ ומשלמה ת"ן אשר מתו מבאלו בנסתרים שלו ספר אחד של השבעות והוה כתיב בגנייב דברנא · יען כי מיום שהרב
הנית בוסרו מודות הת"ורה לחיצונים · כל אים אשר יקפון לאלות כריסו מסתרי תורה יעשה השבעה זו לם"מ שהוא רוח
לחיצונים · ומתקלה הבוא אליך בדמות אדי · אל תירא אל תחת · עשה השבעה מנית שבדף פלוני · ויהפך לצורה אחרת · מלאכה
מוטלת אמיה כל כך · עד שם השבעות · ואז ירחה לך בדמות אדם · ולא תפחד ממנו · כי יהיה לך עבד בפוף · ויגלה לך רזי התורה
על מה שתרצה · ותחת הסער מגאו כל השם השבעות מזרקות יחד · כתובות מוכתב בידו על כייר גדול · ועל נבון הוא מוכן מרחה
ובוכית בתיק שחור וסכין בקתה שחור ונר של שעוה שחור · וכנגב נוגה כיחתרת · מחנה בידו הנכבה · ונתן אותלות
עלוזות · לא עולות ולא בלות · לזכותו · והמוגאים שם ראו בכירור כי כל מעשיו ומבוריו · מלאכי אבות הטומאה והקליפה
ואעפ"כ עם מרחות עיניהם מהשכיל לנותם והגליה מעשהשנן · שכתרנו לעשות העכתב כפי מחשבותיו פורות כביים מוזות
לאור לסורו בהרחשונה · גם בא"רבנו בעיר הזאת לקלות פניהם · לתוך ידיהם עליו אלבשו בקלוקה דרכן כאשר עשה אחר מה
מעשה חיות · ואלקנו בתרעונו של מעשיהם זר מעשיהם · בחזרנו אם לעבר אלא היה לו תאר ולא הדר בינינו חכם ומורה · ו

מכת הס"ן סר"י מובטלי כריתו ואמונתו • ומ"ש ל רבה נ"כ נמלא מקומו ולהוציא אל הפועל מחשבתם הרעה הנפונה בלבם • אוך
ושמל בקרבם • וכן מוכיח לשון אגרת בת מקלת לב של הכסיל תלמידו שכתב להאב"ד דווילנא • עם שהכחידה תחת לשונו • רבה
להקדים רפואה לנוכתו • וירפא שבר על נקלה • אחרית פיהו הוללות רעה • באמרו על ענין ס"ל שהוא טעות • ולא אמר שהוא שוא
ומבר שקר ומשיחתו ואמונתו כזב מוגלגל • כמו שהיה מוכרחי • אחר שבא לכלל מדה זו לסיים בגנות כדי להוציא שמנמו מן המשל •
גם לא באר העשות באיזה אופן • אחר שכל רז לא אכם ליה כפי עדות בסיל • כי כסיל מחתה לו פיו הכשילו • להודיע מנפון לבבו
הנאמן עם ס"ן סר"י אשר יקוע כסלו • ומי יודע על מה כתבין ביאסו אליו העשות • שוא תשב אותו לשמיה בן יוסף • ולענמו
מוכר המלוכה של מב"ד • ולזה הוון בסוף מאמר ומבר דיר ומסבר שלו המוסתקן לעיל • כמ"ש וכלא על ירך יתעבד ר"ל הקמת
הסכיכה מעבר וקן הגאולה בחילא דראאי זהר רילן ומשיח בן יוסף דאיהו בצדק וידוע שהמיכים מרמזים בתיבת נדק •
שלש"ן סר"י • כמ"ש ל בס"ד • ולכן הניח שם הכסיל כזה ל בכאן מומר סול • ומינו מגלה הענין ובודאי הוא מוד ומבר של אמני
לנון מוסלי הענם מכל הנ"ל • לא מוד ה' לירמיי • ולישרים בודו • ובודאי הוכרח להעליונו בא"כ • שלא יפגעו בו מדי כסא אמני
לבב הקרדים לדבר ה' הסרידים אשר ה' קורא לריב • גם מומרא דמוכח הוא שעסק בכספים ומוא"ק הסד"ים • כמעשה חיון
ומבריו מ"ש • שכן התפאר גם הוא בהורדת פיליא ש"ו • ומ"ש • ומש"ו כפוף לו • וכב"ל באגרות הגאון מהר"כ כ"ן של אחדות
מיון סר"י • והרי סור שמוש לפניך בנגבה המוגלת בידו במחתרת • ומגלים לדבר שהיה אין ברגליו חוטא • אמנם מלבד כל אלה
אפל במהמורות עברות תמורות דבל תשא את ה' אלהיך לשוא כשא • ומד"ו לבד היה מהראוי לגמור דינו • ויד בפשם הראשון
שמדע קלקולו בשבת הת"ן • ומה בשיבי פלא גדולי מדוע הסתירו הפלשה שלומים הנ"ל הענין ומרבני היסיבה הנ"ל הסולחים אותם
אליך לא היו באמונים בפליאותם עד עתה להשיב שלומיהם דבר וכפש אדוניהם ישיבו במה שבתגלה בעניהם • ולזה העלימו כל מה
שתקנו עמו במשמד הנ"ל עד מבשיו • ועל מה זה ומיתרו על כבוד שמים באותו פעם • כל זה תמים קיימת באמת • עם שאין לשמוד
אותן כל עקר אלילה לאנשים רבים וגדולים מדבר שקר • וסרי כתבו נ"כ עינים לדבריהם בחילתא דעבידה לאנלוי • כתבו עדיה
בגד אסתן ומנדקי • לכן אין להרהר אחר מעשה כ"ד הנ"ל שכל דבריהם האמת והצדק • ובטוחים שלא ינא דבר שאינו מתוקן
מתמת ידיהם • רק עשיבו הערה זאת • לאזור על גדלי אלקי הסתר האפסריים • ולעורר לב בני עמנו גאון קדשים • הסקועים
בי נגפה חרב עד הכפש • כתר פנים שמים בבתי הפש והלאמים • לבן בראותנו מבחדיות האלה כמעט גזר אמיד וכסו
לאמונים • והיו מרינו כאיילים ואין תוכחת • אמרנו ונעמנו כלכה עד הרואה ראשון לכל דבר שבקדושה זו כאו לאלקים • ולא שוב
אפני כל • הוא יהיה לנו מעיה לעזור לעזרת ה' בגבורים • גם אשלי: פני מע"כת לכתוב לק"ק פס"ב ע"פ דברינו אלה באשר
יעיר ה' את רוחו • כי גם אנחנו נחלץ קושים • לבתוב בכל בתי מדרשים • להזיר עטרת תעודה ליושבה • ומעשה ושטבה בנת
לרחוכות • בוכות אבות • ויזכרו האובות מן הארץ אין ברץ ואין יוצא ואין נוקה ברקובותינו • וה' יבקן את עמו בשלום •
והאלילים כליל יחלוף • ויעשה דין בבני חלוף • ואם ירצה לחכיתו פרשה שלא לבתוב לאמשטרדם לא יבגר מיכנו מיומה להמשיך
דרך ישר להשמיע בקול דמומה • כי אני חבמה שבתי ערמה • ומקול מעב"ת האריכות כי מרוב שיחנו וכעבנו על האים הרע הזה
דברנו עד הנה • ואני נפנה לשורה • ושלחי נשען בי אם בל מעב"ת שים לו גבורות אבשים שבמוקרא קדש הלוים לה' • אשר ישלם
פעולתו ותהי משכורתו שלמה • ומכיהו ומינן תסתיים שמעתתא • ויתקלם עלאה • ירום ויגבה כוכב מערבתו • ויאריך ימים על
מהלפתא אבי"ר • כאם ומירא דמן מבריא הקומם פה • ומיכיאה כסם מעלת רבני היסיבה הכללית יר"ה • בסדר בסיא אלקים
אתה בתוכנו • שבת אך אלקים ימחץ ראש אויביו קדקוד שער מתהלך באשמיו לפ"ק : ונאם בב"ר אשר פאליפיקו ול"ה

חורת הקנאות

על פי הכתבים הנ"ל כתבדר מעתה • כי היה עכין ומ"ל רע מאד • והוחלט לרשע גמור מפי חכמי הישיבה הנ"ל שבמה
טעמים • לא לבד מחמת מניבותו ונאותו ודומו ומיכותו בהמלאת דברי קבלה בדוים ומוזיבת ודאי (עם מעיקרי
מיכותו לא נראה עד הנה • ולא הודיעה בכתב אמת ברור • קדיש"ת אמי קדקוד מעבר בתחה"לך באשמיו לפ"ק : ונאם בב"ר אשר פאליפיקו ול"ה

פתח עלינו ונקמה קומתו לאחר אמי אמלוך • ומה יעשה להבא בכתר ובמיבות • ולא רציתו לבטל בכבוד המקום מפני רמוכו • והלבי
מבאן בכפי בכפ כי לא כשמתה ענתו • ומב לעיר עאדובה ויתעבב בם אחרי אשר פנו לדרכם הפלשה תלעידי חכמים • לפי מה
שכתב יקות אל מודלבא תלמידו באמון ביתו • למעלת הרב מיהו"ר שלמה זלמן מלבוב • שלקח מין הנביוה בפר הכללים וספר
שעשה על מאמרי עין ישראל ע"פ סודותיו • ומתקיל ללמוד עמוכו מיום • עד שנפש מהם באמונה שליחה • ואנחנו לא כודענו שום
דבר מאלו הנבלות עד היום • עם כל זה קדמנו אליו לשלום • אבן לא רצינו לקראתו לפנינו • כי ידענו כי עוד פנים לב ינכם •
ולא יהדר פני וקנים ונכיה מוברים לבדותו בתאה מוברוקי • ומפני הירמה מהדליק את הבערה ואין מכבה • ושלא תסיה אתורת ינו
הקדושה בפני עם הארץ כאוכא ומטלולא • שלמנו לו שלשה ת"ן מוכללות ישיבתינו • לזה הימו באוהרה שים בה מיתה בידי שמים
ובידי אדם • שיהו מדרכו הדעה ולא יוסף לבוות מבדברים הרעים שבה מדברה • כאשר עיני מעב"ת תקוינה מבדרים
מעופם העדות שעשה העדים בקיום רבני ישיבתינו • והחים קפה ורע מעללים • בעת בהם ובנה אליהם עורף ולא פנים • ולא רצה
לשמוע לקול מוריה • ולמלמדים לא הטה אוזנו כפתן חרש • ויונא את השלחים מלבניו בגערה • ולא חס לכבודם ולכבודינו • גם
להכנס לפנים מחורת הדין • כתבנו לאמה"ר יר יעקב' באשמן רבו • להעיר על הדברים הרעים האלה • כדי שלא יהיה בעוכרינו
לפייס ידי עוברה עברה ולאתן יד לפושעים • אבן לא עשה תשובה עדיין לאמרתנו • ומי יודע מה יהוה אחרית הועם • גם כתבנו
לפ' והשיב לנו בהן ולאו ורפיא בידיה • וברחה דעדיין לא הסכים בדעתו ומי יודע מה בלבו של אדם • אלא המקום יודע תעלומות
לב • גם אים יפולמי נקבא ה"ר ר"ם ב"מ בניימן אלמנך • כתב מברשלא לבאן • לברר מזה"ר שלמה זלמן מלבוב • שהרב
אב"ד דק"ק ואלקוי אשר מקדש היה אב"ד בק"ק אפטא • והוא אחיו של הקנין • המקורסם מזה"ר יודא בחזה"ר היים ומיטבע
מ"ל ה"ם מאפטא • ומה הרב שלא לו מאחר ח' מזוהרב' • ומרא על פסוק אדבה בא ואראה הכנעקתה וגו' • לשלוח אותו לאשה מיים
לנו אמו לפרשנ"ע פ מגיד • כי רוגים בק"ק קראקא לבדים ספר הזהר • ורוגים לבדים פרשנו של מה"ל • ומי יודע אם יקות ש
שלוח לו לשלון • לא ירע קומונים וחרולים שלו • כי מקרם נקש יצא בפע (אבל אלילה לבדר מהרש"ל הכוכר מלעשות כן) ומי
יודע אם גם באחרן אשכנו לא פשתה המספקת בעור • ושלא נמודו לבעל קעור ומוכא מין את מינו ובעור • גם הב"ד של מבטוד"ה
הוא אמת • ומסתברא שעשה ונעשה עד מקום שידו ינגעת • ליבות כחו ונזכותו בדין • כי תשכבה עיניו מראות כגבי אתנו • וגם
כי נגפה חרב עד הכפש • כתר פנים שמים בבתי הפש והלאמים • לכן בראותנו מבחדיות האלה כמעט גזר אמיד וכסו
לאמונים • והיו מרינו כאיילים ואין תוכחת • אמרנו ונעמנו כלכה עד הרואה ראשון לכל דבר שבקדושה זו כאו לאלקים • ולא שוב
אפני כל • הוא יהיה לנו מעיה לעזור לעזרת ה' בגבורים • גם אשלי: פני מע"כת לכתוב לק"ק פס"ב ע"פ דברינו אלה באשר
יעיר ה' את רוחו • כי גם אנחנו נחלץ קושים • לבתוב בכל בתי מדרשים • להזיר עטרת תעודה ליושבה • ומעשה ושטבה בנת
לרחוכות • בוכות אבות • ויזכרו האובות מן הארץ אין ברץ ואין יוצא ואין נוקה ברקובותינו • וה' יבקן את עמו בשלום •
והאלילים כליל יחלוף • ויעשה דין בבני חלוף • ואם ירצה לחכיתו פרשה שלא לבתוב לאמשטרדם לא יבגר מיכנו מיומה להמשיך
דרך ישר להשמיע בקול דמומה • כי אני חבמה שבתי ערמה • ומקול מעב"ת האריכות כי מרוב שיחנו וכעבנו על האים הרע הזה
דברנו עד הנה • ואני נפנה לשורה • ושלחי נשען בי אם בל מעב"ת שים לו גבורות אבשים שבמוקרא קדש הלוים לה' • אשר ישלם
פעולתו ותהי משכורתו שלמה • ומכיהו ומינן תסתיים שמעתתא • ויתקלם עלאה • ירום ויגבה כוכב מערבתו • ויאריך ימים על
מהלפתא אבי"ר • כאם ומירא דמן מבריא הקומם פה • ומיכיאה כסם מעלת רבני היסיבה הכללית יר"ה • בסדר בסיא אלקים
אתה בתוכנו • שבת אך אלקים ימחץ ראש אויביו קדקוד שער מתהלך באשמיו לפ"ק : ונאם בב"ר אשר פאליפיקו ול"ה

חורת הקנאות

על פי הכתבים הנ"ל כתבדר מעתה • כי היה עכין ומ"ל רע מאד • והוחלט לרשע גמור מפי חכמי הישיבה הנ"ל שבמה
טעמים • לא לבד מחמת מניבותו ונאותו ודומו ומיכותו בהמלאת דברי קבלה בדוים ומוזיבת ודאי (עם מעיקרי
מיכותו לא נראה עד הנה • ולא הודיעה בכתב אמת ברור • קדיש"ת אמי קדקוד מעבר בתחה"לך באשמיו לפ"ק : ונאם בב"ר אשר פאליפיקו ול"ה

בארץ • וקוו להו דאלים נוהריהו ומדיפי • כרבנן דאמרינן דישראל תקיפי • דכולא עלמא להו מיכף • כיפי • ומיפי כשוכא ומיזוב
רוקא ית ירא בקעיונהו מרי להו מרייהו הילכך בהסיא שעתא קרענא ליה באנפייהו ומותיבנא ליה אכי תכי • ונשקיל ינרוד אוכל
מתוך בסולת • ונשקי מאן נבר ומאן נבר לצות ולגזור מבלי יכולת • מכרכו ואת לגיור בני יהודה קסת לגזור מפרש הסודף
בליבא ית ירא • דמנרא נרע כספרא בגירא • ויהרו כדברייהם בגזרי נורה וחזק • אלא לגרוש שחוק • (עוד ראיתי
בחיבור הגאב"ד מק"ק פ"ם מהר"י כ"ץ ז"ל שלא לכבוד נ"כ להסכים בגזרתם מבלי בא ילת הטת מכל חכמי גולה • כאשר יאות לאיש
חכם ידע ויבין לאחרית דבר מראשיתו) ואולם נמה שכתבו לבער כתיבות אבורי טומאה מיונפו • אל מי ולאשר כיונא בו
מילתא דפשיטא היא • כזה יפה כחו של חכם קטן מישראל בגדול • יפתח בדורו פתחו במלא נקב מחט סדקית לגורא ולסברא
בעמוד הקוק אמ"ם שאינכו נכוה עשרה ורבים מכתפים עליו לאנדר מילתא ולהוסיף שמירה ולעשות סיג לתורה • אלא בכוח כתב
גזרתם ליכיכאה לא כתפייהו בו חכמי • סיעיבה בלקקס לעפוס בלבד העטרה • ונתרעמו על שלא נרפו אותי לתתוס עמהם
בגזרתם אדא • בדעם ראשיבתי באלטוכא(אף אם מיים מוער לא כביר אבת ישבתי בעיר הזאת נרתי • ולא נעשתי מר וחטוב •
הייתי נפגא אל הכלים וכהתי מכל התנגדות והתנגדות בטוס דבר מעלה ובדולה • אשר מאסתי מעודי • ונכתתי את הרבנות
כי על כן הנתקתי מק"ק עשרין נגד רגון כל הכבוד בכלל ובפרט בעפלות לקיים הוי קבל קיים) וחזרו וכתבו אל הרי"ם •
בבקשו מאמנו מילאה לסוכיה נס ואת אל הסועל • להכיאני על ספר החתוס לכבוד אל ממעל • ולזה כהגיע אליו המכתב מרבני
דשיבת ויכיאיה • דיבר עמי הרמ"ם כ"ע הרלה לי הכתב • שמבקשים מעונו מאד על זאת • הוא אמר אלי אמי כך היה דעת ירבוני
ומוכמים עכוכים בחכמה ובקיאים בגולה ובקיאים בגולמין דלת המון בסברות ודות ומסובות • להמיר ק"ו דע בעוב כחלת אבוא
הטולם דעות ישרות טהורות וקדושות • על זה היה דוה לבנו מאו מסבו מיכיכו מיוים מבנו אירן הקודם בבה בארבנו בסתבקם
ביטיבה אל מעלה מ"ע ברת תפארת עוד אבא הנאון המסיד ונוק"ל המקבל לאלהיו כסבתם גבור ואחיין כה לעמוד בפרץ ועל בכודו
לא מסוסים • לבפנים עוד"ם באמשים הפוטשים לדוכם בריותיהן ובמוגלמות • ומן הוא והלאה עם מיוסף ומורע עולם סמוס הולך
מחוז בלי כח גבורה דאלים חוקתיהם ליוסקם הם מאוכא ולפקע שיבא לחזי ליה ביטות • ומן עתה רבים חכמי הדור אוזיים בפלך
הטתוקה לא כימים סרמטוכים יפלו פניהם בכוטות • עד ישקיף וירא ה' ומשיחים לשמוע אנקת אסירי תקוה • פתח הרבנות הכוטות
להוכיח לחפצי ובכבות • ואני שני הדל באלפי אין בחי אלא בפי ולתכוס הקולמוס בכפי הרוה ואנבעותי הטוטות • לאשר ולקיים
ולחזק מה שאינו צריך חיזוק • ידי לא אסורות ומרכבות רשיוני לא בוטות • הלו עיני לחרוס בכפים פרוטות • בעת ר"ל לטוכות
מל בקאות • סיר מאנו לב האכן ולהעביר מן הארץ רוח טוטות ומטות • וכולנו נדע את ה' באחת לעבדו שכם אחד בהתקיים בנו
נבואות הראיתות בעם ברול כנפורן שמיר של לוח לבנו חרוטות • או כמים כי יקיים ה' את כל דברי העוב • אשר יעדנו בחדוש
מלאות ונדוטות • כה מעתירת נפש נעבה • זה מהעבדר הקודם להויה ויוטות • הטרוד יעב"ץ ס"ע •

מא' מלקא בים בחוק"ל • בוא בא עד ק"ק פ"ם דמיין המבוארה • מזה שבו כסאות לתשפט • ונגדרו נגר על בית ישראל
בחבונאר בכתבים המוסכים

מז מכתב הגאב"ד דק"ק פ"ם להר"מח

אחיי דרך חבות הטנום • הנה הוקרוב החיבו מול שבר פני מבי בתבים כא"לו טובים ושרים לאלקים ואמס מן מ' מעלקה
כר"ו אשרבלה את לוכי מחשבה האדם מסם מיים לוגאטו אשר בחד מלו בעסק בים בידוע כו' אהאריך בדבר הזה ומוף
בא אלי מבית ידו בחוכתב לאחרבא ד' הכהנו שהסכים בו הגאב"ד דק"ק לא"ם דעתינו לקבלים לקבריו • ג"ב כתבו הוה • ומקוה
כך הגישו אלינו כתבים מוכים מחכמי ויכיכיאה מקבלת עדות • יעידון ויגידון • מוזעמיו תמילה וסוף הכל בכתב מפורס • הנה
בא אל יאשיחו ואל ישים עלי מטא אשר הסבתי ברי אחר וקדם לא הקבתי לקטוב • כי מבית תשובות בדבר הזה אוה לערך מבעה
מבוטות שלא יבאת מוכיה מחזית יסורים גדולים שהיה לי מוכלתי יכולת לעיין בספר • זכ"ם לכתוב כתיבה תמה • ואת ושוב
לחדר אחרת בלבי הלוך יפול הדבר אם בחיבא לקבלתינו כי בטטם אשר והתאחר לבא הנה עד זה מבוטות מתים מבא לבאן •

נסטים מרפים ולוחמי לתיסות • הקמים מלינו להבאים ריוקנו להרבות פמינו מכות נחלות ואנוסות • עד לאין מרפא מלילה
אם לא תו קדם רפואת תעל"ה • בעודנא דזונינה ומלה • מהתפטט הנגע ע"י רטיות ותחבושות • ובאשר נקראתי לבוא לעזרת ה'
בגבורים אלוני נבא • למלחמות מנוח וקובב • לא להתוודע לראשות • בכן הנני עסקים עם אותן רבנים שזרוחי ליתן ידי ואנבטי
אף ורוחי תכון מחסה לרדוף ולהדוף מבתבי שחל ולשקוד ולעזרם כתבי ארם ארם חמ"ל • כל יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב
לעולם • ואסור לקרות בהן • אפי' בשעת שאינה יום ולא לילה ובין הסמוכות • ואף המשרה אותן וזקם עליהן לאבדן נבטל ביעודם
גזרת שירין ובריתם לרשת שבועת האלה הנ"ל ילבד ורגליו לבאותיהם מוגטות • ולא לא תהיינה מופטות • אם לא בתת אותן ספרי
המילה לאחבולת אם לאבד כל זכר לאו • לבלתי ספות מרוה לת המאה • ולהרים מבטאל מלבני עניי הגאון בלות הדעת וחלוטות
ואמה אני כח • אזרי מרי הכבא • משילבו מכוטות • מכי דאולי אהלי תינרא דדחי לבידקא דמיש • דרהיפי ברבובות קריה •
ובחבואות המפולטות • וקמו והתעודדו לסמיר המבטולות מדרך הרבים • פניהם פני להבים • ובקולם נשמע כפטיות • מטאונם
תמיל הארץ ירעשו מבנות • יגאו בחשק לקראת מחק נבורים מוויינים אשר קשתותיהם דרוכות ונכוטות • ומביתות יסם ורמיה יהם
ומרמיהם בידיהם לא מטוכות בארם לעב"ים ולאחר"מות • ומרבותיהם מדודות ולעוטות • להכרית הגולים מכרם ה' נבאות ואת
הכבוטות • בטוחים לבבם בורא לי"ו ברוכי ס' יוסרו מדבריהם בנבלי אם אוכלה מעניות • ויתכו יד יחד בלב אחד לאכיהם
מבטים • לבוק מוסדות המורה הקדושה אשר בחו בה פריניים וחללי המקדש המעון ולהעיל קומותיה ויסודותיה המחוטמות • לא
תהיכות שוב בישראל לסאון על משעבת קבה רגון וקמון ידים ורגלים ישבה לו בכפים לעוף לשמים • להכות בקרבוות
ומוכומים מכוכים בחבטיל ובקיפות בגולם יהלוחין דלת המון בסברות ודות ומסובות • להמיר ק"ו דע בעוב כחלת אבוא
הטולם דעות ישרות טהורות וקדושות • על זה היה דוה לבנו מאו מסבו מיכיכו מיוים מבנו אירן הקודם בבה בארבנו בסתבקם
ביטיבה אל מעלה מ"ע ברת תפארת עוד אבא הנאון המסיד ונוק"ל המקבל לאלהיו כסבתם גבור ואחיין כה לעמוד בפרץ ועל בכודו
לא מסוסים • לבפנים עוד"ם באמשים הפוטשים לדוכם בריותיהן ובמוגלמות • ומן הוא והלאה עם מיוסף ומורע עולם סמוס הולך
מחוז בלי כח גבורה דאלים חוקתיהם ליוסקם הם מאוכא ולפקע שיבא לחזי ליה ביטות • ומן עתה רבים חכמי הדור אוזיים בפלך
הטתוקה לא כימים סרמטוכים יפלו פניהם בכבוטות • עד ישקיף וירא ה' ומשיחים לשמוע אנקת אסירי תקוה • פתח הרבנות הכוטות
להוכיח לחפצי ובכבות • ואני שני הדל באלפי אין בחי אלא בפי ולתכוס הקולמוס בכפי הרוה ואנבעותי הטוטות • לאשר ולקיים
ולחזק מה שאינו צריך חיזוק • ידי לא אסורות ומרכבות רשיוני לא בוטות • הלו עיני לחרוס בכפים פרוטות • בעת ר"ל לטוכות
מל בקאות • סיר מאנו לב האכן ולהעביר מן הארץ רוח טוטות ומטות • וכולנו נדע את ה' באחת לעבדו שכם אחד בהתקיים בנו
נבואות הראיתות בעם ברול כנפורן שמיר של לוח לבנו חרוטות • או כמים כי יקיים ה' את כל דברי העוב • אשר יעדנו בחדוש
מלאות ונדוטות • כה מעתירת נפש נעבה • זה מהעבדר הקודם להויה ויוטות • הטרוד יעב"ץ ס"ע •

מא' מלקא בים בחוק"ל • בוא בא עד ק"ק פ"ם דמיין המבוארה • מזה שבו כסאות לתשפט • ונגדרו נגר על בית ישראל
בחבונאר בכתבים המוסכים

מז מכתב הגאב"ד דק"ק פ"ם להר"מח

אחיי דרך חבות הטנום • הנה הוקרוב החיבו מול שבר פני מבי בתבים כא"לו טובים ושרים לאלקים ואמס מן מ' מעלקה
כר"ו אשרבלה את לוכי מחשבה האדם מסם מיים לוגאטו אשר בחד מלו בעסק בים בידוע כו' אהאריך בדבר הזה ומוף
בא אלי מבית ידו בחוכתב לאחרבא ד' הכהנו שהסכים בו הגאב"ד דק"ק לא"ם דעתינו לקבלים לקבריו • ג"ב כתבו הוה • ומקוה
כך הגישו אלינו כתבים מוכים מחכמי ויכיכיאה מקבלת עדות • יעידון ויגידון • מוזעמיו תמילה וסוף הכל בכתב מפורס • הנה
בא אל יאשיחו ואל ישים עלי מטא אשר הסבתי ברי אחר וקדם לא הקבתי לקטוב • כי מבית תשובות בדבר הזה אוה לערך מבעה
מבוטות שלא יבאת מוכיה מחזית יסורים גדולים שהיה לי מוכלתי יכולת לעיין בספר • זכ"ם לכתוב כתיבה תמה • ואת ושוב
לחדר אחרת בלבי הלוך יפול הדבר אם בחיבא לקבלתינו כי בטטם אשר והתאחר לבא הנה עד זה מבוטות מתים מבא לבאן •

ונסיל שלא אלי כתב אמלינה שיאלו אלי הדבור אמיו הרב דק"ק אמשטרדם • והתעלר אלי את אמתנו הר"ל מאד ואלתה שאל מאבי
לפרסם מאבורי שום אבור • וכבוד ה' הסתר דבר • כאבואר בכתב האות שקבלתי עלי בח"ק בא"י ומוס יבשלה לאדם מנסה שבת
את"ן • ושם כאמרו הדברים שקראוון לומר בהודלת כי ואתם ידי שמעיד על עצמי ובשרי עלי יכאב • על אדר לפכים הייתי כאובב
אבור ספרים ע"פ מגיד ונשמות • אבי עשיתי הכנה וכהנה אחר לא ישמה כישראל כואת •

זאת לא ואת שהשפלתי את הנבוה דברים העומדים ברומו של עולם • לא קייימתי את הכתוב בפרשה זו ב"פ שמות זה שמי לעולם
את האדר מלא רדפתי בחלא פוס מחלל הכרבן לחזור וללמוד עם התלמידים לומדתי • ובדברי אבעלין לא בוהרתי • אבמים
הזהרו בדבריכם וכו' • עד בומה שם שמים מתחלל • ומה לא בדאשתמש בתגא אלף • בדברים הללו הוא היה אומר באזהרה

ואני כמבינא קדשים לעזרה • חולין היה לי ואלילה לי מחטא לאלקי מעשות זאת •

ואת כחתי בעבי • כי נער אנכי ליומים הייתי • ילדות היה ולימי בינה עד האידנא לא הגעתי • הימים ראשונים יפלו • ומכאן
והלאה מובכא • בפולהין אחרונא בחרבה המסלקת דמים • בימים אשפוך שיחי לפני אל חי • כפר בא בעדי ובעד בית
אתי תלין מעונתי • כי שניתי ולא בודון לבי מרתי • ובאשמים לא הלכתי • ואת ישראל לא עברתי • ובפשי לא מטמאתה לדרוש אל
האוכות והידעוכים כאשר יקבצונו מאן דמאני לי ואויבים אפקומו לקלא כאשר שמעתי אחרי קל • ויע סגיא קול רעש גדול בדברי
כאלו ח"ו על בית הפכתי את הקערה • כוסות ומדים ומזבר סרה • אסלי לורעא דאבא • הם כי לא להזכיר לא יפקד ולא יזכר לא
מינים ולא מקניתו • אך אליהם מוצא את שון עבדו על שלחתי כו' • והיה כשגגה הימנא מלפני • לא בוערד ולא בחעל בתיה ואת

זאת בתיה מותת ה' האלהים אבא לידי ורבלי בבית המדרש של שם • שם לי מקו ומוסמע לאלוקי אלו דייני ישראלי שם יקראה
עמוים קריה אלאוכה ק"ק בתקפורט דמיין יע"ל ושם רועה ישראל יעקב אבוהון • דבולה תם הכהן הגדול מאחיו ה"ה הרב
הה"ג חכם הכולל אב"ד ור"מ ע"י כ"ה ע"ה ה"ה ע"ה ה"ה ה"ה כבוד מהורר יעקב כ"ן כר"ו יחיר • מוז דקלתינא קרעות בפשי בלא אבינא בנפש
קבנה תפני, שמים • עליתי הבערה • אל הוקנים יושבי הערה הנ"ל ב"ד הגדול המפורסם בישראל ובאיהודא נודע שמו • ה"ה הגאון
אב"ד כר"ו הכ"ל על בניהן • ופרשתי כשאלה כל הדברים • האלה ובדין אחרתי לפניהם בהדיא ובפירוש לומנן • הסיר מעלי שוד
עקבות פה ולהרחיק לזות שפתים • האוזנו הסמים ותשמע הארץ • ואתם הב"ד הגדול אשר בארץ הואת • הון עלי סהדי אין אני
מוחד בפניכם בנקיטת אפן ה' בידי • והנני נשבע בפניכם בקול יבפד"ל בפ"ו ומעבטיו • מקבל אני עלי באיסור כולל ואוסף על
מה שקבלתי עלי לפני רבי • ה"ה מהורר יעקב באסאן בב"ל • מעתה ובעטיו ביתר בח"ק בגדרם הגדול ובכדוי ובשמתא • מהיום
ועד הלאה לא אלמד עם שום אדם בעולם יהיה מה שיהיה ומתי שיהיה ליחיד או לשנים ויותר • מבמת הקבלה לא מתנן שום ספר
בעולם לא בע"פ • ואפילו מה שבמנא בשם מבני אחר כתבי אחר • וספר הזוהר לא שום ספר קבלה יהיה מה שיהיה • ומב"ם מה
שלקי אחרה בפשי • מה שאני עשה בדאי עולבי לא מה שלמוד מעולם עד עולם ומשום נברא יהיה מה שיהיה שאפשר
לנייר ולהדפיר • גם שלא להראות לא ע"י עצמי לא ע"י אחרים שום כתב לא מבור קטון וגדול ומבל מה שלמדתי בלמוד הכ"ל יהיה
מתי שיהיה • וגם כל מה שלמד מהיום ולעולם מבל הכ"ל יהיה בלשון לומנן שיהיה • לא אתן דבר אפי' מבי כל דבר הנשמע בכתב
מוה • לא ע"י עצמי ולא ע"י אחרים : ולא אכתוב לעצמי ולא לאחרים יהיה מה שיהיה וב"ש שלא להדפיס מבל הכ"ל הן ע"י עצמי
לא ע"י אחרים לא שום בעולם אדם בעולם קדוש לא רשוק יהיה מה שיהיה • וכל זה הנני מקבל עלי בפניכם בשבועה ל"ח שעשיתי לפניכם בפ"ב
ובח"ק וכו' ובכל אלות וקללות הכתובים בספר תורת משה רבינו ע"ה • בלי ערמה ובלי מרמה בלי שום הוראת היתר שבעולם
ולא על דעתי כי אם על דעתיכם וע"ד המקום ב"ה וב"ש • אך אני מעיד כתוב לעצמי יאם יזכני ה' ואהיה בן ארבעים שנה הראשונה
בידי ללמוד כתבי אחר"י הידושים עם תלמידים ההגונים לה' ושיהיה דוקא תלמיד לא תלמידים ההגונים כל אחד בן ארבעים
שנה וזולת זה מקבל אני הכל בח"ח ושל בח"ח בפ"ו בב"ל • והנני מבטל ומסל עלי כל מודעות ומודעי מודעות עד סוף כל מודעה
שבעולם לפ"ד חו"ל על כל הכ"ל • ומעתה יאזרו נא ישראל אחינו אתה • באשר שמעתי לקול הורי ומורי דברי אבינו שעשה
חזק לדברי קבלה • וידעו ויבינו כי כמאשנותם ומשבתי ומשבת מלאכת ה' • ואת אשר ידעתי את ערכי שפל ונבזה לא מזה
ולא בן מזה • ובפשי בעפר לכל מודרם לקדושים ובביתי אין לחם ושלום • והוא דרך חול אף כי קדם הקדשים • ובואת תדעו כי כן
אבני עדתי • ויהיה בועל ידי עדי וסהדי • ואני אתבון אל אל שדי מיאחר לגרות די : ויבזני עם כל הקהל עדת ישורון כמעגלי

רבנן עלי ועל סבבי • שסבור הייתי וטעיתי ושויתי ומריתי את פי מורי ומלמדי להועיל • ה"ה מהורר יעקב כאסאן נר"ו שלא
לפרסם מאבורי שום מבור • ובבוד ה' הסתר דבר • כאבואר בכתב האות שקבלתי עלי בח"ק בא"י ומוס יבשלה לאדם מנסה שבת
את"ן • ושם כאמרו הדברים שקראוון לומר בהודלת כי ואתם ידי שמעיד על עצמי ובשרי עלי יכאב • על אדר לפכים הייתי כאובב

אבור ספרים ע"פ מגיד ונשמות • אבי עשיתי הכנה וכהנה אחר לא ישמה בישראל כואת •

זאת לא ואת שהשפלתי את הנבוה דברים העומדים ברומו של עולם • לא קייימתי את הכתוב בפרשה זו ב"פ שמות זה שמי לעולם
את האדר מלא רדפתי בחלא פוס מחלל הכרבן לחזור וללמוד עם התלמידים לומדתי • ובדברי אבעלין לא בוהרתי • אבמים
הזהרו בדבריכם וכו' • עד בומה שם שמים מתחלל • ומה לא בדאשתמש בתגא אלף • בדברים הללו הוא היה אומר באזהרה

ואני כמבינא קדשים לעזרה • חולין היה לי ואלילה לי מחטא לאלקי מעשות זאת •

ואת כחתי בעבי • כי נער אנכי ליומים הייתי • ילדות היה ולימי בינה עד האידנא לא הגעתי • הימים ראשונים יפלו • ומכאן
והלאה מובכא • בפולהין אחרונא בחרבה המסלקת דמים • בימים אשפוך שיחי לפני אל חי • כפר בא בעדי ובעד בית
אתי תלין מעונתי • כי שניתי ולא בודון לבי מרתי • ובאשמים לא הלכתי • ואת ישראל לא עברתי • ובפשי לא מטמאתה לדרוש אל
האוכות והידעוכים כאשר יקבצונו מאן דמאני לי ואויבים אפקומו לקלא כאשר שמעתי אחרי קל • ויע סגיא קול רעש גדול בדברי
כאלו ח"ו על בית הפכתי את הקערה • כוסות ומדים ומזבר סרה • אסלי לורעא דאבא • הם כי לא להזכיר לא יפקד ולא יזכר לא
מינים ולא מקניתו • אך אליהם מוצא את שון עבדו על שלחתי כו' • והיה כשגגה הימנא מלפני • לא בוערד ולא בחעל בתיה ואת

זאת בתיה מותת ה' האלהים אבא לידי ורבלי בבית המדרש של שם • שם לי מקו ומוסמע לאלוקי אלו דייני ישראלי שם יקראה
עמוים קריה אלאוכה ק"ק בתקפורט דמיין יע"ל ושם רועה ישראל יעקב אבוהון • דבולה תם הכהן הגדול מאחיו ה"ה הרב
הה"ג חכם הכולל אב"ד ור"מ ע"י כ"ה ע"ה ה"ה ע"ה ה"ה כבוד מהורר יעקב כ"ן כר"ו יחיר • מוז דקלתינא קרעות בפשי בלא אבינא בנפש
קבנה תפני, שמים • עליתי הבערה • אל הוקנים יושבי הערה הנ"ל ב"ד הגדול המפורסם בישראל ובאיהודא נודע שמו • ה"ה הגאון
אב"ד כר"ו הכ"ל על בניהן • ופרשתי כשאלה כל הדברים • האלה ובדין אחרתי לפניהם בהדיא ובפירוש לומנן • הסיר מעלי שוד
עקבות פה ולהרחיק לזות שפתים • האוזנו הסמים ותשמע הארץ • ואתם הב"ד הגדול אשר בארץ הואת • הון עלי סהדי אין אני
מוחד בפניכם בנקיטת אפן ה' בידי • והנני נשבע בפניכם בקול יבפד"ל בפ"ו ומעבטיו • מקבל אני עלי באיסור כולל ואוסף על
מה שקבלתי עלי לפני רבי • ה"ה מהורר יעקב באסאן בב"ל • מעתה ובעטיו ביתר בח"ק בגדרם הגדול ובכדוי ובשמתא • מהיום
ועד הלאה לא אלמד עם שום אדם בעולם יהיה מה שיהיה ומתי שיהיה ליחיד או לשנים ויותר • מבמת הקבלה לא מתנן שום ספר
בעולם לא בע"פ • ואפילו מה שבמנא בשם מבני אחר כתבי אחר • וספר הזוהר לא שום ספר קבלה יהיה מה שיהיה • ומב"ם מה
שלקי אחרה בפשי • מה שאני עשה בדאי עולבי לא מה שלמוד מעולם עד עולם ומשום נברא יהיה מה שיהיה שאפשר
לנייר ולהדפיר • גם שלא להראות לא ע"י עצמי לא ע"י אחרים שום כתב לא מבור קטון וגדול ומבל מה שלמדתי בלמוד הכ"ל יהיה
מתי שיהיה • וגם כל מה שלמד מהיום ולעולם מבל הכ"ל יהיה בלשון לומנן שיהיה • לא אתן דבר אפי' מבי כל דבר הנשמע בכתב
מוה • לא ע"י עצמי ולא ע"י אחרים : ולא אכתוב לעצמי ולא לאחרים יהיה מה שיהיה וב"ש שלא להדפיס מבל הכ"ל הן ע"י עצמי
לא ע"י אחרים לא שום בעולם אדם בעולם קדוש לא רשוק יהיה מה שיהיה • וכל זה הנני מקבל עלי בפניכם בשבועה ל"ח שעשיתי לפניכם בפ"ב
ובח"ק וכו' ובכל אלות וקללות הכתובים בספר תורת משה רבינו ע"ה • בלי ערמה ובלי מרמה בלי שום הוראת היתר שבעולם
ולא על דעתי כי אם על דעתיכם וע"ד המקום ב"ה וב"ש • אך אני מעיד כתוב לעצמי יאם יזכני ה' ואהיה בן ארבעים שנה הראשונה
בידי ללמוד כתבי אחר"י הידושים עם תלמידים ההגונים לה' ושיהיה דוקא תלמיד לא תלמידים ההגונים כל אחד בן ארבעים
שנה וזולת זה מקבל אני הכל בח"ח ושל בח"ח בפ"ו בב"ל • והנני מבטל ומסל עלי כל מודעות ומודעי מודעות עד סוף כל מודעה
שבעולם לפ"ד חו"ל על כל הכ"ל • ומעתה יאזרו נא ישראל אחינו אתה • באשר שמעתי לקול הורי ומורי דברי אבינו שעשה
חזק לדברי קבלה • וידעו ויבינו כי כמאשנותם ומשבתי ומשבת מלאכת ה' • ואת אשר ידעתי את ערכי שפל ונבזה לא מזה
ולא בן מזה • ובפשי בעפר לכל מודרם לקדושים ובביתי אין לחם ושלום • והוא דרך חול אף כי קדם הקדשים • ובואת תדעו כי כן
אבני עדתי • ויהיה בועל ידי עדי וסהדי • ואני אתבון אל אל שדי מיאחר לגרות די : ויבזני עם כל הקהל עדת ישורון כמעגלי

יין ואת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל

ואת לאמרת יוסיה לאשרת • לשבה ולדורות • לידע ולהודיע מודעה רבה לאוריתא • דרתא כי כל כי הלי ריתא דתרפתא

נדלן ופ׳ גלות לגוים. ולכל בני ישראל רוח והצלה ישועה בעת הזאת יבפ׳ שמות ביום ג׳ עוד שבת לחלי שתא תי׳ו נדי״ק ה״ל לפק
סה״ק פרנקפורט דמיין יש״ל בלתי בעמוד כ״ז מיום על הזמנים שעזיתי מכוונה בפ״ה כב״ל ונקבלתי לאשר ולקיים כל הלא
לכתוב ונופרש לעיל. הנעיר מפה קיים לנאלש״ו

הנעים מודה לתת ה׳ שעזרני עד הנה בהעתקת שופטי כתבי׳ ואגרות הנ״ל הנמצאות בלאתתי תדעים יגם יזכיר דודי נעמתי לו לנאלתך ולטובתך
פסבעיל בכל מודה בעסך אתה הקורא ולמי יעזו רוסם: ולא יאמרו כי ריפוי בל תלאה אבר מצאתי לבנים ולתקנם להזנים עתך נגנים ונכבדים
אלא כיה לבנו אולת בקנאות מעשים מתנולים בלתי בעיתם כמו שמצאתים זער אם זער אם זער אם: לכן אמיל תחתי אלא תשיל עלי האמם
כי הרבה יותר מלבי שהתתי להעתיק על מלאותם ומלאותם הנכבדות הנלאה בחנה ובאם אותה התמתי הכלתי מאוד ובלתי מעבר בהבנת
הענין עזבתי יוכרון שפטלבי ויעבשם:

תורת הקנאות

אשריך ק״ק פ״ס מזכית לכך לבדור פרנסת הדור. ידיה אלהה בכבוד״ר. זה אלא פעמים ואחרבה יקרא״ם בטהר הסופר והשלך
על האש ס״ מיכות אלקיון כפוזבי בחצרי בית הכנסת בכמפיא אל מחמים בית דיכם הנלך לאריכם מאלתי לבל
הם יאור הסאר. מה יפו פעמיך בחנבלבל זכות גדול כוס על יליר לבער הרע ורוח הטומאה מארץ לאבכנו כי היית לפס כמו שאל
כבור על דרך יאוריתת עשית שפטים בחיון בכלי פרוסטיון בחשם מאיר בר״י והכבעת זרון מה״ל זכפית אותו לבתוב ולחתום
את חייבות וקשור. לא ות בכל אבר נזרו עליו בתי דיכן לבריס מוכמל יודר. עמנו לנוס בתקוב לחיאור. אדקרבן בתוב הוות
לון בו סיזיכה. ונא״פ בנרלה כנבר. כפסל לפי שאבד מזבח. כי לא זבח עליו יגרו הקפס. ולא רנה לתת תודה לה׳ להצלים
כפר״ו. כמ״ם ובזבח תודה יכבדוני ובו׳ לבלות פשעו ובוכו בלות ולה תבחם מעשליו ומעבדיו. ולפרסם שטאו הנודע כדי שלא יסא
הוא בנ״ע ויביא בניהם תלמידיו. אבל אשב להכמים הידוע בבירור לחכמי הימיבה הפוארה הנ״ל. שבקרו עכינו הישב. כחש״ל
בארכיות ע״פ שבות שלמים וכן רבים. ק״ו לא אמידי בדבר מכוער ובלתי מתוקן שיגא מתקת ידיהם. לעמות אדם בריכו חלילה
ובחלה שלא עשה תודה ולא ירא מירלה כמוכרח בעבזיו. כדי שלא יאסר לקמו ועבר״ו רבה לבנוב דעת המקום והבריות להיות
כרלה מתהלל בתוזו. לכן נחשב אלי קסת רעים. שאינו אלא מפני האנם והכפיה. מירלת קפוס פרנסה בלבד. לא מלון הכמוס
ולאין תודה בנגלל לחם. מ״מ לא נעשה לו ועל ק״ו. ולא נעליס דבר טוב שמולא בו. בלאר מפטנו פעלו. ומודיע מה היה סופו של
ישנו לאותו רבע בעולם. ולכנו אלא אנטי הקבל בנעמוזיו והיכרו מ״ם הרבע תועבות גדולות. והוליכוהו עם כל בהיה בידו לחדר
הקבל. ופס עכנו בו האנטים כל מעשיו הרעים. וכבל ע״פ אחבה והודה. בבעל נ׳ ק״ל כיוים הנורחים ובאר מעשים אשר לא יעשו
וכי היה עשרים בנה שקוע בחיוכות כת הס״ג בר״י. והיה מספר נ״כ יון המי״ן יוס״ו. ובכה והתחרט. אם״כ חזר לסורו ונכנר פס
בקרוב. כן יאבדו כל אויבי ה׳

ונספר קצת מעניין הבליעל ומבעלי שמות בארץ ומאפליה לשמה יהיה אלי׳ אוליבאה. אשר מעם נ״כ מבה קיים לנאלתו ובבה להיות
אליה נשולם לבכון. זה הכבל ומבני בלי פס הרוגים ליטול את הס״ם ומתפאר מאד בדיעת קבלה מעשית. הוא הבונב
בלשת נעוריו זה שתי בעמוזים. כ״א פירש מזונה עשרים בנה ולא רנה לבוא עד בבכו אותה בכמה כתבי רדיכות. ועתה חזר לבודו
זה כמה בכים מרד בכית על אמתו ומתבורר בית. אשה ובכה לעת הזאת. הוא הרבע הנמא אפיקורוס כרוס מוכבי בלבו נוקבו
ומלא עוזו בדעות המיכות המזוהמות המעופשת בל ס״ג בר״י. מעת בהיה בפרלא בנעוריו. ואם״כ נכבא לאיבליה. ולמד נ״כ בחבורת
לוגלעה. ומשם הלה וסבב בית אל זר אשר היה לאון מקום. עבל ירבעם לבקר כל כתות המיכים המזוכים להתערב עם בוכים
למיכיסם בחרבות המערב. וכן מתנו מזונו אכבי אחת מאחר בפכיסם בפירוש. מבודאים ס״ן בר״י הוא מעשת. ולא אחר. וכן כפר
לנו נס הנ״ה ר״י בדלין. והלה אלי׳ וקון בו אים לן רע ובליעל פרון מרובה על אומר הדעת. מושה מעשה ומרי. ומרלה עכמו
כמתעבה בכל יום. והוא בתה בכור כל יום ויין נרוף ידליקנו. בפניו הבוערות בחמו ישנכנו. וכאו שתנלה ע״י מעשרת מ״ג הנאון
אב״ד דק״ק אמשטרדם נר״ו. כי על מולנו היה אוכל קודם שבודע שהוא מכת הבכורים. והיה המעשרת רגיל לקראו לעת האוכל
ע״מ אחר הנכוב בבית הרב לא תקראוני היום אל מעודת הנגרים. לפי שאני מרוי בתעבית היום. והמעשרת לא שמע ולא ידע עמה

בכרלה שבשוב מוזם מאד. שלא יהא בעוכיו לורת. אבן יוזלך עוזו ספר כ״ע מאד. ואחר שהוא מעשה רבו לנאלתנו. בו מתפלל
ומבתבת. ובלפיו עובה כל מה בעשה. ולומד את זה הבכ״ם עם תלמידים ומבדרים מקשיבים אליו. כל אלה דברי הרשיב בר בחיפה
הכ״ל. הבן נרלה בבזוהר בחיכות גדולה היתה בלבו של לנאלתו ועשתה ברשים רעים בעו״ה. ואנכי לא הכרתי האים אלא
ולא ידעתיהו: ומהיים לקבוד אותי בזה. ולא בזל ולא עסק אותי. ולא עוד כמו דמה שהוא קרוב אלי מחמפחת אח״ה ו״ל. ואון זה
דבר הרם אנכי. כי בבר בא לודו גדולה מזו בחשלבת מלאכי רעים דק״ק מינסק. שאחד מהם היה קרובי ולא אפיתי עליו כחבואתי
בבבר תולדותי. ועשו״ע (כמו״ל בהגהות) והרחיתי לבל כי חרבה לא בשאתי על קרובי. עאכ״ו בדבר שהוא מבעזל גדול בדמ
ובאמונה. שלא אחסה ולא אוחר בבבוד שיים כמלא ביוא. ועד בשתק כי לא לבבודי ולא לבבוד בית אבא בחתי לבלל זה לעוברי
מודכים. כי דבר אין לי עם אדם כל מאותה. רק בבלת הדת תעורר דיני דינים. להזהיר לאחים ורעים בנים ובני בנים. להמור מן
הבבוים שלא להתערב עם בוכים. הלא מבחיך ה׳ אבבא ונו׳. לבן לא אחוש לפרסם הבנפים מפני ה״ם. ואודיע טיבם ומעשיהם
של שובבי הבע״ל. כין אותן בעדיין הם בחיים וקרויים מתים. וכין אותן בנם שבאתם בם קבאתם בבר אבדה. כי היכי דתיכו אלה
כפרה. וגם לעמון הרלות בבירור כמה רעה נרוה זאת הכת הרשעה. כי רבים אללים הכילה ומנוויים כל הרוגיה. גדול בקוש
נפשות וסלת הרבים שיוסרו בהם. ולא ישתו יין. אמר כי מנפן הדוש בבכם הלבינו טריגיה.

אחר המלפים בעת הזאת שאני עסוקים להלפיר חבורו של מורי הרב נר״ו. הגיע פה הגי״ר ר״ם דה לאנה קוסטל רופא אליל מגולה מנריסק. והיה
בלא״ם ונעשה לו בבוד ע״פ רעקות דלאיאתן ונתברר שם בנית קנין בבבך. ורצה לאמוט את אשתו לבבוש ונו׳ עמו בבנית. לבאשר ספר לנו האים היקר
הלז בעניין. ונעתה מבורר שבל מה שבבתב על החונעה שיבה. הלז הבל אמת נאור. והוסיף על לא טובה. השמועה. ויש להתאונן על קנאיבו אדונו
הפלשלים ומבבי לים אחרים בב״ל מה שבבתב בספרי שרלאיתי אבל ר׳ שמשון (המשמטו מ״ם מבבם כמוס) והוסר בבתב ספרי לקט בשבל אנטי־מעבד
הדעת. ולא נעם מפרי עץ הבייים. ובתבי הספרי כמעט מבון לבתבי הם״ן מה שראיתי. מתלמיד הבר של יונתן איבנשין. וגם מבון לבתבי
משה לנאלתו בר׳ יקות יאל רופא רבה לעשותו מזיק עב״ל. ודבר זה יוכל להתברר מפי האים הלזה המתבורר עמנו פה המם. ודבר ה׳ בפי מורי אמת
עד בלן הנהה.

עוד הגיד מהר״ג בחומר הנ״ל על יהדותו איך אים אחד נסע בכל מדינת פולין ולשא והטעה את העולם באמור שהוא מבבר הבית
הפתוח. וקרא עמנו ר׳ יוסף פרענגר. בסאקלאב בטל סס. קיותו בעל סס אם״כ בא לבעבוזיו והבהיל עמנו בשאלה נדולה והשביעו
לבתתו בל הלומדי״ אחרו מהוא לחדן בגדול ובקי בסבסי מק״ מיר באו אליו לקבל מומנו קמיעו. כבבאו לבית הוסביות הגיעו לבסאיות
אבבים נבבדים ומעמו בעולן מהבנים בסיו מבלגים מהבעל סס רמו פ בבבר ב״ם בלין נגדו. והאמיב נבדבלו בבמעם ומאמרו שדיבר
ישנו לאותו רבע בעולם. ובלבו אבל אבטי הקבל בנעמוזיו והיבדו מ״ם הרבע תועבות גדולות. והוליבוהו עם בל בהיה בידו לחדר
הקבל. ופס עכנו בו האנטים בל מעשיו הרעים. ובבל ע״פ אחבה והודה. בבעל נ׳ ק״ל כיוים הנורחים ובאר מעשים אשר לא יעשו
וכי היה עשרים בנה שקוע בחיוכות כת הס״ג בר״י. והיה מספר נ״כ יון המי״ן יוס״ו. ובכה והתחרט. אם״כ חזר לסורו ונכנר פס
בקרוב. כן יאבדו כל אויבי ה׳

ונספר קצת מעניין הבליעל ומבעלי שמות בארץ ומאפליה לשמה יהיה אלי׳ אוליבאה. אשר מעם נ״כ מבה קיים לנאלתו ובבה להיות
אליה נשולם לבכון. זה הבבל ומבני בלי פס הרוגים ליטול את הס״ם ומתפאר מאד בדיעת קבלה מעשית. הוא הבונב
בלשת נעוריו זה שתי בעמוזים. כ״א פירש מזונה עשרים בנה ולא רנה לבוא עד בבבו אותה בבמה כתבי רדיכות. ועתה חזר לבודו
זה במה בבים מרד בבית על אמתו ומתבורר בית. אשה ובכה לעת הזאת. הוא הרבע הנמא אפיקורוס כרוס מוכבי בלבו נוקבו
ומלא עוזו בדעות המיכות המזוהמות המעופשת בל ס״ג בר״י. מעת בהיה בפרלא בנעוריו. ואם״כ נכבא לאיבליה. ולמד נ״כ בחבורת
לוגלעה. ומשם הלה וסבב בית אל זר אשר היה לאון מקום. עבל ירבעם לבקר כל כתות המיכים המזוכים להתערב עם בוכים
למיכיסם בחרבות המערב. וכן מתנו מזונו אכבי אחת מאחר בפכיסם בפירוש. מבודאים ס״ן בר״י. הוא מעשת. ולא אחר. וכן בפר
לנו נס הנ״ה ר״י בדלין. והלה אלי׳ וקון בו אים לן רע ובליעל פרון מרובה על אומר הדעת. מושה מעשה ומרי. ומרלה עמנו
כמתעבה בכל יום. והוא בתה בבור כל יום ויין נרוף ידליקנו. בפניו הבוערות בחמו ישנכנו. וכאו שתנלה ע״י מעשרת מ״ג הנאון
אב״ד דק״ק אמשטרדם נר״ו. כי על מולנו היה אוכל קודם שבודע שהוא מבת הבבוים. והיה המעשרת רגיל לקראו לעת האוכל
ע״מ אחר הנכוב בבית הרב לא תקראוני היום אל מעודת הנגרים. לפי שאני מרוי בתעבית היום. והמעשרת לא שמע ולא ידע עמה

כי הלך בשליחות רבו • ובני הבית שכחו ולא אמרו לאשתו כלום • והלך לבי תמוז לבית מלונו ולאשפיזו של הנבל להמיתו אל
הלסם כדרכו ומכהנו כפעם בפעם • ומנא סולמן ערוך לפניו • וכתבהל מאד בראותו שליחו של הרב • ושמר נפשו והלך לקראתו •
לפי שבבר אור בבית הרב שהוא יושב בתענית היום על כן לא בא אל הלסם • קודם שנודע רשעו של נבוע זה • ומנאוהו את כ
שהוא קל שבקלים פוחז נפתל ונלוז מוסג שחוק וק"ר עם מעשיתיה באכסניא שלו • ומתייחד עמה כמוה שעות גם עם ח"ל נשלת
הבית ההוא שהיה דומה בלא"ה • וכפיו ולא לאמר אל אמרו אל המוגאים אותו ויוסד עמה לבדו • מתבולל ומתנקה אל תקשדו אותי בדבר
רע (שחוק לבטל לעבודת אמה) בהרי אני ברוי בתענית • וכ"ל מנאו אים ירא ה' מאד ר"ל ומיגרלאד רחוה נוכב בבית הכנסת
שבכנר ח"ג הנאמ"ד כר"ב ומיוך לאה"ק ערוס ומחוק את ומוחלא כלו ואה"ק מיד בלי עברת ידים כתב קמיעות ומזמות • בודאי קבל
כך מרבותיו • רוב כסילים יהוא • וזה העופש מיסה בתוך הכנסת שהיה הולך בו כאן אמשטרדם • אלא יאמר מוסח יקוס פורקן
הקיים) ולעג וחרף את חכמי ישראל הקדושים ב"ע ביחוד על אמה"נ ז"ל • אבל לא זו בלבד • כי גם חרף ונדף כלפי מעלה מיום
הגיע ראש הרים קול על קדוש ישראל אלא רצה לגאול את ישראל ע"י הבטן יום ו' ומשמש בשערות פאותיו בזכרו זאת עם תבונה
מדבר שאבור להעלותם בכתב (וכן אמרו על רבו • וכדרך שעשה שב"ן תרעוזת על בוראו) כך כפר לבו הירא פחים הכ"ל • וא"ל
שרצה לחקור את המין הזה לעמוד על אמתת ענינו ולחשוף סודותיו • ונכנס לבבו עד שנגלה אליו כל לבו • אבן בסבא הבאור החשוב
הזה עם אבנו אליו שיסוע גם הוא דברי הנבוע הלז ושמה בעקבה להעמיד לו עדים כדי שלא יעיד עליו יחידי • אז נשמר הרשע
ערום • ולא רצה לדבר מזה בפניהם כדי שלא יהיו שני עדים עליו גם העיד שראהו משחק עם אשת האכסניא שהיא דומה לזונה קרת
בחורה • אלה קנות דרכי הרשע הנרוע הזה אל יבוא בשיבה האש המוסרים בקטנה כבנדו בוסת נאמרו זה פעמים • כמו שסבה כביל
באוזלתו שב על קיאו לבנוד באכיו שבשמים •

מחואיל ובראשיו ובטופעני עסקינן • מדברין ומשקקין שקיק עיקר ומחיק מחק • רשיעא דכוותיה מלרע רע ומר (חדלי הלך
המוכל אחר הדלי) שמאל ומסיגין (ע"ה וכזר אחר המקם לאשרה בוואחרבדאדרך ע"פ הסדרה) אחר עשה פירוש לקמיע
הידוע • ראו כא אים מתנע • כי בעל הקמיע עמוו שמשה פירוש אחר לגמרי • לא קרב זה אל זה • היש מוכאוב כמוכאוב הזה • אים
מכל ריק ופרוס ומחסר שמוד ומכרס קמיע בכאה תמונות ומלופיהם בנולם כמוהו • מוציא מונות מגירות מזמות ומכוערות •
לבסות עין המוש בכפי דה • בכני כדוי ותמונה ובלי דעתיה דאפי מקרא לא קרא בכני קטורה • כי על כן הסיג אל מ"ש בקמיע
ומעופות הריס לוי ולא ידע שהוא מקרא מלא • הלוחי שהיו כל עניותיו של כופר הקמיע כוו • אז ולחי הוא נדיק ויבר והמלעיזים
עליו רשעים ת"ו • ואין כוכתנו כאן לדבר דבר מן הקמיעות • אז לגב בבבודו אל מי שבתבן שבבר נגדו נגדולי קוני דורמסב"ל שלא
לעשוק בזה כו' וכבר אמרנו שאין המכוון באבור זה כי אם לעשות שלוסבעלכוכבכרב לגלות הנבועים ולפרסם הבבבים המע ילים
ליבה ותחרות בין ישראל לאביהם בבשמים • ומוקרחרים ריב בין אדם לחברו בין איש לרעהו מוכרידים בין הדבקים בה' אלהים
חיים • ואי בעלי יהירי בטלי אמונות הלידכא בפיטי רחמי ואיכא מפוחלי ונשמאי לכן הפעם לא נגענו לאותו סופר שבבר שתבאר
ענינו וקמיעותיו די מרבה בכוחה ספרים שבתבנו על אודותיו • אבל ראוי להתאזן ענין שבתאבר לטפשים • וכפל ביד זרים עקשים
כלוזים בתענלותיהם • המונהיגים אותו בבתי יבות יהם • גם זה הבוטח רמע גם רוח כאחד מהם • ורצה לבטל את הסם כבעל שם •
הדפים גם הוא אינה דפין לספר שהו מוזעשה גדול שבעל לגרש רוח רעה • ונקרא בו בשם מופר הקמיעות לעל (שבן נדפס גם עליו
בלשון לאשכנזי שני מעשים נפלאים בפשה בגרפת) שתי רוחות מופסרות זו עם זו בוחו ובמוע בעולם לעשות לבו שבדור הפלגה
ודון לבו של זה המוטוע היה הרוח רע"ע הכ"ל הסיאולבוח לאלבוגה לבני שלם שנים • להראות כמו בשמוש שמות ונקבה מעשית •
כפי שהוציא לו שם • כמודוה היה לאמוא שם פתאים ואוילים בעלי כיסים ועתירי ממונים • אז נכל להטעותם
והריק כיסם לולא ידו בכפפים המכרחים שם מלא • שלו מעילה ולהלבינו מעילים • לפיכך בא עד הכל והוא שב עד הפסלים
לבניא עמו בחורה בריאה גדולה בקורה • שהיעה עלולה מרוח תוזית • ועשה לה כתורת הסגלות ותלה לה קמיעות • ומאז
הוכיח

הוכיח על ויוסו ומקרותו הסדר ידיעתו ומוסר דעתו • כי לא סר ולא עוד מלעשן אותה בנבדית ולא קלא בלסה • עד שינאה נשמתה
של העניה • אחר שסבב הר שע הענות • דקשה מיוחה • לאחי הנערה • ע"פ הבטחתו של אותו רם ע"ש שיקוירכה לאיתנה • ומבה
הוגלה מרובה לבוא עמה בקברת כמה אנשים הנה ע"פ הסתת היועץ לבי דרכו • באמור אלו מנדרן לילך עמה לעוקום בטוח שלא
ישובב מעשיו זר מעשיו • גם שיונא עוזרים ארם נוסף באפ פקס להוניא כלי לעוסיו • ומשתית לחבל • שהרג את הנקבה והכסיב
לאבי הבתולה מעותיו ובתו תכלה ומוירה • תברח על תברחי לקה ומשלם יגיע תנכסיו אחר אותו ומעבה והולך לחזור לבעתה
ומוזאל הרוחות ברק בלילה כאחד הרוגים • לו הבינוהו בעלי המשפט היו דנין אותו בשרפה • כמו שהיה ראוי באמת לשרפו ביום
אש בקדלה שבשל בה הרוגה בנקל נפרית • יבער הסנה ולא יאוזב לו עכף ומארית • וזה הוראה ערב אליו לבתוב ל"ה הזקן
ר"יח ע"ה שביאין נעשתה התועבה • להתבלל לבביא • באבר על פ"מקוה רוח סתר שבלה אליו בדרך • נודע לו שלא היה רוח חיים
באותה נערה • ואם יוה בידעמו ורחינו מעשה תקפו ובנזרתו וכח ידיעתו בקבלה מעשיה וכעולתו • גם הראה דבר פלא כי מתקלה
לא הי"ל מסות מהאב"ד הנ"ל וכו"מ לעשות באלטוכא בכריה עבודתו • והלך מזה לכפר עלמסאלין המוזן תחת יד בר אחד • והלכה
עמו מכין עשרה מישראל לסייעו באותו מעשה בזכות הרבים • וזכותו הבריאה עם בא אומותו • שבתפסו כולן ונקנסו בעונש
מחון מן הסדרה הזה • ובאו ומזרבכלימה מנוחה לאלטוכא וכעבות הרביה באמור • והנה כל בני ק"ק אלטוכא עדים בדבר • והם
על ודיין הקמיעות הידועות להבשיד ע"פ פרושו הבדוי מלבו • ומתנגד בו לפירושו של בעל הקמיעות עמנו כב"ל •

והוא"ל ובא לידינו זכרון הדפסים המתמים והמסודים הבלבים הרעבים לשבוע קלון ק"ר"י נבלה סרוחה • להוטים
אחר כבר מוכם בעומק שוחה • ומסודים גם על הכיאוף והגזל ביחוד • מלבד שאר שקוניהם ואלוניהם • אספר כאן מה
שבגיע לי אדם כבר ת"ח ירא שמים ידוע לרבים וכבר נפטר לחיי עוה"ב • הוא המדקדק הרבני המובלב בתורה כמו' אלי' ווילנר
ע"ה • אחי שבהיותו בוינא בא לבסם אחד מאותן שהיו יוסבי אוהל בה"מ דוגסיים מאלבני אותה כת הנ"ל ויבוא הלן לאים בעפיר
שבתארב בנית קנין גדול ע"פ רעקומדאניאלן ועשו לו כל הכבוד • פ"א נאמרו איזה כפוה של בכף מן הסולמן שהיו אוכלים
עליו והסב עמהם אים אחורה • ולא עלה על לב לאשוד אותו בנגב • כי היה בעיניהם אים מסיד כמולאך אלקים לפניהם • ויהי כי
הקיבו היומים היה מוכרח האכסניא לנאת מהעיר וללכת לדרכו • בהיותו חוץ לעיר • כתב אגרת אתומה ושלח ליד את"ה הבבר
הנ"ל ז"ל • והודיעו כי הוא אחר לקח הכפות האומדות מעל השולחן • והנם מעוניים בבית הכסא • כי לא חשש לעשות כן לקחת
מאומה מבית העניים האמיתיים אלו • הלא נבריים נקפבו • נכסיהם הפקר קניהם • אלא לבו הוא ומנוה לחסרם • לכן עפה הדבר
הזה • ובבר בבית המובנע • ועשה להם שמירה בקרקע • כי ירא פן יקבבו באותתו • שלא תמונא הנגבה בידו • לפיכך עשה כזאת
בכן בקשתו מאדם באמון הנ"ל (אחר מסבו לאחוד מבעלי ברית אחדשה אלו שבעוה לגלות אליו סודו) שיעשה לו הפקד • ויקפוד
בארץ שם בבית הכסא ויעבא באומר אחר גנבו שם לעמוו • ויעלמנו אליו ע"י אים עתי • אן האים כבר הלו הסיב האבדה לבעליה •
כך בא ליר"ח ז"ל • המוחזק בכל ארץ אשבנו לאדם גדול בתורה ובירא • ומופני נכבר הלך גם אותו אים בדרך כל הארץ ומקליה
לאמרפסיה גם היה נבוי הקרותי • אחבה עליו ולא אוכרנו בשמו • רק לקודיע כמה רעה גרמה חברת אותן האנשים הרעים
ומקשים • כי האים הנ"ל הכרתיו בילדותי היה ירא את ה' • ומוחיה עצמו על התורה • ובבא לבא"ו דומנהיים ובתחבר לרבעים
בתקלקל והאחיין • כמו"ה ורעה בכילים ירעו כיוצא היה אחר מבא"מ הנ"ל בשנו ר"כן ר"ה בקנסהיה קרוב מאד אבי שעשה עבירה
שלים ק"ק מוסבה (בחברת אבי רחמים שעבו להם כתב מוויף מגזרה רעה בדויה מקרה לק' הנ"ל דבר שלא היה ולא נברא והטעו
כמה קהלות גדולות ובבלו להם ונתאמו רבים לתת להם מלבבת חשאים וכים של ארקה בשפע רב • אה שלא נעשה לבסרים מעולם
דוגמתו) כמוהו גדולה לגזול של עניים • אבי אבפתי את מעשיו חרפה לא נסתתי עם קרוסי • ובתפס ע"י בחברת רשע ערום ערבת
מקוליים מוכלים כאלה • והיו לחשל ולשניבה • ונוסרו בהם אחדים ולא יוסדון עוד לאכול שוד עניים •

גם ידוע ומפורסם מה שאירע עם אחד מאבני כת נבועים הלזו • שהיה מוסבב בארץ אשבנו בחזקת מוכיח והוליך עמו חברת
אתקבלו באכסניא אצל הר' רוד"נ בפירדה שסבבן לו אדר עסתת מוגעות • והנה מעבת הבית המצעת המטות בכל יום
הרגיש • כי רק מטה אחת כיבת שסבבו עליה • והסבית בשאלה מוגעת תמיד • עב"ז ולא דברה הנערה מאומה • ולא תבבה עליהם
מע • כי אמרה שמא בוכב המשרת עם רבו בטעה אחת • אם יסבבו שנים וחם להם • שוב מגאה דם בעיה • אז הגידה הדבר
לבעל

גנזי שלמה

לבעל הבית ונלתה לזכו מיד לירשלה בהבטת מטע האורח · גם הוא לחוד עליו וכות כי אחר כן עליל הוא מיגיד הזכוב · ונטף הדם
אין הטחורים · מ"מ נכנס העכין בלבו · דלמיקם מיסח מיסח מבשי לעשה זמיה ונבלה לכן פס על לבו לתקיר אסר הדבר ולעיוד על
הטורם · ופפה והביא דרך חור אל תוך הקדר סייחד אל אכסנאי אלו · ורלה מהבער הטרת הזוה פסם בגדיו · והכה היה נערה
בה"ל · מה עשה אותו אדם לזה לעטרתה אלו מתכין בעורה · ולהוציו הקרוחים אל הלחם · מיבוהו ויעבדו עמהם לכבוד האורח
ואחר אליה אחר הסעודה תאחר מנקסרו איזה כפות מן הסולתן · בכן נדי, לקפה אחר הנבנה · ויקפ בגדול הקל ויעבור
על האורח · ויהן הטוכיח בסביל מנרת אלי אבי ערב · ויעבוהו זה לי אכבר להתערב אחד בעבור אחר · כי מי יוכל לראות בלב
אבדו · ויהופפ גם הוא ויעזה נקבה לעיני כל הקרואים הכמוצאים · ויכוס ויכתוס וינרטוס · ויבריחוס כאוכלי מוס · וכן נלכדו
כיוה מהנביים הללו בק"ק פ"פ ובשאר קהלות נבאבכנו · וע"פ הדוב היו מזהרים על הערים בתורת מוכיחים · לובני לבניסבמי"ט
מתעפפים בסדיכים מנוייכין לבדיות ליולאבי ה' נבאות · ובבעים בחסמת נמורון ובאיילות לו בנבאות · ומסביבים ירבם
בעברה ומוטלים מבר כפנקס מקבנים על הנבאות · ובדבים נעמנ מפטים · לייסרם בבוטים · ועוד הבעם מזעים · לתת אכסניא
אל הבעים הישים · מקלקלותם הישעים את העולם בסודריסם כמורבה מורבן ולא ידעי ברוך · ובחם על מקביהם ברוך ·
ואציג כאן פס מה שהראנו כה אמשטרדם הבחכם הנעלה כמה"ר דוד מילדולה יצ"ו · באשר נתארה אאנו אחד מובר אורח מובני
תוגרמה הקוראים עמם מלוחי ה"י לנבאות מעות הקדש מבני ה"י · ונסע מזה · ונכנס אאנו בעקדונתיבה עם כתבים · לכן הביא לבביכו
קנת מהם שהיו מוכאים בערבוביה לבדקסולראות אם נמצא בתוכם מין מיכות אל ס"קער" · המנויה באנו הולכי לדעות מקלקלות
בעו"ה היכאשר הוכיח הנכיון בכמה מהם · ומיד בפתחי אותם כנגע נראה לי בעלה נדף מהם · שבנדו אחד כתובים כמה תרוכות
מוטילות מעור נבי ובשרו · ובנדו השני מנוירים בני נלחי דעות תבנית ראש אדם עם כרוף כנים · הנוטים בעינוניים עם מורת
אזכים מוכן נביכים לכתות עיניה חוטם כה וזקן מנול הביב · ועל גבי כל אחד מהסרנופים: כתובים שבי שמות הראשון בן הרבעה
אותיות · והשני בן אלם בכתב רש"י אל אכשי טורקייא כזה

באלם	הסע	בשלם הסם

אוטן בקול גדול · אהה הכה כאן מורת האליל ס"ן שר"י מקנק בשני
אופנים · והאותיות הם שבתי נבי כת"ת ב"ם · הרי בבירור אין הע"ת
מעוכה בחיקם · כדי לחבקה ולנשקה · ולהיותה בין עיניהם תמיד
בנמודים לבע"ל פעור כפתיל נמיד · אחור האיש אשר עשה פסל ונסך
בסתר · וה' עשה זאת כי נגלה קלונו לעיני העולם · ולזכות ונדקה
אחשב לנו לבראות תועבותם ותשבולותם בחוכהנם להסתיר שמות
פסלם תחת כנפי תעורת ת"ת ב"ם · וזכות הרבים תלוי בכך לפרסם
הקטרים האלה בכפשותם · כי נם הלום ראינו · פסם חטודים על בלם עברות המעורות · ע"ת · נ"ם · ע"ל · בכנפיהם נמנאו דם
כפשות אכיונים נקיים · והם מוכיס אחריהם בלשם מטאים גדולים כיונה בהם · הלא הם · גזל · ושבועת שוא ויכוח · בידיהם ומה
ויוכם מלאה מוחל בעבם תכין מרמה · אמ"ל שכל התורה בכללה בעלה אכלם · בעליס יהיו אותן המוכין המוכן
את ישראל בהבליהם ויקה בשם ויעקב וכרם מן האדמה · לכן מעה לברם אחריהם · ולפיים מקומות מושבות יהם הנודעים לנו
מפי מגיד אמת דרך כלל · ואלה מקומותם של המוכים בארץ פולין בחורים אשר יתקבאו בם ביחוד בבודהיין ראשטין אחרדעבק
שנים מהן נודעים בשמותם ר' יעקב מגיד ור' יעקב מזאבריו · אבל בעו"ה נמצאים מהם הרבה בכל זמיות · המוסתירים טומאתם
כדי שלא לבקש ברכתם · וכל אותן שהיו בשראל בארבע בנת ב"ם (שם הרגיעה ליל"ת) לפ"ק ואילך חוזשין לו אם בהה כדי טומאה
גם בפיכטוב מנוים אותם מיים ומכיים קלים לאחר לעבור על רמון קונם · וסיכה לנו הרב ר' מיכאל כהן אב"ד דמטעלניק
נם כן מאותן המוכין וברע שנים בשמותם את עלה בהם רקבונית · הנקראין חיים פרידש ומאטיסיל שר"י · פ"ת בש"ב בנעו
זה את זה וקבדו חיש לרעהו לבלום כמו על י"ש בנו באמור זה לזה טוב יוסבוב עליך · בבוחני בנאת העם אבלי ירושלם מבה"כ בי"
המרכמנודים וכנופים · ואלה מטיבים את רא.ם מוסתקים ופניהם יכים · אלה החנוכים לחרפות לדראון עולם יהי דרכם חושך לפני
מולאך אבזרי יהיו נרדפים · לא ירלאו בנחמות מין ירושלים עיניהם ירלאו כיהם כדומן יהיו בנופים בכף הקלע ת הייכה נפשות יהם

כדו · נמוסים · ומה אדבר ואוזר מודיכת פיסם ומערדין · כי בעו"ה בהם נמצאו לרוב מכת הבעה זו · כי פרום אין הוא מקום אויל
הכבית ליבלי סר · יהוא עיוא פראנ ונס מיכת אלכ"ל · ליזכן התועב אין התגורר באותה מדינה זאין מסוים בדאמנה ונסכיה כמוזכר
לעיל · ואלת לומדי פראנ יגאה מבוסה לכל ארץ פיסם ומערדין בכלל · ומלאו הארץ מלים · תלמידים מאים הנוכים עדרים

עדרים מוגלים קטנים ומבנים · עם שאני לא הכרתים מעולם ·

זאת הרשימה מסר לי אדם אחר כשר וירא שמים פה אמשטרדם · המכיר כל אנשי פיהם · ומערדין · ובקי בכל
מעשיהם של המתועבים הקוצים שבהם · הנדחים אחר אמונת ש"ץ שר"י · וז"ל אות באות ·

ואלה הנקוביים בשמותם המעשים בכפשותם · אין אלקים כל מזימותם · בהיסם קרואי מתים · להם יקראו מזומנים · מקבל
ומקבל מתבות ערומים · להטיל מום בקדושים · נאוכי ארץ אשר אשר מעולם אכבי מם · באומרם כל העולם בלא נקבב · מגד רבם
היכבם · כי הוא ידע תעלומות לב · ובקי בחכמת הפרנוף · הן אים אם אם אשר · הוי לאותה בוכה · ומגמיתם להרבות כבודו · שלין
עוד מלבדו · מתפא לימתו מומלת על הבריות · בעל קבלה כותב קמיעות · לגנוב דעת הבריות ומנלאו כולם מיאות · וכל זאת
עבו להמשין אחר הזמות ולטהר את הבדות · עומים מעבי ומרי ומבקשים שבר כפנקס · בהבה ובהבה רבות עמו מלפפר · נ"ה בם
כלה הם אינם כלים לדורי דורות · ומומל על כל מי שירחת אלקים נוגע בלבבו · לפרסום ולהודיע קלונם כדי שבהיה בקי בהם
ובשום תיבם · לבל יקרב אים אל מקניהם · ואל תיבעו בשקוניהם ובגלוליהם · בעו"ה בבר רבו כמו רבו · ובתקבנו אליהם
אבשים כוזזים ודקים · רובם בכולם בורים מולים ובכילים · רלוי לפרסם ולעקרם מן העולם · מוראים עמם בכרוסים מוכרים
ידיהם בשמות בללים · ובבע תוכבות בלבם · שם הבה שבת ה' :

ר' שמחה פאפרש ר' זלמן קרוב ר' מואלף אוסטרלין ר' ליב קאסוויץ ר' יונה בן ר' מענדיל לנד סופר
ר' זרח איידלין אלה בפראג · ובמערדין הם שני פריצי זתים גברתים · ר' בער הרב דק"ק פרוסטיץ · ר' איזיק
קאליש הרב דק"ק שטאמפי

ואלה הם החשמידים המסתעפים מאותם שובני בתי חומר בארץ מערדין ופיהם

בנ"ש אברהם מוישפין · ומלוף פיש הויף · בומו מידלוב · בעריש דייטש · יעקב' פיים דיין בנ"ם ת"ו · יאקב שוויצר · יוסף כ"ם
מסנאלין · ליבלי גלינגא · ליבלי לנגהוט · ליבם מערסטין · מסה דאמבריווער · קלמן ליב פ"ה סוחט בנ"ם · שלמה הרב פעלד · יעקב
כ"ם · בטריבטש ומלון סטאמפי מומשכת קמיומפי · ומקלי ברדנדי מיים ליבלי ברוסטיץ · ירחאל הרבעלד · בפראג · אפרים בן
ר' אהרן נער · דוד קדים · הרם בומסלא · הירן באנדי · ומלף אבלין · יונה ביע · מסה בינגבורג קטן · דוד ליב
מרוים מין · דוד ריסר בלינא · מאיר בעליר בפ"ע דמיין · בלקא מיומו חוקת הקהלה מחמת רוע מעשיו · סהי' ל כמה בני ומוים
המורה רמה בבעל · ישעי' מין סהיה מולמד בבית הקנין מסה מוריסקו · בהאב · אלו אחר ידעתי כעת · מלבד המתומים על
אבדותיהם · ומלבד בתלמידי פולין

עכ"ל הירא וחרד לדבר ה' · המכיר הצבועים הרמאים · והוא בבית מתנגדי הגדול

ורבה לחור המרדים הלו · מכוסה על אלה הרשומים כאן · הם בכלל אותה הכת המוזקת אותן שמתוו בכתבי סיגים שבלמו עלפל
הארץ לפרום תרוים לתלי נדולי הזכמים · ראשי אבות לבית ישראל בדורינו · ובשבו לחיל קוים בעיני · ואלה הבוטים הלא ידעו
אם לא שמעו אלהי עולם ה' ומו' מתן ליש כמוכי כח יבשו או ידברו · מי יריב אתי בעבודה יחד · ואם שמתם מונגד לבנוח בכלבים שתן
בעפר תרבם · בקש נדף קסתם שקר · ובתה קמת נחוסה זרועתי אלף אם אני תולעת יעקב כדהויכח ונזר לבבראל הבתה דקשיבה
לדור דעקי תלוב · בוקי סריקי וקלקי חוורי · ומלאל כליוה דאיכסי אינרו בן והו ריבי · היום רבו המתפרנים רוכבים מוזדים את
אחאב · ונרים הולבים כעבדים · אבבי בליעל נם בני בלי שם כל מוטא ואמם · עתה שחקו עלי נעירים אשר מאסתי אבותם לשיב
עם כלבי נאני נאן קדשים · הקיפוני כלבים עדת מורעים סרבים וסלוכים אותי · עקרבים ונקפים · מולדי נפשים · כלוזים ועקשים
אוילים ונפשים · הת קלסו בי נעריס חוזרי יעריס חוזרים חוזרים · נם עוי לים מאסו בי פע"ו עלי בפיסם ובכתבי עמל דרבו קסתם
דבר ער · תלמידי מר ס ואל מוכדי הסמל · הכך שבבי בים מורעין בישן קוני המדבר ובורים ריקים · מבדי בכים מבור עבבים

דוכים ומוכים עוד פנים כמורים חנופים כמזוזים. כלפנו עלי ככים ולא ידעתי מי אכותם • אם מפרלים ומיתו יפר מפ"ם
לעפקותם. על כן יאזרו המוסלים כל מרעין ביסין. כי הם עבדים מכודכים • לא יוכלו לנאת מיחידתם הסומרית. כמאן דכים
ליה בהאי מתא • מעוש דנעירי כיפא לא הוי טבא • היסכוד כוסי עורו. ע"כ יפה נורו עליהם מבדות ומיו עליהם מעזל • אלא יגאו
מאדנים והמחר יהיה להם לחומר שלא תתפעל רעתם בשאר מדינות ולא יקניפו את הארץ ולא ישמאו אותה בטומאתם • רמז לדבר
אי"ן עוז"ה עו"ב ב"ן נ"ם אח"ד נ"י מערר"ין. אכל ה"ל לומר כן על הכלל • כי כולהי יש כיכיהם ידידי סגולה • כמו בכל שאר
קהלות שבישראל שבני עליה מעשים • אלא שבאותה מדינה הם מעוטא דמיעוטא • סטיבים שבהם בטלין בחשוטין כמכורהם
ומוליגין בתר רובא. ובהדי מוגא לקי כרבא • אף אם בחאת ידעתי והבדתי אכסים בהם נ"כ ביחוד בק' בחורא לא מפליט הם
מבל שאר קהלות ישראל • ונהנו כי כבוד גדול כל הייתים שהייתי טוכן שם ביתי ארבי ואהבוני אהבה עזה • מעשית ל' קרבוני בכל
מקום • כי לא חיד אחד מהם נשאתי ולא הרעותי אחד מהם אלא בפי יבלתי הטיבותי לכן לא כשפלו בני ק' הכ"ל עם אותן הרשעים
ליבני הדור כמו אותן שבב"ם שרוסטין העליונה והמוזכים אחריהם • שבתה מהם וכלו מון לדת • ורבים מותרי בתים מודדי לילה
הללו אכסים של נוהה ומכיהם בשולי קדרה • כתבו • אגרות ערד נגד נאוני הדור וקני ישראל רבני קהלות הראשונות ונזדות חרם על
י"ם • ומי לא יראה לבו מאכסים נבורי חיל לאלפיהם כאלו הבלים • בטיט רומסים בחומר מחזיקים כמלכן • ומשמים תכן להכיים
לעפרים • נוסבות לאחורים • אכן יד הטרים נסנכים קציכים • ומכהיעים ורבנים לא היתה בחיל הוה ה"ו כ"ם הר"ב מדינה שלא
ידע מכל זה כאשר כתבו מעם והתנכלו עדים שלא ידעו מכל הנעשה מקומים בסומים הכ"ל שבקנה מיפיהם • כנבנים באו והיה
בחזקת מעזיהם • לפיכך בק"ק לחשטרדם נעשה מזכרת מעשותם של מבתבי שאל הכ"ל ונרשמו בפנקס הקהל • ומשן יבידום
כדי שבלים הייום או לאחר יבואו מהם ויסבבו בתירות לקבץ על הנבלות ולבקש פור נ"מ אוכר קנאות הקהל • יהיו מודעים
ומיבדים בשמותם • שלא לעשות עמהם טוב טובה ושלא לכנות אותם ירק להרשיקם ולבדותם • כמו שבנו הו על עצמן • מאחר שבשיבו
מוסר הכוזב מעל פניהם • ויהיו עומתם על עמומתם • הם שיבו עצמן מן האמה והודיעו שלא מחדו על ה"ם אכותם • ואלולא לא
כתבו רק כנדי • הייתי אותם ומחל על עלבוני • נמי כתתי לאכים ולחיי לאחרשים • אך בכל גדולי הדור הם נוטים • ומלמים
עלינו מדינות • ולא עלינו תלונתם כי על"ה אשר בנה לבתיהן מזבח הב"ל לקרום ולא לבמת • האמת תדינון לבעל אם אתם
תומשיון אותו אז תהיו נוכחים עליו בבכסים • הכם שאני קדוש ישראל לאורנו חרון אדם בעל פיעות תדוש הריס ותדוק ומיו לב זעם
ברכסים • ונבהות כמון תמים • ואני אגיל בה' ב' דוש ישראל אתהלל • מוליך מעמים שולל • ומיתכים יסלף סלף בונדים ישדם
ומוסטים כשלים יסוללו • הלא כאשר בהם התעלל • ומשלחם בדרך פשעם עודו בהם מתעלל • נדיק הוא ה' בנזרת המלכות שבליהם
התנוללו (כאותן אתי מדינות הטובות לא אזמו הגולים לעזות מקנה וקנין • ויפיס להם בכל מכון • אדום שוכה ואדון מרעה • תמין
ונלא תמן שבעא) מעת שבתרבו שם אלה וכאלה עוד פנים מוזאתים את הארץ • לא תביל בק"ה דיבא בלא דיבא • ולא שב ה'
מן"ל על שאבנה פרלת המעטירה כמעט כשדום היתה בשבתה • גם הארדם שם ידבעת כן • לכן אותם המנופים שם • מתעברים
עליה לא להם • שבאיל ודון לבם אותם לכתוב מרורות נגדי בעת בזאת • כולן נקנסו מהשרה יר"ה • כשוכם רשום • אלה בחמון
ואלה בתפיסה • ואלה בהעברה מחיכויים • ברוך אשר נתן כזאת • בלב הטרים • הקשובים פקידי הקיר"ה בעיר הגדולה הלוו • הכה
שברם אתם מבעל הגזול הכאתן בשלם שכר לטובים ולישרים בלבותם • ולעוסקים עם הנכור לשם שמים יברך אותם ואת ביתם :
ובכה אירע נ"כ בהשגחה כפלאה בפולין בקיסטין שם ישבו כמאות לועד ד"ל בשכם וו • שנקנסו אז ובכו שנפלו לבור שחת
אלא הם הרשעים הידועים אברם חיים מלובלין עם בנו אייזל • אבד מלובלין מקור מחית • ע"י האדון הגדול הם ובכה
על אומר מלכות דפולין • נקרא שילינסקי פלרא נגד בר קרוכא זכור לטוב • שם את הכליעל אברם הכ"ל בחשר • ושת עליו
שוכם מעון סך מסוים לפי שמה • עד יוסף קדו לעזות בהם אשפט כתוב הרלאי לפי גדל תוכו תם וסכלותם • שנכנסו בתחום שאינו
שלהם • לגזור גזרות על אנשי מדינות אחרות • אשר לא הגישו לקרסולי פזות אחד מבדיהם הקטנים • ומכה זה מיים הפרץ
הראשון שקבץ לתוך אחבי רותחת • ולעגן על דברי חכמים הנמשים בנפת לפיכך יבא כדון בגוף ה"ר רותחת • מעלתו תהיה כתובה
בעט ברזל בכתם עון אבותיו עד דמהדרא להו גיהנם כל תלתין יומין כבשר בקלחת • אם לא ישובו אל ה' אחר ויבקשו מחילה
מליתה וכפרה מן ה' ותורתו : ומעט מגדולי הדור שבגלו ובגלו בכבודם : ובתוך כך הרי אברם ובנו חיים לוכלין מבודים
ומוסדים

ומוזהרים ומוכרים מכל קדושת ישראל • ולא יהא היתר לבדוים ום • עד שיתקבו את אשר עותו • ובישוב עד שיבואו ויתבטלו לפכל
דבלו אותם הבלשה בקוביו שם בכתב חרוט • הלא הם ר' יעקב ר' בחיו' ר' מעשה מאלי מק"ק מיין • כאשר כבר הודעת בכתבי לעמל
דל"ה הכ"ל • ובעבודה ליבא בהכנסו עכבדי רשיו • דאפי' בליאל דלמודי תורה נייני • ומאלי דרבכן דבלי • מבייאו • ובתחלה לא
האמנו לקול השמועה • שיהיו שוטים טפשים כל כך להתגרות בדעה • להעלות בראשם ובאחתם גם בארץ אשבכנו לחזק ידי
פוטי הטעה • ובי לא די להם לקציני הדוש הלנו שהחריבו הארקפולין שהיתה כנ"ע לפכים • כא"ד בטלותה הרקמוזה יצא לחסתורה
והיקלה • שיהה ישבו כסאות לעפט אשר היה בידם מקל והמעה • לגזור ולגזות לאחרות הקוקות לכללות הגולה • והיו דבריהם
כמשים לכל בני מעמו • אפי' בארץ טורקייא ודאי היו נזהרים שלא יכוו בנחלתם שהיו כמבנים כסכהדרין וכב"ד הגדול שבירושלם
והעובר על דבריהם בן מות יתחב כזקן מורה • כך היו ודאי כמעלה עליהם מוסב רבני קניני ד"ל • בימים קדמונים שהיו מבהיני
הארצות הם לשם שמים בלתי מלכי העולם אם ידון עליון קדוש ישראל יהיה היו בחורידי אור ומעט שמן הבוז בהעצמות היבשות של
הם פוזרה הגדה והנהלה • פערו פיהם לחלקם • ויפקו בהם רוח קדושתם • ויקיו ויעמדו על רגליהם • וידעו לחו עצתם לא יסכו
לאזר דבריהם לא סרו מאחריהם כי היו שבודי האמונה ויסודי עדת מי מוכה • אך עתה שבמעמו בהספריים ע"פ כמוכסהחפך עליהם
בלהת יכוקה לאור והכה מסך לבו נהותיכי קמתם תרבות אכסים חטאים וכו' כאתר דזרא תלי זייכיה כולבא רשיא קולתיה תלי ויתן
על נוארו רבוד יתיב קורא לה"ל אילה דגדים עביד עליכסאחר שריה בקרבה אדיות שוגנים שופטיה זאבי ערב כשלל עכיים מונים
רבכים (אוכסה יש ויש בני עליה ואם הם מוטעים • אינבטלים כד"מ) פוחזים אכסי הנדות יקביה אלו קודש מוסו תורה כל שמועה
שמעם ולבשו תרדות • דאשה בשוחד ישפוטו כסכיה בעשיר ירדו ושל בנדים מבולים יטו • ומאחר שמעו כא ראשי יעקב ונו' שוכאי טוב
ומהבירא בנולי עורם ומעליסונו' ואשר אכלו שאר שיי ונו' היתעבשמשפט ואת כל הישרה יעקבו • יסו רוטי ישראל ונו' את החלב
תאכלו ונו' הבריאה • תובאו הנשר תלבשו • הנאן לא תרעו • כה אמר ה' הכני אל הרוטים ונו' את האוכדת אבקש ונו' ואת השמנה
ואת החזקה אשמיד ונו' • מטעם מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמוסו בתגליכם ונו' • כה אמר ה' רעה את נאן ההרגה
ונו' ורועיהם לא יחמולו עליהן • כוי רוטי האליל עוזבי הנאן חרב על זרועו ועל עין ימינו ונו' • עוד הלא בית רשע אוכרתרשע ונו'
אשר עזיריה עלאה חיום ונו' אבד אבד מעיר מן הארץ ונו' הבר שאול והשפיל בגלוס והגדול דובר הוות כפשו הוא ויעבתוה והכלבים
עוי כפש לא ידעו שבעה והיה רועים לא ידעו הבין • כולם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו הנדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד
נאספים ואין מבין ונו' ككלוב אלא אוף כן בתיסם עלאים • מרמה על כן גדלו ויעזדו ונו' רועים רבים שחתו כרמי ונו' כל רועיך
תרעה רוח ונו' • על מי נבאו כל הנביאים הם אחד כי אם עליכם פריטי הדור אברם ובניו ומיעתכם • הלא אליכם מגיעים כל אלה
הדברים ויתר מהמה • אך טעיתם בחשבונכם שחשבתם להביל אותנו בתרועת קול נסים שרי מסים גבאי מבסים נוזלים ומוחכים
את העניים עורם מפשיטים ובדיומם מתבוסמים ומלאיתם לשוט נם בארץ אשבכנו לתעוף כפשות כנבנים מודדי לילה מוסים ككלבים
רעבים עוי כפש נאסים ומשכחתם דכלבא בלא אתריה אב אבי לא נבא ומיקרא נוא ולכל בני ישראל לא יקרו כלב לשונו יאף כי לבאים
בדבר ה' מלאכיו גבורי כח שומי דברו ומדיקים ككפיר יבטח כי יגיע קרב ויחלא כפו יסתמים אנמון באפו • כאשר יהנה הארי' ומכפיר
על טרפו • אשר אם יקרא עליו אלא רועים • עקולם לא ייפת ומהמוזכם לא יעבה • ונרף ורוע אף קדקוד בני שאון • והיו דירמון • עב
כן הים לשחוק בשיכיו • ולא תשבו אבני אבי ק"ק מיין שבדאי לענות כסילים כמוכם • אולם אבני לא כן עמדי • כי לגבור בקעה פרוצה
הלקים אבה לידי • ומהלקים היתה תבוסת אחזיהו אחד אחזו בחבלי בוז כמוך הבור חיישל ואבין הגיל • אחר שבתיולא שאתכם
נאו יעי הפקודה להסיב גזולכם בראשכם • פי שאון הגיל במדה כפוסה עדד • בה ימדדו לו מדה במדה לא בטלה בפלו תורה חדש
תשבת לא תוסד הוי מודד • דמך בראשך להוניא בלעך מפיך חיל בלעת תקיא ה' תשבה לטובה יעלו אי נקי • כי עלתה לבכיל
טוענת הנאלמים ונאלקים • ורחה את כל דעת הבעזקים • ידעתי כי יען אלקים להבחיתך • לכן ודון לבך הבינך בשיבי ה'
ואף בסיתך • כדי לגבות מתן תוכותיך • הוא תשבת שאון אנו בקיאים בעזי הרשאים של בני מודיעתכם הנועקת חוים ומפיכם
ידעתו גם ידעתו מה עיבכם ומה מעשיכם • אתם האזרים והזוכים • בוהב ובכסף מתכים • ומלתיכם כערדעת של אמור של
רחיים הטוחן בבית האחור"ים • ומבית האסורים יצא לאולם • אי לך ארץ שמלכך בשור וריק • הכה הוא תפוס והב וכסף וכל רוח מיים
אין בקרבו • אף אם אם ודאי אתה תופס ישיבה של יושבי קרנות : ומושבך מושב לוים עם בנות שאכנות • כאשר ישיבו עליך

גדולי אנשי ארץ פולין הכך מוזהרים ומצוה זה לרבעה בעניים וחרי אתה כלכד בגזולת הרשעים היבאים שסטילו מכמים הקדמוני
החסידים הגדולים קדושי עליון על כל הרשעים בכסף. אה גם בגלות ובזרע בילוע מכם מוזלת בנית. שאתה ע"ה ביאור וסכל
לו ידעת ספר. אז ודאי לא ערב אל לבר לעבות מעשה טעות כזה לדון בלי ידיעה בלי מחשבה בלי מקירה בלי הכרה. לפחות היה
לך לשוש שמח האנשים שהזרמת גדולים מאך. שלשית. שאתה נולן ומחסן ושברייך מוסרסים. אנשי מקומך ואחרנך יעדו כך.
רביעית. שבדית את מי שאינו חייב כדוי. הרי אתה מוכרח על פי עצמך. והנה כן מוסטרך אתה תרגת. ולעת לבדך תשא תליך
ומקשתך יחתך ויסתך מאוהל ומרשך מארץ חי"ים. ברשת זו סמוכת בלבדה הנלך ראשך רגלת. אך יש אלהים שופטים בארץ כי לחשן
תדשון שדון הסכיאו אכזרי הדור הנאמנים לה. עמי הקסן שבישראל תולעת יעקב. להסיר אותר מומיני הרבנות שעשקת. כי לא
נאה לבסיל בבוד. שוב לסוס מתת לחמור. ושבש לניו כסליים. אתה ואביך בני ישראל לכם קראתי חובלים. אולם שאר האחזיים
על כתב נמאסים שלכם. אף אם כולם בני נדוי הם. לא מוכל לדעת אם באות עשו הדבר הרע הזה. גם כי נמשוב אותם לאמוסים
כי ידעתו שאתם מושלים עליהם ורודים אותם בחזקה. לכן מותר להם הכעס. אכן בתלמי נחור. שלא יכהנו עוד בכוח בכסם בשוס
דבר הכונע לרבנות הראשות. סורו סורו שמח קראו לומו. אז בעבור על מדותיכו ומאמול לקטאתם. כי נדע לא בחרד ולא בחיל
עשיתם. הן ידעתו כי המעט הוא מה שקבלתם לאלקסם בשבר אתי מתכם. ומכסף אשם וכסף חטאות שהקריב לכם בעת אחיבאין.
כמו שראינו ומוכתבו אליך הנר שבודאי נטלת בראש אלף בחירה מי מנים עם הייתי אתה ואביך עשיתים מדם עניים מאלב אביונים
מ"מ אינו מוסיף לכם מוסרי פרהדרין הללו שחובשים אתכם שנה שנה. לחדש ספר המקנה. מהרבות המוקברת בעליה קבר
פתוח נרחנם. לכן לעולם תאסר בעונם. מעיהם לא ימלאו עד בוא קנם ומחנם. וילבדו בגאונם (אי"ה לא אוכל להעלים מלספר מה
שמעתי עכשיו את אשר עשה בן אזר לאכרים חייבים הנקראים מאירל שקנה לו נ"כ רבנות מעל אזר בקהלה קטנה שיש בה רב אחד
וקן בגון זה שלשים שנה. ובא הנער הלזה הפרץ בזו של אכרים הערץ שר"י. ודאהו מוקף כבודו. בשל שנתן לאסר שמוכים ומוכים
אדוניים. והלכו בני הק"ק אל אסר וספרו מהדרשה של הנער הרב הקדש. והיה לשחוק. ושלא והוריהו מגדולתו. ונזר עליו שיש
בקנאה של זונות. ביונדל הפורש באויר ומסבבין אותו עם הזונה הנמאנת ומכאסת. שפירתא מסתוריתא ליה ולכל דבות יה האי
דיסנא לאלי פרדשנא ויהי לאות ולמופת. גם קנם אתו אסר בשלש מאות אדוניים. אלה הם הרבנים בני אכרים בני קטורה קטיר
קה וינא היסי מתא מרוני קרתא שוגלים קטנים ומחבלים כרמים. מקריבי ארץ פולין העדינה. המרקים יכלה קוניים מוכרים. ויראם
על עניי עמו. ומאמול עליהם לאמן שמו. עכ"ה) אמנם תדעו כי לא דרכיכם דרכינו. כי לא באנו לחדה זו. עד שמוחדנו על
הקרקה תחלה. דרשנו ושאלנו היטב. והנה אות נכון הדבר. כשאתה התועבה הזאת בלונלין. ע"אל וכנו הרשעים האלה
המוזים בלא"ה. עוד הוכו נסמורים. ע"י שוחד דבריה. וכו' ב דבריה. וכמו שנתברר לנו ע"י אגרות הבאות אלינו מאת אנשים

גדולים בעלי מורה. מפולין ומפה"ע עד דר"ל. כאשר כנינו מופסיהם הנה.

העתק מ"ש גדול אחד מחכמי פולין להגאב"ד דק"ק אמשטרדם

בחודעינא שקבלתי תכריך כתבים מגלגל ובתוכם העתק כ' הגאון מהר' יהושע כרו' מי יתן והי' לבנו זה כל הימים. כאשר
מוזדו לעקור הע"ז מהארץ. כן יגמור ה' בעבש לטובה. ומובים הבנים בימים שבנתיים לחלק הירושות לכל רבני
מכמי אשכנו. ולעשות אסיפה בעלמא סני להו לעשות מספט ארון. ולבער כל רשעי ארץ מאת כן פרץ הפורץ גדרו של שולם להיו
גדורים בעריות. והרחמנות ישמיעונו. אשר עשה בעודו רב ומורה כבן סורר ומורה בימרלב בשרת שלו. כי הוכר עוברה
ושלמה ובביתו לחוקם שלין מוכירין אותו לאחור מה טיבו של עובר זה. זאת ושוד אחרת. הי"ה לו מסתירת. ומ"ש אמ"ו לבנו הרבני
בר"ו שפרט שם גיסו הרב בר"ו. מלילה אף שבלבו היתה כן. לא היה יכולת בידו להוציא אל הפועל. רק כוח הלבן. כאמי ומשה
מייאל נוק ה"ב המוכנים אחר הידוע. וע"ו נ"כ ראוי להקריבו בכנסיה לש"ם בחודית אשכנו. וביחוד בק"ק מין. לקיים כאשר
עשה בן יעשה לו. ולפני אמ"ו נגלוי וידוע שעכשיו מודיכת פולין בגאון בלי רועה. אים כל היסר בעיניו יעשה. ואין בידם לחוות. גם
מלאה הארץ חנף. אם לא אתון מהתם. שבט מושלים בידכם. לעשות בכחכם בפה מלא. להקריבם ולגדיתם כפי סתם. ואת

הכלאה

הכלאה אם רוצים בד"ל מון הכך. הי"ל לכתוב לכל רבני פולין ומוכרים מדינה ומדינה. ביחוד אמ"ו ומבריו לכל הפחות הגאון
מוהר"י לעמוס בכתבם ובלמוכם. ולזרון בדברים לגדור הבקעה. ברבים בוקעים בה. ובודאי אם היו דברים אחורים עם הספר
ביחוד דמוקה בדאר. כבר נעשה מעשה רב. כי דבריהם כשמועים מאד. ומי דאה אלו מכמי הדור כאותכם יבאו ולא ינא אחריהם
ואו רעשו כל פני הארץ על עסק בים בעשה הרים ברזוני מלובלין. ולא היה בידם לדון דינא דהאי נבדא. הנם לא כשבכתב נקרא
ואלמלי היה מובר את ניכו הרב נר"ו ובברו. היו מסקלין אותו ומבעים אותו ברוח בבפיהם. ובכני אמ"ו נגלוי וידוע כיחוס יא של
מדינת פולין. שאין מסגיאין כמי שאין מכירין. ואחרו בפיהם בודאי יבאשר עשה כן יעשה לו בחון. יעבור עליו מה מרבני קטיפתי
מיכון. ומ"ז אמו מנפים ומוכים קול סופר אשר תעבירו מארכם. פני הדור אתם ומיעתכם ע"כ וכה"ג כתבו מעם כמה רבנים
גדולי כולם כמנו ונמרו אומר. לבדות ולהחרים בכל מומר. את רב שבמים מיים לוכלין עם הרשע אבין. ומרומו החוילים הקוולים
לכן ליים דין מרין בעם. אף כי בקב"ת תבע ביקרא דאוריתא זז"ל רב גדול מומר קומנטין. והלה הק' ר"א ר"מ חיים מלובלין היה
כאן כדי לקבל בסיאות להיות פרנס דד"מ. ובתוך כך באו אליו כתבים מיחוד לבחיתו. כי כלתה אליו הרעה שבנו ר' חיים נדקה
מוכבוד הרבנות. ומוכרח אלא לילך לבית הכנסת. ובני מרזוקא יתיב בריש שבת אלין. ואין רשאין בני לוכלין לבבלו. בשום בבוד
המונע לבבוד הרב. שבעלי חיי"ם נדחין לגמרי. ואמרו כל בית ישראל כי ה' נלקח לבו כו'. ומה"ר אברהם אליעא פרנס דד"מ
הבסיק בהבשה כאמוכה וא"ל בזה"ל. בזאת נאות לבו להחרים אותו ואת בבו ולהדביקם ולפרסם קלונם ברבים. ונם הוא יומיף
ידו שביתם עם מקו הרב הזה"ג מהו"ר מרדכי נר"ו אב"ד דק"ק ליסא שיבוא ג"כ אתו עמו על התמוס. וכמו כן עמו כולם בפה
אחד בהסיפה בנים ק"ק בראד עכ"ל. כה נ כתב הה ג אב"ד דק"ק קראטסין. יבל גאוני ארץ אשבבו הושמו בכך איש לא נעבר
וראוי לעשות בבלן. וכרון טוב להגביר המשכיל כמו' ברון מאדון יון. אשר דרש את ה' (לרבות ת"ח) בכל לבבו ובקא לאלהיו
ותורתו והשמיד בחומצע את העוכר ישראל הכ"ל לתבוע עלבונה של תורה. יובלי סוס הוכרה והתעוררות מגדלו כי בחיות
לא כתבתי סוס כתב של בקשה והשתדלות בעסק בים הלו. לסוס אדם בעולם בכל מדינת פולין הרחבה. מי"ל הה"ת ל"ד ליתה
ומספחה גדולה ענומה ורבה. לא פייסתי אפי' לאחים ובנים ובקרובים ומיחותים. ק"ו לרחוקים לא פנעתי. את שם ומעשה נדקן
להשפל בכך כלל וכלל. הע"פ ידעתי בלי סבק בשתלחו לעם לא מאה אגרות בלבד בגדי. אבל אשר יעבו לאלהים בכל זוית ופכה
לירות בחומתיים תם דרכו קשתם דבר יור. ולא הוה אכפת לי לגמרי. כי בשעתי על אחתת. עניני נדק דיני ומשר לבני. כ"ה
בשתי ועליו השלבתי יהבי. על כן לא רציתי להטריח סוס אדם. רק אחת היה שבתבתי לד"ר כה מלאתי ידי לה' מלתי אולין אדם
מלאה ורחבה. ע"כ קראתיה אגרת סוס. שבה הייתי שם דרכי ואדבריה נגד עולבים ולא אנוס. להודיע את כל ובוכות. מה ראיתי
על ככה ומה הגיע אלי בשובה אחת. ואין אים מתחזק שמוי זולת האים הנכבד הלו. אשר לא הכרתיו ומתמול שלשום. הוא נגד
ליחיני כמלאך ה' על טוב יוכר שמו. ברון הוא וברון טעמו. הוא היה נבר מכם בשמו ואים דעת מאחין כם שוחד על נקי לא לקח
כסף ומהב לא אשב. ולדברי מרמה לא קשב. לא כח ולא שקט לא שבב ולא יבב. עד הוציאו לאור מוסט אחת רוח ה' כם שבב. לשמן
לא תפיה תורה ולא יפאו מוסט מעוקל. לא ירחבו הנער בזקן ובכבד הקל. לא יוסר עלמא בידה דטפשאי נובאי. האילדה דטכיקי
נשוסאי תעלי בני תעלי מובלי קרנא דתו"ה. והמשכיל הכ"ל אזר נבורה. ועסק לטם שמים וקנה לו עטרה. ואלה דברי הכתב
שלח אליו. ורחוים לקבעם בדפוס. כי דברי פי אנים מן מן לו:

זאת אשר יחד להגאון אב"ד דק"ק אמשטרדם

בס"ד יו"ט ב אלול שבת אם"ר לפ"ק פה ק' נ אלף

אדי' דני עילאי נבר בנוכרין. מופלא שבסנהדרין. מוגלה עמירין. ה"ה אמו"ר הרב מהעלה"ג הגאון הגדול המפורסם כ"
ע"ה פ"ה כ"ה כמו' אדי' ליב נר"ו

הרשוני רבותי לומר דבר בעתו. כי שלהבת הרשה בקרבי בלשון בוער לא אוכל לעצור בעילין. והכריחוני לצאת חוץ מגדרי
לדבר כנגד גדולים. ומעת הזמן בהיותי בעי המלוכה דרעון. בשמע קול עמות עניין הנעשה בק"ק המבורג. וכל

אמי משך הקיץ היותי פה מן הפולין ולפנים · עודנו הולך וכובר · וזכה האלהים מתפעל מקום הראות יותר מן מקום השמע · כראותי
בק"ק קונסטנטינאוו · בעת האסיפה של פרנסי מנהיגי ומאמיני דת"ל · מגילות הכלילות כתבים אגרות הנכתבים מן אר"ז רפ"ת
ביותר אגרת האומרת דברים הרבה · המעוררת לבבות ירא"ה · הנכתבת מן כבוד נישו אר"ז הגאון הגדול הרב המפורסם מוה"ר רי
יעקב עיודין דעתו דעת חכמה מוחק · והייתי בכל יום ובכל עת ובכל פעם מעיר כבוד הרבנים הפרנסים ומאמינים · באמרי מה זה
אתם מתפשים · ומין עוכה · וביותר בנוח הקנין חזקן ואיכו לפי כבודו המפורסם ר' אברהם בר"מ מולובלין · דברתי אתו עמו ואני
בנוי בכבי עלי פנאה ומבנ"י · ה"ה הרב ר' פנחס אתן הקנין המופורסם ר' אהרל מזאלקוי · בקרא רב מעמירו · ואני כמוהו אמו
בשם הר"ב נקרא הרב ר' פיסל רב מרחדול · ואמלתי מה המעשה אשר עשיתם בלובלין · והם השיבוני עמות · ובכל אלה לא נאתי
ולא אמרתי · ועל דלתות פרנסים ומאמינים הרבנים אמדתי · ובלם כבמו פנים · בקרקע בעלי מתמדות · ואמרו כי אין אים ואמתומם
מנו · ויען כי כתן ה' אותי לחן ולרחמים בעיני האדון הגדול הפודפקרבייב קורלנד יל"ה · ודברי נמאוסים ת"ל אמלו שבח
מל חסד · ויקר ה' שבאו בדפוס מחדינת אמבנו וכן מבולין מן יודעי הענינים הנועמין מן הנעשה בהמבורג מן עניבי מוסי"מ
לפי תומו · ויהי כמנחק · נקרבו מורמי לבבי · כאשר באמת כל המומע חייב לקרוא · ודברתי באזני האדון הגדול הסר הב"ל
מיד מה חסד ומנה לפרנסים הנגידים · אשר כעת נמצאו פה · מיתם לב על הדבר · וכן היה מסלה · לקרוא אלהפרנס הנועד ה"ה
מקנין המפורסם ר' אברהם ב"ר יחסקי מן ליסא · ולהרבנים הנאמנים · ודיבר על לבם · בתוכחה גדולה · באמרו הבה כולכם
נוסקים בעבייני מומן הקל · ומין אתם נותנים לב בעבייני התמונה של לבם · והאדיר בתוכחתו · מני לדור מחכמי האומות מוכיחים
לבני פולין · הן יאמין לי אר"ז שמ"ה היא מיד הדברים תקיפה · כי זה הוא המוחזיק עוד מעט דת יהדות · וגיה על הפרנס המומר
ליסור את כל אגרותיו מתמכנו ומרפת אשר תמת ידו כדבר זה לו כלומר אליו · ותיכף נתן אותם לי · להמתיקם בכתבם וכלבומם
מאמ"כ נזר לתת את הקנין ר' אברהם בר"מ מולובלין במאמר · ומוחיב להמשיך את בנו הרב ר' מיים מלובלין לבני המומחה · בעת
מומר הגדול אשר היה בקרב בשנה הנאת ומעד גדול בק"ק קונסטנטינאוו הב"ל · וכבוד הרב המאה"ג אב"ד פס"ד פס · הוא ראה
מידע בכל אלה · ואנכי במכוונין באתי הנה לכתוב לאר"ז רפ"ת · לאמן לא יסקום ויכתוב למשכתתו למדינת עולין ולפנים · לשמוע
מין חרון בהרב ר"מ הנזה · המאונס כי מאמרו הרב המאה"ג מה בערוש אב"ד דק"ק טשעטאכאוו · כן הרב ה"ה מה יהמיע מהיה
אב"ד דק"ק שעטייאטין ז"ל אשר הוא מעולא מקום אבותיו ובמבמה ובנמיאות היותו כאמון דד"מ · הוא ביקש אותי · שלא יוקע מידו
האגרות שתמת ידו · ומאד כמה פנים לפקנין ר"מ בר"מ מולבלין · אשר לא כן עשה · ובכל אלה אנכי ת"ל על עמדי עמדתי · מיש
ריב הייתי כנגד כולם · רק שלא היה מוס נוחל קרוב אמיתי כן ומה מן ה"ה בכבוד נישו הגאון בר"ז · לכן נדיק על נדקתו יקוס
בכתוב כמ לבניו ומאמיו נמיאי ישראל שיעמדו במעוזם · ואנכי הנני בכל אשר ימה אר"ז · רפ"מ עלי לשם שמים · ולא מ"ו לשוס
אמיה שבעולם הן מודע · כי מין נד הקנין ר"מ בר"מ מולובלין · רבו לתת לי כתה מלות סבר שתיקה · ואנכי לא די שעל דברים כאלה
הייתי רק ובוכה ברקיקה · אף גם זאת כי בורתי מן מועט אשר כתן ה' לי ומנכי · ובכל כמה ומאודי מאד אנכי שמוד נגד בכל
אשר ימה אר"ז עלי · ואנכי עבד נאמן לשמוע ולעשות · בכל אשר יזכי ויצוה עלי לברתו באהבה · הכ"ד תלמידו ומשרתו
דש"ת הק' בריך מאדון מין · בן הרב המאה"ג מסור"ר דוד זצ"ל

וזה אשר ייחד אלי כתוב

יעקב · אים תם יושב אהלים · אוהל של מם גדול כשם הגדולים · ה"ה אר"ז גדול מרבן מאו מודע לירקקים · מכו ומתתקים · וכולו
מוקדים · הגאון כמיה אלקים כאמן כ"ע ה"ה פ"ה מוכר חיבורים מחוכם · המחכם הכולל כ"ם כמ"ה יעקב בר"ז · אשר מלפנים רב
בק"ק עמודין · ומתה רבן של בני הגולה אשר בכונו מתנייבותיו מונה ומשמיע תיה מדברן בעלמא ·

אחינו עתה אחינו עתה אחינו עתה כמו מלפנים · לא לבד אחינו אף גם אחינו מלובלין מלפני · ספרו כאן
המגפים מספריו אשר אי אפשר לכיל עליו מבחי סיפוריו · אם כי לא אדבר מעמותו · כיכר מפמלתו · ומגודל תשקי
אהבתי אלין נאתי מגדר התרבות · להיות יד בכו בעת הנסה לכתוב לרב"מ אר"ז · ובעוד אנכי בחדת מזכו ומעותכותו · כי

לזרזו

לזרזו יאמר לי בעיניו · והכה הדברים הנאמרים בנייר הדפק לבבוד ניסו הגאון בר"ז · גם לו נאמרה הכל לקרא · ובכרון אחד עלה
לבאן ולבאן · בהאי ניסו הילולי רבה · להודיע את כל ומוכחת בני דורה הקבוע וכל אשר ימה ויגזור אומר עלי לקיים · ואין מזרעין
אלא לבו ורבו · וביותר לבעל המעשה הוא יעשה כתורה · ובכל אשר יורה · הנני מבנד בר"מה לו · כ"ד האסקופה הנדרפת לתלמיד
תבמיסיגרלאי ה' באמות ותמיים · הק' בריך מאדון יון בהרב המאה"ג מה"ר דוד ז"ל · ה"ה הגאון הגדול המפורסם מדמ"ן הרב הנמנה
מס' יומב גרו אב"ד ור"מ דק"ק פ"פ דמיין המומחיה ימו · אשר ינקתי מים על ידו ולמדתי אצלו · כי יבה בהיותו על כסא הרבנות
בעיר המלוכה ברלין · לא היה לי פנאי ליחד הדיבור אליו · כי אם אהדו אמות כתבו אלו כבוד וכיבר בעיניכם ועלי לקיים מומא דלעלם
ע"כ כתבי מו' ברון ימו · הוסק מן בפפתותיו · אבל לא זו פלבר עשה · כי גם דרך קסתו · כאוהב ה' ומיב לאבדים המומם · ועבר
מעמותיו נגדו בכתב · ובר בדברי אמת עד לעמוד לעבות בו סרה בנבטן · לפני כל יודעי דת ודין · ובכיח בהמיסר מאין לו על מה לסמוך
מטה · הלקתו רק על מעמנת קבה דבון נמטן ·

וזה הראשון על פיו ששלח אלינו גדול אחד משם

דשיאה היא נופא בחכמתא בדעתא לדעת המעשה אשמעתן רבותא טפי ה"הבבוד התורני מוהרר ברוך מאדון יון · יען כי בעבר
אשר בוסרו האגרות מיד פרנס המומר מק"ק ליסא לאדון הגדול הסר הבנ"ר יל"ה · והוא הסר הב"ל ניזה עליו מוהרר"ב הב"ל
לבעת מיקן מלמן קודש לנועות בלע"ז · ובתוכם כאן מנא כאן היה אגרת מהמומר מן הרב מ' יוכתן והיה לו לעניים :

א ומתה אומר כי כתב ידו מוכיח עליו בהיימילי איך יכאם ויאמר כי לא מאתו יבאו הקלומות המומים בק"ק מין · הלא הרב
הב"ל בעצמו · בתב באגרתו האחרונה לערכם דד"מ · ומתרץ הסם זבבתי באמרו שהוא מוכני בכתב אמורית קסה עליו לכתוב
מאין בתב ידו יפה בכתב הב"ל · לכן לפעמים נראים בתי"ן כפי"ן · וכפין בתי"ן · והוא מוכרח מן ב' שמות · ז"כ כת"י או ז"כ
בת"י · והראה מראה מוקום הוא לו שם אחד כת"י או בת"י · מנא בספר ברית מכוחה · עם הבני ז"כ מנא בשמוש תפלים · ומאד
מיכח מ"ש בבקיאות שלו בעבייני שמות · והאדיר לעבייתו · ומ"כ הודה בעצמו :

ב באגרת הלזה כתב ומשידה עלי מני עדים מאמינים מקובלים גדולים · והאדיר מאד לבבח אותם כמבהנו הידוע · וב' עדים
מאה הא' המוקובל הרב מ' אליהו שהיה מוקדם אב"ד בק"ק אליהאב · בעדינת פולין · והבני המוקובל הרב מה' שמואל
שהיה מוקדם מ"ב בק"ק עסינגן הסמוך לעיר לבדוא · ובעת הוא רב בעדינת מיסטר · וכתב שלא קמיעותיו הב"ל להנהו תרב
רבנן והם העידו מהוא הכל קדוש וטהור וקמיעותיו קדושים ומהוים · יותרים לתמוה מעדיו לרע לו · כי הרב מ' אלי' הלא הוא זה
מבנמת ת"ל לפ"ק לאד אמל ה"ה המשורסם מעה חיים לונאעי באיטליה בק"ק פאדוא · והוא דיוה בנבמו שהוא אליהו הנא לפני
יומים · כי הוא זה שכתב לק"ק ווין הבירה שמעה חיים לונאעי באיטליה הב"ל הוא מעיד · והרעים את כל העולם כולו עליו · וכל תורתו
בקבלה הוא מן מוסה ל הב"ל · וידוע כי יש בו דופי · והבני מהו' שמואל מסינגן הנה הוא כחומן לפנים · הלא ידוע את הים
ואת שיחו · ובעת מולמות נרפת הבריאות את היהודים ומבני מדינה הוזאת לה בלו בהמתלות · חתנו ר' הירש פרענכדקרף · ומבר
מל מרס כל בו · מבתמכה ע"י נוים שלא ברצון ישראל כלל · ומנמיכי מומת הקבלה שלו המה הכל הבל מטעה את הבריות · ומה אנלא
תחבולה להוציא מומן · ואין לו בהם ידיעה אפי' בחקנת · המדקדק אחריו אחרי מעמיו ומנא מעשה תעתועים

ג באגרת הב"ל להבדרנם דד"מ כתב ובקש מומנו להודיעו מהות האפסים המאמינים הנמנאים בעדינת פאדליא נגון ר' יעבר
מוניך בפודסיין · ור' יעבי מוזבאריו ובנו ובדומיהן וכת דיליהן · באמרו כי הוא מהרודפים · להכת הזו · ומנה הוא
להחדיר אותם · ומוסה מ"ע כאלו לא ידע אותם · ומתה הנה הנמנא עליו בידיהסזיוה מזיוה כוונת לעולאכת שמים בעבייני מזמותם
ומאמה חדשה על תקיעות שוער ביד ה"ה ר' לוי מברחד היומב בק"ק סטאכיסלב · המאמין לא יחוש להסתירם מן בנו החכיד
המומר מוהרר נתן יתן לו ברכת טוב מה · שהוא רודף מכד ומלוס · ויפה כח הבן הראה בהתגלות הכוונות הב"ל · אשר כל המומע
אותם ראוי לקרוא עליהן · ור' לוי הב"ל הנה הוא כפרסום בכת האנשים הנקובים · בשמותם הב"ל · וכל בכת הב"ל יש להם כוונות
הב"ל מגנ לת סתרים ויותר · כי להם להאחרונים הב"ל הפר כתוב נקרא בשם עין החכמה · מיחסים אותו אליו · חתום באגרת יקס

ומקבלים

מקבנים כמו להבדיל ספרי האר"י לבנו • והוא כאמת מעין כרסם מקור מפחית • וכבר מבורר עליו שהתברר אחבר כמו השמש בצהרים • והוא כמכסה את השמש בכברה :

ד ועוד שלשה דברים סח לי מוהרר ברוך הכ"ל • שהראה הקמיעות לה"ה המקובל כבוד מוהרר יעקב' נר"ו בן המקובל אשר בתפרסם שמו ברבים ה"ה מוהרר יואל בע"ם ואמרו שע • וכראותו את הקמיעות תמה עליהם ואחר שכולה שכולה מוכלת מקון לשכל כו' ואלו הקמיעות לשונם ברוח דבייל ליבנה• בודאי הוא מוזייף מתוכו כבוזבת • ועוד אמר כי הנס בב"ת הכמונה בו הוא בודאי שבתי כו' • ועוד כי כותבי קמיעות יש להם לבל חלאים מותם קודם אחר המקובל להם לפי המולאים לתועלת • ווה מוקם הכ"ל בחותם אחד מגן דוד • המקובל לבזה שהוא אותו שלבן דוד האמיתי • שהם שם קנאות • וכל מפכיל יבין :

ה שקם אחד ורעיוניו בגרו עליו ה"ה הרב אב"ד דק"ק ראודאל • שכל יהיו ה"ה אלל כל בני הדור הזה בחזקת מקובל • וביותר מתפאר עצמו בחכמת הקבלה • ונוטק ואומר שהוא מגיע בן יוסף • והרב מו' יונתן הוא מגיע בן דוד • וכל המון העם נתפתו אחריו בפיתוי דבריו • והתחילו להאמין אמונה מבטעה היה לבבול גדול מן הסר והכומרים • עד כי הוציאו להם בני הקהלה ראודאל אחר רוב שוחד והוצאות ברבי כסף בין האמוים • ואמרו שהוא משוגע וגרשו אותו מהסתעה בכפלת סר האדון מן ראודאל יר"ה • ועתה הוא יושב ומולו בק"ק טיסמוכין יצ"ו • ועדיין הרב הנ"ל נוטק ואומר דבריו הנ"ל • והרב דק"ק ראודאל הנ"ל הפה שהוא ומשולם הלב שלבי נוזק ואומר שהוא והרב ר' יונתן מוריפין אגרות יהם זה לזה :

ו בדבר אגרת כתב תשובה אשר השיב הרב ר' יונתן להגאון אב"ד דק"ק פ"ם דמיין וקן שברבנים מוהר"ר יהושע נר"ו כמעט אין לך זוית במדינת פולין וליטא אשר לא נמצאו העתקות הללו • וכל חכמי לב שמוו על זה: אם הרב ר' יונתן קורא תגר על הגאון מו"ה יהושע נר"ו • שלבן אינו רוצה להשיב לו • בשביל ששלח בכל אתר ואתר דיתבין ושסקין באוריית גאוני הזמן העתקות אגרתו מה שכתב אליו • אי"כ מדוע הוא שולח אגרתו שהוא כולו קושיותיו מעשה בראשית ומעשה מרכבה • אלא כתן לדרוש אלא באחד • ולא כתכוון זה אלא לבזותו להגאון הזקן הזה • ובראה שאין בו יראת שמים יראה פנימית • כ"א מיהא הרעם כמו שאמרו שדאה לזה • למו מה אתה מגיע • יראה לרבים מניקיותיו וקשיותיו אם הוא מהור • וכמו שיכול לשלח העתק אגרתו כן ישלח תירוציו ופרוקיו • וכל הכותב כאלו דרשו לאלפים • מלבד זה בכל קושיותיו הוא רק להבהיל המון • ודברי המבהיל הזה כל התחיל בחכמת הקבלה עליו יצחקו • שאומרים שם לשם תירוצים אמיתיים הסברות מן מעשה מקבה שלו • ואומרים אין זה כ"א תחבולה להסתיר דברי הגאון ר' יהושע הנ"ל • מבני שאסור לדרוש בהם • וכ"ם לכתוב ע"כ הסדה • אי"כ יתפאר המבהיל המעשה לאמור דיבן בכח • ודאי לחיות כדון כזקן מומחה :

ז בר מן דין שבשי אחרון הביב • שמעתי מומו שבעית מומות"תו • ואחד מאד צריך להתחזק לעשות הכוכה שלא על המלגלג לבעום • כ"א על המבדך • אבר ביבך ה' ומשיחו • ה"ה הבכם האחד בעדרו אשר מתחזק שמו • הרב ר' חיים מלובלין • כי ה"ה המחוכם מו"ה ברוך מאמרן יון נר"ו נסע בעת הסוק לבק"ק בראד • ועשה אם מתלקחת בתוך הבראש ד בבדון דבר הזה • ויחלק העם לחצי: חצי היו אחר תבב"ו בן נבו"ת המוכעה הזה הגד דעתן של אנשים • ונקני אחר אמ"רי בינה שייעתיכו יצו • והיו לו לחו' ברוך וויכוח עמוקה • אשר אמרו אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים ור יונתן בכף שנייה מכריע את כולם • השיב ואמר אף לפי דבריכם ה"ו אם היה הדבר יונה לשליחי שאינו מונע לו לעצמו • אבל על זאת אמו דבין עליו לבדו ואין אחד מגאוני הזמן עמו מהרבנים הגדולים רבני המדינה ויבוקש ואינכו כ"א הרב ר' חיים מלובלין • יתיצב הכן ויקוזק מלחמותו מלחמות התורה נגד כל גאוני הזמן דור הזה • אם יוכל • וכדברו הדברים האלה השתיק ויהם את כולם • ומעתה עיקר הדבר לערוך מלחמה וקרב על רחיים לובלין הנ"ל • ושלח לחכות עליו בחרם הרב ר' יונתן בכתבו עוזריו ומסעדיו כ"א לבבם ולבבכם שמו ונקלונו ברבים לאמור אמירה מלא רוגף מלא כתיב • לפרש את שמו של ר' חיים לובלין • וכאשר עשה כן יעשה לו • וגם תומכי לובלין הנאלחים והנאלחים על כל התועבות הנעשות בקרבם • כאלו נתנו תחת מוכבם כבושים מכח תקיפת המומים תקפיו • המה אומרים אם יבוא חרם בדפוס על הרב החובל הנ"ל • אלה נרם יגרם וכל עמרו לא יועיל לו הון בעב"ה אשר עבר • וכן נוטקים כל בני הגליל • כי רבים אשר אתנו מאשר עמו • בכן אל יעשו באופן אחר כ"א לדבוק עליו לבדו • על הרב ר' חיים לובלין ברחוב ורבומו יעשו הפקר אלו יוסתם פה כל פוקר • זה' אתנו • עד כאן דברי אחד מגדולי פולין ברסם מ"ם המקובב מהר"ב מאמרן יון • וכן גילה דעתו

הפרנס

הפרנס הוער דד"א דכיאה ליה בהכי • להתחיל בקלקלה מן הקטן המקולקל • תלמיד שאינו הגון חיימל לובלין שאינו היה בוחן סנסדרין היה נסקל • שלא בלבד היותו רושה וזכות יאבד הון • מפור מעותיו נס בשחוק הכסיל • והוא שבא לאבד הונה של תורה נ"כ • ולהדותנו בתוך ביתנו • להמלך בן טבי"ל בתוכנו • הוא שבתם כי ירך לבבנו • ושני וכבות אודים עשנים • כמוכם הלאודים • לו האם כארד בשביל שהגדלתם עצומם מאד בעטרות תוארים • ההולמים אתכם כמוים לחוירים וכסודרים לתוירים • לא הכתתם כלום לבשרים • והבכם לשחוק ולעג בעיני הישרים • אבן נמולבם יסוב בראשכם • ומשבתכם לא תקום • ח"ו לא תהא כואת בישראל היה לא תהיה • ח"ו דומכם בראשכם שיה • אתה חייס לובלין חיה לא תחיה • עם אבין אברם אשר כסמו לא חיה • כמ"ש ישמכם עקב ותודחו אל ארץ מיה • לשמה תהיו ושעריכם יוכת שאיה •

הנה זאת מצאנו אוהב • לעשות תיקון גדול להבא • לעשות רגון אבינו שבשמים • ורגון ירחיו ונושבי שמו הארדים אל דברו לשמור מצותיו לעשות ולקיים • לגדע האשרה מלובלין להכרית מארץ חיי"ם • ולהביל הגאון מיד הואבים הללו הסבים • ולא יוסיפו עוד בני עולה לעבות קהלם בתפלה • ועתה אליך אשר הרבני המשכיל הוריו ומאולף דעת ויראת ה' כמו' כרוך המוזה הזאת בלא רבב • על דבר אחת עד תאכל ערב לא תשכב • והבה עתה אבשי חיל ראשי אלפי ישראל הפרנס הוער דד"א מגליל פוזנא • ושמו טפסרי ק"ק ליס א והה"נ ד"ק ק"ק קראשטין וקאליש • בקראקא הקצין המפורסם ר' ועליב פרנס • והקצין ר"ל בהגה פרנס • והה"נ ר' כחוש פרנס הגליל • והקצין ר"א אבוטשכא ובתנו הרב ר"ל כאחון דד"א והקצין ר' אינק פינטשוב ראש מודיבה והקצין ר' אבינדור באפטא ראש מדינה • הקצין ר' יקלי ראש מודיבה הה"נ ר' כחוש רב"ד דלבלין ואחיו הק' פרנס הקצין ר' משה קראשטיק פ"ז הקצין ר' בעריש פרנס הגליל דלבוב • והגאון כמו' חיים כהנא אב"ד דלבוב והגליל והמאה"נ מבני ישיבת בראד והרב מקאוכין ועוהם כמה רבנים גדולים בתשע קהלות וליטא ורייסין מסביביהו על ידיכם בלי ספק • מלבד בית אבי ובית אבא רבה • כולם אבני לבב אבני אמת ירא אלקים מונאי בצע • המה יסייעו בדבר מצוה רבה זו לבוף בעלי זרוע הב"ל שיקבלו עליהם את הדין • להבוא בעמסבדו עד שיתקבל מה שעוותו • ובתורה ישמה לעבוא לכל אחד מהם לישרא דהכא בשביל כל אזן שבייבשו אוזי בייתי • אזי לא בייתי • נדייה • נודע אילנא נדעו האשרה • הסיר המונכפת הרשעה • מאבנים ומחיים בבו ולא יבנו עוד מזם שרה • לא יפסמו על ראשו עם קודם ולא ירדו בם בחזקה ובפרך • התחזקו והיו לאבנים • לא תנורו מבני אים כי אם המשפט לאלהים הוא • הוא יעזרכם לבער ע"ז וז • אלקי קנף ואלקי מזם הלוי אלוה ידכם לה' • ונתת עליכם הימם ברכה • ואתם כבני ה' תקראו ומשרתי אלקינו יאמר לכם • ויכתב בספר ובזרון לפני ה' • לעד ישמוד זרעכם ושמכם • ומובטח אני שכל ירא ורחד לדבר ה' יזהר בכדוי שלנו • שידוע לכל שכל תורה שלמדתי לשם שמים בלבד לא על מנת להקרא רב להתגדר על הבבור ולא קורדום לחפור בו מת ל' עשיתי מיסופרים ומזכים לתורה ומרתתי בעשר אבנעותי ולא נכשיתי אפי' באבנע קטנה • ולא רדפתי אחר הכמוד מיתי • אדרבה ברחתי ומתנו כמפני כאש • והבה אחרי פטירת אדוני חותני הרב המוהר"ר כ"ן ז"ל ורבנו ק"ק פוזנא והגליל פה אחד לקבלני לרב מדינה ואחר מה ב"כ א"ה הרב לפני מותו והפיצו בי אוהבי וקרובי • ולא הייתי מכוון לקבל עלי עול הרבנות • והוא דבר מפורסם • ואקום שלא יגא עלי ע"ר מילדותי • סם לזרעא דאבא לפיכך מכל נד חייב כל אדם מישראל הורע הבבר המאוחר שעשודו אבותיו על ה"ם • להזהר בנפלתי • אפי' היה רק לבבודי ולבבוד מזפחתי • יקרא דאיי ודשבבי יחולל עליכם לעשות מזפע כתוב בשוטים שקלקלו לתתם על העמוד • הדר הוא לכל חסידיו כ"ם כי בשוטים עדי שלא לבבודי ולא לבבוד בית אבא כתבותי רק לבבוד אבי שבשמים ולבבוד תורתו בלבד לגדור בפני הפריצים אבני הבליעל סורקי שול האמורים עי אדון לנו שלא בזקנו לקחנו לנו קרבים • לבנם אבני ישראל ולקרף מערבות אלהים חיים • כאים הבנים • לכן בהכרח צריך לגדע קרני רשעים • לזונדר מילתא • ואפי' אזן מוחרת שרנו ב"ד לאחזל לו אין מוחלין • כדי שלא ירבו מחלוקת בישראל • עאב"ו לבער מבוער • וע"ה וקן כסיל ובער • שצריך לבעול בפניהם הבער • ורבים אשר אתנו גדולים בחכמה ובמכון וגדולה • פיגליה של מעה ושל מעלה :

ואת אשר כתב אלי פרנס הוער דד"א תשובה על אגרתי בכתב אמת רשום • נקרא אגרת שום •

קרע"ן כי רבי דלבטים מזכה מביאי • אחרו ע"ל שחק בקרע"ן עם מבהיל ענלה שלו והפסיל כל כיסו בשחקו עמו • לא זז תמס עד שהפסיל נס סוסי הענלה שלו • סוסיה נגע עינו שלו ליה הי מסול הי ענמתן • תלמידו של יונתן

שער גבי הכתב

גמן פוריה אשר לו שרינים ואשבולות · פרע ושולמית · עליו יעמו באשולות · שלו ניתן אלפים ורבבות ישראל גולת אריאל · ה"ה
אהו' אלוני כבוד מהו' באמרי הרב הכולל · מגאון המופלא · מופת הדור · דור לדור יסבא מעשיו · המומחה כ"י ע"ה ע"ה
המפולל בהרב תושבחות כמו"ה"ר יעקב נ"ר · בהגאון האמיתי המפורסם מכם נגי ולה"ה וה"ל מקר"ל ליסא
למי · בטוזוק מכמה · מהלכים בין המומדים ברומו של עולם בכמות ברמה · קלכים מידו לו בהם יכנה בעלי תושיה ומזימה · ה"ה
אהו' אלוני כבוד מהו' המאיר הגאון המפורסם מופת הדור · כ"י ע"ה ע"ה · המפולל בעשרה
הילולים · הקמה והמדע בו כלולים · שמו מפארים · כמוה"ר יעקב נר"ו :

מותמו ופתילו ומטה עוז ותפארה בכתב עוז מבין אשר אלדין לחעביתו בכמה כיירות מוכרכים · רוח הבריות מעמו נוחים ·
ראה ראיתי ביום כסיעתי לעקוס אשר שמה יתנו נדקות ה"שמה · ומבני כסאות לחשפם בשיר אשר שם הקבון הבנאר והמאוסר ·
אלא כתבתי לי פנאי מזון לעיין עד אשר מצאתי מנוחה ומשכבות לאביר יעקב · שמה נאספו כל העדרים לגלול את אבן הראשה · אן
אין לו על אחזותיו · אך בהאי ניסא הילולו ומבחו · ובהאי ניסא בכי ובכמה · ובכמו · ולקול הזה בללו אוזיכו
מוקל מפרק ומנדפו מאויב ומתבקש שרי אויות אשר שרקו ויזכרקו שן על כללי אויה ישראלית
אלבמו בהיותיכו המוצנות יחד יום יום בפייתנו לשמוע קול מבשר · ואחר שלום שלום יוהכה
יור · כי הכים מרינים אמרתיהם אליו לבקש כללי דתות ותקבולות עלמיה · ואכסנו אחרכו
מגן אם יהלה ורוחם בישראל · שתיקתנו יפה מדיבירכו · וה"ואי שקול הלות הראשון אשר
הבטיחו אב ובמו מק"קלובלין · לא נשמע באזנינו · וכבר אבדנו כולנו חבירים כתרבנולים של
בית בוקיא עליו ביום המועד · להבדרית כל מדיע אשר הבטיח · קול בתעיר ותריע · אך כבר
הבטחתיו התגלותנו לבבות הגאון יור ביסו אב"ד ור"ו דק"ק אלטערדם אם קודם מעשה היה כתוחדע לבו היה מבוטחין לבו אל אלקיו
מעשה כו' · ואע"פ אל ישים אל לבו · וכבר שקל לחטרפים פה באמיתתנו והיה לבוו בעיני העמים והשרים · ובה ענינו את
מי חרפת וגדפת · ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך לקדוש ישראל · בזה לך לענה לך · ועדיין עון עצמו אינו
נמחק ואנחנו כהים מחשים וחיכינו עד אור לו לספות שלום ואשר יחדתי אגרת הקנאות לגנידי ק"ק אה"ו להשיב אותו בשלום אל
מקומו ולא ירלה אונה · ואל יאשיבו אחור כת"ר הפשע יעקב בהעתקת אגרת אשר היה לעולה עיניו התגלל על מה שתפארים בד
הגיע אליו הריס ולא ידעו כי היתה בנויה על יסוד הלות והשלום · וברוב דבריים אשר דיברתי · לא שבנגדי שהשיגו מיהנו מבוקשים ·
חדלתי את תירוסי ונפכי · להשיב שביתו כבראשונה · וגם אליו תשוקתי משיר חרון אף וכעס והודענו לו מוכן מה שכתב אליהם
גאוריתא דקא מרתחא ליה · אלא כל כתיבותיה שלום · אלא יקוללו ש"ם בין האומות · וגם כפי אשר הוליעומו מעם · להשיב עליו המשם ·
דברים מפריכי בבי עזיזו יבשלו חוזן מוא לבהוב קלות בעצים ותולין בלאדרים · וה' הבוחן לבבות הוא ישלח שלום ביניהם · ואז יהיו
כולם שמה אחת ודברים אחדים · ויהיה כוח לבמוים ולבריות · המדבר שלום ואחת · ומחותנו כאמרו וכבבשו ומדבר בעדו · אשר הורם
מהוכף לעדת ה' מי מוכה · לפ"ה דד"ליג"ו · יוסב' ק' תשרי תקי"ב לפ"ק · לסדר כי מס ה' אקרת הבו גודל לאלקינו ·
הקטן אברהם עליסא פ"הוועד וכד"כי דד"ליג"ו ·

ו"ל · אך מחכיאיא עתתם · אודיע שע"פ הכרח הי' לעיכוב מחמת עכת מדיכה לא היה באפשרי לוזו מקיר הטיר ומנוס · ביקוש
המשפט שמה יצא הרשעה לכל מדינות ליטא · כך ק"ק ווילנא התחיל המומל שלום לגזור גזרה לגזרה · מיום לגרש ולכלות ח"ו הכלל
כו' · והם שכתן את המעולחים לרחמים בעיני הדומים · לבטל כל מחשבות אגריזמו לעשות ואחרו כולם שכל הרעות שמצאו אותם
שלת ה' היתה מקומם זאת · על אשר מעלו בחרם של נאמני אשכנז כו' · ובפרט בק"ק מיר היה לחם מכה מכופלת · שהיה לחם
בלבול ונרות תבוקות וז לזו · המקום ירקם עליהם · וק"ק בריסק הבעיקו לכתוב עוד פעם ע"ם בפירוש בשכבר · מי שמוכיח
קושיות כתבניתה לרפא בחם שהוא מוחרם · כו' ובאתי להודיע שרנו ליתן להגאון מ"ו נחתן שלמים אחרים מיבוא עה"ח ומעוד
בגדקי · שוב כתב נמנו נגזרו אנל שולמן העהור לכתוב לכבודם הרמה בבקשה גדולה באם שמהור" יחזור בתשובה · תקבלו

מימו

מימו ונקרבו · וגם להרב מהור" לכתוב לו שיבקש מחילה מן תלאנים אשר פגע בכבודם כדברי גאוה וכזו · ובתוך כך מתבלבל
הדבר שהיו שרודים כל הרבנים הגאונים ומתמיהים ליתן קנס להלדין הגדול פלגנאדבר כמה מלות לדומים כו' · ומהו' אברהם
ברכם דד"ל מולינסא ל"ל כזה"ל כבר יחדתי להגאונים דלמבכנו אב"ם בדבר זה · ומוד ידי נטויה · אבל הלא ידוע לרוס מיע"ל
מכל הרפתקאות דעבו עלינו ואין דעתנו נגולה לכתוב אליהם כעת בבפת יתר הכבוד כראוי לגבדי דבוותיהו · ובוזמת
נאות לנו להשיב אותו ואת בנו כו' · כמש"ל

שוב כתב ו"ל

ובח"ה שלמלתי עצמי מפני שאין מומר בפני ת"ם שבמתכם יבינו בישראל כו' · ובכר כתבתי לחעלתכם · הרב הגאון מהו"ר
מיים כ"ן אב"ד דק"ק לבוב הרלה כתב מק"ק המבורת שכתבו אלית באם שיבנים את ראשו בדבר זה ילכו עמו בעם"ג ולרדפו בכב
מיני רדיפות כו' עם כמה חתומים מעם · ומ"ד הכוביים שלו מק"ק בריסק בבר כתבתי לר"מ שבל הקהל הבשיבו לכתוב לר"מ
בנקמה גדולה התנגלות שלהם כו' באומרם שבפירוש אתמר מי שכתב הקנאות הזה מומרים ומכולה · אך מיישבן לומפה · כיון
שסבלים באגרת בת אחלת על הגאון מ"ו נאמן לבוא על המתום · והיה משלח אחד רוצה ליתן לבבוד זה הבה ה"ה · [illegible] עם כל זה עומד בבדקו · ויש לו אים אחד בעיבו
יד לבוא שמהם עה"מ · ונקבת מהם לא רצו לשלוח לו משלוח מכות ומס[illegible] · ומן עכורת בכל פנות ומקבות · מה"ה כעת בשמים שהיה הזה בבר שב מחטאתם
קיבינשבות הבולבי ר' ומלך בריבבות [illegible] ומתמרים על מה שקלקל בזה המבינומבל עלבונם
ומלקה לאל [illegible] מכה לקמה לאסרו ומם לריק כמו כו' (המשבנו הרבה דברים לכפרת עונות · בקנה חמנו ירלו וכן יעשו חברים
מפני הבבוד מ"ם המתומים הטעם שלהם שמתמו יהמ"י) ומעם זה אמרו אלילה להזכיר יקמו מוסר ומנבים ילחלו לקח בטרם יצוה יום
שם דבר על בבוד הגאון מהו"ר יעקב נר"ו כו' · וגם שהרב מהו"ר · בכל רביע מבם ם"ל ה' לא יועיל הון ולא יהיו עוד ל"ת מעשת
קונות

פלא מלאקתי · וגם שלא בכב
פלגן זפלגן אגרת בדברי גאוה וכזו וחוצפה נגד הרב הגאון מהו"ר יהושע נר"ו · ופפרא לבוזיה · ובהיום יגיע קול בעת כסיעתם
מחין כבו כל הברות בגיל יה"כ בבה"כ ותהום כל העיר · וגם אים אחד שהיה מתגברו מתבזיתה מטופה ברוש כיון וכל זה להכניע
את כל העולם בדברי שקר וכזוב ולהגדיל שמו שהוא יחיד בעולם · ונאות אדם תפילנו · ודיבה ר"מ כאילו אני מדבר עם ר"מ פה
אל פה שהעיקר לכתוב לבבוד ניסו הרב מהו"ר יעקב נר"ו · ולבל כבי מבשבתו · שיברו אחד מהם שיבא לאסיפה גדולה שתהיה
בר"מ אגול כו' ובטתי בה' שיפילם אליו · מ"כדברי האגרת וברוך"ה שלא שבריבני לא לאח ולא לבן בדבר זה · לא בקשתי לעוש
מעשה זה עליהם · גם הוה פנו אים לדרכו לא הביאו מזרם בעול זה יהי גם שהיה נריך לזה סך מיון מסוים לבוזר הזאות בבדרן
ושלא בסדרן · ודיי להפקיע עצמי · ואין מוסך בעול זה עמי · ואני לא בקש"תי אבעה · ותשורה אין להביא בעת במרוס תמריא כי
מלא כן אוזים יסריא פרא לזוד מדבר יודלב על הבריס בבבי בעוש לשון עצמו יקביא · ויאסוף בחול שבי · נדיק יולוט מינקי ובסף
פקי יחלוק ואם לא אחרים הון אבלה את החלק סביבי · בסף מוכים בסף מוכים בסף מוכים בבפרות ומתיר מבלשוליים בלבים רעבים
ובבירים רשו הבביא · דור חרבות שביו ומתלעות לביא · כרם אלקי שלא מלאכיה וסגר בוס אריתא ולא אבלוני מן די יבלעון מיים
די שליטין שמיא עבד בחיל שמיא ודיירי ארעא מה די נבא · ה' אלקים דבר מי לא יבבא · מעתה נראה בעין · מה הם הבלי זיין
מתמתמים בהם אבשים עורים בנים · ישטמוני בעלי חנים · וספר כתב אים ריבי · ואני על מי הבלבתי יהבי · אלא בבסף ואלם
בזהב · אלא בבזב · ואלא בשוא · לזאת קראתי רהב · הם שבת בוזת פפ בוק בשר ישלחו מבת אלקם · והבכם אין ומאל ישבע
מיוזעבות הם ואבלו לחם בוזים בחם מוקים גם הלום ראית בי בבל אדבקולין היתה יד החבמים הבבדים אתי לא בבקי ולא בגבורתי
לא בריבי בבסף ולא בריבני בזב · ולא ע"י מליני רעי אחי ובית אבי · ובבי יב"ו מודעי מיחבר מה ולם הייתי בשוב · ויהי ה' לי לזוטבב
לא אחד אים בגדי זולת הפרין מיים לזבלין הבשיח לקול עונב · ובתרע שאול יבתו הוא ובריבו מזונו · יבוזו אחור יסונו · ובבלזאבן
לשבבו אבלה מבנים ובוזרים ובקלות גדולות ומוזאות ובראשם שערות · ובקי הדור נאוני האון והיו לתאוות · אין לאחד שלא

הסכיתו עתה ונשכחו מעשיהו ואחרי ישראל ונתנו לאחריהם אחרי ישיבת ויציאה ותנו לאחריהם אחרן · ושאר זכרי לילה בתבלו מילת
לשון אלקים בעונה · מלאת המושל · כיון שיתרלה מלכות הפלוגה אלי מלאת המיחד שבעבר אכרי לינורכם · ונגינגה סנה

שעל גבי הכתב

לאותיות נקנות בחסירה לשערת תפלת אדקפתא דנבי · מלאים דאולפנא לדידיה קא חוסר הרים ויוה ויקריה · דורש כתבי
לאותיות ערוך ובקי בהלכות ואגדות ספרא וספרי · דין הוא דבר המאור הגדול הרב המובהק והכולל ספר יחסין ובנן של קדושים
כיוה"ר יצחק יצב"ן בר"ו יאיר בכולהו מאורי · גם ברכות יעבה מורה · אל הזקנים אבר הוא מוכה סם אמשטרדם יע"א

מלך ביופיו דדרכיה לויפק בכ"לילא ומנקט בפאר"י ותלרכנה פא"רותיו ותלתא אנב לאורכיה אית ליה בדי"ה ואתי חוורא
דמפיק ליה פס"קי לבר שלין בחיכם בחזור וכלהו מרגלאות מב"ה ועד אחרית מב"ה ויעבר לו ה' עטור סופרים
וכתר חכמה וכינה דדי"כן מתערין מיכיה רבי לו יתקרי :

מלך תרב"ה לתרוני סוני"ל עביד דיבא לכפס"ה ואתי לאחוויי ס"ת אלו להוניא מעבה חדו"דים ותחדוד לתדוד עושה
ל"ה"ים אלו"ריס ולטו"ריס ומ"ים מעד תורה קדש בכפס"ה הן כס"ף לאדון זה לזכות את ישראל וכבר הורה ונן חורלה
לאיסור שלו הוניא כדרך [illegible] ותחשב לכות אלאכות יתנו עידי הן בעדי עדיים מעופרי ספרי :

מלך ס"לס מכרורי הו"דות אך לו מיסודי הצדיקים הזה ישרי[illegible] ואלרנא דכפס"ה קא מב"יד עבודה תמיד
אכיר **יעקב** דקלי בתרי עברי כהור"א מספחות הו"רחי ומפחות סופרים [illegible] **זבן** מיתן וריכן תורה
לישראל בסדר הוודנה הה"כי מקרא ואהנ"י מסורת ומתא דאיתא בקל וח ומר טרם וכתב כתיבה תמה ומעשה לבני נה קא
עביד הא לאמורי :

מלך ישר"אל לפני הדבי"ר אני אכרן ולי כאה לבר"ך על ברכי מול היכל כונה ברק תורתו ומצלינא אקני"רי · לאלהא
דישראל ס"ים לס מות נדקו מסזיותפלר בנו בכין אלו מדיקים כיונא כונה ב"ג ישקר זו היא ביאה זו היא טיב"ה אף
כאן בהשקט ובטחה כי לו לעולם חוסן ואם נבר גילוי הקדש יכינו רבבה עד עשרה דרי :

מלך יפו"ע הופיע אור יקרות בכיתי וה חזיותי בהבלות רגלות אלותיות פורא"ת אתיקרא דדיבא פרגא סתם כאו בארם בו"ף
אכי הנבר נברא הוא דקא מקבל כתבא בקלא כאה ותמרא קול מזכתי בזיתרתו מזמר"ת הארם ומדבר קד"ם מקרי
כאור בהן פלא יסד ארם על מבוניה ועל נה"רות יבוכנה כדי מיאותו לאורו דבפים כהוריה

מלך תת"ת הוניא מומה מגרתקה קנף מבכים קנף מונא ומכו יהתיה דיור בזהה דתורה הן "הן מזכירון מעשה נגים כי הראשים
יגאו תבופים בקנף תועבות לחטאת אין הוא עיים אחר הם"ב אד תני מחילין נגד תני מחילין אף הוא עשה מו"ה כבי הכין
ופעל אגרת שבוקין וסבר תרוכין לא ו אף ו כעברתו בא"ה קבלתו מקר סיכיה ומסכניה ורהיה בין נוקות וכין נ"רתן לפרסומי
כיצא בכל אתר ואתר את כסר ביודב"ר דאיכא דבנן לפרס"י מנודים וקרע"ים ויבנו בעתק סאל"ה לו באל"ה ולו ברח"ק כל
כדרי ואחרי וכולהו מומרי :

מלך נו"ר אחר עבר בין חנו"ריס פנה אל עפלת הערבר לאחמרי בתר כהן וחזר"ם מחשבות ערו"מים ורחם לקרלת הם
ירון בהוכה מילתא לימוק אבא חון לוחכי וחון לתקומי ברחוש הלי"בי בחיים בהדי תרנ יומא דסכי וקרא עלי מועד
לנבור בחו"רי ישראל להודיע נערו לרבי"ם הן דורם והן מבקש גם אחכנו כחלן חושים כפעם בפעם לקרלת כחש"ים נפלנו וכיתבי
בדיליה מסכת עוק כין כנעים ואה"לות ואיתא היר"דוק כאחר ירדוק הקורא :

מלך חשכו"ן דחשיב מחעל לחש"כ · היחכות בידי חשורתי בדרך השומרים את מכות המלך לחיעל בבתי נולי בית עקב
הרועים אלו הן המחוכון שהיו במקדש המנרפין שק"לים ומחנ"יחין בכף מאוכים קול עיקר ומקול הקורא קריאת מלך
ב"נ כל אחד ואחד בעצמו ביער נער סגנוה מ"ר אחר חדא מ"ר אחר חדא ונא אלינו מבכי ששו כשיעוריהן שלא לחדש דבר
מעתה

מעתה הכו דלא ליכוף עלה ראש המושלה · ואחדו לבעתייהו כעם בעיקר דאוריתא לא נ"לאי כ"דגלו אינכי כי כן נחיה
ומתוקא בתרי :

מלך מלוס ליסדר מלוא מחתיכתא דרקיעא על ישראל ועל רבנן ונקרב מעיה אלהי יעקב כיחילאב"ר בארעא דישראל כי
מו"ריס וכנגיה היינו כבן היינו מחוכה בן תרו"ח על הסלסל מושיעתא דכי כסיאה מעלה נפיא"ים לו ולזרעו אחריו כיש
את נפשו כפש היפה וכנפש בריה קלה הכל"ל מפיק הב"לא אחיד דזוטר כותב אלהו לכסיא כה ליוחכו יע"ל יום כ"נ לנבת מנת
עלו לשלום בשמיה ובכס כולהו רבנן דמתיבתא אדיריס מסכרי מלאכי בכמ"ר יעקב הכהן זלה"ה ס"ם

מלך בידי כהנה וכהנה אגרות לרוב ביחוד מגדולי אשכנו ופולין ולינא · המנדיקים אותי · והשמעתי אותן לרבנים הגדול
מחכון כזה הסבורכי יש לזכות את ישראל בכבוד ע"ו תרוחה ונפרש אחריה · ואנב לבלות נדקתי ישרי ואמונתי · כמ"ם שוב
ביותר בחור בעו"ה בתפיות הבור זה · כי לא לאדם מעתי · מעוכאי הכנס על מאדי כרדפתי · כתר לי זער ואחוך המאורע כסדר
(אפס בקבור נחרן כי הוא על אפי ועל אותי · ידע הה שיהא מהכרח להרחות וכותי · להיות נקי מה' מישראל לבוריה בחם נדקתי
אך תחלה אגלידי מובתי · בחוכה בהתאנתי להורות דדך עץ החיים · לסור מחוקמי אות · לטע בנכסי אחר דקיימא לדרי דרי ועלמא
בחרו"בא לשסכתיה · כי הוא לבדו לי אהבתי · אפתל אף אכא לבבי · ואחרו"ל כל מי שמוקבל עליו לעשות מנוה · אין אותה מנוה
מוסקת מכיתו · כיחוד זאת מיוחדת היא בידי מאבותי · מה שקרה לאמ"ה ב"ל · קרה לי כיונא כרי ומאת ה' היתה זאת לי ראוי
שיתי לכן בודאי · כתקיים כי מש"ה בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה · וכן היה כאן מתגלה בכה רן · ולבסוף בפרך · על הכל
יהי שמו הגדול מבורך יקסר ומנפע אסירה לה כי נאמר מלי כמקבלים אכרך :

ונחזור לענין להראות קלון המיכות לעיני הכמם · ולקייס מ"ם ודע מה שתשיב לאפיקורוס [illegible] בה"מ אפקרו [illegible] תשובתן
נמדן יוחן כוונתנו להכנס בויכוח עם אלה הכופרים [illegible] מכמתרנו בקשא בבחרים בחיי החכמיות · אלילה
לעבור על דבו"ל שאמרו עלה דהיה דלעיל ה"ע באפיקורוס בנו · אבל לאפיקורוס ישראל · כ"ם דפקר עפיי רק דברינו עם הקוראים
(כתיבות יסם לו מומעים המו"יסם) והולכים לתומם · ולעצות נדר וסיג לתורה · אמרנו לבנות מוכנה גדול לתראה · לובוח עליה
כבני הכע"ל · פלא יאמרו מאד לבנינו מה לכם ולה' · אין לכם אלק כה' אלהי ישראל (כמו מרנו לעצות בכופל ע"י הסגיה אמרוב
מעה מאיר סר"ן) והיה כי יאמרו אליכו ואל דורותיכו מאד · ואמרנו ראו את תבנית המזבח אשר עשו אבותינו · כי עד הוא כיונתיכו
וכין דורותיכו אחרינו · כי ה' אלהים · ונעבוד את עבודת ה' בובחי דוקינו · ובשלחי ספתיכו · ולשמור משמרתו חכותיו מוקותיו
ותורותיו ומשפטיו לטיותכו בכבי מולמות · לטוב לנו כל הימים · להתקנן לפכיו קומתיות · בתיחות בחות לא ברמיות
א ונתחיל ונאמר קודם כל נרוך לזכור טעותן של אותן בשבנו נלמות פעות מיכות מ"ל נר"י · לעטותו של
ר"ע בנן כוויבא · בזה היה אתתלא הסגלות לבוניה אחריו · קודם כיגלא חזן נדת · ונאותן מלא ידעו מעשה
עמו אלוק מעם · מכא"ל אחר בבת בדר בבירור שלין אחריו בירור · מעבה עמו"ז מרורה · וחרף ונדף כלפי מעלה · ועשה כל
תועבת ה' אשר שנא יופרק מחכו עול תורה · וכזה מכא מן אגל ב"ח הדוויין בהחה בני גילו המגואלים אשר נוקרו מאקור הוהוא
מחה בקבוהו ע"ו באלוה ועובדיה אותו · ועושים מחכו בחה · ובכל אשר הרחית לעשלה · עוזבי תורה יכלנו רעע ו' ומרי תורה
יתגרו בם · מה זה עכין לשטיותו של ב"כ · מקבב לגאול את ישראל · לעזרם על מירת התורה והעבודה · כימי עולם וכסנים
קדמוניות · וכדרך שכתב הר"מ פ"ם מה"ל תשובה ז"ל
מחכי זה בפלוו כל ישראל בביתיהם והמחיהם ליחות המשיח יבדי מיכותו מהלכיות
שאינן מכיחות לבן לעסוק בתורה ובמצות בהונן · וימצאו להם מרגוע · וירבנו
בחכמים · כדי מיזכו לחיי עוה"ב · לפי שבאותן הימים תרבה הדעה והחכמה והאמת
שבאחר כי הלכה הארץ דעה את ה' · ובאחר ולא ילמדו אים את אחיו · ובאחר
והכירותי לב האבן מבשרכם · מפני שלותו הלן מיעמוד מזרע דוד · בעל חכמה יהיה
יותר מבשר · ובגיא בדול קרוב לחשה דגיבו · ולפיכן ילמד כל העם ויורה אותם
דרך הטב ויביאו כל הגויים לבחנו עב"ל

יכשל כה עוד מי שים לו חוק בקדקדו · ומי הוא אחרא ישראל עם מכם וכנון שלא יתערב על כרחים בלגו מרגיש לבתערב מעם

ב **עז** שכתלין הוינן לישב זר מעשהו כלי בושה • בפסוק והוא את פושעים נחשב • וז לאיכה טעמה מדשה • וידוע שכן
היתה דעת אחר הקודם אלא היה הרבה • להראות פנים למעשיו שלא היו מיקובלין לפקחי ישראל • ומדוע יקבלו כולת
לאה הסכל (אחי' אחיו היה מתביישין ומשוחתו כמ"ש גם הקונקי) ומה שאנו מוד לרפות סבר על בקלה • מהה שמונה כם ה"פ
בשא • שאחרו על מרע ה • ואנא מאיר בעיניהו דע"ר בגלותא כבלב מת דסרא (כמ"ש באגרתו של הקונקי • ק"ב ולא נקי) תר"ו
את ה' • וכל ינוקין לאויין ליה באבא • עוד בתקון ד"ב (פנ"ב) ואי עבדין • עובדין כיסין היהין אתבשת לבושין לאדרכין לוכוין
כו' וכתקון ר"ו (עע"ב) דודאי קב ה ובכיתיה לא הסתנו • הכל לגבי אחרכין אסתנו ואכתבת בכוה לבושין ובכוה כסנין ובכוה
קלפין כו' • וכן עוד במקומות אין אסבר כם"ה ובתקונין • וכל דברי הגאונה קב ה • מתבטא בקלפין ובלבושין
ומסכים מבדילים ביניהם לביהם • ומ"מ גם זו לסוכה להכניע כל הסרים גם בזמן שליעתה (וכמ"ש כם ד בסולם בית אל כם ד) אבל
בעת הגאולה יתפשט מה כן לבושין ביסין • מ"כ הרי בגלה מכלותם של אותן טפשים עקשים שבבר קדם ה' להודיע דאינון שטיין
מתבלין בלבושין • ולפ"ד של הסוילים כבר כתפטעו לבושין • ביסין • קטוכין ובדיין נעשבכה עיניהם מרלות יתבלבו כסבור יקונו
הוא הם מה ענין הנזכר בר"מ הכ"ל • דיוסף מתמר ביה ותבת בגלב
אלה • ולא לבושו אלא בגדו ליסבה דבגד כולבים בגדו • שהוא
כדנוי הספר התמים • והמיתין המנוין תר"ו • תחת שעוסקין
בדברים בטלים וכלים מאליהן להתלות מקולי עכבים • בענין לבש
ביש • ותופסין אלה אחת שאיבה בקשרת לפניה ולאחריה (כעני
אחרים הנופכין דמ"מ ודורשין תיבות במקראות בלתי חבור זקקר
ענין) היה להם לבחר קונת הלשון הזר הלו • מה ענינו • אלא שהם
לבביהוזים • לא אלק להם ה' בביבה ומבא מהם סתרי תורת אחת
ואחת הרזים • הכל ד' לירלאו • עם שהוא סתרא דרבנן
ולאי • הענין בוד חשמ"ל ני' אלנו מ"ש • שהוא מלבים הקדוסה כל
עולם לפי ערכו ובחיבתו (כאמיות) כולו טוב • בגרילה הוא רוכו טוב
נתעוות רע • ביעירה טוב ודע שוין בעשיה רוכו רע) שהוא בסוד
עם ד טוב ודע כחבוחר אנלנו בחמה מקומות בבית הקדוש ובזמרה
האדן ובמגדל בבחי"ם ו"ד מבריכה העליונה והבה בתבלר בפה"ב
בענין הבוש הקבר שבל הבשתת (בגלים בחדה"ר שהוא אויפה שלה
וכולן תלוין בחיבדי בחתתו) בתבנלו מעבדיים שהיה להם קודם הפ"ח
של אדם • ונתבלבו בחותן הקלפות לשל אחיבר אדם בליעלי שהם
לוקחין חוזק בחמות ובנוסים הל הקלפות • אך לא כל הבחמות שוות
כי הארבים שהבהנו יותר מחטא אדם"ר • הם נפלו יותר לתוך
הקלפות) ובחמה כי אין בחה שאין בה בחיבת קלפה אחד הטיומה
שלו כפי מדרגת חטאו וכפי הקשה של אדם"ר כו' • ובזולי שבעשים
של האדם בבוד לבוש אחד כל בחמות האדם דקדושה • וא"כ בהכרח
הוא שהקלפה בעשה לו מלבוש אחר • והוא סוד כי אם עונותיכם הי
הבדילים ובו' • כי הם מלבשים לבחה • והיא בחוטה ביניהם
ואין הקדה העליונה יכולה להתשין בה • והוא סוד זחמת דבחם
ואין אדם בגדל אחבו • כי כולן הין כלולים באדם הר • רק אין הכל
שוין בחשל הוא בב"ל עב"ל (והאדרין שם לבחר בזה הבדת הבוש
הקבר שאין בחלק אחבו • אין אלוק רק ברב ובחעט • כי הבדיקים
שבבר הוחם בחם בחיהם ע"י עסק התורה והיסורין • מ"ב רק דבר
מועט להפריד אותה הקלפה והזוהמא שבבבם עתהה בקבר (מלבדם
מזה שיש שבי מיני לבושים לבחה אחד דקדושה ואחד דקלפה הנמשך
אחטאו של אדם בהכרח • והוא חשמל דבחה בלי בפקי שבחיבת עה"ל
עו"ל (והם נ"ב סוד יב"ו ויב"ר שבחבאים בכל אדם אפי' בצדיק גדול
שבצדיקים • וזה כל מעשה תקפו ונבורתו של אדם בעוה"ז • כי ע"כ
הוכח לבאן להראות בחו להבדיל הרע אל הטוב • ולזכן הלבוש הרע
ללבנו ונטהרו עד שיתעלה • ונעבוד הבי"ת בם ביב"ר • זה כל האדם
בחו שבחרבו פיצחים רבות בחדרי הבית שלנו • והוא מה שחתם בם
בעל החכמה ספר קהלת • וק"ל וכ"ל כדור שעב"פ יש לכל אחד מבני
לבושין הללו שם מחוקד עמהי • (עם שבם לבוש כולל אותם בסתם) והבה
שם הלבוש ולאי נתייחד לאלבוש דקדושה • שבן הוא האותיות בשלם

קרא דבנואלה כישראל ואת רוחי אתן בקרבכם • ונתתי בכם לב אדם ורוח אדמה בקרבכם פיין פ"ב בסוף התיקון • ובתקון
כ"ל (בס"ב) וכעין דאיהי מרקקא אתיר בחלבא אלבים בחים קדחת כו' ובכי בסא דאיהון פטיין מסתכלין בלבוש כו' ובגלותא
כגלהון פטיין • אבל בקרקא אבא אית לאתבל לנאו • וכד ייתי בורקנא לתבטבט וגבוסין לקדרוניא כו' ובכל בית ישראל היה אור
בחובתם • דבהרוא זמנא דאתבלבש בחלין לבוסין אתיר ביה • ויאיר אבתיהם בבני אדם • לבתר דאתבטבט מוכיהו • וירחו בשם
את ה' • וכל ינוקין לאויין ליה באבא • עוד בתקון ד"ב (פנ"ב) ואי עבדין • עובדין כיסין היהין אתבלבש לבוסין לאדרכין אוכוין
כו' וכתקון ר"ו (עע"ב) דודאי קב ה ובכיתיה לא הסתנו • הכל לגבי אחרכין אסתנו ואכתבת בכוה לבוסין ובכוה כסנין ובכוה
קלפין כו' • וכן עוד במקומות אין אסבר כם"ה ובתקונין • וכל דברי הגאונה קב ה • מתבטא בקלפין ובלבושין
ומסכים מבדילים ביניהם לביהם • ומ"מ גם זו לסוכה להכניע כל הסרים גם בזמן שליעתה (וכמ"ש כם ד בסולם בית אל כם ד) אבל
בעת הגאולה יתפשט מה כן לבוסין ביסין • מ"כ הרי בגלה מכלותם של אותן טפשים עקשים שבבר קדם ה' להודיע דאינון שטיין
מתבלין בלבוסין • ולפ"ד של הסוילים כבר כתפטעו לבוסין • ביסין • קטוכין ובדיין נעשבכה עיניהם מרלות יתבלבו כסבור יקונו
הוא הם מה ענין הנזכר בר"מ הכ"ל • דיוסף מתמר ביה ותבת בגלב
אלה • ולא לבושו אלא בגדו ליסבה דבגד כולבים בגדו • שהוא
כדנוי הספר התמים • והמיתין המנוין תר"ו • תחת שעוסקין
בדברים בטלים וכלים מאליהן להתלות מקולי עכבים • בענין לבש
ביש • ותופסין אלה אחת שאיבה בקשרת לפניה ולאחריה (כעני
אחרים הנופכין דמ"מ ודורשין תיבות במקראות בלתי חבור זקקר
ענין) היה להם לבחר קונת הלשון הזר הלו • מה ענינו • אלא שהם
לבביהוזים • לא אלק להם ה' בביבה ומבא מהם סתרי תורת אחת
ואחת הרזים • הכל ד' לירלאו • עם שהוא סתרא דרבנן
ולאי • הענין בוד חשמ"ל ני' אלנו מ"ש • שהוא מלבים הקדוסה כל
עולם לפי ערכו ובחיבתו (כאמיות) כולו טוב • בגרילה הוא רוכו טוב
נתעוות רע • ביעירה טוב ודע שוין בעשיה רוכו רע) שהוא בסוד
עם ד טוב ודע כחבוחר אנלנו בחמה מקומות בבית הקדוש ובזמרה
האדן ובמגדל בבחי"ם ו"ד מבריכה העליונה והבה בתבלר בפה"ב
בענין הבוש הקבר שבל הבשתת (בגלים בחדה"ר שהוא אויפה שלה
וכולן תלוין בחיבדי בחתתו) בתבנלו מעבדיים שהיה להם קודם הפ"ח
של אדם • ונתבלבו בחותן הקלפות לשל אחיבר אדם בליעלי שהם
לוקחין חוזק בחמות ובנוסים הל הקלפות • אך לא כל הבחמות שוות
כי הארבים שהבהנו יותר מחטא אדם"ר • הם נפלו יותר לתוך
הקלפות) ובחמה כי אין בחה שאין בה בחיבת קלפה אחד הטיומה
שלו כפי מדרגת חטאו וכפי הקשה של אדם"ר כו' • ובזולי שבעשים
של האדם בבוד לבוש אחד כל בחמות האדם דקדושה • וא"כ בהכרח
הוא שהקלפה בעשה לו מלבוש אחר • והוא סוד כי אם עונותיכם הי
הבדילים ובו' • כי הם מלבשים לבחה • והיא בחוטה ביניהם
ואין הקדה העליונה יכולה להתשין בה • והוא סוד זחמת דבחם
ואין אדם בגדל אחבו • כי כולן הין כלולים באדם הר • רק אין הכל
שוין בחשל הוא בב"ל עב"ל (והאדרין שם לבחר בזה הבדת הבוש
הקבר שאין בחלק אחבו • אין אלוק רק ברב ובחעט • כי הבדיקים
שבבר הוחם בחם בחיהם ע"י עסק התורה והיסורין • מ"ב רק דבר
מועט להפריד אותה הקלפה והזוהמא שבבבם עתהה בקבר (מלבדם
מזה שיש שבי מיני לבושים לבחה אחד דקדושה ואחד דקלפה הנמשך
אחטאו של אדם בהכרח • והוא חשמל דבחה בלי בפקי שבחיבת עה"ל
עו"ל (והם נ"ב סוד יב"ו ויב"ר שבחבאים בכל אדם אפי' בצדיק גדול
שבצדיקים • וזה כל מעשה תקפו ונבורתו של אדם בעוה"ז • כי ע"כ
הוכח לבאן להראות בחו להבדיל הרע אל הטוב • ולזכן הלבוש הרע
ללבנו ונטהרו עד שיתעלה • ונעבוד הבי"ת בם ביב"ר • זה כל האדם
בחו שבחרבו פיצחים רבות בחדרי הבית שלנו • והוא מה שחתם בם
בעל החכמה ספר קהלת • וק"ל וכ"ל כדור שעב"פ יש לכל אחד מבני
לבושין הללו שם מחוקד עמהי • (עם בבם לבוש כולל אותם בסתם) והבה
שם הלבוש ולאי נתייחד לאלבוש דקדושה • שבן הוא האותיות בשלם

קרא

פוחזים וריקים בוערים בעם · ובכזה ומיאס וכתעב ומכאוי בעיני
כל חכמי דור הגדולים חסידי עולם · סהיו ראויים שתפרה עליהם
מביכה · כולם הקדימוהו כדהו וקללוהו · הלא בחופן זה תתגלה
מלכותו של נוחל מלק שיהיו השוטים מכירים מעלתו יגלה החכמים
והחסידים · ומודע לא המית מתנגדיו כדוד שפתיו אם רשעים היו
לפי שכפרו בו · מה היה צריך להשור בבני בליעל פורקי עול · הלא
אומרו חז"ל (סנהדרין נב"ב) שבדקו מכמים את בן כוזיבא אם יעורה
מלין · וכיון דחזו דלא מורה ודלין · קטלוהו · וזה הלשון הפוחז
גבר יהיר ולא יכוה · לא היה יכול להנקם מאויביו כי אם בחיתת
כפשו פרי ישוה · לא היה ראוי לשפוך אלא דם חיות העור · עליהם
יהיה נגיד ומנוה · שם ירעה עגל"ל וסם יהכון לא לרעות נאן קדשים
וכדשיהם נקבן ·

ד גם לא היה מכיר אפי' בלשון מכי מדיבתו שבתנל כה
א"כ לא יצלח לתלוכה אפי' בחוויר לבדה יכ"ם על כל
העולם · ומלך המשיח בודאי צריך להיות בקי בשבעים לשון ·
דלא נדע מיולך מוכרים · ובחש"ל

ה גם מנך ידיעתו · לא היה ראוי לכן · שכל מעשיו ועניניו
מרחים שלא היה שלם אשי' בלאומי התורה ההכרחיים
ליהודי בשר ובמעט ברכות יוסיף וכל מוכנגו מכנו יהוה · והוכחתי
בנירור שאפי' בם"ה בכל לאומו בו היה · לא היה בקי · אל"ל שלא
היה יודע ומכיר בקבלה ומשנה · מאפי' על הדוח הכוסר לא היה
שלים · לכלות את הדוח המתנגד אליו · כשעבר בים נדה · ללכת
לקוסטנטינא · לנקמת הכתר מרחש הסולטן · ונתעבר בהליכתו
בפלי כפלים מהכנות לעוברי הים הדוח · וא"ל שלא היה יכול
לעשות השבעה שלא ישלטו בו המים · מרבה הסולטן לירות בו
לבזון כחו · כי אז היה מוחלש בפשו וכפשו בני אומתו בעיניהם
להוליכו מבזיון הקשה מחות וכליות עולם לא תשכח · לפיכך דבר
ברור הוא שלא היה בכחו לבעול פוש דבר נגד הטבע · אדרבה
מהלך הטבעי הפשוט היה מתעלל בו באחור · רק הטבע סייעו
בנבוכיו · ע"י הסקרן הטמוס נתן העותי עו פנים · וכיתן רשות להעעותו נס עם נביאים פתאים · כאו מעוניו באמאל · וכחש"ל
בהקדמה · כדי להפילו ברשת מלכותו · כנוכר בם"ק ע"ל · וכדי לבהון את ישראל אם נאמנים הם לאלהיהם ולתורתם · וכוכלים
באהבה של עלותם ·

ו גם מזתו · מעיד על מהותו · כי את בחוות בכל בכנת תנ"ו בכ"ל נמוא את בברת עם ערלים · מבב את מלכים · אשר בתבו
מתיתם בארץ חיים בתתיתם ונגבורתם נוסים · כתה מקטה כל הארץ בכחו · רבה באהוב הרעים שמחו גם ברוחים
(קעב"ב) אחרת שמחו מבחם בן עמיאל ואחו מפני בה אתתא דבתן בר דוד · א"כ הוא נכדו של דוד הוא · כי אם יבואו
בלאיקורים הטועים בראוי ני' על שמו · אף אני אביה בכנדם בהבה וכהבה נ"ייעוריאות · הוטעים הקבו בית בשמו · שוש"ל

בם"ד כשאנו אנל הרחוים שנייחד להם מקום · אמנם בם"ה בזכר בפיהוש כ"ם בלעו ולקלם ולקלון עיין תקון ל' (מע"ל) שבתאי
בנין ד זוה בקדוישת לאמרב ובזר לייחיבא שאלון אלקי' אחרים שבתאי אי שבת ביה אחרת ושמא ושבדא
כו' ע"ם תקון (קכב"ב) אלם חייבא הוא עשטרא דשבתאי פתיא אוכמא דתמן כל קפטין דשורבין אוכמין דמשאבו · ע"ש (קכג"ב)
דם"ל כו' ואיכון דמולהון בשבתי איכון ואיכון דחקין רגלי שכיבתא בגלותא · דבוחבא דאמון אתפשטו בעלמא · אתחר
כתבי שכיבתא · ויאסוף · רגלו אל המטה · ושבתאי אית ליה תרין בתין קד שפל ראש · ותכיבא בית הסוכר ·
דאסורי אלבא אסירין תמן בגלותא ואיכון דחקין שכיבתא וישראל בגלותא · ובשפל ראש ישראל אמן שפלין לאתא יהאי כוכבא
ייתי כפבא ועכיתא לישראל · ואתן דבשי לאסתורא אוכא · בריך לשנוי שביה ולשנוי אתריה ולשמוי עובדוי · ע"ש (קלב"ב) שבתאי
אוכמא בתיא כל בוזכן אתפשבן ביה · אוכמא נוון דשוא · ובר"ו דבנכסת (רכז"ב) אחרה שאורה לילית שבתי כו' ויוד דאתעברין אלין
קלפין אחר כם · שלטא עליה אילבא דחיי בע"ב עבפין (כג"ל) כו' דאתאחר בהון כם אחר ר' אחרבא רוחות בוחי חרוח · דא הוא
רוחי דמשיח · דאתאחר ביה ובחה שלא רוח ר' · אבל בם כי תנא (רב"ב) רשם אותו בכל שמנו באר היטב · ז"ל
שפחה רעה כה אסירא לגבירתה ואיכי שבתאי בו' שפחה אשפה מטונפת ומשטרא דעבד רב כו' · ומשטרא דעבודה זרה אתקריאת
שבתאי לילית אשפה מעונפת בנין דמולה מעורבת מכל מיני טנוף דוקין כלבים מתים ומשורים · דאיכון כלבים מתים מקן וריח
רע אמנוף מעורבת מאשפה זה כיאתי · אוכי סרכא דאסירא בעבד רב מעורבים בישראל עכ"ל · ומי הוא בעל דעת מקורא דברים הללו
בעין הסכל · ולא ירא אלה שהדברים נוגעים לפ"ן מה"ד ומוקא · שכן וכר שמו בפירוש שבתי ואחר עוד בנין דמולה (בי' נב"ב) ומעורבת
מכל מיני טנוף ופרשון ומקן וכו' ומי הם כלבים מתים ומשורים ומשם ע"ר מעורבין בישראל · כי אם תלמידי ס"ן מר"י דוקין לאשפה
מעונפת שלו כל מיני טנוף מעורבת ערבים ודאי · רוח ה' דיבר בו בר"מ בזה שבבא על מינות זו ומירה בכוון עמוס · תר"ו של המיכן
המתפארים בם"ה שבבה בשמתם · והרי מבורר מאד שהוא מקעקע ביניתם · כי על מה זה טורח ומזכיר מם שבתי כל כך פעמים
רבות לנפאי וקראלו מלאה נ"ב מעורב מכל מנוף ומקון וע"ל ומכבה לו כל מם מנוכה שיכל · ולא זו מעם עד שבולל עמו כלבים מתים
ומשורים רבים דוקין לה ולאור מסם ע"ר מעורבין בישראל · העבודה שלא לתפארם כ"ל אל אלו המינים המטונפים המעורבים
בישראל (והם נ"ב שקורא אותן בב"מ סדין · ודאין) אלבד שבב"מ שמסק ס"ם מעבין המשיח יש סתירה ברורה בכנדסי הרי על פי ס"ם
היתה שמה בב"מ · שבתאי הוא הקלבה המעבב ביאת המשיח · ואין להוציל עת בואו עד שיעבור רוח טומאה זו מן הארץ ·

ח מצד מקומו · הלא כל האגדות שוות שיתגלה משיח תפלה בגליל בעליון · וביחוד בם"ה ביאחר דקן בפור · וב"מ בנשרא
דר"ה נבי שערה נלית דבסהדרין וכנגדן דשביבה וטבריא · שמוקה מכולן · ומטבריא עתידין להגאל · וידוע שהיא
באמן הגליל על כתף יש כפתא · והמשוגעים המטונעים רבו לעשות מומו אשמת שומרון · כאשר הראיתיך סכלותם לומעלה ביומאת
קבאות מוכרת עון הקוכבי · אוי לם ולמולם הבהו בוקי הדיקי ·

ט ואיה הם שודי כל הבביאים הקדושים בכלל · הלא כתקיים על ידו אפי' לאחד מהם · והוא לא יכול להשיב עמוד · איך
יוצא וזלתו · איה איפה גאולתו · אלא בבה בעם ביתו · עירות אמונתו פורקות באויר באחרים · א"כ מה לו להשיב נגולם
לאחר שקדמו אליו · ל"ג כ"ר חוים לפי דעתם הסכלה ·

י והיכן הוא משיח בן אפרים שכל האגדות בתלמוד ובמדרשים מלאים מתנו · ורמוו בתורה בבנואת בלעם · וכן הוכיר
ס"ה תרין משיחין בהרבה מקומות · ובפ' בלק מוזכיר בם שריה דזמין לאיתי בהדי משיחא דאפרים · ואיסו הוי מסבתא
דדן כו' · וכד דא יקום · כדין הוי מסבא לאפוקנו דישראל · משמע בהדיא דוקמי הכי לא תתכא אבל בזאת יש לר"ו שמה בם"ע
דם"ל דלא יהות משיח בן אפרים · עיין בפ' פנחס (רכג"א) ובן בב"מ בזוס"ה ותיקונין · ומוזה כרחה שלא היה ס"ן מר"י בקי כל כך
בם"ה ור"ע · אל"כ לא היה צריך לבדות מלבו דבר סבלות נאור · מה שהשיב לר"ב כהבא בתוכחו אמו על פרע זה של ביאת משיח
ב"א לפני מב"ד · ומשב להחלש בכוב מוקלט · יש"ם שאין לו ידים ורגלים · ומי · פתי יסור הבה להאמין בשוא נתפה שלא היה ולא
בנרא · רק רבה להשמט בדמיון של הבל · ולא ידע לתרץ אל"ב אמיתות מב"ח כם"ד ם"ה ר"ע אל"פ שלבדרי ם"ה מב"פ תרין משיחין ביבתא
בולאי כ"ד וב"ח לא לא אני בלא"ה · ומלקבן בלות יהודה ובכיוון יוזה לעשות השבעים כח"ש בכ"מ · יוכן מוזה המקום לעיל הוא מוקרש
נ"כ אלא לא יחות ב"ח מכלל מיפא מכל מקום היה יכול להסתר בשקר בדרך שעשה עמו כ"ד תעשיה · כן עשה מב"ח לאחר המוקדים

לפניו וסרים לפשיעתו • אלא ע"כ שלא ידע מזה מלומה

יא היכן פס הפשוטים הרבים מבוארו בתלמוד בבילת הגולל • והלאתות והמוסתים בפשוט ובלתי לפיני הכל שמבאר בס"ס בקונטרס • ולא עוד אלא' מכל מישר עליו כתן עותי בביאת שקר לא מתקיים אחד כמע"ל פיסיה בדבי עשרת הדברים לקבלת נלות הבל הזה ויבאור כהר סיבטיון ויקח לאשה בת מרע"ה • וכלמה שהבטיח מבכין בהיר"ק בתפלת נדול • ושאר שקרים חוון בזה ותרמית לבו • וכיון שלא כתקיים בו מזה דבר לא מזה מישרו בכיאת הלאת והבדק • ולא הה שהבטיחו בכיאת השקרים • על מה והבדרו לו הגלוכה • לחים עני הדעת • אשר היה לשחוק ולקלס שבא בזו ובלבן לפיני כל הנביאים • הלא אלה כולם עליו אשל יעלו אלה בלא תקיים הילבן שחר • אתחול אחרת אחלה על כתותי עב תתלל מנר ביום מחר • בשבת בשבר בב"ל מסף לי פחר

יב ואין לאדם כריה הדעת מיטעה מזמת הפלא שחרע ביום עם הפתאים הם מבלים • לו אשר הם חכמים לחרע בכתב בקרקע"ה בכל ברכת ורחוק וחכמן הוא בכם על הרעה • ובזה בכיאתו בשם הקודש • אלא בתפלה מחדו • אחרו אם לא יעשה תפלתינו כדא שאין אנו ראוים להכנל (וכ"מ בעשרה ה"מ כמודע) לא היו עושים אלא בתפלה • ר"ו • אם תראה שמתנבא אדם על משיח • דע כי יהיו עוסקים במעשה כשפים או במעשה שדים אז במעשה שמהמפורש ובשביל שהבמטריחים את המלאכים • אומרים לו על משיח • כדי שיתגלה לעולם על שהטריחו את הכלאכים ולבסוף יהיה לבושת ולחרפת לכל העולם על שהטריחו המלאכים • או השדים באים ולומדים לו חשבונות וסודות לבושתו ולבושת

תמאמינים בדבריו עכ"ל ק"ס

הרי על פי אבותינו הקדושים החסידים הראשונים הודעת זאת • סבת טועים כאלה רבים סט"ו בהסבת נסם הקדמוני כחסת"ם ראשונים כך אמרה אחרונים הדוקים את השעה • אשר כבר נבא עליהם דניאל • ורבים מפרשי פתך יבשאו להעמיד חזון ובבשלו • גם בודם בשבר ומשעשה הכפלה של ר"י דולרייכה • שגם הוא רבה לבכוח המלכות דם"ל • בכח ידיעתו ומפולתו בשחוק שמות ראת"פ • שהיה אדם גדול בחכמה ובחסידות • ובוכתו היתה לטובה ולתועלת ישראל ולפבוד ה' בלבד • אמם"כ לא מצר כמ לעשות בדבר גדול בזה לדעון הקץ יסומו בכפל ביד הס"מ • ויצא לתרבות דעה ר"ל • וכן מוצינו בנ"מ ובלשם הדיוטות • שאבר מולאם יע"י ידיעתם ומבחתם הגדולה (כמו שהפלינו מהם הו"ל כפ' אלף ופל"ד) שבה נבה לבם עד להמשפיע • היה היתה בעבלם וכן הרים אלף מר הזכם מדכיאל אח"כ אחר אבי אליבאותו נראה לו כמה הנבה לבן ביפיך שבת מבמתך על יפעתך והיה מתפלה בתפלה קדושה עליונה מאד יבמ"ם את מותם מבנית כלל • יופי בעדן גן אלהים היית וגו' בהר קודש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת תמים אתה בדרכיך מד נמצא עולתה בך • הרי שמתפלה היה מדיק תמים • ונאותו טרדתו על הבע קלון מבבוד • כמ"ם על אדמת הטלבתיך לפני מלכים בתתיך לראות בך • ואתכם לאבר לעיני כל רואיך • כדוגמתו שהיה עכין ס"ן מתפלה עד סוף לכל בבר אזרנו מס"ן היה נראה הרבה ויתר מאד • שנעשה מזמור להבשים והדיח רבים מישראל בשלש בנפש • בודאי היה רשע מעיקרו • לכן בתקיים בו מ"ם בם"ם ואית בטורין לאדרבן בנון בחסים ובקדבים ובדפים לנטרין הבוא טוב בלא יבול תמן מאן בלאה לעשה • ורבים מעבדי הארץ מתיבדים על אמת לבשת ומבבות • לא להם • כמו שבאר בהבמת המעבה ע"פ פופרים נאמנים • כי לבולבתנם"ב סר"ל לבד שדות וכרמים • אבל אלה להם אדמות מלכים ומבוחים תחת כל השמים • ישתמו לבריבבל הארבבתם מובבה וכליהם ירומו אלקם • עד"ו הבילו מאדם בשל הבשוכה להשיב חבדם • לא מלאכת אלהים שבשמים • אלא ומבבם כמ"ומבד בתורה בלאחרית הימים • ובשבת עד ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך • ואהבת ת' ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך • כי תעשה אל ה' אלהיך בכל נפשך • אבל לא תעשיל הבשוכה לאחר הגאולה בכח וביד חזקה על עבד אדמי כפי הבשבח הנוכר כדי להשיב מחר הבלאות הנשמיות הנוסכיות • ודיה לתשובה שבא לו בשבת ת' כו' • שהגיבה עליהם אין הסבבה הגדולה שהיו בה מבמות שעדרו בתלבות בפרהסיא (ובבדו בזה נ"כ שבועה לזרע שהיו מובבים מה קב"ה אלא יזרעו בתלבות) וכזאת ה' עליהם בתלעו מחרב הינבה • וכל הבוקים בזאות ודוחים את הקץ • ישאלם לא הבלו • ובהפך לבם לחבן • כמו שאמרנו כ"פ • ובבם מהרבה הינבה • אשר לחנבם תקנו לאו"ה ולא קלקלו לישראל ומאומה להבריע הבם מובבה • אדרבה קיימו ואמרו בכל מנו חיובה קיום הבוקה על ישראל ברית שולם • מכל הכתב לא יתבק • ובזה המשולם שולם ועד לא יבתק • מכל התורה בלאחרה בסיני ובסבית בלאבל

לאקמם ולא מבול • ולכן פופו היה נדוע מאחר הרבה מאד • כי הוא לא הבעיה לאחרים • אדרבה הזהיר לר"מ מהבכול מבטל הבלע ס"ה בשונה המשתמש בשמות • וכן אמר"י ז"ל הזהיר מזה מאד • אך כמה גדולים דברי בס"ה הקדוש • אשר היה לפני מבמה מלות שבה • ודברי כדברי לבוהה מבמ • ובעתיך לשומו הדרך לפנינו (ולא בבחיב מחמו לות לאבת אפי' מה מלינו מהחזון כלון בבאים ולאשונה • לתועלתו הגדולה) ז"ל ס"ר"ל אם ראית יהודי שהמיר מפני זנות ולא מפני בלעות • דע כי הוא אב אבותיו עסקו בהשבעות ובמעשה שדים • וניתן רשות להטעותו ונפרעים מן האב שנים •

ר"ה • מי שעוסק בהשבעות של מלאכים או של שדים או כלחישות כשפים • לא יהיה סופו טוב • ויראה רעות בנוסב אבסבריו כל ימיו ולכן יתרחק אדם מעשות כל אלה • וגם ימלא ומשאלות • אלוס מידע אמיה אשה יקח ובאיזה דבר יגלה לפולם לא נלאלה בבוקרי"ל לא שקרים בלשון אשכנז בינרו"ייך • כי מבטבישים הבנרו"ייך לאסור זה שבאחר תמיים תהיה עם ה' אלהיך ולא בשום דבר • כי בשוף לא תקרא לו תקנה • כמה עשו ובמה פעלו • ומהם נדלדלו או הוידו הדת לו • בפלו בחולי רע לא זרעם • ולא יבקש פאשרים יעשו לו • ולא טוב לאדם אלא אי נפלל לקן"כ ומם יבא בדרך לא יאחר הבעות מלאכים לבוחרו בדרך אלא יתפלל לעבל הקב"ה בכל ברכיו ורחוק וחכמן הוא ובאם על הרעה • ובזה בכיאתו בשם הקודש • אלא בתפלה מחדו • אחרו אם לא יעשה תפלתינו כדא שאין אנו ראוים להכנל (וכ"מ בעשרה ה"מ כמודע) לא היו עושים אלא בתפלה • ר"ו • אם תראה שמתנבא אדם על משיח • דע כי יהיו עוסקים במעשה כשפים או במעשה שדים אז במעשה שבהמפורש ובשביל שהבמטריחים את המלאכים • אומרים לו על משיח • כדי שיתגלה לעולם על שהטריחו את הכלאכים ולבסוף יהיה לבושת ולחרפת לכל העולם על שהטריחו המלאכים • או השדים באים ולומדים לו חשבונות וסודות לבושתו ולבושת

תמאמינים בדבריו עכ"ל ק"ס

הרי על פי אבותינו הקדושים החסידים הראשונים הודעת זאת • סבת טועים כאלה רבים סט"ו בהסבת נסם הקדמוני כחסת"ם ראשונים כך אמרה אחרונים הדוקים את השעה • אשר כבר נבא עליהם דניאל • ורבים מפרשי פתך יבשאו להעמיד חזון ובבשלו • גם בודם בשבר ומשעשה הכפלה של ר"י דולרייכה • שגם הוא רבה לבכוח המלכות דם"ל • בכח ידיעתו ומפולתו בשחוק שמות ראת"פ • שהיה אדם גדול בחכמה ובחסידות • ובוכתו היתה לטובה ולתועלת ישראל ולפבוד ה' בלבד • אמם"כ לא מצר כמ לעשות בדבר גדול בזה לדעון הקץ יסומו בכפל ביד הס"מ • ויצא לתרבות דעה ר"ל • וכן מוצינו בנ"מ ובלשם הדיוטות • שאבר מולאם יע"י ידיעתם ומבחתם הגדולה (כמו שהפלינו מהם הו"ל כפ' אלף ופל"ד) שבה נבה לבם עד להמשפיע • היה היתה בעבלם וכן הרים אלף מר הזכם מדכיאל אח"כ אחר אבי אליבאותו נראה לו כמה הנבה לבן ביפיך שבת מבמתך על יפעתך והיה מתפלה בתפלה קדושה עליונה מאד יבמ"ם את מותם מבנית כלל • יופי בעדן גן אלהים היית וגו' בהר קודש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת תמים אתה בדרכיך מד נמצא עולתה בך • הרי שמתפלה היה מדיק תמים • ונאותו טרדתו על הבע קלון מבבוד • כמ"ם על אדמת הטלבתיך לפני מלכים בתתיך לראות בך • ואתכם לאבר לעיני כל רואיך • כדוגמתו שהיה עכין ס"ן מתפלה עד סוף לכל בבר אזרנו מס"ן היה נראה הרבה ויתר מאד • שנעשה מזמור להבשים והדיח רבים מישראל בשלש בנפש • בודאי היה רשע מעיקרו • לכן בתקיים בו מ"ם בם"ם ואית בטורין לאדרבן בנון בחסים ובקדבים ובדפים לנטרין הבוא טוב בלא יבול תמן מאן בלאה לעשה • ורבים מעבדי הארץ מתיבדים על אמת לבשת ומבבות • לא להם • כמו שבאר בהבמת המעבה ע"פ פופרים נאמנים • כי לבולבתנם"ב סר"ל לבד שדות וכרמים • אבל אלה להם אדמות מלכים ומבוחים תחת כל השמים • ישתמו לבריבבל הארבבתם מובבה וכליהם ירומו אלקם • עד"ו הבילו מאדם בשל הבשוכה להשיב חבדם • לא מלאכת אלהים שבשמים • אלא ומבבם כמ"ומבד בתורה בלאחרית הימים • ובשבת עד ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך • ואהבת ת' ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך • כי תעשה אל ה' אלהיך בכל נפשך • אבל לא תעשיל הבשוכה לאחר הגאולה בכח וביד חזקה על עבד אדמי כפי הבשבח הנוכר כדי להשיב מחר הבלאות הנשמיות הנוסכיות • ודיה לתשובה שבא לו בשבת ת' כו' • שהגיבה עליהם אין הסבבה הגדולה שהיו בה מבמות שעדרו בתלבות בפרהסיא (ובבדו בזה נ"כ שבועה לזרע שהיו מובבים מה קב"ה אלא יזרעו בתלבות) וכזאת ה' עליהם בתלעו מחרב הינבה • וכל הבוקים בזאות ודוחים את הקץ • ישאלם לא הבלו • ובהפך לבם לחבן • כמו שאמרנו כ"פ • ובבם מהרבה הינבה • אשר לחנבם תקנו לאו"ה ולא קלקלו לישראל ומאומה להבריע הבם מובבה • אדרבה קיימו ואמרו בכל מנו חיובה קיום הבוקה על ישראל ברית שולם • מכל הכתב לא יתבק • ובזה המשולם שולם ועד לא יבתק • מכל התורה בלאחרה בסיני ובסבית בלאבל

מוקר ומכבד לה בעבודת יוצר. ולא בוכר בשום מקום קנאה ויין לעיון שמיעתה. ונאמר בה כמה בכלל נמוך בפרט. אחר בכלל
אחר בפרט. לאמור ולאחר לשמור ולעשות. ואין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שלא נכתבו עליה אלפים ושמונה מרבעות על שם
מאות אלף ואלפת אלפים ומאות ומאתים. כיצא לכל אחד מישראל חיוב של אלפים ושמונה שם מאות אלף ואלפת
אלפים ומאות ומאתים. לפי שכולם עדים זה בזה יי"ת שבתורה כל אחד נס על הערבות של חברו (עיין סוטה לז ע"ב) כאחד בכן
ברית שלום אין שלום. ונאמר ולא תכרת לבריתם ומכי כורת הברית הזאת ואת הארה הזאת כי את אחר ישנו פה ואת אחר איננו פה
נו. ונאמר לנו ולבנינו עד שולם לעשות את כל דברי התורה הזאת. ונאמר לא תוסיפו על הדבר נו. ולא תגרעו ממנו. ונאמר
ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים נו. ומי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת
נו. ונאמר ושמרתם לעשות נו. לא תסורו ימין ושמאל רק הסיר לך מאשר כפה מאד כן תעשה הדברים נו. ונאמר ידעת כי
ה' אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שומר הברית והחסד לאוהבי ומצותיו לאלף דור. זהיה עקב תשמעון את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אותם. ושמר ה' אלהיך לך את הברית ואת החסד נו. ונאמר ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך נו'
לשמור את מצות ה' נו' לטוב לך. ונאמר את ה' אלהיך ירא ואותו תעבד ובשמו תשבע. ומצותיו אל תיראו. ונאמר כי יקום
בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת. ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ונעבדם. ונאמר לא תוסיפו לשוב בדרך הזה עוד. ולשמור חוקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמוע
בקולו. וה' הוא יעבור לפניך הוא יהיה עמך לא יפך ולא יעזבך. אל תירא ואל תחת. ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך
כי אם ליראה את ה' אלהיך ללכת בדרכיו ולאהבה אותו. ולעבד את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך. ונתכך ה' לרצון
לך כאשר נשבע לאבתיך. כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמור מצותיו וחוקתיו. כי תשוב אל ה' אלהיך. ונאמר לאחר
הכתובה כמה פעמים הוא נו. ולא בלתי להזכיר כל הכתובים המדברים על שמירת התורה כלי. וכן מעט ואין. ינטרך להעתיק התורה
רומה ובמלה. ואמיתי הן סוכרים ומדברים קצרה מפסוקי ה' ומשנה תורה המדברים בלא הנבא על התוכחה כלם מיום ולא שוב
אפי' קדם בתיבת התורה נסתבר ל"ל על מאמר מצות ה' מוקותיו ומצותיו מבלי שנגעוה. וכל הנביאים פה אחר מלאו תובעות על
מיתת התורה. ואחרון הנביאים אחם בזה דבריו. איה איפו בריתת ברית על בטול התורה ומביבת מצותיה הפרת חוקיה הריסות
מזבחותיה. אלו יי מבחילי הלוות. מזהיר לעבור על דבריה בשום זמן. לעשות מצות עברות משכרות מצות. ועתה על מה הם
כועסים הלאלהים ה' שכל מעשיהם מוכר ומזהיר על מתירת התורה בכלל ופרטה. ואם יל מעשה
גדול מנים אחד על בטול דבר קטן או גדול מאחר. ולפי דעתקל בדבר קל מדקדוקי מצות בכרלה בזה ספר הקדוש בכל מתת ופכה
מעמו. ומה יהיה הסבה שכל ישראל קבלוהו. ומלאפתם אתם עדים. איך ובאיזה אופן כתבו ונתנלה וגנלה
מעמו. כי לא ידעו מעמו לפני הרבה מאות שנה. כי ע"כ יגלו עליו מוסרין בעת שנקבצו כדפוס לפרסום ברבים. מ"מ
כפשט דמיון הלל ע"פ גדולי הדור. מדוע שנתם לזכות בו את ישראל. לפי שהוא מוכיח גדול שנוס מאד. ומיוחס הרבה לאמיתת
עמידתו ודבר אמן תמיד. מוסר מוסר לעשיית המצות בכוונה בכונה. אחר שנמשכו כלתה מדרה. מחמת המתפלסים המלפים
מהסתכלו ל"ל מודה ביתו הבנים ובחוזק ביה ומצוותיה הדרשות על דומי עד מהיו עוסקים מוכר ל מלאכת מעמה קיל תמת יומי כמעמ
מעמו לפני מות הדרה הכמורה לארץ. ולהיה המתיר לכו מדיל כם שהמשיר לאון לבלים אחריו ומבעלי הבמות מאמת שהקיימו כפילתה
אחל בהתנלות ה' אור אדם המשפת עליה ומזוקדים בשמירת מעמה מתורה בכל דקדוקיה ומשפטיה ומוקיה ולהליה ומלה
עד שהאיר בל המזרח אור הנהיר הוא נשמקים הלא"ו ל"ל הוא בכה מזודים מזקים לתורה המדרה ומל בל דקדוק מצוה
ומוכר קל ונלה מוריה. ומיוקות מני מוסר. ומן מודעו אכזי מע"ה והלהיב אכזי לבב לקיים כל מצות האמתיות בלי מוסר
מאמ מאד. והאל"ו ל"ל בכר מוסכם מהכל שהוא היה איש לפי מדה חדש כמלאך שקדש מדרש מאד שמוא בתר המקובלים. מאמר המיוחן
מל ה"ן כו מתפלרים ומתהלים. ומל מי הקדוש מיוחדים לתפוקת בלולים. אוי לסם ולבמתם המוזהרת המוסרית. הטבולה
בלאה מעמת. ומדוע לא היכן הוא לא"ל ל"ל מעמנכל התורה בלשון ומן. אלא בי בכל בבן ומן קנר אחרון. אלא יגלו מאה מנים ולא
מעשים שכן הודון. אחר מי אחרון. ופרק מעליו. שולמלות שנים כמשמר להבעים לים מדון. לאמנם אל"ל המתיר מאד

בעשיית

בעשיית המצות כולן בהקדוקיהם ובכרמיהם בפעמיהם ובחוקותיהם לכל מובבעיהם. ואחר בנדיך האדם להתנלגל כדי לקיים כל
התרי"ג מצות כלי שום מכרון. ונלה כזה בכתרות גדולות. ולפיכך: כה בכל ישראל המכבים הבריתי בלילותיהם ובמיני. והמרבה
לקריא כמהרהר אחר הטכיכה. מכן כל גדולי הדור הבדים מסיחים עליהם בפעמיו כולם העיקר על דוב מסידותו קדושתו וכריתות ודברית
ולמודיו האלהיים ותלמידיו הקדושים והטהורים מפיחים על מכיבו הנבבר ונעלה מאד. ועתה מלל לדור אחרון לאמת מבקדמונים
מכמיבו ומקיבו הרא. ומים אחם מכבה ב מיסדו מטבע ברכות. ותקנו לומר בברכה. לפכיק"ם אחיכם אה"ר כנ' ותן בלבנו להבין כנ'
לשמור לעשות ולקיים את כל דברי תורתך (תורה שבע"פ ותקנות חז"ל לאיידי דמכיבה לקדמוה) כנ' ודבק לבנו במצותיך
אלכן בברכה מלאחריה הוסיפו ובאחרה היטב. אחר קבלת עול מצות בברכת בינית מכל' כה ווכרתם. את כל מצות ה' ועשיתם אותם
למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי. לבעל דעת כל עורה ושומן. מיד תקנו לומר אחת ואינה כו' ובברית חיים נקיים כאחיכם ומחיבי
לעד ונשמרי עולמים על מצותיכו ותלינו על בנינו. ועל דורותינו ועל כל דור ישראל עבדיך. על הראשונים. ועל האחרונים דבר טוב
ונכים לעולם ועד אמת ואמונה. חוק ולא יעבור. אמיה פה מתוק מזוב. אין לטון ברור מבנאר יותר מזוב. הכיים מדות כאחכה יתר
מזלת עמוד פרה כאמה: מקסר אחין וחזק מל קיימת. עלינו ומל ובמנעד סוף כל הדורות. מופלט כלי הפסק. הים לפקפק בזה
כל מאומה. מה כמאר עוד אחר זה. מוס נחנום בשבוד מעמיד התורה בדורות עולם. ובהבלה בתפלה דמול אמו מתפילים בכל
שבוע לה תפלה. ולהתפרון לת"ה מכבתנו לאמר. תודתך ותלמדנו לעשות חוק ומדנוכ כו' ל"ל מחל עלינו הים הבע"ל המוכים מכל
מלא ומכנ"ים מכל עון ומדוקים בירלת. בתפלת ה"ם אמו אומרים לתה בפרנכנו מבה"ע כו' ומקדשתנו מצותיו. בהבלה ד"ם
ותודיענו ה' לת מומפטי צדקך ותלמדנו לעשות חוקי רצונך ותתן לנו ה' לת מומפטים ישרים ותורות אמת חוקים מצות טובים. בכל
קיומי מי"ע אמו אומרים אשר קדשנו במצותיו. בסיום תי"ם ל"ל ובמצותיך תדבק בפני. בסלוק תפלותינו אמו מבקשים יה"ר
מבמור חוקיך בעולם הזה כו'. בחודש דרכנו אמו מתבנים ברכות והודאות לשם. בגדול בן תחיינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו
כו' לשמור חוקיך. הרי מלפי לאחר אמיתת גליותינו אמו מתיבים לשמור חוקיו ולתבנית זה אמו מבנכפים הית מקובנים מולוסכים
לתעך בביב לשמירת התורה בפלאות. ובדבר הר"ו ל"ל. ב"ם בעודנו אסורים בבבלי הגלות. אין לנו תקוה להמיב מפסיתנו ב"ל
בשמירת התורה ועבודה אל תהי לפניכו בכפר. עם ה' כל אחת באתנו ולא מבחנו. ולא מקרנו בבריתך. לא נכוב אחור לבנו נו'
כי עליך הוגנו כל היום כמשבנו ובכאן עבדה. עורה נו' אל תוסף לבנה. חפצי מרחה אחרך הגלות ומעקו. כה עבו אמנתיכו דור
אחר דור מסרו נפשם על קיום המצות. ואפי' בזה עבלה בנעמוד ליהרג עליהם. כמ"ם מה המכות בחלה בין ידיך. יהיה כן יונגל
ליבנ. על מחלת בני. יהיה לך לוקה בפרגלי שנגלתי ונוכ. ואל"ל מלא נבזר על מוס ל"ת של דבריהם. תמיד מחוסנים נפשם
להיות קדושים כאחיכם לאלהיהם. לקיים המקדרות מיוכם בכל נפשם ובכל לבבם. הלא מקר נאנו אמנתיכו הנגדל הזה עם
אלהי יעקב מוכלת בהכים עם קדוש מנולה מבל העמים. עם מכם ונכנן מעובם מבל האומים. מורם הטהור בני מלכים אי"ן
תלמידי מרע"ה מיל נכח דוד הע"ה מפיש אלהי"ש. אחר כנרכו בבור הגלות. קרוב נאלפים מכים ומנאלו באומים בחוים. כל
הברות והמחדות הנדולות לת הכיאו לבכם מאמונתם. ולא רפו ידיהם מקיומתורתם שעבה מל נב אדמכלתי מוטה אל מבנע. לפעות
לבנו אל דבריו"ל אחרוי הטמעה. ונאזר בריית אלהיכו בכבוד. מאפי' הוא עמנו מתקלהעה מחד מל קיומה בתכלית האמתי
וגזר מוחרות גדולות בעשיית התשובה מה מלא היה אחר לדור הנבור לשמוה בה ולא מלה מל דעתו הקל ראש כל כן לחטיא לת
הרבים מד לבסוף כי ראה מלא נעשתה העתו כמתגע. המשבנו תעוב אדן זכי בבדיל מוכה זה מוטה אחד אחר מוכה הרבה. ומוה
דומה לשמל הכ"ו בדרש לעוף מקבן מל שבת קיים וכח גל ומטף קנו. וכ בע מחינו ו"ם מנם מד ה' מעבה מים יבמה ומיבמה יים. והלך
ומאל בכיו מעפין מים מן הים. והקילון ליבמה. וגמל מלא מיספר מן החדמה והמלי נים. ולפ מכ מאות מתמלנו מחיבי מ"ל

מר' ילבתות. יש מהם מומרי תורה נ"כ. כפי מטמעמו אומרים

אבל כמאל לנוטים הללו אחין להם זה מעוכו מקור מיים. לאנות להם בוכרים אמר"ל יכולו הים. יבנכו לבדים לת
אלוה אלקים לת ידעום אדמים מקרוב באו ומה מה ראו. ולפ אם אינן מוכרים על התורה. הרי בכרו בגאולה
ומיחים לב כ"ו ומיחלים אותם מן גאולת הגלה. גם בולם מוסים מקבלים ו"ן נודלי ולתן נאמין. אותם מהם מומרים התורה. אפי
שידענו שם ל"ל מר' עבר על כל התורה. ומקל זה לתיקון. ונזה נאלפי אומנתו לעשות כמותו. ובאו ברכים מהם כה עבו בפרהס

לשם הללו מעצומים מעצומים: להזשב כבשרים. ומי יאמין לשמועתם. אחר שמורים בא"ד רש"ך. שרי הם פורים בכל הפורים. ולא
אלהי הולכים בדרכי חושך אלו. אלא שהם מכיעי כאיסורא. ואיך יפסחו על שני הסעיפים. אם ה' האלהים אתו אתו. ולא
אחריו. ואל יאחיזו בשוא כתעה. ידוע הולכים אחרי ההבל: עד מתי פתיים. תאהבו פתי. וכי לפי אנו מחויבים להאחין בשביל
שתורה והאמונה. אם לגדולי אביו ישראל הנאמנים אשר יגיע להם שם כשם הגדולים אשר בארץ. בתורה בחכמה בקדושה ובהרש
בירלה בענוה בחסידות. ה"ה הרבנים מה"ר אהרן לאפאלא מה"ר מה"ר שלמה לונדאו מה"ר מה"ר בנבנשתי
(אע"פ שחשתי מתקלה בחומה. לבסוף התורה על חשאו) המחבר הגדול בעל בכה"ג. והלים האלהי מהר"ם אלבוהב עם כל אלה
גאוני אילנות ואבנו ותוגרות. בפרשות גדולי קושטאנטינא הנזכרים לעולה בתוך הנעת כסוד המעשה. איך בתבו לגולה בכללה
כתבי אורה מעורה. לבטל המחזק בחומו. והזכירום. לא לבטר מדברי התורה ותקנות חז"ל. וכן עשו כל גדולי ארץ אשכנז וצרפת
מנהגיו ופרנסי הדור הקדוש ודורשיו. אשר ידעו ואלו ושמדו על הקדירה לדעת שורש דבר מה עיבו על עוכר זה ומנאו הכל תקבולות
רשעים הכל כוב ושוא. אם ל"ל גדולי ח"ל שבעיים הם שכולם הזריחו. אם הנתפתה לדברי המשמדים כרשיה. וחברין אשר הרבו
מורים בישראל. המשתיים בסתר ואומרים לפתאים. הגדולים טעו בכך וקוזרים אותם מורים וסכלים. מוס שבם נותנים לאחרים
במנהג אשר החזקים עלינו. ואפי' אם ח"ו היו מקולים. הלא כל ת' הולכין בב"מ להקעיר: עאב. ובכל התורה כולה ובאמונה. לא
אליך ויגיע"ם הרשב"ץ על עכין בכיאן אילנא שהנמה נמעלה אבל המאורע של מנאשא. כמה הרבה להכלים את המחרים להאחינו
מנתוכם פתי בתאוס. אע"פ שלא שמעמו ומנו לא איסור ולא היתר ולא דבר הנוגע באמונה. שלא להיות כסוס. כפרד אין הבין וכפיס שהולך אחר מיקה נעה
מספור. ק"ו בן בנו של ק"ו לדברים הנוגעים בהרסת עולם אלא. שלא להיות כסוס. לשתנה בקמיטים. לא מהם ולא מהמהם
ומסודה של רשעים נמוזרים ודים ארורים. הסונים מאמנות ה' לפרוק עול תורה מעליהם. לשתנה בקמיטים. לא מהם ולא מהמהם
מוסכן יבר"ת אל. לכן בקרא מומנו כך אחר שבנאו. ונ"ב פ"ר ש"ע. עיין בחלי"ב הנ"ל. כא"ב. מוסכן מזר ומחוזר; כתר. מרסי"ם
לקייבים בר"ת. ונ"ב שבע ר"ת ריסת דהסבא בקלפה (מקבל לראש אלילות דקדושה). פוסקיתא דדקלא. ונ"ב שם"ך (היא נבל) ולכן
מוסכן יבר"ת אל. לכן בקרא מומנו כך אחר שבנאו. ונ"ב פ"ר ש"ע. עיין בחלי"ב הנ"ל. כא"ב. מוסכן מזר ומחוזר; כתר. מרסי"ם
לקייבים בר"ת. ונ"ב שבע ר"ת ריסת דהסבא בקלפה (מקבל לראש אלילות דקדושה). פוסקיתא דדקלא. ונ"ב שם"ך (היא נבל) ולכן
מוסכן יבר"ת אל. לכן בקרא מומנו כך אחר שבנאו. ונ"ב פ"ר ש"ע. עיין בחלי"ב הנ"ל. כא"ב. מוסכן מזר ומחוזר; כתר. מרסי"ם
לקייבים בר"ת. ונ"ב שבע ר"ת ריסת דהסבא בקלפה (מקבל לראש אלילות דקדושה). פוסקיתא דדקלא. ונ"ב שם"ך (היא נבל) ולכן

שו עתה כראה על מה אדני הזוהם הנבנו. גם אלה המוסקים בכך ביין הסכלות תבו. ואל קדוש ישראל לא שבו ולא בקשו
מלשמאל בוכים כה ובה. בסוד חזרת הגלגל. וכאלו רשת פרוסה ליד מעגל. וסוד אחר ואחור אל תגל. והסיבון אין לומעלה מעבר
ולון לתעה מנגע. בוכר לו"ם. בנקבה אמם. כי אם זה לעומת זה עשה האלקים. וסוף שרמוז רו"ל בב"ר פ' לך לך בעבלא שבא
מוחזין עמירה: ולהרסין אל מי רגלים מוחזין עמירה:

והנה אין ספק בעולם שכל סתרי תורה נמוזים בגיטטריאות. כמו שמוסרו לנו אבותינו רבותינו ז"ל. אך לא נמסרו כיד כל אדם
לדרשן מעצמו כי"ן חוזרי. לחלוף טוב ברע ולהיתר. כמו שכתבנו שם בס"ד. והיא שהבטילה רבים בתורה. להפוך דברי
אלהים חיים ויאמר לבפירה נמורה. הפכו לעבדה רשם הבנינו שמות הקודש בגלגלי שבולם ורם. הבנינו עומאה בשקום שהרה
ועשו מחול קודש ומקודש חול בהיכלה. העמידו אשרה. לא חזו ולא ידעו שר ועשו מכל עברות. חזרות ספיחה מנות ומזמות עברות
מידה מזינת אחרה. לא נראתה כמוה לרוע מיום בריאת אלהים אדם על הארץ לשבלה ולשרה. מיומן חדשים הללו כמי בלילה
ראשו להדיח מאחרית ישראל להחריב עולם תלא לה תיר ערינת בפרסיא לחרבות בחוף ומה נגל וכל עושה רע טוב בעיניהם כמקטיר
לבוכה לאזכרה. ומחללים שם שמים כיד רוח כנם אולחים לאפס את הומורה. על אות חלאתי זעם ונרה ומברה. ידוע כי את זה
לעומת זה עשה האלהים ם"ל כנגד הקדושה. אחרים כנגד פנים וכנגד היומן שמאל. ועיין פירוש פ"ם שלמו הנקרא ומרת האחרן)
שמומנו כלאזים הדיבים הקשים. ומוכן טמאין. וקלפה אחר לפרי. וקדוה לפרי. והם סיגים במשכים מהאחזרים דקדושה.
מוסקיתא דדקלא. והיא שאמרה בהקדמת ם. התי קוכים. קודם נירופי שם ע"ב. ביאלף דאלוף הוין כדיך לאחלפא לון לזוכי בהון בכיכא
לקב"ה כו' ודוק דעלה מעוש דיכלין לזוהרם כאתוי דשמיה דכיב"ה פן יהרסו אל ה'. ועיין תקון כ"ו ודוק יהנה בל כתות האחזונות:

החולקות עליהם. מתחזקות בגיטטריאות כידוע. ועיין באגרת תיין מן הישמעאלים:

בבן בקיים נדרינו ונגינ הלום מזה המין של גיטטריאות. מן הבא בידינו. להראות שמסבון זה מתסכן בחומר חותם. ויתיבנו
כמו לבוש דקלפות הבו"ל. סבה תהיה הויה. המסבון אל"ל. כי מבחוה ומוסר (אשר יסרתנו אמנו) אוליים בזו. אהרים"ה דהסי"ן
מוסבון פב"ם. בב"ע. נמלא"ה. חומבון מיה"ה. ז"ע אהיה"ה הויה. ני"ן בן פור"ת ע"ה. בית תור"ף. ערינ"ת. קלפת מנה. אל. לא
(ערבא דיונאה) אל שדי. ני"ן מע"ה. הם"פר. מבטל אלהים אחרים. מיוה"ל. חרון אף. ולפיכך נקבר עולל בית פע"ר. עה"ת ני"ן

הכי

הכי הוא. ובן מחבר עם שבע. יהוה הכה את המל"ך (ע"ש מה שם ב"ם ויגזול את המחנה עוד מאבריו) אלהים מוסבון מו"ם. דב"ל ל"ל
המבר עם כ"ד ב"ם עולה למספר אלהים אחרים. אלהי"נו. אחוה"ם (זו"ן) מונדים לכם בע"ל. ענ"ל. אמ"ה. אל"אחרי. ני"ל
לעון ב"ו. הוחיל הלן אחרי נו מא"ה. חוזל"ך. אברה"ם. ני"רם"ם. לאמור בריתי אברהם. ולעוברים נעבה מר"ם. אחרי. ברבוש
ני"כו"ם. אנו"כ. ובן מדמה ירושלם (יהודה) כאורבנה. אלעו"ר. מתנד אלי"הר"ם. לכן אלק על כהורה נעולה אלו. אל"
לין. אל"כו. אל"ף. אוי"ם. מו"ם (מלוי מ"ה. כ"ל ופ"ה כי מכת אויב הכיתיך. מוסר אב. ורי"רם ל"ל (מו"ק דשאבר בפריה דאדה"ר)
מוסר יסרתנו אחי. שמומה. יונקת דזיה. שהיא אחרב. נמקמת נקם ברית. היינו דמסיים רחל מובכה על בניה. כי אינם. אין אלה
בניה ישבו מ"ם ד' בנקום אומות) אחרי"ם (אל היוין) נמוד"ם. אכו"ר. עץ"ם (סוד ו"ל) בעל. מוסבה. אור בהיר. ני"ם
בן הוא. מוסבון מינו ערבה. הו ר"ב. סיחן. עוג. ארץ. כנען. לילי"ת. ומוסבון ר"ת של מנשה מחין. ונ"ב. הר"ת עת ע"ם. אם ה' אלהים
אם מ"ה. ני"ד. ב"ם אתה"ם. תרב"ם. מעש"ם. יום"ף. ארץ. מצרים. מוסבון אלו אחרי. אבנית ארץ רחל הוכבלת. ני"ם. אולמי. ומה
אחרון ני"ם. תנעת. בבוך. מרבבי. מוסבון אחר. מחון. בר"ך ני"ן. קי"ל ב"ם. בו ריחלת. ני"ם. בחם. ועקרב. מוסבון מסה. יהוסף (כוה
לאמר ה' והבור רק נו מים אין בו. ודוק) כ"ן מעבית כח פל"ב. כה אה"ב. ל"ם (הפך סבם) ני"ם. אפו"ר (פש"ם כם"ד בבורבו) נו"ל
מוסבון מנו"ם. ה"ד. והעקבינו. אחר. מע"ם. דע"ת. ני"ם. ערב"ר. דור. המדבר. ני"ם. מאחזאי. ואמאל. דני. אל (הוה החך) מתבבר
הון. הבו"ם. אפיו. ב"הודיו. הזהלו. ומוסבון. ת זרם. מסד. פר. דעין. מנו. כן. ה"ם. ר"ם. ב"ם. נינה ע"ה. אל"ל. מרבה. הסך
הפיים) ומכ"ה. מסבה. לעון. מוסבון. בארמית. ובתורה. לאמתו. מבד הוא. ובבריתו. מסבה. אל נ"ל. ענ"ל. פ"ם. מוסבון. פ"ת
נחם. ומזיר. מ"ק. נים. כם. עמו"ם. בם. ד"בבריכה. פ"ם. בפי. ברבת. המבל. ובפי. אנלה. לא. אומל. המחולים. מ"ם. יהם. טו"ב. ומו"ב
חות. ע"ל. ומ"ל. יו"ד. דנו. נמ"ק. הנ"ר. אם. מעאל. אחנ. ומ"ת. כי. הוה. דק. כידוע. וה"פ. ברנו. (בודת. ינחק) רמ"ם (ודת
אברה"ם) תזכור. יוסף. ב"ל. יסו"ד. ענו. ע"ה. מקבל. בקלפה. יפק. ס"ם. זמקה. ב"פ. הם"טן. לפיכך. נכחו. ומבי. מחות. הלב
מוסבון. יבר"ת. אל. לכן. בקרא. מומנו. כך. אחר. שבנאו. ונ"ב. פ"ר. ש"ע. עיין. בחלי"ב. הנ"ל. כא"ב. מוסבון. מזר. ומחוזר; כתר. מרסי"ם
לקייבים. בר"ת. ונ"ב. שבע. ר"ת. ריסת. דהסבא. בקלפה (מקבל. לראש. אלילות. דקדושה). פוסקיתא. דדקלא. ונ"ב. שם"ך (היא נבל) ולכן
מוסבון. יבר"ת. אל. לכן. בקרא. מומנו. כך. אחר. שבנאו. ונ"ב. פ"ר. ש"ע. עיין. בחלי"ב. הנ"ל. כא"ב. מוסבון. מזר. ומחוזר; כתר. מרסי"ם
לקייבים. בר"ת. ונ"ב. שבע. ר"ת. ריסת. דהסבא. בקלפה (מקבל. לראש. אלילות. דקדושה). פוסקיתא. דדקלא. ונ"ב. שם"ך (היא נבל) ולכן
מוסבון. יבר"ת. אל. לכן. בקרא. מומנו. כך. אחר. שבנאו. ונ"ב. פ"ר. ש"ע. עיין. בחלי"ב. הנ"ל. כא"ב. מוסבון. מזר. ומחוזר; כתר. מרסי"ם
לקייבים. בר"ת. ונ"ב. שבע. ר"ת. ריסת. דהסבא. בקלפה (מקבל. לראש. אלילות. דקדושה). פוסקיתא. דדקלא. ונ"ב. שם"ך (היא נבל) ולכן

ועתה אחרון כסילות הזיים הבוטים. עובדי הכסיל ורצין אחר נבו. סבור. ומלאין בק"ב בהקטנה (אחר שנקנני רגלי בנחש
עושים רגלים לעקר) אע"פ שבמוכות אלו טמאין מודים לברוסים. רוצים הם בק"ב ומפלות. הם אומרים שהוא ני"ם. אחוה ת
אלהי"נו. ואמו אומרים בסוה ני"ב. ונ"ה (רוחתת. כה נדון בודאי. לפי אלנלנ על ד"ם) כל ע"ב. ענ"ל. ינ"ם. ומזיר. מוסבון. בתאי
בפ"ל. בנם. ס"ם. רש"ע. ני"ם. שתתי. רוח. סקר. ני"ם. שתתי. כבי. ובן בפורעב"ות. וכן עמלק. הרשע. וכן מה"ר. ח"ן. הכה. ה"מנ"ל
גלם

גלם "תתיד: נ' תתקנ"ד דורות (שהוא בנגד כולם בורחי) וכן שולה מלנו מרל"ה פרי "עה: ס"נ (בר"ת) מרחוים עליו הלוים
בסם מתי"ם: ואנו מסיכין שהוא נ' טשוע"ר מ בתתלי' נתן נ' קטר"ל כנשים ידע ורחה עוד דבר מלת: מסנרהשמות של הקדוש מלת
הלו: רמוזות בע"ו כיסכה: הלת הוא בע"ל נ' נב"ו: ונקרא ב"כ בוש ת"כ"פ (בתתים מוכאות לבושת לבעל הכוונת אכלה) והוא
שבת "(עה"ל של בושת) אבע"ה בת"ם ער"ל נ' שבתי' נבי' נתוש"תן נ' הכי: וכנגד מ"ם מתים בתמן בסם הוי"ן מאחר לתים אחד
בקשלי שהוא נמוז בר"ת של שבת: "ב: סבך עולה מספרן: ולפיכך לא בתמר ים רלמון: כסיב כן הוא הדבר: בורחי רשוב המורים
על רשע וק: ולפי שנפה הקב"ה בו וברשעים הנתלין בו: לכן נבנו המור מברא מקב"ה ביום הרלמון בכונדע מקו"ל: ולכיכך לא נאמר
בו רחמן: וכן אמר ירמיהו הנשבעים גם בעלת ברחמים: ותהיה מתשובה ב"כ ער"ן: שהקלפה קדמה לפרי ודלי (נסול מי יין
מהור מטמא) ונלתוב וכלתן היתה תוהו ובוהו: וכבר הרחיתיך שבכלן הוא רמוז ג"כ מים פסול: כנגד מים מים אות: וכמו מרמז
מן"ל בתיבות הללו כל הדורות שהרשיעו מאד: וכן בתרוס על המלכיות: המרכבה ביחוש כמ"ר: ואלו לסם לרשעים שמאבדים את
השלם שנברא בעשרה מאמרות ובעשה ימים: יתברך קורא הדורות מרחם מרמז הכל בתורתו הקדושה: ואמסור לך פשוטים שתהא
מוכיר בתשעה הרמאים ובקוא ברמיוות יהם של הקטלים: וכבר ידעת משם"ל רבי בני' שלהם: נס בתיבות ומים "הלמיתי מרמזי"
עליו: ובפרשות בתמוי של סם של"ו: ובוש מילה פ' מעלת הימים: כל מורות הספר מיכות הכוח וכל הבקשות שבתוכו מיוסדים על
בוכת זה המלוי ולא תוך ומרמה: כו מטעם ושולה מטעם ומרד: נס מתמו עליו בתיבות ראש "מדם "בי' בתקת יבני ובן מוסתם
בסם' מידים הנ"ל בתלת אחרן מתנוקדת: רמוז בה על המילוי כוח אל"ף מ"ם נד"ק שולה כב"ל: ובן מוסר בתנת נדק בקוד: כוונתו
על מלוין: נד"ק בל"ת קו"ף שולה תתי"ד: ובן רמוים בני תיבות של ספסוק: פתחו לי "בערי" נדק: נסמוים עליו בחילוי
מלכי נדק בני: התפ"לדת: ובו מרמוים ביחוד להסתיר: מקוניהם כין מיכיהם: לפי שתפחר"ת בו"ו שולה לאבנון בת' נב"
מוטי"ם של תוהו יום"ו תר"ו: בסיב לכם שהוא בי' שבתי בני בסם: הקדמוני נבעוטי אחר אין לו לסם: ישן את המחיין בו יאכל
פרי בסם: לא קסם בישראל ולא בעקב בסם שמעתה תבין הוב רמוז"ם: חמדת הימי"ם במדבר כל וה(וכיוצא) בקוד ושלוח בנקודה
רבה על הכתב: תדע שסם כוק גרוזות קנסיהם: ושמון סם פ"ל בתמתות כוביהם:

בוז הרי שלי שלך לפניך לדעת מה בני שבי ומה מאתיי על בכה: מרשותי ספר פסול הלו בסוף עליית יחוד המעשה לב"ו שלנו
ואמרתי שהלבים שמות הקודש בגלם העמוק: ולא יסופק בכן מי מעינים: בדרשנו ובכן כתב בו בדרש מדם: והמעיש
מנכני חודש אב לנחרי: נס מתם ענמו כתן בניתין בכיתו ויסבר הם: ההוא לעבוד לבני מקומו בבקשותיו ותכונותיו וכונותיו: עמה
בוים לשלבת מים: יחבדו מיה ומתמוכיו מן תחות מוים אלם וירדו מחול מיים: ולפי מהרגיסו מכמיגן ומטמטיכה כוחת נס
מכמי פולין: לא כתבו ר"ות להדפיסו: ואראה בספרים שהבלשו ארכו של נחש וה: בשוקת מקומות בחמוניות: בס' תפלה
בתר יוסף לפיכך נזרו עליו הרבנים בדור בלבנינו בגיה: ובם הפלה של עבשביין בסוף עליו: נס רמו עם הנוח ה בהקדוים
קשל"ה: ס' דרך חיים בקדוש בתב ורמו ומסמו בסוגפא גדולה בחרוף ובדוף סקורה לחוה לנקינו יתר"ו של כסיל ההוא נס מ"ביה
בוזנת תקון להכסקה: ווגתן הכביה מעוה מר"י: ווה ר"ה ליפשיץ מחוכטרה: נגה היטב מביות דעתו וכבוותו: והתה עמוו
היותו בורע"ה בעוה: הלת תרלה בסי' ם"ח פ"ל פורים ר"ל מודוש הדין כורים שה"ל ביום ב' כו: ולא ידע הטוב בחין כורים מל
ביום ב': ומוד טעה שם כוה מעיות: נס בתב בחותו עמוד מיחיד הקורה ח"ל לבדן: מעות גדול: וכן מוד הרבה מעיות בחותו
מקום בלבד: ולא מרמתי לבדוק אחריו ככל הם' מאינו אלא מעשה נערות: והמיוה מבמה גדולי הדור הוא מהביה הבכיתה מל
מבורו ובהסלבת הסכיים: והמוחרים דבר נוחות: ותהו מבנגה מיוכלה מלבני הלטיים ותוכחה למסכיים: ומערבים עורבי
משלות שוא ומדומים מוחרים להיות עדים ביכסבים ובכחפים: ובנבנעים בקבר וכופרים: היותם בקוקת כסרים פ' אור ישראל
שביה המיכות בכ"מ ביחוד לל"טה כם: עץ על תיקונים (כ"ה ח"ק ע"ב) בכרעות: וראה עפעות הכסילים שמו: ין מ"מו לוקן
מוב"ד: ומרמ"ם הנם תבב"י קורחין אותו ע"ם שב"ת: בלשה תרלה בשיר מלונים בסוף ס"מ: גד פעמה המביה הם: לדפום על מתו
בנגיבת דעת הכריות ודעין דעון ולא ידע מה דעין: כי כשאר שמו של המחבר הלמתי מ"ם עליו בסייס: לעיים: ומוה חתם עמוו
לעיתה: בלחרו תשבי ינלנו: ובלחר דבריו לא"כ שהוה דוד והוה תשבי: והיכן נזכר בדחו ל"ב בסוס ומקום בסם הנזקל תשבי הכל
מה יבוה לפניו כחם"ם: ובבר שקליה לשרפסיה: לכן נדין בדיקה היעב כם' מל קבלה קדש: ומקרוב הרלוכי כי' עלם"ה בקרא

ערונת הבושם נדפס בוגלקוי (דף ט"ב) מביה נמלת תעוררו כו' נ' תתי"ד שדי בחלמי: בהמוה יתרה: ובכרלה היה בתוב
מם שוד מעבלן המיכות בכיאור: ומקבוהו נמת הדפוס: שכן בסלר מקומו: אלק ומכני כמו שעור מרה בקרוב: ולא מל הלבב
אבי בוסם: אלא בוש לקבמו בדפוס: כי ידוע שהן מדוקים בת"ל ו ביותר: כי אם על המבדן ומוסבריים עליו אבי תחה: נס בס"
מ"ם שכלפם עתה בחמשטרדם מרלתי בתב: בבנע נרלה לי בדרלו"ל: מביה תתי"ד בכמו הגדול: וד"ב לעת בוחת רק להרלא"
בתה פ"ה מה טוחלה ו ביסרל מומכיפין אותם בבית הסתרים: ההולכים בשרירות לבם ואחר המימת תרים: הרלתיך בעיכך
כי הכל ומת נסכיהם: מוריים הם לנו בכבלים: דרכי אות דרכיהם: לבבים ל"י בהבלים: עתה ידעו ישראל מגיל הבביה
נתן מאבע אים סרוה ש"ר: נס הרוח: אלם אבלה תלבב אים בריח בעבלו: לעוות מקור מים מים בחר מפרוה: מרים: ברוה
נדיבי מם אלהי יעקב נדרים יקרים: לחיוב בוחות נבדרים: בסבלים ומולאים שבוקבים ומזוברים: הגידו בחיה ספר כריתות
תורת לחכם אם בזכר בתב"ך ומן מובבל לקיום תורת אמו: ירחת ה' שהרה מומדת לעד: וכל הבביאים: פה אחד הוריתו על
מילתה בלי מוס מיר ותבלו על עולם: לפחות עד מיסודם עולם אחר מירלה כבוד ה' מבית לפיני כל מי: והפה הקדוש ית' שאסר
הוא מיתיר ומחיה מקרי הוכבה כמ"ה בחיבה ה' לאיר הוכב יע"ח: אכל כל זמן שלא יעשה ככה מלן ספין מלן רקיע המם מעשיו
להפריע: הישוב מבור מיסקרים שלאבו ברה"ק שם מאות אלפים הנברים לבד טף בסים ועבדים ערב רב ונרים כפלי כפלים כיונלי
מנרים שבלים שמעו קול אלהים חיים: ויאמר יעקב ל"ם המרלה גלו שבינה בפוגבי עם מיוליה של מעלה כולם כעשו נביאות
הנעוש כל אלה כתבור פסמטו דברים: הלא יקחו מוסר מעסקי הכלי עולם: כמה אדם רוצה שיהיו מעותיו בעוזים קודם שיוציאם
מידו ויתנם בשוזה לאדם אחר: כמה ערבות ומשכנות הוא מבקש מאת ל"ו לעסקי עולמשוד הלא תראו מ"ם הרשב"ל מעד"כ אמילה
ונא ולאר מ"ם הר"ן על אודות לבו של האזתרבים: ביאמרן כי יסופר על נזע ישראל: שיבשבו את ה' אלהיהם אשר עשה לאבותיכם
ולבו את כל הנסים והנפלאות: שכל האותות הרלו מיום הכוללות היסוד: מודות בהם ומקיימים התורה האלהית לאחיתית מוזלמת
ואבותיכם הרלמוניים לא"ם שבבר ראו היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים: והוציאם ביד חזקה וגו': אדיין לא האמינו אמונה שלמה
לו ראוי בכל עת שמשלנו בהשגחה כמשלו"ת אחר נו ונו לקינו: עד שנגיעו מארבנו: ועל מה אנחנו יושבים פה נאחן לא לנו: אם לא
בעבור שעבדנו תורת אלהינו: כמ"ש כל הנביאים: ואמר יחזקאל ודעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל וגו': מן לו הבידו אבותיכו
הגולים דרכיהם אשר לא טובים: ויוסרו כפסותיהם על ק"ה אפי' על מנוה קלה כמ"ל: ועתה הכשוב להפר ברית אבותיכו ולקבל
תורת אלקינו ע"פ הסתת בני בליעל מורדי רע אשר בקרבנו המדיחים אותנו לחתן השמידנו ולבלותינו ולאבדנו להברית תקותנו
חלילה חלילה לא תשבח תורה מפי זרענו וזרע זרענו עד עולם כאשר הוכעשנו:

הנה הבית העת שבתבנת עליה בדבר אל זמן הגאולה: ומ"ש חז"ל בתקונת תשבחת כו': ומדיך להתחזק ביותר: הלא אחר נבור אבי: אחר שבדים עצמו בחלין ושלם
מכיאיה כו' ובעת לתרעת כו' לא בדמה לאבית סוחר שהלכה לאחרן לאבית מוחר שהלכה: ומרן מוסיר להבית כסף ומזהב ל"מ ומת ליות: ומכיות המלחה ומבדה הקון: הסוה ומבדה
עליה מוסות קצמות מפרקי הדם מסבבי מלעים מנעמי מדבר: גם נמו עליה מודבי הים בלתו עמה ולא יכלו לה: ומם בהולו מוחרמים ערכה קבב עם
אנשי הסדינה ומבלו גם מום בלא בנד מבעם ונבלו בתלמים רעים ובאמיכים מסוכים ורעבון: ומחבה נמלו ומזרו לחרבם אחת לשלם מוים אחר מהשלמה
מנשי הסדינה עמקיהם עם: והנה רוח כביר: מתנבל הסליבם אל אחרן אחרת בעוכים: תחת קושר הקר כמיבו מבתבלבו מבלי הים המסוכי: ומחבני
הים הגבולים המלחים ומקור המחוק והקרח הנורא: ומכל אלה נוסבו והנייבו לחוזו מעמם לפני הנמל: ומעד עליהם מעם כחמול: ומתעבלו רמה
ידיהם בדישל: והמניה מסבה להבבר: אבה מבמת ובעבת מבמי: הסעיבה הבלו: אלא ראוה לבמסוסם לערוה עוד: זמן הה לבמיב אל הבבמה
ובולמי מבו קרבים אל זמן הגאולה: מבבר מתקיים בימינו מ"ש חז"ל בית הועד יהיה לזמנו כו': ואפרי הבעוחדים בערן לבת כולת: אין קן לבבים
אחר אמין לים מם אל לב: לפום מערת מבלה: כבר זה שובנו אל מי מסיקוק בידו למחות ולמינו עשה: כמול ומכופל: לפי ערך המקלה הנגלה
המעמלת: מ"ו אלא יהא הענן הזה בפרן נבעבע מופל: ודבר זה ביסוד מוכר ומתבר על כל אדם מ"ישראל אבל אחד מאתנו מוסבע על אמת בחדר אשר
לא יקים ונו': כמ"ש בס"ד בהבנות אמרי הטוב מוסד ה' עב"ם: ומדוריק מאד אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם: אם לא יקים מבין
ומעשה: ולא מיעבה ולאחי ובקים: אלא כך הוא הפירוש שאינו די אם עושה ושומר תורה: אלא נדרש ג"כ מיבת ל"ד בהקמתה אלא תפול אותת עוזה לאחרן
אחרי מי"ה אמינו מחבדים רק על אבן אמת: מיבנים להקים דברי התורה מ"ישראל: ולכן תראה לעתיד ביום הדין יתפחרו בכן: ולפיכך
הישראלי אם יסוד בידו ולא יעבר בקשה: אע"פ שעשה הרי מים בכלל אחור: והבכרי אמינו עשה יעזור על קיומה הרי הוא בכלל בחון: אבל
אליתי בפ' ר"ח עה"ת שחבת הוא: לשאשה אשר לא יקים ובי יש תורה מעלת: ראבי' ל"ז זה החזן: ראבי' ל"ז ב"ד אלמון (ר"ל שבידם מקל ומרמיה
לכוף לאחרים אלא ראבה עליה ובקיימה) אפי' יו"ר כשם שמאל על אדבר בזה הדע אמרים לאחר אבי אמרים: אחר ל"ז בשם רת"ל בר"ח: לחד אליתל
שאחר ועשה: והיה ספק בידו להמזיק ולא המזיק: הרי זה בכלל אחר: הרי ברשו: בקתה זאת מה שבארנו: אבל מי שבידו להחזיק הת זה לסייע
מהקתה: כן מאמנו לא בראבנת נחלקו מים בידו אבם מאשר ומשל להקים: המוה בידו הדבריים המבלים: אם לא עמה כן: אחי' הוא לדיק

[illegible] כל התורה הי"ה ככלל אחד. אור לנדוחים הוא לנו מאיש התפלה מה שיצאו חכמינו ז"ל לפרסי מזרחינו לדורנו: שיש עין מכל אלה המעלות הנעשות בקבר עצמו יעוזרים ענוד ועוזרים: ערבים תהיה לא די שאינו מסייעים להקיימה: חבל עוזרים לרצה: ואתה מתם הסדרים בקדר קורא עתי ואתי בני אל מי: בוחן וכקבל כל אותן הדברים אשר נחלנו בקרבנו: ההלכות בסדרית לכם לבטל תורה מישראל: ומסתיים ומחיים לותם בדברי מחברים: סדרי מרוים: כמו חבור שוא ד' הלכות אל ענין הדברים: ומשנת מופר הדברים לדם: פנו אל מי מתפלל: ונתרים אותן ובתרון שבנוד ערבותם תעל נותרנו: מרוים יהיו אותן המחברים: כותבי פלסתר העומדים בסל בסתר: מרוים הם בנותם: ובכתם מרוים בכתבם ובלבתם ערירים יהיו וצריכים יאותו מנוחים ומשוחתים הם וכל המחברים עליהם: ועמו כל העם אותן אחן: ונלינו להזכיר לאמרה הלכה חכמי ישראל בלתי ובמוד הם אחר כן אחר לא לחיתי ואת אחרו לא לחיתי: ומחרישו שם אחרו שבעתם בחיות זו: בכה הרו תבחיני הדור שלמינו ת לין: לא בזאת תנים בתורה: בתו שדעצו מתקנין מתכם ורח את ה' כתה "רל עצון מוזל ניו: אבר מרבה לא נשא על קתרבר" ה' הזורה חזה ולא ולבלבל ובתנו בתאסר של שלבנן בש"ן שלי: יוכן עשה לנים הקנין המשכיל ר' הירש ויעשה מפשטו: לניסו ר' בעל ברכנו על כתה: בלבד זה לא אחלה על אחת על אחת: ועוה על שנשמתם ואת שבעו אתותיהם בתחומות: שוקו ואמנו והיו לנבר מיו תורה שלקים: ויתי לבנכם: כי לא יון בעל אלהיכם לשלם אבר פעול עבסיו: ובתחוק בעלה עתנו לעשות משמרתם לשמירתם של תורה: ונרין לעשות תקנה לתרבות: הם לו לשרוף עליהם שמירה ומודלת: לזכרון לפל בעשות ישראל אלו: אדם בחלקו בתורה: ולהיות עינינו פקוחה על הנתלים: כחיכות זו בחריות ותקרה: ולא שיחיהם על הנוגים: ניכרים הם בתחות של מלבש בתות שבירון מקבלות: עני מביאים: שבאים תמיד ל' ומרדנים: ביאות נבלה הים בתמיתם על אמונתו: כמ"ש בלבנסון ז' שיקן כו' ונכם ז' ריסים ז' לקת לאון ככריב: ובתכבנם בתאר לאינו גדול מכתם כתב לרים עבד אלינו יוד ב' מרת ל' ל' ונעצ: ואת ה' [illegible] לבל בעלי כיסין הם בכבנים ויהיו תמיד הבשרי הבם תבנים ובנים ומכיונים: בזנות נים בתבנו אדם בולבים: הם לובבי לבנים חפצי הבלים על פונבים חזקתיהם ומבנים: בעלי קדרה: וב' מיתנים אותה ישראלים תהם חנונים: מבני ילדיהם בלבנים: ובלבנים בנלותיהם חתלי: ומתים ישנים תבנ ז' ז' [illegible] כלים בנבנים בשולבי לילה: לא לא הכאו לבתחבי ובבתהם בנלוי ובבריהם בנלוי בכל בעלי דת בשר תעולבי: מה בשתנו אלו הבנבנים החסתרים עמהם תבל אות ולון: מ"ש תבלים בתחיבתם: עזים שבריהם בלתר ובתרים בכתיבתם: לוכם כבולם מחבישים בפיהם מה שבלבם מעבה ריהם: ובה מחבר מעבים: און מחבר [illegible] ובתרת אותה: ובתרת בעבת הירלה (לקי"מ לבנ)

סוף כל דבר הכל נשמע את האלהים יראו את מצותיו שמור כי זה כל האדם

כבי עת ה' אל תפלו לבקוק את הבעבי כי קתבה לבוא הבעבת: ודבו את מאר הבלית ה' שחבה בבלו תכם: בתבנו ה' לבן לבקר בבעי הבלבים והלבים: הבעבו ים על בחירת התורה כישרל כמאר אמת: לתבלה מחבי פרלמן ובלבין ה' ובתה רלו לא ר' בתבה ר' הבר ה' ע"ם נקרא לתור לבתי כי מהבי: יוסר ובלבה בם ובלינו לבתבלו תמיד כבד אלוהם וכי חד כבד אלוהם תחבר בבד אלוהם ובלבה בבלו' ברבה: יחסהו ובכלו' ברבה: ובתבנים הבלבים: ובתבר אלוהם תחלתן הבר לבתבה: מודלתי ובית דרתי: לבתבים ובבתינו תוכבת יהודה ישראל: יסבון לבתבה

פאן קוואלין מוכר תרגומנגנו בהלכה לעיר נבנה: ובלא לבון נוחל ב"כ לתן:

חתימת הספר

נאם **המקבלה** לבל חיים ומרן קוכה ולתורת לתבן לא נהיה לבו ולא נבודכי וקבה ובבר מחו"ל עה"ם לאחר מחבי הים: בכל יום הבון בעבינן תלבים כתבנו תה"ם לא בתרבנתא יסבה אמרן לבם בוסבה: ובתחר בעת לעשות לה' הפרו תורתן: ע"פ הדברים הלה תשבתי מרן בעת לבטל מקבינות לחודי בוחת הבת והעונה: ומחרו פרעים מבטלה: לל תורה והו יסודה: ולבר יהוה הוא ם בקתי תעודי כאותנות לתותי הבבל: ובם לא בבר תבנה ידי הבלבה תחבנה לתובה מחבן תבה הבלבה: כי הבלבה בלבה תבנה: ובלבי יום לא בתבוני הבבר תתי: ובתבי תמוכ לא הרבוני עד בלבי תבי: ובתבי תמוכ לא הם: ובתבי תבנה בעבינו ובבלבי תבנה: ובבלבי יום לא בתבוני לאמתו לבן ובבבינו ים ובבים: ותורתי ותלבתי תתי בעבינו: אבן עתה דבלתי לא בבלבו לבינו תבלה בבי תבלה ובו' תבר בבבתבי תבנה: ובבלבי תבנה: ובבלבי תבנה: ובבל

תורת הקנאות

נפש! הנם התנהגו בתוס וביושר לכן ודאי נתזכים כנוקאתה מאין אלף כלא מס ויתכן להמליץ עד״ז מס״ה ואתם תהיו לי ממלכת
כהנים וגו׳ לא שבולם יהיה נקס אלא ביאכות הקולכה והכהונה • ע״י שיהיונו קדוס שיתעלו ויתקדשו הנלנול: ס״ה נכוקר מיד
ל״נס מאדם מעטתו תקנו לומר נהודות לה״ת מהאיר עיניו לעשות לפניו ולפרתו ולברך בטמו • מתרגלנו בתורתן ותדביקנו
ביוצרנו: עב״ל מ״ו הלחמתרכים • ז״ל הר״ן ריוחה אני דבריך טובים ונכוחים מאמי׳ נעמקי הטולם כל מכשיל בוחר לנפשו
הדרך הייתר בטוח ומיטמוחר מכל נוק ואמי׳ נאמנה הר״ן • מאמר ראנוק • מאמר ראנוה • והמנוה מהם בכבודנו של
עולם • ואין נכנס הדרך אחר דרכו בה רבו עינו הקדושים • ונכנים עינו ביקוס נר ובמשעול הכריחים • ואם נדבר כזה כן: מב״ל
יעבור ה׳ ויוס סוס לת הנוכרים תלוידי ב״ל הר״י • לאחר אל מזי תפל ויפול ובכה כפל הקרי הלא יאחר אליהם אליה הביים אחר
עמתם ויהרס ת מובה הכנ״ל ובנלה יסודו כהרע נעל קומם ובערו מלין ינילו על כ׳ נלה מאונו כבדו • ע״כ מי״ו הקרה אדם מזיעים
מי״ה מודיעים מזכי הוקראות ומזאמרי כודרני הלכות ואגדות מזיעים מוסיפים ונוראים מב״ל ומרוכים לידע ומתרגלי כת
ס״ן הר״י ישעיה ס׳ שבר פושעים כהקדמה דב״ה ובנוף הקזר (דב״ל מ״ו מאב לאב) ובכ״ מ״ משנת חכמים (דמ״ט ודבה״ו) לחמשת
שרף הוצת ן כזכרו הם • ובקצתנו מכלמים ת״ מספורים ואגדות ובקונטרסים מזכרי מוזאה ו״ מל כית הכתרים • מיוזיאם
לידינו ולא כתוס ים ולפרסם קונם כדמוס לתועלת כלל ישראל • במשנה אנייכו כיין רדיזין מכי קן מיזין • לא תרקה ולא
תוכנו תרתי ניהכם • ויש לנו מתקה טוכה כוא יכוא רבר ה״ לא יאזר • כי מיומים רבים בבר נראים • אבל לאבר קנין ידוע ב׳ בבר
מ״ה רו״ל • תבת רוחן מלת״ק • ופ״ם מ״ע מ״ד מ״ד פי׳ ובראנו • מוכרו מה מאירע לבני אפרים הדבר לת קנן • על אלם נאמר
הוים ונאוים לת עם ה׳ ובנו׳ ומי מכלכל לת עם בוא ונו • אי אבנו לו ליום קומו לעד • ה׳ ימלוך לעולם ועד • ויעתבם הי״ת מסחיינו
ותעיבו לזון הוס • אחר שבכו עליכו כל נלי ומבכי הנלות וכל רוח סערות • ומנעו רעות רבות ונרות • נסתקיים עתה
לעיניכו ביחוד ה״ם בעקבות עמיזאל כו׳ • וב״ל עוס מלשון ריוחו לא״ם בם ה״ם מקודי (רב״ז) ויאמן דידע ומדיר ב׳ מעורא דקו המדם
אורכא דזמנו דיריבין עד רגלין • יכיל לאבדא ומיכא דנלות ל • יב״ם • וכן כתוב אחר אחרנו עקבות משיח ובנו • חזקו ואמץ
לבבכם כל המיחלים לה׳ • בחתימת ספר אחר תיבת כעורי (אבן לפני אויב אבים ידי עבד ל׳ בנכון בית יהודה נתן ה׳ כלבי
לעורר על הדבר הדבר הוס כ״ם בהתעוררות עמוס • כאלו בבר ידעתי אז מה מאירע עתה • ובאיחוד בעלית הלחבה ומעלית הירלים
רוחה דיבר כי) הוס מיר לדף מו״ב אל״ה ובמיכם • ומה מתמיעים הפיקרים מאוריים הלרבעה מאות מזכרו בתלמוד עולים
לאבין מבת״ י״ מו״ב מלקים מעה לת הלדם ומר • ומתה בקמו חבבונות רבים • מהוע בראו בבעות של הרבה בני אדם • ולת מיו
לא הניר אדם ומולם • ובכבה עוסים ראו בבם מעם מהוא מכי כלתבם • מהוא בחינת לחזורים • הוי לאזור לא לפנים • בדף! מו״ל
מ״ו ב׳ ל מבו ון מנלות: מבב״ מ ב״ל בחבבם יתם לבו: הרב הר מבר עבה עוד הנבות רבות ומבמ״ם אלא לעבב ניר הדפוס
בבאן אנו מודיעים לכל זרע ישראל יראים את ה׳ ולרבני חכמים נשמעים • איך חיים אבד מלובלין ואביו • הם
מוחרמים ומנוזרים ממאה רבנים ויותר • והם כל חכמי גדולי זקני גאוני אשכנז ראשי הקהלות כולם בכלל ובן מנו ה
גמורה מגיר רבני גאוני פולין וליטא ריסין פרחם ומעיררין רוחם בכולם • על כן אין צריך לפרשם • וכמשפט הזה נעשה
לכל הזצופים עוי פנים שברור בני מעוררין בישין בני נבל נם בני בלי שם • אשר אין אנו מכירין אותן ולא אבותיה׳
אם מורע ישראל הם • נם לא נתקיימו תמימות יריאתם • לכן לא הצינו שמותיהם שאינן כראי להזכירם • והיודעים
ומכירים • צריך להפרישם ולהבדילם מכל קדושת ישראל • ויזהר בנחלתן של חכמים • ולהשומעים יוגעים ועליהם
תבוא ברכת טוב • ומבאן מודיעא הסכמת הרבנים בנזרת נח״ש על כל המרפיסים • שלא ירפיסו חבור זה שנית
בלתי רשיון בעל הדפוס שעשה הוצאות רבות לוכות הרבים:

זה סיים ליעל אחר הפיוס קודם מתימת הספר

נם מרי מכתי יעצי סדקוס מנדו! הנכבד הם בורג וכורים לטוב אבני מיל מוס מוכאי בנע מיני מקר מוסכי נלן ויוסר כבל לבבם
ומסקיאו מבלה ן״מר מבעמם מנדי • ומנד אבני אדת הענדים לנדי • כי לא לפנים מבמיכוא ולזיכו ב״י חסים תמת בבפי מ ולתם
לזמור דבר שן הייס נורנ ומנומם • מבעל מנמולית מבל מלמה מבכור מם:
נדפס באמשטרדם בדפוס אדם המוכר מל מנכיר הוקם על ידי קנין המכיל כהרר יורא בר שילה ינו׳ ;